

كۆز ئىچىدىكى كۆز سۆز ئىچىدىكى سۆز

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

كۆز ئىچىدىكى كۆز، سۆز ئىچىدىكى سۆز

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ISBN 7-228-08193-5

(民文) 定价: 20.00元

ISBN 7-228-08193-5

9 787228 081936 >

ئابدۇلئەھەد ئابدۇرەشىد بەرقىي

كۆز ئىچىدىكى كۆز سۆز ئىچىدىكى سۆز

Abdulcelil TURAN
Yenidogan Mh. 41. Sk. No: 7
Daire: 4 Zeyinburnu - IST.

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

眼中有眼,话中有话/阿布都艾海提·阿布都然西提著.
—乌鲁木齐:新疆人民出版社,2003.7

ISBN 7-228-08193-5

I. 眼… II. 阿… III. 杂文—作品集—中国—当代—
维吾尔语(中国少数民族语言) IV. 1267.1

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2003)第 063936 号

责任编辑:艾则孜·吐尔迪

责任校对:祖来哈·艾则孜

封面设计:艾克拜尔·萨里

眼中有眼,话中有话 (维吾尔文)

阿布都艾海提·阿布都然西提 著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码 830001)

新疆新华书店发行

乌鲁木齐仁祥印务有限公司印刷

850×1168 毫米 32 开本 13.625 印张

2003 年 7 月第 1 版 2003 年 7 月第 1 次印刷

印数:5000

ISBN 7-228-08193-5 定价:20.00 元

مۇندەرىجە

- 1 نامراتلىقنىڭ يىلتىزى نەدە 1
29 كۆز ئىچىدىكى كۆز، سۆز ئىچىدىكى سۆز 29
64 تۇرپان روھى ۋە توپان بالاسى 64
74 شەرق بىلەن غەرب ئارىلىقىدا 74
89 گۇناھ تۇيغۇسى نەگە كەتتى 89
95 بوۋامغا يادنامە 95
101 ئۇيغۇرچە ۋاقىت ئۇيغۇر روھىنىڭ ئەينىكىمۇ 101
109 دۈملەنگەن روھ ۋە پۇرسەت 109
117 زامانىۋى خۇراپاتلىق ۋە ئۇنىڭ ئالامەتلىرى 117
149 باتۇرلۇق شەجەرىسى 149
159 كېسەل ئائىلە — بۇزۇلغان خاراكتېر 159
167 تەبىئەتتىكى سىر ۋە جەمئىيەت تۈزۈلمىسىدىكى مىكىر 167
172 كىرىس ئېڭى ۋە ئۆزىنى تونۇش 172
179 ئىقتىسادىي ئاڭ ۋە تەرەققىيات 179
195 ھاياتتىكى ھېكمەت، ئۆلۈمدىكى قىممەت 195
215 ئۆز سايىسىدىن ئۈرۈكۈش كېسىلى توغرىسىدا 215
228 غەلبە، سەن نەدە 228
243 ئوقۇڭ! چىرايمۇ بىر كىتاب 243
253 رېئاللىقنىڭ قاتلىرىنى ۋاراقلاپ 253
267 ساپا ۋە ماغزاپ 267
280 شېئىرنىڭ تراگېدىيىسى — مىللەتنىڭ تراگېدىيىسى 280
290 شېئىر ۋە شېئىرنى مىللەت ھەققىدە 290

- 302 شائىر ۋە دەۋر
- 311 يازغۇچى — دەۋرنىڭ ۋىجدانى
- بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ سەۋىيىسى زادى قانچىلىك
- 324
- باھاسىز قىلىۋاتقان ئەدەبىيات ۋە داۋاسىز قىلىۋاتقان يازغۇچىلار
- 332 توغرىسىدا
- 344 زىيالىيلارغا نېمە بولدى
- 356 ئەدەبىياتتىكى ئانا باش تېما
- 359 تېما ۋە رېئاللىق
- 366 تۇيغۇدىكى رېئاللىق ۋە بەدىئىي ماھارەت
- 371 مۇھەببەتنى قانداق يېزىش كېرەك
- 375 ھېكايىچىلىق ماھارىتى ۋە تەپەككۈر نامراتلىقى
- روماننى پوۋېستقا ئايلاندۇرۇش ماھارىتى تۇغقان خىياللار...
- 380
- 389 مائارىپ ئېڭى ۋە تەرەققىيات
- 407..... ئىسلاھ قىلىنىشنى كۈتۈپ ياتقان مائارىپ تەپەككۈرى
- 417 مائارىپتىكى ئادەم ئامىلى
- 424 ئوقۇتقۇچى — دىلنى يورۇتقۇچى

نامراتلىقنىڭ يىلتىزى نەدە

1

نامراتلىق جىنايەتتۇر.

— بىر ئۇلۇغنىڭ سۆزى

نامراتلىق ۋە بايلىق مەڭگۈلۈك تېما. بايلىققا ئىنتىلىش، ئىنسانىيەت ئۈچۈن بايلىق يارىتىشنى گۈزەل ئەخلاق سۈپىتىدە تەرىپلەش ئىنسان خاراكتېرىدىكى مۇھىم ئالاھىدىلىك. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ھەرقانچە پەردازلاشقا ئۇرۇنساقمۇ، ھەر خىل ناملاردا ئاتاپ باقساقمۇ، ئىنسانىيەت تارىخىنى ئىلگىرى سۈرۈشكە تۈرتكە بولۇۋاتقان ئەڭ مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى بايلىق ۋە نامراتلىق زىددىيىتى، بايلىقلارنى قانداق تەقسىم قىلىش، ئۇنىڭغا قانداق قانچىلىك ئىگىدارچىلىق قىلىش مەسىلىسىدۇر. تارىخى ۋاراق-لىساق، تارىخقا تەسىر كۆرسەتكەن ۋەقەلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ كەينىدە بايلىق ۋە نامراتلىق ھەققىدىكى ھەر خىل سۇيىستېمال روھى بىلەن تولغان قاراشلارنى چېلىقتۇرۇش مۇمكىن. كىشىلەر نۇرغۇن جايلاردا بايلىق زىددىيىتىنى مىللىي زىددىيەت، سىنىپىي زىددىيەت سۈپىتىدە پەردازلاشقان، ھەتتا بايلىقنى كۆزگە ئىلماسلىق روھىنى ئىنساننىڭ بىر پەزىلىتى سۈپىتىدە مەدھىيەلەشكەن. جۇڭگودا سوتسىيالىستىك تۈزۈم ئورنىتىلغاندىن كېيىن، بىر مەزگىلگىچە بايلارغا زەربە بېرىلىپ، نامراتلارغا ئىلھام بېرىلدى. بۇ خىل تەتۈرلۈك قارىماققا ئىقتىساد ۋە تارىخ قانۇنىيىتىگە، ئىنساننىڭ بايلىقنى ئۇلۇغلاش خاراكتېرىگە

زىت بولسىمۇ، ماھىيەتتە پۇقرالارنى ئىدىئولوگىيە ئارقىلىق جەمئىيەتنىڭ سىياسىي غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا قىزىقتۇ. رۇپ، ئۇلارنىڭ بايلىقىنى ئۆز ئىختىيارى بىلەن ھۆكۈمەتنىڭ خەزىنىسىگە قوشۇۋېتىشكە ئىلھام بېرىدىغان يەنە بىر خىل شەكىلدىكى سىياسىي تەدبىردۇر. 1978 - يىلىدىن كېيىن بۇ خىل سىياسىي ئويۇنغا خاتىمە بېرىلدى. جۇڭگولۇقلار دېڭ شياۋپىڭنىڭ رەھبەرلىكىدە بۇ خىل خاراكتېر بۇرمىلاش يولىدىن قۇتۇلۇپ قالدى. جۇڭگونىڭ 1992 - يىلىدىن كېيىنكى ئىقتىسادىي ئىسلاھاتتا بازار ئىگىلىكىگە قەدەم تاشلاشتەك دەۋر بۆلگۈچ قارا-رى جۇڭگولۇقلار ئۈچۈن بىر دادىل سىناقتۇر.

بايلارنىڭ بايلىقىنى ئۇلۇغلىغان تەرىپاتلىرى قانچىلىك كۈچلۈك بولسا، يوقسۇللارنىڭ بايلىققا ئېرىشەلمىگەندىن كېيىن ئۆزىگە تەسەللى بېرىش مەقسىتىدە نامراتلىقنى تەرىپلىگەن مەدھەيلىرىمۇ، نامراتلىق ھەققىدىكى ئۆزىنى ئاقلاشلارمۇ قارىماققا شۇنچە تەسىرلىك، لېكىن ئەمەلىيەتتە ئوبدان ئويلىنىپ باقسا تولىمۇ بىچارە، ئىنسانلارنىڭ بايلىق ۋە نامراتلىق ھەققىدىكى چوڭقۇر ئىزدىنىشىنى بۇ ھەقتىكى ھېكايە - رىۋايەت، ماقال - تەمسىللەردىن باشقا ماددىي بايلىق، مەنئىي بايلىق، ماددىي نامراتلىق، مەنئىي نامراتلىق دېگەن كاتېگورىيىلەرگە ئايرىشىدىن ئېنىق كۆرۈۋېلىش مۇمكىن. مەيلى پەيلاسوپلار نېمە دېسۇن، ھەرقانداق ئىنساندا بايلىققا ئىنتىلىش تۇيغۇسى مەۋجۇت بولىدۇ. بۇ تۇيغۇ جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ پىشاڭى، مەنئىي بايلىق ماھىيەتتە يەنىلا ماددىي بايلىقنىڭ روھىيەتتىكى يېڭى تۇغۇندىسى.

سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ پارچىلىنىشىدىن كېيىنكى دۇنيانىڭ يېڭى تەرتىپى ئىنسانىيەتنىڭ بايلىق ھەققىدىكى كۆز قاراشلىرىنى چوڭقۇرلاشتۇردى. پۈتكۈل دۇنيا دۇنيا ۋەزىيىتىدە ھەربىي كۈچلەر دەۋرىنىڭ كۈچتىن قېلىپ، ئىقتىسادىي كۈچلەر، ئىقتىسادىي كۈچلۈكلۈك دەۋرىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى

تولۇق ھېس قىلدى. دېمەك، ئەمدى بىر دۆلەت ھەربىي كۈچىنىڭ كۈچلۈكلۈكىدىن ئەمەس، بەلكى ئىقتىسادىي كۈچىنىڭ زورلۇقىدىن ھەقىقىي كۈچلۈك سانلىدىغان بولدى. ھاسىلىي كالىم: ئىقتىسادىي تەرەققىيات جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئەڭ شىپالىق دورىسىدۇر.

2

گاچا بولسىمۇ باينىڭ بالىسى سۆزلىسۇن.
— ئۇيغۇر خەلق ماقالىسى

نەچچە يىل ئىگىرى «شىنجاڭلىقلار ئالتۇن تاۋاق كۆتۈرۈۋالغان تىلەمچىلەر» دېگەن گەپنى ئاڭلىغانىدىم. شۇ چاغدا بۇ گەپنىڭ مەنىسىنى ئەھلىل قىلىپ تەقدىرگە ئەن بەرگەن بولساممۇ، قانداقتۇر بىر خىل ئازاب قەلبىمنى خېلى مەزگىلگىچە قىيىنغانىدى. شۇ چاغدىلا كالىمدا بايلىق ۋە نامراتلىق ھەققىدە ئىزدىنىش تۇيغۇسى پەيدا بولغان، خەلقىمىزنىڭ بايلىق ۋە نامراتلىق ھەققىدىكى چۈشەنچىسىنىڭ سىياسىي قۇيۇنلار تۈپەيلىدىن نەقەدەر ئاددىيلىشىپ كەتكەنلىكىدىن چۆچۈگەندىم.

خەلقىمىزنىڭ باشقىلار نەزىرىدىكى يۇقىرىقى بىچارە تەسۋىرىدىن بىر نەچچە مەسىلىنى سېزىۋېلىش مۇمكىن: بىرىنچىدىن، ئىنسانىيەتنىڭ بايلىق چۈشەنچىسى ئۆزگىرىپ كەتتى. ئىلگىرى پۇلى (مەيلى بۇ پۇلغا قانداق ئېرىشىسۇن)، قىممەت باھالىق گۆھەر - جاۋاھىراتلىرى، مال - مۈلۈك، يەر - زېمىنى بار، توققۇزى ئەل كىشىلەر باي ھېسابلىناتتى. ئەمما يۇقىرىقى گەپتىن قارىغاندا، ھازىر بۇنداقلار باي ئەمەس، مىسالى خەلقىمىز قولىدا ئالتۇن تاۋاق كۆتۈرۈۋالغان، لېكىن قورسىقى تويماي تىلەۋاتقان تىلەمچى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۆزىدە بار بايلىقنى ئۆزى ئۈچۈن

ئۈنۈملۈك خىزمەت قىلدۇرۇشنى بىلمەيدىغان، مىليونلاپ پۇلى تۇرۇپ تېيىنغا زار ئىقتىسادىي جەھەتتىكى كورلار. شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى يەر ئاستى - يەر ئۈستى بايلىقى ئىنتايىن مول گۆھەر زېمىن. بۇ يەردە ياشاۋاتقان كىشىلەر تەبىئەت ئاتا قىلغان تەييار بايلىقلارنى تونۇش، يەنى ئۇنىڭدىن پايدىلىنىدىغان تېخنىكا كۈچى، بۇ بايلىقلارنى ئۆز تەرەققىياتى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرىدىغان، ئۆزىنى بۇ بايلىقلارنىڭ ھەقىقىي ئىگىسىگە ئايلاندۇرىدىغان ئەقىلنىڭ ۋاسىتىچىلىكىدىكى سىياسىي - ئىقتىسادىي كۈچتىن مەھرۇم كورلار، بىچارىلەر، يەنى ئالتۇن تاۋاق كۆتۈرۈۋالغان تىلەمچىلەردۇر. كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ھازىر پۇلۇڭ بولسىلا باي ئەمەسمەن، شۇ پۇلنى يانچۇقۇڭدا ساقلاپ قالغۇدەك ئەقىلنىڭ بولمىسا، ئۇ باشقىلارنىڭ پۇلى.

ئامېرىكا بىلەن ياپونىيە دۇنيادىكى ئىقتىسادىي كۈچى ئەڭ زور ئىككى دۆلەت. بۇ ئىككىسىنىڭ ئىقتىسادىي كۈچىنى بىر قىلساق، پۈتكۈل دۇنيا ئىقتىسادىي كۈچىنىڭ نەق يېرىمىنى ئىگىلەيدۇ. لېكىن بۇ ئىككى دۆلەت ئىچىدە ياپونىيە زېمىنىدا خەلقىنى چوڭ سۆزلەتكۈدەك بىرەر ئالاھىدە قېزىلما بايلىقى، ھەتتا تىلغا ئالغۇدەك يەر ئاستى، يەر ئۈستى بايلىقى يوق دۆلەت. لېكىن بۇ دۆلەتنىڭ ئەڭ زور بايلىقى ئۇنىڭ پۇقرالىرىنىڭ ئەقلى كۈچى، شۇنداقلا بۇ ئەقلى كۈچى ھەردائىم زەرەتلىپ تۇرىدىغان دۆلەت تۈزۈلمىسى ۋە مائارىپ سىستېمىسىنىڭ كۈچىدۇر. ئۇلارنىڭ ئەقلى ھەرقاچان ئىقتىسادىي قىممەتكە ئايلىنىپ تۇرىدۇ. بىزنىڭ تەقدىر ئاتا قىلغان بايلىقلىرىمىز ئۇلارنىڭ ئەرزىمىز باھالىق خام ئەشياسى، خالاس. ئامېرىكا بولسا تەبىئىي بايلىق ئەۋزەللىكىگە ئىگە بولسىمۇ، ئۇنى زاپاس سۈپىتىدە كۆرۈپ ئىشلەتمىگەن، پۈتكۈل دۇنيادا قەيەرگە قول سۇنسا شۇ يەرگە قولى يېتىدىغان، يىقىلسىمۇ پۇلنىڭ ئۈستىگە يىقىلىدىغان دۆلەت. مەسىلەن، 2001 - يىلى يۈز بەرگەن «11 - سېنتەبىر»

ۋەقەسى ئامېرىكا خەلقى ئۈچۈن بىر غايەت زور تراگېدىيە بولدى، نەچچە مىڭ ئادەم ئۆلدى. لېكىن، ئامېرىكىنىڭ دۆلەت كۈچى، ئەقلى كۈچى بۇ زىياننى دەل ۋاقتىدا پايدىغا ئايلاندۇردى. ئىقتىسادىي جەھەتتە ئامېرىكىنىڭ يۇقىرى پەن - تېخنىكا شىركەتلىرى ئايرودرولارنىڭ بىخەتەرلىك سىستېمىسىنى كۈچەيتىدىغان يۇقىرى پەن - تېخنىكىلىق ئۈسكۈنىلەرنى ئىشلەپچىقىرىپ بازارغا سالدى. تېررورىزىمدىن ۋەھىمگە چۈشكەن پۈتكۈل دۇنيا 11 - سېنتەبىر ۋەقەسىنىڭ تەسىرى بىلەن ئايرودرولمىنىڭ بىخەتەرلىك ئەسلىھەلىرىنى زور دەرىجىدە كۈچەيتتى. ئامېرىكا شىركەتلىرى بىخەتەرلىك ئۈسكۈنىسى سېتىپ نۇرغۇن پايدا ئالدى. بەلكى مۇشۇ پايدا 11 - سېنتەبىر ۋەقەسىدە ئامېرىكا تارتقان زىياننىڭ ئومۇمىي سوممىسىدىن ئارتۇق بولۇشى مۇمكىن. ئەل-ۋەتتە، قازايى قەدەر ئەڭ ئېغىر زىيان، ئۇنى يۈل بىلەن ئۆلچەش مۇمكىن ئەمەس. ئۇنىڭدىن باشقا، ھوللىۋودتىكى كىنو شىركەتلىرى 11 - سېنتەبىر ۋەقەسىنى كىنو قىلىپ ئىشلەشكە كىرىشپ بولدى. كىنوچىلىق مۇشۇ ۋەقە تۈپەيلىدىن يېڭى ھاياتىي كۈچ، يېڭى جەلىپكار تېمىغا ئېرىشتى.

سىياسىي جەھەتتە ئامېرىكا ئالغان پايدىنى مۆلچەرلەش تېخىمۇ قىيىن. ئامېرىكا 11 - سېنتەبىر ۋەقەسىدىن پايدىلىنىپ، بىرىنچىدىن، پۈتكۈل دۇنيادىكى ئامېرىكىنى مەنسىتمەيدىغان، تېررورىزمغا ۋاسىتىلىك ياكى بىۋاسىتە ئالاقىدار دۆلەتلەرنى ئاگاھلاندۇرۇش، ھەتتا ئۇلارنىڭ ھەيۋىسىنى يەرگە تۇرۇش مەقسىتىگە يەتتى. بۇ جەرياندا دۇنيادىكى ھېچقانداق بىر دۆلەت «ياق» دېيىشكە، باشقا پىكىردە بولۇشقا جۈرئەت قىلالمىدى. دۇنيا ئامېرىكىنىڭ قۇدرىتىنى يەنە بىر قېتىم ئېنىق ھېس قىلدى. دىپلوماتىيە جەھەتتە تارىختا كۆرۈلۈپ باقمىغان زور ئۇتۇققا ئېرىشتى. ئىككىنچىدىن، ئاسىيا - ياۋروپا قۇرۇقلۇقىنىڭ مەركەزى ھېسابلىنىدىغان، ھەربىي ئالىملار تەرىپىدىن كىم ئىگىلىسە

شۇ دۇنياغا خوجا بولىدۇ، دەپ قارالغان ئوتتۇرا ئاسىياغا كىرىش، ئەسكەر تۇرغۇزۇش پۇرسىتىگە ئېرىشتى. ئامېرىكا بۇ پۇرسەت ئارقىلىق ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە كاسپى دەڭىزىنىڭ مول نېفىت بايلىقىدىن پايدىلىنىش، ئامېرىكىنىڭ گېپىنى ئاڭلىمايدىغان، ئامېرىكا بىلەن ئۈزەڭگە سوقۇشتۇرىدىغان رۇسىيە، جۇڭگو، ئىراننىڭ ئارقا ھويلىسىغا كىرىپ ئەسكەر تۇرغۇزۇش ھوقۇقىغا ئېرىشتى. جۇڭگو تۇنجى قېتىم ئامېرىكا ھەربىي بازا قۇرغان بىر نەچچە دۆلەت بىلەن قۇرۇقلۇق ئارقىلىق بىۋاسىتە چېگرىلىنىدىغان ۋەزىيەت بارلىققا كەلدى. ئامېرىكا بۇ ئۈچ دۆلەتنى ئارقا ھويلىدا تۇرۇپ چەكلەش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشتى. تارىخىي تەرەققىيات بايلىق دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنىمۇ ئۆز گەرتىپ، مەڭگۈلۈك بايلىق — بىرى تارتىۋالمايدىغان بايلىق، ۋاقىتلىق بايلىق — كىم كۈچلۈك بولسا شۇ ئىگە بولالايدىغان بايلىق دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈندى. ئىنسانىيەت تارىخىدىكى نۇرغۇن ئىقتىسادىي ھادىسىلەر، سىياسىي ئويۇنلار كىشىلەردە شۇ ئويىنى پەيدا قىلدى. مەسىلەن، 1991 - يىلى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى پارچىلانغاندا، ئامېرىكا دوللىرىدىن قىممەت بولغان رۇبلى بىر كېچىدىلا تولىمۇ ياخال يۇلغا ئايلىنىپ كەتتى. نۇرغۇن مىليونېرلار بىر كېچىدىلا نامراتقا ئايلىنىپ قالدى. ئۇيغۇر رايونىنىڭ 1949 - يىلىدىن ئىلگىرىكى ئىقتىسادىي ئەھۋالىدىن خەۋەردار پېشقەدەملەرگە بۇنداق ئىقتىسادىي ھادىسە سىر ئەمەس. شۇ چاغدا كىشىلەر بىر تاغار پۇل كۆتۈرۈپ بېرىپ بىر قاپ سەرەڭگە ئالىدىغان ھالغا چۈشۈپ قېلىشقان. جۇڭگونىڭ 1980 -، 1990 - يىللاردىكى ئىقتىسادىي ئەھۋالىدىكى ئۆزگىرىشنى كۆزدە تىپ باققان كىشىلەرمۇ بۇ نۇقتىنى ئېنىق ھېس قىلالايدۇ. 1980 - يىلى بىر قاپ سەرەڭگە ئىككى پۇڭ ئىدى، 1990 - يىلى مۈچەنگە چىقتى. ئارىدا بەش ھەسسە ئۆرلىدى. قىسقىسى، مائاشنىڭ ئۆسۈشى بىلەن پۇلمۇ ياخاللىشىپ، مال باھاسى ئەڭ

ئاز دېگەندە بەش ھەسسە ئۆرلىدى. ئەقەللىمىسى بىر قاپ سەرگە.
گىنىڭ باھاسىدا جۇڭگودىكى بۇ خىل ئاسمان - زېمىن ئۆزگە-
رىش بەكمۇ تولۇق ئەكس ئەتتى. بۇ جەرياندا زىيان تارتقۇچىلار
سەرەڭگە ئىككى پۇڭ زامانىدا مائاشى 100 يۈەنگە يەتمەيدىغان،
لېكىن ئىزچىل بانكىدا پۇل قويغان كىشىلەر بولدى. 1980 -
يىللاردىن ئىلگىرى ئۇلارنىڭ ھەر ئايدا ئىنتايىن جاپالىق ھالدا
20 - 30 يۈەندىن يىغقان پۇلى 2000 - يىلىغا كەلگەندە ئىنتايىن
يىن ئاز پۇلغا ئايلىنىپ قالدى.

سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ رۇبلىسىدا يۈز بەرگەن ئەھۋال
بىر تىپىك مىسال. لېكىن بۇنداق ھادىسە ھازىرنىڭ ئۆزىدىمۇ
ھەر خىل شەكىلدە دۇنيانىڭ ئۇ - بۇ جايلىرىدا يۈز بېرىپ
تۇرۇۋاتىدۇ. دېمەك، پۇل ماھىيەتتە بىر ھاكىمىيەتنىڭ سىياسى-
تىگە، ئىقتىسادىي كۈچىگە، مۇقىملىقىغا باغلىق بولغان بىر
ۋاسىتە، ئۇنىڭ قىممىتى مەڭگۈلۈك ئەمەس. بانكىدىكى پۇل بىر
بەلگە، پاسسىپ ھالەتتىكى مەبلەغ سېلىش، خالاس. يانچۇقتىكى
پۇل بولسا، تېخىمۇ پاسسىپ ھالدىكى ساقلاپ قويۇش ياكى پۇل-
نىڭ قىممىتىنىڭ يىللار توزانىدا كونىراپ، ئاجىزلاپ كېتىشىنى
كۈتۈش، خالاس. بىزگە ئېشىپ قالغىنى خەلەش. ئىقتىسادشۇ-
ناسلارنىڭ تىلى بويىچە ئېيتقاندا، پۇلدىن پايدىلىنىشنىڭ ئەڭ
ياخشى ئۇسۇلى ئۈنۈملۈك مەبلەغ سېلىش، دېمەك شۇنداق خۇلاسە
چىقىرىش مۇمكىن: تەبىئىي بايلىق، پۇل ۋاقىتلىق، كىم كۈچ-
لۈك بولسا ئىگە بولالايدىغان بايلىق. ئۇ، توختىماي ئۇياقتىن
بۇياققا، ئۇ يانچۇقتىن بۇ يانچۇققا يۆتكىلىپ تۇرۇش بىلەن خاراك-
تېرلىنىدۇ، ھەتتا سىياسىي ئۆزگىرىش، ھۆكۈمەت قارارىدىكى
ئۆزگىرىش بۇ بايلىقنى باشقا مەنبەلەرگە، قىممەتسىزلىككە ئىگە
قىلالايدۇ. مەن «ئىقتىسادىي ئالڭ ۋە تەرەققىيات» دېگەن ماقالەم-
دە تەكىتلىگەندەك: شېڭ شىسەيگە ئوخشاش فاشىستلار بۇ پۇلنى
روزىغارىڭىزدىن مۇسادىرە قىلىش، قەتلىئام قىلىپ بايلىقىڭىزنى

ھۆكۈمەت خەزىنىسىگە ئېلىش يولى بىلەن تارتىۋالالايدۇ. 1937 - يىلى شېڭ شىسەي قولغا ئېلىپ پۇل - بايلىقىنى مۇسادىرە قىلغاندا ئامبىرىدىن 17 كىرىمىن تۇڭىدا ئالتۇن چىققان يېڭىسار - لىق بىر باي بىلەن، 1908 - يىللىرى ئەتراپىدا گېرمانىيىدىن نەچچە توننا ئالتۇن خەجلەپ، ماشىنا - ئۆسكۈنە ئەكېلىپ، زامانىۋى تېرە زاۋۇتى قۇرغان، بايلىقى بىلەن چەت ئەللىك بايلار - نىمۇ ھەيران قالدۇرغان مۇسابايوفلارنىڭ جەمەتى ئەڭ تىپىك مىسال. قېنى شۇ ھەر خىل سىياسىي بوران - چاپقۇنلار تۈپەيلىدىن تۈزۈپ كەتكەن، ئالتۇننى توننىلاپ خەجلىگەن مۇسابايوفلار جەمەتنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى؟! بۇ مىساللارنى ئوبدان ئويلاپ باقساق، ئۇيغۇر خەلىق ماقالى - تەمسىللىرىدەك كۈچلۈك ئىبىرەتلىك مەنىگە ئىگە. ھەر بىر كونا - يېڭى بايلارمۇ ئىبىرەتلىك تارىخىي ساۋاقنى ئۆزىگە تەتبىقلىسا يېڭىچە تەپەككۈرغا ئىگە بولۇپ، ئاچچىق خىياللارغا پېتىشى تەھىمىق.

يەھۇدىيلار ئۆز مىللىتىنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق تارىخىنى ۋارقىلاپ، ئىلمىي يەكۈن چىقارغاندا شۇنداق خۇلاسىگە كەلگەن: ئۇلارنىڭ بەختسىزلىكىنىڭ مەنبەسى دەل بايلىق، يەھۇدىي پەلسەپىسىدىكى بايلىق روھى. يەھۇدىيلاردىكى پۇل تېپىشقا ماھىرلىق تارىختىن بۇيان باشقا مىللەتنىڭ ھەسەتخورلۇقىنى قوزغىغان. يەھۇدىيلارنىڭ تەقدىرىنى بېدىگە ئوخشىتىپ قويغان. ئۇلار ھاللازغاندا ھاكىمىيەت خەزىنىسىنى تولدۇرۇش ئۈچۈن قەرەللىك تۈر - دە «ئورۇلۇپ» تۇرغان. بايلىرىنىڭ پۇل - ماللىرى ھەر خىل ياخشى - يامان ناملار بىلە مۇسادىرە قىلىنىپ تۇرغان. يەھۇدىيلاردىن باشقا زېمىندىكى خەلقلەردىنمۇ بايلىق ئۆزىگە دۈشمەن بولۇپ، قۇلغا ئايلانغان قوۋم - ئەللەر ئاز ئەمەس.

يەھۇدىيلار ئۆز بەختسىزلىكىنىڭ مەنبەسىنى تونۇغاندىن كېيىن تاللاشقا دۇچ كەلگەن. بايلىقتىن، يەھۇدىيلارنىڭ بايلىق كۆز قارىشىدىن ۋاز كېچىش كېرەكمۇ ياكى باشقىچە چىقىش يولى

يارمۇ؟ بىلىم، ئىزدىنىش ھەممىگە جاۋاب بېرىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن يەھۇدى زىيالىيلىرى بۇ ھەقتە ئىزدىنىشكە كىرىشتى. ئەڭ ئاخىرى ئۇلار بۇ ھەقتە ئەڭ يېڭى نەتىجىگە ئېرىشتى. مەسىلەن، يەھۇدى ماركس ئىقتىساد ھەققىدە ئىزدىنىپ، دۇنيا. نىڭ كېيىنكى يۈز نەچچە يىللىق تارىخغا تەسىر كۆرسەتكەن «كاپىتال» دېگەن كىتابنى يازدى. يەھۇدىلارنىڭ بايلىق ھەققىدە دىكى ئىزدىنىشى ماركسنىڭ ئەسەرلىرىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى. ماركس يەھۇدىلارنىڭ بايلىق كەلتۈرۈپ چىقارغان بەختسىزلىكىنى بەختكە ئايلاندۇرۇشنىڭ يولى سوتسىيالىزم دەپ قاراپ، ھەممە ئادەم باراۋەر ياشايدىغان، ئىشلىگەنگە يارىشا ھەق ئالدىغان تەقسىمات پىرىنسىپىنى تەشەببۇس قىلىپ، باشقىلار كۆپ ئىشلىگەنلەرنىڭ كۆپ ئېلىشىغا ھەسەت قىلمايدىغان، بايلىق ھەققىدە كىيىنچە كۆز قاراشلارنىڭ مۇجەسسسىمى بولغان ماركسىزمنى ياراتتى. پۇل ۋە ھوقۇق قارىشىدا يەھۇدىلار بىلەن ئۈزەڭگە سوقۇشتۇرالايدىغان خەنزۇ مىللىتىنىڭ ئەقىل - پاراسىتى، مىللىي مەنپەئىتى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، يېڭى روھقا ئىگە قىلىندى. بۇ ۋەزىپىنى جۇڭگونىڭ دېڭ شياۋپىڭدىن ئىبارەت ئۇلۇغ مىللەت پەرۋەرى، پەيلاسوپى، جۇڭگو ئىسلاھاتىنىڭ باش لايىھىلىگۈچىسى، داھىيسى مۇۋەپپەقىيەتلىك ئورۇندىدى.

گەرچە يەھۇدىلارنىڭ بايلىق ھەققىدىكى ئىزدىنىشى ماركسىزمنىڭ بارلىققا كېلىشىگە تۈرتكە بولغان بولسىمۇ، يەھۇدىلارنىڭ مىللىي مەنپەئىتى ماركسىزمنى يېتەكچى ئىدىيە قىلىپ تاللىمىدى، بەلكى نۇرغۇن ئىزدىنىشلەرگە خۇلاسىە چىقىرىپ، ئۆز مىللىتىنىڭ بايلىق ئېڭىنى يېڭىلىدى. شۇنىڭ بىلەن 1850 - يىللاردا، يەھۇدىلارنىڭ يېڭى بايلىق قارىشىنى مەركەز قىلغان يەھۇدى تىرىلمىچىلىك ئىدىيىسى شەكىللەندى. ھەتتا 1880 - يىللىرى ئەتراپىدا ئوتتۇرىغا چىققان بىر يەھۇدى تىرىلمىچىلىك قۇرۇلتىيىدا، بىر يەھۇدى داھىيسى پەخىرلەنگەن ھالدا ئەڭ كۆپ بولسا

50 يىلدا، ئەڭ تېز بولسا 30 يىلدا دۇنيادا يەھۇدىيلار دۆلىتى بارلىققا كېلىدۇ، يەھۇدىيلار نەچچە مىڭ يىللىق سەرگەردانلىق-تىن قۇتۇلىدۇ، دەپ جاكارلىدى. دېگەندەك، 1947 - يىلى يەلەستىدە يەھۇدىيلار دۆلىتى بارلىققا كەلدى.

ئۇنداقتا، يەھۇدىيلارنىڭ بايلىق ھەققىدىكى يېڭى ئىدىيىسىنىڭ جەۋھىرى نېمە؟ ئۇ دەل يېڭىچە، مەڭگۈلۈك، ھېچكىم تارتىۋالمايدىغان بايلىق ئىدىيىسىدۇر. بۇ ئىدىيىنىڭ جەۋھىرى ھەرقاچان، ھەرقانداق يەردە ئىگىسىنى خار قىلماي بايلىققا ئايلاندۇرغان، يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇبىلىك» تىكى تۈپ كۆز قارشى بىلەن مەنداش بىلىم، ئەقىل كۆز قارىشىدۇر، ئۇلارنىڭ قارشىچە، بىلىم، ھۈنەر، ئەقىلنى ھېچكىم تارتىۋالالمايدۇ. ئۇلار پۇل تېپىپ بىلىم ئېلىش، بىلىم ئېلىپ پۇل تېپىش، بىلىمگە، ئەقىلگە مەبلەغ سېلىشنى ئەڭ ياخشى سۈ-دېگەرچىلىك يولى، دەپ جەزم قىلدى. 2000 - يىلىغا كەلگەندە — يەھۇدىي دۆلىتى قۇرۇلۇپ 50 نەچچە يىل بولغاندا، پۈتكۈل دۇنيا بۇ ئىدىيىگە قايىل بولدى.

بىرىنچىدىن، ئىقتىسادشۇناسلار، جەمئىيەتشۇناسلار يەھۇدىيلارنىڭ شۇ ھەقتىكى كۆز قارىشىدىن ئاز - كەم 150 يىل ئۆتكەندە، دۇنيا بىلىم ئىقتىسادى (بىلىم ئىگىلىكى)، يەنى بىلىم — پۇل دەيدىغان دەۋرگە كىردى، دەپ جاكارلىدى.

ئىككىنچىدىن، يەھۇدىيلار سەرگەردان مىللەتتىن سەرگەردان قىلغۇچى مىللەتكە ئايلاندى. دۇنيادىكى ئەڭ باي ئەرەب دۆلەتلىرىنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان، ئەقىل، بىلىمدىن باشقا بايلىقى يوق بەش مىليون نوپۇسلۇق ئىسرائىلىيە ئەتراپىدىكى 300 مىليون ئەرەبىنى بوزەك ئېتىدىغان، سەرگەردان قىلىدىغان، دۇنيادىكى زېمىنى ئەڭ كىچىك دەرىجىدىن تاشقىرى دۆلەتكە ئايلاندى.

ئۈچىنچىدىن، 2001 - يىلى دۇنيادىكى ئەڭ نوپۇزلۇق

مۇكاپات نوبېل مۇكاپاتى تارقىتىلغانلىقىنىڭ 100 يىللىقى خاتىرىلەنگەندە، 100 يىلدىن بۇيان بۇ مۇكاپاتقا ئەڭ كۆپ ئېرىشكۈچى مىللەتنىڭ يەنىلا يەھۇدىيلار ئىكەنلىكى ئىسپاتلاندى. تۆتىنچىدىن، دۇنيادىكى 20 مىليون يەھۇدىينىڭ دۇنيا ئىقتىسادىنىڭ جان تومۇرىنى تەشكىل قىلغۇچى بىر قەۋەت ئىكەنلىكىنى پۈتكۈل دۇنيا تەن ئالدى، دۇنيا ئىقتىسادى كۈچ دەۋرىگە قەدەم قويغان بۈگۈنكى كۈندە، بۇ خىل ھالەتنىڭ تەسىرىنى ھەرقانداق ئادەم تەسەۋۋۇر قىلالايدۇ. قىسقىسى، پۈتكۈل دۇنيا يەھۇدىيلار ئىستېلاسى ئاستىدا قالدى. ھەتتا يەھۇدىيلار بىلەن ئەرەبلەرنىڭ مىللىي زىددىيىتى دۇنيانىڭ زىددىيىتىگە ئايلىنىپ، يەھۇدىيلار ناھايىتى ئەپچىللىك بىلەن بۇ زىددىيەتنى ئىمتىياقدەش خىرىستىئانلار بىلەن ئىسلام دىنىنىڭ زىددىيىتىگە ئايلاندۇردى. ھەتتا ئەڭ كۈچلۈك ئامېرىكا يەھۇدىيلارنىڭ ۋاسىتىچىسىگە ئايلىنىپ قالدى. يەھۇدىيلارنىڭ ئەرەبلەرگە يۈرگۈزگەن دۆلەت تېررورىزمغا پۈتكۈل دۇنيا سۈكۈت قىلىپ، ئەرەبلەرنىڭ باسقۇچىلىققا قارشى ئاجىز تىپىرلىشى، غايەت زور ئۈمىدسىزلىك، ھاقارەت تۇيغۇسىدىن كېلىپ چىققان ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىش خاراكتېرلىك پارتلىتىشلىرى ئەڭ قەيىھ تېررورلۇق، دەپ قارالدى. ئەمەلىيەتتە، ئەرەبلەرنىڭ قىلمۇاتقىنى دۇنيانىڭ ئادالەتسىزلىكىگە قىلىنغان ئۈمىدسىز خىتاب ئىدى، خالاس.

3

بار پۇلنى جايدا خەجلىشىنىڭ ئۆزۈمۈ پۇل تېپىشتۇر. قازاق پۇل تاپسا تايغا مىنىدۇ، ئۇيغۇر پۇل تاپسا لايدا مىنىدۇ.

— خاتىرەمدىن
دۇنيادا مەڭگۈلۈك نامراتلىق يوق، مەڭگۈلۈك بايلارنىڭ

بولۇشمۇ ناتايىن، لېكىن ئىنسانىيەتنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىيا-
تىدىكى ئەڭ مۇھىم غايە ئىنسانىيەتنى ئورتاق باياشاتلىققا ئېرىش-
تۈرۈش، لېكىن بۇ غايىدىن شۇنداق خۇلاسىگە كېلىش مۇمكىن:
غايەت گۈزەل بولغانلىقى، شۇنداقلا ئەمەلگە ئاشمايدىغانلىقى ياكى
ئەمەلگە ئاشمىقىنىڭ قىيىنلىقىدىن شېرىن، ئەمەلگە ئاشمىغاچقا،
ئۇنى نىشانلايدىغانلار كۆپ، مانا بۇ ئىنساننىڭ ماھىيىتى.

بايلىق ماھىيەتتە بىر تونۇش مەسىلىسى، لېكىن ئۇ ئاددىي
ھالدىكى تونۇش مەسىلىسى ئەمەس، بەلكى بىر خەلقنىڭ بايلىق
كۆز قارىشىدىكى توغرا - خاتالىق، چوڭقۇر - تېپىزلىق مەسىلى-
سى، خالاس. شۇڭا، تونۇش توغرىلانماي تۇرۇپ، بايلىق بىزگە
مەڭگۈ ئالدىنى قىلمايدۇ، ئالدىنى قىلىشمۇ كۆزنى يۇمۇپ -
ئاچقۇچە بىزنى ھەسرەتكە قالدۇرۇپ كېتىپ قالىدۇ.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ نامراتلىق مەسىلىسىمۇ
تونۇش مەسىلىسىدۇر. بىز تەبىئىي بايلىق ئەۋزەللىكىگە ئىگە.
لېكىن بۇ بايلىقنى بىزنىڭ تۇرمۇشىمىزغا ھەقىقىي مەنىدىكى
تەسىر كۆرسىتىدىغان بايلىققا ئايلاندۇرىدىغان ئەقىل، تېخنىكا،
تونۇش كەم، شۇ تۈپەيلىدىن بۇ بايلىقلار ھازىر بىزنىڭ ئۈستۈنلۈ-
كىمىز سانالمايدۇ. شۇڭا بىز نامرات، قولىمىزدىكى بايلىقنىڭ
بەرىكىتى يوق، تەمى يوق. ئەڭ قىزىقارلىق ئەھۋال، قولىمىزغا
كىرىپ تۇرۇۋاتقان پۇل ئاز ئەمەس. ھەتتا بۇ سانلارغا قاراپ
بىزنى تامامەن باي ھېسابلاش مۇمكىن. لېكىن، قولىمىزدىن
چىقىپ كېتىۋاتقان پۇل كىرمىگەن پۇلنى خەجلەش كويىدا. يەنە
قىزىقارلىق ھادىسىنىڭ بىرى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا
ياشاۋاتقان مىللەتلەرنىڭ تۇرمۇشىدىمۇ پۇل قارشىنىڭ ئوخشىد-
ماسلىقى تۈپەيلىدىن غايەت زور پەرق بار. خۇيزۇلار ئەڭ باي،
خەنزۇلارمۇ باي، ئۇيغۇرلار بىلەن قازاقلار ئەڭ نامرات. بۇلار-
نىڭ ئارىسىدا ئۇيغۇر ئۆزىنى سودىگەر مىللەت، دەپ ھېسابلايدۇ،
ھەتتا ئۇلار جۇڭگونىڭ پۇل تاپماق ئەڭ تەس رايونلىرىدا تىل

ئۇقماي تۇرۇپ پۇل تاپالايدۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى ئەڭ پاراكەندە.

لېكىن، مىللەتلەر ئارا ھەر خىل ئويىپىكىتىپ پەرقلەر مەۋجۇت بولسىمۇ، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا يەنە بىر خىل كۆز قاراشتىكى رايون ئورتاقلىقى بار. ئۇ ئورتاقلىق پۈتكۈل ئاپتونوم رايوننىڭ ئالاھىدە تەبىئىي بايلىق ئەۋزەللىكىگە ئىگە تۇرۇپ، نامراتلىقتا قېلىشنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. بۇ مەسىلەلەرنى بىرنەچچە نۇقتىدىن بايان قىلىش مۇمكىن:

بىرىنچىدىن، پۈتكۈل ئاپتونوم رايوندىكى ئاھالىلەرنىڭ بايلىق كۆز قارىشى تېخى بېھوش ھالەتتە. شۇ سەۋەبتىن ئىللىكىمىزدىكى ئازغىنا پۇل ئۈنۈملۈك مەبلەغنىڭ تۈرتكىسىگە ئايلانماي بىزنى تېخىمۇ ئېغىر نامراتلىق تراگېدىيىسىگە پاتۇرۇۋاتىدۇ. ئىستېمالىمىزدىكى ئاڭسىزلىق، قارىغۇلۇق، ساغلام ئىسسىق تېمال پىسخىكىسىنىڭ يېتىلمىگەنلىكى ئەڭ ياخشى پاكىت. مەسىلەن، «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى» نىڭ 2002 - يىلى 16 - يانۋار سانىدىكى، ئەركىن كېرەم ئىسىملىك مۇخبىر يازغان «WTO غا كىرىش ئاپتونوم رايونىمىز يېنىك سانائىتىگە نېمەلەرنى ئەكېلىدۇ» سەرلەۋھىلىك بىر قاتار چاتما ماقالىلەرنىڭ بىرى بولغان «ئاق ھاراق خۇشال، ئۈزۈم ھارقى ئەنسىرمەكتە» دېگەن ماقالىدىكى پاكىتلار پۈتكۈل رايوننىڭ بايلىق قارىشىنى ئوپىراتسىيە قىلىش ئۈچۈن ئەڭ تىپىك ماتېرىيال بولالايدۇ، ئەلۋەتتە.

ماقالىدە يېزىلىشىچە، «نۆۋەتتە، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ھەر يىلى 120 مىڭ توننا ئاق ھاراق، 30 مىڭ توننا ئۈزۈم ھارقى، 350 توننا پىۋا ئىشلەپچىقىرىش ئىقتىدارى بار» ئىكەن. مۇشۇ ستاتىستىكا بىزنى نۇرغۇن ئۇچۇر بىلەن تەمىنلىيەلەيدۇ. ھەتتا بىز سانلارنى سۆزلىتىش ئارقىلىق بايلىق كۆز قارىشىمىزدىكى ئەڭ ئەجەللىك ئاجىزلىقنى ئىسپاتلاپ چىققا.

لايمىز. ئەڭ ئاۋۋال تەكىتلەپ قويۇشقا تېگىشلىك مەسىلە ھاراق-كەشلىك رايونىمىزدىكى ئەڭ ئېغىر ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ بىرى. ئەمدى ئۆز گېپىمىزگە يانساق، 120 مىڭ توننا ئاق ھاراقنى كىلوگرامغا ئايلاندۇرساق، 120 مىليون كىلوگرام ھاراق بولىدۇ. بىر بوتۇلكا ھاراقنى بىر جىڭ ئۆلچەم بويىچە ھېسابلساق، 240 مىليون جىڭ ياكى 240 مىليون بوتۇلكا ئاق ھاراق بولۇپ چىقىدۇ. ھەر بىر بوتۇلكا ئاق ھاراقنىڭ ئوتتۇرىچە باھاسىنى تەخمىنەن ئون يۈەن دەپ ھېسابلاپ (مېنىڭچە، چوقۇم ئون يۈەندىن يۇقىرى چىقىدۇ. لېكىن مەن ئەڭ ئۆزۈم ئۆلچەم بويىچە ھېسابلىدىم)، 240 مىليون بوتۇلكا ھاراقنى ئون يۈەنگە كۆپەيتسەك، 2 مىليارد 400 مىليون يۈەن كېلىپ چىقىدۇ. ھەر بىر بوتۇلكا ھاراقنى ھەر خىل شەكىلدە ئورتاق نىسبەتتە 50 يۈەنلىك زاكۇسكا بىلەن ئىچىدۇ دېسەك، 14 مىليارد مىليون يۈەن بولىدۇ. يەنى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىكى تەخمىنەن 19 مىليون 500 مىڭ خەلق بىر يىلدا ھاراق ئۈچۈن 14 مىليارد 400 مىليون يۈەن خەجلىگەن بولىدۇ، ئوقۇرمەنلەر ئېھتىمال بۇ ھاراقلارنىڭ بىر قىسمى ئىچكى ئۆلكىلەر ۋە چەت ئەللەرگە چىقىرىلىدۇ، ھەممىنى بىز ئىستېمال قىلمايمىز، دەر. لېكىن، مەن باشقا ئۆلكىلەر ۋە چەت ئەللەرگە چىقىرىۋاتقان ھاراق - شارابلارنى بىزگە كىرىۋاتقان ھاراق - شارابلار بىلەن يېيىشتۈرۈۋەتتىم، ھەتتا ھەرقايسى جايلاردا - يەرلىك ئۇسۇلدا ئىشلىنىدىغان ئاۋاتنىڭ مۇسەللىسى، قازاقلارنىڭ قىمىزى، خوتەننىڭ مەيزىپى، پالانى يەرنىڭ بوزىسى دېگەندەك ئىچمىلىكلەرنى بۇ قاتارغا قوشمىدىم. دېمەك، شۇنداق نامرات شىنجاڭ خەلقى بىر يىلدا ھاراق - شاراب ئۈچۈن 14 - 15 مىليارد پۇل خەجلىدى دېگەن گەپ. بىز بۇ ساننى ھەر بىر پۇقراغا چاچساق، شىنجاڭ خەلقىنى 20 مىليون ھېسابلساق (ئاققۇنلار ۋە ئىشلەمچىلەرنىمۇ قوشقاندا)، ئاپتونوم رايونىمىزدىكى ھەر بىر پۇقرا ھەر يىلى يەتتە

بېرىم مىڭ يۈەن پۇلغا ھاراق ئىچىدۇ. ئەمدى شىنجاڭدىكى 20 مىليون ئادەمنىڭ تەخمىنەن 10 مىليونىنى ئايال دەپ، بۇ ئايال لارنىڭ قېرى - چۈرى، ئاجىزلىرىنى چىقىرىپ تاشلاپ، ئىككى مىليونىنى ھاراق ئىچىدۇ دېسەك، ئون مىليون ئەرنىڭ قېرى - چۈرى ئاجىزلىرىدىن تەخمىنەن تۆت مىليون ئادەمنى چىقىرىپ تاشلاپ، ئالتە مىليون ئادەمنى ھاراق ئىچىدۇ دېسەك، جەمئىي سەككىز مىليون ئادەم ھاراق ئىچىدىغان بولۇپ چىقىدۇ. بۇ چاغدا بىر ئادەم 20 نەچچە مىڭ يۈەنلىك ھاراق ئىچكەن بولىدۇ. لېكىن، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا سەككىز مىليون ئادەمنىڭ ھاراق ئىچىشى ناتايىن. ھەتتا بۇ سەككىز مىليوندىن كۆپ ئاز بولۇشى مۇمكىن. ھاراق ئىچمەيدىغان نۇرغۇن مۇسۇلمانلار بار. ئەمدى بىز بۇ 14 مىليارد يۈەننى شىنجاڭدىكى تۆت مىليون ئائىلىگە چاساق كېلىپ چىقىدىغان سان ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ ۋە بۇ ساندىن چۆچۈپ كېتىمىز. ھەتتا ئىزچىل ھاراق ئىچىدىغان كىشىلەرمۇ ئۆزىنىڭ بىر يىلدا ھاراققا ئۇنچىلىك كۆپ پۇل چىقىم قىلمىغانلىقىنى ھېسابلاپ كۆرۈپ، بۇ ستاتىستىكىدىن گۇمانلىنىشى تەبىئىي. لېكىن، گۇمانلىنىشنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى» دە يۇقىرىقى ھاراق ئىشلەپچىقىرىش ستاتىستىكىسى ناھايىتى ئېنىق ئېيتىلغان. ھەتتا ماقالىدە: «رايونىمىزدا ئاق ھاراق ئىشلەپچىقىرىدىغان كارخانىدىن يۈز نەچچىسى بار، بۇنىڭ ئىچىدە تۆت كارخانىنىڭ يىللىق مەھسۇلاتى 10 مىڭ توننىدىن ئاشىدۇ» دەپ يازغان. گۇمانلىنىش توغرا كەلسە، دۆلەتنىڭ نوپۇس ستاتىستىكىسىدىن گۇمانلىنىشقا توغرا كېلىدۇ. يەنى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنى نوپۇسى 20 مىليون ئەمەس، 40 مىليون بولغان تەقدىردىمۇ يۇقىرىقى ھېساب بويىچە ھەر بىر ئائىلىگە توغرا كېلىدىغان ھاراق چىقىمى يەنىلا 20 مىڭ يۈەندىن يۇقىرى بولىدۇ. بىراق، ھۆكۈمەتنىڭ نوپۇس ستاتىستىكىسىدىن گۇمانلىنىشنىڭ ھاجىتى يوق ھەم ئۇند.

داق نوپۇس يوشۇرۇش زۆرۈرىيىتىنىڭ بولۇشى ناتايىن. ئۇنداقتا بۇ يەردىكى سىر نەدە؟ ئەتراپىمىزغا ئوبدان نەزەر سالساق، ھەر قايسى ئىدارە - ئورگانلاردىكى ھۆكۈمەت پۇلغا زىياپەت يەپ، ھاراق ئىچىشنى ئويلالسا، يۇقىرىقى ھاراق چىقىمىنىڭ جايى چىقىدۇ.

قىسقىسى، يۇقىرىدىكى ستاتىستىكىلاردىن قارىغاندا، شىنجاڭدا چاڭدىكى ھەربىر ناھىيىگە بىردىن چوڭ ھاراق زاۋۇتى توغرا كېلىدۇ. لېكىن، شىنجاڭدىكى ھەربىر ناھىيىدە ئۇل ئەسلىھەلەر زامانىۋىلاشقان بىردىن زامانىۋى نۇقتىلىق مەكتەپنىڭ (مەيلى قايسى تىپتىكى مەكتەپ بولسۇن) بولۇشى ناتايىن، مىللەتلەر ئىچىدە ھاراققا مايىللىقى بويىچە بۇ ستاتىستىكىنى تېخىمۇ چوڭ قۇرلىسا، خەنزۇ - خۇيزۇلارغا قارىغاندا ئۇيغۇر، قازاق، ئوڭغۇلارنىڭ ھاراق ئىچىش نىسبىتى ناھايىتى يۇقىرى. ھەتتا ئىشلەنگەن بۇ ھاراقلارنىڭ يېرىمىنى بۇ ئۈچ مىللەت، بولۇپمۇ ئۇيغۇرلار ئىچىۋەتكەن بولىدۇ. دېمەك، ھەر يىلى ھەربىر ئۇيغۇرنىڭ تاپقان پۇلىنىڭ زور كۆپچىلىكى ھاراققا ياكى ھاراققا مۇناسىۋەتلىك ئىشلارغا كېتىدۇ. تاپقان پۇلىمىزنى 100 نەچچە ھاراق زاۋۇتى يۇتۇپ كېتىدۇ.

ماتېرىياللارغا قارىغاندا، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزدا يۈز بەرگەن جىنايەتلەرنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكى ھاراققا مۇناسىۋەتلىك ئىكەن. ھەتتا شۇ 120 مىڭ توننا ئاق ھاراق، 30 مىڭ توننا قىزىل ھاراق ۋە 350 مىڭ توننا پىۋىنىڭ ئىسپىرت مىقدارىنى ئورتاق ھالدا تەخمىنەن %30 دېسەك، جەمئىي 500 مىڭ توننا ھاراق - شاراب تەركىبىدىكى ئىسپىرتنىڭ مىقدارى 150 مىڭ توننا چىقىدۇ. بىز بىر يىلدا 150 مىڭ توننا، يەنى ئون توننىلىق ماشىنىغا باسسا، 15 مىڭ ماشىنا كېلىدىغان ئىسپىرتنى ئىچىۋېتىمىز. دېمەك، بۇ ھاراقتىن بىرىنچىسى، ئىقتىسادىمىز زىيانغا ئۇچرايدۇ؛ ئىككىنچىسى، سالامەتلىكىمىز زىياندا.

غا ئۇچرايدۇ، ھەتتا سالامەتلىكتىن تارتقان زىيان ئىقتىسادىي زىياندىن نەچچە ھەسسە يۇقىرى بولۇشى مۇمكىن؛ ئۈچىنچى، جەمئىيەت مۇقىملىقى بۇزۇلدى، لېكىن ھاراق ئارقىلىق پايدا تاپىدىغان جايلارمۇ يوق ئەمەس. باجخانىلار، ساقچىلار، دوختۇر-خانىلار پايدا تاپىدۇ. مۇتەخەسسسلەرنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشىچە، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزدا ھاراق مۇشۇ سۈرئەتتە ئىسپات قىلىنغان 50 يىلدىن كېيىن ئەۋلادلىرىمىز پەرزەنت قالدۇرالمىدىكەن...
ناۋادا شۇ 14 مىليارد يۈەننى باشقا جايغا خەجلىسەكچۇ؟
بىر مىليارد يۈەندىن خەجلىسەك، جۇڭگوچە ئەڭ ياخشى ئۇنىۋېرسىتېتتىن 14 نى قۇرغىلى بولىدۇ.
بىر ئادەمگە بىر مىليون يۈەندىن مەبلەغ سېلىپ، چەت ئەلدىن ئەڭ داڭلىق ئۇنىۋېرسىتېتلاردا تەربىيىلىسەك، 14 مىڭ مۇتەخەسسس، دوكتور تەربىيىلىگىلى بولىدۇ.
بىر مىليارد يۈەندىن خەجلىسەك، 14 زامانىۋى كارخانا قۇرغىلى بولىدۇ. ھەربىرىگە 10 مىڭ ئادەمدىن ئىشقا ئورۇنلاش-تۇرساق، 140 مىڭ ئادەمنىڭ خىزمەت مەسىلىسى ھەل بولىدۇ.
بۇ زاۋۇتلاردىن كەلگەن باج كىرىمى ئارقىلىق تېخىمۇ نۇرغۇن ئىشلارنى قىلغىلى بولىدۇ. ئەپسۇس... ھاراق يەنىلا ئىچىلىۋاتىدۇ، ھاراق زاۋۇتلىرى توختىماي قۇرۇلۇۋاتىدۇ. ئۆزىمىز ئۆزىمىزگە توختىماي گۆر كولاۋاتىمىز، لېكىن نۇرغۇن ئادەم ئۆزى قىلىۋاتقان ئىشنىڭ ئۆزىگە گۆر كولاش ئىكەنلىكىنى ئوقمايدۇ، مانا بۇ ئەڭ زامانىۋى نادانلىق.
بۇنىڭدىن باشقا مىساللارنى قەدەمدە بىر كۆرسىتىش مۇمكىن، لېكىن ئەقىللىق ئوقۇرمەن بىز تەمىنلىگەن يىپ ئۈچىغا ئاساسەن باشقىلارنى ئۆزى تېپىۋالىدۇ، دېگەن ئوي بىلەن بولدى قىلىمىز. پەقەت ئەڭ ئاخىرىدا مۇنۇ مىسالنى، يەنە ئۆزۈم باش-تىن كەچۈرۈۋاتقان بىر ئىشنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ مۇلاھىزىسىگە

تاپشۇرىمەن. مېنىڭ نۇرغۇن دوستلىرىم تاماكا چېكىدۇ. ئۇلار ھەر كۈنى تەخمىنەن ئۈچ يۈەن خەجلەپ بىر قايتىن تاماكا ئالىدۇ. مەن تاماكا چەكمىگەچكە، ھەر كۈنى بىر يۈەن خەجلەپ بىر پارچە «پايدىلىنىش خەۋەرلىرى» (خەنزۇچە)، بىر پارچە «ئۇ-رۇمچى كەچلىك گېزىتى» سېتىۋېلىپ ئوقۇيمەن، ئۇنىڭدىن باشقا ئايدا بىرنەچچە پارچە كىتاب سېتىۋالىمەن. قىسقىسى، مېنىڭ گېزىت - ژۇرنال، ماتېرىيال چىقىمىم بىر كۈندە تەخمىنەن ئۈچ يۈەن. يىل ئاخىرىدا مېنىڭ كىتاب ئىشكاپىمدا 50 - 60 پارچە كىتاب ئاۋۇيدۇ، بىلىدىغانلىرىمۇ كۆپىيىدۇ. لېكىن دوستلەر - رىمچۇ؟

ئىككىنچى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىز ئاھالىسى - نىڭ مەبلەغ سېلىش كۆز قارىشىنىڭ تايىنى يوق.

50 يىللىق «تۆمۈر تاۋاق» نىڭ زىيىنى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىز ئاھالىلىرىنى شۇ قەدەر بىخۇدلاشتۇرۇۋەتە - كەنكى، ئۇلارنىڭ زور كۆپچىلىكىنىڭ ئۆمۈرگە مەبلەغ سېلىش كۆز قارىشىنىڭ تايىنى يوق. ئاددىي مىسالى، كوچىدا بىر قۇتا مېنىرال سۇنىڭ باھاسى 2.50 يۈەن، بىر ئىستاكان سۇنىڭ باھاسى بىر يۈەن ئەتراپىدا، لېكىن سۇت ئىچىدىغانلار ئاز، مېنىرال سۇ ئىچىدىغانلار كۆپ.

نۇرغۇن ئادەم كېسەل بولغاندا قىممەت دورىلارنى يېيىشكە رازى، ساق ۋاقتىدا كېسەلنىڭ ئالدىنى ئالىدىغان قۇۋۋەتلىك مېۋە - چېۋىلەرنى، سۇت - قايماقلارنى ئىستېمال قىلىشنى خالىمايدۇ ياكى خالىمايدۇ ئەمەس، چىدىمايدۇ. ئاخىرىدا تۈگىمە - نى دەپ تۆگىدىن قۇرۇق قالغان ئەخەقكە ئايلىنىپ قالىدۇ. شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزدا سۇغۇرتا كەسپى جان - لىنىپ قالغىلى خېلى ئۇزۇن بولدى. لېكىن، نۇرغۇن كىشىلەر - رىمىزنىڭ بۇ ھەقتىكى ئېڭى تۆۋەن بولغاچقا، ساق ۋاقتىدا بۇ ئىشلار خىيالغا كىرىپ چىقمايدۇ. شۇڭا، گېزىت - ژۇرناللىرى -

مىزدا ئادەمنىڭ ئىچىنى سىيرىيدىغان قۇتقۇزۇۋېلىش ئىلتىجالىرى كۆپ، ئەلۋەتتە، گېزىت - ژۇرناللارنىڭ بۇ خىل ئىنسانپەرۋەرلىك روھىغا رەھمەت ئېيتىمىز. ناۋادا ئۇلار بىر ئىلتىجانى بېشىمىز بىلەن بىرگە ئۇزاق مەزگىللىك نىشان سۈپىتىدە داۋالاش سۇغۇرتىسى ھەققىدە تونۇشتۇرۇش ئېلىپ بارغان بولسۇنچۇ؟ تەبىئىيىكى، ئۇ بىچارىلەرگە جەمئىيەتتىن ئىگە بولىدىغان ئورۇن چىقاتتى، كۆڭلىمىز ئازراق يېرىم بولاتتى. لېكىن ھازىر گېزىت-لەردە مۇنداق ئىلتىجالار تېخىمۇ كۆپىيىپ كەتتى. بارا - بارا كىشىلەرنىڭ باغرى قېتىشقا باشلىدى، ئىنساننىڭ سانى ئازايدى. نۇرغۇن كىشى بۇنداق خەۋپتە قالغان كىشىلەرنىڭ كۆپلۈكىنى، ئىنسان يولى بىلەن قۇتقۇزۇپ بولغىلى بولمايدىغانلىقىنى، جەمئىيەت ئىگە بولۇشى كېرەكلىكىنى خىرە - شىرە ھېس قىلىشقا باشلىدى. سۇغۇرتا تۈزۈمى دەل جەمئىيەتنىڭ شۇ خىل ئېھتىيا-جىدىن پەيدا بولغان. بۇنداق خەۋپتىن خۇدا ھەممىمىزنى ساقلى-سۇن. لېكىن، خۇداغا ئىلتىجا قىلىش بىلەن بىرگە «خۇداغا ئىشەن، تۈگەڭنى چىڭ باغلا» دېگەن ھەدىسنىڭ روھى بويىچە ئۆزىمىز ھەرىكەتلىنىپ باقايلى. ھۆكۈمەت بىزگە مەڭگۈ ھەقسىز داۋالانىش شارائىتى، پېنسىيە پۇلى بېرىدىغان كۈنلەر پات ئارىدا ئاخىرلىشىدۇ، بارمىقىمىزنى چىشلەپ بىز يەنە ئېشىپ قالغىمىز. ئۇنىڭدىن باشقا، «قازاق پۇل تاپسا تايدا مىنىدۇ، ئۇيغۇر پۇل تاپسا لايدا مىنىدۇ» دېگەن ھېكمەتمۇ شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزدىكى ئۇيغۇر ۋە قازاقلارنىڭ ئىقتىساد كۆز قارىشىنى بەكمۇ ئوبرازلىق سۈرەتلەپ بېرىدۇ. شەھەرلەردە يۈز بېرىۋاتقان نەچچە تۈمەن پۇل خەجلەپ ئۆي بېزەش، تاپقان پۇلنى مىخنىڭ شەكلىدە تامغا ئۇرۇۋېتىش ھازىر بىر تىپىك ھادىسە. راست، ئۆي بىزنىڭ «دەخلىسىز ئالىي ئاپتونومىيىمىز»، ئۇنى قانچىلىك بېزىسەك، جابدۇساق ئەرزىيدۇ. لېكىن، ئۆي جابدۇشتىمۇ مۇ-ھىم ئىشلار بىزنى كۈتۈۋاتقان شارائىتتا بۇ بىر بىھۇدە ئىسراپچى-

لىق، بىزنىڭ بۇ نامرات ھالىتىمىزدە ئۆي بېزەش ئورنىغا بىزگە تېخىمۇ مەنپەئەت ئەكېلىدىغان گەھمىيەتلىك ئىشلارغا پۇل خەجلىدە سەك تېخىمۇ ئەرزىيدۇ.

ھازىر جۇڭگودا خەلقنى نامراتلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش بىر شو-ئارغا ئايلاندى. شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزدىمۇ شۇنداق. گېزىت - ژۇرناللارنى ۋاراقلىساق، نامراتلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش يولىدىكى ئىلغار ئىش - ھەرىكەتلەردىن تەسىرلىنىپ كېتىمىز. تېلېۋىزوردىمۇ شۇ سۆز، گويا ھەممە يەردە نامراتلىق ئۆتمۈشكە ئايلانغاندەك... شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزدىكى نامراتلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش ئىشلىرىدا مەلۇم ئۆزگىرىشلەرنىڭ بارلىقىنى تەن ئالساڭمۇ، لېكىن بىز توختىماي توۋلىنىۋاتقان شوئارلارنىڭ كەينىدىكى بىر ھەقىقەتتىن ئۆزىمىزنى قاجۇرالىمىز: شوئارلارنىڭ نىڭ كۆپلۈكى نامراتلارنىڭ كۆپلۈكىنىڭ ئەڭ ياخشى پاكىتى، ئۇنداقتا، نېمىشقا شوئار توۋلايمىز؟ ئۈنۈم قازىنالمىمىز؟

بىر رايون نامراتلىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئەڭ ئاۋۋال شۇ رايوننىڭ سىياسەت بەلگىلىگۈچىلىرىنىڭ ئېڭى نامراتلىقتىن قۇتۇلۇشى، تەپەككۈى ئېچىلىشى كېرەك، سىياسىي ئەۋزەللىك ماھىيەتتە ئەڭ ياخشى ياردەم. بىر رايوننىڭ نامراتلىقتىن قۇتۇلۇشى بىر - ئىككى ئادەمنىڭ نامراتلىقتىن قۇتۇلۇشى بىلەن ئەمەلگە ئاشمايدۇ، بەلكى شۇ رايون خەلقىنىڭ ئىقتىسادىي ئېڭىنىڭ تەرەققىي قىلىشى، ئىقتىسادىي قۇرۇلمىسىنىڭ ياخشىلىنىشى، سىياسەتتىكى ئەۋزەللىك ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ.

يېقىندا مەن جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ 250 مىڭغا يېقىن نوپۇسقا ئىگە بىر نامرات ناھىيىسىنىڭ بۇ يىل دۆلەتنىڭ 30 مىليون يۈەنلىك نامراتلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش سوممىسىغا ئىگە بولغانلىقىنى ئاڭلىدىم ۋە بۇ ناھىيىنىڭ ھەر يىلى مۇئەييەن مىقداردا دۆلەتتىن نامراتلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش پۇلى ئېلىپ تۇرۇپ، ھازىرغا قەدەر نامراتلىقتىن قۇتۇلالىمىغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئىچىم ئاچچىق بولدى.

شۇ ناھىيىدىكى مەلۇم بىر كىچىك ئەمەلدارنىڭ دېيىشىچە، بۇ يىل ۋىلايەت خەلقىنى نامراتلىقتىن ھەقىقىي قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن يېڭى تەدبىر ئويلاپ چىقىپتۇ ۋە نامراتلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش پۇلىنى پۇقرالارنىڭ قولىغا بىۋاسىتە تەگكۈزمەكچى بولپتۇ. قارىماققا بۇ ناھايىتى ياخشى ئىش، لېكىن ئوبدان تەھلىل قىلسا، بۇ بىر بىھۇدە مەبلەغ سېلىش، نامراتلىقتىن ھەقىقىي قۇتۇلدۇرماقچى بولغان ئادەم مەبلەغنى نامراتنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ بەرگەندىن كۆرە، ئەڭ ئاۋۋال بۇ ناھىيە خەلق نېمە ئۈچۈن نامرات؟ نامراتلىقنىڭ يىلتىزى زادى نەدە؟ دېگەن سوئاللارغا جاۋاب تاپسا، شۇ جاۋابلارغا ئاساسەن شۇ ناھىيىدىكى ئىقتىسادىي ئىسلاھات، نامراتلىقتىن قۇتۇلدۇرۇشنىڭ كۆنكرېت نىشان - چارىلىرىنى بەلگىلىسە، ئەڭ ئاۋۋال ناھىيىنىڭ ئىقتىسادىي ئاساسىغا مەبلەغ سالسا ياخشى بولاتتى.

مېنىڭچە، جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ناھىيىلەرنىڭ نامراتلىقىدىن نىڭ سەۋەبى كۆپ ئەمەس. بىرىنچى، ئۇلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرى قالاق، تېخنىكا كۈچى يوق، قىسقىسى، ئۇلاردا ئەقىلنى بايلىققا ئايلاندۇرىدىغان قورال - تېخنىكا ۋە ئەقىل كۈچى، شۇ ناھىيىنىڭ ئىگىلىكىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا تۈرتكە بولىدىغان مائارىپ قۇرۇلمىسى، مائارىپ ئېغى، مائارىپنى ئىشلىتىشكە مۇمكىن بولغان كۈچىگە ئايلاندۇرىدىغان تۈزۈلمە يوق. ئىككىنچى، رەھبەرلىك قۇرۇلمىسىدىكى تۈزۈلمە، قۇلچىلىق، بىلىمسىزلىك، تەييار تاپلىق، ئۆزلىرىنىڭ ئىقتىدارسىزلىقى كەلتۈرۈپ چىقارغان ھەر خىل زىددىيەتلەرنى دۆلەت ۋە خەلقكە ئارتىپ قويۇپ، ئارىدا نىزا پەيدا قىلىپ، ھەر دەرىجىلىك ھۆكۈمەتلەر - نىڭ ماسلاشتۇرۇش، دۆلەت سىياسىتىنى ئىجرا قىلىش فۇنكسىيەسىنى بۇرمىلاش، سۈيىئىستېمال قىلىش - بۇ جايلاردىكى نامراتلىقنىڭ ئەڭ مۇھىم سەۋەبلىرى. بەزىلەر ئۆيەردىكى نامراتلىقنى چەت - ياقىلىق كەلتۈرۈپ چىقارغان، دەيدۇ. قاتناش

ۋاستىلىرى دۇنيانى بىرلىككە كەلتۈرگەن بۈگۈنكى دۇنيادا جۇغراپىيە جەھەتتە ئەڭ چەت رايونلارمۇ ئەقىل - پاراسەت، ئىقتىدار ئارقىلىق تەرەققىي قىلىپ، ئادەملەر تەلپۈنىدىغان باي - باياشاد يەرگە ئايلىنالايدۇ. مەسىلەن، بىز گېپىنى قىلغان ناھىيىنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىنى تەتقىق قىلساق، ئەقىل ۋە تېخنىكا كۈچىنىڭ مەنبەسى بولغان مائارىپنى كۆزىتىپ باقساق، مۇنداق يەكۈن چىقتى: ناھىيە بويىچە تەخمىنەن 60 مىڭ ئوقۇغۇچى بار ئىكەن. ھەر بىر ئوقۇغۇچى بىر يىلدا ئوتتۇرا ھېساب بىلەن كىتاب پۇلى ئۈچۈن ئەڭ تۆۋەن بولغاندا 50 يۈەندىن خەجلىسە، 60 مىڭ بالا جەمئىي ئۈچ مىليون يۈەن خەجلىيدىكەن. ھەر بىر بالا يىلدا يەنە ئەڭ ئاز دېگەندە تەخمىنەن 100 يۈەندىن ھەر خىل خىراجەت تاپشۇرىدىكەن، بۇنىڭغا ئالتە مىليون يۈەن چىقىم بولىدىكەن، بۇلارغا يەنە تەخمىنەن بىر مىليون يۈەنلىك باشقا چىقىملارنى قوشساق، بىر يىلدا 60 مىڭ ئوقۇغۇچىدىن - ناھىيە بويىچە ئوقۇغۇچى ۋاستىسى ئارقىلىق چىقىپ كېتىدىغان پۇل ئون مىليون يۈەن بولىدىكەن. بىھۆدە پۇل خەجلىمەسلىكنىڭ ئۆزى پۇل تېپىش، دېگەن پىرىنسىپ بويىچە بىز بۇ ئون مىليون يۈەن پۇلنى تەتقىق قىلساق، بەزى پۇللارنىڭ بىھۆدە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىمىز. مەسىلەن، ئوقۇغۇچىلارنىڭ دەرسلىك كىتابلىرى پەقەت بىر قېتىم ئىشلىتىلىپ تاشلىۋېتىلىدىكەن. لېكىن، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ دەرسلىك ئىسلاھاتىدىن قارىغاندا، بىزدە ئەبىئىي پەن كىتابلىرىنىڭ مەزمۇنى تەخمىنەن ئون يىلدا، ئىجتىمائىي پەن كىتابلىرىنىڭ مەزمۇنى بەش يىلدا بىر قېتىم يېڭىلىنىدۇ. شۇنىڭدىن قارىغاندا، ئۈچ مىليون يۈەنلىك كىتابنى پاكىز ئاسراپ تۇتسا، تەخمىنەن سەككىز يىل ئىشلەتكىلى بولىدۇ. مۇشۇ سەككىز يىل جەريانىدا ناھىيە خەلقىنى تەخمىنەن 24 مىليون يۈەنلىك بىھۆدە خىراجەتتىن ساقلاپ قالغىلى بولىدۇ. بۇ جەرياندا يەنە بالىلاردا كىتابنى ئاسراش،

سۆيۈش ئېڭىنى يېتىلدۈرگىلى بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، يەنە ناھىيىگە بېرىلگەن 30 مىليون يۈەن پۇلنى بىز ئىقتىسادىي ئىسلاھاتقا كۈچلۈك تۈرتكە بولىدىغان مائارىپقا بىۋاسىتە خەجلىسەك، مىسالى، تەخمىنەن مىڭ ئادەمنى ھەر بىرىگە 30 مىڭ يۈەندىن خەجلىپ، ئىچكىرىدىكى ئەڭ ياخشى ئالىي مەكتەپلەردە ئوقۇتساق — 100 ئادەم تېببىي ئۇنىۋېرسىتېتتا ئوقۇسا، 500 ئادەم ئوقۇتقۇچىلىق كەسىپلىرىدە ئوقۇسا، قالغان 400 ئادەم دېھقانچىلىق، سودا، مەمۇرىي باشقۇرۇش، كارخانىچىلىق قاتارلىق كەسىپلەردە ئوقۇسا، مۇنداق نەتىجە كېلىپ چىقىدۇ:

ناھىيىدىكى دوختۇرخانىلارنىڭ ئەھۋالى زور دەرىجىدە ياخشىلىنىدۇ، شۇ ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ داۋالىنىش چىقىمى تۆۋەنلەيدۇ. ھازىر جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ھېچقايسى ناھىيىدىن مۇنتىزىم تېببىي ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ تولۇق كۇرسىنى پۈتتۈرگەن 100 دوختۇرخانىچى چىقمايدۇ.

مائارىپنىڭ ئەھۋالى ئالاھىدە ياخشىلىنىدۇ. نۇقتىلىق ئالىي مەكتەپلەرنى تاماملىغان 500 نەپەر ئوقۇتقۇچى پۈتكۈل ناھىيە مائارىپىنىڭ قىياپىتىنى پۈتۈنلەي يېڭىلايدۇ. ئالىي مەكتەپكە ئۆتمىدىغانلارنىڭ سانى كۆپىيىدۇ. قالغان 400 ئادەممۇ بۇ ناھىيەنىڭ كۈچلۈك كەسىپى تايانچلىرىدىن بولۇپ قالىدۇ.

ئاخىرقى نەتىجە: تەخمىنەن 1000 ئادەمنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن مىڭ ئائىلە نامراتلىقتىن قۇتۇلىدۇ. ناۋادا يىلدا مىڭدىن ئائىلە نامراتلىقتىن قۇتۇلسا ۋە مۇشۇ ئۇسۇل داۋاملاشتۇرۇلسا، 10 يىلدا پۈتۈن ناھىيە بويىچە نامراتلار قالمايدۇ.

ياپونىيىنىڭ تەرەققىيات ئەندىزىسى بويىچە ئېيتقاندىمۇ، ئەڭ ئۈنۈملۈك مەبلەغ مائارىپقا سېلىنغان مەبلەغدۇر. يەھۇدىيلارمۇ شۇنداق قارايدۇ: ئۇلار ستاتىستىكىسى بويىچە مائارىپقا سېلىنغان 10 يۈەن مەبلەغ 10 يىلدا 100 يۈەنگە، 30 يىلدا 30 مىڭ يۈەنگە

ئايلىنىدۇ. مۇشۇ ھېساب بويىچە بىر ناھىيىگە سېلىنغان 30 مىليون يۈەن 30 يىلدا قانچىلىك بولار؟ دۆلەتكە قانچىلىك پايدا يەتكۈزەر؟ بۇنى ئەڭ دۆت ئادەممۇ ھېسابلاپ چىقالايدۇ.

4

تەدبىرنىڭ قانداق بولسا، تەقدىرنىڭ شۇنداق بولۇر.
— ئۇيغۇر خەلق ماقالى

بىز نامراتلىقتىن قۇتۇلالامدۇق؟ بېيالامدۇق؟ شىنجاڭ ئۆي-غۇر ئاپتونوم رايونى بېيالامدۇ؟ بۇ سوئالنىڭ جاۋابى تەس ئەمەس. بىر رايوننىڭ بېيىشى ئەڭ ئاۋۋال شۇ رايون تەۋە بولغان دۆلەتنىڭ، سىياسىي گەۋدىنىڭ تەرەققىياتىغا باغلىق. دېمەك، جۇڭگو بېيىسا، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمۇ بېيىدۇ. رايونىمىزنىڭ تەرەققىياتى دۆلەتنىڭ تەرەققىياتىدىن زادى ئايرىلالمايدۇ. لېكىن، بىر دۆلەت ئىچىدە رايونلار ئارا باي، نامراتلىق پەرقى مەۋجۇت. مەسىلەن، جۇڭگونىڭ دېڭىز بويى رايونلىرى باي، چېگرا رايونلىرى نامرات، شەرقى باي، شىمالى ۋە غەربى نامرات، بۇ پەرقنى ئەڭ ئاۋۋال رايونلار ئەۋزەللىكى كەلتۈرۈپ چىقاردى، دەپ قارىساقمۇ، سىياسىي رولنى، باي رايونلاردا ئىسلاھاتنىڭ ئەڭ بۇرۇن باشلانغانلىقى، ۋە ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتە ئالاھىدە سىياسەتلەرگە ئېرىشكەنلىكىنى چەتكە قاقالمايمىز. دېمەك كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، بىر دۆلەت ئىچىدىكى مەلۇم رايوننىڭ تەرەققىياتى شۇ رايون خەلقىنىڭ تەرەققىيات ئارزۇسى ۋە ئىلتىجاسىغا باغلىق بولۇپلا قالماي، ئەڭ مۇھىمى ھۆكۈمەتنىڭ سىياسىي نۇقتىدىن بەرگەن ئەۋزەللىكى بىلەنمۇ زىچ مۇناسىۋەتلىك.

ھازىرقى دۇنيادا مىللەتلەرنىڭ ئارىلىشىپ ئولتۇراقلىشىشى

بىر ئومۇميۈزلۈك ئەھۋال. شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىز مۇ كۆپ مىللەتلىك بىر زېمىن. باي - نامراتلىقتا رايونلار پەرقى، دۆلەتلەر پەرقى بولۇپلا قالماي، بىر رايوندا ياشاۋاتقان مىللەتلەر پەرقى ھەم مەۋجۇت. ئامېرىكىدا يەھۇدىيلار ئەڭ باي، نېگىرلار، مېكسىكىلىقلار ئەڭ نامرات ئىكەن، جۇڭگودا، بولۇپمۇ شىنجاڭدا ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىمۇ ھەرقايسى رايونلار ئارا باي - نامراتلىق پەرقى بولۇپلا قالماي (مەسىلەن، ئۈرۈمچىنى مەركەز قىلغان، شەرقتە گۇچۇڭدىن باشلانغان، غەربتە كۈيتۇڭغا تۇتىشىدىغان سانائەت رايونى رايونىمىزدىكى ئەڭ باي رايون)، مىللەتلەر ئارا باي - نامراتلىق پەرقى ھەم مەۋجۇت. بۇ پەرقنى رايونلاردىكى سىياسىي قاراتمىلىق كەلتۈرۈپ چىقىرىپلا قالماي، بىر رايوندا ئورتاق ياشاۋاتقان مىللەتلەرنىڭ بايلىققا بولغان تونۇشى، بايلىققا، تەزەققىياتقا مۇناسىۋەتلىك تەپەككۈرى كەلتۈرۈپ چىقارغان.

يەھۇدىيلارنىڭ مىللەتنىڭ ئىقتىسادىي، مائارىپ سىياسىتىدىكى قانۇن ئارقىلىق كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان، تەرەققىياتىنى پىلانلىق ھالدا مەلۇم يولغا كىرگۈزىدىغان دۆلەتنىڭ قۇرۇلغىنىغا ئەمدىلا 50 نەچچە يىل بولدى. لېكىن، بۇ دۆلەتتە يەھۇدىي ئاھالىسىنىڭ پەقەت تۆتتىن بىرىلا ياشايدۇ، باشقا يەھۇدىيلار دۇنيانىڭ ھەممە يېرىگە تارقىلىپ ئولتۇراقلاشقان. مۇشۇ يەھۇدىيلار بىر رايوندا ياشىغان (شۇ رايون مەيلى باي، مەيلى نامرات بولسۇن) باشقا مىللەتلەردىن خېلى زور دەرىجىدە باي. دېمەك، يەھۇدىيلارنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىدىن كۆرۈۋېلىش مۇمكىن: مەلۇم مىللەت نامرات رايوندا تۇرۇپمۇ، سىياسىي جەھەتتە ئەۋزەللىككە ئېرىشمەي تۇرۇپمۇ، دۆلەت قوللىسۇن - قوللىمىسۇن، بىرگە ياشاۋاتقان مىللەتلەرگە قارىغاندا بۇرۇنراق تەرەققىي قىلالايدۇ ياكى بىياللايدۇ. لېكىن، بۇنداق ئېھتىماللىققا ئېرىشىشنىڭ ۋاسىتىسى تەلەي ئەمەس، بەلكى شۇ مىللەتنىڭ مىللىي پىسخىكا،

مىللىي ئۆرپ - ئادەت، مىللىي تەپەككۈرى بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن، مىللەت ئەزالىرى مەيلى قەيەرگە بارسۇن، ئۆز كۈچىنى كۆرسىتىپ تۇرىدىغان مىللىي ئىقتىسادىي ئاڭدۇر. مىللىي ئىقتىسادىي ئاڭ ئۆلۈك نەرسە ئەمەس، ئۇنى قالاق بولسا ئىلغار قىلىش، تەرەققىي قىلدۇرۇش ئىمكانىيىتى يوق ئەمەس، لېكىن بۇ ئىمكانىيەت پۈتكۈل مىللەتنىڭ تىرىشچانلىقى، ئورتاق مەقسەت - نىشان ئۈچۈن بىرلىكتە قەدەم تاشلىشى ئەمەلگە ئاشىدۇ. مەسىلەن، پۈتكۈل ئۇيغۇر ئورتاق نىيەتتە ھاراققا جەڭ ئېلان قىلىپ، ئاندا - ساندا ئىچىدىغانلار ھاراق تاشلىسا، ھەپتىدە بىر بوتۇلكا ئىچىدىغانلار ئىككى ھەپتىدە بىر بوتۇلكا ئىچسە ياكى ئىچمىسە، شۇ ئارقىلىق تېجەلگەن پۇلنى ئۆزىگە مائارىپ - تەربىيىلىنىش مەبلەغى قىلىپ سالسا، قانداق ئۈنۈمگە ئېرىشەلەر؟ بىز يۇقىرىقى ستاتىستىكا بويىچە شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىكى خەلقنى 20 مىليون ھېسابلاپ، ھەر بىر ئادەمنىڭ ھاراق چىقىمىنى سەككىز يېرىم مىڭ يۈەن چىقارغاندۇق. ئۇيغۇر نوپۇسىنى سەككىز مىليون دەپ ھېسابلاپ سەككىز يېرىم مىڭ يۈەننى كۆپەيتسەك، 62 مىليارد يۈەن كېلىپ چىقىدۇ. دېمەك، ھەر بىرىمىز ھاراقتىن بىر قەدەم ئۆزىمىزنى نارتساق، پۈتۈن ئۇيغۇرنىڭ ھەر قەدەمدە مىليارد يۈەنلەپ پۇلى تېجىلىدۇ ۋە تېجەلگەن پۇللارنى ئۆزىمىزنى تەربىيىلەش يولىغا ئىشلىتەلەيمىز. ھاراقتىن باشقا ئورۇنسىز چىقىمىلارغا شۇنداق مۇئامىلە قىلساقچۇ؟ نەتىجە ناھايىتى ئاددىي: نەچچە يىل ئۆتمەي ئۇيغۇرلار شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىكى، ھەتتا جۇڭگودىكى ئەڭ باي مىللەتكە ئايلىنىدۇ. ناۋادا بىز پۇللارنى يەھۋىي ئىدىيىسى بويىچە مەبلەغ سالساق، تېخىمۇ زور ئۈنۈمگە ئېرىشەلەيمىز.

تەبىئىي بايلىق ۋاقىتلىق نەرسە، لېكىن سىياسىيۋىلىكى ناھايىتى كۈچلۈك نەرسە. بايلىق بولۇپ، ئۇنى ئاچىدىغان ئەقىل، تېخنىكا بولمىسا، بۇ بايلىق ماھىيەتتە خەقنىڭ بايلىقىدۇر.

دۇر. ھەرقانداق ئادەم بايلىق ئۈستىگە تۇغۇلمايدۇ. ئۇنىڭ ئەڭ زور بايلىقى مېڭىسى، خالاس. ئۇيغۇرلار ھەرقانداق بايلىقتىنمۇ ئارتۇق تۇرىدىغان سەككىز مىليون مېڭىگە ئىگە. بۇ سەككىز مىليون مېڭە ئېلېكترونلۇق مېڭە بىلەن سېلىشتۇرغۇسىز مۇقەددەس، ئېچىلىشنى كۈتۈپ ياتقان بايلىق. بۇ بايلىقنى ھېچكىم تارتىۋالمايدۇ. بۇ بايلىق پۇلغا ئوخشاش سىياسەتنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن خوراپ كەتمەيدۇ. لېكىن، ئۈنتۈپ قالماسلىق كېرەككى، سىياسىي ئەۋزەللىك تەمە قىلىپ ئولتۇرغان، تەقدىرگە تەن بەرگەن، پۇرسەت ئىزدىمىگەن مىللەت ھەرگىز بۇ بايلىقنىڭ ئىگىسىگە ئايلىنالمىدۇ. ھەتتا ئۆز مېڭىمىز ئۆزىمىزگە يۈك بولۇپ قالىدۇ. كۆپ مىللەت توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان رايونغا نىسبەتەن ئىقتىسادىي تۈزۈلمىنىڭ تەسىرى ھەممە مىللەتكە تەكشى بولىدۇ. بۇ خىل تەكشىلىك يەنىلا داشقازان ئېڭىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. داشقازان ئېڭىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن بۇ تەكشىلىككە جەڭ ئېلان قىلىش زۆرۈر. جەڭنىڭ ئەڭ ياخشى شەكلى بۇ تەكشىلىكنى ئۆزگىچە مىللىي ئىقتىسادىي ئاڭ بىلەن پاجاقلاپ تاشلاشتۇرۇش. بۇ نۇقتىدا يەھۇدىيلار بىزگە ئەڭ ياخشى ئۈلگە بولالايدۇ. تۈزۈلمە سانائەتنى، مائارىپنى، سىياسەتنى ھەممە مىللەتكە باراۋەر بېرىشكە تىرىشىدۇ. لېكىن، بۇ باراۋەرلىك ئىچىدىن بۆسۈپ چىقىپ، ئوخشاش شارائىتتا ئوخشىمىغان نەتىجىنى قولغا كەلتۈرۈش يەنىلا شۇ ئىقتىسادىي ئاڭغا باغلىق.

يەنە تەكىتلەيمەن: نامراتلىقتىن قۇتۇلۇپ بېيىشنى ئارزۇ قىلىدىغانلارغا، تەقدىرىنى ئۆزگەرتىشنى ئويلايدىغانلارغا ئەڭ ياخشى چىقىش يولى بىر، ئۇ بولسىمۇ بايلىق ھەققىدىكى تونۇشنى يېڭىلاپ، دۆلەتنىڭ سىياسىتى، مەبلىغى ھەققىدىكى خام خىياللارنى چۆرۈپ تاشلاپ، بىلىم - تېخنىكا ۋە شۇ بىلىم - تېخنىكىنى جانلىق ئىشلىتەلەيدىغان ئەقىل مەڭگۈلۈك، ھېچكىم تارتىۋالالمايدىغان، ھەرقانداق ماكان، ھەرقانداق زاماندا بايلىققا ئايلاندۇ.

رۇشقا بولىدىغان ئۆلمەس بايلىق دېگەن كۆز قاراشنى تىكلەش، پۇل تاپقان ھامان ماكارىنقا، ئۆزىنىڭ تەربىيىلىنىشىگە مەبلەغ سېلىش، تۇرمۇشتىكى ئورۇنسىز چىقىملاردىن قول ئۈزۈش، ئىسراپچىلىققا قارشى تۇرۇش، بىر ئۇيغۇرنىڭ پۇلى ھەممە ئۆي-غۇرنىڭ پۇلى، دەپ قاراشتۇر.

ئۇنتۇپ قالماسلىق كېرەككى، نامراتلىق ئەڭ ئاۋۋال تونۇش مەسىلىسى، نامراتلىق مىللەتنىڭ تراگېدىيىسى. سىياسەت يار بەرمىگەن، شارائىتىمىز پىشىپ يېتىلمىگەن، تونۇشىمىز ئۆز-گەرمىگەن ئەھۋالدا پۇل تاپمەن، دەپ باش قاتۇرۇش تراگېدىيە ئىچىدىكى تراگېدىيە. مىللەتنىڭ زور كۆپچىلىك ئەزاسى نامرات تۇرغان ئەھۋالدا مەلۇم كىشىلەرنىڭ پۇل تېپىشى ۋاقىتلىق ھاددە-سە. ھەقىقىي بايلار مىللەت ئەزالىرىمىز تېخىمۇ بېيىغاندا، ئۆي-غۇرغا خاس پۇل، مىللىي ئىقتىساد كۆز قارىشى شەكىللەنگەندە تۈركۈملەپ ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ئۇلارنىڭ بايلىقىمۇ ئەتراپىدىكى نامرات مۇھىت تەرىپىدىن يېيىلىپ كەتمەيدۇ!

كۆز ئىچىدىكى كۆز، سۆز ئىچىدىكى سۆز

مۇقەددىمە

خەنزۇلارنىڭ بارلىققا كەلگەن ماكانى بولمىش ئوتتۇرا تۈز-
لەڭلىك رايونىغا جايلاشقان خېنەن ئۆلكىسىنىڭ مەركىزى جېڭجۇ
شەھىرىگە كەلگىنىمگە ھەش - پەش دېگۈچە 14 كۈن، ئۆيدىن،
ئانا يۇرتىدىن ئايرىلغىنىمغىمۇ 16 كۈن بولمىش. بۇ جەرياندا
جېڭجۇ شەھىرىنى ئايلاندۇم، خەنزۇلار بىلەن پاراڭلاشتىم. ئۇ-
رۇمچىدە كۈندە ئۇچراپ تۇرسىمۇ، ئەمەلىي تۇرمۇشتا ئانچە ئاردا-
لىشىپ كەتمىگەن خەنزۇلارنىڭ ھاياتىغا چۆكتۈم، ئۇلار بىلەن
پاراڭلاشتىم، سىرداشتىم، كالىمدا ئىككى مىللەتكە مەنسۇپ
ئىككى خىل مەدەنىيەت ھەققىدە نۇرغۇن سېلىشتۇرۇشلار پەيدا
بولدى. مەقسەت بىر مىللەتنى چۈشۈرۈپ، يەنە بىر مىللەتنى
ئۇلۇغلاش ئەمەس. مەن مىللىي مۇناسىۋەتتە سىرتتا قوشنىسى-
نى، ئۆيىدە ئۆزىنى ياراتمايدىغان خاھىشقا قارشى. «كۆتۈم مېنى
ياراتماي ئوسۇرۇپ ئولتۇرىدۇ، مەن كۆتۈمنى ياراتماي بوسۇرۇپ
ئولتۇرىمەن» دېگەن ھېكمەتنىڭ مەنىسى ھەردائىم تەپەككۈرۈمنى
سوغۇق تەرگە چۆمدۈرۈپ تۇرىدۇ. تەرگە چۆمۈلۈش ئارقىلىق
دەنئەمنى پاكلاپ تۇرىمەن. ھەر بىر مىللەت ئۆزىدىكى ئارتۇقچىلىق
ۋە ھاياتىي كۈچ ئارقىلىق بۈگۈنگە ئۇلاشقان. بۈگۈن كىملىكى-
مىزنىڭ ئەڭ ياخشى ئىسپاتى. بۈگۈنكى ئورنىمىز تارىختا
قىلغان - ئەتكەنلىرىمىز، تىرىشچانلىقىمىز، ھوشيارلىقىمىز يا.

كى بوشاڭلىقىمىزنىڭ كۆز ئالدىمىزدىكى نەتىجىسى، خالاس. لېكىن بۈگۈن ئەتىگە تەڭ ئەمەس. ئەتە ئۆز مەۋجۇتلۇق لايىھىسىدە نى بۈگۈن قوينىدا ياشاۋاتقان بىزنىڭ قوللىمىزغا تاپشۇرغان، ئۇ يېتىپ كېلىش ئالدىدا تۇرغان يەنە بىر مەنىدىكى «بۈگۈندۈر». ئەتىنىڭ لايىھىسىنى قانداق سىزىش، ئەتىكى ئورنىمىزنىڭ قەيەردە بولۇشىنى بېكىتىش بۈگۈنكى ھوشيارلىق ۋە ئۆزىمىزنىڭ تونۇشىمىزغا باغلىق، تۈنۈگۈن ئۆتۈپ كەتتى. تۈنۈگۈن تەكرار-لانماس تارىخقا ئايلاندى. ئۆتۈپ كەتكەن تارىخنى ئىبىرەت ئۈچۈن ئاڭتۇرۇش - قىدىرىش ئاقىللارنىڭ ئىشى. ئاقىللار ئۆتۈپ كەتكەن تارىخنى خۇلاسىلەش ئارقىلىق يېتىپ كېلىش ئالدىدا تۇرغان تارىخنى يېزىشنىڭ تەشەببۇسكارلىقىغا ئېرىشىدۇ. نادانلار ئۆتۈپ كەتكەن تارىخنى ۋازاقلاش ئارقىلىق بۈگۈنگە باھانە ئىزدەيدۇ ياكى ئۆتمۈشتىكى ئۇلۇغلىقنىڭ جۇلاسى ئارقىلىق بۈگۈنكى زەئىپلىدەكىنى نۇرلاندۇرماقچى بولىدۇ. مەقسىتىم سېلىشتۇرمىلار ئارقىلىق خەلقىمىزنىڭ تەپەككۈر خاھىشىغا بىرەر تال دان بولسىمۇ تاشلاش. چۈنكى مەن مەۋجۇتلۇقنىڭ يىلتىزى تەپەككۈردا، تەپەككۈر قىلىشتىن توختىغان مىللەت ياكى تەپەككۈرى زەئىپلىدە شىپ كېتىۋاتقان مىللەت مەۋجۇتلۇقتىكى تەشەببۇسكارلىق ھوقۇقىنى يوقىتىۋاتقان مىللەتتۇر، دېگەن ئەقىدىگە ئىشىنىمەن. مىللەت ئاكتىپلىرى مەۋجۇتلۇق ئۈچۈن بىر كۈن تەپەككۈر قىلىپ تۇرىدىكەن، تارىخىمىز بىر كۈن ئۆزىرايدۇ.

«مىڭ يىلدا بىر قېتىم چېچەكلەيدىغان
تۆمۈر دەرەخ» توغرىسىدا

تەكلىماكان بويلىرى ئەپسانە - رىۋايەتلەر بىلەن تولغان سىرلىق زېمىن. بۇ ئەپسانىلەردە مىللىتىمىزنىڭ مەۋجۇتلۇق تەپەككۈرى يوشۇرۇنۇپ ياتىدۇ. بىز ھەر بىر ئەپسانە - رىۋايەتنى،

خەلق ئىچىدىكى ماقال - تەمسىللەرنى تەتقىق قىلساق، مەۋجۇتلۇق قىمىز ھەققىدە يېڭى يەكۈنلەرنى چىقىرايلىمىز.

«ئېچىل دامتخان» ئەپسانىسى ۋۇجۇدىمىزغا يوشۇرۇنۇپ ياتقان بەگچەكلەرگە خاس ھۇرۇنلۇق، زەئىپلىك، بەگگىلەرگە خاس مەجنۇنلۇقنىڭ بىر ئىپادىسى. بۇ ئەپسانىدىن يەنە ئىجادىي تەپەككۈرى ئۇرغۇپ تۇرىدىغان خەلقىمىزنىڭ ئۈنۈمى بىر خىل تەكرار دېھقانچىلىق ئەمگىكىدىن نارازى بولۇش خاھىشىنى بايقايدىمىز. بۇ خىل نارازىلىقنىڭ كەينىگە مۇۋاپىق جەمئىيەت تۈزۈلۈشى، مائارىپ ۋاسىتىسى بارلىققا كەلتۈرۈلسە، گۈپپىدە ئوت ئېلىپ كېتىدىغان ئىجادىي كۈچنىڭ قاقشاللىقى يوشۇرۇنغان. ياشىغان جۇغراپىيەلىك مۇھىت كىشىلەرنىڭ كالىسىدا ئىجادىيەت ئارقىلىق مۇھىتتىن جۇلغۇش كەپپىياتىنىڭ چەكسىز بىر نەملىكىنى پەيدا قىلغان. ئەمما بۇ بىنەم تۈزۈلمىدىكى چۈشكۈنلۈك، تۈزۈلمە تەپەككۈردىكى چەكسىز خۇراپاتنىڭ ساپىسىدە تاشلىنىپ قالغان...

«ئۇچار گىلەم» ئەپسانىسى تەكلىماكان بويىدىكى قۇم دېڭىزى ئارقىلىق ئايرىلىپ تۇرغان يېشىل «ئارال» لار ئارىسىدىكى قاتناش قوراللىرىنىڭ قالاڭلىقىدىن كېلىپ چىققان بېپايانلىق كىشىلەرگە كەلتۈرگەن قۇلايسىزلىقلارنىڭ غىدىقلىشى نەتىجىسىدە پەيدا بولغان. بۇ ئەپسانىنىڭ كەينىدىن خەلقىمىزنىڭ روھىدىكى يېڭىلىققا تەلپۈنۈش، تاشقى دۇنياغا ئىنتىلىش، ئېچىۋېتىش روھىنى بايقاش مۇمكىن. مۇشۇ خىل ئېچىۋېتىش روھى خەلقىمىز مەۋجۇتلۇقنىڭ ئەڭ مۇھىم تايانچ ئامىللىرىنىڭ بىرىدۇر. بىز ھازىرغا قەدەر داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان مىللىتىمىزنىڭ ئەڭ مۇھىم ماددىي، مەنىۋى مەۋجۇتلۇق بەلگىلىرىگە نەزەر سالىساق، ئېچىۋېتىشنىڭ بىزگە ئېلىپ كەلگەن پايدىلىرىنى بايقايمىز. ئەلۋەتتە، زىيانمۇ يوق ئەمەس، لېكىن پايدا زىياندىن كۆپ. مەسىلەن، مىللىتىمىز دۇنيادا ئەڭ كۆپ يېزىق قوللانغان، ئەڭ كۆپ

دىن ئالماشتۇرغان، ئەڭ تولا كۆچكەن بىر مىللەت. گەرچە يۇقىرىقى ھادىسىلەر ھازىرقى زامان ئېڭىدا ياشاۋاتقان بىز ئۈچۈن ئېيتقاندا، سەل سۇيۇقلۇقتەك، روھىمىزدىكى ناچارلىقتەك كۆرۈنىشىمۇ، دىققەت قىلىپ كۆزەتسەك، بۇ ھادىسىلەر كەينىگە يوشۇرۇنغان مەۋجۇتلۇق ھەققىدىكى كۈرەشنىڭ كەسكىن قىسمى - چاپلىرى قۇلقىمىزغا كىرمەي قالمايدۇ. ئەجدادلىرىمىزنى مەۋجۇتلۇق ئۈچۈن تەكرار يېزىق، دىن ئالماشتۇرغان، كۆچكەن دىنمەي ئامالسىز يوق. لېكىن كۆچۈش، دىن، يېزىق ئالماشتۇرۇش تەپەككۈرىمىزنى كۆپ قىرلىقلاشتۇردى، مەدەنىيىتىمىزگە سېھىرلىك تۇيغۇ بەخش ئەتتى. يېزىق، دىن ئالماشقان بىلەن ئۇيغۇرنىڭ روھى ئۇيغۇرلۇقتىن يىراقلىمىدى. تەكلىماكان بويىدىكى نۇرغۇن مىللەتلەر يوقىلىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۇيغۇر يوقالمىدى. ئۇيغۇر تىلى نۇرغۇن تىللارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان بولسىمۇ، ئىپادىلەش كۈچى ئاجىزلاشماي كۈچىيىپ باردى. دۇنيا بويىچە ئەڭ كۈچلۈك دۆلەت ئامېرىكىنىڭ مەدەنىيەت، جەمئىيەت، تەپەككۈر ئەندىزىسى دەل ئەنە شۇنداق ئېچىنۇپتىش، قوبۇل قىلىش روھى ئاساسىدا قۇرۇلغان. بۇ روھ ئامېرىكىنى دۇنيادىكى قۇدرەتلىك دۆلەتكە ئايلاندۇردى.

ھەربىر ئەپسانىنى ئايرىم - ئايرىم مۇلاھىزە قىلىپ يۈرۈشنىڭ ھاجىتى يوق. يۇقىرىقى پىكىرلەر ئارقىلىق ئاپتورنىڭ ئوقۇرمەننى باشلاپ كىرمەكچى بولغان نۇقتىسى ئەپسانە - رىۋايەتلەر، تەمسىل - ھېكمەتلەر بىر مىللەت ئەقىل - پاراسىتىنىڭ جەۋھىرى، شۇنداقلا شۇ مىللەت روھىي قۇرۇلمىسىنىڭ جەۋھىرى دېمەكتۇر. مىللەتنىڭ قۇرۇلمىسى، ياشاش ماكانى زامان ئۆزگەرگەن بىلەن روھى، تەپەككۈرى ئۆزگەرمىسە، بۇ جەۋھەرلەر شۇ پېتى ساقلىنىدۇ. بىز بۇ جەۋھەرلەر قالدۇرغان بەلگە - ئۇچۇرلارنى بويلاپ روھىي مەۋجۇتلۇقىمىزغا ئىچكىرىلەپ كىرەلەيمىز، ئۆزىمىزنى ئوپىراتسىيە قىلالايمىز.

مەن ئوتتۇرا تۈزلەڭلىككە كەلگەندىن كېيىن خەلق ئىچىگە چۆكتۈم، ئۇلارنىڭ تەپەككۈرىنى، تۇرمۇشقا ئەقىدە - ئېتىقاد سۈپىتىدە ئارىلىشىپ كەتكەن ئەپسانە - رىۋايەتلىرىنى كۆزەتتىم. ئىككى يۇرت تەپەككۈرىدىكى ئۆزگىچە پەرق دەرھال ئايان بولدى. بىر كۈنى بىر خەنزۇ ئايال ئاشخانا ئىشىكى يېنىدىكى قارمى-ماققا سەل غەيرىي، يوپۇرماقلىرى كەندىر يوپۇرمىقىغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر تەشتەك گۈلنى كۆرسىتىپ:

— بۇ دەرەخ يۇرتۇڭلاردا بارمۇ؟ — دەپ سوراپ قالدى. مەن ئۈرۈمچىدىكى چاغدا خەنزۇلارغا مۇناسىۋەتلىك بىر نەچچە جايدا بۇنداق «گۈل» نى كۆرگەندەك قىلغان، لېكىن ئايالنىڭ «دەرەخ» دېگەن سۆزى ھەيرانلىقىمنى قوزغىدى. ئېمىشقا گۈلنى دەرەخ دەپ ئاتايدىغاندۇ، دەپ ئويلىدىم.

— بۇ دەرەخنىڭ ئىسمى تۆمۈر دەرەخ، مىڭ يىلدا بىر قېتىم چېچەكلەيدۇ. قارىماققا گۈلدەك كۆرۈنىدۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇ بىر دەرەخ، — دېدى ئايال كۆڭلۈمدىكى دېلىغۇللۇقنى بايقىدىغاندەك بولۇپ.

دەرەخكە قايتىدىن نەزەر تاشلىدىم. قارىماققا ئۇ بىر ئۆسۈملۈك ئىدى، ياپپىشىل كۆرۈنەتتى، ئۆسكەن يېرى بىپايان دالا ئەنەس، بىر تەشتەك ئىدى. شاخلارنى تۇتۇپ كۆردۈم، شاخلار يېشىلدەك كۆرۈنگەن بىلەن تۆمۈردەك قاتتىق ئىدى.

خىيالغا چۆكتۈم. ئىلگىرى ئوقۇغان خەنزۇلارغا مۇناسىۋەتلىك كىتابلاردىكى «مىڭ يىلدا بىر قېتىم مېۋىلەيدىغان دەرەخ»، «مىڭ يىلدا پىشىدىغان مېۋە» دېگەندەك ئەپسانىلەر ئېسىمگە كەلدى ۋە دەرھال كاللامدا مۇشۇ ئەپسانىلەرنىڭ كەينىگە خەنزۇلارنىڭ مىللىي ھاياتى كۈچىگە مۇناسىۋەتلىك مۇھىم بىر قانۇنىيەت يوشۇرۇنغانىكەن، دېگەن ئوي پەيدا بولدى.

تۆمۈر دەرەخنىڭ مىڭ يىلدا بىر قېتىم چېچەكلىگىنىنى كۆرگەن ئادەمنىڭ بولۇشى ناتايىن. لېكىن، مۇشۇ ئەقىدىنىڭ

كەينىدە خەنزۇلارنىڭ ناھايىتى قەيسەر، ئۈمىدۋار، سەۋرچان مەجەزىنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن. ئادەمنىڭ قانچىلىك ئۆمۈر كۆ- رەلەيدىغانلىقى ھەممىگە ئايان. تۆمۈر دەرەخنى تىككەن تۇنجى ئادەم ئۆزىنىڭ مىڭ يىل ياشىيالمىدىغانلىقىنى بىلىدۇ. لېكىن، مىڭ يىلدىن كېيىن ئۆز ۋۇجۇدىدىكى قاننىڭ مەلۇم تامچىسىنىڭ شۇ گۈلنى كۆرەلەيدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ. بۇ خىل ئىشەنچ ئۇلارغا ئۈمىد ئاتا قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ھازىرچە ئۆزى ئۈچۈن پايدىسى بولمىغان، لېكىن مىڭ يىلدىن كېيىنكى ئۆزى كۆرە- مەيدىغان قىممەت كەلگۈسى ئۈچۈن ئايانماي مەبلەغ سالىدۇ. خەنزۇلار تارىخىنى ۋارقىلىساق، بۇنداق مىساللار ناھايىتى كۆپ. مانا بۇ بىر مىللەتنىڭ ئەڭ ئاددىي تەپەككۈر بىلەن مىڭ يىلدىن كېيىنكى كەلگۈسىگە نەزەر تاشلىشى، نەچچە مىڭ يىللىق تارىخ- نىڭ بىر مىللەتكە ئاتا قىلغان ھاياتى كۈچى.

تۆمۈر دەرەخنىڭ ئىز تىراپلىرى مېنى يەنە ئۆزىمىزگە قايتۇ- رۇپ كەلدى. ئىختىيارسىز مىللىتىمىزدىكى سەۋرچانلىق ۋە ئۈ- مىدۋارلىق، كەلگۈسى ئۈچۈن قۇربان بېرىش روھى ھەققىدە ئويلىنىپ قالدىم.

بىزدە ھازىر ئاتىلارنىڭ پەرزەنت كۆرۈشى كەلگۈسى تارىخ بىناسىنىڭ بىرخىشىنى قويۇش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى قېرىغاندا ئۆزىنى باقتۇرۇش ئۈچۈن. گەرچە بىز پۈتۈن مەقسەتنى ئۆزىنى باقتۇرۇش دېيەلمەسەكمۇ، ئۇ يەنىلا ئەڭ مۇھىم مەزمۇن، نەزە- رىمىز شۇنچىلىك ئاددىي. بىز ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئەڭ نان تېگى- دىغان ھەقىقەت «ئەتىكى قۇيرۇقتىن بۈگۈنكى ئۆپكە ئەلا».

ئەتىنىڭ بىز بىلەن بەك چوڭ مۇناسىۋىتى يوق، مۇھىمى بۈگۈن. بۇنداق پىسخىكا بىزنى بۈگۈن ئىچىدە ياشاۋاتقان تۈنۈ- گۈننىڭ پۇقراسى قىلىپ قويغان، ئەتە ئۈچۈن بۈگۈن قۇرۇلۇش قىلىش ئىقتىدارىدىن مەھرۇم قىلغان. مانا بۇ بىر ئەجدادنىڭ ئۆز ئەۋلادىغا قىلغان خائىنلارچە مەسئۇلىيەتسىزلىكى، شەپقەت-

سىزلىكى، شەخسىيەتچىلىكى...

مەن تارىخ بېتىنى ۋاراقلىدىم. ھەر خىل سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۆز ۋەزىيىتىنى ئادا قىلالىمىغان خەنزۇ سانغۇنلىرى دۈشمەن بېسىپ كېلىۋاتقان چاغدا كەلگۈسى ئەۋلادلارنىڭ نەپرىتىگە قالماستىن، ئۇلارغا يۈز كېلەلمەي قالماستىن ئۈچۈن نومۇس ئىچىدە ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى. مەغلۇبىيەت بىلەن خەلقىگە يۈزلىنىشكە يۈزى چىدىمىدى. بۇ خىل پىسخىكا ئۇلارغا نۇرغۇن غەلبىدىلەرنى ئاتا قىلدى. بەزى ئۇيغۇر سانغۇنلىرى دۈشمەن بېسىپ كېلىۋاتقان شارائىتتا «ئېگىلىگەن باشنى قىلىچ كەسمەپتۇ» ۋە ياكى «ئاش بولسا قازان، باش بولسا جاھان» دەپ، ھاياتىنى دوغا تىكىپ كۈرەش قىلىش ئورنىغا دۈشمەننىڭ ئايىغىغا باش قويدى. سانغۇن دېگەن سۆز ناھايىتى ئوڭايلا سانغۇن دېگەن سۆزنىڭ تولۇق قايىسى بويىچە بولدى. شۇنىڭ بىلەن قېتىمىزغا سانغۇننى ئەپۇ قىلالايدىغان زەئىپ چىقىشقا قىلىچ كېلىپ بولۇپ سىڭدى.

تۆمۈر دەرەخكە قارىدىم: رەقىبلىرى ئالدىدا تىك تۇرۇپ ئۆلۈۋاتقان، نەچچە يۈز يىلدىن كېيىنكى ئۆزى تەسەۋۋۇر قىلالايدىغان ئەۋلادلىرى ئۈچۈن بۈگۈن ئىككىلەنمەي ئۆز جېنىنى قۇربان قىلالايدىغان خەنزۇ ئەزىمەتلىرى كۆز ئالدىغا كەلدى. تارىخ كىتابلىرىنى ۋاراقلاپلا ئۇلاردىن نەچچىسىنى ئۇچراتتىم. ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، سىزمۇ شۇنداق ئويغا كەلدىڭىزمۇ؟ يا بولمىسا «مىڭ ئوقۇتساممۇ قىز بالا دېگەن تالانىڭ ئادىمى» دەپ تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان قىزىڭىزنى ياتلىق قىلىشقا تەييارلىنىۋاتامسىز ۋە ياكى ياقا يۇرتتا بىلىم ئېلىپ، ئىگىلىك تىكلەپ، كەلگۈسىدە يۇرتىنى گۈللەندۈرەي دېگەن ئويدا ئوقۇپ، شۇ يەردە ئىشلەۋاتقان ئوغلىڭىزنى كۆرگۈم كەپكېتىدىكەن، دېگەن ساختا مۇھەببەتنىڭ ۋە سۆھبەتسى بىلەن ئەكېلىۋېلىپ، ئۆزىڭىزنى باقتۇرۇش نامىدا بەختىگە ئولتۇرماقنى كېڭەش قىلىۋاتامسىز؟ يا بولمىسا ئوغلىڭىزغا ئەمەلىيەتتە ئۆز بېشىڭىزنىڭ خا.

تىرجەملىكى ئۈچۈن كۆيۈنگەن قىياپەتكە كىرىۋېلىپ ئارتۇق ئىش-
لارغا ئارىلاشماسلىق، غۇرۇرنى يوقىتىش ھېسابىغا مۇلايىم ئا-
دەم بولۇش ھەققىدە تەربىيە بېرىۋاتامسىز؟
مەيلى، سىزگە «ئاق يول» بولسۇن.

شەھەردىكى قوشلار ۋە بۈگۈنكى يېزىلار

ھازىر يېزا - سەھرالار بىزنىڭ نەزىرىمىزدە بۇلغانغان،
شاۋقۇن - سۈرەنلىك شەھەرگە قارىغاندا پاكىز، ئاسايىشلىق
ماكان. ئارىمىزدا شەھەرنىڭ سوغۇق تەبىئىتىدىن زېرىككەنلىكى-
دىن، قېرىغاندا تىنچ - پىنھان بىر سەھرادا ئارامخۇدا ياشاشنى
ئارزۇلايدىغان ئادەملەرمۇ ئاز ئەمەس.

مەن خېنەنگە كەلگەن تۇنجى كۈنى ئۈرۈمچى بىلەن خېنەن
ئوتتۇرىسىدىكى ئىككى سائەتلىك ۋاقىت پەرقى تۈپەيلىدىن ئۇيغۇم
ئىچىلىپ ناھايىتى سەھەردە - ئۈرۈمچىلىكلەر سۈت ئۇيغۇسىدا
ئۇخلاۋاتقان چاغدا، جېڭجۇ شەھىرىنىڭ كوچىلىرىغا ئايلاڭغىلى
چىقتىم. كۈن چىقىمىغان بولسىمۇ، شەھەر تولۇق يورۇپ
بولغانىدى. مەن شىنجاڭنىڭ يېزا - قىشلاقلىرىدا مەنزىرە دەرى-
خى بولۇشقا يارماي كېسىپ تاشلانغان دەرەخلەرنىڭ جېڭجۇ شە-
ھىرىدە شەھەرگە ھۆسن بېغىشلاپ تۇرغان يېشىللىق قورغىنىغا
ئايلانغانلىقىدىن زوقلاندىم. جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ شەھەر - بازار-
لىرىغا تىكىلگەن ئاللىقانداق يەرلەردىن قىممەت باھادا كەلتۈرۈل-
گەن، شىنجاڭنىڭ جۇغراپىيىسى ۋە ھاۋا كىلىماتىغا ماسلىشال-
ماي، تالاشتۇرۇشتا يېڭىلىپ قېلىپ سالىيىپ قالغان لالما
ئىتلاردەك سولىشىپ تۇرغان مەنزىرە دەرەخلەرنىڭ ھالىنى بۇ
يەردىكى دەرەخلەر بىلەن سېلىشتۇردۇم. شىنجاڭدىكى شەھەرلەر-
نىڭ ئاپتاپلىق - تاقىر مەنزىرىسى بىلەن جېڭجۇ كوچىلىرىدىكى
نەچچە قەۋەتلىك بىنالار بىلەن بوي تالاشقان ھەيۋەتلىك مەنزىرە

دەرەخلىرى قەلبىمدە ئاچچىق ئىزتىراپ ۋە ھاياجان قوزغىدى.
قارىغولۇق ۋە ساۋاتسىزلىقنىڭ تەجرىبىخانىسىغا ئايلىنىپ قالغان
يۇرتۇم ئېسىمگە كەلدى. مۇشۇ خىياللارنى قىلىۋاتسام، تويۇق
سىز بېشىمدا مەن ئاڭلاپ باقمىغان بىر خىل قۇشنىڭ سايرىغان
ئاۋازى ئاڭلاندى. مەن قۇشقا ھەۋەس قىلىدىغان بىرەر شەھەر
ئاھالىسى پالكوندا باققان قۇش ئوخشايدۇ، دەپ ئەتراپقا سەيسال-
دىم. كۆزۈم بىر دەرەخنىڭ شېخىدا سەكرەپ يۈرگەن بىر نەچچە
قۇشقا ۋە تېرەككە ئوخشايدىغان بىر دەرەخنىڭ پۇتىنىڭ غولىنى
چوقۇتقان تۆمۈر تۇمشۇققا چۈشۈپ، تاڭ قالىدىم.

ئىلگىرى مەن ھاياتىمدا كۆرگەن ئەڭ چوڭ شەھەر ئۈرۈمچى
قۇشلارغا ماكان بولۇشقا مۇۋاپىق شەھەر ئەمەس ئىدى. بۇ شە-
ھەردە قۇشلار ئىچىدىكى ھاياتى كۈچى ئەڭ زور قۇش ئاق
قۇشقاچتىن باشقا قۇشلارنى كۆرمەك تەس ئىدى. بەزىدە ئېزىپ -
تېزىپ بەزى قۇشلارنى غىل - پال كۆرۈپ قالغاندەك بولىسىز.
ئەمما، شۇ قۇشنىڭ سوغۇق نەپەسلىشىپ كەتكەن بۇ شەھەردە ئۇۋا
سالغانلىقىغا ئىشەنمەيسىز. شۇ سەۋەبتىن مېنىڭ ئېگىمىدىكى
قۇشلار دۇنياسى بىلەن شەھەر-سىغىشمايدىغان ئىككى دۇنيا ئى-
دى. جېڭجۇ — مەن ھاياتىمدا تەپسىلىي كۆرۈشكە مۇۋەپپەقىيەت
بولغان ئىككىنچى چوڭ شەھەر (جېڭجۇ شەھىرىنىڭ كۆلىمى
ئۈرۈمچىدىن بىر نەچچە ھەسسە چوڭ) قۇشلار بىلەن شەھەرنىڭ
مۇناسىۋىتى ھەققىدىكى كۆز قارىشىمنى ئۆزگەرتىۋەتتى.

ئەجەب، جېڭجۇ شەھىرىنىڭ ئەھۋالى بۇنداق بولسا، يېزىل-
رىنىڭ ئەھۋالى قانداقتۇ؟ خېنەن يېزىلىرى قۇشلارغا تولغان
جەننەتمۇ يا؟ خەنزۇ رىۋايەتلىرىدىكى ئېرەمباغ خەنزۇلارنىڭ بار-
لىققا كەلگەن ماكانى بولمىش ئوتتۇرا تۈزلەڭدە قايتا بارلىققا
كەلدىمۇ يا؟

مەن كالامدا پەيدا بولغان بۇ سوئاللارغا جاۋاب ئىزدەش
ئۈچۈن خېنەن يېزىلىرىنى ئايلىنىپ كۆرۈشنى نىيەت قىلىدىم ۋە

بىر شەنبە كۈنى قۇرۇپ كېتىشكە يۈز تۇتقان سېرىق دەريا (خۇاڭخې) نى زىيارەت قىلىش نىيىتىدە يېزىلارنى ئارىلىدىم. ئەپسۇس، بىر كۈنلۈك زىيارەت جەريانىدا بىر نەچچە يېزىنى ئايلىغان، ھەتتا ئېتىزلارنى بويلاپ پىيادە ماڭغان بولساممۇ، بىرەر قۇش ئۇچرىتالمىدىم (ئەلۋەتتە، يېزىلاردا ئاندا - ساندا ئۇچراپ قالغان كاتەكتىن قېچىپ چىققان توخۇ، غاز - ئۆردەكلەر بۇنىڭ سىرتىدا). پەقەت يول بويىدىكى ساپسېرىق چېچەكلەر كەتكەن ئەتىيازلىق يېسىۋىلەكنىڭ يېنىدا بىرنەچچە كېپىنەكنى كۆردۈم. مەن يېزىلارنى ئايلىنىپ كۆرگەن، يولۇقتۇرغان يېزىغا خاس ئۇچار - قانات پەقەت شۇ كېپىنەك بولدى. بەلكىم مەن يېزىلارغا ئىچكىرىلەپ كىرمىگەن بولۇشۇم، مەن كۆرگەن يېزىلار ئاپتوموبىللار مىغىلىداپ تۇرغان تاشيولغا يېقىن بولغاچقا، قۇش - قاناتلار ئۈركۈپ كەتكەن بولۇشى مۇمكىن. مەن شۇ خىياللار بىلەن شەھەرگە يېنىپ كەلدىم. يەنە بىر كۈنى پۇرسەت بولسا شەھەردىن تازا يىراق بىر يېزىغا بېرىپ قۇش - قاناتلارنى كۆرۈشنى كۆڭلۈمگە پۈكتۈم.

جېڭجۇنى ئايلىنىش جەريانىدا بىرنەچچە كوچىدىكى ئاسمان - پەلك دەرىخىلەرنىڭ قۇش ئۇۋىسى بىلەن تولغانلىقىنى كۆردۈم. يوللار قۇش مایاقلىرى بىلەن تولغانىدى. خىلۋەت سەھرالاردىلا بولىدىغان بۇ ھالەت مېنى ھەيران قالدۇردى.

— بۇ ئاققۇتان قوغداش رايونى، — دېدى مېنى باشلاپ چىققان خەنزۇ.

— بۇ دۆلەت دەرىجىلىك قوغداش رايونىمۇ؟ — دەپ سورىدىم.

— بىلمەيمەن، — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ. كېيىن بىرنەچچە كىشىدىن بۇ ھەقتە سوراپ باقتىم، ھېچقايسىسى ئېنىق جاۋاب بېرەلمىدى.

— ئاققۇتانلار ئۇۋا تۇتقان كوچىلارنى دەمسىز؟ — دېدى

بىر كۈنى بىر خەنزۇ زىيالىسى ئاچچىق كۈلۈپ، — مېنىڭ بىلىشىمچە، ئۇ ھېچقانداق دەرىجىلىك قوغداش رايونى ئەمەس، ئۆزى تەبىئىي شەكىللىنىپ قالغان...

مەن ئۇچراتقان بۇ زىيالىي تەنقىدىي پىكىرگە ئامراق ئادەم ئىدى. بايقىشىمچە، خېنەندىكى بىلىملىك دەپ قارىغان زىيالىيلار. نىڭ ھەممىسى ئاچچىق گەپ قىلىشقا خۇمار ئىدى. مەن پاراڭلىدىم. شىۋېتتىكى شەھەردىكى قۇشلار ۋە يېزىلارنى ئارىلاش جەريانىدا ھېس قىلغانلىرىمنى دېدىم. ئۇ بىردەم خىيال سۈرگەندىن كېيىن، ئېغىر تىنىپ جاۋاب بەردى:

— قۇش - قانات كۆرىمەن دەپ يېزىغا چىقىشىڭىز ھاجەتتىن. يېزىلار دېھقانچىلىق دورىلىرى ۋە خىمىيە ئوغۇت بىلەن بۇلغىنىپ كەتتى. شۇڭا ئۇ يەردە ياۋايى قۇشلارنى كۆرىمەن دېيىش ئەخمىقانلىك. ئۇلار ئۆي قۇشلىرىنىڭ كاتەكتىن چىقىپ زەھەرلىنىپ قېلىشىدىن بەكمۇ ئەنسىرەيدۇ. قارىمايسىز، ئاشۇ ئاققۇتانلار ۋە شەھەردىكى باشقا قۇشلار يېزىلاردا ياشاشقا ئامالسىز قېلىپ شەھەردە ئۇۋىلاۋاتمامدۇ؟

ھالڭ - تاڭ قالدىم. ياتقىمغا كىرىپ تۇرۇشقا قاراپ يېتىپ بىردەم ئويلىغاندىن كېيىن، ئەجەبلىنىشىمنىڭ ئورنىنى خورسىدىم. نىش ئىگىلىدى.

راست، ئىسلاھات، ئىشكىنى ئېچىۋېتىشتىن كېيىن ئۇيغۇر يېزىلىرىدىمۇ نۇرغۇن ئۆزگىرىشلەر بولدى. مىنالى، چاشقان دورىسى مۇشۇكىنىڭ نەسلىنى قۇرۇتتى. يېزىلاردا ئاندا - ساندا ساقلىنىپ قالغان مۇشۇكلەرنى زەھەرلىنىپ قېلىشتىن ساقلاش ئۈچۈن ئۆيدە باغلاپ باقىدىغان بولدۇق.

تور سېلىپ قۇشقاچ تۇتۇپ، ئېتىزلاردىكى دېھقانچىلىق دورىلىرى كار قىلالىغان زىيانلىق قۇرتلارنى ئۆزىمىز قول سېلىپ تۇتۇشقا مەجبۇر بولدۇق. قۇشقاچنى يەۋېتىپ قۇشقاچقا ئايلاندۇق. دۇنيادىكى ھاشار تارىخىغا قۇرت تېرىش ھاشىرى، چاشقان

ھاشىرى دەيدىغان ئەڭ يېڭى ۋە بىمەنە ھاشار ئۇرلىرى قوشۇلدى. بىر چاغلاردا كىشىلەر ئېرىقتىن دۈم يېتىپ تۇرۇپ سۇ ئىچەتتى. ئەڭ ئەخلاقسىز كىشىلەرمۇ ئېرىقتا كىر يۇمايتتى. مانا ھازىر ئېرىقتىكى سۇغا قاراپ بىر چاغلاردا دۈم يېتىپ ھۈزۈرلىدى. نىپ سۇ ئىچكەنلىرىمىز يادىمغا يېتىپ ئىچىم ئاچچىق بولىدۇ. ئاياللارنىڭ سۈپسۈزۈك ئېرىقلارغا كۇسار چىلاپ كىر يۇيۇۋاتقاندا، لىقىنى، يۇندا تۆكۈۋاتقانلىقىنى كۆرمەك تەس ئەمەس.

خىمىيىۋى ئوغۇت بىلەن ئۆسۈپ تەييار بولغان ئاش - ئو-زۇق، سەي - كۆكتات، قۇش - ھايۋان گۆشلىرى تېنىمىزنى زەئىپلەشتۈرۈپ، ئەركەكلىكىمىزنى يوقاتتى، لاتىلىشىپ كېتىدۇ. بۇرۇن ئاڭلاپ باقمىغان ساقايىمىز كېسەللەر ئەمدىلىك-تە كۇنسايمىز ئاۋۇپ، ھەممىمىز ئۆزىمىزدىن ئەنسىرەيدىغان بوپ-قېلىۋاتىمىز. تەبىئىيىكى، تەندىكى چېكىنىش روھتىكى زەپپاندىن-لىكىكە بىۋاسىتە سەۋەب بوپقېلىۋاتقانلىقى ھېچكىمگە سىر ئەمەس.

تېخى يېقىندىلا ياۋروپا ئورتاق گەۋدىسى ۋە باشقا بىرنەچچە دۆلەتنىڭ جۇڭگونىڭ چاي، ھەسەل، كۆكتاتلىرى ۋە ئۆي قۇشلىرىنىڭ گۆشىنى تەركىبىدىكى ئادەم بەدىنىگە زىيانلىق ماددىلار چەكتىن ئېشىپ كەتكەن، دېگەن سەۋەب بىلەن ئىمپورت قىلىش-نى توختاتقانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر «پايدىلىنىش خەۋىرى» گېزىتىگە بېسىلغانىدى.

ئەھۋالدىن قارىغاندا، خېنەن يېزىلىرىنىڭ بۈگۈنى ئۇيغۇر يېزىلىرىنىڭ ئەتىسىمۇ نېمە؟ جېڭجۇنىڭ بۈگۈنى ئۈرۈمچىنىڭ ئەتىسى بولۇپ قالامدۇ؟ ئۈرۈمچىنىڭ مۇھىتى ياخشىلىنىپ قۇش-لارنى جەلپ قىلسا، ھەقىقەتەن ياخشى ئىش. لېكىن، يېزىلارنى بۇلغاش ھېسابغا شەھەرنى تۈزەش، بىپايان ئۇيغۇر يېزىلىرىدىن ۋاز كېچىپ كىچىككەن ئۈرۈمچىگە ئىگە بولۇش ئاقىلانلىك ئەمەس. ئەمما بىزگە يۈزلىنىپ كېلىۋاتقان رېئاللىق تولىمۇ

ئاچچىق...

مەسىلىنى ئوتتۇرىغا قويۇش بىر ياخشى ئىش. بايقاش تەبىئەت ئىيىكى، كۆڭۈل بۆلۈشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئەمما، مەسىلىنى ھەل قىلىش يولىنى تېپىپ چىقماق ئانچە ئوڭاي ئىش ئەمەس. ھەل قىلىش ئۇسۇلى تېپىلىپ بولغۇچە كېسەلنىڭ ئا. خىرقى باسقۇچقا بېرىپ قالغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەرلەرنى دائىم دېگۈدەك ئاڭلاپ تۇرىمىز.

بۇ مەسىلىلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىۋاتقان تۈپ سەۋەب زادى نېمە؟ نېمە ئۈچۈن 5000 يىللىق مەدەنىيەتكە ئىگە بىز پەخىرلىنىدىغان جۇڭگودا، ئەڭ مەدەنىيەتلىك مىللەت سانالمىش خەنزۇلار بارلىققا كېلىپ كۆپەيگەن ماكاندا بۇ پاجىئە يۈز بېرىدۇ؟ يېزىلار بىر مىللەتنىڭ مەدەنىيەت تىندۈرمىسى بىلەن تولغان مۇستەھكەم مەدەنىيەت، ئەخلاق ئىستىھكامى، دەپ قارىلاتىتى. ئەجەپ، بۈگۈنكى كۈندە...

تولا خىيال قىلىپ بېشىم قاتتى. ئاخىر ئېسىمگە دىنىي رىۋايەتلەردىكى بىر كالىپۇكىدا يەردىكى، بىر كالىپۇكىدا ئاسماندىكى ھەممىنى يالماپ يۈتۈپ، ئالغا ئىلگىرىلەۋاتقان يەجۈج - مەجۈج ھەققىدىكى رىۋايەت كەلدى. مەن ئىلگىرى يەجۈج - مەجۈج بەكمۇ يىراقتا دەپ ئويلايتتىم. خېنەندىن ئۇيغۇر يېزىلىرىغىچە يۈز بېرىۋاتقان ئەھۋاللارنى خىيال قىلىپ چۆچۈپ كەتتىم. يەجۈج - مەجۈج ھازىر يېنىمىزغا پەيدا بولغان، ئۇيغۇر يېزىلىرىدىكى نەچچە مىليون ئۇيغۇرمۇ يەجۈج - مەجۈگە ئايلىنىۋاتقاندا كى قىلاتتى.

جېڭجۇ شەھىرىدىكى دېرىزىسىدىن يەنە بىر ئىمدارنىڭ ھويلىسىدىكى چېچەكلەپ كەتكەن بىر تۈپ دەرەخنى كۆرگىلى بولىدىغان ياتقىمدا ئولتۇرۇپ ئۆز - ئۆزۈمگە خىتاب قىلدىم: سەھىرالاردىكى ئېسىل پەزىلەت يوقىلىپ، قۇشلار شەھەرگە يۆتكەلدى. شەھەردىن بىزار بولۇپ، سەھرانى خىيال قىلىۋاتقان،

سەھرادا — ئانا تەبىئەت قوينىدا، قۇش - قانات، گۈل -
گىياھلار ئارىسىدا ئاخىرقى ئۆمرىنى ئارامخۇدا ئۆتكۈزۈشنى ئار-
زۇلاپ يۈرگەن « ئېلېكترون دەۋرىدىكى زاھىت » لىرىمىز ئەمدى
قانداق قىلار؟

ساختىلىق ۋە تەرەققىيات

خېنەنگە ماڭار چېغىمدا، ئۈرۈمچىدىكى ماڭا كۆڭۈل بۆلىدە-
غان ئۇيغۇر، خەنزۇ تونۇشلىرىم خېنەن ھەققىدە نۇرغۇن ئىزا-
ھاتلارنى بەرگەندى. ئۇلارنىڭ ئېڭىدا خېنەن جۇڭگودىكى ئەڭ
چوڭ ساختا مال ياسايدىغان زاۋۇت، خېنەنلىكلەر جۇڭگودىكى
قاقتى - سوقتى قىلىشقا ھەممىدىن ئۇستاز، زىيادە ئەقىللىق
كىشىلەر ئىدى. بولۇپمۇ، خەنزۇلار خېنەنلىكلەر ھەققىدە سۆز-
لىگەندە چىرايلىرى كەكرى يەۋالغاندەك پۈرۈلۈپ كېتەتتى. مېنى
بىر تالاي دىققەت قىلىدىغان ئىشلار ھەققىدە ئاگاھلاندۇراتتى.
لېكىن مەن خېنەنگە بارىدىغانلىقىمىدىن، بۇ يەردىكى ئەڭ ئەقىل-
لىق، ئەڭ ھىيلىگەر خەنزۇلار بىلەن بىرگە ئىشلەپ، ياشايدىغان-
لىقىمىدىن خۇشال ئىدىم. بەزىلەر بارىدىغان ئورنۇمنى خېنەندىن
باشقا جايغا ئۆزگەرتىش ھەققىدە تەكلىپمۇ بەردى. ئۇلارنىڭ كۆڭ-
لىدە مېنى خېنەندە جاپا تارتىپ قالمىسۇن، ئالدىنىپ كۆڭلى
ئاچچىق بولمىسۇن، دېگەن ياخشى تىلەك بار ئىدى. لېكىن مەن
باشقا ئۆلكىگە بېرىش پۇرسىتىمىدىن قەستەن ۋاز كەچتىم. جۇڭگو-
دىكى نوپۇسى ئەڭ كۆپ، ئادەم ئەڭ زىچ بۇ ئۆلكە يۇقىرىقىدەك
ھەر خىل سۈپەتلىرى بىلەن مېنى ماگنىستتەك ئۆزىگە تارتىپ
تۇراتتى. مېنىڭ بۇ خىل تەۋەككۈلچىلىكىمنىڭ مەقسىتى ئۆزۈم-
نى قەھرىمان سانىغانلىقتىن ئەمەس، بەلكى مۇشۇنداق بىر جايدا
بەش - ئالتە ئاي ياشاپ بېقىپ، خەق ئېيتقان سۈپەتلەرنى ئۆز
كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ بېقىش ئىدى.

خېنەنگە كېلىپ پويىزدىن چۈشكەندىن تارتىپ كاللامدا شىنجاڭدا كەمدىن - كەم كۆرۈلىدىغان ھوشيارلىق تۇيغۇسى پەيدا بولدى. گۇمانخورلۇقۇمغا تېخىمۇ زور گۇمانخورلۇق قوشۇلۇپ، ھەممە نەرسىگە ئېھتىيات بىلەن مۇئامىلە قىلىدىغان بولدۇم. ئىلگىرى ئۈرۈمچىدە ماڭا قاراپ كۈلگەنلەرنى دوست ھېسابلايتتىم، ھازىر خېنەندە ئويلىنىپ باقىدىغان بولدۇم. ئۈرۈمچىدە ئالدىراقسان، تەنتەك ئىدىم، ئويلىنىمىلا ئىش قىلىدىغان، سۆز-لەپ سالىدىغان مەجەزىم بار ئىدى، خېنەنگە كېلىپلا بۇ مەجەزىم ئۆزگەردى. ئىككى ھەپتە ئۆتمەي كەم سۆز، ئويلىنىپ ئىش قىلىدىغان ئادەمگە ئايلىنىپ قالدىم.

ئۈرۈمچىدە سەل بىكارچى، ئەخمەق ئىدىم، خېنەندە ھېچكىم ئىشقا بۇيرۇمىسىمۇ ئۆز ئىشىمنى ئۆزۈم تېپىپ قىلىدىغان، مەقسەتلىك ئىش قىلىدىغان بوپقالدىم.

نەق گەپكە كەلسەك، ئۈرۈمچىدە باشقىلارنىڭ سۈپەتلىشى بىلەن خېنەننى ساختا ماللار بىلەن تولغان دۇنيا، دەپ پەرەز قىلغانىدىم. خېنەنگە كەلگەندىن كېيىن، بىر نەرسە ئالغاندا ئالاھىدە دىققەت قىلىدىغان، ھۆكۈمەت ساختا مال يوق دەپ بېدەكتىكەن، كىمكى ساختا مالنى بايقىسا، مۇكاپات بېرىدىغان ماگىزىنلاردىن مال ئالدىم. خېنەنلىكلەر بىلەن ئارىلىشىش جەريانىدا ھەممە خېنەنلىكتە ئورتاق ھالدا ساختا مالدىن قورقۇش ھېسسىياتىنىڭ بارلىقىنى، ھەممە ئادەمنىڭ ناھايىتى ئېھتىيات بىلەن ئىش قىلىدىغانلىقىنى سەزدىم ۋە تۇيۇقسىز بۇ ئېھتىيات تۇيغۇسىنى خېنەننى ساختا مەھسۇلاتلار زاۋۇتى، دەپ قارايدىغان قاراشنىڭ كەلتۈرۈپ چىقارغانلىقىنى سەزدىم. بۇ قاراش يەنە خېنەنلىكلەرنى ئالاھىدە ھوشيار قىلىپ قويغانىدى. بۇ خىل ھوشيارلىق بازارغا تەسىر قىلغان، بازارلاردا شۇ سەۋەبتىن ساختا مەھسۇلاتلارغا ئورۇن يوق ئىدى. خەلقنىڭ ھوشيارلىقى ساختا مەھسۇلاتلارنى ئۆزلۈكىدىن بازاردىن سىقىپ چىقارغانىدى.

ئەجەبا، خېنەن ساختا مەھسۇلات ئىشلەپچىقىرىدىغان «زا-
ۋۇت» تۇرۇپ، خېنەندىن ساختا مەھسۇت تاپقىلى بولمىسا...؟
ياكى ئۇلار ساختا مەھسۇلاتلارنى خېنەندە ئىشلەپ، شىنجاڭغا
ئاپىرىپ ساتامدۇ؟ شىنجاڭنى، ئۈرۈمچى بازارلىرىدىكى قەدەمدە
بىر ئۇچراپ تۇرىدىغان ساختا مەھسۇلاتلارنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈر-
رۈپ، بىردىن كۆڭلۈم ئاچچىق بولدى.
ھازىر ھەقىقىي ساختا مەھسۇلاتلار زاۋۇتىنى خېنەن ئە-
مەس، شىنجاڭ دېسەك توغرا بولاتتى. ياق، شىنجاڭنىڭ ساختا
مەھسۇلات ئىشلەپچىقىرىدىغان زاۋۇت دېگۈچىلىك ئورنى يوق ئى-
كەن، ئۇنى ئەڭ چوڭ ساختا مەھسۇلات بازىرى دېسە، ئەڭ توغرا
بولدىكەن...

ساختىلىق ئىقتىسادىي تەرەققىيات جەريانىدىكى مۇقەررەر
جەريان. جەمئىيەت تەرەققىياتىدىكى ساختىلىق ھادىسىسى ئە-
دەبىي ئىجادىيەتتىكى تەقلىد ۋە كۆچۈرۈمگە شىك ھادىسىسى بى-
لەن ئوخشىتىش مۇمكىن. لېكىن، ساختىلىق جەمئىيەت تەرە-
ققىياتىدا ناچار رول ئوينىغاندەك قىلغان بىلەن، شۇ رايوننىڭ
ئىقتىسادىي تەرەققىيات كۈچىنى يۈكسەلدۈرۈشتە تۈرتكىلىك رول
ئوينايدۇ. بۇ جەرياندا شۇ رايوننىڭ تېخنىكا كۈچى پىشپى-
لىدۇ، ئىستېمالچىلارنىڭ تاۋار ئېڭى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ ھوش-
يارلىقى ئاشىدۇ. ساختا مەھسۇلات ئىشلەپچىقىرىش جەريانى
راست مەھسۇلات ئىشلەپچىقىرىش جەريانىغا مەلۇم دەرىجىدە ئوخ-
شاپ كېتىدۇ. ساختا مەھسۇلات ئىشلەپ چىقارغۇچى ئۆز مەھسۇ-
لاتىنىڭ ئەسلىي مەھسۇلات بىلەن چاينىدىغان بولۇشىنى قوغلى-
شىپ تېخنىكا يېڭىلايدۇ، ئىزدىنىدۇ.
مەن خېنەن گېزىتلىرىنى ۋازاقلاپ، بۇ ئۆلكىدىكى سانائەت
قوشۇنىنىڭ كۈنسېرى كۈچىيىۋاتقان نەرە ساداسىنى ئاڭلىغاندەك
بولدۇم. ماڭا تەسىر قىلغان يەنە بىر ۋەقە ئاۋام پۇقرادىن تارتىپ
ئەمەلدارغىچە خېنەننىڭ ئۆز مەھسۇلاتلىرىنى مۇھەببەت بىلەن

سېتىۋالغۇسى ۋە قەدىرلەيتتى. ماگىزىنلاردا ئاساسەن خېنەندە ئىشلەپچىقىرىلغان مەھسۇلاتلار كۆرۈنەرلىك يەرگە تىزىپ قويۇلاتتى. خېنەندە بارلىققا كەلگەن ھەرقانداق بىر سانائەت يەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ قىزغىن قوللىشىغا سازاۋەر بولاتتى. گەرچە بىز بۇ خاھىشنى تار مەھكىمىچىلىك خاھىشى دەپ قارىساقمۇ، خېنەندەلىكلىرىنىڭ بۇنداق خاھىشى باشقا ئۆلكىلەرگە ياقمىسىمۇ، ئۇلارنىڭ پەرۋانى پەلەك ئىدى. چۈنكى، بۇنداق خاھىشتىن ئۆزلىرىگە پايدا كېلىدىغانلىقىنى ھەممە خېنەنلىك ئوبدان بىلىدىغاندەك قىلاتتى.

مەن خېنەندىكى تىرازى ئەڭ كۆپ گېزىت «دەريا گېزىتى» دىن خېنەندە بىر چىش پاستىسى زاۋۇتى قۇرۇلۇپ، خېنەنلىكلەرنىڭ باشقا ئۆلكىلەرنىڭ چىش پاستىسىنى ئىشلىتىش تارىخىغا خاتىمە بەرگەنلىكى ھەققىدىكى خەۋەرنى ئوقۇپ ھاياجانلاندىم. مەن خېنەنگە كېلىش ئالدىدا ئۇيغۇر ياشلىرى قۇرغان خوتەندىكى «كروران گىرىم بۇيۇملىرى زاۋۇتى» ئىشلەپچىقارغان «ئاق لالە» ماركىلىق چىش پاستىسى ۋە «سىيادان» ماركىلىق سوپۇندىلاردىن بىر يۈرۈش ئېلىۋالغانىدىم. خېنەندە تۇرۇپ مۇشۇ بۇيۇملارنى ئىشلەتكەن چاغدا، قەلبىمدە ئىختىيارسىز بىر خىل پەخىرلىنىش تۇيغۇسى پەيدا بولدى.

خېنەنلىكلەرگە شۇ نەرسە ئايانكى، خېنەندە بىر زاۋۇت قۇرۇلسا، بىر مۇنچە خېنەنلىك خىزمەت تاپىدۇ، خېنەنلىكلەر ئۆزىدە چىققان مەھسۇلاتلارنى سېتىۋالسا، خېنەن زاۋۇتلىرىنىڭ تەرەققىياتى تېزلىشىدۇ، زاۋۇتتا ئىشلەۋاتقان ۋە زاۋۇت قۇرغان خېنەنلىكلەر بېيىيدۇ.

بىزنىڭ شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا شۇنداق ئاڭ بار: مۇ؟ مېنىڭچە، ھەريىلى شىنجاڭغا كېلىپ پۇل تېپىپ كېتىدىغان نەچچە مىليون مەدىكاردا، ھەريىلى چاغاندا يۇرتىغا قايتىپ، تاپقان پۇلىنى خەجلەپ كېلىدىغان كىشىلەردە بۇنداق ئاڭنىڭ

بولۇشى ناتايىن. ئۇلارنىڭ قەلبىدە ھامان ئۆز يۇرتى ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرىدۇ. بىزدە، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ ئاپتونومسىيلىك ھوقۇقىنى يۈرگۈزۈۋاتقان ئۇيغۇرلاردا ئۆز يۇرتىنىڭ سانائىتىنى سۆيىدىغان، قەدىرلەيدىغان تۇيغۇ بارمۇ - يوق؟ مەن ئويلا - ئويلا بۇ تۇيغۇنىڭ ھاراقكەشلەردە كۆپرەك ئۇچرايدۇ. خانلىقىنى بايقىدىم. چۈنكى، شىنجاڭنىڭ ھاراقكەشلىرى شىنجاڭنىڭ ھارىقىدىن باشقا ھاراقلارنى ئىچىشنى ياقتۇرمايتتى. ئەجەب، مېڭىسى ئىسپىرت بىلەن زەھەرلەنگەن، تولا ئىچىپ ئىرىلىكى يىگىلەپ كېتىۋاتقان بۇ زەئىپ ھاراقكەشلەرنىڭ يۇرت سۆيگۈسى باشقا ساغلام كىشىلەردىن ئارتۇق بولسا؟... مەن بۇ ئەھۋالنىڭ سەۋەبىنىمۇ خېنەنگە كەلگەندىن كېيىن سەزدىم. چۈنكى، ئىچكىرىنىڭ ھاراقلىرى شىنجاڭ ھاراقلىرىدەك كۈچلۈك، يۇقىرى گىرادۇسلۇق بولۇپ كەتمەيدىكەن. ئەسلى ھاراقكەشلەرنىڭ يۇرت سۆيگۈسى ئۇلارنىڭ ئىسپىرت خۇمارىدىن كەلگەنىكەن. خېنەنلىكلەر خەق سۈپەتلىگەن كەبى شۇنداق ھېيلىگەر، ئەقىللىقمۇ؟ مېنىڭچە، شۇنداق خېنەنلىكلەر ياشاۋاتقان مۇھىت، نوپۇسنىڭ كۆپلۈكىدىن كېلىپ چىققان كەسكىن ھاياتلىق رىقابىتى ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ مېڭىسىنى تەرەققىي قىلدۇرغان؛ ھېيلىگەر ۋە ئەقىللىق دېگەن سۈپىتى خېنەنلىكلەرگە بىر خىل ھوشيار، كۆپ تەپەككۈر قىلىدىغان، ئۆز ئىشىغا پۇختا مەجەزنى ئاتا قىلغان....

مەن خېنەنلىكلەر بىلەن ياشاش جەريانىدا خېنەنگە خاس شۇنداق بىر قانۇنىيەتنى بايقىدىم: ئاق كۆڭۈللۈك ئەقىلنىڭ دۈشمىنى، ئاق كۆڭۈللۈك ماھىيەتتە بوشاڭلىق، شۇڭا خېنەندە ئەقىللىقلەر تولا، ئالدىنغۇچىلار ئاز. ھەممە ئادەم زىيادە ھىيلىگەر ۋە ئەقىللىق بولغاچقا، ئۇلار بۇ ئىقتىدارىنى ئۆز ئارا ئىشلىتىشكە مەجبۇر بولغان... شۇنىڭ بىلەن خېنەندە ساختا مەھسۇلاتلار زاۋۇتى دەيدىغان ئاتاق پەيدا بولغان... لېكىن بۇ ئاتاق خېنەندە

ساختا مەھسۇلات بولماسلىقىنى ياكى ساختا مەھسۇلات بولسىمۇ، خېنەنلىكلەرنىڭ سېتىۋالماستىقىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان ... چۈنكى ئۇلار ئۆزى توقۇغان يالغان گەپكە ئۆزى ئىشىنىپ قالىدۇ. غان نەسرېدىدىن ئەپەندىنىڭ ئەۋلادى بولغان ئۇيغۇرلار ئەمەستە.

ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتىكى ئىلىم - پەن روھى

باشقا ئۆلكىلەردىكى خەنزۇلار خېنەنلىكلەرنى بەك ئەقىللىق، دەپ ئاھ ئۇرىدۇ. بۇنداق ئاھ ئۇرۇشنىڭ كەينىگە ناھايىتى كۈچلۈك ھەسەتخورلۇق ۋە قايىللىق يوشۇرۇنغان.

خېنەنگە كەلگەندىن كېيىن خېنەنلىكلەرنىڭ ئۇرغۇپ تۇرغان ئەقىل - پاراسىتىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. پويىزغا چىققان ۋاقتىمدا خېنەن ھەققىدە نۇرغۇن خىياللاردا بولغان. بولۇپمۇ ئەقىللىق خېنەنلىكلەر بىلەن دەرەقىمىدە تۇرۇپ ئالاقىدە بولىدىغانلىقىمنى ئويلاپ كۆڭلۈمدە قانائەت تۇيغۇسى پەيدا بولغانىدى. بۇنداق قانائەت تۇيغۇسى ئىككى مەزمۇننى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى: بىرى، ئۇلارنىڭ ئەقىللىق تەرىپى تەپەككۈرۈمنى قوزغاپ، ماڭا يېڭى تەسەۋۋۇر - پىكىرلەرنى ئاتا قىلىشى مۇمكىن ئىدى. يەنە بىرى، خەنزۇ مەدەنىيىتىنىڭ ئاپىرىدە بولۇش ماكانلىرىدىن بىرى خېنەن ۋە خېنەنلىكلەرنى تېخىمۇ چۈشىنىپ، خەنزۇلارغا بولغان ھەقىقىي چۈشەنچەم ھېسسىيلىكتىن ئەقىللىككە كۆتۈرۈلۈشى مۇمكىن ئىدى.

خېنەنگە كەلگەندىن كېيىن خېنەنلىكلەرنىڭ ئەقلى ھەققىدە ھېس قىلغان، يەكۈنلىگەن خۇلاسىم ئىككى بولدى: بۇ خۇلاسەلەردىن سەپەر جەريانىدا ئىختىيارسىز خېنەنلىكلەر ھەققىدە قىلغان خىياللىرىمنىڭ تولىمۇ يۈزە، بالىلارچە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ قالدۇم. مەن يولدا خېنەنلىكلەرنىڭ بۇنداق ئەقىللىق بولۇشىدا خېنەننىڭ جۇغراپىيىلىك مۇھىت ۋە كىلىماتىدىكى بىر

رەر ئالاھىدىلىك رول ئوينىغانمۇ يا؟ دەپ ئويلىغان ۋە ئۇلار خەنزۇلار ئىچىدىكى ئىرسىيەت نۇقتىسىدىن گېن ئەۋزەللىكىگە ئىگە بىر توپمۇ يە، دەپ گۇمانلانغانىدىم.

كېسىپ ئېيتىش كېرەككى، خېنەندە كىشىلەرنىڭ ئەقلىي قابىلىيىتىنى قوزغاپ، بۇ خىل قابىلىيەتنىڭ باشقا يەر كىشىلىرىگە قارىغاندا تېزىرەك يېتىلىشىگە تەسىر كۆرسەتكۈدەك ئالاھىدە جۇغراپىيىلىك مۇھىت يوق. ھەتتا جۇغراپىيىلىك مۇھىتنىڭ ئادەم تەپەككۈرىنى قوزغىتىشتىكى ئەۋزەللىكى نۇقتىسىدا خېنەندىنىڭ جۇغراپىيىلىك مۇھىتى تارىم ۋادىسىدىكى مۇھىتقا يەتمەيدۇ. تارىم ۋادىسى دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ كۆچمە قۇملۇق چۆل تەكلىماكان بىلەن ئەڭ تاقىر، ئىنساننىڭ ياشاپ تەرەققىي قىلىشىنى چەكلەيدىغان تاغلار ئارىسىغا جايلاشقان. بۇ خىل ئالاھىدە جۇغراپىيىلىك مۇھىت ھەر دائىم بۇ ۋادىدا ياشاۋاتقان كىشىلەرنىڭ تەپەككۈرىنى قوزغىتىدۇ. كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان ھالاكەت كىرىزىسى ئادەملەرنى ھاپاتلىق ئۈچۈن يېڭى يول، يېڭى تەدبىر تېپىشقا قىستايدۇ. خېنەندە بۇنداق ئامىل ناھايىتى كەم. خېنەننىڭ زور كۆپچىلىك زېمىنى تۈزلەڭ ۋە مۇنبەت يەرلەر. ئىرسىيەت نۇقتىسىدىن كۆزەتسىڭىزمۇ، خېنەنلىكلەردە باشقا خەنزۇلاردىن پەرقلىنىدىغان، كۆزگە ئالاھىدە چېلىقىدىغان ئىرسىيەت بەلگىلەر يوق. بۇ يەرنىڭ كىشىلىرىمۇ باشقا خەنزۇلار دەك ئەڭ كاتتا سورۇنلاردىمۇ، مىسالى دەرسخانا، يىغىن زالىلىرىدىمۇ ھۆزۈرلىنىپ مېشىقىرىپ، تۈكۈرۈپ راھەتلىنىپ يۈرىدۇ. لېكىن ئايملارغا قەدەمدە بىر «خالىغان يەرگە تۈكۈرمەسلىك، ئەخلەت تاشلىماسلىق» دېگەندەك شوئارلارنى ناھايىتى چىرايلىق قىلىپ يېزىپ قويۇشىدۇ. بۇلار بىلەن بىللە ياشىسىڭىز، ئۇلاردىكى ئەڭ مۇھىم ئۆزگىچىلىك ئېغىزدا توۋلاۋاتقان شوئار بىلەن ئەمەلىي ھەرىكىتى زادى ماس كەلمەيدىغان بىر ئالاھىدىلىكنى بايقايسىز. بۇنداق ئالاھىدىلىكنى ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىنىڭ ھەممە

قىسمىدىن ئىزدەپ تېپىش مۇمكىن. بۇلارنىڭ نەزىرىدە شوئار پەقەت شوئار. جانبازلىق مەدەنىيىتىنى شەكىللەندۈرگەن كىنو-لاردىكى مەردانە قەھرىمانلارنىڭ ئوبرازى پەقەت بۇلارنىڭ خىيالىدىكى ئۆزىنى «بىز شۇنداق» دەپ تەسەۋۋۇر قىلىدىغان ياكى «بىز شۇنداق بولساق، نەقەدەر ياخشى بولاتتى» دەپ قارايدىغان پىشىمغان خىيال ۋە ياكى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا ئەرزىمەيدىغان خىيال، ھەتتا ئەمەلگە ئاشۇرۇشنىڭمۇ زۆرۈرىنى يوق خىيال... ئەمما خېنەندە بىز دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغان، ھەتتا تەتبىقلىساق ئارتۇق كەتمەيدىغان بىرنەچچە ئەھۋال بار. بۇ ئەھۋاللار دائىم خېنەنلىكلەرنىڭ تەپەككۈرىنى قوزغىتىدۇ، ئۇلارنىڭ ياشاشقا، ھاياتلىق كۈرىشىگە بولغان ئىرادىسىنى كۈچەيتىپ باردۇ.

بىرىنچى، خېنەنلىكلەرنىڭ ئۆز مۇھىتىغا بولغان تونۇشى ناھايىتى رېئال، رومانىتىكىدىن يىراق. ئۇلاردا خېنەنگە بولغان چوڭقۇر مۇھەببەت بار، لېكىن بۇ خىل مۇھەببەت ئۇلاردا خېنەننىڭ تەبىئىي، ئىجتىمائىي مۇھىتىنى بىر قەدەر ئويىپ كېتىپ چۈشىنىشىگە توسالغۇ بولالمايدۇ. ئۇلار يۇرتىغا بولغان مۇھەببەتنى ناھايىتى ساددىلارچە ئۆز يۇرتىنىڭ ئەھۋالىنى ئىلاھىيلاشتۇرۇپ، گۈزەللەشتۈرۈپ تەسۋىرلەپ، ئۆزىنى ۋە باشقىلارنى ئالدىدىنغان ساختا ۋە تەنپەرۋەرلىككە ئايلاندۇرۇپ قويمايدۇ. مىسالى، ئۇلار خېنەننىڭ 100 مىليون نوپۇسى بار، جۇڭگودىكى ئاھالىسى ئەڭ چىق، لېكىن كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان تېرىلغۇ يەر كۆلىمى نىسبەتەن ئاز، ئۆلكە ئىكەنلىكىنى زادى ئېسىدىن چىقارمايدۇ. بۇ خىل ھالەت ھەردائىم ئۇلارنى 100 مىليون ئادەم ھاياتلىق رىقابىتىگە چۈشىدىغان جەڭگاھتىن بىر كىشىلىك ئورۇن ئېلىش ئۈچۈن تىنماي كۈرەش قىلىشقا ئىلھاملاندۇرىدۇ. بىزدە ئەھۋال باشقىچە. تەشۋىقاتىمىزدا شىنجاڭ جۇڭگودىكى ئەڭ گۈزەل، دۇنياغا داڭلىق گۆھەر ماكان، يەر مەيدانى جۇڭگو-

نىڭ ئالتىدىن بىرىنى ئىگىلەيدىغان رايون. بۇ يەردە بىپايان يايلاقلارغا مال - چارۋىلار پاتماي قالغان، خامانلارغا ئاشلىق - پاختا تاغدەك دۆۋىلەنگەن، ھەتتا بۇ يۇرت تۆت كەتمەن قازسىلا نېفىت ئېتىلىپ چىقىدىغان سىرلىق يەر. ئەمەلىيەتتىنچۇ؟ شىند- جاڭ جۇڭگودىكى ئەڭ چوڭ ئۆلكە دەرىجىلىك ئاپتونوم رايون، ھەر كۋادرات كىلومېتىر يەرگە توغرا كېلىدىغان نوپۇسى ناھايىتى ئاز. ئەمما بۇ بىپايان زېمىننىڭ ئۈچتىن بىر قىسمى ئادەم ياشاشقا مۇۋاپىق كەلمەيدىغان چۆل - جەزىرە. ھەتتا تارىم ئويمانلىقىنىڭ ئەتراپىدىكى يېزا - قىشلاقلاردا يىلنىڭ يېرىمىدا دېگۈدەك بوران چىقىپ توپا ياغىدۇ. بەزى شەھەرلەردە ھاۋا رايوندىن مەلۇمات بەرگەندە، باشقا يەردىكىگە ئوخشاش «سىم - سىم يام-غۇر ياغىدۇ» دېيىش ئورنىغا «توپا ياغىدۇ» دەپ ئېلان قىلىشىدۇ. مۇھىتتىكى بۇلغىنىش بۇ رايون ئاھالىلىرىنىڭ سالامەتلىكىگە زور دەرىجىدە تەسىر يەتكۈزىدۇ. ھەتتا بۇ ھالەت بۇ رايوندىكى نىڭ نامراتلىقىنىڭ مۇھىم بىر مەنبەسى. بۇ زېمىن ئۈچۈن سۇ نېفىتتىن قىممەت. تارىم ئويمانلىقىنىڭ جەنۇبىدا ھەر يىلى تېرىم مەزگىلىدە قېرىنداش كەبى ئۆتكەن كىشىلەر سۇ تالىشىپ (ماھى-يەتتە بۇ بىر خىل مەۋجۇتلۇق ھوقۇقىنى تالىشىش كۈرىشى)، ئەڭ يېقىن قوشنىلار بىر - بىرىنى كەتمەن بىلەن چېپىشىدۇ. لېكىن، تەشۋىقاتتا تەكلىماكان چۆلىنىڭ ئاستىدا غايەت زور يەر ئاستى سۇ ئامبىرىنىڭ بارلىقى پات - پات تەشۋىق قىلىنىپ تۇرىدۇ. خەلق ئۈچۈن تاغ - دالىلاردا سۇ مەنبەسى ئىزدەپ يۈرگەن سۇ بايلىقى مۇتەخەسسسلرى نېمىشىدۇر ھەر يىلى نۇرغۇن يېڭى سۇ مەنبەلىرىنى تاپقانلىقىنى جاكارلىشىدۇ. بۇ خىل مەتبۇئات خەۋەرلىرى كىشىلەرنىڭ كۆز قارىشىنى تۇيۇق يولغا باشلاپ، بۇ جايدا سۇ بايلىقى ھەقىقەتەن مول ئىكەن، دېگەن تۇيغۇنى پەيدا قىلىدۇ. بۇنداق تۇيغۇ رېئال مۇھىتقا ئېتىبار بەرمەسلىك ۋە قارىغۇلارچە ئېچىش قىزغىنلىقىنى قوزغايدۇ.

2001 - يىلى 20 - ئاۋغۇستتا «11 - نۆۋەتلىك» خاتىرىسى

ئەدەبىيات مۇكاپاتى، نى تارقىتىش ۋە «يېڭى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتى 8 - نۆۋەتلىك مۇھاكىمە يىغىنى» غا قاتنىشىش ئۈچۈن ئىككى يۈزدەك ئەدەبىيات خوتەنگە جەم بولدۇق. ھەتتا بۇ يىغىنغا دۆلەت ئىشلىرى كومىسسارى ئىسمائىل ئەھمەد ئىشتىراك قىلدى. يىغىن جەريانىدا بىز خوتەن، قاراقاش، لوپ ناھىيىلىرىدىكى تەرەققىيات رايونلىرىدىكى ئاچقان بوز يەرلىرىنى ئېكسكۇر-سىيە قىلدۇق. خوتەن ۋىلايىتىنىڭ رەھبەرلىرى بۇ يەرلەرنى ئېچىش جەريانىدا قانچىلىك ئەمگەك كۈچى، مەبلەغ كەتكەنلىكىنى ئېلان قىلدى. ئەدىبلەر تاقىم چۆلدە بەرپا قىلىنغان ئېتىزلارغا، ئورمانلىقلارغا قاراپ تەسىرلەنگەندەك قىلدىمۇ، تامچە سۇدىن دېگىزنى تەسەۋۋۇر قىلالايدىغان، قىلنى قىرىققا يېرىپ ئادەتلەنگەن بەزى تۇيغۇن ئەدىبلەر خۇشال بولۇشنىڭ ئورنىغا «ئۆھ» تارتىشتى. خوتەندىكى بار بولغان تېرىلغۇ يەرلەر سۇغا قانمايۋاتقان، بۇ خىل ھالەت خوتەنلىكلەرنىڭ نامراتلىققا سەۋەب بولۇۋاتقان شارائىتىدا، ئەدىبلەر ئۆھ تارتماي نېمە قىلسۇن؟ قانداقمۇ بۇنداق قارىغۇلارچە مەبلەغ سېلىشنىڭ ئاقىۋىتىدىن خەۋىپسىز مەي تۇرا-لىسۇن؟ بەزى ئەدىبلەر ئېچىلغان يەرلەر بويىدا جۈل - جۈل كىيىملىرى بىلەن ئاۋغۇستنىڭ تومۇز ئىسسىقىدا نامراتلىقتىن سوغۇقتا تىترىگەندەك تىترەپ تۇرغان دېھقانلاردىن «بىز كۆرگەن يەرلەرنىڭ ئېچىلغان يەرلەرنىڭ ئوندىن بىر قىسمى ئىكەنلىكىدىن، قالغان يەرلەرنىڭ ئەتىيازدا ئېچىلىپ، كۈزدە قۇمغا يەم بولۇپ» تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئۇقتى.

بۇنداق مىساللار نۇرغۇن. نامراتلىق ئەڭ چوڭ پاكىت. جۇڭگودىكى زېمىنى ئەڭ كەڭ، يەر ئاستى بايلىقى ئەڭ مول ۋە يەنە شۇنىڭدەك نۇرغۇن «ئەڭ» لەر بىلەن خىيالىدا ئۆزىنى خۇش قىلىپ تۇرغان رايوننىڭ جۇڭگودىكى ئەڭ نامرات رايون ئىكەنلىكى، جۇڭگودىكى ئەڭ نامرات ناھىيىلەرنىڭ زور كۆپچىلىكىنىڭ

شىنجاڭدا، بولۇپمۇ جەنۇبىي شىنجاڭدا ئىكەنلىكى، ھەتتا شىنجاڭدىكى چوڭ ۋىلايەتلەرنىڭ بىرى خوتەننىڭ ناھىيىلىرىنىڭ ھەممىسىنىڭ نامرات ناھىيە قالىپى ئاستىدا ياشاۋاتقانلىقى ئەڭ زور پاكىت. بىرنەچچە «ئەڭ» لەر بىلەن ئۆزىنى خۇش قىلىۋاتقان رايوندىكى قارا يۇمۇر...»

نەق گەپكە كەلسەك، شىنجاڭنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمى چۆل بولسا، يەنە ئۈچتىن بىر قىسمى ھېچنېمە ئۈنمەيدىغان تاقىر تاغ ۋە تاغ باغرىدىكى شېغىل تاشلىق سايلاردۇر. ئۇنداقتا قالغان ئۈچتىن بىر قىسىم زېمىننىڭ ئەھۋالىچۇ؟ بىز ئىنچىكە ستاتىستىكا قىلساق، بۇ ئۈچتىن بىر قىسىم زېمىندىكى ئادەم ياشاشقا مۇۋاپىق كېلىدىغان يەرنىڭ ناھايىتى ئازلىقى ۋە بۇ ئاز زېمىننىڭ قارىغۇلارچە ئېچىش، قارىغۇلارچە دېھقانچىلىق قىلىشنىڭ قورساقىنى بولۇۋاتقانلىقىنى، بۇلغىنىۋاتقانلىقىنى بايقايمىز. ھەتتا بۇ بوستانلىقلاردا ياشاۋاتقان نوپۇسنىڭ زىچلىقىنىڭ ئىچكى ئۆلكىلەردىكى ئادەم ئەڭ زىچ رايونلاردىن قېلىشمايدىغانلىقى نۇرغۇن جۇغراپىيە مۇتەخەسسسلرىگە سىز ئەمەس.

بىرەيلەن ئۆزىنىڭ ھۆكۈمەت تەمىنلىگەن تۇرالغۇ ئۆيى ھەققىدە پاراڭ سېلىپ، 80 نەچچە كۋادرات مېتىرلىق ئۆيىدىن زارلاپ (بۇ ئوقۇتقۇچىنىڭ خىزمەت تارىخى مەندىن ئۇزۇن ئەمەس ئىدى)، مېنىڭ تۇرالغۇ ئەھۋالىمنى سورىدى،
— سېنىڭ ئۆيۈڭ بىرەر يۈز كۋادرات مېتىر كېلەر، — دېدى ئۇ.

مەن نېمە دېيىشىمنى بىلمەي قالدىم. ئەمەلىي ئەھۋالنى دەپ بەرسەم ئۇ ئىشەنمەسلىكى مۇمكىن ئىدى، يالغان ئېيتسام ئۇزۇنچىلىقىغا يۈز كېلەلمەيتتىم. ئاخىر زورغا:
— ئۆيۈم ئىككى ئېغىز، 30 كۋادرات مېتىرغا يەتمەيدۇ، — دەپ جاۋاب بەردىم.

مەن ئارتۇق گەپ قىلمىدىم. ناۋادا مەن ئۆيۈمنىڭ 1950 -

يىللاردا قولنىڭ ئۇچىدىلا سېلىپ قويغان، نەچچە يېرىگە چاڭ كەتكەن، ھەپتىدە بىر قېتىم چاتقى چىقىدىغان، پات - پات ئەۋزەز تېشىپ كېتىپ ئۆيلەرنى سېسىق سۇ بېسىپ كېتىدىغان بىر كونا ئۇچ قەۋەتلىك بىنانىڭ 2 - قەۋىتىدە ئىكەنلىكى، ھەتتا بەزى ئوقۇتقۇچىلارنىڭ بىرنەچچە يىل ھاجەتخانىسى يوق ئۆيدە ئولتۇرۇپ، تاماق يەپ بولۇپلا ھاجەتخانا كىزدەپ تاماق سىڭدۈرگەچ سەيلىگە چىقىدىغانلىقىنى دەپ بەرسەم، بۇ ئوقۇتقۇچى تېخى مۇھەيران قېلىشى، ئېغىزىدا دېمىسىمۇ كۆڭلىدە مېنى يالغانچى، دەپ ئەيىبلىشى مۇمكىن ئىدى. ئىشەنگەن تەقدىردىمۇ قولدىن ھېسداشلىق قىلىشتىن باشقا ئىش كەلمەيتتى، ماڭا يېڭى ئۆي ھەل قىلىپ بېرەلمەيتتى. پەقەت مەن ئائىلە سەتچىلىكىنى يېمىۋەتكەن ئادەم كەبى ۋىجدان ئازابىغا قالاتتىم. خەنزۇ بۇرادەرلەرنىڭ شىنجاڭ ھەققىدىكى كىتابتىن، تەشۋىقاتتىن ئېرىشكەن گۈزەل ئەسەۋۋۇرى كۆپۈككە ئايلىناتتى.

قىسقىسى، خېنەندە شىنجاڭدىكىدەك ئۆز ئەھۋالىنى ئالاھىدە سۈپەتلەپ، ئۆزىنى ئۈمىدلەندۈرىدىغان خاھىش يوق. ئۇلار رېئاللىققا نىسبەتەن ناھايىتى سوغۇق قان، ئۆزىنىڭ تەبىئىي مۇھىتىغا نىسبەتەن ئانچە ئۈمىدى يوق. بارلىق ئۈمىدىنى ئۆز ئىقتىدارىغا، ئىجتىمائىي مۇھىتقا باغلىغان. ئەمەلىيەتتەمۇ بۈگۈنكىدەك ئېچىۋېتىلگەن دۇنيادا تەبىئىي مۇھىتنىڭ تەرەققىياتىدا ئالاھىدە رول ئوينىيالمايدىغانلىقى، ئىجتىمائىي تەرەققىياتنىڭ تۈرتكىلىك كۈچىنىڭ پۇقرالار ساپاسى ئىكەنلىكى ھەممىمىزگە مەلۇم. ئوتتۇرا شەرقتىكى دۆلەتلەرنىڭ نېفىت زاپىسى دۇنيا نېفىت زاپىسىنىڭ يېرىمىنى تەشكىل قىلىدۇ، لېكىن ئۇلار زېمىنىدا ھېچقانداق بايلىقى يوق ئىسرائىللىيىگە بوزەك بولغىنى بولغان، دۇنيادا ياپونىيىدەك ئورنى يوق. شىنجاڭمۇ جۇڭگودىكى تەبىئىي بايلىقى ئەڭ مول، نېفىت زاپىسى ئەڭ كۆپ، لېكىن ئەڭ نامرات رايون... خېنەنلىكلەردە بىزنى پەقەت ماڭارىپ ۋە ئۆز تىرىشچانلىقىمىزغا...

مىزلا قۇتقۇزالايدۇ، دەيدىغان ئىشەنچ بار. شۇ سەۋەبتىن باشقا ئەھۋالنى قويۇپ تۇرايلى، پەقەت ھەر يىلى ئاسپىرانتلىققا ئىمتىھان بېرىدىغانلارنىڭ سانى جۇڭگو بويىچە ئەڭ كۆپ بولۇپ قالماستىن، ئىمتىھاندىن ئۆتىدىغانلارنىڭ سانىمۇ ئەڭ كۆپ. ھەر بىر مەكتەپتە ئاسپىرانتلىقتا ئوقۇش قىزغىنلىقى كۆتۈرۈلگەن... ئۇنىڭدىن باشقا، ئىنگىلىز تىلى ئۆگىنىش ۋە شۇ ئارقىلىق ئىنگىلىز تىلى دۇنياسىنىڭ ھەر تۈرلۈك ئىمتىھانلىرىدىن ئۆتۈپ، چەت ئەلنىڭ ئوقۇش مۇكاپات پۇلى ئارقىلىق ئۆز ئىستىقبالىنى تېپىش بۇ يەردىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ يەنە بىر مۇھىم تاللىشى. مەن ئالىي مەكتەپلەرنى ئايلىنىش جەريانىدا ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئۆگىنىش قىزغىنلىقىنىڭ بەكمۇ يۇقىرى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم، ھەتتا خېنەن مائارىپ ئىنستىتۇتىنىڭ ئاشخانىسىدا ئوقۇغۇچىلارغا پىۋا سېتىپ بېرىدىغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قالدىم. لېكىن، خېنەنلىكلەر بۇنىڭغا ھەيران قالمايدى. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە بۇ نورمال ئىش ئىدى. ئۇلار ھەيرانلىقنىڭ سەۋەبىنى چۈشەنمەيتتى. شىنجاڭدا ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھاراق ئىچىشىنى بار ئاماللار بىلەن چەكلەپ تۇرۇپ، ھاراققا مۇناسىۋەتلىك ھەر خىل ئاۋازچىلىقلاردىن قۇتۇلالماي يۈرگەنلىكىمىزنى بۇلار ئۇقمايتتى. ئومۇمەن، بۇ يەردە ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھاراق ئىچىپ پوپاڭ كۆتۈرۈپ يۈرگۈدەك ۋاقتى يوق ئىدى.

مەن خېنەندىكى ئومۇمىي خەلق ساپاسىدىكى مائارىپقا بولغان قىزغىنلىقنى تەتقىق قىلىپ، بۇ ھەقتە ھەر خىل تەسەۋۋۇرلارنى قىلىپ، نېمىشقىدۇر بۇ ئىشلارنىڭ باشقا سەۋەبى بار دەپ ھېس قىلىپ يۈرگەندە، تويۇقسىز يۈز بەرگەن بىر ۋەقە (بۇ ۋەقە مەن ئۈچۈن تويۇقسىز، لېكىن خېنەنلىكلەرنىڭ نەزىرىدە ناھايىتى نورمال ھەم شۇنداق بولۇشقا تېگىشلىك ئىش ئىدى) چۈشەنچەمنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇردى. بۇ يىل 6 - ئايدا ئوقۇتقۇچىلارنىڭ بىلىم ئاشۇرۇشىنى ئاساسىي نىشان قىلغان خېنەن مائارىپ ئىنىستىتۇتى.

تتمۇتدا «2002 - يىللىق ئوقۇش پۈتتۈرگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ تەمىنلەش ۋە ئېھتىياج يەرمەنكىسى» ئېچىلدى. يەرمەنكىگە ئادەم ئىشلەتكۈچى 30 تىن ئارتۇق ئورۇن قاتناشتى. مەن يەرمەنكىنى تەپسىلىي كۆزىتىپ نۇرغۇن ئوقۇغۇچىلارنىڭ خىزمەت تاپقانلىقىدىن، ھەتتا بىلىم ئاشۇرغىلى كەلگەن بەزى ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئىقتىدارىغا ئاساسەن چوڭ شەھەر ۋە شارائىتى ياخشى ئورۇنلاردىن يېڭى خىزمەت تېپىش پۇرسىتىگە ئېرىشكەنلىكىنى، كېلەر يىلى ئوقۇش پۈتتۈرىدىغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ بۇ مەنزىرىگە قاراپ، يېڭى ئىرادىگە تولغانلىقىنى كۆردۈم. بۇنداق يەرمەنكى شىنجاڭدىكى ئادەتتىكى ئالىي مەكتەپلەردە ئۆتكۈزۈلمەيتتى. ھەتتا مەن ئوقۇغان شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىدا مەن ئوقۇش پۈتتۈرگەن يىلى ئوقۇش پۈتتۈرگەن ئاز سانلىق مىللەتلەر ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ئىقتىدارىغا تايىنىپ خىزمەت تاپقانلىرى يوق دېيەرلىك ئىدى. 50 - 60 ئادەمگە بىرەرى توغرا كېلەمدۇ، ئۇقۇقى بولمايتتى. بۇ ئەھۋال ھازىرقىدەك ئالىي مەكتەپلەردە ئاساسەن خەنزۇ تىلىدا دەرس ئۆتۈش ئەمەلگە ئاشۇرۇلغان، تىل خىزمەت ئىزدەشنىڭ توسالغۇسىدىن قالغان چاغدىمۇ قىلچە ئۆزگەرگىنى يوق. نامرات ناھىيىلەردە ھەر تۈرلۈك ئالىي مەكتەپلەرنى پۈتتۈرگەن ئوقۇغۇچىلار خىزمەت تاپالماي، تەرەققىي قىلمىغان رايونلاردىكى ئىختىساسلىقلارنىڭ ئېشىپ قېلىش كىرىزىسىنى پەيدا قىلىۋاتىدۇ. مېنىڭچە، بۇ ئەھۋال مۇئاۋىنلىق تەرەققىيات، ئىجتىمائىي تۈزۈلمە ۋە ئىگىلىك تەرەققىياتقا ماس كېلەلمەسلىكىدىن كېلىپ چىققان، رايونىمىزغا خاس بولغان بىر قارا يۈمۈر.

بەلكىم دۇنيانىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتىنىڭ قانۇنىيەتلىرىنى تەتقىق قىلىپ، مائارىپنى ئەڭ مۇھىم تۈرتكىلىك ئامىل، دەپ قاراپ، توم - توم كىتابلارنى يېزىۋاتقان جەمئىيەت شۇناسلار رايونىمىزدىكى قالاچىق تۈپەيلىدىن ئۆز ئورنىنى تاپالمىغان،

جەمئىيەتتىكى يېڭى مۇقىمسىزلىق ئامىلىغا ئايلىنىپ قېلىۋاتقان بۇ ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرسە ھەيران قالار، ياقىسىنى چىشلەر...۰۰۰

ئۇنىڭدىن باشقا، خېتەندە يەرلىك ھۆكۈمەت نۇرغۇن ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش تەدبىرلىرىنى تۈزۈپ چىققان. ھۆكۈمەت تەدبىر تۈزۈپ ئېشىنچا ئەمگەك كۈچلىرىنى باشقا ئۆلكىلەرگە ئەۋەتىپ، يەرلىكنىڭ بېسىمىنى يەڭگىلەتكەن. شۇڭا، بۇ ئۆلكىدە نوپۇس ئەڭ كۆپ بولسىمۇ، ئېشىنچا ئەمگەك كۈچلىرى مۇقىمسىزلىقنىڭ مەنبەسى ئەمەس، بەلكى باشقا ئۆلكىلەردە مەدىكارلىق قىلىپ، بۇ ئۆلكىگە كىرىم قىلىدىغان پايدىلىق ئامىل...۰۰۰ قىسقىسى، بۇ ئۆلكىدە ھۆكۈمەت خىزمىتىنىڭ جانلىق يۈرۈ-گۈزۈلۈشى خېنەندىكى ما ئارىپ روھىغا ئىلھام بەرگەن. بۇ يەردە كى ئالاھىدە ما ئارىپ روھىنى، مەۋجۇتلۇق ئۈچۈن ئۆگىنىش ۋە شۇ ئارقىلىق ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇش روھىنى بارلىققا كەلتۈرگەن...۰۰۰ شىنجاڭدىكى نۇرغۇن ما ئارىپچىلار ئاز سانلىق مىللەتلەر ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ خىزمەت تېپىش ئەھۋالىدىكى ئۈمىدسىزلىك ۋە چۈشكۈنلۈكنىڭ، كەسىپ قۇرۇلمىسىدىكى نامۇۋاپىقلىق تۈ-پەيلىدىن پەيدا بولغانلىقىنى ئويلاپ قويمىدۇ. ھەتتا بۇ ئەھۋالنىڭ ئاۋامنىڭ كالىسىدا ما ئارىپقا، تۈزۈلمىگە بولغان ئۈمىدسىزلىك كەيپىياتى پەيدا قىلىۋاتقانلىقىنى خىيالغا كەلتۈرمەيدۇ. بۇ مە-سىلىنى تەتقىق قىلغان سەزگۈر زىيالىيلارنىڭ كالىسىدا مۇھىم تىمىزدا ئەمدى ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز نادانلىقتا قالدۇرۇش ئۇيغۇ-سى باش كۆتۈرۈۋاتامدۇ، نېمە؟ دېگەن سوئال پەيدا بولماي قالماي-دۇ.

تىل

تىل — ستالېن ئېيتقان مىللەتنى شەكىللەندۈرىدىغان تۆت

مۇھىم ئامىلنىڭ بىرى، شۇنداقلا بۇ ئامىللار ئىچىدىكى ئەڭ مۇھىم ئامىل. ماركسىزمنىڭ نۇقتىئىنەزىرى بويىچە ئېيتقاندا، مىللەت ئاخىر يوقىلىدۇ. بىر مىللەتنىڭ يوقىلىشى بىلەن بىر خىل مىللىي تەپەككۈر، مىللىي مەدەنىيەت، مىللىي تىل ئۆز ئىچىگە ئالغان مىللىي قۇۋۋەت يوقىلىدۇ. خۇددى تەبىئەت ئېكولوگىيىسىدىكى بىر زەنجىر ئۈزۈلۈپ، بىر تۈردىكى جانلىقلارنىڭ ھەممىسىنىڭ نەسلى قۇرۇپ كەتكەندەك ئىش بولىدۇ. بۇ ئىنسانىيەت مەدەنىيىتى ئۈچۈن زور يوقىتىش. لېكىن، يوقىتىشنى تەشەببۇس قىلغۇچىلار بولسا، مۇھىتنى بۇزغۇچىلارغا ئوخشاش جىنايەتچى ۋە جىنايەتنى ھېسداشلىقنىڭ قاننىنى ئاستىغا ئالغۇچىلاردۇر.

مەن كەڭ تارىم ۋادىسى ۋە جۇڭغار ئويمانلىقى، تەڭرىتاغ باغرىدا يۈرۈش جەريانىدا ئانا تىلىم — ئۇيغۇر تىلىنىڭ خىرىسقا ئۇچراۋاتقانلىقىنى سەزسەممۇ، ئۇيغۇر تىلىنىڭ كۈچ — قۇۋۋىتى، ئۇلۇغلىقىنى ھازىرقىدەك ھېس قىلمىغان، ھېس قىلساممۇ قەلبىمدە ھاياجان شەكلىدە پارتلاپ چىقىمىغانىكەن. خېنەنگە كەلگەندىن كېيىن خېنەنلىكلەر بىلەن ئۇچرىشىش، شىنجاڭدىكى ئوتتۇرا ھال بىر ۋىلايەتنىڭ كۆلىمىگە توغرا كېلىدىغان بۇ زېمىندا ياشاش ۋە باشقا ئۆلكىلەردىن كەلگەن خەنزۇلار بىلەن پاراڭلىشىش جەريانىدا ئانا تىلىمنىڭ نەقەدەر ئۇلۇغ ۋە يۈكسەكلىكىنى تونۇپ يەتتىم.

خەنزۇلار ھەققىدە ئىنچىكىرەك ئويلىنىپ باقساق، بۇ مىللەتنىڭ نۇرغۇن تىل، دىئالېكت — شېۋىلەر ئاساسىدا خەنزۇ يېزىقىنى بىرلىك قىلىپ، بىرلىككە كەلگەن مىللەتنى شەكىللەندۈرگەنلىكىنى بايقايمىز ۋە خەنزۇ يېزىقى بولمىسا، بۇ مىللەتنىڭ تىلى ئوخشىمايدىغان نۇرغۇن ئېتنىك تۈركۈملەرگە بۆلۈنۈپ كېتىدىغانلىقىنى سېزىمىز. شۇڭا، خەنزۇدىن ئىبارەت يېزىق ئارقىلىق بىرلىككە كەلگەن مىللەتنىڭ تىلى ھەققىدە ئويلىنماي تۇرۇپ،

رالمايمىز .

مەن خېنەندە خەنزۇلار بىلەن پاراڭلىشىش جەريانىدا جۇڭگو-
دا نۇرغۇن يەرلىك تىللارنىڭ بارلىقىنى (خەنزۇلار ئىچىدىكى
يەرلىك تىللار دېمەكچى) ، بۇ تىللار ئارا تەرجىمانسىز سۆزلەش-
كىلى بولمايدىغانلىقىنى ، شۇڭا بېيجىڭنى مەركەز قىلغان ئۇل-
چەملىك تىلنىڭ جۇڭگودىكى ئۆزئارا ئالاقە تىلىغا ئايلانغانلىقىنى
بىلدىم . مەكتەپتىكى ھەربىر ئۆينىڭ ئىشىكىگە «ئورتاق تىلدا
سۆزلىشەيلى» دېگەن مەزمۇندا شوئار چاپلانغانلىقىنى كۆردۈم .
ھەتتا رادىئو ئاڭلاش جەريانىدا گۇاڭدۇڭ ، فۇجيەن ، جياڭسۇ
قاتارلىق ئۆلكىلەردىكى ئاۋازلىق مەتبۇئاتلارنىڭ ئۆلچەملىك تىلدا
ئاڭلىتىش بېرىشتىن باشقا ، ئۆزىنىڭ يەرلىك تىلىدىمۇ ئاڭلىتىش
بېرىدىغانلىقىنى ئاڭلىدىم . فۇجيەنلىكلەر ئىشلىتىدىغان مىننەن
تىلى دەيدىغان تىلنىڭ بىز بىلىدىغان خەنزۇ تىلىدىن تۈپتىن
پەرقلىنىدىغان بىر تىل ئىكەنلىكىنى بايقىدىم . ھەتتا تەيۋەندىكى
تەيۋەن مۇستەقىللىقىنى تەرغىب قىلىدىغان دېموكراتىيىنى ئىل-
گىرى سۈرۈش پارتىيىسى ۋە «رەئىس جۇمھۇر» چىن شۈييەن-
نىڭ تەيۋەن تىلى دېگەن بىر تىل (مىننەن تىلى ئاساسىدىكى
بىر تىلدەك قىلىدۇ) نى تەيۋەننىڭ «دۆلەت تىلى» دەپ يۈرگەنلى-
كى ھەققىدىكى خەۋەرلەرنى كۆردۈم .

قىسقىسى ، قاشقوۋۇقتىن ئۆتۈپ ھەر 500 كىلومېتىر ماڭ-
غاندا بىرنەچچە خەنزۇ تىلى دىئالېكت رايونىدىن كېسىپ ئۆتىدۇ-
غانلىقىمىزنى بايقاپ ھەيران قالدىم . خېنەندىن ئىبارەت كىچىك-
كىنە بىر ئۆلكىدىمۇ نۇرغۇن دىئالېكتلارنىڭ بارلىقىنى بايقىدىم .
ئۇيغۇر تىلىغا نەزەر سالسام ، ئۇنداق ھادىسىلەر يوق ئى-
كەن . ماشىنىدا شىنجاڭنى شەرقتىن غەربكە بىر قېتىم كېسىپ
ئۆتۈپ ، ئۈچ مىڭ كىلومېتىرغا يېقىن يول يۈرسەكمۇ ئارىلىقىدا
نۇرغۇن چۆل - جەزىرە سوزۇلۇپ ياتىدىغان ، ھازىرقى زامان
قاتنىشى تۈپەيلىدىن ، يېقىنقى 10 - 20 يىلدا ئارىدىكى بېرىش -

كېلىش نىسبەتەن قويۇقلاشقان دېڭىزدىكى ئاراللارغا ئوخشايدىغان بوستانلىقلار ۋە مۇشۇنداق كەڭ رايونغا جايلاشقان ئۇيغۇر تىلى ئوتتۇرىسىدا زور پەرقنىڭ يوقلۇقى، خوتەننىڭ ئەڭ چېتىدىن كەلگەن ئۇيغۇرنىڭ شىنجاڭنىڭ يەنە بىر چېتى قۇمۇلنىڭ ئارا- تۈركتىن كەلگەن ئۇيغۇرنىڭ تىلىنى قىلچە قىينالماي چۈشەنە- لەيدىغانلىقى مېنى سۆيۈندۈردى.

ھەتتا ساياھەتكە چىققان ئۇيغۇرلارنىڭ تاكى ياۋروپا بىلەن ئاسىيانىڭ چېگرىسى بولغان ئىستانبۇل بوغۇزىغا قەدەر جايلاردا ئۇيغۇر تىلىغا تايىنىپ ئۆزىنىڭ ئالاقە ئېھتىياجىدىن چىقالايدىغان- لىقى نۇرغۇن ئادەمگە ئايان. ئاۋادا جۇڭگودا ئورتاق تىل ۋە خەنزۇ يېزىقى بولمىسا، بۇنداق قىلىش سەل تەستەك قىلىدۇ. يېقىندىن بۇيان ئۇيغۇر تىلى ۋە ئۇنىڭ رولى ھەققىدە گۇمان- لار كۈچىيىپ كەتتى. بىر تىلنىڭ رولى ھەققىدە گۇماننىڭ پەيدا بولغانلىقى شۇ تىلنىڭ ھالاكتىنىڭ تۇنجى قەدىمىدۇر. لېكىن، بىر تىل شۇ تىلنى ئىشلەتكۈچىنىڭ قەلبىدە ئۇلۇغلىقىنى يوقات- مىسا، شۇ تىلنىڭ رولى گۇماندىن خالىي بولسا، ئۇ ھەرقانداق بېسىم ۋە ھۇجۇم ئالدىدىمۇ يوقالمايدۇ.

ئۇيغۇر تىلىنىڭ رولى ھەققىدىكى گۇمانلارنىڭ بىرى ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆزلەرنىڭ تولىسى باشقا تىللاردىن، جۈملىدىن ئەرەب - پارس تىللىرىدىن كەلگەن دېگەن قاراش. ھەتتا بەزىلەر ئۇيغۇر تىلىنىڭ لۇغەت سوستاۋىدىكى سۆزلەرنىڭ ئەللىك - ئاتىش پىرسەنتى ئەرەب - پارس تىللىرىدىن كەلگەن، دەپ قارايدۇ. ھەقىقەتەن ئۇيغۇر مەدەنىيىتىدە ئەرەب - پارس مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرى ئاز ئەمەس، ھەتتا تارىختا ئەرەب - پارس تىلىدا ئەسەر يېزىش تۈركىي تىللاردا، جۈملىدىن ئۇيغۇر تىلىدا ئەسەر يازغان- دىن ياخشى، دەيدىغان قاراش ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرغان، تۈر- كى خەلقلەر ئەرەب - پارس تىللىرىنى ئەدەبىي تىل سۈپىتىدە كۆرگەن چاغلارمۇ بولغان. لېكىن بۇنداق ئەھۋال ئىزچىل داۋام-

لاشمىغان، بەلكى ئەلىشىر نەۋائى دەۋرىگە كەلگەندە ئۆزگەرگەن. بۇ ئەھۋالنىڭ ئۇيغۇر تىلىغا، ئۇيغۇر تىلىنىڭ لېكسىكىسىغا مەلۇم تەسىرلەرنى كۆرسەتكىنىنى چەتكە قاقمايمىز. لېكىن بۇ ئەھۋاللار بىر مىللەت تىلىنىڭ شۇ سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئەللىك پىرسەنت لۇغەت فوندىدىن ئايرىلىپ قېلىشىغا سەۋەب بولالمايدۇ. بىر مىللەت تىلىغا شۇ دەرىجىدە تەسىر قىلىش ئۈچۈن بىرنەچچە شەرت لازىم:

بىرى، ئۇزاق مەزگىل باشقا مىللەتنىڭ مۇستەملىكىسى ئاستىدا ياشاش. تارىخقا نەزەر سالساق، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ باشقا جايلىرىغا ئەرەب - پارسلارنىڭ ھۆكۈمرانلىق قىلغان تارىخى بولغان. لېكىن، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ۋۇجۇدقا كەلمىش ماكانى بولغان ئوتتۇرا ئاسىيانى مەزكەز قىلغان رايونلاردا، ئەرەب - پارسلارنىڭ تۈركىي (تىللىق) مىللەتلەرنى ئىستېلا قىلىش تارىخىغا قارىغاندا، تۈركىي مىللەتلەرنىڭ ئۇلارنى ئىستېلا قىلىش تارىخى ناھايىتى ئۇزۇن، ھەتتاكى ئەرەبلەر كېيىنكى مىڭ يىلدا (مىلادىيە 1000 - يىلىدىن كېيىنكى تارىخ) ئاساسەن تۈركلەر ئىستېلا سىدا تۇرۇپ كەلدى. پەقەت 1914 - يىلىدىكى 1 - دۇنيا ئۇرۇشىدا بۇ ۋەزىيەت ئاندىن ئۆزگەردى. بۇ ئۇزاق ئىستېلا تارىخىدا ھازىرقى دۇنيا ئەرەب تىلىغا نىسبەتەن يېتەكچىلىك رول ئويناۋاتقان مىسىر ئەرەبلىرىنىڭ تىلى ئوتتۇز - قىرىق پىرسەنتتىن ئارتۇق تۈركچىلىشىپ كەتتى. مانا بۇ پاكىت. دېمەك، بۇ ئەھۋالغا قاراپ «ھازىر بىز ئەرەب - پارسچە دەپ قاراۋاتقان نۇرغۇن سۆزلەر ئەسلى تۈركچە - ئۇيغۇرچە بولۇپ، ئۇلارنىڭ تىلىغا كىرىپ كەتكەن بولسىچۇ» دېگەن يەكۈننى چىقارماي تۇرالمايمىز. شۇنداق گومانلىنىپ باقساق، تامامەن ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن.

يەنە بىر شەرت، مەدەنىيەت جەھەتتە ئۆزىدىن ئۈستۈن تۇردىدىغان بىر مىللەت بىلەن ئارىلىشىپ ياشاش ياكى شۇ مىللەتنىڭ

ھۆكۈمرانلىقىدا ياشاش... بىز بۇ تارىخنى ئاڭتۇرساقمۇ، ئۇيغۇر تىلىغا ئەللىك - ئاتمىش پىرسەنت دېگۈدەك تەسىر قىلىپ كەتكەن، بىزدىن مەدەنىيەت جەھەتتە ئۈستۈن تۇرغان مىللەتنى بايقىيالمىمىز. ئەرەب - پارسلار شۇنداق كۈچكە ئىگىمۇ يا؟ بۇنداق بولۇشى ناتايىن.

مەن ئەرەب - پارس تىللىرىنىڭ ئۇيغۇر تىلىدىكى تەسىرىنى ئىنكار قىلماقچى ئەمەس. كلاسسىك ئەدەبىيات بەتلىرىنى ھەر بىر ۋاراقلىسام، ئەرەب - پارسلارنىڭ تىلىمىزدىكى تەسىرىدىن قۇس-قۇدەك بولمەن. لېكىن، ئۇيغۇردەك خېلى كۈچلۈك مەدەنىيەت ئاساسىغا ئىگە، ئۇيغۇر تىلىدەك تارىخنىڭ سىنىقىدىن ئۆتكەن مۇكەممەل تىلنىڭ ئەللىك - ئاتمىش پىرسەنت ئەرەب - پارس تىلىنىڭ تەسىرى ئاستىدا قېلىشىغا گۇمان بىلەن قارايمەن، ھەتتا شۇنداق دېگۈچىلەرگە قاراپ كۈلۈپ قويمەن.

ئۇيغۇر تىلى ھەققىدىكى گۇمانلارنىڭ يەنە بىرى، تىلىمىزنىڭ گرامماتىكىسىنى مۇرەككەپ، تەتقىق قىلىنمىغان دەپ قاراپ، تەتقىقات جەھەتتە ئۇيغۇر تىلىنى قەستەن مۇرەككەپلىك يولىغا باشلاپ، ئۆزلىرى كەلتۈرۈپ چىقارغان بۇ مۇرەككەپلىكنى تىلىمىزغا ئارتىپ قويۇش...

ھەقىقەتەن ئالىي مەكتەپ ئۇيغۇر تىلى - ئەدەبىيات فاكولتېتىدا ئوقۇغان نۇرغۇن ئوقۇغۇچى ئۇيغۇر تىلىدىن دەرس ئاڭلىغاندا، بۇنداق مۇجەمل ۋەزىيەتكە دۇچ كەلمەي قالمايدۇ. بەزى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇتقۇچىلىرى ئۆزى جاۋاب بېرەلمىگەن ياكى چىشى پاتمىغان مەسىلىلەرنى بۇ مەسىلە تېخى تەتقىق قىلىنمىدى، دەپ ئۆتكەندىن ئۆتۈشكە تىرىشىدۇ. قىسمەن ئۇستاتراقلىرى ئۆزى بىلىدىغان ئۇيغۇر تىلى بىلەن خاراكتېر جەھەتتە زادى ئوخشىمايدىغان خەنزۇ ۋە رۇس تىللىرىنىڭ گرامماتىكىلىق قائىدە - قانۇنىيەتلىرىنى ئۇيغۇر تىلىغا سىغداپ كىرگۈزۈپ ئىشنى تۈگەتتىدۇ. بۇ جەرياندا تېخى ئۇ ئۆز بىلىمىنى كۆز - كۆز قىلىش

مەقسىتىگە يېتىشتىن باشقا، ئاق - قارىنى پەرق ئېتىش ئىقتىدا-
رى ئەمدىلا يېتىلىۋاتقان ئوقۇغۇچىلارغا «بىلىملىك» دېگەن كاتتا
تەسىرنى بېرەلەيدۇ. يەنە بەزىلەر خەنزۇ تىلى بىلەن رۇس تىلىنى
ئۇيغۇر تىلىنى تەتقىق قىلىشنىڭ پىشاڭغا ئايلاندۇرۇۋالغان...
شۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇر تىلىنىڭ تەتقىقات مېتودى تۇيۇق يولغا
كىرىپ قېلىپ، بىھۆدە مۇرەككەپلىك ۋە مۇجەللىك كېلىپ
چىققان. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە تېخى تەتقىق قىلىنمىغان بۇ «گۆ-
دەك» تىلىمىز باشقىلارنىڭ ۋە ئۇيغۇر تىلى ئۆگەنگۈچى تالاي
كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە كىچىك بالا ئويناپ چىگىشلىشىپ كەتكەن
كالىك يىپىنىڭ ئەھۋالىغا چۈشۈپ قېلىپ، ئاددىي ئىش مۇرەك-
كەپلىشىپ كېتىۋاتىدۇ.

ئەمەلىيەتتە ئۇيغۇر تىلى شۇنداق مۇرەككەپ، ھەل قىلىنمى-
غان مەسىلىلەر بىلەن تولغان بىر تىلمۇ؟ تارىختا ئۇيغۇر تىلى
ھەققىدە تەتقىقات بولمىغانمۇ؟ ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى ھەققىدە
توم - توم كىتابلارنى يازغان مەھمۇد قەشقەرى، يۈسۈپ سەككا-
كىدەك ئالىملار ئۇيغۇر تىلىنى تەتقىق قىلىشقا بويى يېتىشمەي،
ئەرەب تىلىنى تەتقىق قىلىش يولىنى تاللىۋالغانمۇ؟

ناۋادا ئۇيغۇر تىلىنى تەتقىق قىلىش ئۈچۈن زادى يەنە بىر
تىلنى پىشاڭ قىلىش، بازا قىلىش زۆرۈر بولسا، بىز نېمە ئۈچۈن
ئۇيغۇر تىلىغا قارىغاندا خېلى مۇكەممەل تەتقىق قىلىنىپ بولغان،
گرامماتىكىلىق قانۇنىيەتلىرى ئۇيغۇر تىلى بىلەن ئاساسەن ئوخ-
شىشىپ كېتىدىغان، ئۆز دۆلەتلىرىگە دۆلەت تىلى سۈپىتىدە
خىزمەت قىلىپ شۇ ئەل خەلقلەرنىڭ ھۆددىسىدىن تولۇق چىقىد-
ۋاتقان ئۆزبېك، قازاق، قىرغىز، تۈرك تىللىرىنى پىشاڭ قىل-
مايمىز؟

مېنىڭچە، ئۇيغۇر تىلىدا مەسىلە يوق. ئۇيغۇر تىلىنىڭ
ئىپادىلەش ئىقتىدارىدىمۇ، قۇرۇلمىسىدىمۇ مەسىلە يوق. مەسىلە
پەيدا قىلىۋاتقۇچىلار ئۇيغۇر تىلىنىڭ تەقدىرىنى ئۆز نەپسى ئۈ-

چۈن خىزمەت قىلدۇرىدىغان ۋاسىتە قىلىپ تاللىۋالغان قىسمەن كىشىلەر، خالاس.

ھازىر ئۇيغۇر تىلى زامانىۋىلىشىش قانچە تەسىر قىلغانسېرى بەزى مەسىلىلەرگە دۇچ كېلىۋاتىدۇ. بۇ مەسىلىلەرنى كۆپىنچە ھالدا تىلشۇناسلار ئەمەس، تىلنىڭ ھەقىقىي ئىگىسى بولغان ئاۋام خەلق ھەل قىلىۋاتىدۇ. ئەمما ئاۋام خەلقنىڭ كۈچى چەكلىك، ئۇلار يەنىلا ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىستىقبالىغا ھەقىقىي كۆڭۈل بۆلۈۋالدىغان تىلشۇناسلارغا ۋە ئۇلارنىڭ جاپالىق ئەمگىكىگە موھتاج. ئۇيغۇر تىلى ئۆزىگە كۆڭۈل بۆلىدىغان ئەڭ ئاخىرقى ئىنسان تۈگەپ كەتكۈچە مەۋجۇد بولىدۇ، تەرەققىي قىلىدۇ، يوقالمايدۇ، ھەربىر كۆڭۈل بۆلۈش ئۇنى يېڭى پەللىگە يۈكسەلدۈرىدۇ.

تۇرپان روھى ۋە توپان بالاسى

1

چوڭ بولۇپ جاھان سەۋدالىرىنى ئاڭقارغۇدەك بولغاندا، مەن كۆپرەك بارغان ۋە بېرىشنى ئىستەيدىغان يۇرتلارنىڭ بىرى تۇرپان. مەن دەيمەن. كۆڭلۈمنىڭ تۇرپاننى تارتىپ تۇرۇشىنىڭ سە - ۋەبى — تۇرپاننىڭ ئۈرۈمچىگە ئەڭ يېقىن، ئۆزگىچە مەدەنىيەت ئەنئەنىسىگە ئىگە قەدىمىي يۇرت بولۇپلا قالماي، تۇرپانغا خاس شەكىلدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان تۇرپان روھى يېلىنچاق تۇرىدىغان يۇرت بولغانلىقى ئۈچۈندۇر. تۇرپاننىڭ سەھرالرىدا كېتىۋېتىپ، چىرايىنى قورۇق باسقان تۇرپان دېھقانلىرىنىڭ ساددا كۈلۈمسىرىشىدىن بىر چاغلىرى بۇ يەر سەلتەنەت سۈرۈپ، تۇرپاننى ئۆز مەدەنىيىتى بىلەن دۇنياغا تونۇتقان، خەلقئاراغا يۈزلەندۈرگەن ئۇيغۇر خاقانلىرىنىڭ مەغرۇرانە چېھرىنى كۆرگەندەك بولسەن. قەدىمىي شەھەر خارابىلىرىدىكى كوچىلارنىڭ ئىزنالىرىدا ھەسرەت بىلەن مېڭىپ، كونا تاملار شاھىت بولۇپ تۇرغان نەچچە مىڭ يىل بۇرۇنقى تۇرپاننىڭ ئاۋاتلىقىنى تاماشا قىلىسەن. تۇرپانلىق ئاق كۆڭۈل، يۈز قاراپ ئولتۇرمايدىغان ئاغىنىلەرنىڭ داستىخانىدا زامانىۋى شەھەر مەدەنىيىتى قەلبىمدە پەيدا قىلغان داغلارنى ئۇتۇشقا ئۇرۇنسەن. لېكىن، ھەر قېتىم تۇرپانغا كەلگەندە قەلبىمدە يېڭى بىر ھەسرەت ئاۋۇيدۇ. ئىزتىراپلىرىمغا يېڭى ئىزتىراپ قوشۇلۇپ، تەپەككۈر شەمشىرىمنى بىلەيدۇ. مېنىڭ تونۇشۇمىدىكى ئەينى ۋاقىتتا مەدەنىيەت ۋە ئاۋاتلىق جەھەتتە ھازىرنىڭ نىيۇيورك، شاڭخەيلىرى بىلەن قېلىشمايدىغان قەدىمىي

تۇرپان بىلەن ھازىر قايتىدىن شەھەرگە ئايلانغان، نامى ئۇنتۇلغان، نيۇيورك، شاڭخەيلەرنىڭ كىچىك بىر كوچىسىغا تەڭ كېلىدىغان يېڭى تۇرپان ئوتتۇرىسىدىكى پەرق مېنى تېڭى يوق خىياللارنى سۈرۈشكە مەجبۇر قىلىدۇ. تارىختا يۇلتۇزدەك چاقناپ ئۆچكەن بۇ شەھەرنىڭ ئۇ يەر - بۇ يەرلىرىدە ساقلىنىپ قالغان قەدىمىي ئۇلۇغلىقنىڭ ئىزنالىرى، ھەممىدىن بىخەۋەر ھالدا ئاتا - بوۋىلىرىدىن تەۋەررۈك قالمىش قەدىمىي شەھەرنىڭ خارابىسىدە ئېشەك ھارۋىسى بىلەن چەت ئەللىكلەرگە كىراكەشلىك قىلىپ پۇل تېپىۋاتقان، ۋاقتى كەلسە قەدىمىي شەھەرنىڭ قانداقتۇر بىر بۇرجىكىگە ئويلاپ ئولتورماي تەرەت قىلىۋېتىپ، ئېشىكىنى ھەيدەپ يېنىپ كېلىدىغان، بىر چاغلاردا تۇرپان كوچىسىدا شاھزادە سۈپىتىدە ماڭغان تۇرپانلىقلارنىڭ 21 - ئەسىردىكى خارامۇش ئەۋلادى بولغان بالىلار، ئۇلاردىكى غەمىسىزلىك ۋە بېپەرۋالىق شېئىرىي تۇيغۇلىرىنى غىدىقلايدۇ. بەزىدە ئۇلارنىڭ غەمىسىزلىكى، ھېچنېمىنى بىلمەسلىكى قەلبىدە ھاپاجان قوزغايدۇ. بىلەنمەسلىك ئازابلانماسلىقنىڭ ئالدىنقى شەرتى، ئازابلانماسلىقنىڭ ئۆزى بەخت دەپ ئويلاپ قالمىمەن. لېكىن، يەنىلا ئازابتىن قۇتۇلالمىمەن. ئۆزۈمنىڭ بىلىدىغانلىقىمدىن پەخىرلەنگەچ ئازابلانمەن.

تۇرپان ئۆز ئىسمىغا ئوخشاش سىرلىق ۋە ئاجايىپ يۇرت. تارىخچى بولمىغانلىقىم ئۈچۈن بۇ سۆزنىڭ مەنىسى ھەققىدە بىر نەرسە دېيىشكە ئامالسىزمەن. لېكىن، «تۇرپان» دېگەن سۆزنى يادلاپ تارىخ بەتلەرنى ۋارقىلىغىنىمدا، تۇيۇقسىز «تۇرپان» دېگەن سۆزگە «توپان» دېگەن سۆز قاپىيىداش بولۇپ تۇرۇۋالىدۇ. ئىككىسىنى يىراقلاشتۇرۇشقا ئۇرۇنمەن، تىرىكىشىمەن، بۇ ئىككى ئىسىم ئوتتۇرىسىدا ھېچقانداق باغلىنىش يوق، دەپ ئۆلۈمگە ئۆزۈم خىتاب قىلىمەن. لېكىن، ئامال بولمايدۇ، خىياللىم توختىماي توپان بالاسى تەرەپكە قاراپ كېتىپ قالىدۇ. تۇرپاندىكى

تارىخىي بەلگىلەر ۋە ھازىرقى تۇرپان روھى ھەققىدە خىيالغا
پېتىپ، توپان بىلەن تۇرپاننىڭ راستتىنلا باغلىنىشى بارمۇ يا؟
دەپ خىيالدىن چۆچۈپ ئويغىنىمەن. تۇرپان روھىدا ھۆكۈم سۈ-
رۈۋاتقان كىرىزىس، تۇرپان ئېكولوگىيىسىدىكى ئاپەت خاراكتېر-
لىك بۇرۇلۇشلار كۆڭلۈمگە يەنە بىر قېتىملىق توپان بالاسى
تۇرپانغا ئالدىنى قىلىدىمۇ نېمە؟ دېگەن خىياللارنى ئەكىلىدۇ.

2

تۇرپان شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىكى قەدىمىي ۋە
ئاسار ئەتىقىلىرى ئەڭ كۆپ بولغان شەھەر. تۇرپانغا كەلگەن ھەر
قانداق بىر ئادەم يارغول قەدىمىي شەھىرى بىلەن ئىدىقۇت قەدى-
مىي شەھىرىگە قەدەم قويماي، تۇيۇق مىڭ ئۆيلىرى ۋە ئەسھابۇل-
كەھىبگە ئىشتىراك قىلماي قالمايدۇ. بۇ بىر نەچچە ئورۇندىكى
تارىخىي ئىزلار ئىختىيارسىز ئادەمنى جەلپ قىلىدۇ. سىز ھەممە
جاينى ساياھەت قىلىپ قايتقاندىن كېيىن، ئىختىيارسىز ھالدا
ئاتا - بوۋىلىرىمىز نېمە شۇنچە كۆپ قېتىم شەھەرلەرنى تاشلاپ
كەتكەن بولغىنىنى؟ دەپ ئويلاپ قالسىز. ئىدىقۇت قەدىمىي
شەھىرى بىلەن يارغول قەدىمىي شەھىرىنىڭ ئۆزى ئىككى چوڭ
پاكت. شۇنداق ئىككى چوڭ شەھەرنى بەرپا قىلىپ، بىر كۈنى
بۇ شەھەرلەرنى خارابە ھالەتتە تاشلاپ كېتىش ياكى باشقا يەردە
شەھەر بىنا قىلىش ئادەمنى ئويغا سالماي قالمايدۇ.

تارىخ بېتىنى ۋاراقلىساق، بۇنداق گۈللەنگەن قەدىمىي شە-
ھەرلەرنى تاشلاپ چىقىپ كېتىش ئىجتىمائىي ۋە تەبىئىي ئاپەتلەر
تۈپەيلىدىن يۈز بېرىدۇ. ئىجتىمائىي ئاپەت دېگەندە، يا بولمىسا
ئۇرۇش يۈز بېرىپ شەھەرنىڭ ھەممە ئاھالىسى قىرىپ تاشلىنىدۇ
ياكى ئۇرۇشتا ئوت كېتىدۇ، ياكى بولمىسا ئۇرۇشتىن كېيىن
ۋابا كېسىلى تارقاپ، ھەممە ئادەم قىرىلىپ كېتىپ، شەھەر قاغا -

قۇزغۇن، يىلان - چاپان، چاشقانغا ئۇۋا بولىدۇ. تەبىئىي ئايات دېگەندە، يا يەر تەۋرەش يۈز بېرىپ پۈتۈن شەھەر ئوڭشىغۇسىز خارابىگە ئايلىنىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ھايات قالغانلار بۇ يەردىن كۆچۈپ كېتىدۇ، يا بولمىسا سۇ ئايمىتى ياكى قۇرغاقچىلىق ئايمىتى يۈز بېرىپ، كىشىلەر شەھەرنى تاشلاپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولىدۇ.

قىسقىسى، تارىختىن مەلۇم، تۇرپان بىر نەچچە قېتىم خارا- بىگە ئايلانغان، يەنە بىر نەچچە قېتىم گۈللەنگەن. ئەڭ ئاخىرقى قېتىم خارابىگە ئايلىنىشى 18 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئىمىن خوجا جۇڭغارلارنىڭ پاراكەندىچىلىكى تۈپەيلىدىن گەنسۇ گۇاجۇغا كۆچكەندە يۈز بەرگەن. يۇرت كېيىن ئىمىن خوجىنىڭ قايتىپ كېلىشى بىلەن قايتىدىن گۈللەنگەن. تارىخ بەتلەردىكى بۇ دەۋ- رىيلىكنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزەتسەك، تۇرپاندىن تەكرار ۋە- ران بولۇش ۋە قايتا قۇرۇشتىن ئىبارەت بىر تارىخىي قانۇنىيەتنى ۋە بۇ قانۇنىيەتنىڭ تۇرپان تارىخىغا گېن بولۇپ سىڭىپ كەتكەنلى- كىنى بايقايمىز.

مەيلى تارىخنىڭ قانداق يېزىلغانلىقىدىن قەتئىينەزەر، يار- غول ۋە ئىدىقۇت قەدىمىي شەھرىنىڭ سۇ ئايمىتىدە ۋەيران بولمى- غانلىقى ئېنىق، يەر تەۋرەشتە ۋەيران بولمىغانلىقى ھەم ئېنىق. قۇرغاقچىلىقتىن ۋەيران بولدىمىكىن دەيلى دېسەك، تۇرپاننىڭ سۇ قۇرۇلۇش تارىخىغا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. تۇرپان كارىزدىن ئىبار- رەت سۇ ئىنشائاتى بىلەن دۇنيادىكى ئەڭ قۇرغاق جايدا سۇ مەسلە- نى ھەل قىلىپ مۆجىزە ياراتقان جاي. شۇڭا بىز بۇ شەھەرلەر- نىڭ تەبىئىي ئاياتلەر تۈپەيلىدىن ۋەيران بولغانلىقىنى چەتكە قاقى- مىز. ئۇنداقتا بۇ جايلار ئۇرۇش ئايمىتى تۈپەيلىدىن ۋەيران بول- غانمۇ؟ پۇقرالىرى ئۇرۇشتا پۈتۈنلەي قىرىپ تاشلانغانمۇ؟ ياكى بولمىسا ۋابا كېسىلى تاراپ ھەممە ئادەم قىرىلىپ كەتكەنمۇ؟ بۇ ئامىللار ھەققىدە ئويلىنىپ بېقىشقا ئەرزىيدۇ. لېكىن، شۇنىسى

ئېنىق، مەيلى ئۇرۇشتا ۋەيران بولسۇن ياكى ۋابا كېسىلى تاراپ ۋەيران بولسۇن، بۇنداق ۋەيرانچىلىق ئەڭ ئاۋۋال تۇرپانلىقلارنىڭ روھىدا باشلانغان، ئاندىن تەنگە ۋە شەھەرگە ئۆتكەن، دەپ يەكۈن چىقارماي ئامالسىز يوق. بۇنداق يەكۈن چىقىرىشىمىزنىڭ ئاساسى يوق ئەمەس، بەلكى يېتەرلىك، كىشىنى قايىل قىلىشقا يېتىپ ئاشىدۇ.

3

تۇرپاندا تۇرپان يۇرت بولۇپ بەرپا بولغاندىن كېيىن، تۇرپان روھى دەپ ئاتىلىدىغان، ئۇيغۇر مەدەنىيەت چەمبىرىكى ئىچىدىكى تۇرپانغا خاس بەزى يەرلىك ئالاھىدىلىكلەرنى جەم قىلغان بىر خىل روھ بولغان. بۇ خىل روھ تۇرپان خەلقىنىڭ ئاڭلىق ئاسرىشىغا ئېرىشىپ گۈللەنگەندە تۇرپانلىقلارمۇ روناق تاپقان. بۇ خىل روھ نەزەردىن چۈشۈپ چۈشكۈنلۈك ئەۋج ئالغاندا، تۇرپانلىقلارنىڭ سەلتەنىتى قولىدىن كېتىپ، يەنە بىر مەنىدىكى توپان بالاسى باسقان... يۇرت ئۈزۈل - كېسىل ۋەيرانچىلىققا ئۇچرىدىغان.

ئۇنداقتا، بۇ خىل تۇرپان روھىنىڭ جەۋھىرى زادى نېمە؟ بىرىنچى، ئىجادچانلىق تۇرپان تارىخىغا نەزەر تاشلىساق، تۇرپان ئىجادچانلىقتىن ئىبارەت روھقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن بىر يۇرتتۇر. دۇنيادا كىشىلەر ئىجادچانلىقنىڭ رولىنى 21 - ئەسىرگە قەدەم قويغاندا ئاندىن تونۇدى. بىر ئادەمنىڭ قىممىتى ئۇنىڭ بىلىمىدە ئەمەس، نېمىلەرنى ئىجاد قىلغانلىقىدا، بىلىمگە جان بېرىپ ئۇنى ئۆز تۇرمۇشىمنى ياخشىلاشنىڭ قورالىغا ئايلاندۇرالىغانلىقىدا، دەپ قارايدىغان بولدى. تۇرپانلىقلارنىڭ ئىلىم - پەن روھىدا ئەزەلدىن بۇ قاراش ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرۇپ كەلگەندى. شۇ سەۋەب.

تىن بۇ يەردە دۇنيا سۇ ئىنشائاتى مۇجىزىسى كارىز بەرپا بولغان، مىڭ ئۆيلەر قۇرۇلغان، تۇرپان دۇنيادىكى ئەڭ مۇھىم مەدەنىيەت مەركىزىگە ئايلانغانىدى. كىشىلەر بۇ خىل روھنى ئايروپىلان ئىجاد قىلىنىپ يۈز يىل ئۆتكەندە، ئۆز كۈچىگە تايىنىپ ئايروپىلان ياساپ كۆكتە پەرۋاز قىلغان ئاددىي ئوقۇتقۇچى ئابدۇللا قادىرنىڭ ۋۇجۇدىدىن كۆرۈۋالدى. بۇ روھ 20 - ئەسىرگە كەلگەندە، ئابدۇللا قادىرنىڭ روھىدا قايتا چاقناپ ئۆتتى. گەرچە بەزى كىشىلەر ئابدۇللا قادىرنىڭ دۇنيادا تۇنجى ئايروپىلان ياسىلىپ يۈز يىلدىن كېيىن ئايروپىلان ياسىغانلىقىدىن ھەيرانلىق ھېس قىلمىسىمۇ، بىز بۇ ھادىسىدىن زور تەسەللىگە ئېرىشتۇق. ۋۇجۇدىمىزدىكى ئىجادىي كۈچنىڭ تېخى يوقاپ كەتمىگەنلىكىگە، پۇرسەت يارىتىلسا قايتا كۆكلەپ چىقالايدىغانلىقىغا ئىشەنچ پەيدا قىلدۇق.

ئىككىنچى، مەرىپەت روھى

تۇرپاندىكى مەرىپەت روھىنى ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدىكى شانلىق مەدەنىيەتتىن، بىرلا ۋاقىتتا قوللىنىلغان 20 نەچچە خىل تىلدىن تولۇق كۆرۈۋېلىش مۇمكىن. ھازىرقى ۋاقىتتىن بىرەر مىڭ يىل بۇرۇن بىر شەھەردە ھازىرقى زاماننىڭ نيۇيورك، لوندون، بېرلىن شەھەرلىرىدىلا يۈز بېرىدىغان تىل ھادىسىسىنىڭ يۈز بېرىشى ئادەمنى ئويغا سالىدۇ. ئىشەنمىسىڭىز، تۇرپان ھەققىدىكى ھەر قانداق بىر تارىخىي كىتابتىن بۇنداق پاكىتلارنى ئۇچرىتىش مۇمكىن. ئىدىقۇت يازما يادىكارلىقلىرىنى تىلغا ئالساق گەپنى ئاۋۇتۇپ قويىمىز. يىراقنى قويۇپ يېقىننى تىلغا ئالساق، مەلۇم سىياسىي، ئىجتىمائىي سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۇيغۇر 20 - ئەسىر مەرىپەت تارىخىدا ھەل قىلغۇچ رول ئوينىغان، شىنجاڭدا جەدىتىزم ۋە تاتار مەدەنىيىتىنىڭ تارقىلىشىدا كۆرۈنۈكلۈك رول ئوينىغان چوڭ جەمەت — مۇھىتىلار جەمەتىنىڭ مەرىپەتچىلىك ھەرىكىتىمۇ ئادەمنى ئىپتىخارلاندۇر.

ماي قالمايدۇ.

ئۈچىنچى، مەرد - مەردانىلىك، باتۇرلۇققا چوقۇنۇش
بانۇرلۇققا چوقۇنۇش، مەرد - مەردانىلىكنى ئەڭ ئېسىل
ئەخلاق دەپ بىلىش تۇرپان روھىنىڭ ئەڭ مۇھىم تەركىبىي
قىسمى. بۇ خىل روھ تۇرپان ئۇيغۇرلىرىغا ئاجايىپ زور ھاياتىي
كۈچ بەخش ئەتكەن. تارىخقا نەزەر سالساق، بۇ خەلقنى كۆپىنچە
ھاللاردا تىغ ئەمەس، ھىيلە - مىكىر بويسۇندۇرغان. بۇ يۇرتنىڭ
تارىخىدا ئەركىنلىك ئۈچۈن كۈرەش قىلىش زادى ئۇزۇلۇپ قال-
مىغان. ئۇلار ئۆز ھاياتى ئۈچۈن ئەركىنلىك ۋە ئۆلۈمدىن ئىبارەت
رەت ئىككىلا يولنى ئاشۇرۇپ قويغان، غۇرۇرنى قوغداش ئۈچۈن
ئوت دېڭىزغا كىرىشتىن يانمىغان.

مەرھۇم شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ دۈشمەن كەلگەن ھا-
لەتتىمۇ قاچماسلىقى، ئۆز ئۆلۈمى ئارقىلىق خەلقنى يەنە بىر
قېتىم ئويغىتىپ، 20 - ئەسىردىكى تۇرپانلىقلارنىڭ ئەڭ چوڭ
ھەسرەتىگە ۋە پەخرىگە ئايلانغانلىقى يەنە بىر پاكىت. ئۇلۇغ
ئىشلار ئۈچۈن ھامان مەلۇم ئادەملەرنىڭ قېنى تۆكۈلمەي قالماي-
دۇ. ئابدۇخالىق بىلىپ تۇرۇپ شۇ يولنى تاللىدى. ئابدۇخالىق
ئۇيغۇرغا شۇنداق روھ، كۈچ، مەردانىلىكنى بەرگىنى يەنىلا شۇ
قەھرىمانلىقنى سۆيۈش، مەرد - مەردانىلىك روھىدۇر.

تۆتىنچى، ئېتىقاد

رەئىس جياڭ زېمىن ئېيتقاندەك، بىر مىللەتتە بىر ئېتىقاد
بولمىسا بولمايدۇ، روھ بولمىسىمۇ بولمايدۇ. ئېتىقاد شۇ مىل-
لەت روھىنى تېخىمۇ زور ھاياتىي كۈچكە ئىگە قىلىدۇ.
تۇرپاننىڭ تارىخى ئېتىقاد تارىخى. مەيلى ئىككى چوڭ قەدە-
مىي شەھەرگە بېرىڭ، مىڭ ئۆيلەرنى كۆزدىن كەچۈرۈڭ،
ئەسھابۇلكەھبىنى تاۋاپ قىلىڭ، ئىدىقۇت تېكىستلىرىدىن زوقلى-
نىڭ، ئۇلاردىن يۈكسەك بىر ئېتىقادنىڭ ساداسىنى ئاڭلىماي
قالمايسىز. ئەسھابۇلكەھب رىۋايىتىدىكى پۈت - قولى كېسىۋې-

تىلىسىمۇ دومىلاپ ماڭغان ئىت بۇ ھەقتىكى ئەڭ ياخشى مىسال. تۇرپانلىقلار بىر مىللەتنىڭ مەۋجۇتلۇقىدا ئېتىقادنىڭ ئوينايدىغان رولىنى تونۇپ يەتكەن كىشىلەردۇر. شۇڭا، تۇرپان تارىخىغا نەزەر تاشلىساق، خارابىلىكنىڭ روھ گۇمران بولغان، ئېتىقاد سۇسلاشقان يىللارغا ئۇدۇل كېلىدىغانلىقىنى سېزىمىز. ئۇنىڭدىن باشقا، تۇرپاندا يەنە كۈچلۈك ئېچىۋېتىش روھى بار. بۇ خىل روھ تۇرپانلىقلارنىڭ يېڭى شەيئىلەرگە بولغان قىزغىنلىقى بىلەن باشقا يۇرتلارغا كۆچۈپ ئولتۇراقلىشىشدا ئالاھىدە كۆزگە چېلىقىدۇ. ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ئاتۇش، كەلپىن، تۇرپاندىن باشقا يۇرتلاردا بۇنداق كۆچۈش روھى سەل كەم. تۇرپانلىقلاردىكى بۇ روھ ئۇلارغا ھاياتىي كۈچ ۋە كەڭرى پائالىيەت زېمىنى ئاتا قىلغان.

4

نەق گەپكە قايتساق، مېنىڭچە ھازىر تۇرپانلىقلار يەنە بىر قېتىم تۇرپانغا ھاياتىي كۈچ بېرىدىغان تۇرپان روھىدىن بارغانسېرى يىراقلاپ كېتىۋاتقاندا كېلىدۇ. ھازىر تۇرپانغا كەلگەن ھەر قانداق بىر ئادەم تۇرپاننىڭ ھاۋاسىدىن بىر خىل قۇرغاقچىلىقنىڭ، دېمىقلىقنىڭ ھىدىنى سەزمەي قالمايدۇ. تۇرپانلىقنىڭ روھىدىنمۇ شۇ نۇقتىنى ھېس قىلىدۇ.

ستاتىستىكىلارغا قارىغاندا، تۇرپان شىنجاڭ بويىچە ھاراق كۆپ ئىستېمال قىلىنىدىغان رايونلارنىڭ بىرى ئىكەن. بۇ نۇقتىدىن تۇرپانغا بارغان ھەر قانداق ئادەم تۇنجى كۈنىلا ھېس قىلماي قالمايدۇ. كوچا - كوچىلاردا قايناپ كەتكەن ھاراق سورۇنلىرى، مەستلەر سىزگە توپان كېلىش ئالدىدا تۇرغان نوھ ئەلەيھىمۇسالامنىڭ ۋە باشقا پەيغەمبەرلەرنىڭ قوۋمىنى ئەسكە سالمايدۇ.

پىرت ئارقىلىق رازىمەنلىك بىلەن ئۆزىنى زەھەرلەش، بىلىپ تۇرۇپ ئۆزىنى زەھەرلەش كىشىگە بىر خىل ھازىرقى زامان تراگېدىيىسىنىڭ پۇرىقىنى بېرىدۇ.

مەن «نامراتلىقنىڭ يىلتىزى نەدە» دېگەن ماقالەمدە ئېيتقاندا دەك، تۇرپانلىقلار مۇشۇ سۈرگەت بويىچە ھاراق ئىچسە، 50 يىلدىن كېيىن پەرزەنت كۆرەلمەس ھالىغا چۈشۈپ قالىدۇ. تۈرپانلىقلارنىڭ ساپاسى تۆۋەنلەپ كېتىدۇ. مېنىڭچە، ھاراق بالاسى جەمئىيەتتىكى يەنە بىر توپان بالاسى. 50 يىلدىن كېيىن تۇرپاندىكىلار مەۋجۇت بولسا، پەرزەنت كۆرۈش - كۆرمەسلىكى بىر گەپ بولار. لېكىن ئۇ چاغدىمۇ تۇرپاندا ئادەملەر مەۋجۇت بولىدۇ. لېكىن ئۇ ئادەملەر ھازىرقى تۇرپانلىقلار ئەمەس، ھاراققا بىزدەك ئۆزىنى ئورمايدىغان باشقا بىر قوۋم كىشىلىرى بولىدۇ. ئېكولوگىيەلىك مۇھىت نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، تۇرپاننىڭ جان تومۇرى كارىز ئىدى. گېزىتلەرنىڭ خەۋىرىگە قارىغاندا، نەچچە مىڭ يىلدىن بۇيان تۇرپاننى باققان كارىزلار ھازىر قۇرۇپ كېتىش ئالدىدا ئىكەن. بۇ يەر ئاستى سۈيىنىڭ تۆۋەنلەپ كەتكەندىن كىيىنكى، قارىغۇلارچە ئاچقانلىقنىڭ نەتىجىسى، خالاس. كارىز قۇرۇپ كەتتى، دېمەك تۇرپان قۇرۇپ كەتتى دېمەكتۇر.

تۇرپاننىڭ ئىقتىسادى جان تومۇرى ئۈزۈم. لېكىن، تۇرپان ئۈزۈمچىلىكىنىڭ تەرەققىياتىدىن قارىغاندا، شالغۇت سورتىلارغا ئېسىلىش، ئۈزۈمنىڭ خىمىيەلىك بۇيۇملار بىلەن بۇلغىنىشى ئۈزۈم باھاسىغا تەسىر كۆرسىتىۋاتقان بىر ئەھۋال. بازار ئەھۋالى مۇشۇنداق تەرەققىي قىلىۋەرسە، تۇرپان ئۆزىنىڭ تۈۋرۈك ئىقتىسادى زىرائىتى ئۈزۈمدىن ئايرىلىپ قالىدۇ. بۇمۇ بىر توپان بالاسى ئەمەسمۇ؟ شۇ چاغدا تۇرپانلىقلار قانداق قىلار؟ ھەممە كىشى تۇرپانغا كېلىدىغان ساياھەتچىلەرگە كىراكەشلىك قىلىپ ئېشەك ھارۋىسى ھەيدەرمۇ يا؟

قىسقىسى، تۇرپان روھى كىرىزىس ئىچىدە قېلىۋاتىدۇ. ھا-

زىرقى تۇرپانلىقلارغا نەزەر تاشلىسىڭىز، ھەممە خىل ئادەمنى ئۇچرىتىش مۇمكىن. ۋىجدانى بىلەن مۇرەسسەلىشەلەيدىغان كىشىلەرنى تاپماق ئۈنچە تەس ئەمەس. ئېتىقادتىن سۆز ئاچماق تېخىمۇ تەس.

تۇرپاننىڭ تۈزىنى يېگەن، تۇرپان روھى قەلبىدە نۇرغۇن شېئىرىي ھاياجانلارنى قوزغىغان بىر كۆزەتكۈچى بولۇش سۈپىتىم بىلەن، تۇرپانلىقلارنىڭ نېمە دەپ ئويلاپ قېلىشىغا پەرۋا قىلماي، يېتىپ كېلىۋاتقان توپان بالاسىدىن تۇرپانلىقلارنى ئاگاھلاندۇرۇشنى لايىق تاپتىم. قېنى تۇرپانلىقلارنىڭ بۇ بالاغا نىسبەتەن قانداق تەييارلىقى باركىن؟

شەرق بىلەن غەرب ئارىلىقىدا

ئوتتۇز ياشقا كىرگەنلىكىم
مۇناسىۋىتى بىلەن

1

شەرق دېگەن نېمە؟

— بورخېس

20 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا ئىجادىيەت بىلەن شۇ-
غۇللانغان مەشھۇر چېخ يازغۇچىسى يارۇسلاۋ خاشكىنىڭ ساتىرىك
رومانى «ياخشى ئەسكەر شۋەيك» نە مۇنداق بىر ھېكايە بار: ئەس-
كەر شۋەيك قوماندانلىقنىڭ مەخپىي بۇيرۇقىنى ئالدىنقى سەپكە
يەتكۈزۈش ۋەزىپىسىنى تاپشۇرۇۋالدى ۋە يولغا چىقىدۇ. لېكىن
ئۇ ئالدىنقى سەپ جايلاشقان جەنۇبقا قاراپ ماڭماي شىمالغا قاراپ
يولغا چىقىدۇ ۋە ئالدىنقى سەپتىن ناھايىتى يىراقلاپ كەتكەن
چاغدا ساقچىلار تەرىپىدىن قاچاق ئەسكەر، دەپ تۇتۇلۇپ قولغا
ئېلىنىدۇ. شۋەيك ساقچىلارنىڭ ئەيىبلەشگە نىسبەتەن ناھايىتى
تەمكىنلىك بىلەن: «سىلەر يەر شارىنىڭ يۇمىلاقلىقىغا ئىشىنىمە-
سىلەر؟» دەپ سورىدايدۇ. ساقچىلار: «ئىشىنىمىز» دەپ جاۋاب
بېرىدۇ. شۇ چاغدا شۋەيك: «ئۇنداقتا مېنى قاچاق، دەپ ئەيىبلە-
شىڭلار ئاساسسىز. مەنمۇ يەر شارىنىڭ يۇمىلاقلىقىغا ئىشىنىمە-
كە، مەخپىي بۇيرۇقنى ئالدىنقى سەپكە بىخەتەر ئايرىش ئۈچۈن
خەتەرلىك جەنۇب تەرەپكە ئەمەس، بىخەتەر شىمالغا قاراپ ماڭ-

دىم. شىمالغا قاراپ مېڭۇۋەرسەك، ئاخىر يەنە جەنۇبقا يەتكىلى بولىدىغۇ» دەيدۇ.

ھەقىقەتەن يەر شارىنىڭ يۇمىلاقلىق تەلىماتىدىن ئېيتقاندا، بىر نۇقتىدىن جەنۇب ھېسابلانغان تەرەپ قارىمۇ قارشى نۇقتىدا تۇرغاندا شىمال بوپقالىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن جۇغراپىيىلىك تۆت تەرەپنىڭ ئورنى ھامان نىسپىي. بىز مەيلى قەبەردە تۇرۇشىمىز-دىن قەتئىينەزەر، تۇرغان ئورنىمىز دەل بۇ تۆت تەرەپنىڭ بىزنى مەركەز قىلىپ كېسىشكەن جايى. گەرچە بۇ جاي گلوبوستىن قارىغاندا، مەلۇم جۇغراپىيىلىك تەرەپكە مەنسۇپ بولسىمۇ، تۈر-غان جايىمىزدا جۇغراپىيىلىك تەرەپلەرنى ئايرىساق، ھېچقايسى تەرەپكە تەۋە بولماي قالىدۇ، دۇنيانىڭ مەركىزىدە تۇرۇۋاتقاندا تۇيغۇغا كەپقالىمىز. ماھىيەتتە بۇ شەخسىيەتتىمىزدىن پەيدا بولغان ئۆز مەركەزچىلىك تۇيغۇسى، خالاس.

تارىخقا نەزەر سالساق، جۇغراپىيىلىك تەرەپلەرگە ئايرىش قانچان، قانداق شەكىللەنگەن؟ نېمە ئاساستا شەكىللەنگەن؟ ئېنىق مەلۇمات يوق. ئەمما، ھەرقايسى تىللاردىكى غەرب، شەرق، جەنۇب، شىمال ئىبارىلىرىنىڭ تېگىنى تەكشۈرگەندە جاۋاب ئاساسەن بىر خىل. يەنى ئىنسانلار ئەڭ ئاۋۋال تەرەپلەرنى تەبىئەت ھادىسىلىرى مۇنداقچە ئېيتقاندا، قۇياشنىڭ چىقىش، يېتىش، يۆتكىلىش قانۇنىيىتىگە ئاساسەن بەلگىلەپ چىققان. ھەتتا ئىنگىلىز تىلى بىلەن ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئوڭ ۋە سول تەرەپنى ئىپادىلەيدىغان سۆزىنىڭ كۆچمە مەنىسىمۇ ئوخشاش. مەسىلەن، ئۇيغۇر-لارنىڭ «ئوڭ» دېگەن سۆزى تەرەپنى بىلدۈرۈش بىلەن بىرگە ياخشى، توغرا دېگەن مەنىسىمۇ بىلدۈرىدۇ. ئىنگىلىز تىلىدىكى «Right» (ئوڭ) دېگەن سۆزۈمۇ ئۆز نۆۋىتىدە ياخشى، توغرا دېگەن مەنىدە.

ئۆز گېپىمىزگە كەلسەك، ئەڭ ئاۋۋال غەرب تەرەپ (كۈند-يېتىش) تە ئولتۇراقلاشقانلار شەرق تەرەپ (كۈنچىقىش) تە

ئولتۇراقلاشقانلارنى شەرقلىقلەر، شەرقلىقلەر غەربتە ئولتۇراقلاشقانلارنى غەربلىكلەر، دەپ ئاتاش ئادىتى پەيدا بولغان. كېيىن بۇ ئۇقۇمنىڭ كۆرسىتىدىغان دائىرىسى تۇراقلىشىپ ياۋروپالىقلار ئىران، تۇران، ھىندىستان، ئەرەبىستاننى شەرق دەپ قارايدۇ. خان، ياۋروپا غەرب دەپ قارىلىدىغان ھالەت شەكىللەنگەن. ۋا. قىتتىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ جۇغراپىيىلىك ئاتالغۇنىڭ مەنىسى كېڭىيىپ ۋە بېيىپ، جۇغراپىيىلىك مەنىدىن باشقا مەدەنىيەت ۋە سىياسىي مەنىسىمۇ پەيدا بولغان.

2

«شەرق ياۋروپالىقلارنىڭ بىر ئىجادىيىتى دېيىلسە ئارتۇق كەتمەيدۇ. ئۇ بىر ئاجايىباتلار بىلەن تولغان، ئۇتۇلغۇسىز ئەسلىمە، گۈزەل كۆرۈنۈش، سەرگۈزەشتلەر بىلەن ئەللەيلىنىۋاتقان قەدىمىي روماننىڭ ماكان.»
— ئىدۋارد. ۋ. سەيدىنىڭ «تاللانما ئەسەرلىرى» دىن

شەرق ۋە غەرب تېمىسى بىر چوڭ تېما. بۇ تېما ھەققىدە ئىزدىنىش «يەر شارلىشىش» يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلگەن 19 - ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا باشلىنىپ، «يەر شارلىشىش» ئەمەلگە ئېشىپ، يەر شارى ئۇچۇر ۋە قاتناش ۋاسىتىلىرىنىڭ ئەۋزەللىكى بىلەن بىر كىچىك كەنت ھالىتىگە كەلگەن چاغدا تېخىمۇ سىستېمىلاشتى. تارىختا قەدىمكى يۇنان دەۋرىدىن باشلاپ شەرق ھەققىدە ئىزدىنىشلەر بولغان. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ ئىزدىنىشلەر بەزىدە ناھايىتى روشەن، بەزىدە ئىزچىل داۋاملىشىپ كەلگەن. ياۋروپالىقلار «ياۋايىلار» دەپ سۈپەتلىگەن شەرق مەلەتلىرىنىڭ ياۋروپاغا بېسىپ كىرىشى — ئاتىللا، چىڭگىزخان، ئەرەبلەر ۋە تۈركلەرنىڭ ياۋروپاغا يۈرگۈزگەن ئىستېلاسى بۇ خىل ئىزدىنىشنى دەممۇ دەم تۇرتكىلىك كۈچ بىلەن تەمىنلەپ كەلگەن...
«غەرب دۆلەتلىرىنىڭ تارىخىدا يۈز بەرگەن ئەڭ مۇھىم

ۋەقەلەرنىڭ بىرى — شەرقنى بايقاش» دەيدۇ ئارگېنتىنا يازغۇ-چىسى بورخېس.

بورخېسنىڭ مەلۇماتىغا قارىغاندا، مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 484 - يىلىدىن 425 - يىلىغىچە ياشىغان، تارىخ ئىلمىنىڭ ئاتىسى، دەپ شۆھرەتلەنگەن ھىردوت تارىخقا بېغىشلانغان توققۇز توملۇق كىتابىدا مىسىرنى ۋە باشقا شەرققە مەنسۇپ جايلارنى تىلغا ئالغان. ئۇنىڭدىن كېيىن قەدىمكى رىم ئالىمى دافلون (79 — 23) جۇڭگو، ئىران، ھىندىستان ھەققىدە توختالغان.

ئۇنداقتا شەرق دېگەن نېمە؟

بورخېس بۇ مەسىلىگە قارىتا يەنە «شەرق ۋە غەرب دېگەن ئاتالغۇغا ئېنىق تەبىر بەرگىلى بولمايدۇ. لېكىن ئۇلار ھەقىقەتەن مەۋجۇت. بۇ خۇددى مەلۇم نەرسىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئېنىق تەبىر بەرگىلى بولمىغاندەك بىر ئىش» دەيدۇ. قىسقىسى، شەرق غەربلىكلەرنىڭ نەزىرىدە ناھايىتى سىز-لىق، ئاجايىپ - غارايىپلار بىلەن تولغان، دىن ھەققىدىكى ئىز-دىنىش ناھايىتى چوڭقۇرلاشقان قەدىمكى مىسىر، بابىلون، ھىندىستان، جۇڭگوغا ئوخشاش جۇغراپىيىلىك نۇقتىدىن غەربكە ناھايىتى يىراق ياكى غەربنىڭ قارىمۇ قارشى نۇقتىسىدىكى جايلار. تېخىمۇ ئېنىق ئېيتساق، ھازىرقى چۈشەنچىدىن قارىغاندا، شەرقنىڭ ئىككى مەنىسى بار:

بىرىنچى مەنىسى، قەدىمكى يۇنان مەدەنىيىتىنى مەركەز قىلىپ، رىم مەدەنىيىتىنى بويلاپ راۋاجلانغان، خرىستىئان ۋە يەھۇدىي دىنى قىممەت قارىشىنى تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان، ھازىرقى نۇقتىدىن قارىغاندا، تەرەققىي قىلغان غەرب ئەللىرى، دەپ ئاتىلىۋاتقان ياۋروپا ۋە ئامېرىكىنى مەركەز قىلغان غەرب ئەللىرىنىڭ قارىمۇ قارشىسىدىكى قەدىمكى مىسىر، بابىلون، ھىندىستان، جۇڭگو مەدەنىيىتىنى مەركەز قىلىپ، ھازىرقى دىنلاردىن ئىسلام، بۇددا دىنى قىممەت قارىشىنى تارىخىي

ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان، ھازىرقى غەربلىكلەرنىڭ نەزىرىدە تەرەققىي قىلىۋاتقان ياكى تەرەققىي قىلىمىغان كەڭ شەرق مەملىكەتلىرى شەرقتۇر.

ئىككىنچى مەنىسى (بۇ خىل مەنىنىڭ تارىخى نىسبەتەن قىسقا)، كاپىتالىستىك ئىدىئولوگىيىنى يېتەكچى قىلغان غەرب دۆلەتلىرى ئىدىئولوگىيە نۇقتىسىنىڭ قارىمۇ قارشى قۇتۇبىدىكى ماركسىزم ئىدىئولوگىيىسىدىكى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى، جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قاتارلىق مەملىكەتلەر (ھازىر ئۇلار دىن بىرنەچچىسىلا قالدى) غەربنىڭ نەزىرىدىكى شەرقتۇر.

مەدەنىيەت نۇقتىسىدىن ئېيتقاندىكى شەرق بىرىنچى مەنىسىدىكى شەرقنى كۆرسەتسە، سىياسىي نۇقتىدىكى شەرق ئىككىنچى مەنىدە كۆرسەتكەن دائىرىدىكى جايلارنى بىلدۈرىدۇ.

غەربلىكلەرنىڭ نەزىرىدىكى شەرقنىڭ يەنە ئىككى خىل مەنىسى بار:

بىرىنچى مەنىسى، ئۇ دىنىي ئىدىيە بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان، سىرلىق، ئاجايىپ - غارايىپلار بىلەن تولغان، پەن ھەققىدىكى تەتقىقات روھ ھەققىدىكى ئىزدىنىشنى دەلىل بىلەن تەمىنلەيدىغان شەرق.

ئىككىنچى مەنىسى، زوراۋانلىق، ياۋايىلارغا خاس ياۋۇز - لۇق، مۇستەبىتلىك ھۆكۈمرانلىق ئورۇنىنى ئىگىلىگەن سىياسىي مەنىدىكى شەرق.

شەرقشۇناس ئىدۇارد. ۋ. سەيدىنىڭ شەرق ۋە غەرب ھەققىدە كى كۆز قارىشى تېخىمۇ ئۆزگىچە: شەرق بىلەن غەربنىڭ ئېنىق چېگرىسى يوق. شەرق ۋە غەرب ئوتتۇرىسىدا ئىزچىل ھالدا بىر - بىرىگە ئايلىنىپ تۇرۇش يۈزلىنىشى مەۋجۇت.

ھەقىقەتەن تارىختا بۇ كۆز قاراشنى ئاساسلايدىغان دەلىللەر يوق ئەمەس. «قەدىمكى يۇنانلىقلارنىڭ مەدەنىيەت جەھەتتىكى ئۈستازى مىسىر ۋە بابىلون» («غەربنىڭ ئەقىل - پاراستى»

ناملىق كىتابنىڭ ئاپتورى روبېرت رۇسسوننىڭ سۆزى) ھازىرقى پەلەستىن تەۋەسىدە پەيدا بولغان ئۈچ چوڭ دىننىڭ ئىككىسى يەھۇدىي دىنى ۋە خرىستىئان دىنى غەرب مەدەنىيىتى قىممەت قارىشىنىڭ ئەڭ چوڭ مەنبەسى. ئىسلام دىنى بولسا، شەرق مەدەنىيەت قىممەت قارىشىنىڭ ئەڭ چوڭ مەنبەسى. تېخىمۇ قىزىقارلىقى، غەربلىكلەر رەزىللىك ۋە مۇستەبىتلىكنىڭ ئۇ-ۋىسى، دەپ نام بەرگەن سىياسىي مەنىدىكى شەرق ماركىسىزم ئىدىئولوگىيىسىنىڭ يىلتىزى يەنىلا ياۋروپادا.

غەرب دەپ ئاتىلىۋاتقان ھازىرقى زامان غەرب مەدەنىيىتىنىڭ بۈگۈنكى زاماندىكى شانلىق ئۇتۇقلىرىنىڭ مەيدانغا كېلىشىنى قوزغاتقۇچ كۈچ بىلەن تەمىنلىگەن ئامىل ئىتالىيە ۋە ئىسپانىيەدىكى دېڭىز قاتنىشىنى بەلگە قىلىپ باشلانغان غەرب مەدەنىيەت ئويغىنىشىنى ئۆز ۋۇجۇدىدىكى مەدەنىيەتنىڭ غايەت زور تىندۇرما ئېنېرگىيىسى بىلەن زەرەتلىگەن ئەرەب ئىسلام مەدەنىيىتى ۋە تۈرك ئىسلام مەدەنىيىتىدۇر.

دۇنيادا ھازىر شەرق ۋە غەرب مەدەنىيىتى ھەققىدە ئىككى خىل كۆز قاراش مەۋجۇت: بىرى، غەرب مەدەنىيەت مەركەزچىلىكى تەلىماتى. بۇ تەلىماتنىڭ قارىشىچە، دۇنيادىكى بارلىق مەدەنىيەتنىڭ خېمىر تۇرۇشى غەرب مەدەنىيىتى. غەرب مەدەنىيەتتىن قەدىمكى مىسىر، يۇنان، رىم مەدەنىيىتىنىڭ بىۋاسىتە ۋارىسى. ئىككىنچىسى، شەرق مەركەز تەلىماتى. بۇ تەلىماتنىڭ قارىشىچە، دۇنيادىكى بارلىق مەدەنىيەتنىڭ خېمىر تۇرۇشى شەرق مەدەنىيىتى. شەرق مەدەنىيىتى قەدىمكى مىسىر، بابىلون، ھىندىستان، جۇڭگو مەدەنىيىتىنىڭ بىۋاسىتە، قانۇنلۇق ۋارىسى، غەرب مەدەنىيىتى كېيىن گۈللەنگەن ياۋا مەدەنىيەت...

غەربنى ئىزدەپ چىقتىم شەرقتىن،
شەرقنى بايقىدىم لېكىن غەربتىن...

— خاتىرە دەپتىرىمدىن

ھىجرەت ياكى سەپەر شەرق خەلقلىرى نەزىرىدىكى ئىنسانىي
كامىللىقنىڭ مۇھىم بىر ھالقىسى.

سەپەرگە ئىختىيار قىلىش ئارقىلىق ئۆز مەدەنىيەت ۋە تە-
پەككۈر چەمبىرىكىدىن ئايرىلىپ ئۆزىنى كۆزىتىش، ئۆزىنى مۇ-
كەمەللەشتۈرۈش بۇ ھالقىنىڭ جەۋھىرىي مەنىسى.

ئۇيغۇر خەلقى ئەقىل - پاراستىنىڭ جەۋھىرى بولمىش
خەلق چۆچەكلىرىدىمۇ سەپەر بىر مۇھىم تېما. ئۇيغۇر روھىنىڭ
مۇكەممەل سىمۋولى نەسىرىدىن ئەپەندى ئوبرازى توختىماي جا-
ھان كېزىپ يۈرىدىغان بىر كىشى.

خەنزۇ خەلق رىۋايەتلىرىدە بۈيۈك تاغلىقلار روھىنى يورۇ-
تۇش مەقسىتىدە نوم ئەكېلىش ئۈچۈن غەربكە قاراپ سەپەرگە
چىقىدۇ تاڭ سېڭ.

قىسقىسى، ئۆزىدىن ھالقىپ ئۆزىنى تولۇقلاش، ئۆزىدىن
ھالقىپ ئۆزىگە نەزەر سېلىش ئىنساننىڭ ئالغا ئىلگىرىلەش رو-
ھىدىكى بىر غايە. تارىخقا نەزەر سالىساق، تارىخنىڭ مۇھىم بىر
قانۇنىيىتى تەكرارلىنىش. شۇڭا كونايلار: كىملىرنىڭ ئەزىزلى-
رى كىملىەرگە خار بولمىغان، دەپ غەزەل توۋلاشقان. تارىختىكى
بۇ خىل تەكرارلىق قانۇنىيىتى تارىخىي تەرەققىياتتىن ئىبارەت
ھۇما قۇشنى بەزىدە ئۇ خەلقنىڭ بېشىغا قوندۇرسا، بەزىدە بۇ
خەلقنىڭ بېشىغا قوندۇردى. گەرچە ھۇما قۇشنىنىڭ قونۇشى بەك
تاسادىپىي ئىش بولمىسىمۇ، دۇنيانى دەر - دەر تىترەتكەن ئىم-
پېرىيىلەر ۋەيران بولدى. قۇل خەلقلەر خان بولدى. بۇ جەرياندا

ئۆزىدىن چىقىپ ھۇما قۇشى قونغانلاردىن ئەڭگۈشتەر ئىزدەش بىر ئىجتىمائىي ئۇدۇمغا ئايلاندى. يېقىن تارىخقا قارىساق، ئەرەب ئىسلام ئىمپېرىيىسىنىڭ ھەيۋىتى ياۋروپادا مەدەنىيەت ئويغىنىمى- شىنىڭ قوۋۇقىنى چېكىپ، ياۋروپالىقلار ئەرەبلەردىن ئەڭگۈش- تەر ئىزدىدى ۋە ئەرەب مەدەنىيىتى ئارقىلىق يىلتىزى يۇنان مەدەنىيىتىنى بايقىدى. ئەڭگۈشتەرگە ئېرىشتى. 15 - ئەسىردىن كېيىنكى ياۋروپادىكى گۈللىنىش شەرق خەلقلىرىنى ياۋروپادىن ئەڭگۈشتەر ئىزدەشكە سالدى. تەقدىرنىڭ تەلىتى ئون بەش كۈن- لۈك تولۇن ئايغا ئوخشاش ياۋروپاغا ئالدىنى قىلدى. بىر چاغلىم- رى ياۋروپالىقلار زامانىۋى ھادىسىلەرنى تەپەككۈر قىلىش ئۈ- چۈن، ئەينى زامان زامانىۋىلىقنىڭ ئىگىسى بولغان خەلقلەردىن تەپەككۈر شەكىللىرىنى ئارىيەت ئېلىپ تۇرغاندەك، كەڭ شەرق غەرب مەنىسىدىكى ياۋروپا مەدەنىيىتى ئالدىدا شەھەرگە كىرگەن ياۋا ئادەمگە ئوخشاش ھودۇقىدىغان، تىترەيدىغان، زامانىۋى ھا- دىسىلەرنى بىلىش ئۈچۈن غەربتىن تەپەككۈرلا ئەمەس، ئاتالغۇ ئارىيەت ئېلىش دەرىجىسىگە كەپقالدى.

كىملىرىنىڭ ئەزىزلىرى كىملىرىگە خار بولماپتۇ!

مەن ئەقلىمگە كېلىپ جاھاننى تەپەككۈر قىلىشقا باشلىغاندا، ئۆزۈمنىڭ سەپەر ئۈستىدە تۇرغانلىقىمنى سەزدىم. سەپىرىم ئىككى خىل مەنىگە ئىگە ئىدى. بىرى، ھاياتلىق سەپىرى، يەنە بىرى قوۋمىمنىڭ غەربتىن ئەڭگۈشتەر ئىزدەش ئۈچۈن باشلىغان نىجاتلىق سەپىرى ئىدى. مەن بۇ سەپەرچىلەرنىڭ زامانىۋىلىق دېگەن مەنىلىگە قاراپ ھاسىراپ كېتىۋاتقان ئون نەچچە ۋاگونلۇق (بۇ يەردە ھەربىر سان بىر ئوقۇش يىلىغا قارىتىلدى) پويىزنىڭ مەلۇم ۋاگونىدا ئولتۇراتتىم. بۇ پويىزغا ئەقلىمنى بىلمەستە نېمە ئۈچۈنلۈكىنى بىلمەي چىقىپ قالغان ھالىتىم مەلۇم مەنىلىگە يېتىش ئۈچۈن پويىزغا چىققان يولۇچىنىڭ ئەھۋالىغا ئەمەس، مەلۇم مەنىلىگە ئاپىرىپ قويۇش ئۈچۈن پويىزغا قاچىلانغان يۈككە

ئوخشايتتى.

— مەن كىم؟ — دەپ سوئال قويدۇم.
مەن ئۆگەنگەن بىلىملەرگە قارىغاندا، ھەرقانداق ئادەمنىڭ كىملىكى مەۋجۇت ئىدى. مېنىڭ شۇ چاغدىكى تەپەككۈرۈمچە كىملىكىنى چۈشىنىش ئىنسانىي تاكاممۇللۇقنىڭ بىر ھالقىسى ئىدى.

مەن كىم؟ ئابلەت ياكى ئابدۇلئەھەد سۆزىنىڭ ئېتمولوگىدىن بىسىدىن قارىغاندا، ئەرەبچە، ئىسلام دىنىغا خاس ئىسىم. ئابلەت ئۇنىڭ قوپال ھالدىكى ئۇيغۇرچىلىشى.

مەن كىم؟ سوتسىيالىستىك جۇڭگونىڭ كوممۇنىستىك ئەخلاقىنى كىشىلىك غايىسى قىلغان ئاددىي پۇقراسى.

تەۋەلىكىم شەرقنىڭ ئىككى خىل مەنىسىنىڭ ھەممىسىدە. مەن تەۋە بولغان ئىجتىمائىي تۈسنىڭ ئىجتىمائىي غايىسى زامانىۋىلاشتۇرۇش، سىياسىي غايىسى كۈچىيىش.

زامانىۋىلاشتۇرۇش غەربكە خاس ئاتالغۇ. دېمەك، زامانىۋىلاشتۇرۇش ئاتالغۇ ئىگىسىنىڭ مەلۇم ھالىتىگە ئىگە بولۇش.

كۈچىيىش، بوزەك بولماسلىق بۇ ھۆكۈمنىڭ كەينىدىكى مەنە. دېمەك، بىز ھازىر بوزەك... ئەڭگۈشتەر غەربتە... مەن

غەربتىن ئەڭگۈشتەر ئىزدەپ كېتىۋاتقانلارنىڭ سېپىدە. دېمەك، غەرب ئىجتىمائىي غايىسىگە ئايلانغان شەرقلىقلەرنىڭ بىر توپىدا.

غەربنى ئۆگىنىشكە، تەتقىق قىلىشقا، قىدىرىشقا كىرىش-تىم:

غەربنىڭ بۈگۈنكى مۇۋەپپەقىيىتىنىڭ يىلتىزى ئۇنىڭ ئىلىم - پەن روھىدا. ئۇلارچە، ئىلىم - پەن ھەممىنى ھەل قىلىدۇ،

ئۇلارنىڭ دىنى ھازىر ئىلىم - پەن، دۆلەت ئىدىيىسى شەخسىيەت-چىلىك.

شەرقنىڭ قالاقلىقىنىڭ يىلتىزى ئۇنىڭ دۇنيانى سىرلىقلاش-تۇرۇۋەتكەنلىكىدە، ھەممە ئىشنى ئىلاھقا باغلاپ قويغانلىقىدا...

مانا بۇ شەرقلىقلەر بىلەن غەربلىكلەرنىڭ شەرق ۋە غەرب ھەققىدىكى ھۆكۈملىرىنىڭ جەۋھىرى ئىدى. كالىمدا مەككە سۆزلىشىپ پارىژ نۇرلىنىۋاتاتتى. ئۈرۈمچى پېتىدىن چۈشۈپ لوندون بۈيۈك سىماغا ئايلانغانىدى. قەشقەر، خوتەننىڭ سىرلىق سۈكۈتى بېرىلدى، توكيولارنىڭ شاۋقۇنى ئاستىدا ھېچنېمىگە ئەر-زىمەيتتى.

4

1974 - يىلى باھاردا بىر ياپونىيىلىك مۇخبىر دۇنيا تارىخ تەتقىقاتىدا ئۆزگىچە تەپەككۈر بىلەن تارىخ تەتقىقاتىنى يېڭى مەتود بىلەن تەمىنلىگەن ئەنگىلىيىلىك مەشھۇر تارىخچى ئارنولد تويىنى دوكتوردىن: «قايتا تۇغۇ-لۇش پۇرسىتى بولغان بولسا، قايسى دۆلەتتە تۇغۇلۇشنى خالايتتىڭىز؟» دەپ سورىغاندا، 85 ياشقا كىرىپ قالغان تويىنى كۈلۈپ تۇرۇپ: «مىلادىيە 1 - ئەسىردە بۇددا دىنى تارىلىپ بولغان جۇڭگو شىنجاڭدا تۇغۇلۇشنى ئارزۇ قىلغان بولاتتىم» دەپ جاۋاب بەردى.

— «21 - ئەسىرگە نەزەر» دېگەن كىتابنىڭ 295 - بېتىدىن —
ئاخىرلاشمايدىغان يول، ئاشكارىلانمايدىغان يىلتىز يوق.
— «خاتىرە دەپتىرىم» دىن

ئەدەبىيات، پەلسەپە، سىياسىي ھەققىدىكى ئىزدىنىش مېنى يۇقىرىقى ئىلىملەرنىڭ زامانىۋى پەللىسىنىڭ ئىگىسى بولغان غەربنىڭ قوينىغا تېخىمۇ چوڭقۇر ئىتتىردى. لېكىن، يېشىم 25 ياشقا يېقىنلاشقاندا، تۇيۇقسىز بىر چاغلاردا ماڭا سىرلىق - قاراڭغۇ بىلىنگەن غەرب دۇنياسى بىردىن روشەنلىشىشكە باشلىدى. بۇ چاغدا مەن مائارىپنىڭ 16 ۋاگونلۇق پويىزغا ئولتۇرۇپ تۇنجى مەنزىلىمگە يېتىپ بولغان، ئەڭگۈشتەر ئىزدەش سەپىردىن ئىككىنچى قەدىمىنى باشلاپ بولغانىدىم.

مەن ئەڭ ياقتۇرغان غەرب پەيلاسوپى نېتىزنىڭ «دەرىجىدىن

تاشقىرى، ئۆزىدىن ھالقىغان ئادەم» پەلسەپىسى شەرق ئىسلام پەلسەپىسىدىكى ئارىق — كامىل ئىنسان پەلسەپىسى بىلەن ئوخشىشىپ قېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ: «يوقالسۇن ئاجىزلار» دېگەن چاقىرىقى ئۇيغۇرلاردىكى: «ياۋاشنى بوزەك ئەتمىسەڭ قىيامەتتە سورىقى بار» دېگەن گېپى بىلەن ماھىيەتتە بىر گەپ ئىدى. سوپى دېگەن گەپ بىلەن پەيلاسوپ دېگەن گەپ ئوخشاشتەك قىلاتتى.

مەن گۇمانلانغان ھالدا نېتىزنى كوچىلىدىم. بىر يەردە گېگىل، بىر يەردە شوپېنھاۋىر ئايان بولدى. ئۇنىڭ كەينىدىكى بولسا بىر يەردە ئەھمەد يەسسەۋىنىڭ كۆلەڭگىسى، بىر يەردە جالالىددىن رۇمىنىڭ، بىر يەردە بولسا ماڭا ناتونۇش شەرق مۇتەپەككۇرلىرىنىڭ...

شەرق دەپ ھەسرەتلىنەتتى گىوتى.

شەرق دەپ ئۇھ تارتاتتى ل. تولسوي...

ئەركىنلىك ئۈچۈن كۈرەش قىلىشنى شەرقتىن — كافكاز.

لىقلاردىن ئۆگىنىڭلار، دەيتتى كارل ماركس.

ئامېرىكا ھازىرقى زامان شېئىرىيىتىنىڭ ئاساسچىسى ئېرزا فوند تاڭ دەۋرى شېئىرىيىتىدىن ئىلھام ئالغان، روماننىڭ شائىر ۋاڭ ۋېينى ئۇستاز تۇتقانىدى. ۋاڭ ۋېي شېئىرلىرىدا، جۈملىدىن تاڭ مەدەنىيىتىنىڭ ئومۇرتقىسىدا قۇچۇ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئىزنالىرى نامغىدەك قېتىپ قالغانىدى.

دون كىخوتتىن نەسرېددىن ئەپەندىنىڭ پۇرىقى كېلەتتى. ئىسلام دىنىنىڭ جۇمھۇرىيەت دەۋرى دەپ ئاتالغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋرىنى ئەڭ مۇنەۋۋەر جەمئىيەتنىڭ بىردىنبىر ئۆلگىسى، دەپ ھەسرەتلىنەتتى جەمئىيەتشۇناسلار...

مەن غەرب دۇنياسىنىڭ پاراسەت خەزىنىسىنىڭ ئەڭ چوڭقۇ. رىدا تۇرۇپ، بىردىن ئەڭگۈشتەر ئىزدەشنىڭ مەنىسىنى چۈشەند.

دىم:

ئەڭگۈشتەر ئىزدەش ماھىيەتتە ئۆزىنى ئىزدەش ئىكەن، ئۆزىگە بولغان ئىشەنچنى قايتا تۇرغۇزۇش ئىكەن، ئەڭگۈشتەر ئۆزىمىزدە ئىكەن؛ بىر خەلقنى قۇتقۇزىدىغان ئەڭگۈشتەر باشقا يەردە ئەمەس، دەل ئۆز ۋۇجۇدىدا بولىدىكەن...

بىردىن شەرق ۋە غەربنىڭ مەنىسىنى قايتىدىن ئاڭقاردىم ۋە ئىككىسىنىڭ ئايرىم - ئايرىم قىممەت قاراشقا ۋەكىللىك قىلىدى. خان ئىككى ئۆزگىچە ئۇقۇم ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم. ئىككى گەۋدە ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت بار ئىدى. قىزىقارلىق يېرى، ھەر ئىككىلا تەرەپ ئۆزىدىكى ئەڭ سەلبىي نەرسىلەرنى رەقەبىنىڭ دەپ جار سالاتتى، رەقەبىگە ئىتتىرىپ قويايتتى. ئىنسانىيەتكە ئورتاق نەرسىلەرنى مۇستەقىل ئۆزىگە مەنسۇپ قىلىش ئۈچۈن پاكىت توپلايتتى. شۇ چاغدا ناھايىتى ھەسرەت بىلەن يىراقتىن خەلقىمگە نەزەر تاشلىدىم:

قەشقەر، يەكەن، خوتەن، كۇچا، تۇرپان بىر يىپقا ئۆتكۈ. زۇلگەن مارجاندەك يالتىرايتتى، بۇ مارجانلارنىڭ بېشى ئۈرۈمچىدە ئىدى. بىر قارىماققا ئۇلار تەسۋى دانىسىغا ئوخشىسا، بىر قارىسا بىليارت ئۇرۇقىدەك كۆرۈنەتتى. كىشىلەر توپ - توپ بولۇپ، بار كۈچى بىلەن بۇ مارجانلارنى غەربنىڭ رەڭلىرى بىلەن بوياش كويىدا ئاۋارە ئىدى.

شەرق غەربنىڭ ئەرزان باھالىق ساختا ماللىرى بىلەن لىق تولغان ئەخلەتخانسىغا ئوخشاپ قالغانىدى. ئاياللار چېچىنى ۋە تۇرقىنى پارىژنىڭ قىزىل چىراق رايونىدىكى پاهىشلەرنىڭ چېچىغا ۋە تۇرقىغا تەقىل قىلىپ ياسىشىپ، ئەرلەر بېرلىننىڭ مېترولىرىدىكى زاماندىن بىزار ناتىسىست ياشلىرىدەك تۇرقتا ئەڭ قىممەتلىك نەرسىلىرىنى قولتۇقلاپ غەربكە قاراپ كېتىۋاتاتتى.

ئامېرىكىنىڭ كۈچى ئورۇندىيالمىغان ئىشلارنى ئامېرىكا مەتبۇئاتى ئورۇنداۋاتىدۇ. بەش بۇرجەكلىك بىنا (ئامېرىكا دۆلەت مۇداپىئە مىنىستىرلىقى) ئورۇندىيالمىغان ۋەزىپىنى ھوللىۋود ئورۇنداۋاتىدۇ.

— پاكىستانلىق ئالىم ئەكبەر ئەھمەد

«كەلگۈسىدىكى توقۇنۇش مەدەنىيەت توقۇنۇشى، ئىسلام بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشتۇر».

— «كۆچۈرۈلمە جۈملە» خاتىرە دەپتىرىمدىن

جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ ھۆكۈمچە، زامانىمىزدىكى سىياسىي مەنىدىكى شەرق بىلەن غەربنىڭ يېڭىچە توقۇنۇشى — سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى شەرقنىڭ مەغلۇبىيىتى بىلەن ئاخىرلاشتى. ئەمدى يېتىپ كېلىش ئالدىدا تۇرغان توقۇنۇش مەدەنىيەت مەنىسىدىكى شەرق بىلەن غەربنىڭ توقۇنۇشىدۇر. ماھىيەتتە بۇ خىل تونۇقۇش ئىككى خىل قىممەت قارىشى ئوتتۇرىسىدىكى كۆرۈنمەس توقۇنۇشتۇر.

خەۋەرلەرگە قارىغاندا، ئامېرىكىنى ھوللىۋود فىلىملىرى ۋە ئەدەبىي ئەسەرلەر ئارقىلىق چۈشىنىپ كەلگەن ۋە غەربلىشىشنى تۇرمۇش غايىسى قىلىپ يۈرگەن بىر قىز ئامېرىكىغا چىقىپ ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ئامېرىكا مۇھىتىغا قاراپ ئالدىنقىدەك تۇيغۇغا كەپقالغان. ئۇ مۇھەببەت جەھەتتە شۇنچە ئىرىكىن، چەكلىمىسىز، دەپ قاراپ كەلگەن ئامېرىكىلىقلار كىنولارنىڭ ئەكسىچە شەرقلىقلەرگە ئوخشاش مۇتەئەسسىپ بولۇپ چىققان. شەرقىنى دىن بىلەن باغلاپ چۈشەندۈرىدىغان غەربتە دىننىڭ تۈسى تېخىمۇ قويۇق بولغان.

يەنە بىر ھېكايىدە دېيىشىچە، بىر ئامېرىكىلىق جۇڭگوغا كېلىپ، جۇڭگولۇقلارنىڭ ھوللىۋود كىنولىرىدىكىگە ئوخشايدۇ.

غان ئوچۇق - ئەركىن خاراكتېرىدىن تاشقان...
ھەقىقەتەن غەربلىكلەرنىڭ پەلسەپىسى بارلىق سىرلارنى ئېچىپ تاشلاشقا ئۇرۇنۇش، گۈزەللىك ئېستېتىكىسى يالڭاچلىق، ئوچۇقلۇق، شەرقلىكلەرنىڭ پەلسەپىسى بولسا، سىرلارغا تەن بېرىش، سىرلارنى ئېتىراپ قىلىش، گۈزەللىك ئېستېتىكىسى يېپىقلىق، يوشۇرۇنلۇق.

يالڭاچلىق ئېستېتىكىسىدىن شەكىللەنگەن ئاياللار ئازادلىقنى يالڭاچلىق، ئۇ مۇھەببەتنىڭ ھەممە ئادەمگە خاس مەخپىيىتىدىكى ئاشكارىلاپ ئاممىۋىلاشتۇردى. ئۇنىڭ ئاخىرقى نەتىجىسى ئەيدىز كېسىلى ۋە ئوخشاش جىنسلىقلار مۇھەببىتىنى قانۇنلاشتۇرۇش بىلەن تۈگەللىدى. جەمئىيەت ئىجتىمائىي كېسەللەر بىلەن تولدى. روھىي كېسەللەر ئاۋۇپ كەتتى. شەخسىيەتچىلىك، بايلىق تەقسىماتىدىكى تەڭپۇڭسىزلىق، تەبىئىي بايلىقلارنى ئاچ كۆزلەرچە ئىسراپ قىلىش غەربنىڭ ئىجتىمائىي ۋاپاسىغا ئايلاندى. ئۇلار شۇ چاغدا شەرق ئىدىئولوگىيىسىدىكى ئاددىي - ساددىلىق، كەمتەرلىك، پەرھىزكارلىق، زاھىتلىقنىڭ مەنىسىنى چۈشەندى. لېكىن، غەربلىكلەر شەرقلىكلەرنىڭ روھىدىكى بۇ ئامىللارنى جەمئىيەتنىڭ دورىسى، دەپ بىلگەندە، غەرب مەدەنىيەتنىڭ زەھەرلىشىگە ئۇچرىغان شەرقتە غەربتىكىدىنمۇ ئېغىر شەخسىيەتچىلىك، ئىسراپخورلۇق مودىغا ئايلاندى... شەرق غەربنىڭ ئەخلەتخانىسىغا ئايلاندى.

شۇڭا مەن دەيمەن، يېتىپ كېلىش ئالدىدا تۇرغان خەلقئارا مەدەنىيەت توقۇنۇشى شەرق بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدىكى، غەرب بىلەن ئىسلام ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش ئەمەس، بىر مىللەتنىڭ، بىر خەلقنىڭ ئۆزلىكى بىلەن ئۆزگىلىكى، ئويىپىكىتى بىلەن سۆيىپىكىتى ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش، ئۆزىگە ئىشىنىش بىلەن ئىشەندۈرۈش، ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش بىلەن ئۆزگىلەرگە تەقدىم قىلىش خاھىشى ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش.

كىملىرىگىدۇ دېگۈم كېلىدۇ: دۇنيانىڭ گۈزەللىكى ئۇنىڭ
سىرلىقلىقىدا، يوشۇرۇنلۇقىدا. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەجىز قىلغان نان
قەنتتىن تاتلىق. بىر ئايالنىڭ گۈزەللىكى يالڭاچلىقىدا ئەمەس،
بەلكى... يالڭاچلىق بىر گۈزەللىك سەپىرىنىڭ ئاخىرلىشىشى،
يوشۇرۇنلۇق مەڭگۈلۈك داۋاملىشىشى...
يەنە دېگۈم كېلىدۇ: ھەي غەربتىن نوم (ئەڭگۈشتەر) ئەكې-
لىشكە ماڭغانلار، نوم (ئەڭگۈشتەر) غەربتە ئەمەس، ۋۇجۇد-
مىزدا، تارىخىمىزدا، تەپەككۈرىمىزدا...

گۇناھ تۇيغۇسى نەگە كەتتى

نەچچە يىل ئىلگىرى بىر ماتېرىيالدىن ئامېرىكىنىڭ مەلۇم پېرزىدېنتىنىڭ: «ناۋادا %70 ئامېرىكا خەلقى زەھەرلىك چېكىم-لىك چېكىشنى قانۇنلۇق قىلىپ بېرىڭلار، دەپ ئاۋاز بەرسە، ئامېرىكا ھۆكۈمىتى قىلچە ئىككىلەتمەي قانۇنلۇق قىلىپ بېرىدۇ» دېگەن مەنىدىكى سۆزىنى كۆرگەندىم. بۇ سۆزنى پېرزىدېنت ئامېرىكا دېموكراتىيىسىنىڭ نەقەدەر ئۇلۇغ ۋە مۇكەممەل-لىكىنى كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈن ئېيتقان. بۇ سۆزنى تۇنجى قېتىم ئوقۇغىنىمدا ھەيران قالغانىدىم. لېكىن بۇ ھەيرانلىق ئامېرىكىدىكى دېموكراتىيىنىڭ نەقەدەر كەڭلىكىدىن پەيدا بولغان ھەيرانلىق بولماستىن، بەلكى %70 ئامېرىكا خەلقى راستتىنلا زەھەرلىك چېكىملىك چېكىشنى قانۇنلۇق قىلىپ بېرىڭلار، دەپ تەلەپمۇ قىلارمۇ؟ دېگەن گۇماندىن پەيدا بولغان ھەيرانلىق ئىدى. ھەيرانلىقىم ئۇزۇنغىچە بېسىلمىدى. ھەتتا غەربىي ياۋروپادىكى بىرقانچە دۆلەت ئوخشاش جىنسلىقلارنىڭ توي قىلىشىغا يول قويۇش ھەققىدە قانۇن ماقۇللىغاندا ھەيرانلىقىم ئەۋجىگە چىقتى. كېيىن ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى، ياۋروپا ۋە ئامېرىكا ھەققىدىكى چۈ-شەنچەمنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ ھەيران قالماستىن بولدۇم ۋە ئامېرىكا پېرزىدېنتىنىڭ ئەينى ۋاقىتتا ماڭا جۆپلۈشكە ئوخ-شاش تۇيۇلغان سۆزىنىڭ تېگىگە يەتتىم. بىردىن ئىچىم ئاچچىق بولدى. ئەينى چاغدا ئامېرىكا پېرزىدېنتى ئامېرىكا خەلقىنىڭ ئەخلاقى ۋە گۇناھ تۇيغۇسىغا ئىشەنچ قىلغان، ئۇلارنىڭ ھەق - ناھەق كۆز قارىشىدىن گۇمانلانمىغاچقا، قورقماستىن شۇ گەپنى قىلغانىكەن.

نېمىشقا ئىچىم ئاچچىق بولدى؟ ئامېرىكىنىڭ ئىجتىمائىي تۈزۈمىگە نىسبەتەن قەلبىمدە ھەسەت ئوتى يالقۇنچىدىمۇ يا؟ ياق!

ئىككى يىلدىن بۇيان ئەتراپىمىزدا يۈز بەرگەن ئابروى تۈي-غۇسى ناھايىتى يۇقىرى مەتبۇئاتلىرىمىز تەرىپىدىن ئېلان قىلىندىغان ئەخلاقىمىزغا چېتىلىدىغان، گۇناھ تۇيغۇمىزنى سوراقلايدىغان غەيرىي ھادىسىلەر ئىچىمنى ئاچچىق قىلدى. قەلبىمدە جۇڭگو خەلقىنىڭ ئەخلاقىغا نىسبەتەن گۇمان، چوڭقۇر قايغۇ پەيدا بولدى. ناۋادا ھازىر جۇڭگودا ئەمەلدارلار ئارىسىدا ئامېرىكىدىكىگە ئوخشاش راي سىناش ئېلىپ بېرىلىپ، چىرىكلىك قىلىشىنى قانۇنلاشتۇرۇش ئاۋازغا قويۇلسا، قانچىلىك ئەمەلدار قارشى تۇرار؟ قانچىلىكى قوللاپ ئاۋاز بېرەر؟ سودىگەرلەر ئارىسىدا سودا ئەخلاقى ئاۋازغا قويۇلسا، قانچىلىك سودىگەر قوللاپ ئاۋاز بېرەر؟ قانچىلىكى قوللىماس...

ج ك پ مەركىزىي كومىتېتى سىياسىي بيۇروسىنىڭ سابىق ئەزاسى، بېيجىڭ شەھەرلىك پارتكومنىڭ سابىق سېكرېتارى چېن شىتۇڭ، مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى چېڭ كېجىلار جۇڭگودىكى پارىخورلۇققا قارشى تۇرۇش كۈرىشى جەريانىدا بايقالغان دۆلەت رەھبىرى دەرىجىلىك پارىخورلار، چىرىكلەر... ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ پاش قىلىنىشى خەلقنى خۇشال قىلدى. لېكىن كالىمىزدا سوئالمۇ پەيدا قىلدى. بىرى دۆلەتنىڭ قانۇن تۈزۈش ئورنىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى، يەنە بىرى پايتەختنىڭ بىرىنچى باشلىقى، دۆلەتنىڭ مۇھىم رەھبىرى. ئۇلار نېمە ئۈچۈن شۇنداق خاتالاشتى؟ ئۇلار كوممۇنىست ئىدىيىسىگە؟ كوممۇنىستىك ئەخلاق بىلەن تەربىيەلەنگەن ئادەملەر ئىدىيىسىگە؟ نېمە ئۈچۈن ئۇلاردىكى ئەخلاق، گۇناھ تۇيغۇسى ئۇلارنى ھالاكەت يولىغا مېڭىشتىن چەكلەپ قالالمىدى؟ بۇ ئىككىسى ئەڭ تىپىك مىسال. باشقا چىرىكلىك مىساللىرى.

رى قۇمدەك... دېمەك بۇ ئەھۋاللار كاللىمىزدا «ناۋادا مۇشۇنداق مۇھىم ئورۇنلارنى ئىگىلىۋالغان چىرىكلەر قولىدىكى ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ، جىنايەتنى قانۇنلاشتۇرۇۋالغان بولسا، قانداق قىلغان بولار ئىدۇق؟» دېگەن سوئالنى پەيدا قىلىدۇ...

ئۇنىڭدىن باشقا، ھازىر جۇڭگونىڭ خەلقئارادا ساختا مەھسۇلات ئىشلەپچىقىرىدىغان زاۋۇت دېگەن نامى بار. ماگىزىنلىرىمىزنى ئارىلىساق، ساختا مال ئېلىپ سېلىش ۋەھىمىسى ۋۇجۇدىمىزنى ئۆز ئىسكەنجىسىگە ئېلىپ تۇرىدۇ. بۇ ئەھۋالدىن مۇنداق ئۇچۇرغا، ياق، يەكۈنگە ئېرىشىمىز: تۆۋەندە قانۇندىن، يۇقىرىدا خۇدادىن قورقماسلىق، خەنزۇچە ئېيتقاندا: «天不怕,地不怕» لىق ھالىتى، ئېتىقادسىزلىق ئىجتىمائىيىتىمىزدە ھۆكۈمران ئورۇنغا ئۆتتىمۇ نېمە؟

ھەر يىلى جۇڭگودا نەچچە مىڭ ئادەم يېمەكلىكتىن زەھەرلىنىپ ئۆلۈپ كېتىدۇ، پالەچ بولىدۇ. ئادەمنىڭ ئەڭ تۈپ ئېھتىياجى بولغان يېمەكلىكمۇ بۇلغانغان... ھەتتا ھازىر ئادەم خاتىرجەم يېيىش - ئىچىش ئەركىنلىكىدىنمۇ مەھرۇم.

ستولىبلاردىن «قىزلىق پەردىسى سېلىش ئوپېراتسىيىسى» قىلىش ھەققىدىكى ئېلانلارنى كۆرۈپ تۇرىسىز، بەلكىم ئەر كىشى بولسىڭىز غۇرۇرئىگىزنىڭ يەرگە ئۇرۇلۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىدىغانسىز، ئايال كىشى بولسىڭىز ئاياللىق قىممىتىڭىزنىڭ يەرگە ئۇرۇلۇپ، ئاياللىق ئۇلۇغلۇق، پاكلىقىنىڭمۇ خىرىسقا ئۇچرىغانلىقىدىن، ئادەملەرنىڭ بەزلەشكەن قەلبى ئالدىدا قىزلىق غۇنچىسىنىڭ ئاياغ ئاستى قىلىنىۋاتقانلىقىدىن قەلبىڭىز قىيامەت ھەسرەتىگە چۆمگەندۇ؟

ئەتراپىمىزدا ئادەملەر ئۆز - ئۆزىنى ئاياغ ئاستى قىلماقتا... بىر چاغدا زۇنۇن قادىرى «ماغدۇر كەتكەندە» ھېكايىسىدە يەر تراگېدىيىسىنى ئوتتۇرىغا قويغانىدى، ھازىر يېنىمىزدىلا ۋىج-

دان، ئەخلاق تراگېدىيىسى يۈز بېرىۋاتىدۇ. بىر چاغلاردا دېموكراتىيىنىڭ ئىخلاسمەن مۇرىتى ئىدىم، شەخسىي ئەركىنلىككە چوقۇناتتىم. لېكىن، ھازىر دېموكراتىيىدىن گۇمانلىنىمەن، ئەركىنلىكنىڭ چوقۇنغۇچىلىرىنىڭ ئاغزىغا ئۇرغۇم كېلىدۇ. بۇ نېمىشقا؟ ئامېرىكىدىكىگە ئوخشاش مەلۇم قانۇننى ماقۇللاش ئۈچۈن ئومۇمىي خەلقنىڭ ئاۋازىغا قويۇلسا، خەلقنىڭ ئەخلاقىدىن، گۇناھ تۇيغۇسىدىن گۇمان قىلىمەن. 70% ئادەمنىڭ زەھەرلىك چېكىملىك چېكىشى قانۇنلاشتۇرۇپ بەر، دەپ تەلپ قىلىشىدىن ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ ئۇنىڭدىنمۇ ئۆتە چىرگىن - پاسىق نەرسىلەرنى قانۇنلاشتۇرۇۋېلىشىدىن قور-قىمەن. جىنايەتنىڭ قانۇنلاشتۇرۇلۇشى قىيامەتنىڭ باشلانغانلىقىنىڭ بەلگىسى خالاس.

گۇناھ تۇيغۇسى ئومۇمىي خەلق ئەخلاقىنىڭ شەخس روھىدىن تىدىكى چەكلەش كۈچىدۇر. ئەخلاقمۇ ماھىيەتتە قانۇننىڭ يۈك-سەك دەرىجىدە ئاڭلىقلىشىدۇر. ئەخلاقنىڭ يەنە بىر مەنبەسى ئېتىقاد. ئېتىقادسىزلىق، ئىنساننىڭ شەخسىيەتچىلىك تۇيغۇسىغا زەربە بېرىش نەتىجىسىدە كېلىپ چىققان كېسەلمەن شەخس-يەتچىلىك، ئۆزىدىن باشقا ھېچكىمنى ئويلىماسلىق دەل گۇناھ تۇيغۇسىغا چۈشكەن ۋابا ۋىرۇسىدۇر.

يېقىندا مەن «شىنجاڭ قانۇنچىلىق گېزىتى» نىڭ مەلۇم سا-ئىدىن جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ مەلۇم ناھىيىسىدىكى بىر ئۇيغۇر ياشنىڭ پۇل ئۈچۈن ئانىسىنى ئۆلتۈرگەنلىكى، «شىنجاڭ ئايال-لىرى» ژۇرنىلى 2001 - يىلى 11 - ساندىن تۇرسۇن داۋۇت دېگەن مەلۇمنىڭ ئەمدىلا 17 ئايلىق بولغان ئوماق بوۋاق قىزى-نىڭ نومۇسىغا تەگكەنلىكى ھەققىدىكى خەۋەرنى ئوقۇپ گۇناھ تۇيغۇسى ھەققىدىكى ئويلىنىشىم ئەۋجىگە چىقتى.

پۈتكۈل جۇڭگودىكى ئەخلاق كرىزىسىنىڭ ئېتىقادلىق سا-ئالغان ئۇيغۇر مىللىتى ئىچىگە يامرىشى قەلبىمنى پارە - پارە

قىلىپ تاشلىدى.

ئەنە: ھەدپسە «بىز ئۇيغۇر»، «ئۇيغۇر ئۈچۈن» دەپ مەيدان-سىگە ئۇرۇپ تۇرۇپ سۆزلەيدىغان بىر ئۇيغۇر قاراپ تۇرۇپ قېرىندىشىنىڭ كېكىردىكىگە پىچاق سۈردى. ئەنە: يەنە بىر ئۇيغۇر مەن مۇسۇلمان، دەپ تۇرۇپ نارەسىدە قىزىنىڭ ئىپپەت - نومۇسىغا تەگدى، يەنە بىر ئۇيغۇر قېرىندىشىغا گۆشنى كەم تارتىپ بەردى.

ئەنە: بىر ئۇيغۇر قاسساپ ئۆچكىنىڭ كەينىگە قوينىڭ قۇي-رۇقىنى 502 ماركىلىق يىلىم بىلەن چاپلاپ، ئۇنى قوي گۆشى ئورنىدا بىر قېرىندىشىغا ساتتى.

قەسەمخورلۇقنى نومۇس بىلىدىغان ئۇيغۇر قەسەمخور بوپ-كەتتى. ئەڭ ئۇلۇغ ناملارنى ئۆز شەخسىيىتى ئۈچۈن سۇيىمىستەپ-مال قىلىش قەدەمدە بىر ئۇچراپ تۇرىدۇ.

بىر چاغلاردا رەھمەتلىك بوۋام قىيامەت ھەققىدە سۆزلەپ: «ئادەملەر بىر - بىرىگە ئىشەنمەي قەغەز - قەلەمنىڭ گۇۋاھلىقىغا ئىشىنىشكە باشلىغاندا، ئادەملەر قەلبىگە ئۆزىدىن باشقا ھېچ-كىم سىغماس بولۇپ، ئاياللارنىڭ ئەرلەرگە خىرىس قىلىشى قىيامەتنىڭ قايم بولۇشىدىن بېشارەتتۇر» دەيتتى. شۇ چاغلاردا گۆدەكلىكىدىن بۇ سۆزلەرنىڭ مەنىسىگە يەتمىگەنكەنمەن. ئەم-دى ئويلاپ باقسام، ئادەملەرنىڭ بىر - بىرىگە ئىشەنمەي قەغەز - قەلەمنىڭ ئىسپاتىغا ئىشىنىشى ئەسلىدە ئېتىقاد، ئىشەنچنىڭ ئاجىزلاپ، ئادەملەر قەلبىنىڭ بىر - بىرىدىن يىراقلاپ كېتىشى ئىكەن...

ھازىر تۈز يوللاردا كىملىرىدۇر كولاپ تىندۇرۇۋەتمىگەن ئورەككە پۇتلىشىپ، يىقىلىپ چۈشكەندە: «بىر چاغلاردىكى يولدا تىكەن ئۇچرىسا، ھارۋىسىدىن چۈشۈپ ئېلىپ تاشلايدىغان ئادەم-لەر نەگە كەتتى؟» دەپ ۋارقىرىغۇم كېلىدۇ... ئەخلاق، گۇناھ تۇيغۇسى ھەققىدە ئويغا چۆمىمەن. گۇناھ تۇيغۇسىنىڭ ئىنسانغا

بېرىلگەن نەقەدەر زور بايلىق ئىكەنلىكىگە قول قويىمەن. قەلبى
گۇناھ تۇيغۇسىدىن يىراقلاپ كېتىۋاتقان كىشىلەرگە قاراپ:
«سەلەر جىنايەت يولىغا كېتىۋاتىسىلەر» دەپ ئۇنىسىز ۋارقىراي-
مەن...»

بوۋامغا يادنامە

ئون يىل ئىلگىرى (1991 - يىلى) ئانام قازا قىلىپ كەتكەندە، ئانا - ئانا، مۇھەببەت ھەققىدە چوڭقۇر ئويغا چۆمگەندىم. ئۆلۈمدىن ئىبارەت بۇ ھادىسە ئۆز يېنىمدىلا ئاپان بولۇپ، مېنى ھاياتنىڭ قىممىتى ھەققىدە ئويغا پاتۇرغانىدى. لېكىن، ھازىر شۇ چاغدىكى تۇيغۇم ۋە ئۆلۈم ھەققىدىكى كۈنلىرىمنى ئەسلىسەم، ئاچچىق كۈلگۈم كېلىدۇ.

ئىككى يىلدىن بېرى ھېچكىمنى تونۇماس، سۆزلىمەس ھا- لەتتە ياتقان بوۋامنىڭ 90 نەچچە يېشىدا قازا قىلىشى مېنى قايتىدىن ئويغا پاتۇردى. ئۆلۈمنىڭ ئىككى قېتىملىق ئاچچىق ھەقىقىتى مېنى قايتىدىن ئادەم قىلدى. 1991 - يىلى 20 يېشىدا بىر قېتىم ئادىمىلىكىمنى يېڭىلىغان بولسام، ئارىدىن ئون يىل ئۆتكەن بۈگۈنكى كۈندە — 30 يېشىدا يەنە بىر قېتىم «قاسراق تاشلىدىم».

ماۋزېدۇڭ ئۆلۈم ھەققىدە توختىلىپ: «بەزىلەرنىڭ ئۆلۈمى تەيشەن تېغىدىنمۇ قەدىرلىك، بەزىلەرنىڭ ئۆلۈمى ھاڭگىرت پې- يىدىنمۇ قەدىرسىز بولىدۇ» دېگەنىكەن. ماۋزېدۇڭ بۇ يەردە ئۆلۈمنىڭ ئىجتىمائىي قىممىتىنى كۆزدە تۇتقان. ئەمما، بىر ھاياتلىق ھادىسىسى سۈپىتىدە ئۆلۈمنىڭ مەنىسى پەقەت بىر خىل. ئۆلۈم قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بىر ھاياتلىق مۇ- ساپىسىنىڭ ئاخىرلىشىشى دېمەكتۇر. ماھىيەتتە ئۇ تۇغۇمدىن باشلانغان بىر يولغا قوبۇلغان چېكىت، تىرىك ئادەملەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇ بىر ئاگاھلاندۇرۇش: ئۆلۈم ھەممە يەردە، ھەممە كىشىنىڭ بېشىدا بار، ئۆلمەيدىغان ئادەم يوق. بىر كۈننىڭ

ئۆتۈشى ماھىيەتتە ئادەمنىڭ ئۆلۈمگە بىر قەدەم يېقىنلىشىشى.
ھەممىمىز ئۆلۈمگە قاراپ يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقۇچىلار، لېكىن
ھېچكىمنىڭ توختاپ قېلىشقا ئامالى يوق...

بوۋامنىڭ ۋاپات بولغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر مېنى بوۋام-
نىڭ ھاياتى ھەققىدە ئويغا سالدى. ئىلگىرى مەن بۇ ھەقتە زادى
ئويلاپ باقمىغان، بوۋامنىڭ ھاياتىنىڭ قىممىتى ھەققىدە ئويلاپ
يېقىننى خىيالىغا كەلتۈرمىگەندىم. بوۋاممۇ باشقا ئادەملەرنىڭ
بوۋىسىغا ئوخشاش بىر بوۋا ئىدى، خالاس. مەندەك بىر زىيالىي-
نىڭ مانا شۇنداق بىر خىيالى مېنى چۆچۈتتى. بىر دەۋر، بىر
ئەسىر كىشىلەرنىڭ ھايات ھەققىدىكى قارىشىنىڭ نەقەدەر تې-
يىز، ئاددىيلىقى مېنى ئويغا سالدى. ئۆلۈم، ھايات ھەققىدىكى
قارىشىمىزنىڭ ئاددىي، مۇرەككەپلىكى ھاياتىمىزدىكى ئاددىيلىق،
ئۆلۈمىمىزدىكى قەدىرسىزلىكنىڭ سەۋەبىمۇ يا؟ دەپ ئويلاپ قال-
دىم.

قەدىمكى يۇنانلىقلار باش قەرىماننىڭ ئادەمنى قاينۇغا سال-
دىغان ئۆلۈمى ئارقىلىق ئاخىرلىشىدىغان سەھنە ئەسىرىگە تراگېد-
دىيە، دەپ نام بەرگەن. شۇنىڭدىن كېيىن تراگېدىيە ئۆلۈم
بىلەن مەنداش، ئادەمنى ئۆلۈم ھەققىدە چوڭقۇر ئويغا سالدى-
غان، ئۆلۈم گۈزەللىكى، ئۆلۈمگە يوشۇرۇنغان چوڭقۇر مەنە
بىلەن ئىنسان قەلبىنى غىدىقلايدىغان ئېستېتىك ئاتالغۇغا ئايلان-
غان... ئۆلۈمنىڭ سەنئەتتىكى ئۆلمەس تېمىغا ئايلىنىشى سەنئەت-
كە ئاجايىپ زور سېھرىي كۈچ ئاتا قىلغان...

مېنىڭ نەزىرىمدىكى بوۋام بەكمۇ ئاددىي ئادەم ئىدى، مەھەل-
لە مەسچىتىدە ئىمامەتچىلىك قىلاتتى، ئارىلاپ ئۆيدە مەھەللىد-
كى بالىلارنىڭ دىنىي ساۋاتىنى چىقىرىپمۇ قوياتتى. كۈز ۋە
ئەتىياز كۈنلىرى دېھقانچىلىق ئەمگىكى سېلىككەن ۋاقىتلاردا ئاپ-
تاپقا قاقلىنىپ، تېرە تاشلىق كىتابلارنى ئوقۇپ كېتەتتى. مە-
ھەللىدىكى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى بوۋامدىن ھېيىقاتتى. غەيۋەت-

چى خوتۇنلار بوۋامنى كۆرگەن ھامان جىمىپ كېتەتتى. بىزمۇ ئائىلىدە ياخشى تاماق قىلغان كۈنلىرى بىر قاچا تاماقنى بوۋامغا سۈنۈشنى ئەڭ خۇشاللىق ئىش دەپ بىلەتتۇق... لېكىن مەن ئوقۇغان كىتابلىرىمنىڭ تەسىرىدىنمۇ، بوۋامنى نادانلىق، خۇرا-پاتلىقنىڭ سىمۋولىدەك كۆرەتتىم. بوۋامنىڭ نوپۇزغا قارشى چىققۇم كېلەتتى.

ئالىي مەكتەپنىڭ 1 - يىللىقىدا قىشلىق تەتىلدە ئۆيگە قايتتىم، لېكىن ئۆيگە يېقىنلاشقانسېرى ۋۇجۇدۇمنى بىر خىل ئەنسىزلىك قاپلىۋالدى. سەۋەبى، مەن ئالىي مەكتەپكە كەلگەندىن كېيىن دوپپامنى تاشلىۋېتىپ، چاچ قويۇۋالغانىدىم. بوۋام يالاڭ-باش يۈرگەن كىشىلەرنى ياخشى كۆرمەيتتى. مەھەللىدىكىلەرمۇ قىشمۇ ياز باش كىيىم بىلەن يۈرەتتى.

ئۆيگە كەلدىم. ئاخىر مەن ئەنسىرىگەن ئىش يۈز بەردى: بوۋام مەن بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن مېھرى بىلەن بېشىمنى سىلىدى، دادامنىڭ چېھرىگە ئەندىشە ياماشتى.

— بالام، — دېدى بوۋام، — پەيغەمبىرىمىزمۇ چاچ قويغان، لېكىن ئۆسۈۋاتقان بالىلار ئۇزۇن چاچ قويسا، كەم ماغدۇر بوپقالىدۇ، ئۆگىنىشىڭگە تەسىر يېتىدۇ. چاچنى قىسقىم-راق قوي، روھلۇق، تېتىك، جەڭگىۋار تۇرسەن.

بوۋامنىڭ بۇ گېپى بىلەن يەڭگىلەپ قالدىم، دادامنىڭ چىرايىغىمۇ كۈلكە يۈگۈردى. شۇ چاغدا بوۋامنىڭ چاچ قويغىنىمغا قارشى تۇرمىغانلىقىدىن خۇش بولغانىدىم. كېيىن ئويلاپ باقسام، بوۋامنىڭ شۇ گەپلىرىدە نۇرغۇن مەنە بار ئىكەن. كېيىن نېمە ئۈچۈن ئاياللارغا ئۇزۇن چاچ يارىشىدىغانلىقىنى، ئاياللاردىكى نازۇكلۇق، لېۋەنلىكنىڭ ئۇزۇن چاچ بىلەن مەلۇم دەرىجىدە مۇناسىۋىتىنىڭ بارلىقىنى بايقىغاندا، بوۋامنىڭ شۇ سۆزى يادىمغا يەتتى.

بوۋام كۆپ گەپ قىلمايتتى، ئۇچرىغاندا ئادەمگە نەسىھەت

قىلىپمۇ ئولتۇرمايتتى. بىر كۈنى دادام بىلەن بوۋامنىڭ مەن
ھەققىدە پاراڭلىشىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ قالدىم:

— دادا، — دەدى دادام، — بالغا گەپ قىلىپ قويغان
بولسىڭىز، ئۇ سىزدىن بەك تەپتارتىدۇ.

— ھاجىتى يوق، بالام، — دەدى بوۋام، — بالىنىڭ
زېھنى ئوچۇق، ھازىر نەسەت قىلغان بىلەن كاللىسىدىن ئۆتمە-
سە بىكار. ئالىي مەكتەپتە ياخشى ئوقۇۋاتقان ئوخشايدۇ، ئەنسى-
رىمەڭ. بىلىمنىڭ ئەڭ ئاخىرقى مەنزىلى يەنە ھەق - ھەقىقەت.
ئاللاتائالا ئالىملارنى ئەڭ يېقىن بەندىلىرىم دېگەن...

ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ بوۋامنىڭ بۇ سۆزىنىڭ تېگىگە
يەتتىم. ھەرقانداق بىلىم ماھىيىتىگە يېتىپ ئۆگىنىلسە، ئادەم-
نى ھامان ھەقىقەتكە ئاپىراتتى. ئادەم ھەربىر شەيئىدىن بىر
ھەقىقەت بايقىيالايتتى...

بوۋام كەم سۆز ئادەم ئىدى، لېكىن بەزىدە بوۋامنىڭ قۇش-
لارغا ئۆزگە بىر تىلدا گەپ قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالاتتىم.
كېيىن بىلىسەم، بوۋام ئەرەب - پارس تىللىرىنى بىلەتتىكەن،
ئۇنتۇپ قالماي دەپ ئويلاپ، قۇشلارغا شۇ تىلدا سۆز تاشلاپ
يۈرگەن بولسا كېرەك. بوۋام ۋاپات بولغاندىن كېيىن بوۋامنىڭ
قۇشلار (بولۇپمۇ كەپتەر) غا قاراپ سۆزلەۋاتقان قىياپىتى ئې-
سىمگە كەلدى. دەل شۇ چاغدا يەنە بىر ھەقىقەتنىڭ تېگىگە
يەتتىم. بوۋام شۇ چاغدا ئۆز قەلبىنى چۈشىنىدىغان ئادەم تاپالماي
قۇشلار بىلەن سۆزلەشتىمۇ يا؟

بوۋام كېسەل بولۇپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قېلىشتىن ئىككى
يىل بۇرۇن يۇرتقا باردىم. بوۋام بىلەن ئۇزاق سۆزلەشتىم. بوۋام
قېرىغان، زېھنى ئاجىزلاشقان، ئۇنتۇغاق بوپقالغانىدى. بەزىدە
مېنى بالام دەپ چاقىرسا، بەزىدە ئۇكام، دەپ چاقىرىپ سالاتتى.
مەن بوۋامدىن كۆپ سوئاللارنى سورىدىم، بوۋام ھەممىسىگە ماڭا
ئوخشاش كىتابلاردىن نەقىل ئېلىپ ئەمەس، تۇرمۇشتىن، ئەترا-

يىمىزدىن مىسال ئېلىپ، ناھايىتى چۈشىنىشلىك جاۋاب بەردى.
مەن كىتابلاردىن نەقىل ئېلىپ چۈشەندۈرەلمىگەن بەزى ھەقىقەت-
لەرنىڭ بوۋامنىڭ تىلىدا ناھايىتى چۈشىنىشلىك بوپقالغانلىقىنى
ھەيرانلىق بىلەن ھېس قىلدىم.

— بوۋا، — دېدىم مەن، — تېگى - تەكتىمىزنى ئوقۇپ
باققۇم بار ئىدى.

بوۋام دادىسىنىڭ، بوۋىسىنىڭ ئىسمىنى دەپ بېرىپ بىر
يەرگە كەلگەندە ئېزىپ قالدى، لېكىن چىرايىنى قىلچە ئۆزگەرت-
مەي تۇرۇپ:

— تېگى - تەكتىمىزنى بىلىپ باقماقچى بولغىنىڭىز ياخشى
بوپتۇ، بالام. بىزنىڭ تېگى - تەكتىمىز مۇشۇ تۇپراق، مۇشۇ
جاي، شۇنى بىلىشىڭىز كۇپايە، — دېدى.

خوشلىنىش ۋاقتىدا بوۋام يەنە:
— بالام، سىز تۇرغان يەر ھەرەم (مەككىنى دېمەكچى)
گە بەك يېقىن دەيدۇ، — دەپ سالدى.

بوۋامنىڭ گېپى سەل تاققا - تۇققۇ تۇيۇلدى، بىردەمدىن
كېيىن گەپنىڭ تېگىگە يېتىپ كۆزۈمگە ياش ئالدىم.
بوۋام مېنى ھەقىقەتكە يېقىنلىشىپتۇ، دەپ ئويلىغانىدى،
چۈنكى بوۋامنىڭ نەزىرىدە مېنىڭ ئورنۇم بارلىق ھەقىقەتنىڭ
قىبلىسى بولغان مەككە يېنىدا ئىدى. ئۈرۈمچى ماھىيەتتە بۇ
جۇغراپىيىلىك ئورۇن ئىدى، بىز جۇغراپىيە چەمبىرىكىدىن چى-
قىپ كەتكەندۇق...

بوۋام ۋاپات بولدى. ئۇ ۋاپات بولغاندا مەن ئۇنىڭدىن ئىككى
مىڭ كىلومېتىر يىراقلىقتىكى ئۈرۈمچىدە ئىدىم. ئانام ۋاپات
بولغاندىمۇ ئۈرۈمچىدە ئىدىم. ئىككى قەدىردان كىشىمنىڭ ئۆلۈ-
مىنى تاۋۇت ئالدىدا ئۇزىتالمىغاندىم، يول يىراقلىقى بىزنى
توسۇپ تۇراتتى. لېكىن، بوۋامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىنكى چوڭقۇر
ئويلىنىش ھەسرەتمىگە شىپا قىلدى. يول يىراق بولغان بىلەن،

كۆڭۈل يىراق ئەمەس، سېغىنىشقا يول يىراقلىقى كار قىلمايدۇ.
بوۋام تۇپراققا كىرىپ كەتتى. دەل شۇ چاغدا بوۋامنىڭ
«تېگى - تەكتىمىز تۇپراق» دېگەن سۆزىنىڭ مەنىسى تېخىمۇ
ئايان بولدى. دەسسەپ تۇرۇۋاتقىنىمىز تۇپراق ئەمەس ئەجدادلىق.
رىمىز، بىزنى بېقىۋاتقىنى تۇپراق ئەمەس، تۇپراققا ئايلانغان ئاتا -
بوۋىمىز. خارلاۋاتقىنىمىز، ناپاك پۇتلىرىمىز بىلەن دەسسەۋاتقىمىز.
نىمىز تۇپراق ئەمەس، ئاتا - ئانىمىزنىڭ بېشى، ئىچىۋاتقىنىمىز
سۇ ئەمەس، ئاتا - بوۋىلارنىڭ ئارزۇ - ئارمىنى.

كىنولاردا دائىم ئاڭلىنىپ قالىدىغان: «مېنى ئۆلتۈردۈم
دەپ خۇشال بولما، ئىسسىق قېنىمدىن مىڭلىغان مەنلەر كۆكلەپ
چىقىدۇ» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى شۇمۇ يا؟

يامانمۇ، ياخشىمۇ كېتىدىكەن: گىتلىر ئۆلدى. خەلقنى:
«ماۋجۇشى تۈمەن مىڭ يىللار ياشىسۇن» دەپ شوئار توۋلانتقان
ماۋزېدۇڭمۇ ئۆلۈپ كەتتى، نۇرغۇن كىشىلەر ئۆلۈپ كېتىدۇ.
ئۆلمەيدىغان كىم بار؟ گەپ تىرىكلەر مەسىلىسى، قانداق ياشاش
مەسىلىسى، خالاس.

ئۇيغۇرچە ۋاقىت ئۇيغۇر روھىنىڭ ئەينىكىمۇ

شائىر ئادىل تۇنمىزاننىڭ «قەشقەردىكى يەر شارى» دېگەن داستاننىڭ ماۋزۇسىدىكى شېئىرىي كەڭلىك ئادەمنى ئويغا سالماي قالمايدۇ. يەر شارىنىڭ قەشقەردىكى تونۇلۇشى، قەشقەردىن ئىبارەت مىللىي مەدەنىيەت سىمۋولىنىڭ نەزىرىدىكى يەر شارى، دۇنيانى تونۇشنىڭ ھەر بىر ئەكس ئەتكۈچى ئوبيېكتتا بىر خىل شەكىلدە ئەكس ئېتىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. شۇنداق، يەر شارى پەقەت بىر. لېكىن، ھەممە ئادەمنىڭ كۆڭلىدىكى يەر شارى يەنە ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە ئىگە. ۋاقىتتىن ئىبارەت ئۇقۇمۇ شۇنداق، جەمئىيەتنىڭ ئەڭ كىچىك يادروسى بولغان ئادەمدىن تارتىپ، مەلۇم مەدەنىيەت، ھېسسىيات بىرلىكىگە ئىگە مىللەت. كىچىك ۋاقىتتىن ئىبارەت ئوبيېكتنى تونۇش ئوخشاش بولمايدۇ. تونۇشتىكى پەرق ۋاقىتنى ئىستېمال قىلىشتىكى پەرقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ۋاقىت ئېقىمىنىڭ ئوخشاش بىر نۇقتىسىدا (بىر دەۋردە) ياشاۋاتقان ئوخشاشمىغان مىللەتنىڭ تۇرغان نۇقتىسى ئوخشاش بولسىمۇ، ئىستېمال قىلىۋاتقان ۋاقىتنىڭ قىممىتى ئوخشاش بولمايدۇ. بۇ خىل پەرق تۈپەيلىدىن بەزى كىشىلەر، بەزى مىللەتلەرنىڭ جىسمى ھازىرقى دەۋردە تۇرسىمۇ، روھى ۋە قازانغان ئۇتۇقلىرى تەرەققىي قىلغان مىللەتلەرنىڭ نەچچە يۈز يىل ئىلگىرىكى ھالىتىدە تۇرغان بولىدۇ. بەزى مىللەتلەردە ۋاقىتنىڭ رېتىمى تېز، بەزىلىرىدە ئاستا بولىدۇ. ۋاقتتىكى تېزلىك ۋە ئاستىلىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغىنى ۋاقىت.

نىڭ بەزى يەردە تېز، بەزى يەردە ئاستا ئۆتىدىغانلىقى ئەمەس، ۋاقىتقا ئىگىدارچىلىق قىلغۇچىنىڭ ۋاقتىنى ئىشلىتىشتىكى سەجىللىقى، ياراتقان قىممىتى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ناھايىتى ئاز ۋاقىتتا كۆپ قىممەت يارىتىپ، ۋاقتىنىڭ قىممىتىنى ھەسسەلەش ۋاقتىنى تېزلەشتۈرۈۋېتىدۇ. ۋاقتىنىڭ سۈرئىتى تېزلەشكەن جايلار دەل تەرەققىياتتا ئالدىدا كېتىۋاتقان جايلاردۇر. ۋاقت دېگەن بۇ ئۇقۇم ھەممە ئادەمگە مەلۇم. ئەمما، ۋاقت دېگەن زادى نېمە؟ دەپ سوئال سورالسا، جاۋاب بەرمەك نەسكە توختايدۇ. ۋاقت ئېقىپ كېتىۋاتقان سۇغا ئوخشاش بىر ئېقىندۇمۇ؟ كىشىلەر سائەت ئىستىرىلكىسىغا، كالىندارغا، ئۆمرىگە نەزەر سالسا، ۋاقتىنىڭ ھەقىقەتەن ئېقىۋاتقان سۇغا ئوخشايدىغانلىقىنى ھېس قىلىدۇ. لېكىن، سوغۇق قانلىق بىلەن قايتا ئويلايدىغاندا، ۋاقت دېگەننىڭ ئىنسان تەرىپىدىن توقۇپ چىقىرىلغان بىر ئۇقۇم ئىكەنلىكىنى، ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ ئۆمۈرگە نىسبەتەن ئېيىتىلغانلىقىنى بىلىمىز. ئەمەلىيەتتە ئۆتۈۋاتقانى ۋاقتىمۇ؟ ياق، ئۆتۈۋاتقانى ئۆمۈر. ئەسلى ۋاقت دەپ بىر نەرسە يوق. ۋاقتىنى ئۆتۈۋاتقاندەك كۆرسىتىۋاتقانى جىسىملارنىڭ (ئاي، قۇياش، يەرنىڭ) ھەرىكىتى، تېنىمىزدە يۈز بېرىۋاتقان ئۆزگىرىش. دەپمەك، ۋاقتىنىڭ تېز ياكى ئاستىلىقى ئەمەلىيەتتە ئۆمۈردىن ئىبارەت تەننىڭ ياشاش ئىمكانىيىتىنىڭ پىسخىكىمىزدا پەيدا قىلغان شۇ چەكلىك بولغان ياشاش جەريانىمىز. بانكىدىكى پۇلغا ئوخشاش چېكى بار ئۆمرىمىز.

ئۇنداقتا، ئۆمۈرنى بۇنداق تېز ئۆتكۈزۈۋېتىشنىڭ نېمە ئەھمىيىتى؟ ئاستا ئۆتكۈزۈش ئەمەلىيەتتە ئۆلۈمگە ئاستىراق يېقىندىلاش بولمامدۇ؟ نېمىشقا بۇنداق تېزلىكنى قوغلىشىمىز؟ ئەمەلىيەتتە بۇ سوئاللارمۇ ۋاقتىنى خاتا تونۇشتىن كېلىپ چىققان پىسخىك ئالدىنىشتۇر. تېزلىكنى كەلتۈرۈپ چىقارغىنى شۇ چەكلىك ئىمكانىيەتتىن چەكسىز پايدىلىنىش ئارزۇسىدۇر. ئاستىدە

لىق مەنسىزلىكتىن كېلىپ چىققان، پىسخىكىمىزدا يۈز بەرگەن تونۇشتىكى ئاڭقاۋلىقنىڭ نەتىجىسى. ئۆمۈر چەكلىك، ئۇنى تېز ئۆتكۈزگەندەك قىلساڭمۇ، ئاستا ئۆتكۈزگەندەك قىلساڭمۇ ئوخشاشلا شۇ ئۆمۈرنى ئۆتكۈزۈسەن. ئۇ ھەرگىز سېنىڭ پايدىلىنىدىغان بىلەن قىسقىراپ، پايدىلانماسلىقىڭ بىلەن ئۆزىراپ كەتمەيدۇ. باشقىلار بىر سائەت دەپ ئاتالغان مۇساپىدە بىر كۈننىڭ ئىشىنى قىلماقچى بولۇش ماھىيەتتە ئۆمۈرنى ئۇزارتىش، ئۆمۈرنىڭ مەنىسى ۋە ئىمكانىيەتلىرىنى كۆپەيتكەنلىك بولىدۇ.

ئۇيغۇرنىڭ نەزىرىدە ۋاقىت دېگەن زادى نېمە؟ ۋاقىتتىن ئىبارەت ئۇقۇم ئۇيغۇردا قانداق تۇس ئالغان؟ قانداق ئالاھىدىلىككە كەلگەن بولغان؟

تارىخنى ۋاراقلاپ، ئۇيغۇر تەپەككۈرىنىڭ خەزىنىلىرىنى ئاقتۇرساق، مىللىتىمىزنىڭ ۋاقىت چۈشەنچىسىدىن خەۋەردار بولالايمىز. «ئۆمۈر — ئاتقان ئوق» دەيدۇ ئاقىلدار. دېمەك، بۇ ھېكمەتتىن بىزگە يېتىدىغان مەنە مۇنداق: ئوق ئېتىلىدىمۇ مەڭگۈ يانالمىدۇ. پەقەت ئالدىغا مېڭىش ئۇنىڭ بىردىنبىر تالىدە يالايدىغان يولى. ئۇنىڭ بىر قەدەم ئالغا باسقۇنى ئۆلۈمگە بىر قەدەم يېقىنلىغىنى. شۇڭا بۇ قايتىلانماس ئۆمۈرنىڭ ھەر بىر دەقىقىسىنىڭ ئەھمىيىتىنى توغرا تونۇش، قەدىرلەش لازىم. «ۋاقىتنىڭ كەتتى — بەختىڭ كەتتى» دەيدۇ يەنە ئاقىلدار. كۆرۈ-ۋېلىش مۇمكىنكى، ۋاقىت — ئۆمۈر دېمەكتۇر. ساڭا مەنسۇپ ئۆمۈرنىڭ ئاخىرلىشىشى ساڭا مەنسۇپ ۋاقىتنىڭ ئاخىرلىشىشىدۇر. لېكىن بۇ ۋاقىتنى كەتكۈزمەي ئامال يوق. بۇنداق بولۇش مۇقەررەلىك، شۇ ۋاقىتنى قانداق ئۆتكۈزۈش ئەڭ ھالقىلىق مەسىلە.

«ۋاقىت ئالتۇندىن قىممەت». ئالتۇن ئىنسانلار بىلگەن ئەڭ قىممەتلىك مېتاللارنىڭ بىرى. ئەمما، ئۆمۈر ئالتۇندىنمۇ قىممەت. ھەر بىر ئادەمگە بىرلا كېلىدىغان ئۆمۈر ئەلۋەتتە ئال-

تۇندىن قىممەتلىك. لېكىن، بۇنى كىم تونۇدى؟ لاي سۇدەك ئۆتكەن ئۆمۈر، ھېچقانداق قىممەت، مەنە يارىتىلماي ئۆتۈپ كەت كەن ۋاقىت نەقەدەر زور ئىسراپچىلىق، نەقەدەر زور جىنايەت. ئىنسانلارنىڭ ئەقلى نۇرغۇن مەسىلىلەرنى ھەل قىلدى. ئەڭ قىممەتلىك ئالتۇن، پۇل قاتارلىقلارنى خىيانەت قىلغانلارنى جازا لايىدىغان قانۇنلارنى ئېلان قىلدى. ھىراق، ئالتۇندىن قىممەت ۋاقىتنى ئىسراپ قىلغانلارنى جازالايدىغان قانۇن تۈزۈلگىنى يوق، بەلكىم تەبىئەتنىڭ قانۇنىيىتى ئۇلارنى ئەڭ ياخشى جازالىشى مۇمكىن. لېكىن، شۇ كىشىلەر ۋاقىتنى بىكار ئۆتكۈزۈۋاتقاندا، ئۆزىنىڭ تەبىئەت تەرىپىدىن جازالىنىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلالار. مۇ؟ شۇڭا ئۇنداقلارنى تەبىئەتنىڭ جازاسىغا قويۇش ئىنسانىي ئەخلاق ۋە قانۇنچىلىق ھەل قىلالىغان ئەڭ چوڭ مەسىلە.

شائىر ل. مۇتەللىپ ۋاقىت بىلەن ئۆمۈرنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە «يىللارغا جاۋاب» دېگەن شېئىرىدا ئەڭ قايىل قىلارلىق جاۋاب بەرگەن ۋە شېئىرنىڭ ئاخىرىدا «ئىجاد يىللارنى قېرىتىدۇ دەپ بېرىمىز جاۋاب» دەپ يېزىپ ئىجادىيەتنىڭ ۋاقىتقا تاقابىل تۇرۇپ ئۆمۈرنىڭ ۋەزىنىنى ئاشۇرۇپ، دەقىقىلەرنىڭ كەڭلىكىنى تېخىمۇ چەكسىزلىككە ئىگە قىلالايدىغان بىردىنبىر ئامىل ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويغان. مەن كىچىك ۋاقىتىمدا بۇ شېئىر ھەققىدە «ل. مۇتەللىپنىڭ بۇ شېئىرى ئىنگىلىزچىگە تەرجىمە قىلىنىپ ئەنگىلىيىدىكى بىر مۇنارغا ئالتۇندىن ھەل بېرىپ ئويۇپ قويۇلۇپتۇ» دېگەن گەپنى ئاڭلىغانىدىم. بۇ گەپنىڭ راست - يالغانلىقىغا بىر نېمە دەپمەك تەس. لېكىن، «يىللارغا جاۋاب» دۇنيانىڭ ۋاقىتىنى ئۆلچەپ بېرىۋاتقان ئەنگىلىيىنىڭ گىرىنۋىچ دەپ-گەن يېرىدىكى دۇنيادىكى بارلىق سائەتلەرنىڭ قىبلىگاھىنىڭ يېنىدا بىر ئابىدە ياساپ ئويۇپ قويۇشقا تېگىشلىك ياخشى شېئىر. ناۋادا ھەقىقەتەن شۇنداق بولىدىغان بولسا، گىرىنۋىچقا بېرىپ گىرىنۋىچتىكى دۇنيانىڭ ۋاقىتىنى بەلگىلەيدىغان سائەتنى كۆرگەن

ھەر قانداق بىر كىشى ۋاقىت ھەققىدە ئەڭ چوڭقۇر ئويلاشقا چۆملەيدۇ.

گەينى قىسقارتساق، يۇقىرىقى بىر نەچچە مىسالدىنلا ئۆي-غۇرنىڭ ۋاقىت ھەققىدىكى قارىشىنى بىلىۋېلىش تەس ئەمەس. ئۇنداقتا ۋاقىت ھەققىدە بۇنداق دانا قاراشلارغا ئىگە بولغان مىل-لەتنىڭ ئەھۋالى زادى قانداق؟ بۇ مىللەتتە ۋاقىتنىڭ تېزلىكى زادى قانداق؟ ئەپسۇسلىنارلىقى، نۇرغۇن كىشى بۇ سوئالنى ئاڭلىغان ھامان ئۇجۇقۇپ كېتىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ ۋاقىت قارىشى-نىڭ تايىنى يوقلۇقى دەرھال كالىمىزدا «بۇ مىللەت سۆزلەپ ئەمەل قىلمايدىغان» بىر قوۋمۇ نېمە؟ دېگەن تۇيغۇنى پەيدا قىلىدۇ. راست، دۇنيادا ئۇلۇغ ھەقىقەتلەر بار بولسىمۇ ئۇنىڭغا ئىگە بولىدىغان كىشى بولمىسا، ئۇ ھەقىقەتلەر مەڭگۈ كۆمۈلۈپ قالىدۇ. دۇنيادا گۈزەل ئەقىدىلەر مەۋجۇت بولسىمۇ، ئۇنىڭغا ھېچكىم ئەمەل قىلمىسا، بۇنداق ئەقىدىلەر مەڭگۈ ھەرىكەتكە ئايلىنالمىدۇ. ئېغىزىدا سۆزلەپ ئەمەل قىلمايدىغان قوۋم كىشى ئىلگىرى باسمايدىغان، ھەقىقەتكە كەينىنى قىلغان قوۋمدۇر.

ئۇنداقتا ئۇيغۇرنىڭ ئەمەل قىلىۋاتقان ۋاقىت قارىشى نېمە؟ تەكشۈرۈپ باقىدىغان بولساق، ئاتا - بوۋىلىرىمىز تېخى يېقىنغا قەدەر ۋاقىتنى ئاسمان جىسىملىرىغا قاراپ بەلگىلەپ كەلگەن. گەرچە قەدىمكى ئاتا - بوۋىلىرىمىز ئاسترونومىيىگە ئائىت نۇرغۇن بايقاشلارغا ئىگە بولغان بولسىمۇ، ئەمما يېقىنقى ئاتا - بوۋىلىرىمىز دەۋرىدە غەربلىكلەرنىڭ ۋاقىت ھەققىدىكى تونۇشى چوڭقۇرلىشىپ سائەتنى كەشىپ قىلغاندا، ئۇلارنىڭ تە-پەككۈرى گاللىشىپ ۋاقىتنى مىنۇت، سېكۇنتلاپ ئەمەس، «بىر ئاش پىشىم»، «بىر تاھارەت ۋاقتى»، دېگەندەك ئاتالغۇلار بىلەن ئۆلچەيدىغان كۈنگە چۈشۈپ قالدى. ۋاقىت بىزنىڭ بېساتىمىزدە-كى ئەڭ ئەرزان، خالىغانچە ئىسراپ قىلسا بولىدىغان نەرسىگە ئايلىنىپ كەتتى. ھەتتا كىشىلەر «ۋاقىت ئالتۇندىن قىممەت»

دەپ تۇرسىمۇ، قەلبىنىڭ ئىشىكى نادانلىق تەرىپىدىن يېپەتلىدە. نىپ تاشلانغاچقا، بۇ ئۇلۇغ ھۆكۈمنىڭ تېگىگە يېتەلمەيدىغان بولۇپ قالدى. شۇ سەۋەبتىن نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ھاياتى دەۋرىي ھالدا تەكرارلىنىپ تۇرىدىغان ئۆمۈر ئىسراپچىلىقىغا ئايلىنىپ كەتتى. شۇنداق كىشىلەرمۇ باركى، ئۇلار ئۆلگەن ھامان باشقىدە. لارنىڭ ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتتى. بەزىلەرنىڭ ھاياتى يوقلىما قىلىنغاندىلا ئەسلىدى. ئۇلارنىڭ رولى بولمىدى دېيەلمەيمىز. دەۋر شۇلارنىڭ قولى ئارقىلىق ئەجدادتىن ئەۋلادقا كۆچتى. ئىندە. ساننىڭ ھاياتى ئەنە شۇنداق نەسلىنى ئۇلاش پونكىتى بولۇش ئۈچۈنلىمۇ؟ بۇنداق غايەت زور دەرىجىدىكى ئىسراپچىلىقنىڭ زىدىنىنى زادى كىمگە؟

ۋاقىت بىزنىڭ نەزىرىمىزدە ئېتىبارسىز قالغانسىرى ۋاقىتتىكىنىڭ بەرىكىتى قالمىدى. شۇ سەۋەبتىن تىلىمىزدا ۋاقىت ھەققىدە «ھەش - پەش دېگۈچە نەچچە يىل ئۆتۈپ كەتتى»، «كۆزنى يۈمۈپ - ئاچقۇچە ساقلىم تىزغا چۈشتى» دېگەن مەجازلار پەيدا بولدى. ئۇنىڭدىن باشقا ۋاقىتىمىز قارماققا شۇنچە ئاستا ئۆتكەندەك تۇيۇلىدىغان، ئەمما قاراپ باقسا ئۆمۈرنىڭ بەرىكىتى يوق ھالغا كېلىپ قالدى.

ۋاقىت قەدىرسىز يەردە ۋاقىت كۈن - ئايلاپ ھېسابلانسا، قەدىرلىك يەردە مىنۇت، سېكۇنتلاپ ھېسابلىنىدۇ. ۋاقىت قەدىرسىز يەردە بىر سائەت ۋاقىت ھەش - پەش دېگۈچە مەنىسىز ئۆتۈپ كەتسە، قەدىرلىك يەردە مىنۇت - سېكۇنت ۋاقىتىمۇ مەنىلىك ئۆتىدۇ. ئۇخلىغاندا نەچچە سائەت ۋاقىت بىردەمدىلا ئۆتۈپ كەتكەندەك تۇيۇلسا، ئەنتەربىيە مەيدانىدا، كەسكىن مۇسابىقىلەر - دە نەچچە سېكۇنت ئادەمنىڭ يۈرىكىنى مۇجۇپ - مۇجۇپ چېكىلدەيدۇ. شۇڭا، چوڭلار «ئۇيقۇ ئۆلۈم بىلەن تەڭ» دەيدۇ. ۋاقىتنىڭ قىزىق يېرى ئادەم كۈتكەندە بەكمۇ ئاستىلىشىپ كېتىدۇ. كۈتۈش جەريانىدىلا ئادەم ۋاقىتنىڭ ۋەزنىنى ئەڭ ياخشى ھېس

قىلىدۇ. كۈتۈش جەريانىدىكى بىكارچىلىق ئادەمنى تۇنجۇقتۇرۇپ قويغىلى تاس قالىدۇ. بۇ جەرياندا ۋاقىت ئاستا-ئۆتكەندەك قىلغان بىلەن ئىجادسىز ئۆتۈپ كەتكەچكە شۇنداق ئاستا بىلىنسىمەن كېرەك. ئادەم شۇ چاغدىلا ئۆمۈرنىڭ ئىسراپ بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىدۇ. بىز ئىشقا جىددىي تۇتۇش قىلغاندا ۋاقىتنىڭ رېتىمى تېزلاپ كەتكەندەك تۇيۇلىدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇ ۋاقىتنىڭ تېز لەشكەنلىكى بولماستىن، ئۈستىگە ئالغان ۋەزىپىسىنىڭ كۆپلۈكىدىن شۇنداق ئەھۋال كېلىپ چىقىدۇ.

بىكارچىلىق ئاقسۆڭەكلىكمۇ؟ نۇرغۇن بىكار ۋاقىت بولۇش بەختمۇ؟ ئەمەلىيەتتە بىكار بولۇپ قېلىش ھەقىقىي تۈرمە. نېمە ئۈچۈن قانۇننىڭ ئىنسانغا بېرىدىغان ئەڭ چوڭ جازاسى جەزمانە، مال - مۈلكىنى مۇسادىرە قىلىش بولماي تۈرمىگە سۇلاش. ئۆلتۈرۈش بولىدۇ؟ چۈنكى، تۈرمىگە سۇلاش، ئالتۇندىن قىممەت ۋاقىتنى ئىشلىتىش ھوقۇقىنى تارتىۋېلىپ، ئادەمنى مەندىسىزلىك دۇنياسىغا ئىتتىرىپ تۇرۇپ جازالاشتۇر. ئەمەلىيەتتە بۇ ئەڭ چوڭ جازا. شۇڭا، بىكارچىلىق ماھىيەتتە ئاقسۆڭەكلىك، بەخت ئەمەس، جىنايەت، گۇناھتۇر. بىكار ۋاقىتنىڭ كۆپلۈكى بىلەن پەخىرلىنىپ يۈرگەن كىشىلەر ئەمەلىيەتتە ئۆز تەقدىرىنىڭ جىنايەتچىلىرى، ئۆز خەزىنىسىنىڭ خىيا-نەتچىلىرىدۇر. ۋاقىت ئېڭىنىڭ تايىنى يوق، ھەممە يەرگە كېچىدە كىپ بارىدىغان كىشىلەر ماھىيەتتە ئۆز بەختىگە، ئۆز ئامىتىگە كېچىككۈچىلەر. ئۆز ئۆمرىنى بىلىپ تۇرۇپ ئىسراپ قىلىۋاتقۇ-چىلار ئۆز ئۆمرىگە ئۆلۈم جازاسى بەرگۈچىلەردۇر.

«ئىجاد شېئىرىمنىڭ ئىز - تامغىسى بار،
ئالدىمدىن قېچىپ ئۆتكەن ھەر يىل بوينىدا.»

لۇتپۇللا مۇتەللىپ ئۆز ئۆمرىنىڭ قانداق ئۆتكەنلىكىدىن ئەنە

شۇنداق پەخىرلىنىدۇ. ئەمەلىيەتتە شۇنداق بولىدۇمۇ؟ شۇنداق،
ل. مۇتەللىپ 100 ياش ئۆمۈر كۆرمىگەن بولسىمۇ، 22 ياشلىق
ئۆمرىدە ھەقىقىي ياشاپ، 100 ياشقا كىرگۈچىلەرنىڭ ئۆمرىنى
داغدا قويدى، ۋەزنى يۈز ياشتىنمۇ ئۈستۈن بولدى.

ۋاقتىمۇ ماھىيەتتە بىر ئەينەك. بۇ ئەينەكتىنمۇ مىللەت
روھىغا نەزەر تاشلاش مۇمكىن. ئۆزى 21 - ئەسىردە، تەپەككۈ-
رى ئوتتۇرا ئەسىردە تۇرۇۋاتقان ئۇيغۇرلارنىڭ ۋاقىت ئالدىدىكى
گاڭگىرىشى ئۆمۈرنىڭ يەنە بىر تراگېدىيىسى، ئەلۋەتتە. بىز
باغىقى ئۈرۈمچى سائەت تۆتكە يېزىلىپ، يەتتىدە باشلىنىدىغان
تويىلاردا ئۆزىمىزنىڭ ئۆمۈرنى ئىسراپ قىلىدىغان جىنايەتچى ئىد-
كەنلىكىمىزدىن نومۇس قىلىپ ئازابلىغاندا، توپغا كەلگەن 400 -
500 ئادەمنىڭ ئۈچ سائەت ۋاقتى بىكار كەتسە، جەملەنسە بىر
تويىدا 50 نەچچە كۈن ۋاقتىنىڭ بىكار كېتىدىغانلىقى ئاقىللىرىد-
ىمىز كۆڭلىگە ئايان بولۇپ، تىلىمىز بىلەن ھەرىكىتىمىز بىر -
بىرىگە خىيانەت قىلمايدىغان بولغاندا داۋاملىشىۋاتقان بۇ ئۆمۈر
تراگېدىيىسىنى ئاخىرلاشمايدۇ، دېيەلمەيمىز. چۈنكى، تالڭ ئات-
مايدىغان كېچە، تارقىمايدىغان سورۇن بولمايدۇ. ئەمما، تالڭ
ئېتىشقا، سورۇننىڭ تارقىلىشىغا تۈرتكە بولىدىغىنى ۋاقىت ئە-
مەس، جىسىملارنىڭ ھەرىكىتى. بۇ قانۇنىيەتنى بىز قاچانمۇ
چۈشىنىپ بولارمىز؟

دۈملەنگەن روھ ۋە پۇرسەت

21 يېشىدا 21 - ئەسىرگە كىرگەن ئاسىيا بوكس چېمپىيونى،
خەلقىمىزنىڭ پەخىرلىك ئوغلانى ئابدۇراخمان ئابلىكىم
ھەققىدە ئويلىغانلىرىم

1

يېڭى ئەسىر ۋە يېڭى ئېرا بىر مىللەت ھاياتى ئۈچۈن قانچىدە
لىك ئەھمىيەتكە ئىگە؟ دېگەن سوئالغا ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ
بېرىدىغان جاۋابى ئوخشاش بولماسلىقى مۇمكىن. ھايات بىلەن
ۋاقىتنىڭ دىئالېكتىك مۇناسىۋىتىنى چىن مەنىسىدىن چۈشىنىپ
يەتكەن، دەۋر تەرەققىياتىنىڭ يۆنىلىشىدىكى ماھىيەتنى پەلسەپىدە
ۋى كۆز بىلەن كۆزىتىپ باققان مىللەتلەرنىڭ بۇ سوئالغا بەرگەن
جاۋابى چوقۇم ئەڭ توغرا، ھاكىم ئورۇندىكى جاۋاب بولىدۇ.
چۈنكى ئۇلار كېلىۋاتقان يېڭى خىرىس ۋە پۇرسەتنىڭ ماھىيەتلىك
مەنىسىنى ئاللىقاچان چۈشىنىپ بولغان، ھەرقاچان تەييارلىق
ھالىتىدە تۇرغان سوغۇق قان مىللەتلەردۇر.

يېڭى ئەسىر بىلەن يېڭى ئېرانىڭ خاسىيەتلىك قەدەملىرىدە
نىڭ بارغانسېرى يېقىنلاپ كېلىشى 20 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى
ئون نەچچە يىلىدا پۈتكۈل دۇنيادا مۇھاكىمە دولقۇنى قوزغىغاندەك
دۇنيادىكى كۆپلىگەن ئەللەرنىڭ ئالىملىرى چىقىش ئالدىدا
تۇرغان 20 - ئەسىرنى خۇلاسەلەش بىلەن بىرگە، كېلىۋاتقان
يېڭى ئەسىر ۋە يېڭى ئېرانىڭ خۇسۇسىيىتى ھەققىدە نۇرغۇن
ئىلمىي پەرەزلەرنى ئىلمىي فانتازىيىلىك ئەدەبىي ئەسەرلەرگە

ئوخشاش تەسۋىرلەپ چىقىشتى. ئىنسانلارنى يېڭى ئەسىرنىڭ كەلتۈرمىشىلىرىدىن ئاگاھلاندۇرۇپ، پۇرسەتلەردىن خەۋەرلەندۈردى. ئىنسانىيەتنىڭ 20 - ئەسىردە قولغا كەلتۈرگەن ئىلىم - پەن مۇۋەپپەقىيەتلىرى كەلگۈسى ھەققىدىكى بۇ پەرەزلەرنى ئىلىمى ھۆكۈم دەرىجىسىگە كۆتۈرگەندى.

بۇ ئون نەچچە يىلمۇ ئۆتۈپ كەتتى. ياۋروپا - ئاسىيا قۇرۇق - لۇقىنىڭ ئوتتۇرىسىنى ھاياتلىق سەھنىسى قىلىپ تاللىۋالغان بىر مىللەتنىڭ ئوغلى بولۇش سۈپىتىم بىلەن ئون نەچچە يىل جەريانىدا ئىمكانىيىتىم يەتكەن دائىرىدە ئۇچۇرلارنى يىغىپ، يې - ئى ئەسىر ۋە يېڭى ئېرا ھەققىدىكى نۇرغۇن بىلىملەردىن ئوزۇق - لاندىم. تەرەققىيات ئەڭ ئۈستۈن ئەللەردىكى يېڭى ئەسىر مۇھا - كىمىسى ئەڭ كۈچلۈك، ئۇلار ھېس قىلغان كىرىس تۇيغۇسىمۇ شۇنچە ئېغىر ئىدى. تەرەققىياتى ئارقىدا قالغان مىللەتلەردە ئەھ - ۋال ئەكسىچە ئىدى. 1978 - يىلىدىن كېيىنكى ئىسلاھات، ئىشكىنى ئېچىۋېتىش سىياسىتىنىڭ شارائىتىدە دۇنيا يېڭىلىقلى - رىدىن خەۋەردار بولۇش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن، تارىخ جەھەتتە ئىنتايىن قېرى، ھازىرقى زامان تەرەققىياتى جەھەتتە تولمۇ گۆدەك بولغان ئۇيغۇر مىللىتىدېچۇ؟

گەرچە بىز (ئۇيغۇرلار) تارىختا «كۈننىڭ ئىشى سەھەر - دىن، يىلنىڭ ئىشى باھاردىن» دېگەن ھېكمەت بىلەن ۋاقىت تەرتىپىنىڭ كىشىلىك ھاياتتىكى مەنىسىنى بەكمۇ مېغىزلىق شەرھلەپ چىققان، ئەنئەنىۋى يېڭى يىل بايرىمى بولغان نورۇزنى ئالاھىدە بايرام تۈسىگە ئىگە قىلىپ، ئاجايىپ تەنتەنە بىلەن ئۆت - كۈزۈپ ئادەتلەنگەن مىللەت بولساقمۇ، ئىنسانىيەت تارىخىدىكى مەنە قاتلىمى ئاجايىپ مۇرەككەپ بولغان، بىزنىڭ تارىخىي مەۋ - جۇتلۇقىمىزنىڭ ئاچقۇچىنى ئۆز ھالقىلىرىغا يوشۇرۇپ تۇرغان يېڭى ئەسىر ۋە يېڭى ئېرا ھەققىدىكى مۇھاكىمىمىز تولمۇ يۈزە ۋە كۈچسىز ئىدى. بۇ ئون نەچچە يىل جەريانىدا مىللىتىمىزنىڭ

يۈرەك ساداسىنى ئاڭلاشقا ئالاھىدە كۈچ سەرپ قىلىدىم. قەلبىم جەمئىيەتتىن يېڭى ئەسىر، يېڭى ئېرا ھەققىدىكى ئاجايىپ يالقۇند-لىق نىدالارنى تەمە قىلاتتى، كۆزۈم خەلقىمنىڭ قولىدىن يېڭى ئەسىر ۋە يېڭى ئېرا ئۈچۈن تەييارلانغان ئېسىل سوۋغىلارنى ئىزدەيتتى.

يېڭى ئەسىر ۋە يېڭى ئېرا ئۇيغۇرلارنىڭ ئىستىقبالى ئۈچۈن قانچىلىك ئەھمىيەتكە ئىگە؟ بۇ سوئالغا ئۇيغۇرلارنىڭ بېرىدىغان ئارتۇق جاۋابى يوق. يېڭى ئەسىر ئۇيغۇرلارنىڭ تەرەققىياتىنىڭ ئەمەس، بەلكى رەھىمسىز رىقابەتتىكى مەۋجۇتلۇقىنىڭ ئىمتىھان مەيدانى.

2

مىللىي روھنىڭ ماھىيىتى ھەققىدە نۇرغۇن ئويلىنىش، ئادەملەرنىڭ خاراكتېرى ھەققىدە تالاي قېتىم مۇھاكىمە قىلىش نەتىجىسىدە كۆزۈمگە ئەڭ كۆپ چېلىققىنى چۈشكۈنلۈك بولدى. كېيىن سوغۇق قانلىق بىلەن ئويلىنىش ئارقىلىق چۈشكۈنلۈك تەقدىرنىڭ بىر مىللەت ياكى ئادەمگە بەرگەن جازاسى ئەمەس، پۇرسىتى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىدىم. ئەسلىدە ئەڭ ئەقىللىق، تەپەككۈرى ئوچۇق مىللەتلەرنىڭ چۈشكۈنلۈكى شۇنچە ئازابلىق بولىدىكەن. ئۇلارنىڭ چۈشكۈنلۈكى كالۋالىق تۈپەيلىدىن ئەمەس، ئەقلىي ئەۋزەللىك تۈپەيلىدىن پارتلاپ چىقىدىكەن. چۈشكۈنلۈك تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي مۇھىت ياكى تاشقى سەۋەب كەلتۈرۈپ چىقارغان تەرەققىيات توسقۇنلۇقىنىڭ، بۇ توسقۇنلۇق نەتىجىسىدە مىللىي ۋۇجۇد ياكى شەخس ۋۇجۇدىدىكى ھاياتلىقنىڭ ئەڭ ئىلغار ئامىللىرىنىڭ بېسىمغا ئۇچرىشىنىڭ نەتىجىسى ئىكەن. چۈشكۈنلۈك يەنە روھنىڭ تاشقى سەۋەب تۈپەيلىدىن ئۇزاق مۇددەت دۈملىنىپ قېلىشىنىڭ مەھسۇلى ئىكەن. ناۋادا ئۇ مەلۇم

تاشقى سەۋەب ياكى ئىچكى سەۋەب تۈپەيلىدىن ئېغىز ئېلىش پۇرسىتىگە ئېرىشسە، مىللىي تەرەققىياتنىڭ پارتلاپ تۇرغان تۈرتكىلىك كۈچىگە ئايلىنىدىكەن. ھاياتنى مەنسىز ھېس قىلىپ زەھەر چەككەنلەر، ئەقلىي ئىقتىدارى ئۇرغۇپ تۇرغان ئاجايىپ تەسەۋۋۇرغا ئىگە جىنايەتچىلەرمۇ بۇ قاراشنى ئىسپاتلايدۇ. شۇڭا-
لاشقا، ئالىملار جىنايى تەپەككۈردىكى تەرەققىياتتىن بىر جەمئىيەت تەرەققىيات سەۋىيىسىنىڭ قانچىلىكلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ، دەپ ھۆكۈم چىقارغان.

1978 - يىلىدىن كېيىنكى 20 نەچچە يىللىق تەرەققىيات ئۇيغۇر جەمئىيىتىگە ئىدىيە ئازادلىقى ۋە تەرەققىيات پۇرسىتىنى، شۇ قاتاردا بۈگۈنكى دۇنيادىكى نۇرغۇن يېڭىلىقلارنى، جۈملىدىن خروئىن، ئەيدىز كېسىلى قاتارلىق سەلبىيەتلىكلەرنىمۇ ئېلىپ كەلدى. لېكىن، تەربىيىلىنىشتىكى ئاجىزلىق، ئۈنۈپرسال رىقابەت ئىقتىدارىنىڭ تۆۋەنلىكى ئىسلاھاتنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ، مىللەتنىڭ چۈشكۈنلۈكىنىمۇ ئېغىرلاشتۇرۇۋەتتى. رەھىمسىز ھاياتلىق رىقابىتى روھىمىزغا كەلكۈندەك بېسىپ كىردى.

بىزدە ئۈنۈپرسال رىقابەت ئىقتىدارى ئەزەلدىن شۇنداق تۆۋەنمىدى؟ ھاياتلىق ئىقتىدارى شۇنچە زەئىمىدى؟ ياق! 20 نەچچە يىللىق ئىسلاھات جەريانى، 1990 - يىللاردا يۈز بەرگەن ئۆزىگە قايتا باھا بېرىشتىن كېيىنكى چۈشكۈنلۈك تۇيغۇسى ئىچىدە ئاپان بولغان بىر ھەقىقەت بىزنى سەگىتتى: بىزدە پەقەت پۇرسەت يوق ئىدى!

ئەجدادلىرىمىز تارىختا پۇرسەتنىڭ ئىنسان ھاياتىدىكى ھەل قىلغۇچ رولى ھەققىدە كۆپ توختالغان. ئۇلار پۇرسەتنىڭ سىرى ئۈستىدە ئىزدىنىپ، پۇرسەتنى قانداق يارىتىش، ئۇنىڭغا قانداق ئېرىشىش ۋە ئۇنى تۇتۇشنىڭ يوللىرىنى ئۆزلىرىنىڭ ھېكمەتلىرىدە بايان قىلغان. ئۆزلىرىمۇ تارىخىي پۇرسەتلەردىن ئاجايىپ

ئۈستىلىق بىلەن پايدىلانغان.

شەخسنىڭ پۇرسىتى ئادەتتە جەمئىيەتنىڭ پۇرسىتى ئىچىدە بولۇپ، كۆپىنچە ھاللاردا جەمئىيەتنىڭ پۇرسىتى شەخسى پۇر-سەتنى بەلگىلەپ قويدۇ. بىر جەمئىيەت تۈزۈلمىسىدىكى ئىلغار-لىق جەمئىيەتنى نۇرغۇن ئېسىل پۇرسەتلەر بىلەن تەمىنلىسە، قالاق تۈزۈلمە جەمئىيەتتە ئەزەلدىن بار بولغان پۇرسەتلەرنىمۇ بوغۇپ قويدۇ. جەمئىيەتتىكى چۈشكۈنلۈكمۇ بوغۇلغان پۇرسەت-لەر تۈپەيلىدىن تالانتنىڭ ياۋۇزلۇققا، ئىگىسىنى زەھەرلەيدىغان ئۆسۈمگە ئايلىنىش جەريانىدۇر.

تالانتلىق ئوبزورچى يالقۇن روزى «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىنىڭ 1997 - يىلى 4 - سانغا بېسىلغان «ئويغىنىۋاتقان ئەجداد روھى» دېگەن ماقالىسىدە بۇ ھەقتە توختىلىپ: «پۇرسەت ۋە تاللاش ئىمكانىيىتى بولمىغان مۇھىتتا ئالەمشۇمۇل تالانت ئىگىلىرىمۇ ئادەتتىكى كىشىلەردىن پەرقلىنمىگەن ھالدا ئادەتتە-كىچە ياشاپ توپا ئاستىغا كىرىپ كېتىدۇ»، «ئۇرۇش بولمىسا سۇلتان ساتۇق بۇغراخاننىڭكىدەك ئارغىماق بولسىمۇ سۆرەمگە سالىدىغان، ئوغۇزخاننىڭكىدەك ئۆتكۈر نەيزە بولسىمۇ تونۇرغا كۆسەي قىلىدىغان، چىن تۆمۈر باتۇرنىڭكىدەك مىسران قىلىچ بولسىمۇ، چامغۇر ئاقلاشقا ئىشلىتىدىغان گەپ» دەپ پۇرسەتنىڭ رولىنى تولىمۇ ئوبرازلىق ھالدا شەرھلەيدۇ. شۇنداق، چاڭجياڭ دەرياسىنىڭ سەنشيا بوغۇزىدا دۇنياغا مەشھۇر سۇ ئىنشائاتى قۇ-رۇلۇشى — سەنشيا قۇرۇلۇشى ئېلىپ بېرىلمىغان، كوچرەين بوغۇز ئارىلىقىغا سىم تارتىپ بوغۇزدىن ئۆتۈش خىيالىغا كەلمى-گەن ۋە جېننىس دۇنيا رېكورتى ياراتمىغان بولسا، بەلكى ئادىل ھوشۇر دارۋازلىقىنى قىلىپ يۈرۈۋەرگەن، كوچرەينگە جەڭ ئېلان قىلىمىغان ۋە دۇنيا يېڭى جېننىس رېكورتىنى ياراتمىغان، شۇند-داقلا ئۇنىڭغا «پەلەك شامى» دېگەن بۈيۈك ناممۇ نېسىپ بولمى-غان بولاتتى. دېمەك، گېزى كەلگەندە تۇتالسا، پۇرسەت بىر

ئادەمنىڭ، ھەتتا كەڭ مەنىدىن ئېيتقاندا، بىر دۆلەت، بىر مىللەتنىڭمۇ تەقدىرىنى ئۆزگەرتىپ تاشلايدىكەن!

پۇرسەت ئۆزلۈكىدىن «دوقا ماڭلايغا كېلىدىغان تەلەي» ۋە ياكى كۈتمىگەندە ئۇچراپ قالىدىغان «غايىب خەزىنە» ئەمەس، ئۇ پەقەت بەل باغلىغان كىشىلەرلا چۈشەلەيدىغان چېلىشىش ياكى بەيگە! كىمكى ئۇنىڭغا ئېرىشىش ئۈچۈن سەزگۈر، ئاقىل، چاق-قان، ئالدىن كۆرەر بولسا، سەئىيى - ئىجتىھات قىلسا، قان - تەر تۆكۈش، ھەتتا قۇربان بېرىشتىن ئايانمىسا، قولغا كەلگەندە پايدىلىنىشقا ماھىر بولسا، ئۇ شۇنىڭ قولىدىكى تەڭداشسىز قورالغا ئايلىنىدۇ.

3

يېڭى ئەسىرگە ئاز قالغانسېرى كۆڭلۈم شۇنچە يېرىم بولىدە-غان بولۇپ قالدى. ھايات بارغانچە مەزىسىزلىشىۋاتقاندەك، ئا-دەملەر بىر - بىرىگە يالغان كۈلۈپ يۈرگەندەك تۇيۇلاتتى. كۆڭ-لۈمدىكى بۇ تۇيغۇ خۇددى ھېيت يېقىنلاشقانسېرى ئاتا - ئانا، ئۇرۇق - تۇغقان، يېقىن - يورۇقلىرىدىن ھېيتلىق كۈتۈپ، ئوچۇق بىر نەرسە دېيىشكە پېتىنالمىي جىلى بولۇپ كېتىۋاتقان كىچىك بالىنىڭ تۇيغۇسىغا بەكمۇ ئوخشايتتى. توساتتىن تارالغان بىر خەۋەر كۆڭلۈمنى بەكمۇ خۇش قىلىۋەتتى: 21 ياشلىق بوكس ماھىرى ئابدۇراخمان ئابلىكىم ئاسىيا بوكس تۈرىدە ئولىمپىك تەنھەرىكەت يىغىنىغا قاتنىشىش - 2000 - يىلى ئاۋسترالىيە-نىڭ سىدنىي شەھىرىدە ئۆتكۈزۈلىدىغان ئولىمپىك تەنھەرىكەت يىغىنىدا بوكسىچىلارنىڭ 75 كىلوگراملىقلار بويىچە دۇنيا چېمپى-يىونلۇقىنى تالىشىش ھوقۇقىغا، ياق، پۇرسىتىگە ئېرىشتى. خە-ۋەردىكى «تۇنجى» سۆزى ئادەمنى خۇشال قىلاتتى ھەم ئەپسۇسلاند-دۇراتتى. خۇش قىلىدىغان يېرى «تۇنجى» دېگەن سۆز بىلەن

يېڭى بىر ئۇلۇغ باشلىنىشنىڭ بارلىققا كەلگەنلىكى، بىر ئۇيغۇر يىگىتىنىڭ 1 مىليارد 200 مىليون جۇڭگولۇققا ۋاكالىتەن بىر خەلقئارالىق تەنھەرىكەت يىغىنىغا قاتنىشىش ھوقۇقىنى ئۆز جاسا- رىتى ۋە ماھارىتىگە تايىنىپ قولغا كەلتۈرگەنلىكى، ئەپسۇسلاند- دۇرىدىغان تەرىپى، دۇنيادىكى ئەڭ قەدىمىي، دۇنيا ئاھالىسىنىڭ تۆتتىن بىرىنى ئىگىلەيدىغان بىر دۆلەتنىڭ ئولىمپىك تارىخىدىكى مۇشۇ تۈردە ئاق تۇرۇپ كەلگەنلىكى ئىدى.

بىر مىللەتنىڭ تارىخىدا دۇنياۋى قەھرىمانلارنىڭ پات - پات چىقىپ تۇرۇشى ئۇنىڭ قېنىنى يېڭىلىغانلىق بىلەن باراۋەر. چۈنكى، مىللىي قەھرىماننىڭ ۋۇجۇدىدىكى قەھرىمانلىق كۈچى چۈشكۈنلۈك ئازابىدا تۇنجۇقۇپ، چىقىش يولى تاپالماي تۇرغان تالاي ئادەمنىڭ قەلبىنى يورۇتىدۇ، ئىرادىسى ئاجىزلىشىپ ئىچ- تىمىمىي ئەخلەتلەر قاتارىغا قوشۇلۇپ قېلىش ئالدىدا تۇرغانلارغا جاسارەت ئاتا قىلىدۇ. قەھرىماندىكى جاسارەت ماھىيەتتە مىللەت- نىڭ جاسارىتىدۇر. ئابدۇراخماننىڭ ۋۇجۇدىدىن پارتلاپ چىققان كۈچ مىللەتنىڭ ۋۇجۇدىدىن پارتلاپ چىققان كۈچتۇر. گەرچە باتۇر ئوغلانمىز ئابدۇراخمان بوكس مەيدانىدا رەقەبىنى يەڭگەن بولسىمۇ، ماھىيەتتە مەۋجۇتلۇق مەيدانىدا ئۇيغۇر مىللىتى ئۆزى ئۈستىدىن غالىب كەلدى، ئۆزىنىڭ ئاجىزلىقىنى يەڭدى. ئابدۇ- راخماننىڭ غەلبىسى مىليونلىغان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ روھىنى كۆتۈرۈپ، سوۋۇغان قانلىرىنى قايناتتى.

ئابدۇراخماننىڭ غەلبە يولىمۇ پۇرسەت ھەققىدىكى بايانلىق- رىمىزنى ئىسپاتلىدى. پەخىرلىك، باتۇر ئوغلانلىرىمىزدىن ئاب- دۇشۈكۈر مىجىت «بوكس شاھى» بولغاندا، ئەكرەم مەملىكەت- لىك مۇسابىقىلەردە ئەڭ ياخشى نەتىجىگە ئېرىشكەندە، ئابدۇراخ- مان تېخى ئانچە نامى چىقمىغان بالا ئىدى. لېكىن ئۇ ئۆزبېكىس- تاندىكى خەلقئارا سەھنىدە بىردىنلا نام چىقاردى. بىردىنلا چول- پانغا، خەلقىمىز قەلبىدىكى چىراغقا ئايلاندى. پۇرسەت ۋە خە-

رىسقا تولغان ئەي 21 - ئەسىر، مانا بۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ساڭا
تەييارلىغان سوۋغىتى، دەرۋازاڭنى قاقىدىغان سىمۋوللۇق مەنىگە
ئىگە پولاتتەك مۇشتى!

زامانىۋى خۇراپاتلىق ۋە ئۇنىڭ ئالامەتلىرى

ئېسىمدە قېلىشچە، نەچچە ئون يىل ئىلگىرى جەمئىيەتتە ھەربىيگە چوقۇنۇش بىر مەزگىل مودا بولغانىدى. ئەڭ گۈزەل قىزلار سۆيگۈ - مۇھەببەتتە ھەربىيلەرنىڭ نەزىرىگە ئىلىنىشنى ئۆز تاللىشى قىلغان. ھەربىيلەرگە ياتلىق بولالغانلىقىدىن ئۆز-لىرىنى بەختلىك ھېس قىلىشقانىدى. ھەربىيچە كىيىنىشمۇ مودا ئىدى. كېيىن شوپۇرلار بىردىنلا جەمئىيەتتىكى ھەممە ئادەم چوڭ بىلىدىغان مەنپەئەتلىك شەخسكە ئايلاندى. جاھاننىڭ ئىشلىرى پۇلغا يۈزلەنگەندىن كېيىن، سودىگەر - خوجايىنلار، ئەمەلدار - باشلىقلار مودا بولدى. نەچچە يىل ئىلگىرى كىشىلەر تېلېفون تۇتۇپ سۈرەتكە چۈشكەنلىكى، چاقىرغۇ ئاسقانلىقىدىن پەخىرلەنسە، ھازىر يانفونى بارلىقىدىن پەخىرلىنىدىغان بولۇشتى. رېستوران دەۋرى ئاخىرلىشىپ كەچلىك بەزمىخانا، دېسكو-خانا دەۋرى باشلاندى... تېلېۋىزور ئومۇملاشماستا كىتابتىن باش كۆتۈرمەيدىغان ياشلار ھازىر كومپيۇتېر ئالدىدىن كېتەلمەيدىغان بولۇپ قالدى...

ئاجايىپ بىر دەۋردە ياشىماقتىمىز. ئادەملەر ئۇچۇرنىڭ ئو-يۇنچۇقىغا ئايلانغان. ھەرخىل ئىدىيىلەر زامانىۋى ۋاسىتىلەر - گې-زىت، تېلېۋىزور، كومپيۇتېر ئارقىلىق مېڭىمىزدىن ئورۇن ئېلىش ھەلەكچىلىكىدە. بىزمۇ نېمىلەرنىمۇ ئاقلاش، قانداقتۇر بىر ئىدىيىنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلاش، ئۆزىمىزنى ئىپادىلەش، كىملىرىگىمۇ تاقابىل تۇرۇش... ئۈچۈن ئالدىراش.

جەمئىيەتمۇ شۇنچىلىك ئالدىراش. تۈنۈگۈنكى نەرسىلەر بۇ-
گۈن يوق. تۈنۈگۈنكى يېڭى ئىدىيە بۈگۈن يوق. تۈنۈگۈنكى
ئىدىيە بۈگۈن ۋاقتى ئۆتكەن كونا گەپكە ئايلىنىپ قالغان...
تۈنۈگۈن خاتا دېيىلگەن نەرسىلەر بۈگۈن تۇيۇقسىز توغرا بولۇپ
چىققان. دەۋر ئادەملەردىن ھوشيارلىق، چىدام، جەسۇرلۇق تە-
لەپ قىلماقتا...

تەرەققىيات دەۋرىنىڭ ئەڭ زور چۇقانى، جەمئىيەتنىڭ ھەر
يىللىق تەرەققىياتىنى پىرسەنتلەشتۈرۈپ، كىشىلەرنىڭ زامانىۋى-
لىق تەقەززاسىدىن چاڭ - چاڭ بولۇپ كەتكەن نەزىرىگە تاشلاش
دۇنيا يۈكسەك دەرىجىدە ماددىي تۈس ئېلىۋاتقان بۈگۈنكى جەمئى-
يەتتىكى يېڭى ئىجتىمائىي ھادىسە. تەرەققىيات ۋە زامانىۋىلىق
ئىنسانلار تۈزۈمۈشىغا نۇرغۇن يېڭىلىقلارنى ئەكەلدى. لېكىن،
دۇنيادىكى مىللەتلەر تەپەككۈر قۇرۇلمىسى، مەدەنىيەت ئەنئەنى-
سى ۋە ئىجتىمائىي ئورنى ئوخشىماسلىقى تۈپەيلىدىن، بۇ يېڭى-
لىقلارنى ھەرخىل ھەزىم قىلدى. بەزى مىللەتلەردە ئاجىز ئەنگە
كۈچلۈك دورا، ئاجىز ئاشقازانغا قۇۋۋەتلىك تاام زىيان قىلغان-
دەك، تەرەققىيات ۋە زامانىۋىلىق ئۇلارنىڭ تەرەققىياتىنىڭ يېڭى
پىشاشىغا ئايلىنماي، بەلكى ئۇلارنىڭ تەپەككۈر قۇرۇلمىسى ۋە
روھىنى تۈرلۈك ئىجتىمائىي كېسەللەرگە گىرىپتار قىلدى. ئىن-
سان تەپەككۈرىنىڭ ئەڭ ئېسىل ھاسىلاتلىرى — پەن — تېخنىكا
مۆجىزىلىرى خۇراپاتلىقنىڭ زامانىۋى شەكىللىرىگە ئايلىنىپ،
ئىممۇنىتېت كۈچى ئاجىز، تارىخىي جەھەتتە قېرى، زامانىۋىلىق
جەھەتتە گۆدەك مىللەت ۋە خەلقلەرنىڭ تەپەككۈر ۋە تەرەققىيات-
نى چەكلەيدىغان كىشەن بولۇپ قالدى. ھەتتا 500 نەچچە يىل
دۇنيانىڭ ئىلغار تەرەققىياتىنىڭ ئوربىتىسىدىن ئايرىلىپ، دۇنيا-
دىن خەۋەرسىز بېكىنمە ھالەتتىكى ياشاش، نادانلىق شۇنداق مىل-
لەتلەرنىڭ بىرى بولغان ئۇيغۇرلارنى دۇنيانىڭ يېڭى تەرەققىيات
مۆجىزىلىرى ئالدىدا خۇدۇكىسىرەيدىغان، گاڭگىرايدىغان ھالغا

ئەكېلىپ قويدى. ئىلىم - پەن يېڭىلىقلىرى ئۇلارنى خۇراپاتلىق - نىڭ پاتىقىغا پاتۇرۇپ قويدى.

خۇراپات دېگەن ئۇقۇم قاچان، قەيەردە بارلىققا كەلگەن؟ بۇ ھەقتە ئېنىق مەلۇمات يوق. لېكىن، خۇراپاتلىقنىڭ ئىنسانىيەت مەدەنىيەت دەۋرىگە كىرگەندىن كېيىن، تەپەككۈرىمىزغا يانداش - قانلىقى مەلۇم. تارىختىن بۇيان خۇراپاتلىق ئىجتىمائىي تەرەققى - يانقا ئەگىشىپ، ھەرخىل تۈس ئېلىپ تۇردى. لېكىن، ئۇنىڭ شەكلى ئۆزگەرگەن بىلەن ماھىيىتى ئۆزگەرمىدى. كىشىلەر ئۇ - نىڭغا ھەرخىل تەدبىرلەرنى بەردى. «پەنگە قارشى، ئىلمىي ئاسا - سى يوق، مەلۇم نەرسىنىڭ رولىنى ھەددىدىن ئارتۇق كۆپتۈ - رۇش، قارىغۇلارچە ئىشىنىش» خۇراپات ئۇقۇمىغا بېرىلگەن تەد - بىرنىڭ جەۋھىرى بولدى.

ئۆتمۈشتە كىشىلەر ئىلىم - پەننىڭ يۈكسەك تەرەققىياتى تۇرمۇشىمىزدىكى نۇرغۇن سىرلارنى ئېچىپ، خۇراپاتلىققا خاتىمە بېرىدۇ، دەپ قاراشقانىدى. لېكىن، خۇراپاتلىقنىڭ ئىلىم - پەن يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلىپ، دۇنيا بىلىم ئىگىلىكى دەۋ - رىگە كىرگەن بۈگۈنكى زاماندىمۇ يېڭىچە شەكىلدە مەۋجۇت بو - لۇپ، ھاياتىي كۈچىنى يوقاتماسلىقى بۇ خىل قاراشنىڭ ئىلمىي ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلىدى. ھەقىقەتەن تارىختىكى نۇرغۇن خۇرا - پاتلىق ئىجتىمائىي تەرەققىيات جەريانىدا يوقالغانىدى. لېكىن، بىرخىل كونا خۇراپاتلىق يوقالسا، زىيىنى چوڭراق يېڭى خۇراپات - لىق پەيدا بولدى. ئىجتىمائىي تەرەققىيات كونا - يېڭى خۇراپات - لىقنىڭ ئورۇن ئالماشتۇرۇش جەريانى بولۇپ قالدى.

خۇراپاتلىق دېگەن سۆز خەنزۇچە 迷信 دېيىلىدۇ. بىز بۇ سۆزنى زاغرا تىل بىلەن تەرجىمە قىلساق، قارىغۇلارچە ئىشى - نىش، ئازغۇن ئېتىقاد دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ. خۇراپاتلىق دېگەن سۆزنىڭ مىللەتىمىزدىكى ئىستېمال مەنىسى بىلەن خەنزۇ - لاردىكى ئىستېمال مەنىسىنى بىرلەشتۈرۈپ قارىساق، خۇراپاتلىق -

نىڭ بىرخىل ئازغۇن ئېتىقاد، خاتا ئىشەنچ جەريانى ئىكەنلىكى مەلۇم بولىدۇ. ئادەم تەن ۋە روھتىن ئۆرە بولغان بىر مەۋجۇت-لىق. تەننىڭ ئوزۇقى تاماق، روھمۇ ئۆزىگە خاس «تاماق» قا موھتاج. روھ بىرخىل پىسخىك مەۋجۇتلۇق بولۇپ، ئېتىقاد، غايە، دۇنيا قاراش، ئىشەنچ ئۇنىڭ ئوزۇقىدۇر. خۇراپاتلىقمۇ بىرخىل ئىشەنچ جەريانى بولغاچقا، ئىنسان پىسخىكىسى ياكى روھى ئۇنىڭ بىلەن مەلۇم تەسەللىگە ئېرىشىدۇ. دېمەك، روھتىكى بۇ خىل ئېھتىياج خۇراپاتلىقنى زېمىن بىلەن تەمىنلەيدۇ. روھىمىز ئىجتىمائىي تەرەققىياتنىڭ تاراشلىنىشى جەريانىدا تا-ۋارلاشقان جەمئىيەتتىكى ئېلان تۈستى ئالغان ھەرخىل ئۇچۇر-لارنى قوبۇل قىلىپ، مەلۇم شەيئىنىڭ رولىنى ئۆز مەۋجۇتلۇقى ۋە تەرەققىياتى ئۈچۈن تۈۋرۈك بولالايدىكەن، دېگەن قاراشقا كېلىدۇ. لېكىن، روھتىكى تارىخىي قېرىلىق بىلەن زامانىۋى گۆ-دەكلىك بەزى قاراشلارنى بىلىپ - بىلمەي مۇبالىغە قىلىپ، خۇراپاتلىق دەرىجىسىگە كۆتۈرىدۇ. بۇ جەريان خۇددى بەزى نادان كىشىلەرنىڭ كېسەلدىن تېز ساقىيىپ كېتىمەن، دەپ دورىنى دوختۇر بۇيرۇغان مىقداردىن ھەسسىلەپ ئارتۇق يەۋىلىپ، كېسىلى تېخىمۇ ئېغىرلىشىپ كەتكەن جەرياندا قىلغان تەپەككۇرىغا ئوخشايدۇ. زامانىۋى خۇراپاتلىقنىڭ زېمىنى دەل مۇشۇ خىلدىكى زىياندۇر. بۇ خىل زىيان مىللەتنىڭ تەپەككۇرىنى تۇيۇق يولغا باشلاپ، ئىجتىمائىي تەرەققىياتىنى بوغۇشلايدۇ. ئۇيغۇرلار تا-رىختىن بۇيان كۆپ قېتىم دىنىي ئېتىقاد يەڭگۈشلىگەن، روھ ھەققىدىكى ئىزدىنىشلەرگە مايىل خەلق بولغاچقا، خۇراپاتلىقتىن ئىبارەت روھ ھادىسىسىمۇ ئۇلارنىڭ مەدەنىيىتىنى شەكىللەندۈر-گۈچى بىر مۇھىم ئامىل سۈپىتىدە ھازىرغا قەدەر داۋاملىشىپ كەلدى. گەرچە بەزىدە خۇراپاتلىق مىللىي مەدەنىيەتكە سىڭىشىپ ئۇنىڭغا جۇلا ۋە سىزلىقلىق بەخش ئەتكەن بولسىمۇ، كۆپ ھالدا مىللىي ئىجتىمائىي تەرەققىياتقا پۈتلىكاشاڭ بولۇش رولىنى ئوي-

ناپ كەلدى. ئۇنىڭدىن باشقا، مىللىتىمىزنىڭ روھىغا سىڭىپ كەتكەن ياۋروپاغا ئوخشاش ئوتتۇرا ئەسىردىكى مەرىپەت ئويغىنىشى ۋە سانائەتلىشىش دەۋرىنى باشتىن كەچۈرمەي ھەم يېقىنقى زاماندىكى ئىلىم - پەننىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىياتىنى ئۆز ۋۇجۇددا تەجرىبە - سىناق قىلىپ كۆرمىي، زامانىۋى ئۇچۇر - ئېلېكترون دەۋرىگە سەكرەش تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان مەجىزىدىكى تارىخىي قېرىلىق ۋە زامانىۋى گۈدەكلىك ئۇچۇر - ئېلېكترون دەۋرىدە يەنە يېڭى زامانىۋى خۇراپاتلىقنىڭ مۇنبەت ئېتىزىغا ئايلىنىپ، يېڭى شەكىل ۋە يېڭى ئۇسۇل بىلەن تەپەككۈرىمىزنى زەنجىرلەشكە كىرىشتى. پەن - تېخنىكا يېڭىلىقلىرىنىڭ تۈر - مۇشتىكى رولىنى مۇبالىغە قىلىش، ئۆلۈك ھالدا ئۆز تەقدىرىنى ئۇلارغا تاپشۇرۇش، چوقۇنۇش خۇراپاتلىقنىڭ تۈرمۈشمىزدىكى ئەڭ يېڭى شەكلى بولۇپ قالدى. «بىزنىڭچە، خۇراپاتلىق بولسا، كىشىلەرنىڭ ئۆز تەقدىرى، ئامەت - تەلىمىگە قارىتا تۇتىدىغان غەيرىي ئەقلىي ئېتىقاد پوزىتسىيىسى ۋە ھەرىكىتىدۇر. خۇراپات ماھىيەتتە تەقدىرگە بولغان بىرخىل ئېتىقاد بولۇپ، خۇراپاتلىقنىڭ ئويىيېتىكى، مەنىسى، نەتىجىسى ۋە ئادەملەرنىڭ تەقدىرى ئۆزگىرىشچان، ئالدىن تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدىغان نەرسە بولغاچقا، ئەقلىيلىك (خۇسۇسىيەت) بۇ نۇقتىدا دائىم رول ئويىيېتىكىنى ئالمايدۇ. ئەكسىچە غەيرىي ئەقلىي خۇراپاتلىق ئەقلىيلىكنىڭ كەمچىللىكىنى تولۇقلاپ، كىشىلەرنىڭ ئۆز تەقدىرىنى مەلۇم دەرىجىدە ئالدىن بىلىشىگە، ياخشىلىقنى قولغا كەلتۈرۈپ پالاكتە چىلىكتىن ساقلىنىشىغا ياردەم بېرەلەيدۇ. ئەلۋەتتە، ئەنئەنىۋى فولكلور ئىلمىنىڭ تەتقىقات ئويىيېتىكى سانالغان خۇراپاتلىق دەۋر - لەرنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ، ئۇنىڭ تۈپ مەنىسىدە قىسمەن ئۆزگىرىشلەر بولۇشى، دەۋر تەلىمىگە يارىشا ئوخشاشمىغان شەكىللەرگە ئىگە بولۇشى، ھەتتا كونكرېت پائالىيەت شەكىللىرىدە تۈپتىن يېڭىلىنىشلار بولۇشى مۇمكىن» دەيدۇ شىنجاڭ پېداگوگى.

گىكا ئۈنۋېرسىتېتىنىڭ ياش ئوقۇتقۇچىسى، شىنجاڭ ئۈنۋېر-
سىتېتى ئەدەبىيات فاكولتېتىنىڭ 1998 - يىللىق دوكتور ئاسپ-
رانتى، فولكلور پەنلىرى بويىچە ياش ئالىم ئەنۋەر سەمەد غەر-
بىي.

بىز بۇ ماقالىدە ئىجتىمائىي رېئاللىقىمىزدا مەۋجۇت بولۇ-
ۋاتقان خۇراپاتلىقنىڭ دەۋرىمىزدىكى يېڭىچە ئالامەتلىرى ئۈستىدە
قىسقىچە توختىتىلىمىز.

1. كىتاب خۇراپاتلىقى

كىتاب خۇراپاتلىقى كىتابقا چوقۇنۇش، ھەممە مەسىلىنىڭ
جاۋابىنى كىتابتىن ئىزدەش، كىتابىي بىلىملەردىن گۇمانلىنىشقا
پىتىنالماسلىق، تەپەككۈرى كىتابتىن ئىبارەت قېلىپقا سولنىپ
قېلىش خاھىشىنى كۆرسىتىدۇ. كىتاب ھەقىقەتەن بىر بىلىم
خەزىنىسى. ئۇنىڭ كەشىپ قىلىنىشى يېزىق، قەغەز، مەتبەئەگە
ئوخشاش بىر مۆجىزە. ھازىر دۇنيادا بىر دۆلەت ئاھالىسىنىڭ
كىتاب ئوقۇش نىسبىتىنىڭ ئاز - كۆپلۈكى شۇ دۆلەت ئاھالىسى-
نىڭ ساپاسىنى ئۆلچەشتىكى مۇھىم ئۆلچەم. ستاتىستىكىلاردىن
قارىغاندا، ھازىرقى دۇنيادىكى تەرەققىيات سەۋىيىسى ئەڭ يۇقىرى
دۆلەتلەر كىتاب ئىستېمالى ئەڭ يۇقىرى دۆلەتلەردۇر. دۇنيادىكى
تۇنجى كىتابنىڭ قاچان، قەيەردە بارلىققا كەلگەنلىكى مەلۇم ئە-
مەس. لېكىن، نۇرغۇن مىللەت - دۆلەتلەر - مىسىرلىقلار،
جۇڭگولۇقلار، يەھۇدىيلار، سۈرىيىلىكلەر تارىختىكى تۇنجى كى-
تابىنى ئەجدادلىرىمىز بارلىققا كەلتۈرگەن، دەپ پاكىت قويۇپ،
ئۆز مەدەنىيىتىنىڭ ئەزەلدىن ئۈستۈن ئەۋزەل، يوشۇرۇن كۈچكە
ئىگە مەدەنىيەت ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىماقچى بولۇشىدۇ. كىتاب
بارلىققا كېلىشتىن ئىلگىرى يىللار - ئەسىرلەرنىڭ ئۆتۈشى
ئىنسانىيەتنىڭ خاتىرىسىنى غۇۋالاشتۇرۇپ تالاي ئەقىل دۇرداند-

لىرى غايىب بولغانىدى. كىتابنىڭ بارلىققا كېلىشى ئىنسانىيەتنىڭ ئەقىل - پاراستىنى ساقلايدىغان خەزىنىگە ئىگە قىلدى، تارىخ بۇ خەزىنىنى بېيىتىپ باردى. تارىخنىڭ ھەرخىل قاتلاملىرىدا بارلىققا كەلگەن مۇتەپەككۈر - ئالىملارنىڭ ئەقىل - پاراستىدىن بۇ خەزىنە تېخىمۇ زورىيىپ، تولۇقلىنىپ نۇرلاندى. كىتاب يەنە ئۆتمۈش بىلەن بۈگۈننى ئۇلايدىغان، بۈگۈننى ئۆتۈمۈشكە تۇتاشتۇرىدىغان كۆۋرۈك، ئەجدادلار بىلەن ئەۋلادلارنى پىكىر ئالماشتۇرۇش ئىمكانىيىتى بىلەن تەمىنلەيدىغان سۆھبەت سورۇنىدۇر. تارىختا كىتاب ھەققىدە ئاجايىپ بۈيۈك تەرىپاتلار بولۇنغان. ئارگېنتىنا يازغۇچىسى بورگىس: «كىتاب ئىنساندەپتەنىڭ خاتىرىسى ۋە تەسەۋۋۇرنىڭ ئۇزىرىشىدۇر» دېسە، جەمالىددىن ئافغانى: «ئاللا ئىنسانلارنىڭ ئوقۇشى ئۈچۈن ئىككى كىتاب ئەۋەتتى، بىرى <قۇرئان كەرىم>، بىرى تەبىئەت. لېكىن بۇ ئىككى كىتابنىڭ مەزمۇنى بىر - بىرىگە زىت ئەمەس، بەلكى بىر - بىرىنى تولۇقلايدۇ» دېگەنىدى. ئادەملەر كىتابنى يەنە خەزىنىگە ئوخشاتقان. قەدىمكى مىسىرنىڭ كىتاب زاپىسى بىمقەياس كۆپ بولۇپ، ئىسكەندىرىيە كۈتۈپخانىسىغا ئوت كەتكەندە كىشىلەر ئىنسانىيەتنىڭ خاتىرىسى كۆيۈپ كۈلگەن ئايلىنىدىغان بولدى، دېگەندە، ئىمپېراتور قەيسەر: «مەيلى، كۆيۈۋەرسۇن، بۇ كىتابلاردىكىنىڭ ھەممىسى جۈپلۈش» دېگەنىدى. بىزدە: «كىتاب - بىلىم بۇلىقى» دەيدىغان ھېكمەتمۇ بار. كىتاب ھەققىدە يەنە تالاي ھېكمەتلىك تەرىپاتلارنى مىسال كەلتۈرۈش مۇمكىن. ئۇنداقتا ئىنسانىيەت تۇرمۇشىدا شۇنداق مۇھىم رول ئويناۋاتقان كىتابقا چوقۇنۇشنى نېمە ئۈچۈن خۇراپاتلىق، دەپ قارايمىز؟

ئىلىم - پەننىڭ يۈكسەك تەرەققىياتى، مائارىپنىڭ ئۈنۈپ - سالىشىشى ۋە يۈكسەك دەرىجىدە مۇنتىزىملىشىشى، مەتبەئە تېخنىكىسىنىڭ غايەت زور تەرەققىياتى ئىنسانىيەتنى كىتاب بىلەن

چەمبەرچاس باغلىدى. كىتاب بىزنىڭ كۆز، قۇلاق، قولىمىزغا ئايلاندى.

ئۈچۈر تېخنىكىسىدىكى بۆسۈش، ئىقتىسادنىڭ يەر شارىلىد- شىشى ئەنگەنئۇى مەدەنىيەت ۋە جۇغراپىيە چېگرىلىرىنى بۇزۇپ تاشلاپ، يەرشارى مەنتىقە جەھەتتىن كىچىكلەپ بىر كىچىك كەنت ھالىتىگە كېلىپ قالدى. كىتابنىڭ ئىنساننىڭ دۇنيانى تونۇش، ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش جەريانىدىكى كەم بولسا بولمايدىغان قوراللىق خاراكتېرى مىسلىسىز كۈچەيدى. كىتابنى ئەمەلىيەتكە تەتبىقلاپ، سەگەك تەپەككۈر بىلەن چىن مەنىسىنى چۈشىنىپ ئوقۇيدىغان مىللەتلەر تەرەققىي قىلىپ، ئۆز تەقدىرىد- نىڭ خوجايىنىغا ئايلاندى. يۈكسەك قەدىمىي مەدەنىيەتكە، مەرد- پەت ئېڭىغا ئىگە ئۇيغۇرلاردىكى كىتابنى ئۇلۇغلاش (كىتابنى ئۇلۇغلاش مەدەنىيەتلىك، مەرىپەتلىك مىللەتلەردىكى بىر يۈكسەك ئاڭ) تۇيغۇسى بىلەن كىتابنىڭ زامانىۋىلىقتىكى پارغانىپىرى مۇ- ھىملىشىۋاتقان يېڭى رولى بىرلىشىپ، بىزدە كىتاب ھەققىدە يېڭى تونۇش پەيدا قىلدى. لېكىن، زامانىۋى تەپەككۈردىكى گۆ- دەكلىك ۋە بېكىنمە خاراكتېر تۈپەيلىدىن كىتابقا بولغان بۇ خىل پايدىلىق تونۇش ئوڭايلا كىتاب خۇراپاتلىقىغا ئورۇن بوشاتتى. مىللەتنىڭ مۇتەپەككۈرلىرى رېئال مەسىلىلەرگە رېئاللىقتىن، ئۆز تەپەككۈردىكى جاۋاھىراتلارنىڭ يورۇتۇشىدىن جاۋاب ئىزدە- مەي، كىتابتىن جاۋاب ئىزدەش، كىتابتا جاۋابى يوق مەسىلىلەر بىلەن كارى بولماسلىق، كىتابنى ھەممىگە قانداق ئەڭگۈشتە ھېسابلاشتەك تۇيۇق يولغا كىرىپ قالدى. كىتابقا بېرىلگەن تە- بىرلەردىكى ئىجابىي ئامىللارنىڭ كۆپلۈكى كىتابقا بولغان تونۇ- شىمىزدىكى بىر تەرەپلىملىكنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ، كىتابنىڭ يەنە بىر تەرىپى بولغان كىتابنىڭ ئىجابىي ئىدىيە، ئىجابىي بىلىم تارقىتىشتىن باشقا زەھەرلىك ئىدىيە، سەلبىي بىلىم تارقىتىش رولىغا سەل قارالدى. زامانىنىڭ قانداقتۇر بىر ئۇلۇغى «دۇنيادا

خاتا ئىدىيە يوق، ئوخشاشمىغان كۆز قاراش مەۋجۇت» دېگەندەكەن. بۇ قاراش كىتابنىڭ خاراكتېرىگە ئەڭ مۇۋاپىق كېلىدىغان بىر سۈپەتتۇر. كۈندۈزنىڭ كېچىسى، تۇغۇمنىڭ ئۆلمىكى بولغاندەك، ھەرقانداق بىر كىتابتا ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئاشكارا ياكى يوشۇرۇن ئىدىيە، تۇرمۇش كۆز قاراشلىرى، ھەرخىل بىلىملەر ئىنسانىيەت ئۈچۈن پۈتۈنلەي پايدىلىق ياكى پۈتۈنلەي زىيانلىق بولۇپ كېتىشى ناتايىن. كىتاب — يازغۇچىنىڭ مەھسۇلاتى. يازغۇچىمۇ بىر ئادەم. ئۇ ئادەم بولۇش سۈپىتىدە مەلۇم بىر مەدەنىيەت قارىشىغا، ئۆزىگە خاس قىممەت ئەنئەنىسىگە ئىگە مەلۇم توپنىڭ ياكى مىللەت - دۆلەتنىڭ ئادىمى، شۇنداقلا مەلۇم دەۋر، مەلۇم ئىدىئولوگىيىنىڭ ئادىمى. ئۇنىڭ يازغان كىتابى مەيلى قانچىلىك ياخشى بولۇپ كەتسۇن، ھامان چەكلىمىلىككە، بىر تەرەپلىمىلىككە ئىگە. دۇنيادا خاراكتېر جەھەتتىن تۈپتىن پەرقلىنىدىغان ھەرخىل دەۋر، ئىدىئولوگىيىلەرنىڭ مەۋجۇتلۇقى قىل سىغىماس پاكىت. كىتاب ئۆلۈك نەرسە، تەپەككۈر كىتاب قۇرىدىن ئورۇن ئالغاندىن كېيىن، ئۆلۈك نەرسىگە ئايلىنىدۇ، يېڭى بىر تەپەككۈر ئىگىسىنىڭ كۆزى بىلەن ئۇچراشمىغۇچە تىرىلمەيدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، ھەرقانداق كىتاب ئاپتور ۋە ئاپتور ۋەكىللىك قىلغان ئادەملەر توپىنىڭ قارىشى - مەقسىتىدىن خالىي ئەمەس. لېكىن، كىتابنىڭ بۇ خىل ئالاھىدىلىكىدىن چۆپ چۆپ مەلۇم كىتابلارنى تارقىتىپ، مەلۇم كىتابلارنى چەكلەشنىڭ ھاجىتى يوق. گەرچە بەزى دۆلەتلەردە سىياسىئونلار ھەقىقەتەن شۇنداق ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ، ئۆز ئىدىيىسى ۋە مەنپەئىتىگە زىت كېلىدىغان كىتابلارنى چەكلەپ، تىزگىنلەپ باققان بولسىمۇ، كېيىنكى ئەمەلىيەت ئۇلارنىڭ مەغلۇپ بولغانلىقىنى ئىسپاتلىدى. ھازىرقىدەك ئېچىۋېتىلگەن، ئۇچۇرلاشقان، يۈكسەك دەرىجىدىكى دېموكراتىيە ئىنسانلارنىڭ ئورتاق شوئارىغا ئايلانغان چاغدا، كىتابلارغا چەك بېكىتىپ بېرىش شىددەتلىك زور كەلكۈند.

نى قۇم توغان بىلەن توسماقچى بولغاندەك ئەخمىقانلىكتۇر، خالاس. تەپەككۈردىكى سەكرەش سىياسىي تەپەككۈردىكى سەكرەشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغانلىقى مۇقەررەر. سىياسىي رېئال-لىقتىكى ئۆزگىرىش مەلۇم ۋاسىتىلەرنىڭ سىقىپ چىقىرىلغانلىقىنى كۆرسەتكەندەك قىلىسمۇ، ئەمەلىيەتتە شۇ ۋاسىتىلەرنىڭ ماھىيەت جەھەتتە ئۆزگەرمەي شەكىل جەھەتتىن ئۆزگەرگەنلىكىدىن نى كۆرسىتىدۇ. دېمەك، كىتابمۇ بىر ۋاسىتە. ھەرخىل گۇ-رۇھلارنىڭ مەقسىتى كىتاب كەينىگە يوشۇرۇنغان. شۇڭا، كىم-دۇر بىرى: «مەن كىتاب ئوقۇغاندا خەتنىڭ ئۆزىنى ئەمەس، قۇرلار ئارىلىقىنى ئوقۇيمەن» دېگەنكىن. ئاددىي تەپەككۈر بىلەن ئېيتقاندا، قۇرلار ئارىلىقىدا ھېچنېمە يوق، ئۇنى ئوقۇش مۇمكىن ئەمەس. چوڭقۇرراق ئويلىنسا، بۇنداق قىلىش تامامەن مۇمكىن. شۇ چاغدا بۇ كىتاب ئوقۇشتىكى ئىنتايىن جانلىق ئۇسۇل بولۇپ چىقىدۇ. بۇ يەردىكى قۇرلار ئارىلىقىنى ئوقۇش ماھىيەتتە قۇرلارنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنغان مۇددىئا - مەقسەتنى ئوقۇشتۇر. قىسقىسى، ھەرقانداق بىر كىتابتا مۇددىئا بار. بۇ مۇددىئا كىتاب ئاپتورىنىڭ، ئاپتور مەنسۇپ بولغان جەمئىيەت ۋە دەۋرنىڭ، گۇرۇھ، ھۆكۈمەتنىڭ مۇددىئاسى بولۇشى مۇمكىن. دېمەك، كىتاب ئوقۇش بىر بىلىم. كىتابنى تاللاپ، چۈشىنىپ ئوقۇماي قارىغۇلارچە ئوقۇش، ھەممە ھەقىقەتنى كىتابتىن ئىزدەش خۇراپاتلىقتۇر. كىتاب بىر ئەينەك، لېكىن ئەڭگۈشتە ئەمەس. كىتاب ئوقۇش، ئوقۇغاندىمۇ قەدىرلەپ ئوقۇش كېرەك. لېكىن، چۈشىنىپ تۇرۇپ كىتابنىڭ ئۆزىمىزدەك ئادەم تەرىپىدىن يېزىلغانلىقىنى ئەقىل بىلەن ئويلاپ، سوئال قويۇپ تۇرۇپ ئوقۇش كېرەك. ياپونىيە ئالىمى گاۋچياۋشېنمۇ «مېڭىنى يۇيۇش» دېگەن كىتابىدا: «مېڭىنى يۇيۇش — مېڭىدىكى ئىدىيىنى پاكىز يۇيۇپ تاشلاپ، يېڭى ئىدىيە قاچىلاپ ئىنساننى ئۆزگەرتىش، دېمەكتۇر. مېڭىنى يۇيۇشنىڭ مەقسىتى

ئادەمنىڭ ئىدىيە، ھېسسىيات، ھەرىكىتىنى كونترول قىلىپ، ئادەمنى مېڭە يۇغۇچىنىڭ ئىرادىسىگە بويسۇندۇرۇشتۇر. ھەممە ئادەمنىڭ مېڭىسى ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا باشقىلار تەرىپىدىن يۇيۇلۇۋاتقان بولىدۇ. ماھىيەتتە ھاكىمىيەتمۇ، ھەرخىل سىيا-سىي گۇرۇھلارمۇ، سودا-شىركەتلىرىمۇ مېڭە يۇيۇش بىلەن شۇ-غۇللانغۇچىلاردۇر» دەپ يازىدۇ ۋە كىتابنى مېڭە يۇيۇشنىڭ ئۈ-نۈملۈك بىر قورالى سۈپىتىدە تىلغا ئالىدۇ. كىتاب ئوقۇش ئارقىلىق يېڭى ئىدىيىلەرنى مېڭىگە قاچىلاش مۇمكىن، لېكىن قايسى ئىدىيە يېڭى ۋە ئىلغار، قايسى ئىدىيە كونا ۋە زەھەرلىك، قايسى قاراش بىزنىڭ رېئاللىقىمىزغا ماس كېلىدۇ؟ بۇنى ئاڭقى-رىش ئۈچۈن تەپەككۈر قىلىش كېرەك. كىتاب ئارقىلىق ئىدىيە قوبۇل قىلىش — ماھىيەتتە باشقا ئىدىيە تەرىپىدىن بويسۇندۇ-رۇلۇش جەريانىدۇر. كىتابنىڭ بۇ خىل خاراكتېرىنى چۈشىنىپ تۇرۇپ كىتاب ئوقۇغاندا، ئاندىن كىتابقا چوقۇنۇش — كىتاب خۇراپاتلىقىدىن ساقلانغىلى بولىدۇ ۋە كىتابتىكى ئىدىيە بىزنى بويسۇندۇرماي، بىزنىڭ ئىدىيىمىزنىڭ تەركىبىي قىسمىغا ئايل-نىدۇ.

2. مائارىپ - بىلىم خۇراپاتلىقى

مائارىپ ۋە ئالىي مەكتەپنى خۇراپاتلىق سۈپىتىدە تىلغا ئېلىش نۇرغۇن ئادەمنى چۆچۈتۈشى مۇمكىن. لېكىن، بۇ خىل خۇراپاتلىق رېئاللىقىمىزدا مەۋجۇت ۋە بىزنىڭ ئىدىيىمىزگە تە-سىر كۆرسىتىپ تۇرۇپتۇ. مائارىپنىڭ رولىنى ھەددىدىن زىيادە كۆپتۈرۈۋېتىش، ئالىي مەكتەپلەرنىڭ ئىنسان تەقدىرىدە ئوينايدى-غان رولىنى مۇبالىغە قىلىش، مائارىپ ۋە ئالىي مەكتەپلەرنى ئۆلۈك ھالدا قۇتقۇزغۇچى سۈپىتىدە كۆرۈش دەل مائارىپ ۋە ئالىي مەكتەپ خۇراپاتلىقىنىڭ ئاساسىي مەزمۇنىدۇر.

مائارىپ ھەقىقەتەن بىر ئادەم، بىر مىللەت ۋە دۆلەتنىڭ تەرەققىياتىدا ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدىغان ئامىل. مەن ھەرگىز بۇ ماقالىدە مائارىپنىڭ رولىنى سەل چاغلىماقچى ياكى مائارىپنى ئىنكار قىلماقچى ئەمەس، بەلكى مائارىپ ۋە بىلىم ھەققىدىكى بىر تەرەپلىمە قاراشلار ھەققىدىكى گۇمانىمنى ئوتتۇرىغا قويماقچى. ھەرقانداق مىللەت ۋە دۆلەتنىڭ مىللىيلىكى، ئۆزىگە خاس مەدەنىيەت، تەپەككۈر ئادىتى، غايىسى بولىدۇ. مىللەت ئەزالىرىنىڭ ساپاسىنى يۇقىرى كۆتۈرىدىغان ئىجتىمائىي ئامىل مائارىپمۇ مىللەت ۋە دۆلەتنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى، ئورنى، تەرەققىيات تەلپىگە ئاساسەن ئۆز پروگراممىسى، تەرەققىيات يولى، نىشانىغا ئىگە بولىدۇ. مىللەتنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىيات ئېھتىياجى مائارىپنىڭ قۇرۇلمىسى، مەزمۇنىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ. پۈتكۈل دۇنيادىكى مائارىپ دېگەن سۆزنىڭ كۆرسىتىدىغان مەنىسى، ئوخشاش بولغان بىلەن مائارىپنىڭ شەكلى، تەلپى، غايىسى، پروگراممىسى ئوخشاشمايدۇ. مەسىلەن، جۇڭگونىڭ مائارىپى پروگراممىسىنىڭ مەقسىتى «تەربىيەلىنگۈچىلەرنى ئەخلاسى، ئەقلى، جىسمانىي جەھەتلەردىن تەڭ يېتىلگەن سوتسىيالىستىك ئاڭغا ئىگە مەدەنىيەتلىك ئەمگەكچىلەردىن قىلىپ يېتىشتۈرۈشتىن ئىبارەت». دېمەك، ھەرقانداق مائارىپنىڭ ئادەم تەربىيەلەشتە ئۆزىگە خاس مەقسىتى بار. لېكىن، مائارىپنىڭ ئۆزىگە خاس چەكلىنىدىغان يەرلىرىمۇ بار. مەسىلەن، مائارىپ ئۆز قۇرۇلمىسىدىكى ئەھۋالغا كۆرە ھەرخىل سەۋەبلەر، ئىلغارلىقى ۋە ياكى قالاقلقى تۈپەيلىدىن ھەممە ئادەمنى ساپالىق قىلىپ تەربىيەلەپ چىقالمايدۇ، ياكى تەربىيەلىگەن ئەڭ ئاساسلىق ئادەملىرىمۇ مۇشۇ باشقا بىر مىللەت ياكى دۆلەت مائارىپى تەربىيەلىگەن ئوتتۇرا ساپالىق ئادەملەرنىڭ ساپاسى بىلەن تەڭلىشەلمەسلىكى مۇمكىن. ئۇنىڭدىن باشقا، مائارىپمۇ ئۈزلۈكسىز ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش جەريانىدۇر. ئۇ ئادەمنى تەربىيەلەيدۇ، ئادەممۇ مائارىپنىڭ

قۇرۇلمىسىنى ئىسلاھ قىلىپ، تېخىمۇ سۈپەتلىك قۇرۇلما قىلىپ قۇرۇپ چىقىشقا تىرىشىدۇ. مىللىتىمىز تارىختا مائارىپنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتتىكى تۈرتكىلىك رولىنى چۈشەنگەن مەرىپەت-پەرۋەرلىك ئەنئەنىسىگە ئىگە بىر مىللەت. گېرمانىيىلىك بىر ئاقىل ئېيتقان: «ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولغان مىللەت قايتا قەد كۆتۈرۈشى مۇمكىن، مائارىپتا مەغلۇپ بولغان مىللەت مەڭگۈ قەد كۆتۈرەلمەيدۇ» دېگەن ھېكمەتنى ئېتىراپ قىلساقمۇ، بۇ ھەقتە تالاي - تالاي ئاچچىق ساۋاقلارمىز تولۇپ ياتسىمۇ، لېكىن بىزدىكى مائارىپ خۇراپاتلىقى يۇقىرىقى ھېكمەتنى بەكمۇ چوڭقۇر تونۇپ يەتكەنلىكىمىزدىن بولماستىن، بەلكى ئۇزۇن بىر مەزگىل ھۆكۈم سۈرگەن پىلانلىق ئىگىلىك سىياسىتى تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان، پەرزەنتلىرى ئوقۇۋاتقان مائارىپنىڭ پروگراممىسى، خاراكتېرى، نىشانىنى تولۇق چۈشەنمەي تۇرۇپ، ھۆكۈمەتنىڭ «تۆمۈر دەپتىرى» گە كىرىۋېلىشنى ئەڭ ئاخىرقى غايە قىلىپ تۇرۇپ، ئەۋلادلارنىڭ بارلىق تەقدىرىنى مائارىپتىن ئىبارەت دوغا تىكىپ، تەپەككۈر قىلىشتىن پەيدا بولۇۋاتىدۇ. بۇنداق كۆز قاراشتا ئەۋلادلار تەربىيىسى پەقەت مائارىپنىڭ ۋەزىپىسى بولۇپ قېلىپ، ئائىلە ۋە جەمئىيەتنىڭ رولىغا سەل قارىلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئاتا - ئانىلار بالىلىرىنىڭ تەربىيىلىنىشىدىكى مەغلۇ-بىيەت ۋە مۇۋەپپەقىيىتىنى مائارىپتىنلا كۆرىدۇ. بالىلىرىنىڭ ھۆكۈمەتنىڭ «تۆمۈر دەپتىرى» گە كىرىش - كىرەلمەسلىكى ئۇلارنىڭ مائارىپ سۈپىتىگە باھا بېرىشتىكى بىردىنبىر دەستىكى، ئالىي مەكتەپ مائارىپ قۇرۇلمىسىدىكى «داشقازان» مۇنا-سۈۋىتى تۈپەيلىدىن كىشىلەر ئالىي مەكتەپنى بىلىم ئېلىش، ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش ھالقىسى دەپ ئەمەس، بەلكى «ھۆ-كۈمەت قوينىغا كىرىۋېلىش - تۆمۈر تاۋاققا ئىگە بولۇش» ۋاسىتىسى، دەپ پاسسىپ چۈشەنگەن. ئىسلاھات، ئىشىكىنى ئې-چىۋېتىشتىن كېيىن، بۇ خىل تەقسىمات پىرىنسىپى ئۆزگەردى.

لېكىن، ئىسلاھات كېيىن تەسىر قىلغان يۇرتىمىزدا مىللىتىمىز -
نىڭ ئالىي مەكتەپكە بولغان تونۇشى تا ھازىرغا قەدەر «تۆمۈر
تاۋاق» كۆز قارىشىدا. ئۇلار ئالىي مەكتەپنى ئۆزىنى مۇكەممەل -
لەشتۈرۈشتىكى مائارىپنىڭ ئەڭ ئالىي ھالقىسى دەپ ئەمەس،
«تۆمۈر تاۋاق» قا ئېرىشىشتىكى ئەڭ ياخشى شوتتا، دەپ قارايدۇ.
مائارىپىمىزنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىدىن قارىغاندا، ئوقۇش يې -
شىغا توشقانلىكى ئادەمنىڭ ئالىي مەكتەپتە ئوقۇيالىشى مۇمكىن
ئەمەس. شۇنداقلا يۇرتىمىزنىڭ ئىگىلىك قۇرۇلمىسى ۋە ئىشقا
ئورۇنلاشتۇرۇش ئەھۋالىدىن قارىغاندا، جەمئىيەتنىڭ ھازىر بار
بولغان ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنى خىزمەتلىك قىلىپ بول -
مىقىمۇ ئوڭاي ئەمەس. بۇ ھەرگىز ئالىي مەكتەپتە ئوقۇشنىڭ
ئەمدى ئەھمىيىتى قالمىدى، دېگەنلىك ئەمەس. ئالىي مەكتەپ
جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ مەڭگۈلۈك غايىسى. ئەمدىكى مەسىلە
ئالىي مەكتەپكە كىرىش ئەمەس، ئالىي مەكتەپتە نېمىلەرنى ئو -
قۇش، قانداق ئوقۇش مەسىلىسىدۇر. دۆلەتنىڭ تەقسىماتىغا يۆ -
لىنىۋېلىش ئەمەس، ئۆزى ئاكتىپلىق بىلەن ئىختىساسلىقلار با -
زىرىغا يۈزلىنىش مەسىلىسىدۇر. ئۇنىڭدىن باشقا، يۇرتىمىزنىڭ
مائارىپ قۇرۇلمىسىدىن قارىغاندا، ئوقۇتقۇچىلار قوشۇنى ئەڭ
ئاجىز ھالقا، ئەمما باشلانغۇچ، ئوتتۇرا مەكتەپ مائارىپىدىكى
ئوقۇتقۇچىغا بولغان ئېھتىياج جەمئىيەتنىڭ تولۇق ئوتتۇرا مەك -
تەپتىن يۇقىرى ئوقۇش دېلومىغا ئىگە، جەمئىيەتنىڭ باشقا
تارماقلىرى ئورۇنلاشتۇرۇپ بولالمىغان ھەرخىل كەسىپتىكى
ئارتۇق ئەمگەك كۈچلىرى ئارقىلىق قاندۇرۇلۇشقا مەجبۇر بول -
دى. دېمەك، ئەۋلادلىرىمىز مائارىپتىن ئىبارەت ئىنسان روھىنى
لايىھىلەيدىغان ئېتىزلىقتا ھەقىقىي دېھقان — مائارىپ ئەھلى -
نىڭ قولىغا ئەمەس، ئىش ئەھلى بولمىغانلارنىڭ قولىغا تاشلاپ
بېرىلدى. مىللىي ئاڭدىكى بىخۇدلۇق، قەيىداش پىسخىكىسى ئو -
پەيلىدىن كەلگۈسى جانجان مەنپەئىتىمىزگە بىۋاسىتە مۇناسىۋەت.

لىك بۇ سورۇندا يۈز بېرىۋاتقان زامانىۋى تراگېدىيە ھېچكىمنىڭ دىققىتىنى قوزغىمىدى. مانا بۇ مائارىپقا چوقۇنۇۋاتقان بىر مىللەتنىڭ روھىدىكى سەمىمىيەت ۋە ۋىجدان!

ئالىي مەكتەپ نۇقتىسىدىن ئېيتساق، ئالىي مەكتەپلەردە جىزىنىڭ كەسىپ قۇرۇلمىسى 20 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىدىكى جەمئىيەت ئېھتىياجىنى چىقىش قىلىپ قۇرۇلغان بولۇپ، بازار، تەرەققىيات ئېھتىياجى كۆزدە تۇنۇلمىغان. مەۋجۇت كەسىپلەرنىڭ دەرسلىك قۇرۇلمىسىمۇ كۈنچە، ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ جەمئىيەتكە يۈك بولۇپ قېلىشى، مەكتەپ پۈتتۈرۈپ خىزمەت تاپالماسلىقى دەل مۇشۇ سەۋەبتىن. بىر بالا توققۇز يىللىق مەجبۇرىيەت مائارىپىنى ئادا قىلغان تۇرۇقلۇق جەمئىيەتتە جان باققۇدەك بىر كىشىلىك ئورۇن تاپالمىسا، يامىللى ئىخلاق، مىللىي مەدەنىيەتتىن تۈزۈكرەك خەۋىرى بولمىسا، ئالىي مەكتەپنى تۈگىتىپ خىزمەت تاپالمىسا، خەقنىڭ قولىغا قاراپ قالسا، بىرەر ۋاستىگە تايانماي ئىززىتى بىلەن ياشاش ئىقتىدارىغا ئىگە بولمىسا، بىز بۇ ھادىسىنىڭ سەۋەبىنى كىمدىن كۆرىمىز؟

ئالىي مەكتەپ ياش ئەۋلادلارنىڭ بىردىنبىر چىقىش يولى بولۇشى ناتايىن. ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرگەنلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئىختىساسلىق بولۇپ كېتىشىمۇ ناتايىن. مەسىلەن، دۇنيادىكى

1 - نومۇرلۇق كاتتا باي، كومپيۇتېر پادىشاھى بېل گايىتېس ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرمەيلا جەمئىيەتكە چىقىپ، ھازىرقى سەۋەبىمگە يەتكەن. لېكىن، بۇنداق دېيىش ئالىي مەكتەپنىڭ مىللىتىمىزدىكى رولىنى تۆۋەنلەتكەنلىك ئەمەس. ئالىي مەكتەپ مىللىتىمىز تەرەققىياتىدىكى ئەڭ مۇھىم ھالقا. ئالىي مەكتەپتە ئوقۇماي بولمايدۇ. مىللىتىمىز زىيالىيلىرىنىڭ ئوتتۇرىچە سەۋىيەسىنى ئالىي مەكتەپ مەلۇماتىغا يەتكۈزۈشنى بىر ئىجتىمائىي غايە سۈپىتىدە تونۇشنىڭ بىزنىڭ تەقدىرىمىزگە كۆرسىتىدىغان تەسىرى مۆلچەرلىگۈسىز. لېكىن، ئالىي مەكتەپ ھەممىنى ھەل

قىلىدۇ، دەپ بارلىق يۈكنى ئالىي مەكتەپكە يۈكلەپ قويۇشمۇ
 بىر خىل خۇراپاتلىقتۇر. نۇرغۇن غايىلىك ئوقۇغۇچىلار ئالىي
 مەكتەپكە كەلگەندىن كېيىن، ئۆز تەسەۋۋۇرىدىكى ئالىي مەكتەپ
 بىلەن ئۆزى كۆرگەن ئالىي مەكتەپنى سېلىشتۇرۇپ ئۈمىدسىز-
 لىنىدۇ. دېمەك، بۇ ئۈمىدسىزلىنىشنىڭ مەنبەسى ئالىي مەكتەپ
 ھەممىنى ھەل قىلىدۇ، دېگەن خۇراپاتلىقتىن كېلىپ چىققان.
 ئەمەلىيەتتە ھەممىنى ھەل قىلىدىغىنى ئالىي مەكتەپ ئەمەس،
 ئوقۇغۇچىنىڭ ئۆزى ۋە تىرىشچانلىقى، شۇنداقلا جەمئىيەت ئېھ-
 تىياجىنى كۆزدە تۇتۇپ تۈزۈلگەن جانلىق ئالىي مەكتەپ مېخا-
 نىزمى ۋە كەسىپ قۇرۇلمىسىدۇر. توققۇز يىللىق مەجبۇرىيەت
 مائارىپى بىزدە ئاساسەن ئەمەلگە ئاشتى. ئالىي مەكتەپكە كىرىپ
 ئوقۇۋاتقانلارنىڭ سانىمۇ ئاز ئەمەس. جەمئىيەتكە چىققاندا ئالىي
 مەكتەپتە ئۆگەنگەن پىلىملىرىنى ئىشلىتىدىغان يەر تاپالماسلىق
 ياكى بولمىسا ئۇ بىلىملەرنىڭ ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدىغانلىقىنى
 ھېس قىلىپ، ئۆزىنىڭ بىر زامانىۋى ساۋاتسىز بولۇپ قالغانلى-
 قىنى تونۇپ، كۆڭلى ئاچچىق بولۇش كۆز ئالدىمىزدا يۈز بېرىد-
 ۋاتقان بىر مائارىپ تراگېدىيىسى. راست، سان ئۆزگىرىشى
 سۈپەت ئۆزگىرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. لېكىن، مۇشۇ سان-
 لارغا مۇناسىپ ھالدا مىللىي ساپادا سەكرەش ھاسىل بولدىمۇ؟
 ئالىي مەكتەپتە ئوقۇغانلارنىڭ ھەممىسى ئىستىقبالىق بولدىمۇ؟
 ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئارىسىدىكى زامانىۋى ساۋاتسىزلىق
 زادى قانداق مەسىلە؟ بىز بۇ سوئالغا جاۋاب ئىزدەسەكلا، مائارىپ
 ۋە ئالىي مائارىپ ھەققىدىكى تونۇشىمىز تېخىمۇ ئايدىڭلىشىدۇ.
 يىغىپ ئېيتقاندا، بىزدىكى مائارىپ خۇراپاتلىقى چىن مەند-
 سىدىن ئۆز قانۇنىيىتىنى تاپقان مائارىپقا بولغان چوقۇنۇشتىن
 كېلىپ چىققان خۇراپاتلىق بولماستىن، گۇمان بىلەن تولغان،
 ھۆكۈمەتنىڭ «تۆمۈر دەپتىرى» گە چۈشۈۋېلىش تۇيغۇسىدىن پەيدا
 بولغان چوقۇنۇشتۇر. ھازىر «داشقازان» پاچاقلىنىدى، تۆمۈر دەپ-

خانلارنىڭ %70 ياتقى بوش... ئۇنداقتا. بىز شۇنچە زور ئىس-
تىمالغا تۇشلۇق بېيىپ كەتتۇقمۇ؟ ياق. يۇرتىمىز غەربىي شىمال
بويىچە ئەڭ نامرات، ئارقىدا قالغان رايون. بىزدىكى ئىستېمال-
چىلىق خاراكتېر نامراتلىقىمىزدىن كېلىپ چىققان ئىقتىساد نا-
دانلىقىدۇر.

ئىقتىساد نادانلىقى دېگەن نېمە؟

بۇ ئىقتىسادىي قانۇنىيەت بويىچە مەبلەغ سالماسلىق، ئىنتا-
يىن قىس مەبلەغنى ئورۇنسىز ئىشلىتىش ياكى ھېچقانداق پايدى-
سى يوق ئىشلارغا سەرپ قىلىپ تۈگىتىشتۇر. ھوشيار بولۇش
كېرەككى، بۇ خىل نادانلىق بىلەن تۈزۈپ كېتىۋاتقان پۇل ھەر-
گىز باشقىلارنىڭ پۇلى ئەمەس، ئۆزىمىزنىڭ پۇلىدۇر. ئۇل
مۇئەسسەسە قۇرۇلۇشى دېگىنىمىز، يول، ئۆچۈر، زاۋۇت -
كارخانا قۇرۇلۇشىدۇر. شىنجاڭدەك ئاھالە تارقاق، زېمىنى بىپا-
يان يەردە تېخىمۇ شۇنداق...

2. كومپيۇتېر خۇراپاتلىقى. بىزدە كومپيۇتېر ھەققىدىكى
تەشۋىقات ھەقىقەتەن يېتەرلىك ۋە مۇۋەپپەقىيەتلىك بولدى. %90
دېھقان، ئايرىم ساۋاتسىز خەلقىمىزنىڭ ئېڭىدا كومپيۇتېر رىۋا-
يەتلەردىكى «ئېچىل داىستىخان»، «سۇلايمان قالپاق» تىن، قىس-
قىسى ھەممە خاسىيەتلىك نەرسىدىن ئۈستۈن بىر ئەڭگۈشتەرگە
ئايلاندى. ھەقىقەتەن كومپيۇتېر زامانىۋى دۇنيادىكى بىر مۆجىزە
ياكى سۈنئىي ئەقىل. لېكىن، ئۇنىڭغا بارلىق ئەقىل قاچىلانغان
ئەمەس. ئۇ بىر ئۆلۈك نەرسە، شۇنداقلا پەن تەرەققىياتىنىڭ
مەھسۇلى. لېكىن، ئۇ يېگانە مەۋجۇت بولىدىغان نەرسە ئەمەس،
بەلكى ھەرخىل پەن تۈرلىرى تەرەققىي قىلىپ مەلۇم پەللىگە
يەتكەندە، بۇ خىل پەنلەردىكى ئورتاق ئېھتىياج تۈپەيلىدىن بار-
لىققا كەلگەن. يۇرتىمىزنىڭ ئەھۋالىدىن ئېيتقاندا، كومپيۇتېر
خۇراپاتلىقىنىڭ ھەم پايدىسى، ھەم زىمىنى بار. پايدىسى كومپيۇ-
تېر ئائىلىلەرگە كىرىدۇ ۋە كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزدىكى مۇھىم

بىر قورالغا ئايلىنىدۇ. زىيىنى يۇرتىمىزدىكى ئىگىلىك ۋە تەبىئىي پەن تەرەققىياتىدىكى قالاچلىق تۈپەيلىدىن «ۋەتەنپەرۋەر» ماركىلىق باشقۇرۇلىدىغان بومبا بىلەن قۇچقاچ ئاتقانداك ئىش بولىدۇ. كومپيۇتېر ئالىي فىزىكا، ئالىي خىمىيە، بىئولوگىيە تېخنىكىلىرىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن ئىشلىتىلمەي، خەت بېسىش، سالام خەت يېزىش، قارتا ئويناش، گېزىت كۆرۈش قورالغا ئايلىنىدۇ.

مەن بىر ئالىي مەكتەپ ئىشخانىسىغا قويۇلغان ئەڭ زامانىۋى كومپيۇتېرنىڭ خەت بېسىشتىن باشقا ئىشقا ئىشلىتىلمىگەندە. لېكىن ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. ھەتتا بۇ كومپيۇتېردا ماجاڭ ئويناپ قويدىغان ئەھۋاللارمۇ بار. مەن يەنە خەلقئارا ئۇچۇر يۇقىرى سۈرئەتلىك تاش يول (ئىنتېرنېت) دا قۇرۇلغان «تەكلى-ماكان چايخانىسى» دا ئىنتېرنېت ھەۋەسكارلىرىنىڭ قىممەتلىك ۋاقتى، ئىقتىساد ۋە زېھنىي كۈچىنى سەرپ قىلىپ، ئەڭ ئەرزدە مەس مەسىلىلەر ھەققىدە پاراڭلىشىۋاتقانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. قىسقىسى، قەدىمكىلەر ئېيتقان: تاش ئاقىلىنىڭ قولىغا چۈشسە گۆھەرگە ئايلىنىدۇ، گۆھەر ناداننىڭ قولىغا چۈشسە تاش بولۇپ قالىدۇ، دېگەن ئىش رېئاللىقىمىزدا يۈز بەردى. كومپيۇتېر ھەقىقەتەن ھەممىگە قانداق سىرلىق ئەڭگۈشتەرمۇ؟ شۇنداق بولۇشى مۇمكىن. لېكىن، بۇ خىل رېئاللىق كومپيۇتېر بىزنى باشقۇرغاندا ئەمەس، مېڭىمىز كومپيۇتېرنى باشقۇرۇپ ئۇنىڭ ھېكمىتىنى تونۇغاندا يۈز بەرىدۇ. ناۋادا كومپيۇتېر خۇراپاتلىقى ئىلمىي كومپيۇتېر قىزغىنلىقىغا ئايلانمايدىكەن، زامانىۋى پەندىنىڭ بۇ مۆجىزىسى بىزنىڭ دۈشمىنىمىزگە، تەپەككۈرىمىزنى بوغىدىغان سىرتماققا ئايلىنىپ قېلىشى مۇمكىن. تەرەققىي قىلغان ئەللەردىكى پىسخولوگىيە ئالىملىرىنىڭ تەتقىقاتىغا قارىغاندا، ئۇلار ئوتتۇرا، باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇتۇشىدا كومپيۇتېرنىڭ رولىغا ھەددىدىن ئارتۇق يۆلىنىپ قېلىش بالىلارنىڭ تەپەككۈرىمىزنى

كۆر قابىلىيىتىنى تۆۋەنلىتىۋېتىدىغانلىقىنى بايقىغان. بىزدە گەرچە كومپيۇتېر مەكتەپلىرىمىزدە ئومۇملىشىپ كېتەلمىگەن بولسىمۇ، بەزى ھاللىق ئائىلىلەردە ئومۇملاشتى. ھاللىق ئائىلىلەر لىرنىڭ بەگزاڧىلىرى شەخسىي كومپيۇتېرغا ئېرىشتى. بۇ ھال بالىلارنىڭ ئەقلىي قابىلىيىتىنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈن سېلىنغان كومپيۇتېر مەبلىغىنىڭ بالىلارنىڭ تەپەككۈر قابىلىيىتىنى تۆۋەنلىتىۋېتىدىغان زىيانلىق ئامىلغا ئايلىنىشىنىڭ بىزدىمۇ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، يۇرتىمىزغا كومپيۇتېر تېخنىكىسىدىكى يېڭىلىقلارنىڭ يېتىپ كېلىش سۈرئىتىنىڭ ئاستىلىقى بىر مەۋجۇت ئەھۋال. ھازىر بالىلار كومپيۇتېردا چەت ئەلنىڭ تالانتلىق ئۆسمۈرلىرىگە ئوخشاش يۇمشاق دېتال لايىھىلەپ شىركەت قۇرۇش كويىدا ئەمەس، ئويۇن ئويناش بىلەن ئاۋارە... كومپيۇتېر ئارقىلىق ئېلېكترونلۇق ئويۇنچۇق ئويناش ئۆسمۈرلىرىمىزدىكى گەۋدىلىك ئەھۋال.

3. تىل خۇراپاتلىقى. بۇ خىل خۇراپاتلىق تىل ئۆگىنىش — زامانىۋى تىللار ھەممىنى ھەل قىلىدۇ، دەپ قاراپ ئانا تىلىمىزنى نى چەتكە قېقىش ياكى ئېتىبارسىز قالدۇرۇشتا كۆرۈلىدۇ. دۇنيا ئىقتىسادىنىڭ يەر شارىلىشى ئەنئەنىۋى دۆلەت چېگرىلىرىنى بۇزۇپ تاشلاپ، مەدەنىيەت تىل چېگرىلىرىنى بۇزۇپ تاشلاش دەۋرىگە يۈزلەندى. بەزى رايون تىللىرى خەلقئارا تىللارغا ئايلاندى ۋە زامانىۋى خەلقئارا تىللارنى ئۆگىنىش بۈگۈنكى دۇنيانىڭ، زامانىۋىلىقنىڭ بىر ئەزاسىغا ئايلىنىشىنىڭ بىر زۆرۈر شەرتىگە ئايلاندى. ئانا - بوۋىلىرىمىز يۇرتىمىزنىڭ يىپەك يولىنىڭ مەركىزىگە جايلاشقانلىقىدەك جۇغراپىيىلىك ئالاھىدىلىككى ھەمدە باردى - كەلدى ۋە سەپەر خۇمارلىقتەك ئىجتىمائىي ئالاھىدىلىكى بىلەن ئەزەلدىن تىل ئۆگىنىشىنى ئۆز مۇكەممەللىكىدىكى مۇھىم بىر جەريان، دەپ قاراپ كەلگەن. ئەزەلدىن ئالىم - ئۆلىمالىرىمىز بىرنەچچە چەت ئەل تىلىنى ئانا تىلىدەك ئۆگىنىش.

نى ئۆزىگە پەرھىز قىلغان. ھەتتا بەزى سورۇنلاردا ئۇلار بىرنەچچە خىل تىلدا ئىلمىي مۇتالىئەلەرنى ئېلىپ بېرىشقان. باشقا تىللاردا ئىلمىي ئەسەرلەرنى يېزىپ، دۇنيادا مەشھۇر بولغان. ئەمما، بۇ جەرياندا ئۇلار چەت ئەل تىللىرىنى ئانا تىلىنى ئۈنتۈپ كېتىش ھېسابىغا ئەمەس، بەلكى ئانا تىلىنى تېخىمۇ بېيىتىش ھېسابىغا ئۆگەنگەن. ئانا تىلىنىڭ ئەڭ كامىل ئۈستازلىرىغا ئايلىنىپ، ئاندىن باشقا تىل ئۆگىنىشىنى قۇۋۋەتلىگەن. ھازىر بىزدە يەنە يېڭىۋاشتىن چەت ئەل تىللىرىنى ئۆگىنىش قىزغىنلىقى كۆتۈرۈلدى. ئەمما، بۇ ياخشى يۈزلىنىشنىڭ ئەكسىچە، ئۈي-غۇرلارنىڭ تەرەققىياتتا ئارقىدا قالغانلىقىنى تۈرلۈك تارىخىي، سىياسىي، ئىجتىمائىي ئامىللاردىن كۆرمەي، ئۇيغۇر تىلىغا، ئۇيغۇر تىللىق مائارىپقا دۆڭگەيدىغان، يامان سۈپەتلىك خاھىشمۇ باش كۆتۈردى.

تىلىمىز ھەقىقەتەن شۇنداق قالاقمۇ؟ تىلىمىز زامانىۋى مائارىپنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمامدۇ؟ ياق! ئۇيغۇر تىلى ئاۋۇش جەھەتتە دۇنيادىكى ئەڭ يېپىشقاق تىللارنىڭ بىرى. ئۇيغۇر تىلىدىكى ئاۋۇشلار ئارقىلىق دۇنيادىكى ھەرقانداق مىللەتنىڭ سۆزىنى ئەينەن تەلەپپۇز قىلىش مۇمكىن. ئۇنىڭدىن باشقا، ئۇيغۇر تىلى ھازىر دۇنيا تىلى بولۇپ قالغان ئىنگىلىز تىلىغا ئوخشاش باشقا تىللاردىن كەم سۆزلەرنى قوبۇل قىلىشتەك ئېسىل ئەنئەنىگە ئىگە. بەزىلەر بۇ ئەنئەنىنى تەنقىد قىلدى، لېكىن، بۇ خىل ئەنئەنە ئەمەلىيەتتە بىرخىل ئىلغارلىقتۇر. ئېسىمىزدە بولسۇنكى، دۇنيادا بىرمۇ ساپ تىل يوق. ھەتتا ئىنگىلىز تىلىنىڭ لۇغەت فوندىنىڭ تەخمىنەن ئۈچتىن بىرى چەت ئەل تىللىرىدىن كەلگەن سۆزلەردۇر. ھازىرقى مەسىلە — بىزنىڭ قالاقلىقىمىز تىل مەسىلىسى بولماستىن، بەلكى تەرەققىيات، سىياسەت، تۈزۈلمە، مەبلەغ سېلىش مەسىلىسىدۇر. «تىل — ۋەتەن دېمەك-تۇر». ئۆز تىلىنى ياخشى ئۆگىنىپ ئاندىن باشقا تىللارنى ئۆگى-

نىش قانۇنلۇق، ئىززەتلىك پاسپورت بىلەن چەت ئەلگە چىقىشقا ئوخشىسا، ئۆز تىلىنى قۇربان قىلىش ھېسابغا چەت ئەل تىلىنى ئۆگىنىش قانۇنسىز، پاسپورتسىز، خار - زار ھالدا چەت ئەلگە چىقىپ لاماكان - ئاققۇن بولۇشقا ئوخشايدۇ. تىل ئۆگىنەيلى، بىرلا خىل چەت ئەل تىلى ئەمەس، نەچچە خىل چەت ئەل تىلىنى ئۆگىنەيلى. «بىر تىل ئۆگىنىش ياشاۋاتقان دۇنيادىن سىرتقا قارىتا يەنە بىر دېرىزە ئاچقان بىلەن باراۋەر». تىل ئۆگىنەيلى، ئانا تىلىمىزنى ئۇنتۇش ھېسابغا ئەمەس، ئۇنى بېيىتىش، كۈچەيتىش ھېسابغا تىل ئۆگىنەيلى، چۈنكى تىل — ۋەتەن دېمەك-تۇر.

قىسقىسى، تەرەققىيات ھەممىنى ھەل قىلىدۇ، دەپ بار ئۈمىدىنى تەرەققىياتقا باغلاش بىر خىل خۇراپاتلىقتۇر. چۈنكى، تەرەققىياتنىڭ ھەممىسى ئىجابىي بولۇۋەرمەيدۇ، بەلكى بەزى تەرەققىيات بىزگە سەلبىي تەسىر كۆرسىتىپ، مىللىي ئىجتىمائىي ئېكولوگىيىمىزنى بۇزۇشى، مىللىي مەدەنىيىتىمىزنى ۋەيران قىلىشى، مۇھىتىمىزنى بۇلغايدىغان كەلگۈسى ئاپەتنىڭ خېمىرتۇ-رۇچى بولۇپ قېلىشى مۇمكىن. پەقەت بىز ئىگىسى بولالمىغان، بىز ئىلمىي ھالدا رول تۇتۇش نىشانىمىزغا قاراپ سىلجىش ھوقۇقىغا ئېرىشكەن تەرەققىياتلا بىزگە پايدىلىق تەرەققىياتتۇر.

4. تېلېۋىزور ۋە مەتبۇئات خۇراپاتلىقى

تېلېۋىزور بىر دېرىزە. لېكىن، بۇ دېرىزە بىز نېمىنى خالىساق، تالادا نېمە بولسا شۇنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان دېرىزە ئەمەس، بەلكى تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىنىڭ ئۆز مۇددىئا - ئېھتىدىيىچى بويىچە تاللاش ۋە شاللىشى، پىششىقلاپ ئىشلىشىدىن ئۆت-كەندىن كېيىن، بىزگە مەلۇم كۆرۈنۈش ۋە ئۇچۇرلارنى يەتكۈ-زۈپ بېرىدىغان دېرىزە. بىز پاسسىپ ئورۇندىكى دېرىزىدىن

سىرتقات قارىغۇچى. بىزدە قانال تاللاش ھوقۇقى بار، لېكىن ھەممە قانال يەنىلا تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىنىڭ باشقۇرۇشىدا. دېمەك، رادىئو - تېلېۋىزىيە ۋە گېزىتلەردىن كېلىدىغان ئۇچۇرلارنىڭ ھەممىسى مەقسەتچانلىققا ئىگە ياكى بۇ ئۇچۇرلارنىڭ كەينىگە مەلۇم مۇددىئالار يوشۇرۇنغان. ھازىر بىر قىسىم چەت ئەل رادىئولرىنىڭ تەشۋىقاتىدىكى ئۇچۇرلارمۇ دەل مۇشۇ پىرىنسىپ ئاساسىدا مەلۇم مۇددىئالغا يېتىشنىڭ قورالى سۈپىتىدە تارقىتىلىۋاتىدۇ.

دۇنيا ھازىر مەتبۇئات ئىلكىدىكى دۇنياغا ئايلاندى. كىشىلەر بىلىپ - بىلمەي مەتبۇئاتنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىغا چۈشۈپ قېلىپ، مەتبۇئات مۇددىئاچىلىقىنىڭ قۇربانىغا ئايلاندى. كىشىلەرنىڭ ھېسسىياتى، پىكىرى، ئىستېمالى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى مەتبۇئاتنىڭ يېتەكلىشىگە ئۇچرىدى. جۇڭگوغا ئوخشاش ھوقۇق مەركەزگە مەركەزلەشكەن، مەتبۇئات پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكى - يېتەكلىشىدىكى دۆلەتتە مەتبۇئاتنىڭ خەلقىنى يېتەكلىشى ناھايىتى پىلانلىق ئېلىپ بېرىلىدۇ. جۇڭگودا غەرب دۆلەتلىرىگە ئوخشاش ھەممە مەتبۇئات ئۆز مۇقامىغا توۋلايدىغان، ئۆزى بىلگەن سەنەمگە دەسسەيدىغان ئەھۋال يوق. جۇڭگودىكى مەتبۇئات مۇددىئاچىلىقىنى جۇڭگولۇقلارنىڭ ئىرادە مۇددىئاچىلىقى دېيىش مۇمكىن. ئەسلىي گەپكە كەلسەك، جەمئىيەتتە يۈز بەرگەن مەلۇم ۋەقە مەتبۇئاتتا شۇ ۋەقە ئاساسىدا نەچچە خىل خەۋەر قىلىنىشى مۇمكىن. ياخشى نىيەتتىكى كىشىلەر يەنە باشقا بىر نۇقتىدا خەۋەر قىلىشى مۇمكىن. بىز كۆزدە تۇتۇۋاتقان مەتبۇئات خۇراپاتلىقى دەل مەتبۇئاتنىڭ ئۇچۇرلىرىغا گۇمانسىز ئىشىنىپ قېلىش تۇر. مەتبۇئاتلارنىڭ پايدىلىنىپ كېلىۋاتقىنى دەل ئاشۇ خەلق مەزىدىكى مەتبۇئاتقا چوقۇنۇش خاھىشىدىن كېلىپ چىققان ساددەلىقتۇر.

ئېلان خۇراپاتلىقى مەتبۇئات خۇراپاتلىقىدىكى يەنە بىر گەۋدە.

دىلىك مەسىلىدۇر. گەرچە خەلقىمىزنىڭ ئېلان ئېڭى ئەمدىلەتنى شەكىللىنىۋاتقان بولسىمۇ، ئېلاننىڭ ھۇجۇمغا بەرداشلىق بېرىش ئىقتىدارىدىن تېخى كۆپ يىراقتا. ئېلان سودىگەرلىرى خەلقىمىز ئېڭىدىكى ساددىلىق، مەردلىك، زامانىۋىلىقنىڭ ھىيىلىگەرلىكىگە ئادەتلىنەلمەسلىك، شۇنداقلا نامراتلىق تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان ئەڭ ئېسىل ۋە ئەڭ گەرزىن تاۋار (بۇ ئىككى ئۇقۇم ئەمەلىيەتتە بىر - بىرىگە زىت، خەلقىمىز بۇ ئىككى ئۇقۇمنى بىر تاۋارنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئىزدەشتەك گۆدەك خاھىشقا ئىگە) غا ئېرىشىش خاھىشىدىن پايدىلىنىپ كېتىۋاتىدۇ. رادىئو - تېلېۋىزىيە، گېزىت - ژۇرناللاردىكى ئاتالمىش «ئاجايىپ خاسىيەتلىك، يېگەن ھامان تۈرلۈك - تۈمەن كېسەلگە شىپا قىلىدۇ. خان، گەرزىن، قۇلايلىق» دورا ئېلانلىرى ۋە باشقا تاۋار ئېلانلىرى بۇ خىل رېئاللىقنىڭ ئىسپاتىدۇر.

مەتبۇئات خۇرپاتلىقىدىن قۇتۇلۇشنىڭ ئۇسۇلى يەنىلا ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدىگەن ھالدا مەتبۇئات ئۇچۇرلىرىنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى بىلەن مۇددىئاسىنى باغلاپ تەھلىل قىلىش، مۇستەقىل پىكىر قىلىشقا ئادەتلىنىشتۇر.

5. چەت ئەلگە چوقۇنۇش — چەت ئەل خۇرپاتلىقى

چەت ئەللەر بىلەن مۇناسىۋەت قىلىشتىكى مەقسەت — ئۇلارنىڭ ئۆزىنى قۇدرەت تاپقۇزۇش يولىدىكى ئۆرنەكلىك قىممىتىگە ئىگە ئېسىل تەجرىبىلىرىنىڭ جەۋھەرلىرىنى قوبۇل قىلىش، پۇرسەت بولسا چەت ئەللەرگە چىقىپ، ئۆزى بىلەن باشقىلار ئوتتۇرىسىدىكى پەرقلەرنى سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق نەزەر دائىرىسىنى تېخىمۇ كېڭەيتىپ، ئۆزىنىمۇ، ئۆزىگىنىمۇ بىلىش، بۈگۈنكى تەرەققىي قىلىۋاتقان دۇنياغا يۈزلىنىشتىن ئىبارەت. لېكىن، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بىزدە چەت ئەل مەدەنىيىتى

تى، پەلسەپىسى، ئەدەبىياتغا چوقۇنۇپ، ئۆزىمىزنىڭ مەدەنىيىتى، پەلسەپىسى، ئەدەبىيات - سەنئىتىمىزنى پەس كۆرۈش، ئۇنىڭدىن نومۇس قىلىش خاھىشى ئەۋج ئالدى. بۇ خاھىش ئالدى بىلەن يۈرۈش - تۇرۇش، كىيىم - كېچەك، ياسىنىش - تارد - نىشتا كۆرۈلدى. مەسىلەن، كىيىم - كېچەكلىرىمىزنىڭ شەك - لى پۈتۈنلەي يېڭىلىنىپ، دوپپىدىن باشقا مىللىي كىيىم - كېچەكلىرىمىز ئاساسەن كىيىلمەيدىغان بولدى. ئەسلىدىكى ئۆي - غۇر كىيىم - كېچەكلىرى ئەمىلىكتە فولكلور مۇزېي ۋە سەھنىدە - گىلاخاس كىيىملەرگە ئايلاندى. غەربلىكلەرنى دوراپ چاچ بو - ياش، بۇدرە قىلىش ئەۋج ئالدى. ماھىيەتتە بۇ قىلىقلار ئۆز - ئۆزىمىزنى ئەجنەبىيلەرگە تەقىلدى قىلىدىغان دورامچىلىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس، خالاس. شۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇر قىزلىرىنىڭ ھۆس - نىگە ھۆسن قوشۇپ ئۆزگىچە مىللىي گۈزەللىك پەيدا قىلغان ئۇزۇن - بوستان چاچلار يوقالدى. شەرق شائىرلىرىنىڭ نەزىردە - دىكى كېچىدىكى دەرياغا، يىلانغا، مەجنۇنتال شاخلىرىغا ئوخشىد - تىلغان بۇ گۈزەللىك ئابىدىسى كىشىلەرنىڭ خىيالىدىكى ئارمانغا ئايلىنىپ قالدى. پەلسەپە ۋە ئەدەبىياتتىكى چەت ئەللەرگە چوقۇ - نۇش خاھىشى شۇنداق ئەۋج ئالدىكى، ئىنسانغا چوقۇنۇشنى كۈ - پۈرلۈك، دەپ قارايدىغان ئۇيغۇرلارنىڭ بۇ ئەۋلادلىرى چەت ئەل پويلاسوپلىرىنى ئىلاھ دەرىجىسىگە كۆتۈرۈشكە ئاز قالدى. مەسى - لەن، ئارىستوتېل ئۇلۇغلاندى، لېكىن ئارىستوتېلنىڭ ئەسەرلى - رىنى ئۆز ئەمگىكى ۋە ئۆزگىچە شەرھىلىرى بىلەن قۇتۇلدۇرۇپ قالغان 2 - ئارىستوتېل فارابى ئۇنتۇلدى. نېتىزىنىڭ «خاسىيەت - لىك ئادەم»، «دەرىجىدىن تاشقىرى ئادەم»ى ئۇلۇغلاندى، لې - كىن بۇ خىل پەلسەپىنىڭ ئەسلىي زېمىنى ياكى ئىگىسى - شەرق پەلسەپىسىدىكى «كامىل ئىنسان»، «ئارىفلىق» قاتارلىق پەلسەپىۋى قاراشلار ئۇنتۇلدى. گىيوتى ئۇلۇغلاندى، بورگىس ئۇلۇغلاندى، ئۇلار چوقۇنغان شەرق شائىرلىرىدىن شەيخ سەئىدى،

ھافىز شىرازى، ئەھمەد يەسەۋى، ئەلىشىر نەۋائىلار ئۈنتۈلۈشقا يۈز تۈتتى. چەت ئەل شۇنداق خاسىيەتلىك، ئۇلۇغمۇ؟ بەلكىم شۇنداقتۇ. ئۇلارنىڭ ئۇلۇغلۇقى، ئۆزىگە خاس يول، تەپەككۈر ئارقىلىق مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكەنلىكىدە، ھەرگىز باشقىلارغا چوقۇنۇپ ئۆزىنى يەرگە ئۇرغانلىقىدا ئەمەس. دېمەك، بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، چەت ئەللەرنىڭ مۇۋەپپەقىيەت يولى بىز ئۈچۈنمۇ ئۇل-گە قىلىشقا ئەرزىيدۇ. مەن ئىنتېرنېتتىكى ئۇيغۇرچە «تەكلىما-كان چايخانىسى» دا بولۇپ ئۆتكەن بىر سۆھبەت (يېزىق سۆھبەت-تى) نى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. سۆھبەتتە دېيىلىشىچە، سۆھبەتلەشكۈچى بىر ئۇيغۇر ئۆزىنىڭ ئۇيغۇر بولۇپ قالغانلىقىدىن نومۇس قىلىدىكەن. بۇ بىر توقۇۋېلىنغان ھېكايە ئەمەس، بەلكى بىر ئۇيغۇر بولۇشنى نومۇس بىلگەن ئۇيغۇرنىڭ ئۆز ئاۋازى. بىز چەت ئەلگە ھەرقانچە چوقۇنساقمۇ، ئۇلار ھەرگىز ئۆز-نىڭ ئەۋزەللىكىنى بىزگە قوش قوللاپ بېرىپ، باشقا يەرگە كۆچۈپ كەتمەيدۇ. بىز ئۇلارنىڭ ئالدىدا غېرىب - مۇساپىر ياكى ۋەتىنىدىن كەچكەن لاماكان - زەئىپ تىلەمچى، خالاس. بىزنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىمىز پەقەت مۇشۇ زېمىندىلا يىلتىزلاپ كۆكلەيدۇ؛ پەقەت ۋە پەقەت مۇشۇ زېمىندا بارلىققا كەلگەن مۇۋەپپەقىيەت ۋە يۈكسىلىشلا چىن مەنىسىدىن بىزگە مەنسۇپ بولغان ھەقىقىي مۇۋەپپەقىيەت ۋە يۈكسىلىشتۇر.

6. نوپۇز خۇراپاتلىقى

نوپۇز خۇراپاتلىقىنىڭ ئاساسىي ئىپادىسى نوپۇزغا چوقۇ-نۇش، نوپۇزلۇقلارنىڭ ھەرىكەت ۋە سۆزىنى قىبلىنامە قىلىپ تىۋىنىش، گۇمان قىلماسلىق. بۇ خىل خۇراپاتلىق گېزىت - ژۇرناللىرىمىزدا ھەممىدىن كۆپ ئۇچرايدۇ. نۇرغۇن ماقالىلەردە ئاپتورلار ئۇلۇغلارنىڭ پىكرى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ پىكرىنى تەس-

تىقلايدۇ. توغرا، باشقىلار ئىسپاتلاپ بولغان بىر ھەقىقەت ئارقىدىن
لىق ئۆزىنىڭ پىكرىنى دەلىللەشنىڭ ھېچ خاتاسى يوق. لېكىن،
بۇ خىل خاھىشقا ئىلھام بېرىلسە ياكى بۇ خىل خاھىش تۈزىتىلمىدە
سە، بىزنىڭ بارلىق پىكرىمىز ئۇلۇغلار پىكرىنىڭ سايىسىگە
ئايلىنىپ قالىدۇ. بىز ئۇلۇغلار پىكرىنىڭ مەھكۇملۇقىدىن قۇتۇلۇپ
لالماي، يېڭىلىق ۋە ئىجادىيەتنىڭ ساپ ھاۋاسىدىن نەپەسلىنىش
پۇرسىتىگە ئېرىشەلمەيمىز. ئۇلۇغلارنىڭ پىكرى مۇتلەق توغرا
بولۇپ كېتىشى ناتايىن. بەزى ئۇلۇغلار زاماننىڭ ئۆتۈشى بىلەن
ئۇلۇغلۇق تەختىدىن چۈشۈشى، ھەتتا لەنەتگەردىگە ئايلىنىپ كېتىشى
مۇمكىن. بۇرگىس بۇ ھەقتە: «ئەمدى مەن ئەقىل ئالمايمەن.
مەن. ماڭا ئوخشاش 70 ياشقا كىرىپ قالغان بىر ئادەم ئىشىنىپ
ئۆزىنىڭ گېپىنى دېيەلمەسە قانداق بولىدۇ» دېگەن مەنىدە بىر
گەپ قىلغانىدى. نوپۇز خۇراپاتلىقى ئىلىمنىڭ دۈشمىنىدۇر.
نوپۇزنىڭ سايىسى ئاستىدا نۇرغۇن سەپسەتىلەر يۈشۈرۈنۈپ قېلىدە
شى مۇمكىن. ساختا نوپۇز ئىگىلىرىنىڭ سەپسەتلىرى نوپۇزغا
چوقۇنۇش خاھىشىنىڭ تۈرتكىسىدە نۇرغۇن يىل ئاشكارا قىلىندە
ماي، ئىلىمنىڭ تەرەققىياتىغا توسالغۇ بولۇشى زامانىمىزدا كۆپ
ئۇچراپ تۇرىدىغان بىر سەلبىي ھادىسە.
ئۇلۇغلارنىڭ نوپۇزى ئاسماندىن چۈشكەن، يەردىن ئۈنگەن
ئەمەس. ئۇلارنىڭ ئۆز - ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش جەريانى
تەدرىجىي ھالدا ئۇلارغا نوپۇز ئاتا قىلغان. پەندە مەلۇم نوپۇزنىڭ
تىكىلىنىشى باشقا نوپۇز ئىگىلىرىنىڭ يولىنى توسىغانلىقى ئەمەس.
نوپۇزغا چوقۇنۇش مەۋجۇت نوپۇزنىڭ ھەيۋىتى ئالدىدا گاڭگىراپ
قېلىپ، ئۆزىنىڭ نوپۇزغا ئېرىشىش كۈرىشىدىن ۋاز كېچىش،
خالاس. ساختا نوپۇز ئىگىلىرى جەمئىيەتتىكى تەپرىقچىلىق،
مەزھەپ - گۇرۇھۋازلىقنىڭ مەنبەسىدۇر.
كالىمىزنى سىلكىۋېتىپ نوپۇز ھەققىدە ئوبدانراق ئويلىدە
نىپ باقايلى: نوپۇز ئىگىسىنىڭ ئوسۇرۇق سۆزلىرى ئىپار،

ئادەتتىكى ئادەمنىڭ ھېكمەتلىك سۆزلىرى ئوسۇرۇق بولۇپ تۇيۇ-
لىدىغان دۇنيا كۆز ئالدىمىزدا تېخىمۇ روشەنلەشسە... بەلكىم
ئىشىنىپ قىلغان ئۆز پىكرىمىز يېڭى بىر نوپۇزنىڭ بېشارىتى
بولۇپ قالسا ئەجەب ئەمەس.

7. ھوقۇق ۋە پۇل خۇراپاتلىقى

جۇڭگونىڭ مائارىپ تارىخىغا قاراپ باقساق، ئەمەلدارلىق
ئىمتىھان تۈزۈمى ئالاھىدە كۆزگە چېلىقىدۇ ۋە جۇڭگونىڭ ئەنئە-
نىۋى مائارىپ ئەندىزىسىنىڭ مۇددىئاسىنى ئاشكارىلاپ قويدۇ.
قىسقىسى، جۇڭگونىڭ ئەنئەنىۋى مائارىپى ئەمەلدار تەربىيەلىشىنى
ئاساس قىلغان مائارىپ بولۇپ كەلدى. دېمەك، مائارىپتىكى بۇ
خىل ئالاھىدىلىكتىن شۇنى يەكۈنلەش مۇمكىنكى، ھوقۇق جۇڭ-
گولۇقلارنىڭ ئەڭ چوڭ ئىجتىمائىي غايىسىدۇر. ھوقۇققا چوقۇ-
نۇش بۇ خەلقنىڭ ئېغىر - بېسىق، ئەستايىدىل، ئاسان ئاچچىق-
لانمايدىغان نازاكتەلىك مەجەزى بىلەن بىرلىشىپ، ئۇلارنىڭ ھو-
قۇق كۆز قارىشىنى شەكىللەندۈرگەن ۋە ھوقۇق غايىسىنىڭ ئە-
مەلگە ئېشىشىغا كۈچ بەرگەن. ھوقۇققا چوقۇنۇش بىزدىكى تارى-
خىي مەسىلە. ھوقۇق خۇراپاتلىقى بولسا، بۇ تارىخىي مەسىلىنىڭ
ھازىرقى زاماندىكى يېڭى ئىپادىسى. ھوقۇقشۇناسلارنىڭ تەتقىقا-
تىغا قارىغاندا، دۇنيادا ھوقۇق ھەققىدە نۇرغۇن تەتقىقات ئېلىپ
بېرىلغان. بىزنىڭ بۇ يەردە مۇلاھىزە قىلماقچى بولغىنىمىز،
ھوقۇق ئىلمىنىڭ تەركىبىي قىسمى بولغان ئەمەلدارلىق ياكى
ئەمەلگە چوقۇنۇش.

ئۇيغۇرلار ئۆز تارىخىدا ئەمەل - ھوقۇقنى پەلسەپە تەتقىقات-
نىڭ جەۋھىرى قىسمى قاتارىغا قويغان ۋە بىر ئەلنى باشلاپ
ماڭغۇچى ھوقۇقدارنىڭ ماھىيەتتە ئەلنىڭ تەقدىرىنى ياخشىلىق
ياكى يامانلىق تەرەپكە باشلاپ ماڭىدىغان تەقدىر ئىگىسى ئىكەنلى-

كىنى شەرھلەشكەن. زامانىمىزغا كەلگەندە، بۇ خىل ئونۇش ھوقۇق - ئەمەلگە بولغان چوقۇنۇشقا ئورۇن بەردى. ھوقۇق بولسا ھەممە بولىدۇ، دېگەن قاراش ھۆكۈمران قاراشقا ئايلاندى. ھوقۇق - مەنەپتە ئەكس ئەتكەن سۈيىئىستېمال روھى كىشىلەر - نىڭ ھوقۇق - ئەمەل ھەققىدىكى توغرا كۆز قارىشىنى چاكىنىلاش - تۇرۇپ، نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ھوقۇققا قارىتا ساغلام بولمىغان ئىنتىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن جەمئىيەتتە ھوقۇق ئۈچۈن ھوقۇق، بايلىق ئۈچۈن ھوقۇق كۆز قارىشىنى پەيدا قىلدى.

ھوقۇق خۇراپاتلىقى بىلەن تەڭ مەۋجۇت بولۇۋاتقان يەنە بىر خۇراپاتلىق پۇلغا چوقۇنۇشتۇر.

پۇلنىڭ رولىنى ھەددىدىن زىيادە مۇبالىغە قىلىش - دۇنيا ھەربىي كۈچ دەۋرىدىن ئىقتىسادىي كۈچ دەۋرىگە قەدەم قويغان بۈگۈنكى زاماندا تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقتى. خەلقئارادىكى بۇ خىل مۇھىت بىلەن جۇڭگودىكى بازار ئىگىلىكى دولقۇنى بىزدىكى پۇلغا چوقۇنۇش ھاۋاسىنى تېخىمۇ قويۇقلاشتۇردى. بىر مىللەتنىڭ پۇل كۆز قارىشى ئىلمىيلىك ئۈستىگە قۇرۇلۇشى كېرەك. كۆز قاراشتىكى نادانلىق تەقدىردىكى بەختسىزلىك - تەلەپسىزلىكنىڭ ئاساسى بولۇپ قېلىشى مۇمكىن. ئەزەلدىن ناتۇرال ئىگىلىك ئاساسىدىكى پۇل قارىشىغا ئىگە ئۇيغۇرلارنىڭ پۇل قارىشى يېقىن - قى يىللاردىن بېرى خىرىسقا دۇچ كەلدى. پۇل بىلەن ھاياتنىڭ مۇناسىۋىتىنى توغرا بىر تەرەپ قىلالمىغان نۇرغۇن كىشىلەر پۇلغا چوقۇنۇش دولقۇنىغا غەرق بولدى. بەزى كىشىلەر تاسادىپىي ئامەت تۈپەيلىدىن باي بولۇپ، نادانلىق پانچىقىغا تېخىمۇ پاتسا، يەنە بەزى كىشىلەر پۇلنىڭ ئېزىقتۇرۇشى ئالدىدا ئاينىپ ۋەيران بولدى. دۇنيادا پۇل ھەققىدە ئىقتىسادشۇناسلىق دەپ بىر ئىلىم بار. بىر مىللەتنىڭ پۇل تېپىش - تاپالماسلىقى، بىر كىشىنىڭ بېيىش - بېيىيالماسلىقى ئىقتىسادىي قانۇنىيەتلەردىن ئايرىلماي -

دۇ. ئاددىي تىل بىلەن چۈشەندۈرگەندە، ھەرقانداق بىر رايون ياكى يەر مەلۇم ئىقتىسادىي ئالاھىدىلىككە ئىگە بولىدۇ. ھۆكۈمەتنىڭ سىياسىتىدىكى قارارلىق ياكى پۇرسەتلەر بەزىدە بۇ ئىقتىسادىي ئالاھىدىلىككە گۈللىنىش ئاتا قىلسا، بەزىدە خارابىلىق ئېلىپ كېلىدۇ. بۇ خىل قانۇنىيەتنىڭ تەسىرىدە شۇ يەردىكى شۇ خىل سىياسەتنىڭ تەسىرىگە مەنسۇپ كىشىلەر بۇ ئۆزگىرىش جەريانىدا بېيىدۇ ياكى ۋەيران بولىدۇ. مەسىلەن، مەلۇم بىر جاي ئۆزىدىكى بايلىق ئەۋزەللىكى (نېفىت، ئالتۇن ۋە باشقا يەرلىك ئالاھىدە مەھسۇلاتلار)، مۇھىت ئەۋزەللىكى (سىياسىي مۇھىت، تەبىئىي مۇھىت)، ئەقىل ئەۋزەللىكى تۈپەيلىدىن دۆلەت سىياسىتىنىڭ بىر ئۆزگىرىشى بىلەن بېيىشى ياكى ۋەيران بولۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭدىن باشقا، بىز چوقۇنۇۋاتقان پۇل ياكى بىز تېپىۋاتقان پۇل ماھىيەتتە زېمىنمىزنىڭ ئەۋزەللىكى ياكى ئەقىل-مىزنىڭ ئەۋزەللىكى (زېمىن ئەۋزەللىكى بايلىقى، ئەقىل ئەۋزەللىكى ماكارىپ، پەن - تېخنىكا كۈچىنى كۆرسىتىدۇ) تۈپەيلىدىن رايونىمىزدا ئايلىنىپ يۈرگەن پۇلدۇر. بىر رايوندا ئىقتىسادىي ئۈستۈنلۈكنى پۇلغا ئايلاندۇرالايدىغان ئەقىل كەم بولسا ياكى پۇل مەنبەسى ئاز بولسا، بىزنىڭ تاپىدىغان پۇلىمىز ئاز بولىدۇ. لېكىن، بۇ پۇل سىياسەتنىڭ خاھىشچانلىقى بويىچە مەلۇم ئادەمنىڭ تېپىشىغا قۇلاي، مەلۇم ئادەملەرنىڭ تېپىشىغا قۇلاي بولغان بولىدۇ. يۇقىرىقىلار ئىقتىساد شۇناسلىقتىكى ئەڭ ئاددىي قاراشلار. بىزنىڭ يۇقىرىقى ئەڭ ئاددىي مەسىلىلەرنى تىلغا ئېلىش-شىمىزدىكى مەقسەت، بىزنىڭ پۇلغا قانچە چوقۇنۇشىمىزدىن قەتئىينەزەر، بىزنىڭ يانچۇقىمىزغا كىرىدىغان پۇل سىياسەت، پۇر-سەت، ئامەت، مۇھىتقا ئاساسەن ھەرخىل بولىدۇ. تاسادىپىي ئېزىشكەن پۇل سىياسەتنىڭ قارارلىق ئۆزگىرىش تەسىرىدە بەرىكەتنى يوقىتىدۇ.

1978 - يىلىدىن بۇيانقى شىنجاڭنىڭ ۋەزىيىتىنى كۆزەت-

سەك، بىر قىسىم ئادەملەر ئىسلاھات، ئىشكىنى ئېچىۋېتىشنىڭ ئەڭ دەسلەپكى شامىلى شىنجاڭغا تەسىر قىلغاندا بازارنىڭ يېڭى ئېچىلغانلىقى، نۇرغۇن كىشىلەردە سودا ئېڭىنىڭ يېتىلمىگەنلىكى تۈپەيلىدىن باي بولدى. ئۇنىڭدىن باشقا، خەلق كوممۇنىسىمىزنىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇشى ئىلگىرىكى بايلىقنىڭ شەخسلەر قولىغا ئېقىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. لېكىن، بۇ جەرياندىكى پۇل تېپىش پەقەت ئەسلىدە بار پۇلنىڭ مەلۇم يانچۇقتىن يەنە مەلۇم يانچۇققا قاچىلىنىش جەريانى بولدى. ئىككىنچى قېتىملىق پۇل تېپىش دولقۇنى 1990 - يىللارنىڭ بېشىدىكى چېگرا سودىسىدىن بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن نۇرغۇن كىشىلەر پۇل تېپىشنىڭ يىلسېرى تەس بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىشتى. 2000 - يىلىغا كەلگەندە بۇ ۋەزىيەت تېخىمۇ كەسكىنلەشتى. لېكىن، بۇ كەسكىنلىشىش ۋەزىيىتىنىڭ كەينىدە يېڭى بىر پۇل تېپىش دولقۇنى يېتىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ بولسىمۇ بىلىمنىڭ پۇلغا ئايلىنىش دولقۇنى ئىدى. تەلەي تۈپەيلىدىن بېيىغان نۇرغۇن كىشىلەر بۇ دولقۇننى قانداق كۈتۈۋالسا؟ ياكى بۇ جەرياندا ئۇلارنىڭ يانچۇقىدىكى پۇل بىلىم سودىسىنىڭ دەسمايسىگە ئايلىنامدۇ؟ بۇ كېيىنكى مەسىلە.

پۇل بولمىسا زادى بولمايدۇ. ھەممە نەرسىگە پۇل كېرەك. ئۇنداقتا ئۇ پۇل نەدە؟ پۇلغا بولغان چوقۇنۇشىمىز بايلىق ئىلاھىنىڭ رەھىمىنى كەلتۈرەرمۇ؟ ياق. زېمىنىمىزدىكى ئاجايىپ مول بايلىقمۇ ئىلىم - تېخنىكىمىزنىڭ ئاجىزلىقىدىن يانچۇقىمىزدىكى پۇلغا ئايلىنالمىدى. بىز ئالتۇن تاۋاق كۆتۈرۈپ يۈرگەن تىلەمچىلەرگە ئايلىنىپ قالدۇق. پۇل قارىشىمىزنىڭ ئىلىمىمىزگە ئۈستىگە قۇرۇلمىغانلىقى تۈپەيلىدىن، خام ئەشيا بازىرىغا ئايلىندۇق. رايونىمىز جۇڭگودىكى ئىقتىدارسىزلار ئەڭ ئاسان پۇل تاپىدىغان يەرگە ئايلىنىپ قالدى. دېمەك، يانچۇقىمىزدىكى پۇلنى تۈزۈك تەربىيە كۆرمىگەن ئىشلەمچىلەرگە بېلىپ -

بىلمەي تاپشۇرۇپ بېرىۋاتقانلىقىمىز بىزنىڭ ئۇلاردىنمۇ ئىقتىدار - سىز ئىكەنلىكىمىزنىڭ ئىسپاتى ئەمەسمۇ؟ بىز پۇل تاپالامدۇق - يوق؟ بۇ ھەرىس ئادەم ئويلىنىپ كۆرۈشكە تېگىشلىك مەسىلە. پۇلغا چوقۇنۇشنىڭ بىزگە ئەكېلىپ بېرىدىغىنى تېخىمۇ زور پۇلسىزلىق ياكى خانىۋەيرانلىق. پۇلنى ئىلمىي تونۇشلا بىزنى پۇلنىڭ خوجايىنىغا ئايلاندۇرىدۇ. بىز پۇلنى خەجلەمدۇق ياكى پۇل بىزنى خەجلەمدۇ؟ بۇ كۆز ئالدىمىزدىكى تاللاش مەسىلىسى، خالاس.

تۈگۈنچە

دۇنيا شۇنداق قىزىقارلىق ۋە رەھىمسىزكى، غالىبلار ئالدىدا ئۇ بىر پارچە چىمەنلىك، مەغلۇپلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، باش - ئۇچى يوق بىر قورقۇنچلۇق جاڭگال. ئىجتىمائىي تەرەققىياتتىكى ئاجايىپ سۈرئەت بىزنى تەدبىر ۋە تېخىمۇ زور ئەقىل تۇيغۇسى بىلەن ياشاشقا مەجبۇرلىماقتا. ھەتتا بىر قەدەمنىڭ خاتا ئېلىنىشى بىر ئەسىر كەينىدە قېلىشتىن دېرەك بېرىشى، بىر قەدەم - نىڭ باشقىلارغا قارىغاندا ئالدىدا ۋە توغرا ئېلىنىشى بىزنى تەرەققىياتنىڭ خوجايىنىغا ئايلاندۇرۇپ قويۇشى مۇمكىن. لېكىن، ئىجتىمائىي جەمئىيەت خاراكتېر جەھەتتە قىمار سورۇنىغا ئوخشاشقان بىلەن قىمار سورۇنى ئەمەس. بۇ سورۇندا كازاپلار ئەمەس، ھەقىقىي ئەقىل ئىگىلىرىنىڭ ئامىتى ھەرقاچان ئوڭدىن كېلىدۇ. زامانىۋى خۇراپاتلىق بىزدە ئەمدىلا شەكىللەندى. ۋۇ - جۇدىمىزدا ئۇ دەرىجىدە چوڭقۇر يىلتىز تارتالغىنى يوق. بىز بۇ خىل خۇراپاتلىققا جەڭ ئېلان قىلساق، تامامەن غەلبە قىلالايمىز دىغانلىقىمىز شۈبھىسىز. لېكىن، بىزدە ئۇنىڭغا جەڭ ئېلان قىلغۇدەك ماغدۇر، جاسارەت ۋە تەدبىر بارمۇ - يوق؟ ئويلىنىپ باقايلى، ئاقىللار.

باتۇرلۇق شەجەرىسى

مۇشت ئىلاھى تۇغقان خياللار

مەملىكەت بويىچە 9 - نۆۋەتلىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىنىڭ
بوكىس مۇسابىقىە تۈرىنى كۆرۈپ

1

شەرق مۇتەپەككۈرلىرى ئەڭ مۇكەممەل جەمئىيەتنىڭ ھاكىمى، ئالىم، نوپىسى (لۈكچەك) دىن ئىبارەت ئۈچ قاتلامدىن تۈزۈلدىغانلىقىنى قەيت قىلىشقان. ئۇلارنىڭ قارشىچە، ھاكىمىيەت، دۆلەت باشلىقى، شۇ جەمئىيەتنىڭ قانۇنىي ئىگىسى دېمەكتۇر. ئالىم بولسا، شۇ جەمئىيەتنىڭ ئىلىم روھىغا ۋەكىللىك قىلىدىغان قاتلام، نوپى، يەنى شۇ جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئىئادالىتىنىڭ يەنە بىر تەرىپى بولۇپ، ئۈچىنچى قاتلامنى تەشكىل قىلىدۇ. ماھىيەتتە بۇ ئۈچ قاتلام جەمئىيەتتىن ئىبارەت قۇرۇلمىنىڭ ئۈچ پۈتۈمدۈر، ئۈچ ئاتا - بوۋىلىرىمىز نەزەرىدىكى خاسىيەتلىك سان. ئۈچ پۈتۈلۈك نەرسە ئاسان ئۆرۈلمەيدۇ، ناھايىتى پۇختا كېلىدۇ. بەلكىم ئۈچ سان ئۇلۇغلىقىنىڭ تارىخىي مەنبەسى دەل يۇقىرىقى قاراش بولۇشى مۇمكىن. بۇنداق ئۈچ قاتلىمى ياكى ئۈچ پۈتۈم مۇكەممەل بولغان ھاكىمىيەتتە جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئادالىتى بۇ ئۈچ تەرەپنىڭ بىر - بىرىنى تەقەززاق قىلىشى، بىر - بىرىگە تەسىر كۆرسىتىشى، بىر - بىرىنى نازارەت قىلىشى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ. مىسال، ھاكىمدىن

تەپتارتىمغانلار ئالىمدىن تەپتارتىدۇ. ھەر ئىككىلىسىدىن تەپتارتىمىغانلار زالىم، يەنى نوچى (لۇكچەك) دىن تەپتارتىدۇ. ئەكسىچە ئېيتقاندا، نوچىدىن تەپتارتىمىغانلار ئالىمدىن، ئالىمدىن تەپتارتىمىغانلار ھاكىمدىن تەپتارتىدۇ - دە، پۈتۈن بىر توپلانما شۇ جەمئىيەت ئەخلاقىنىڭ ئەڭ ئاكتىپ قوغدىغۇچىلىرىغا ئايلىنىدۇ. بۇنداق جەمئىيەت روھىي جەھەتتە ساغلام، ئەخلاقىي جەھەتتە پاكىز، تەرەققىيات يوشۇرۇن كۈچىگە تويۇنغان بولىدۇ. ئالىمدىكى ئەقىل - ئىدراكىنىڭ سىمۋولى بولغان مۇلازىملىق، نوچىدىكى كۈچ - قۇدرەت، جاسارەتنىڭ سىمۋولى بولغان چۈشۈلۈك، كەسكىنلىك، مەردانلىك، ھاكىمدىكى ھوقۇقنىڭ سىمۋولى بولغان ئادالەت ئۆزگارتىش - بىرىنى تولۇقلايدۇ. توپلانما ئەزالىرى بۇ ئۈچ خىل سىمۋولنىڭ تەربىيىلىشىدە ساغلام ئۆسۈپ يېتىلىدۇ. مەرھۇم يازغۇچىمىز زوردۇن سابىر ئۆزىنىڭ «ئاتا» رومانىدا شەرق مۇتەپەككۈرلىرى ئېگىزلىكى مۇكەممەل جەمئىيەت ئۆتۈپىسىنى ھازىرقى زامان نۇقتىسىدىن كۆزىتىپ باقمىقىچى بولغانىدى. گەرچە روماندا بىر قاتار يېتەرسىزلىكلەر مەۋجۇت بولسىمۇ، روماندىكى ئاشۇ خىل خاھىش مۇھاكىمە قىلىپ بېقىشقا ئەرزىيدىغان تېمىسى ئىدى. مەرھۇم يازغۇچىمىز ئادەملەر شەخسىي تۇرمۇش ھەلەكچىلىكىدە ئۈنتۈپ كېتىۋاتقان بىر چۈشەنچىنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈپ، شەرق جەمئىيەت ئوتتۇرىسىدىكى بۇ ئۈچ قاتلامنىڭ چىرىكلىشىشى ياكى ئارىسىدىكى مەلۇم قاتلامنىڭ چېكىنىشىنىڭ زور ئىجتىمائىي تراگېدىيىگە سەۋەب بولالايدىغانلىقىنى سەمىمىزگە سېلىپ بىزنى ئاگاھلاندۇرغانىدى. ئەپسۇس، مەرھۇم ھېچقانداق ئەكس ساداغا ئىگە بولالمايلا ئارىمىزدىن كەتتى.

سانائەت ئىنقىلابىدىن كېيىنكى مۇلچەرلىگۈسىز تېز ئىجتىمائىي تەرەققىيات شەرقىي تەرىپىدىن ئەڭ گۈشتەر ئىزدەۋاتقان غەربكە شەرقنىڭ بۇ خىل جەمئىيەت كۆز قارىشىنى تونۇتتى. غەرب

شەرقلىقلەرنىڭ ئېڭىدا ئۈنۈملۈك كېتىۋاتقان بۇ گۆھەرنىڭ ئۆيىنى سىنى پۈۋلۈۋېتىپ، ئۇلارنىڭ خاسىيىتىدىن ھەيران قالدى. غەرب ناھايىتى تېزلا بۇ خىل ئىجتىمائىي تۈزۈلمىنى ھۆكۈمەت، مۇستەقىل پارلامېنت، مۇستەقىل مەتبۇئات، مۇستەقىل سوت شەكلىدە ئەمەلگە ئاشۇردى. مانا ھازىر قاراڭ، دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ ھوقۇق ئىگىسى ئامېرىكا پرېزىدېنتى پارلامېنت ئالدىدا جاۋابكار، سوت ئۇنىڭ قانۇنىي جاۋابكارلىقىنى سۈرۈشتۈرۈشكە قادىر. مەتبۇئات تەنقىدلەشكە ھوقۇقلۇق. ئۆتمۈشتىكى ئىتالىيە قاتارلىق مۇستەبىتلىك نىسبەتەن ئېغىر، ھاكىمىيەت، يەنى ھاكىم ھوقۇقى چەكتىن ئېشىپ كەتكەن، پارلامېنت، سوت، ئۆك-تىمچى پارتىيىلەر ھوقۇقىنى يوقاتقان دۆلەتتە بۇ خىل ئىجتىمائىي تەڭپۇڭلۇقنى قارا قوللار پارتىيىسى تولۇقلىدى، قارا قوللار پارتىيىسى ئىتالىيەنىڭ ئىجتىمائىي ۋاپاسىغا ئايلاندى. ھازىرمۇ ئىتالىيە قارا قوللار پارتىيىسى ئازابىدىن خالىي ئەمەس. قىسقىسى، ھازىر پۈتكۈل دۇنيا شەرقنىڭ بۇ خىل جەمئىيەت ئوتوپىيىسىنىڭ سېھرىي كۈچى ئالدىدا تىز پۈكتى. ھاكىم، ئالىم، نوچىدىن ئىبارەت ئۈچ قاتلام پرېزىدېنت، سوت، ئۆكتىمچى پارتىيە شەكلىدە دۇنيا ئىجتىمائىي ئادالەتنىڭ ئەڭ مۇكەممەل مودېلىغا ئايلاندى. بۇ ئۈچ قاتلامنىڭ تەڭپۇڭلۇقى بۇزۇلغان دۆلەتلەردە مۇستەبىتلىك، قوزغىلاڭ، تېررورلۇق، قارا جەمئىيەت، جىنايەتنىڭ قانۇنلىشىشى ئاپەتكە ئايلاندى. ئىجتىمائىي تەڭپۇڭلۇق بۇزۇلۇپ ئېتەكلەر ياقا بولدى، ياقىلار ئېتەك بولدى. چۈشكۈنلۈك، غايىسىزلىك، ئورتاق ئەمەل قىلىدىغان ئەخلاق مىزانلىرىنىڭ بولماسلىقى بۇنداق جەمئىيەتنى ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ يامان سۈپەتلىك ئۆسمىسىگە ئايلاندۇرۇپ قويدى. تەپەككۈر قىلىپ باقىدىغان بولساق، شەرقنىڭ بۇ خىل جەمئىيەت ئوتوپىيىسى ھەققىدە يېڭى يەكۈنلەرگە ئېرىشكىلى بولىدۇ: ھاكىم ماھىيەتتە ئەلەم، ئالىم ماھىيەتتە قەلەم، نوچى

ماھىيەتتە مۇشت. ئۇنى يەنە تۈرلەندۈرسەك، ئەلەم ھازىر دۆلەت-
نىڭ ئىقتىسادىي كۈچى، قەلەم — پەن - تېخنىكا، ئۇچۇر كۈچى،
مۇشت — تەنتەربىيە، بەلكىم بۇنداق قاراش سەل ئاشۇرۇۋەتكەن-
لىكتەك كۆرۈنەر. لېكىن، بىز شەرق جەمئىيەت ئوتوپپىسىنى
ئەمەلگە ئاشۇرۇپ، يېڭى تەرەققىيات پەللىسىگە قاراپ سىلجىۋات-
قان دۆلەتلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇنداق قاراشنى ئاشۇرۇۋەتلىك
دېيەلمەيمىز. 20 — ئەسىرنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدىكى دۇنيا ۋە
21 — ئەسىرنىڭ بېشى بىزگە تارىخ قانۇنىيىتىنىڭ شۇ تەرەپكە
قاراپ يۈزلەنگەنلىكىنى كۆرسەتتى.

ئەلەمدە يىقىلغان گېرمانىيە ۋە ياپونىيە قەلەمنىڭ يەنە بىر
مەنىسى بولغان ئىقتىساد ۋە پەن - تېخنىكىغا تايىنىپ، ئورنىدىن
تۈردى. نەچچە يۈز يىل قوللۇق ئاسارىتىدە قىيىنالىغان نېگىرلار
مۇشت، يەنى تەنتەربىيە ئارقىلىق قۇللۇقتىن ھەقىقىي ئازاد
بولدى، غالىبلارچە ئورنىدىن تۈردى.

ئاتا - بوۋىلىرىمىز «بىلىكى زور بىرنى يېڭەر، بىلىمى زور
مىڭنى» دېگەنكەن. گەرچە بۇ ھېكمەتنى ئىزچىل ئۇلۇغلىساق-
مۇ، بۈگۈنكى كۈندە باشقىچىرەك پىكىر قىلماي ئامال يوق.
ناۋادا شۇ بىر بىلەك ياكى مۇشت مىليونلىغان يۈرەكنىڭ ئارزۇيد-
غا ۋەكىللىك قىلغان بولسچۇ؟

2

ھازىر زامانىمىزدا ئۆتمۈشتىكىدەك ئىجتىمائىي ئادالەت ئۈ-
چۈن كۆكرەك كېرىپ چىقىدىغان، ياۋاشلارنى يۆلەپ، يامانلارنىڭ
تانائۇنى تارتىدىغان ئەنئەنىۋى مەنىدىكى نوچى — لۈكچەكلەر
يوق. جەمئىيەتنىڭ ئۆزگىرىشى نۇرغۇن شەيئىلەرنىڭ شەكلىنى
ئۆزگەرتىپ، يەنە نۇرغۇن شەيئىلەرگە يېڭى مەنە بەردى. خەلق-
نىڭ دەرد - ئەلىمىنى، ئارمانلىرىنى ھاكىمغا ئاڭلىتىش مەتبۇ-

ئانقا، ھەق - ناھەق تارازسىنى تارتىش قانۇنغا يۈكلەندى... لېكىن، نوچىلارنىڭ سىمۋوللۇق رولى تەنھەرىكەتچىلەرگە كۆچتى. تەنھەرىكەت ئىنساننىڭ تەن ئىمكانىيىتىنى ۋايىغا يەتكۈزۈشنىڭ ئويۇنىغا ئايلاندى. ئەمما، بۇ ئويۇن بىر مىللىي توپلانمىنىڭ، ئەلنىڭ تەن ساپاسىنى، ياق، مىللىي ساپاسىنىڭ تەندىكى ئىپادىلىنىشىنى جاھانغا نامايان قىلىدىغان سەھنە بولۇپ قالدى.

تەنتەربىيە خەۋەرلىرىنى، بولۇپمۇ ئۇيغۇرلارغا ئائىت تەنتەربىيە خەۋەرلىرىنى كۆرۈش مېنىڭ ئادىتىم. بەلكىم بۇ ئادەت مېنىڭ ئۆز مىللىي توپلانماغا، ماھىيەتتە ئۆزۈمگە بولغان مۇھەببىتىمنىڭ يەنە بىر ئىپادىسى بولۇشى مۇمكىن. بەلكىم ۋۇجۇدۇمدىكى چەۋەنداز - قەھرىمانلىققا چوقۇنغان، باتۇر ئەجدادلىرىمىز قېنىنىڭ ئۆتمۈشتىكى ھارارىتىنىڭ يۈرىكىمگە كۆچكەن بۈگۈنكى ساداسدۇر.

مەملىكەت بويىچە 9 - نۆۋەتلىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىنىڭ بوكس تۈرى يەنە بىر قېتىم قېنىمنى قىزىتتى. تېلېۋىزىيە، ئىنتېرنېت تورى ئارقىلىق بۇ تۈردىكى ھەممە مۇسابىقىدىن خەۋەردار بولۇپ تۇرۇشقا تىرىشتىم، بۇ تۈردىكى مۇسابىقىگە شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزدىن ئالتە بوكس پالۋىنىنىڭ تاللىنىشى، بوكس شاھى ئابدۇشۈكۈر مەجىت، ئاسىيا بوكس چېمپىيونى ئابدۇراخمان ئابلىكىم، بوكس پالۋىنى ئەكرەم ئىسھاقلارنىڭ بۇ مۇسابىقىدە بولۇشى مېنى ھايجانغا سالدى. گويا ئۇلارنىڭ ئېتىۋاتقان مۇشتى مېنىڭ مۇشتۇمدەك، يۈرىكىمدەك، ئىنتېرنېت تورى ئارقىلىق ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئەگەشتىم.

نۇرغۇن ئىسسىق - سوغۇقلار، ئەخلاق كرىزىسى تۈپەيلىدىن ئابدۇراخمان ئابلىكىم ئەمەلىي كۈچىنىڭ رەقىبىگە قارىغاندا زور دەرىجىدە ئۈستۈنلۈكى بىلەن ئالتۇن مېدالغا ئېرىشتى. كىشىلەر ئۇ ئۈرۈمچىدە ئۆتكۈزۈلگەن مەملىكەتلىك بوكس مۇسابىقىسىدە كېسەل سەۋەبى بىلەن مەيدانغا چىقالمىغاندا، ئۆز ئىشىكى ئالدىدا

ئۆتكۈزۈلگەن مۇسابىقىدە قاتنىشالماپتۇ، دەپ ئۈمىدسىزلەنگەن، سىدنىيدا ئۆتكۈزۈلگەن 27 - نۆۋەتلىك ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىدىن قۇرۇق قول قايتقاندا چۈشكۈنلەشكەندى. بۇ يىلقى نەتىجە، بولۇپمۇ بوكس شاھى ئابدۇشۈكۈر مىجىت كۆمۈش مېدال، ئەكرەم ئىسھاق مىس مېدال ئېلىپ قالغاندىن كېيىن، ئابدۇراخمان ئابلىكىمنىڭ پائۇرلۇق بىلەن بىردىنبىر ئالتۇن مېدالنى قولغا كەلتۈرۈشى نەتىجىسىدە كىشىلەر دەردلىك قەلبىگە مەلۇم دەرىجىدە تەسەللى تاپتى. ئابدۇراخماننى قايتا تونۇدى. خۇددى تىرىنپەر ئابلىكىم ئابدۇرېشىت «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى» نىڭ مۇخبىرىغا: «ئەمدى بىزنىڭ بالىلارغا ئالتۇن مېدال ئېلىش ئۈچۈن رەقىبىمنى يانقۇزۇۋېتىش يولىلا قالدى» دېگەندەك، ئابدۇراخماننىڭ ناھايىتى ئۈستۈنلۈك بىلەن ئالتۇن مېدالغا ئېرىشىشى كىشىلەردە ئۈمىد پەيدا قىلدى. ئۇلارغا كەسكىن كۈرەش قىلىش ھەقىقىتىنى بىلدۈردى: غەلبە قىلىمەن دەيدىكەن سەن، خەقنىڭ بالىلىرى بىر ھەسسە تىرىشسا، سەن ئىككى ھەسسە تىرىشىشىڭ، خام خىيالدا بولماسلىقىڭ كېرەك. ئۇرۇپ يىقىتىش شەك - شۈبھىسىز غەلبىنى قولغا كەلتۈرۈشتىكى بىزگە ئېشىپ قالغان بىردىنبىر يول، لېكىن بۇنداق قىلىش تەس بولغان بىلەن مېۋىسى بەكمۇ تاتلىق. ئازابلىق بولغان بىلەن ئەكېلىدىغان خۇشاللىقى ناھايىتى زور.

بۇ مۇسابىقە جەريانىدا كىشىلەر يەنە مۇنداق ھەقىقەتنى تونۇپ يەتتى: ئېيتىلىۋاتقان مۇشت ئابدۇراخمان، ئابدۇشۈكۈرلەر- نىڭ مۇشتى ئەمەس، پۈتۈن بىر ئەلنىڭ مۇشتى، ئارزۇسى، قەھرىمانلىققا چوقۇنىدىغان مىللەتنىڭ قەھرىمانلىق ئارقىلىق قەددىنى رۇسلاش ئىستىكىنىڭ بوكس ئارقىلىق ئۆز ئىپادىسىنى تېپىشى.

مۇشۇ قۇرلارنى يېزىۋاتقان ۋاقتىمدا مېنى ئۆزگىچە پىكىر- لىرى ئارقىلىق زەرەتلەپ تۇرىدىغان ئاقسۇلۇق دوستۇم ۋارىسخان

مۇسانىڭ مۇنۇ يازمىلىرى ئېسىمگە كەلدى:
«شائىرمۇ بىر جانباز، بوكسچى، ئۇ ئۆزىنىڭ ھاياتىنى
ئىنسانىيەتنىڭ گۈزەل مودېلىنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن دوغا تىك-
دۇ. شائىرنىڭ ھەربىر مىسراسى، مىسراسىدىكى پاساھەت ئۆز
رەقىبىگە تىكىلگەندە كۆزلىرىدىن چاقنىغان ئۇچقۇن ياكى رەقە-
بىنى يىقىتقاندا ئۇنى ئالقىشلاۋاتقان قېرىنداشلىرىغا قارىغاندا
چىرايىدا ئىپادىلەنگەن ئەڭ سەمىمىي تەبەسسۇم ياكى خۇشاللىق
يېشى. مېنىڭ نەزىرىمدە ئەڭ قالتىس شائىر مۇھەممەدئەلى ياكى
خولفېرىد ۋە ياكى تېيىسىن، شۇنداقلا ئابدۇشۈكۈر، ئابدۇراخ-
مان، ئۇلار مۇشتى بىلەن شېئىر يازدىغان شائىرلاردۇر. ئابدۇ-
شۈكۈر، ئابدۇراخمان مۇشتى بىلەن يېڭى سەھىپە ياراتتى. ئىس-
سقى قېنى بىلەن بوكس مەيدانىغا ئۇنتۇلغۇسىز داستانلارنى ياز-
دى. مەن ئۇلار بىلەن پەخىرلىنىمەن. ئۇلار ھەر قېتىم رەقىبىنى
راسا سالغاندا، مەن ئالەمچە لەززەتلىنىمەن. بۇ چاغدىكى سې-
زىم، بۇ پەيتتىكى مەستلىك ھەرقانداق بىر پارچە گۈزەل شېئىر-
نى ئوقۇغاندىكى تەسىردىن قېلىشمايدۇ. ئۇلار ئاڭلىق ياكى ئاڭ-
سىز تۇرۇپ ئاتقان ھەر بىر مۇشت پەقەت ئۇلارنىڭ مۇشتىلا
ئەمەس، پۈتۈن بىر خەلقنىڭ مۇشتى. ئۇلارنىڭ ھەر بىر قېتىم-
لىق غالىبلىقى، مەردانلىكى بىزنىڭ كەلگۈسىمىزگە ئوقۇلغان
ئىرادە، روھ ۋە جەڭ قەسىدىسى. ئۇلارنىڭ مۇشتىدىن چىققان
سادا بىزگە سادىر پالۋان ۋە ئۇنىڭ قوشاقلىرىنى، سۈتۈق بۇغرا-
خان ۋە ئۇنىڭ يۈرۈشلىرىنى ئەسلىتىدۇ».

شائىرمۇ بىر بوكسچى. راست، ئۇلارنى كىم ئاجىز دەيدۇ؟
كىم ئۇلارنى بوكس سەھنىسىدە ئەمەس دەيدۇ؟ شۇڭا، شائىرلار
ئابدۇشۈكۈر، ئابدۇراخمانلار بىلەن دوست بولۇشى، ئۇلار بىلەن
ئەڭ مەشىق قىلىشى، ئىرادىسىنى چېنىقتۇرۇشى كېرەك. شا-
ئىرلارنىڭ مۇشتى قىزىلارنىڭكىدەك يۇمران، نازۇك بولۇپ قال-
ماسلىقى، مۇسكوللىرى يىگىلەپ كەتمەسلىكى كېرەك.

توغرا، بىزدە يۈزلەپ ئابدۇشۈكۈر، ئابدۇراخمان چىققاندا. لا، بىزنىڭ شائىرلار ھەقىقىي شائىر بولالايدۇ. سەنئەت ۋە بوكس مەيدانىدىكى بۇ ئىككى بوكسچىنىڭ ئىككى مەيداندا ئاتقان مۇشتى گۈزەل بىر مېلودىيە ھاسىل قىلىپ، خەلقىمىزنىڭ ۋۇ-جۈدىنى لەرزىگە سالدى. بۇ لەرزىدىن قان يېڭىلىنىدۇ، روھ يېڭىلىنىدۇ. بىزنىڭ بوكسچىلىرىمىز خەلقئارا سەھنىدە تىك تۇرغاندا، ئاندىن شائىرلىرىمىز نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتى ئېلىش شەرىپىگە نائىل بولالايدۇ.

3

مۇشت قارماققا ئاددىيلا نەرسە، لېكىن تەتقىق قىلىپ كۆر-سىڭىز، دوختۇرلارنىڭ ئېيتىشىچە، ھەرقانداق ئادەمنىڭ يۈرىكى ئۆزىنىڭ مۇشتىدەك بولىدىكەن. مۇشت يەنە بىر نۇقتىدىن ئېيتقاندا، سىمۋول، ئۇ ئېچىلسا ئالىقان بولىدۇ، قول بولىدۇ. بىر جۈپ - بىر جۈپ قوللاردىن يېڭى دۇنيا يارىلىدۇ، دۇنيا تورغا ئولىدۇ.

جەمئىيەت بىر كۈرەش سەھنىسى. چوڭراق نۇقتىدىن ئېيتقاندا، بۇ سەھنىدە مىللەت ۋە دۆلەت ئۆز تەقدىرى ئۈچۈن كۈرەشكە چۈشسە، كىچىكرەك نۇقتىدىن ئادەم ئۆز غايىسى ئۈچۈن كۈرەش قىلىدۇ. شۇڭا، ھەرقانداق بىر ئادەم، ھەرقانداق بىر مىللىي توپلانما ماھىيەتتە بوكسچىدۇر.

بوكس سەھنىسى رەھىمسىز. گەرچە رېپىرلار بوكس مۇسا-بىقىسىنىڭ نەتىجىسىگە مەلۇم دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتەلەنمىمۇ، بۇ سەھنە باشقا كۈرەش سەھنىسىگە قارىغاندا ئادالەت بىلەن تولغان. بۇ سەھنىدە سىزگە ئۆزىڭىز، روھىڭىز، ئېتىقادىڭىزدىن باشقا ھېچكىم ياردەم قىلالمايدۇ. باھالىغۇچىلار نومۇر قويۇش جەھەتتە خاتالىشىپ، قىسمەن ئادالەتسىزلىكلەر سادىر بولۇپ

تۇرسىمۇ، بۇ سەھنىدە غەلبە قىلالايدىغان كىشى يەنىلا كۆپ ھاللاردا ئەڭ كۈچلۈكلەردۇر.

تەنتەربىيىدىكى بوكس سەھنىسىگە قارىغاندا، سىياسىي مەيداندىكى، ئىجتىمائىي تەقدىر مەيداندىكى بوكس تېخىمۇ رەھىم-سىنىز. ھازىر ئابدۇشۈكۈر، ئابدۇراخمانلار ھەممە ئادەمگە ئوچۇق بولغان بوكس سەھنىسىدە نەتىجىگە ئېرىشتى. ئۆزىنىڭ ئوبرازىنى تىكلدى، ئۆز غەلبىسى ئارقىلىق بىزگە ئىشەنچ، غۇرۇر ئاتا قىلدى. ئەمما، ئاددىي كۆز بىلەن سەزگىلى بولمايدىغان تەپەككۈر كۆزى بىلەن قارىساق، بايقىغىلى بولىدىغان بوكس سەھنىسىدە نۇرغۇن ئەزىمەتلىرىمىز رەقىبلىرى بىلەن كۈرەش قىلىۋاتىدۇ. بۇ يەردىكى قىزىقارلىق ئەھۋال، ئۇلارنىڭ نۇرغۇنلىغانلىرى ئۆزىنىڭ بوكس مەيدانىدا ئىكەنلىكىنى، بوكسچى ئىكەنلىكىنى ئۇقمايدۇ. ئۇلارنىڭ كۈرىشىمۇ ئابدۇشۈكۈر، ئابدۇراخمانلارنىڭ كۈرىشىدىن قېلىشمايدۇ. ھەتتا بەزىلىرى ئېشىپ كېتىدۇ. ئۇلارمۇ چاۋاكقا، مەدەتكە موھتاج. ئاددىي سىز كۈچىدا كېتىۋېتىپ خالىغان بىر ئۇيغۇر ئاشخانىسى ياكى ئۇيغۇر موزدۇزغا قاراڭ، كۆزىنىڭ. دەرھال ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىتىن ئىبارەت بوكس مەيدانىدىكى بوكسچى ئىكەنلىكىنى سېزىسىز. ھۆر-مەتلىك ئوقۇرمەن، دەل شۇ چاغدا ئۆزىڭىزگە سوئال قويۇڭ: سىز بۇ بوكسچى قېرىندىشىڭىز ئۈچۈن بىرەر چاۋاك ئۇرۇپ قويالىدىڭىزمۇ؟ قولىنى مۇھەببەت بىلەن قىسالدىڭىزمۇ؟ توغرا، بىزنىڭ ھەممە بوكسچىلىرىمىز ئابدۇراخمان، ئابدۇشۈكۈر ئەمەس. ئۇلار كۆپ ئاجىز. بىزنىڭ مەدەتتىمىزگە، پەرۋىش قەلبىشىمىزغا موھتاج. شۇ چاغدا ئۇلارمۇ ئابدۇراخمان ئابدۇشۈكۈر بولمايدۇ. ھەتتا ئۇلاردىن ئېشىپ چۈشىدۇ. بەلكىم، ئۇلار ئۆزىنىڭ بوكسچى ئىكەنلىكىنى بىلمەسلىكى مۇمكىن. لېكىن، بۇنىڭغا قېيىداشنىڭ ھاجىتى يوق. بىلمەسلىك ئەيىب ئەمەس، خاتا-لىق بىلدۈرمەسلىكتە. ئۇنتۇپ قالماسلىق كېرەك: ئۇلار دۇچ

كېلىۋاتقان توسالغۇ ھەم تۈرلۈك قىيىنچىلىق، دەرد - ئەلەم ئابدۇراخمانلارنىڭكىدىن كەم ئەمەس، بەلكىم ئوشۇق.

زوردۇن ساپىر قازا قىلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ زامانىمىزدە - كى تەڭداشسىز بىر بوكسىچى ئىكەنلىكىنى سەزدۇق، «ئانا يۇرت» تىرلوگىيىسى ئۇنىڭ بۇ سەھنىدە ئاتقان ئەڭ ياخشى مۇشتى، ئەڭ ياخشى مۇسابىقىسى بولۇپ قالدى. لېكىن، بىز تاماشىبىنلار رەھمەتلىك بوكس ئويناۋاتقاندا قانداق پوزىتسىيىدە بولدۇق؟ ھەر ھالدا مەن يازغۇچىنىڭ تاماشىبىنلىرىدىن رازى. ئۇلار ئۆزىنىڭ قوللىشىنى «ئانا يۇرت» قا بولغان شەيدالىقى ئارقىلىق ئىپادىلەدى. رومان يېرىم يىل ئىچىدىلا ئۈچ قېتىم نەشر قىلىنىپ نەشرىياتچىلىقتا رېكورت ياراتتى. نۇرغۇن يازغۇچىلىرىمىزغا ئەڭ ياخشى ئۈلگە تىكلەپ بەردى. تاماشىبىنلارمۇ ئۆزىنىڭ ئاڭسىز قىزغىنلىقى بىلەن نەشرىياتچىلىقىمىزغا ئېغىر بىر سوئالنى قويدى. ناۋادا بىزدە مەرھۇم يازغۇچىنى بىر بوكسىچى، بىز ئۈچۈن مەيدانغا چۈشكەن بوكسىچى، ئۇنى قوللىشىمىز، ئۇنىڭغا مەدەت بېرىشىمىز كېرەك، دەپ قارايدىغان ئاڭلىق قىزغىنلىق بولغان بولسىچۇ؟ ئەدەبىيات - سەنئەت، ئىقتىساد، تەبىئىي پەن، سىياسى قاتارلىق بوكس سورۇنلىرىدىمۇ مۇشۇنداق ئاڭلىق قىزغىنلىق، ئويۇشۇش كۈچى بولغان بولسىچۇ؟ كېسىپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، بۇ ئەھۋالدا سودىگەر - كارخانىچىلارنىڭ يانچۇقى تېخىمۇ توم، يازغۇچى - سەنئەتكارلىرىمىزنىڭ ۋىجدانى تېخىمۇ تازا، سىياسىي ئىشلىرىمىزنىڭ بېشى تېخىمۇ ئۈستۈن، مەغرۇر بولغان بولاتتى.

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، مۇشۇ قۇرلارنى ئوقۇغان چېغىڭىزدا ئۆزىڭىزگە مۇنداق بىر سوئالنى قويۇپ بېقىڭ: سىز قانداق تاماشىبىن؟ شۇنداقلا ئۆز نۆۋىتىدە قانداق بوكسىچى؟ سىز مۇشتىنى قانداق ئېتىۋاتىسىز؟ ئەركە قىزلارغا ئوخشاش نايناق ھالەتتە ئەركىلەپ ئېتىۋاتامسىز ياكى؟

كېسەل ئائىلە — بۇزۇلغان خاراكتېر

جەمئىيەتنى تۈزەش ۋە ئىسلاھات چۇقانى ساغلام ئىجتىمائىي جەمئىيەتتىكى بىر قىستۇرما كۆي. ھەر بىر دەۋر ۋە زامان بەزىدە مۇشۇنداق چۇقانلار ئارقىلىق ئۆزىنى تۈزەشكە ۋە بىر ئىسلاھ ئەندىزىسىنىڭ بىخىنى بارلىققا كەلتۈرۈشكە تۈرتكە بولسا، بەزىدە ئىجتىمائىي تاكامۇللۇقنىڭ يېڭى فورمۇلىسىنى ئىجاد قىلىدۇ. ئويغانغان ھەر قانداق بىر جەمئىيەت بۇ قىستۇرما كۆيدىن خالىي ئەمەس. 20 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدىكى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشلەرنىڭ مىللىتىمىزگە قىلغان تەسىرى بىزدىمۇ بۇنداق قىستۇرما كۆي — تۈزەش ۋە ئىسلاھات چۇقانىنى پەيدا قىلدى. نۇرغۇن لايىھەلەر ئوتتۇرىغا قويۇلدى. نۇرغۇن ئوخشاشمىغان پىكىرلەر ئوتتۇرىغا چىقتى. مەنمۇ بۇ خىل تۈزەش، ئىسلاھ قىلىش چۇقانىغا ئاكتىپ ئاۋاز قوشقۇچى بولۇش سۈپىتىم بىلەن يەنە بىر چۇقان سالماقچى:

— ئائىلە!

تارىختىكى نۇرغۇن ئالىم، پەيلاسوپلار ئائىلە ھەققىدە ئاجا-يىپ ھېكمەتلىك گەپلەرنى قىلغان. ماركس «ئائىلە» دېگەن نامدا مەخسۇس بىر كىتاب يازغان. يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇبىلىك» تە ئائىلە ھەققىدە توختىلىپ ئۆتكەن. ئۇلارنىڭ گېپىنى يىغىنچاقلىغاندا، جەمئىيەتنىڭ ئەڭ كىچىك بىرلىكلىرىدىن بىرى ئائىلە. ھەر قانداق بىر ئىسلاھات ئەڭ ئاۋۋال ئائىلىدىن باشلانسا، ئاندىن مۇۋەپپەقىيەت قازىنالايدۇ. چۈنكى، ئائىلە ماھىيەتتە بىر كىچىكلىتىلگەن جەمئىيەت.

1. ئائىلە — كىچىكلىتىلگەن دۆلەت

ئائىلىنى تەتقىق قىلىش بىر قىزىقارلىق جەريان. قۇرۇلما نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، ئائىلە بىر كىچىك جەمئىيەت، شۇنداقلا بىر كىچىك دۆلەت. ئۇنىڭ باشلىقىمۇ، ئەقىلدارلىرىمۇ، «پۇق-را» لىرىمۇ بار. خاراكتېر نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، دۆلەتكە ئوخشاش مۇستەبىت تۈزۈمدىكى، دېموكراتىك تۈزۈمدىكى ئائىلىلەر. مۇبار. ئۇيغۇرلار ئۇزاق مەدەنىيەت تارىخىغا، ئىجتىمائىي ئاڭغا ئىگە مىللەت بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇلاردىكى ئائىلە تۈزۈمى نىسبەتەن دېموكراتىك.

ساغلام بىر جەمئىيەتتە دۆلەت ئوتوپپىسى بىرلىككە كەلگەن تۈزۈم، مۇكەممەل قانۇن، گۈزەل ئەخلاق، ساغلام روھ، ئۆز - ئۆزىنى قۇدرەت تاپقۇزۇشقا، ئالغا سىلجىتىشقا قادىر قۇرۇلما، پارتلاپ تۇرغان ئىچكى - تاشقى كۈچنى بەلگە قىلىدۇ. بۇ خىل خاراكتېرگە ئىگە دۆلەت ئۇزاق مۇددەتكىچە گۈللەپ ياشنايدۇ، ھاياتى كۈچكە تولغان بولىدۇ.

ساغلام جەمئىيەتتىكى ئائىلىمۇ ساغلام ئائىلە ئوتوپپىسىگە ئىگە بولۇش كېرەك. ساغلام ئائىلە، ئائىلە تۈزۈمى، ئائىلە ئەخلاقى، ئائىلە روھى، ئائىلە مائارىپى، شۇ ئائىلىلەردىن تەر-كەب تاپقان مىللەت، دۆلەت، جەمئىيەتنى قۇدرەت تاپقۇزىدىغان ئەڭ زور ئىچكى پارتلاتقۇچ كۈچتۇر.

ئۇيغۇرلار تارىختا ئائىلە قۇرۇلمىسىغا بەكمۇ ئەھمىيەت بەرگەن. بىر ئادەمنىڭ تەقدىرىنى، مەجەز - خۇلقى، ئەخلاقىنى ئائىلىگە باغلاپ چۈشەندۈرگەن، ئائىلىنىڭ مۇكەممەللىكىنى قوغداش ئۈچۈن ئائىلىۋى قانۇن - تۈزۈملەرنى تۈزگەن. مىللىي مەدەنىيەتنىڭ گۈللىنىشى ئۈچۈن ئائىلىۋى قانۇن - تۈزۈملەرنى ئۆز ئالدىغا تۈزمەستىن، جەمئىيەتتە مۇۋەپپەقىيەت قازانغان، ئومۇمنىڭ ئېتىراپ قىلىشىدىن، ۋاقىتنىڭ سىنىقىدىن ئۆتكەن مىللىي مەدەنىيەت، ئەخلاق، ئىجتىمائىي تەرتىپ ئاساسدا تۈز-

گەن، شۇنداقلا ئائىلە قانۇن - تۈزۈملىرىنىڭ جەمئىيەتكە، ئىنسانىيەتكە ۋە ئىنسانىيەتنى بەختلىك قىلىشقا پايدىلىق بولۇشىنى غايە قىلغان. ئائىلە قۇرۇشتىكى بۇ خىل ئاڭلىق تەدبىر مىللىتىمىزنىڭ ئىجتىمائىي تەقدىرى ئۈچۈن ئىجابىي رول ئوينىغان. بۇ خىل ئائىلە قۇرۇلمىسى ياش - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئۆسۈپ - يېتىلىشىدە مەكتەپلىك رول ئالغان.

دۆلەت باشلىقى بىر دۆلەتنىڭ يول باشچىسى. ئائىلە باشلىق قىمۇ ئائىلىنىڭ يول باشچىسى. يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ كۆز قارىشى بويىچە ئېيتساق، ئەقىللىق، ۋىجدانلىق، باتۇر، كەسكىن دۆلەت باشلىقى بىر جەمئىيەتنىڭ مىسلىسىز بەختىدۇر. ئائىلە باشلىقلىرىدا يۇقىرىقىدەك سۈپەتلەرنىڭ بولۇشى ئائىلىنى تېخىمۇ بەختلىك، قۇدرەتلىك قىلىدۇ.

مۇكەممەل قانۇن دۆلەت پۇقرالىرىنىڭ ھەرىكىتىنى تەرتىپكە سالىدۇ. دۆلەتنىڭ قۇدرىتى، بىخەتەرلىكى، ئىتتىپاقلىقىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدۇ. ئائىلىدە بولسا ئائىلىنىڭ ئىناقلىقى بەختىيارلىقنىڭ ئاساسىدۇر.

جەمئىيەتىمىزدە ھازىر ياۋايىلارچە باش - باشتاقلىق، ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن ئىدارە قىلىنىۋاتقان ئائىلىلەر بولۇش بىلەن بىرگە ئۆز ئائىلىسىنى مەدەنىيەت، ئېتىقاد، ئەنئەنە نۇقتىسىدىن چىقىپ ئىدارە قىلىپ مۇۋەپپەقىيەت قازانغان ئائىلىلەرمۇ بار. قېنى، كىممۇ مىللىتىمىزدىكى ئورتاق گۈزەللىك قارىشى، ئورتاق پىسخىكا، ئورتاق مىللىي جەسۇرلۇق، مىللىي روھنى ئائىلىۋى قانۇنلاردىكى مۇكەممەللىك، ئائىلە قۇرۇلمىسىدىكى ساغلاملىقتىن كەلمىگەن، دەپ ئېيتالايدۇ؟

2. ئائىلە — كىچىكلىتىلگەن مەكتەپ

ئادەتتە ئانىلار بىرىنچى ئۇستاز دەپ قارىلىدۇ. ئۇنداقتا ئائىلە بالىلارنىڭ بىرىنچى مەكتىپى، شۇنداقلا چوڭلارنىڭ مەڭگۈلۈك ئالىي مەكتىپىدۇر.

ئائىلىلەرنىڭ مەكتەپلىك خاراكتېرى شۇ يەردىكى، بالىلار ئەڭ دەسلەپتە جەمئىيەت ھەققىدىكى تەلىماتنى ئەڭ بۇرۇن ئاتا - ئانىسىدىن ئالىدۇ. ھەتتا ئاتا - ئانىنىڭ جەمئىيەت، ئىنسان، روھ، ئېتىقاد، ئەخلاق ھەققىدىكى تەربىيىسى بالىلارنىڭ ھاياتىغا ئەڭ كۆپ تەسىر قىلغان تەربىيە بولۇپ قالىدۇ. ئاتا - ئانىلارنىڭ خاراكتېرى ياخشى، ئەخلاقى گۈزەل، ئېتىقادى پاكىز بولسا ھەم ئۇلار بىلىملىك بولسا، ئائىلە باشقۇرۇشنى بىلسە، بۇ بالىلارنىڭ بەختى. شۇنداقلا بۇ ئائىلە ئەڭ ساغلام، ھاياتى كۈچكە ئىگە مەكتەپتۇر.

ئائىلىدىن ئىبارەت بۇ مەكتەپنىڭ ئادەتتىكى مەكتەپلەرگە ئوخشاشمايدىغان بىر نەچچە تەرىپى بار.

بىرىنچى تەرەپ: ئائىلە مەكتىپى مەكتەپنى ئوقۇغۇچى بىلەن تەربىيەلەيدىغان مەنبە، شۇنداقلا ئوقۇغۇچىلارنىڭ ساپاسىغا بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدىغان ئورۇن.

ئىككىنچى تەرەپ: ئائىلە مەكتىپى بالىلارنىڭ كالىسىدا ئادەم بولۇشنىڭ تۇنجى خەرىتىسىنى سىزىپ، ئىجتىمائىي جەمئىيەتنىڭ ئەڭ تۇنجى مودېلىنى قاتۇرىدۇ. مەكتەپ بولسا بۇ خەرىتىنى ئىنچىكىلەيدۇ. بالىلارغا ياشاشنىڭ قوراللىق تۇتقۇزىدۇ. ئۈچىنچى تەرەپ: ئائىلە مەكتىپىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى مەڭگۈ ئوقۇتقۇچى ۋە ئائىلە باشلىقى بولىدىغان ئوقۇغۇچىلاردۇر. شۇڭا، كەلگۈسى ئائىلە ئىگىلىرىنىڭ ئائىلە مەكتىپىدە يېتىشتۈرگەن ساپاسى ئۇلارنىڭ كېيىنكى ساپاسىغا بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئائىلە يەنە مەڭگۈلۈك مەكتەپتۇر.

ئائىلىدىن ئىبارەت مەكتەپنىڭ ساپا ئىسلاھاتى مەڭگۈ توختاپ قالمايدىغان ئىسلاھات. ئائىلە مەكتىپىنىڭ ئوقۇتقۇچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ پەرزەنت ۋە جۇدىنىڭ ئاپىرىدە بولۇشنىڭ سەۋەبىچىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپلا قالماي، يەنە پەرزەنت روھىنىڭ لايىھىسىنى مەڭگۈچىسى ئىكەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ پەرزەنت ئالدىدا مەڭگۈ ئو-

قۇتقۇچى ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ قالماسلىقى كېرەك. ئاتا - ئانىلارنىڭ مەسئۇلىيەتسىزلىكى ئائىلىلەرنى ۋەيران قىلىدۇ. ئائىلە مەكتىپىنىڭ ۋەيران بولۇشى ئىنساننىڭ بەخت-سىنىزلىكىنىڭ ئەڭ چوڭ مەنبەسى. ساغلام ئائىلىلەر ساغلام دەۋرنىڭ كاپالىتىدۇر. بىر دۆلەت ياكى مىللەت مەلۇم دەۋردە ھەر قانچە كۈچلۈك بولۇپ كەتسۇن، ئائىلە چۈشكۈنلۈكىنى ھەل قىلالمىسا، ئائىلىدىن ئىبارەت مەكتەپنىڭ قۇرۇلۇشىغا پايدىلىق سىياسەتلەرنى تۈزۈپ چىقالمىسا، بۇنداق دۆلەتنىڭ ئاقىۋىتى ئا-خىر ۋەيرانچىلىق بىلەن ئاخىرلىشىدۇ. بۇ خۇددى مەكتەپلىرى خارابە، مەرىپەتسىز جەمئىيەتنىڭ ئاقىۋىتى بىلەن ئوخشاش ئاقى-ۋەتتۇر.

3. ئائىلە — كىچىكلىتىلگەن فولكلور مۇزېيى

ھەر بىر مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى، مەدەنىيىتى، روھى قاتارلىق ئامىللار ئادەتتە ئائىلىدە ئەڭ ئىخچام ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ.

ئۆي — ئائىلىنىڭ جۇغراپىيىسىدۇر. ئادەتتە ئۇيغۇرلار ئائىلە بىلەن ئۆي دېگەن ئۇقۇمنى كۆپىنچە ھاللاردا بىر مەنىدە ئىشلىتىدۇ. بىز ئۇيغۇر ئۆيلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكىدىن بىزنىڭ مىللىي روھ، مىللىي ئالاھىدىلىكىمىزنى كەلتۈرۈپ چىقىرالايمىز.

ئۇيغۇرلار ئۆيلىرىدە گۈل ئۆستۈرۈشكە، ھويلىلىرىنى باغ قىلىشقا ئامراق. بۇ ئۇلارنىڭ تەبىئەتنى سۆيۈش روھى، تەبىئەت بىلەن بىر گەۋدە بولۇپ كېتىش ئارزۇسى. ئۇيغۇرلار قۇش بېقىشقا ئامراق. بۇ ئۇلارنىڭ كەڭ قورساق، تىنچلىق سۆيەر، قەلبىنىڭ مۇھەببەتكە تولغانلىقىنىڭ ئىسپاتى. بۇنداق مىساللار ئىنتايىن كۆپ.

قىسقىسى، ئۇيغۇرلار ئائىلىسىنىڭ ئۆزى بىر كىچىكلىتىلگەن فولكلور مۇزېيى. بۇ مۇزېيى ساياھەت قىلغۇچىلار ئۈچۈن

قۇرۇلغان ئەمەس، بەلكى ئائىلىدىن ئىبارەت مەكتەپنىڭ ئەلىم - تەربىيە خىزمىتى ئۈچۈن قۇرۇلغان.

گۈللەر بالىلارنى كەڭ قورساق، گۈزەل خۇلقلۇق، ئاق كۆڭۈل قىلىپ تەربىيەلەيدۇ.

قۇشلار ئۇلارنىڭ يۈرىكىدە تەبىئەتكە مۇھەببەت قوزغايىدۇ.

تامدىكى گىلەملەر تەبىئەتنىڭ ئۆيىدىكى ئىخچام كۆرۈنۈشى.

كەڭرى دېرىزىلەر، ئىشىكلەر تاشقى دۇنياغا بولغان ئېچىۋې-

تىش خاراكتېرى.

چوڭلار بىلەن كىچىكلەر ئوتتۇرىسىدىكى ھۆرمەت، كۆيۈ-

نۇش، ئائىلىۋى كەيپىياتتىكى ئىللىقلىق، ھەق - ناھەقكە بولغان

ئوچۇق پوزىتسىيە ئائىلىدىن ئىبارەت مەكتەپتىكى ئەڭ ياخشى

ھاۋا، ئاتموسفېرا.

4. كېسەل ئائىلە — بۇزۇلغان خاراكتېر

20 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرى ئۇيغۇرلارغا نۇرغۇن نەر-

سىلەرنى سوۋغا قىلدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئىجابىي نەرسىلەرمۇ،

سەلبىي نەرسىلەرمۇ بار.

كېسەل ئائىلە — بۇزۇلغان خاراكتېر. بۇ دەۋرنىڭ ئۆي-

غۇرلارغا قىلغان ئەڭ چوڭ «سوۋغىسى».

ستاتىستىكىلارغا قارىغاندا، 1990 - يىللاردىن باشلاپ ئىق-

تىسادىنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ ئۇيغۇرلار ئارىسىدىكى ئائىلە

بۇزۇلۇش نىسبىتى تىك سىزىق بويىچە يۇقىرى ئۆرلىگەن. تۇل

ئەر، تۇل خوتۇنلار، يېتىم بالىلار ئاۋۇپ كېتىپ جەمئىيەتتىكى

مۇھىم بىر ئىجتىمائىي مەسىلىگە ئايلانغان. يېقىنقى يىللارغا

كەلگەندە، ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋى ئائىلە قارشىدىكى خوتۇن

قويۇپ بېرىپ، ئەردىن ئاجرىشىدىغانلارنىڭ چىقىمغانلىقىدىن پە-

خىرلىنىدىغان، ئائىلە قارشىنىڭ تايىنى يوق، ئاتا - ئانىسىنىڭ

تايىنى يوق كىشىلەرگە قىز بەرمەيدىغان، ئۇلاردىن قىز ئالمايدى-

غان خاھىش ئاستا - ئاستا ئاجىزلاشتى ياكى جەمئىيەتتىكى

چەكلەش كۈچىنى يوقاتتى. مەدەنىيەت زور ئىنقىلابىدا ماڭغۇرتلاش قان بىر دەۋرنىڭ ئادەملەرنىڭ ۋۇجۇدىدا كەم قالغان ياكى نۆۋەتدە لەپ كەتكەن مىللىي روھ، مىللىي مەدەنىيەت، مىللىي پىسخىكا خاھىشى بۇ دەۋردە جەمئىيەت قۇرۇلمىسىدا ئېلىپ بېرىلغان ئىسلاھات دولقۇنىنىڭ زەربىسىگە بەرداشلىق بېرەلمەي سۈنۈشقا باشلىدى.

غەرب مەدەنىيىتىنىڭ مەتبۇئات، ئەدەبىيات - سەنئەت، روھ نۇقتىسىدىن قىلغان ھۇجۇمىدا نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ ئاجىزلىشىپ قالغان ئائىلە قارشى كۆپۈكتەك تۈزۈپ كەتتى. ئۇيغۇر جەمئىيىتى بىر بۆھران — ئائىلە كرىزىسىغا دۇچ كەلدى. نۇرغۇن ئائىلىلەر ئائىلە كۆز قارىشىنىڭ ساغلام بولمىغانلىقى تۈپەيلىدىن ئائىلىسىنى مەكتەپكە، كىچىك بىر دۆلەتكە ئايلاندۇرالمىدى، ئۆز ئەقىدىسىنى ئەۋلادلار قەلبىگە يەتكۈزىدىغان كۆۋرۈك، ئائىلىۋى قانۇن - تۈزۈم، ئەخلاق قۇرۇلمىلىرىنى ئورنىتالمىدى. ھەتتا نۇرغۇن ئائىلىلەر زامانىۋى ساۋاتسىزلىق، يىلتىز كۆز قارىشىنىڭ تايىنى يوقلۇقى تۈپەيلىدىن ئائىلىنىڭ شۇنداق ئالاھىدىلىكىدىن ھېس قىلىپ يېتەلمىدى. شۇڭلاشقا ئۇلارنىڭ ئائىلىسى قاراندە چۆقسىز قوغۇنلۇققا، قانۇنسىز جەمئىيەتكە ئايلىنىپ، تاشقى ئېزىقتۇرۇشنىڭ شەھۋەت كۈچى ئالدىدا ئامالسىز قالدى.

ئىجتىمائىي ئىسلاھات، ئۆزىمىزنى ئۆزگەرتىش، تەقدىردە مىزنى ياخشىلاش دەۋرىنىڭ تەقەززاسى. ھەر بىر ئائىلىنىڭ تەقەززاسى. ئائىلىۋى چۈشكۈنلۈك جەمئىيەتكە ئەقىدىسىنىڭ، روھىنىڭ، خاراكتېرىنىڭ تايىنى يوق نۇرغۇن ئازغۇن روھنى ئېكسپورت قىلماقتا. بۇ ئازغۇن روھلار مىللىي ئەقىدە بىلەن زامانىۋى ئېزىقتۇرۇش، ئەقىدە بىلەن ئەقىدىسىزلىك، مەسئۇلىيەت بىلەن مەسئۇلىيەتسىزلىك، غايە بىلەن چۈشكۈنلۈك چېگرىسىدا تېنەپ يۈرمەكتە. جەمئىيەت ئۇلارنى قۇتقۇزۇۋېلىشى، توغرا يولغا باشلىشى كېرەك. قەلبىدە زامان ۋە ماكانغا، مىللەت

ۋە دۆلەتكە نىسبەتەن مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى بار ھەر بىر كىشى بۇ خىل تەخىرىسزلىك ئالدىدا كالىسنى سىلكىۋېتىپ ئويلىنىدىشى كېرەك.

بىر ئىجتىمائىي ئىسلاھات ئەڭ ئاۋۋال ئىسلاھات تەقەززاسىنى تونۇغان ئادەمنىڭ ئۆزىدىن باشلىنىدۇ. بۇ ئىسلاھات يەنە جەمئىيەتتىكى كىچىك بىرلىك ئائىلىدە غەلبىگە ئېرىشتى دېگەندەك ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت مەكتەپنىڭ روھى سۈزۈلۈپ قۇرۇلمىسى ساغلاملاشتى، دېگەنلىكتۇر.

تەبىئەتتىكى سىر ۋە جەمئىيەت تۈزۈلمىسىدىكى مىكىر

200 نەچچە يىل بۇرۇن كىشىلەر ئاۋسترالىيە قۇرۇقلۇقىغا توپ - توپ بىلەن كۆچۈشكە باشلىغاندا، كىمدۇر بىرى بىر نەچچە قوينى ئۇ يەرگە بارىدىغان كېمىگە سېلىۋالغان. ئاۋسترالىيىدە ئەسلى قوي يوق بولۇپ، يېڭى ئېلىپ بېرىلغان بۇ قويلار ناھايىتى تېز كۆپىيىپ يېرىم ئەسىرگە يەتمىگەن ۋاقىتتا ئاپەتكە ئايلىنىشقا تاس قالغان. ھازىر ئوكئانىيە قىتئەسىدىكى ئاساسلىق ئىككى دۆلەت ئاۋسترالىيە ۋە يېڭى زىلاندىيە دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ قوي مەھسۇلاتلىرى ئىشلەپچىقىرىش بازىسىدۇر.

ئىنسانلار يېڭى قۇرۇقلۇقلارنىڭ تېپىلىشى، ئادەم ئايغى باسمىغان جايلارنى ئىستېلا قىلىش جەريانىدا مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ئىشلارنى خېلى كۆپ ئۇچراتقان. مەلۇم بىر توشقان يوق رايونغا توشقان پەيدا قىلغاندىن كېيىن، توشقان يېڭى مۇھىتتا ئاجايىپ تېز كۆپىيىپ ئادەمنىڭ تىزگىنلىشىدىن چىقىپ كەتكەن... ئىنسانلار دۇچ كەلگەن مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ۋەقەلەرنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ ئالىملار تەبىئەتتىكى بۇ ئالاھىدە سىرغا قىزىقىشقا باشلىغان ۋە ئاخىر ئىلىم - پەننىڭ ياردىمىدە بۇ سىرلارنى يەشكەن.

مەلۇم ھايۋان ۋە مەلۇم ئۆسۈملۈك ئەۋزەل شارائىتىغا ئۇچرىدىغاندىن كېيىن، ئۆز ۋۇجۇدىدىكى ئەڭ زور ھاياتىي كۈچنى نامايان قىلىدىكەن. بۇ يەردىكى ئەۋزەل شارائىت ئۇلارنىڭ كۆپىيىشىگە ئالاھىدە مۇۋاپىق كېلىدىغان تەبىئىي شارائىتنى كۆرسىدۇ.

تىدىكەن. بىرەر جانلىق بۇنداق شارائىتقا ئېرىشىۋالسا، ئۇنىڭ تەرەققىياتىنى توسۇشۇمۇ بىر مەسىلىگە ئايلنىدىكەن.

بۇ جەرياندا ئىنسانلار بايقىغان يەنە بىر ئالاھىدە ئىش شۇ. كى، تەبىئىي شارائىتىنى سۈنئىي ھالدا ئۆزگەرتىش (يېڭى جانلىقلار تۈرىنى كۆچۈرۈپ كېلىش دېگەندەك) شۇ رايوندا ھۆكۈم. ران ئورۇندا تۇرۇپ كەلگەن مەلۇم جانلىقلار گۇرۇھىنىڭ تەرەققىياتىدا چېكىنىش پەيدا قىلالايدىكەن، ھەتتا ئۇنىڭ نەسلىنىڭ قۇرۇپ كېتىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىكەن. ئالىملار بايقىغان بۇ قانۇنىيەتلەردىن تولۇق پايدىلاندى. تەبىئىي ئېكولوگىيىگە تەسىر قىلىش ئارقىلىق تەبىئەتتىكى مەلۇم جانلىقنىڭ تەرەققىياتىنى چەكلەپ ئۆزىگە ئېھتىياجلىق يەنە بىر جانلىقنىڭ تەرەققىياتىنى يۈكسەلدۈردى.

مەن تەبىئەتتىكى بۇ قىزىق ھادىسىگە دىققەت قىلىش جەريانىدا ئىجتىمائىي ھاياتتىمۇ شۇنداق قانۇنىيەتلەرنىڭ بارلىقىنى بايقىپ قالدىم. تەبىئەت ئېكولوگىيىسى ۋە ئىجتىمائىي ئېكولوگىيىسىدىكى بۇ ئوخشاشلىق مېنى ھەيران قىلىپ سالدى. مەن تەبىئەتتىكى قانۇنىيەتنى سىز دەپ، جەمئىيەتتىكى ئىنسانلار تەبىئەتنىڭ قانۇنىيىتى ئاساسىدا بارلىققا كەلتۈرگەن ۋە سىياسىي، ئىجتىمائىي كۈرەشلەر جەريانىدا ئىشلىتىۋاتقان ئىجتىمائىي قانۇنىيەتنى ئىشلىتىش سانىنىڭ ئەقلى بىلەن باغلاپ مېكىر دەپ ئاتىدىم. تۆۋەندىكىلەرگە قاراڭ.

1494 - يىلى ئىنسانلار ھازىر لاتىن ئامېرىكىسى دەپ ئاتالغان يېڭى قىتئەنى بايقاپ شۇ يەرگە كۆچۈشكە باشلىدى. ئەينى يىللاردا بۇ ئىككى قىتئەدە 30 مىليوندىن ئارتۇق بۈيۈك مايا ۋە ئازىك مەدەنىيىتىنى ياراتقان بىز ھازىر ئىندىئان دەپ ئاتالغان تەبىئەت بىلەن يېقىنلىقى ئاجايىپ كۈچلۈك مىللەتلەر تۈركۈمى ياشايتتى. ئۇلار بۇ چوڭ قۇرۇقلۇقتا كۈچلۈك ئىمپېرىيىلەرنى قۇرغان. ئاجايىپ مەدەنىيەت مۇجىزىلىرىنى ياراتقان.

دى. تاجاۋۇزچىلارنىڭ قەدىمى بۇ يەرگە يېتىشى بىلەن تەڭ بۇخىل مەدەنىيەتنىڭ، بۇ خىلدىكى ئىنسانلارنىڭ زاۋالى باشلاندى. مۇستەملىكىچىلەر ئورناتقان يېڭى تۈزۈم، يېڭى ئىجتىمائىي مۇھىت (مۇستەملىكىچىلەر ئۆزلىرىنى يەرلىكلەرگە مەدەنىيەت، ئازادلىق ئېلىپ كەلگۈچى، دەپ قارايتتى) بۇ يەرنىڭ ئەسلى خوجايىنى بولغان ئىندىئان مىللەتلەر تۈركۈمىنىڭ ناھايىتى تېزلا نەسلى قۇرۇش ۋە نۆل نۇقتىغا قاراپ ئاجىزلىشىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئۇلار نوپۇس جەھەتتە كۈنسېرى ئازلاپ 20 - ئەسىر - نىڭ بېشىدا بىر نەچچە مىليونغا يەتمەيدىغان ھالەتكە چۈشۈپ قالدى...

بۇ خىل پاجىئە يۈرتى مۇستەملىكىگە ئۇچرىغان نۇرغۇن مىللەتلەرنىڭ بېشىدا تەكرارلاندى. يۈرتىمىز ئوتتۇرا ئاسىيادىمۇ مىلادىيەنىڭ ئالدى - كەينىدىكى سىياسىي ئۆزگىرىشلەر نەتىجىسىدە ئىجتىمائىي ئېكولوگىيە سۈنئىي ئۆزگەرتىپ تاشلىنىپ نۇرغۇن قەدىمىي مەدەنىيەتلەرنىڭ ئىزى ئۆچتى. كروران، نىيە، ئاقسېپىل قەدىمىي شەھەرلىرىنى قۇم باستى، يارغۇل ۋە ئىدىقۇت قەدىمىي شەھەرلىرى خاراپىلىككە ئايلاندى...

نېمە ئۈچۈن بۇنداق پاجىئەلەر يۈز بېرىدۇ؟ ھاياتىي كۈچى ناھايىتى زور، پارلاق مەدەنىيەتنىڭ ھامىيلىرى بولغان بۇ خەلقلەر نېمىشقا شۇنداق ئوڭايلا خاراب بولىدۇ؟ ئۇلارنىڭ ھاياتىي كۈچى نەگە كەتتى؟ تارىخچىلار نۇرغۇن ئويلىنىش ئارقىلىق مۇستەملىكىچىلىكتىمۇ تەبىئەت ئېكولوگىيىسىدىكى جانلىقلارنىڭ كۈچىدىن يېشى، ئاجىزلىشىش قانۇنىيىتىگە ئوخشاپ كېتىدىغان بىر قانۇن - نىيەتنىڭ بارلىقىنى بايقىدى.

مەلۇم بىر رايون خەلقى (مەسىلەن، ئىندىئان مىللەتلەر تۈركۈمى) تەبىئەت بىلەن مۇناسىۋەت قىلىش، ئىجتىمائىي ھايات - نىڭ قانۇنىيەتلىرى ھەققىدە پىكىر قىلىش جەريانىدا ئۆز خەلقى - نىڭ تەپەككۈر ئادىتى، مەدەنىيەت - سەنئىتى، ئىقتىسادىي تۈر -

مۇش شەكلى قاتارلىقلارغا ئۇيغۇن ۋە ئۇنى قۇدرەت تاپقۇزۇشقا پايدىلىق بىر ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنى تېپىپ چىقىدۇ. بۇنداق ئۆز مۇھىتىدا پەيدا بولغان تۈزۈلمە شۇ خەلقنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىدە ياتىنى سىجىللىققا ئىگە قىلىدۇ ۋە ھاياتىي كۈچ بىلەن تەمىنلەيدۇ. بۇ خىل ئىجتىمائىي ئېكولوگىيە بىر كۈچلۈك ھاياتلىق سىستېمىسىنى بەرپا قىلىدۇ. ئاقىل مۇستەملىكىچى ئۆزىگە خاس ئىجتىمائىي ئېكولوگىيەگە ئىگە مىللەتنىڭ مۇھىتىدا پەيدا بولغاندىن كېيىن، ھەر خىل ۋاسىتىلەر (يېڭى ئىدىئولوگىيە، ئۆز تۈزۈلمىسى، ئۆز تەپەككۈرى) ئارقىلىق ئەسلىدىكى ئىجتىمائىي ئېكولوگىيەنىڭ ئورنىغا يېڭى ئىجتىمائىي ئېكولوگىيەنى تىكلەيدۇ. بۇ يېڭى ئېكولوگىيە باراۋارلىك، ياردەم بېرىش، قوغداش، ئازاد قىلىش، يېڭى ئىستىقبال - يولغا باشلاش دېگەندەك چىرايلىق ناملار بىلەن زىننەتلىنىپ، يەرلىك خەلقلەرنى چاندۇرماي زەھەرلەشكە باشلايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئەسلىدىكى ئىجتىمائىي ئېكولوگىيەنىڭ ھالاكىتى تېخىمۇ تېزلىشىدۇ. بۇ جەرياندا ئىجتىمائىي ئېكولوگىيەنىڭ خاراكتېرى ئۆزگەرگەنلىكى، يېڭى ئېكولوگىيە مۇستەملىكىچىلەرنىڭ ھاياتىي كۈچىنى كۈچەيتىش ئەسلىدىكى يەرلىك ئىجتىمائىي ئېكولوگىيەنىڭ تەسىرىنى ئازايتىش. تىن ئىبارەت مەقسەتنى چۆرىدەپ قۇرۇلغانلىقى تۈپەيلىدىن يېڭى شارائىتتىكى مۇستەملىكىچى ئاۋسترالىيىگە بېرىپ قالغان قوي كەبى تېز تەرەققىي قىلىدۇ. يەرلىكلەر تەرەققىي قىلىمەن دەپ ھەر قانچە تىرىشچانلىق كۆرسەتسىمۇ بارغانسېرى ئارقىغا دەسسەيدۇ. ئاخىر ئۇلارنىڭ تارىخى بىچارە ئىندىئانلارنىڭ مەدەنىيەت تارىخىغا ئوخشاش بىر شېرىن چۈش كەبى ئاخىرلىشىدۇ.

بۇ ھالەتنى يەنە مەلۇم زىرائەتنى نۇقتىلىق ئۆستۈرىدىغان، قالغان باشقا زىرائەت ۋە ئۆسۈملۈكلەرنى پىلانلىق ھالدا ئۆسۈش-تىن چەكلەيدىغان ئېتىزغا ئوخشىتىش مۇمكىن. ھازىر شۇنداق دورىلار بار. ئېتىزدىكى ئوتنى يوقىتىدۇ، لېكىن زىرائەتنىڭ

ئۆسۈشىگە تەسىر يەتكۈزمەيدۇ.

بۇنى دۇنيانىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتى جەريانىدا ھەر خىل مەدەنىيەت ۋە تۈزۈلمە تىپلىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئېلىشىش جەريانىدا كۆرۈلگەن ھەممىگە ئاشكارا سىر، شۇنداقلا ئىنسانلار مەنپەئەت تالىشىش جەريانىدا بارلىققا كەلتۈرگەن ئەڭ چوڭ مىكر دېمەي ئامال يوق...

نۆۋەتتە، ئامېرىكىنىڭ دۇنيادىكى ئۆز مەنپەئەتىنى چىقىش قىلغان ھالدا ئېلىپ بارغان ئورۇنلاشتۇرۇشلىرى ماھىيەتتە ياۋروپالىقلارنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىدا، دۇنيادىكى باشقا مۇستەملىكىلەردە ئوينىغان ئىلغارلىق نامى ئاستىدىكى ئۆزىگە پايدىلىق ئىجتىمائىي ئېكولوگىيە ئالماشتۇرۇش ئويۇنلىرى، خالاس... دۇنيانىڭ بۈلۈك - پۇشاقلىرىدا بۇنداق ئويۇننىڭ ھېلىمۇ ئايىغى ئۈزۈلگىنى يوق...

كرنرئس ئېڭى ۋە ئۆزىنى تونۇش

1

بىزدە كرنرئس ئېڭى بارمۇ؟ بىز ئۆزىمىزنى توغرا تونۇيالايمۇ؟
دۇق؟ ئۆزىمىزگە توغرا، ئىلمىي ۋە ئەتراپلىق باھا بېرەلەيدۇق.
مۇ؟

كرنرئس ئېڭى ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان جەمئىيەتتە ئۆزىنى تونۇش نۇقتىسىدىن ئۆزىگە قايتا باھا بېرىش دولقۇنىنىڭ قوزغىلىدىشى ئىجتىمائىي تەرەققىياتنىڭ مۇقەررەر نەتىجىسى ۋە ئۆزىگە قايتا باھا بەرگەندىن كېيىنكى ئويغىنىش، سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق ئۆزىدە سېزىلگەن كەمتۈكلۈكنى تولۇقلاش ئۈچۈن باشلانغان دەسلەپكى ئورۇنۇشتۇر.

كرنرئس تۇيغۇسى ماھىيەتتە روھىي ئويغاقلىق بولۇپ، ئادەتتىكى تەرەققىيات قانۇنىيەتلىرىنىڭ ئىسپاتلىشىچە، كرنرئس تۇيغۇسى ئەڭ كۈچلۈك مىللەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتتىكى ئورنىمۇ ئەڭ يۇقىرى بولىدۇ.

كرنرئس ئېڭى يەنە مىللەتلەرنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىغا قاراپ ھەر خىل بولىدۇ. ئىجتىمائىي ئېكولوگىيىسى تەڭپۇڭسىزلىقتا بولغان كرنرئس ئېڭى روشەن ھالدا ئىلغارلىق بىلەن خاراكتېرلىنەن، ئىجتىمائىي ئېكولوگىيىسىدىكى تەڭپۇڭلۇق بۇزۇلغان مىللەتلەردە كرنرئس ئېڭىغا چۈشكۈنلۈك، پاسسىپلىق ئامىللىرى قېتىلىپ، كرنرئس ئېڭىنىڭ مىللىي تەرەققىياتتىكى پىشاقلىق رولىغا يامان تەسىر بېرىدۇ. ھەتتا بەزىدە تەرەققىياتنىڭ قوزغىتىشى بولغان پىشاق تەرەققىياتنى ئارقىغا چېكىندۈرۈۋېتىدىغان كالتەك بولۇپ قېلىشىمۇ مۇمكىن.

ئۆزىمىزنى توغرا تونۇيالىغاندا ۋە ئۆزىمىزگە ئىلمىي، ئەدەبىيات، يۈكسىلىش يوللىرىغا دادىل، مەردانە ھالدا ماڭالايمىز، ئىزدىنىمىز، تىرىشىمىز. ئەكسىچە بولغاندا مىللىي ئىنكارچىلىق، يەنى ئۆزىمىزدىن خەق ياخشى، مەندىن «باشقىلار ئەقىللىقمىكىن؟» دەيدىغان چۈشكۈنلۈك پاتىقىغا كىرىپ قالمىز - دە، ئىشەنچىمىز، ئۈمىدۋارلىقىمىز سۈسلىشىپ، ئىشلىرىمىز روناق تاپمايدۇ، ئالغا باسمايدۇ، نەزەر دائىرىمىز كىچىكلەيدۇ.

دۇنيادا ھېچقاچان مۇتلەق ئىلغار، ئىشلىرى ھەر قاچان ئوڭۇشلۇق بولىدىغان مىللەت بولمايدۇ. شۇنىڭدەك مۇتلەق فالاق، پالاكەتتىن ئۆرە بولالمايدىغان مىللەتمۇ ھەم يوق. تارىخ پەقەت بىر خىل سىناق ۋە تەۋەككۈل قىلىش جەريانىدۇر.

مىلادىيە 11 - ئەسىردە بۈيۈك مۇتەپەككۈر يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇبىلىك» داستانىدا «بىلىم — بارلىق بەختلەر - نىڭ ئاچقۇچى» دېگەن مەشھۇر ھۆكۈمنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ ئەنگىلىيەلىك مەشھۇر مۇتەپەككۈر بېكوننىڭ «بىلىم — كۈچ» دېگەن ھۆكۈمىدىن نەچچە ئەسىر بۇرۇن ئوتتۇرىغا قويۇلغان، پاسا-ھەت جەھەتتە «بىلىم — كۈچ» تىن ئۈستۈن تۇرىدىغان ھۆكۈم ئىدى.

مىلادىيە 10 - ئەسىرلەر ئەتراپىدا گەنجۇ ۋە ئىدىقۇت ئۇي-غۇرلىرى مەتبەئەنى كەشىپ قىلدى. بۇ ۋاقىت غەرب ۋە شەرق - نىڭ مەتبەئەچىلىكىدىن نەچچە ئەسىر بۇرۇن ئىدى. بىز بۇنداق مىساللارنى تالايلاپ كەلتۈرەلەيمىز. ئەمدى بىز توغرىلۇق چەت ئەل ئالىملىرىنىڭ ھۆكۈملىرىنى ئاڭلاپ باقايلى: «ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنىڭ ئاچقۇچى تارىم ۋادىسىغا كۆمۈك - لۈك. قاچانكى بۇ ئاچقۇچ تېپىلىدىكەن، دۇنيا مەدەنىيىتىنىڭ سىرى ئېچىلىدۇ» — مورگان (ئامېرىكا).

«ناۋادا مەندە يەنە بىر قېتىم دۇنياغا كېلىش پۇرسىتى بولسا، بۇددا دىنى تارىلىشقا باشلىغان مىلادىيە 1 - ئەسىردىكى جۇڭگو شىنجاڭدا تۇغۇلۇشنى ئارزۇ قىلاتتىم.»

مانا بۇ ئەنگلىيىنىڭ مەشھۇر تارىخچىسى، 20 - ئەسىر تارىخ تەتقىقات مېتودىدا يېڭى يول ئاچقان پەيلاسوپ ئارنولد تويوندى بىنىڭ مۇخبىرلارنىڭ سوئالىغا جاۋاب بەرگەندە ئېيتقان سۆزى.

20 - ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرىدىن باشلاپ ئامېرىكا ئەدەبىياتىدا ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرۇپ كەلگەن ئەدەبىي ئېقىملاردىن ئىماگىزىم ۋە ئىپادىزىم تاڭ دەۋرىدىكى تاغ - دەريا، مەنزىرە شېئىرلىرىدىن ئۆگىنىش ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن. بۇ ئېقىمدىكى شائىرلارنىڭ كۆپىنچىسى تاڭ دەۋرى شېئىرلىرىنى ئوقۇش، ئىنگىلىزچىغا تەرجىمە قىلىش بىلەن شۇغۇللانغان، ھەتتا مۇشۇ ئېقىملارنىڭ ئاساسچىسى ئامېرىكىلىق مەشھۇر شائىر ئېرزا فوند تاڭ شائىرى ۋاڭ ۋېينى ئۇستاز سۈپىتىدە كۆرۈپ، ئۇنىڭ شېئىرلىرىغا نۇرغۇن تەقىمىلەرنى يازغان. تاڭ دەۋرى مەدەنىيىتىنىڭ گۈللىنىشىنىڭ يىلتىزىنى ئىزدەپ كۆرگەن ئالىملار تاڭ دەۋرىدە ئۆتكەن ئەدەبىيات، تارىخچىلارنىڭ «چاڭئەندە ئۇيغۇرچە ياشاش، سانماق، ئۇيغۇرلارنىڭ سازىنى چالماق، ئۇيغۇرچە تاماق يېمەك مودا بولدى» دەپ يازغان قەسىدىلىرىنى ئوقۇغاندا، ئوتتۇرا تۈز - لەڭلىككە بۇددا دىنىنى تارقىتىپ، سۈي، تاڭ مەدەنىيىتىنىڭ گۈللىنىشىگە ئاساس سالغۇچىلارنىڭ كۈسەندىن كەلگەن مەشھۇر بۇددا مۇتەپەككۈرى كومىراجىۋا قاتارلىق پەيلاسوپلار ئىكەنلىكىنى بىلگەندە ھەيران قالغان. ئۇنداقتا كىممۇ تاڭ دەۋرىدىكى تاغ - دەريا، مەنزىرە شېئىرلىرىدا قۇچۇ ئىدىقۇت دەۋرىدىكى ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭ تەبىئەت لىرىكىلىرىنىڭ تەسىرى يوق، دەپ ئېيتاتتىم. لېكىن سېلىشتۇرما ئەدەبىيات پېنى بىزنىڭ بۇ تەسەۋۋۇرىمىزنى ئىسپاتلار بىلەن تەمىنلەپ تۇرۇپتۇ. ①

① بۇ نەقىللەر شاڭخەي ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى نەشرىياتى 1999 - يىلى نەشر قىلغان ئامېرىكا تارىخچىسى شافول ئانوسنىڭ «دۇنيا ئومۇمىي تارىخى» ناملىق كىتابىدىن ئۆزلىشىپ تۈزۈپ ئېلىندى.

مىللىي ئىنكارچىلىق ۋە چۈشكۈنلۈكنىڭ بىر تۈرلۈك ئىپادىسى ئۆتمۈشىنى ئىتتىكار قىلىپلا قالماي، يەنە كەلگۈسىدىنمۇ ئۆزىنىڭ ئۆزۈش، «سۇنىڭ ئېقىشىغا، تۈكنىڭ يېتىشىغا» بېقىپ ياشاش خاھىشىدۇر. ئۇ ھەر قانداق بىر مىللەت ئۈچۈن تولىمۇ زىيانلىق ئىللەت.

مىللىي كىرىزىس ئېڭى مىللىي تەپەككۈر سۈزۈكلەشپ مىللەت ئەزالىرىنىڭ ئەقىل كۆزى نىجاتلىقنى ئۆزىدىن ئىزدەشكە، باشقا مىللەتلەرنىڭ ئىلغارلىق تەجرىبىسىنى ئېچىۋېتىلگەن ئاڭ بىلەن قوبۇل قىلىشقا باشلىغاندا ئاندىن سۈزۈلىدۇ؛ بۇ ئاڭ مىللىي تەرەققىياتنىڭ ھەقىقىي ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچىگە ئايلاندى. نەزەر دائىرىسى تار ئادەم ئۈچۈن بىرەر چۆل ھالاكەتنىڭ بوسۇغىسى بولۇپ كۆرۈنەنمەس، نەپەككۈرى ئويغاق ئادەم ئۈچۈن نىجاتلىق دېڭىزى بولۇپ كۆرۈنۈشى مۇمكىن. بىر تال ئۇرۇق ئاقىللىرىنىڭ نەزەرىدە بىر پارچە باغ، لېكىن دۆتلەر ئۈچۈن ئۇ ھېچنېمە ئەمەس.

3

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلغان «بۈگۈنكى ئۇيغۇر دوكتورلىرى» دېگەن كىتابنى ۋاراقلاپ، ھەر قايسى گېزىت - ژۇرناللاردىكى ئۇيغۇر دوكتور - ئالىملىرى ھەققىدىكى ماقالىلەرنى ئوقۇپ، ئىپتىخار، ھاياجانلىق تۇيغۇسىدىن تومۇرلىرىمدا قانلىرىم قاينىغان، ئۇلارنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىدىن چاقنىغان نۇر مېنىڭلا ئەمەس، تالاي كىشىلەرنىڭ سۇنۇق كۆڭلىنى يورۇتقاندى. دى. ئابدۇشۈكۈر مىجىت «جۇڭگو بوكس شاھى» تاجىنى كىيىدى؛ قاسىم نۇرسۇن جۇڭگو بىلىيارت مۇنبىرىدىكى چولپانغا ئايلاندى. ئادىل ھوشۇر يېڭى دۇنيا جېنىس رېپورتىنى يارىتىپ «پەلەك شاھى» دەپ شۆھرەتلەنسە، قارتا ماھىرى روشەنگۈل

ئەبەيدۇللا دۇنيادىكى ئون مەشھۇر سېھرىگەرنىڭ بىرى بولدى. تۇرسۇنئاي ئىبراھىمجان، دىلنار ئابدۇللا، ئايتۇرسۇن نىيازىلار خەلقئارا سەھنىلەردە ئالىي سەنئەت مۇكاپاتلىرىغا ئېرىشىپ تۇپ. خۇر سەنئىتىگە دۇنياۋى شەرەپ كەلتۈردى. مەن ئۇيغۇر دوكتور. لار بىلەن تەنھەرىكەتچىلەرنى ۋە سەنئەتكارلىرىمىزنى بىر - بىرىگە باغلاپ تۇرغان بىر مەنىۋى رىشتىنىڭ پۈتكۈل خەلقىنى بىر - بىرىگە باغلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆزۈمنى باشقىدىن تونۇشقا باشلىدىم. دېمەك، ئۇيغۇر خەلقى پەخىرلەنگۈدەك ئەجدادلارغىلا ئىگە بولۇپلا قالماي، يەنە شۇنداق ئەۋلادلارغىمۇ ئىگە.

يېقىنقى بىر نەچچە ئون يىلدىن بۇيان داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان مىللەت ساپاسى ھەققىدىكى قايتا ئويلىنىش دولقۇنىدا مىللەتتىمىز ساپاسى ھەققىدە ھەر خىل باھالار بولدى، بەزىلەر كۆزلىرىنى توسۇۋالغان مىللىي چۈشكۈنلۈك پەردىسىنىڭ تەسىرىدە مىللىتىمىزنى ھۇرۇن، ئەبگا، قاسماق... دەپ ئەيىبلدى. مىللەتنى ئەيىبلىگۈچىلەرنىڭ مۇھاكىمىلىرى ئاز بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ قوبۇل قىلىشىغا ئېرىشتى ۋە ئۇلارنىڭ مىللىي روھىدىن تىدىكى چۈشكۈنلۈك تۇيغۇسىنى تېخىمۇ ئېغىرلاشتۇرۇۋەتتى. ئەمەلىيەتتە مىللىتىمىز ھەقىقەتەن ھۇرۇن، ئەبگا، قاسماقمۇ؟ ئۇنداق ئەمەس. بۇ پەقەت نۆۋەتتە مىللىتىمىزدىكى بەزى يۈزەكى ھادىسىلەرنى كۆزىتىشتىن كېلىپ چىققان يۈزەكى خۇلاسى، خالاس. مىللىتىمىز تارىخىغا نەزەر تاشلاپ باققاندا، مىللىتىمىزنىڭ ھاياتلىق ماكانى بولغان جايلارنىڭ زور كۆپچىلىكى تەبىئىي شارائىتى ئىنسانىيەتنىڭ ياشىشىغا ئانچە مۇۋاپىق كەلمەيدىغان قۇرغاق، چۆل - جەزىرىلەر، قاقاس تاغلاردۇر. لېكىن، مىللىتىمىز مانا مۇشۇ جايلاردا ياشاپ كۆپەيدى. تەبىئەت بىلەن ئېلىشىش جەريانىدا دۇنيا مەدەنىيەت خەزىنىسىگە تېگىشلىك ھەسسە قوشتى؛ ئاشۇ جايلاردا ياشاپ، كۆپىيىپ، بۈگۈنكى كۈنگە ئۇلاشتى. مىسال، تۇرپان ئويمانلىقى يەر شارىدىكى ئەڭ ئىسسىق، قۇرغاق.

چىلىق ئەڭ ئېغىر، دېڭىز يۈزىدىن ئەڭ تۆۋەن بىر جاي. بەزى ياز كۈنلىرى بۇ جاينىڭ تېمپېراتۇرىسى نۆلدىن يۇقىرى 55°C تىن ئېشىپ كېتىدۇ، قۇمغا تۇخۇم كۆمسە پىشىدۇ. ئەجدادلىرىمىز دەل مۇشۇ زېمىندا ئۆزىنىڭ ئالەمشۇمۇل مەدەنىيەتلىرىنى ياراتتى؛ قەدىمكى قۇچۇ ئىدىقۇت مەدەنىيىتىنىڭ ئىزى بولغان يار. غۇل قەدىمىي شەھىرى، مىڭ ئۆيلەر دەل بۇنىڭ ئىسپاتى. ئۇنىڭدىن باشقا ئۇلار يەنە دۇنيا سۇ ئىنشائاتچىلىق قۇرۇلۇشىدىكى مۆجىزە — «كارىز» نى كەشىپ قىلدى.

ئالىملار تۇرپان ئويمانلىقىدىكى كارىزلارنىڭ تارىخىنى، ئۇ زۇنلۇقىنى ھېسابلاپ چىقىپ، ئۇنى «يەر ئاستىدىكى سەددىچىن سېپىلى» دەپ ئاتىغان. ئەجدادلىرىمىز مانا مۇشۇ كارىزدىن ئىبارەت مۆجىزىنى ئەقىل - پاراستى ۋە ئىككى بىلىمگە تايىنىپ ۋۇجۇدقا چىقاردى. ئۇنىڭدىن باشقا، شىنجاڭنىڭ جۇغراپىيەلىك ئالاھىدىلىكىدىن قارىغاندا، بوستانلىقلار دۇنيادىكى ئىككىنچى چوڭ چۆل تەكلىماكان بىلەن دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ تاغ تىزمىلىرىدىن ھىمالايا ۋە تەڭرىتاغلىرىنىڭ ئارىسىغا جايلاشقان. ئۇلارنىڭ مەۋجۇتلۇقى ھەمىشە تەبىئەتنىڭ خىرىس قىلىشىغا ئۇچىراپ كەلگەن. ھازىرمۇ ئىشچان ئۇيغۇر دېھقانلىرى تەكلىماكاندىن ئىبارەت قۇم دېڭىزغا دېڭىز - دەريالار بىلەن ئەمەس، ماڭلىيدىن ئاققان تەرلەر بىلەن تاقابىل تۇرۇۋاتىدۇ، ئۇنى تىزگىنلەۋاتىدۇ...

يەنە ئەجدادلىرىمىزنىڭ قول ھۈنەرۋەنچىلىك سانائىتىنىڭ نەتىجىلىرىمۇ بىزنى قايىل قىلارلىق دەلىل - ئىسپاتلار بىلەن تەمىنلەيدۇ. «گىلەم» دىن ئىبارەت بىر يىپ - بىر يىپتىن توقۇلىدىغان، ئەستايىدىللىق ۋە چېۋەرلىكنى تەلەپ قىلىدىغان ھۈنەر - سەنئەت بۇيۇمىنى بارلىققا كەلتۈرگەن بۇ كىشىلەرنى قېنى كىممۇ «ھۈرۈن» دېيەلسۇن؟! چىڭگىزخان ئىمپېرىيەسىنىڭ دۆلەتچىلىكىنىڭ ئاساسىنى سالغان، دۇنيادا ئەڭ كۆپ

يېزىق قوللانغان، ئەڭ كۆپ دىن ئالماشتۇرغان، پەلسەپىۋى ئاغغا ئىگە بۇ مىللەتنى قېنى كىممۇ «ئەبگا» دېيىشكە پېتىنالمىسۇن؟ خەلقىمىزنىڭ مەلۇم مەزگىللىك ھۇرۇنلۇق كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قېلىشى زادى نېمە سەۋەبتىن؟ بۇ ھەرگىز ئۇلاردىكى ئىرسىيەت، قان سەۋەبىدىن ئەمەس، بەلكى ئۈنۈمسىز تەكرار ئەمگەك بىلەن شۇغۇللىنىشتىن كېلىپ چىققان ئىسلاھات، ئىشنىكى ئېچىۋېتىشتىن كېيىن بىر قىسىم ئۇيغۇرلارنىڭ ساۋاتسىز ھالەتتە تۇرۇپمۇ تىل - يېزىقنى بىلمەيدىغان دېڭىز بويى رايونلىرىدا، سايىق سوۋېت ئىتتىپاقى تەۋەسى ۋە شەرقىي ياۋروپادا سودا قىلىپ، مەلۇم مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىشى قانداقتۇر مەلۇم تەلەپنىڭ ئۇلارغا ئالدىنى قىلغانلىقىدىن ئەمەس، بەلكى ئىش قىلىش پۇرسىتىنىڭ يارىتىلغانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ تىرىشچانلىقىنىڭ نەتىجىسى، خالاس.

پۇرسەت ھەممە مۇۋەپپەقىيەتنىڭ ئانىسى، پۇرسەت بولمىسا، ئىشچانلىقمۇ ھۇرۇنلۇققا ئايلىنىپ قالىدۇ. خەلقىمىز پاكىز ئەمەس، تازىلىقنى سۆيەيدۇ، دەيدىغان كۆز قاراش ھېچقاچان پۇت تىرەپ تۇرالمىدۇ. دۇنيا بويىچە سۇ ئەڭ قىس جايىدا ياشاۋاتقان بۇ مىللەتنىڭ ئۆزگىچە پاكىزلىق ئەنئەنىسى بار. ئۇلارنىڭ پەلسەپىسىدە روھىي پاكلىق ھەممە پاكلىقنىڭ ئاساسى. پاكلىق بىر يالغۇز ئۇقۇم ئەمەس، ئىجتىمائىي ئىدىئولوگىيىدىكى بىر زەنجىر. بىر مەزگىللىك ماددىي نامراتلىقتىن كېلىپ چىققان كىيىم - كېچەك چۈشكۈنلۈكىنى، ئىش ئالغا باسقۇچتىن كېلىپ چىققان روھىي چۈشكۈنلۈكىنى ئۈمۈمىيلىق دەرىجىسىگە كۆتۈرۈۋالساق پۈتۈنلەي خاتالىشىمىز. پۇرسەت مىللىتىمىزدىكى پاسكىنىچىلىقنى چوقۇم يۇيۇپ تاشلايدۇ! مىللىتىمىزنىڭ ۋۇجۇدىدا كۆمۈلۈپ ياتقان روھىي پاكلىق پۇرسەتنىڭ غىدىقلىشىدىن ئېتىلىپ چىققان چاغدا، ئۇ ھەممە پاسكىنىچىلىقنى يۇيۇپ تاشلايدۇ.

ئىقتىسادىي ئاڭ ۋە تەرەققىيات

ماقال - تەمسىللەر بىر مىللەتنىڭ روشەن روھىي ئەينىكىدۇر. «پۇلى بارنىڭ گېپى ئوڭ، پۇلى يوقنىڭ گېپى ئوڭ»، «پۇلنىڭ بىر ئۇچى بىلەكتە، بىر ئۇچى يۈرەكتە»، «گاچا بول-سىمۇ، باينىڭ بالىسى سۆزلىسۇن»... ئىقتىساد ھەققىدىكى بۇنداق ماقال - تەمسىللەردىن يەنە بىر تەچچىنى مىسال كەلتۈرۈش مۇمكىن. ئۇيغۇر خەلقى پۇل ھەققىدىكى قاراشلىرىنى ماقال - تەمسىللەر ئارقىلىق مۇشۇنداق ئوبرازلىق يىغىنچاقلىغان، ئىقتىسادنىڭ شەخس ۋە كوللېكتىپقا نىسبەتەن ئوينايدىغان رولىنى شەرھىلەپ، ئۇنىڭ جەمئىيەت مېخانىزمىدىكى ئەڭ مۇھىم بىر ۋاسىتە ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت خۇسۇسىيەتنى ئىسپاتلىغان، ئۇنىڭ مەدەنىيەتلىك مىللەتكە خاس ئىقتىسادىي ئېڭىنى نامايان قىلغان. گەرچە بىز ئىنسانلارنى ئەمگەك ئارقىلىق ئىجتىمائىي جەمئىيەتكە قەدەم قويدى، دەپ ئەمگەكنىڭ تەپەككۈر بۇلىقىنى ئېچىشتا قوزغانقۇچىلىق رول ئوينىغانلىقىنى كۆككە كۆتۈرۈپ مەدەنىيلىسەكمۇ، ئىجتىمائىي جەمئىيەتنىڭ تاۋار ئالماشتۇرۇش ۋە تاۋارنىڭ قىممىتىنى پۇل ئارقىلىق بەلگىلەشكە قەدەم قويغاندەك بۇلىقىنى تەپەككۈر تەرەققىياتى ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىياتتىكى ئەڭ يۇقىرى پەلە ئىكەنلىكىگە كۆز يۇممايمىز. ئادەم ئەمگەك ئارقىلىق ئىقتىسادىي تەپەككۈرنىڭ دەۋرىسىنى ئاچقان بولسا، تاۋار ئالماشتۇرۇش ئارقىلىق ئىقتىساد دەۋرىگە قەدەم قويۇپ، قىممەت دېگەن ئۇقۇمنى چۈشەندى. بۇ ھال ئىنساننىڭ ئۆزىنى چۈشىنىشنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇردى. ئىقتىسادنىڭ تەپەككۈرنى غەدىقلايدىغان ياكى تەپەككۈرنىڭ تەرەققىياتىغا ئاساس سالدىغان

خۇسۇسىيەتتى جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئەڭ مۇھىم بىر قانۇنىدە.
يېتىمگە ئايلاندى. ئىنسانىيەت جەمئىيەتىنىڭ كېيىنكى تەرەققىدە.
ياتى بۇ خىل قانۇنىيەتنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلىدى. ئىقتىسادىي
قارشى قانچە كۈچلۈك، ئىلمىي بولغان مىللەتلەرنىڭ ھاياتىي
كۈچى تېخىمۇ ئېشىپ، دارۋىنىنىڭ تەدرىجىي تاللىنىش قانۇنىيەت.
تىنىڭ ھالقىلىرىدىكى كۈچلۈكلەردىن بولۇپ قالدى. شەھەر دۆ.
لەتلىرى گۈللەنگەن دەۋرلەردىكى قەدىمكى يۇنان، رىم، بابىلۇن،
مىسىر، جۇڭگو، ھىندىستانلارنىڭ تەرەققىياتى، يىپەك يولى
گۈللىنىپ ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەتنىڭ قان تومۇرىغا ئايلانغاندىكى
تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ ئەھۋالى، يېڭى دېڭىز يولى ئېچىلدى.
غاندىن كېيىنكى ئەھۋالى، يېڭى دېڭىز يولى ئېچىلغاندىن كېيىن.
كى دېڭىز بويى رايونلىرى ۋە ياۋروپانىڭ تەرەققىياتى، سانائەت
ئىنقىلابىدىن كېيىنكى غەربىي ياۋروپا ۋە ئامېرىكا، نېفىت يېڭى
ئېنېرگىيە مەنبەسىگە ئايلانغاندىن كېيىنكى ئوتتۇرا شەرق ۋە
ئەرەب دۆلەتلىرىنىڭ ئەھۋالى دەل مۇشۇ خىل قانۇنىيەتنىڭ جادى.
لىق ئىسپاتى. 1990 - يىلىدىكى پارس قولتۇقى ئۇرۇشى —
كۈۋەيتنى ئازاد قىلىش ئۈچۈن ئامېرىكا قاتارلىق غەرب دۆلەتلىرى.
رىنىڭ ناھايىتى تېزلا بىر پىكىرگە كېلىپ، پارس قولتۇقى
ئۇرۇشىنى قوزغىشى ھەرگىز غەرب دۆلەتلىرىنىڭ خەلقئارا ئادا.
لەتتە ئادىللىقتا چېكىنگە يەتكەنلىكىنى كۆرسەتمەيدۇ. ئۇلارنى
بۇنداق تېز بىرلىككە كەلتۈرگەن كۈچ دۇنيانىڭ %50 دىن
ئارتۇق ئېنېرگىيە مەنبەسىنى تىزگىنلەپ يانتقان ئوتتۇرا شەرق.
نىڭ سۈيۈك ئالتۇنى — نېفىت. 1991 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقى.
قىنىڭ پارچىلىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان سەۋەب — ئىدىيە.
لوگىيە كۈرىشى جەھەتتىكى مەغلۇبىيەت بولۇپلا قالماي، ھەربىي
قورال - ياراغلار مۇساپىقىسى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئىقتىسادىي
كرىزىستۇر. تېخى يېقىندا يۈز بەرگەن، 32 يىل ھاكىمىيەت
بېشىدا ئولتۇرغان ھەربىي مۇستەبىت، ھىندونىزىيە زۇڭتۇڭى

سوخارتونونىڭ 1998 - يىلى 21 - مايدا ئىلاجىسىز ھالدا تەختتىن چۈشۈشكە مەجبۇر بولۇشمۇ شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيادىكى ئىقتىسادىي كرىزىسنىڭ تۈرتكىسىدىن يۈز بەرگەن ئۆزگىرىشتۇر. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ پارچىلىنىشى تۈپەيلىدىن ئاخىرلاشقان سو-غۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشىدىن كېيىن دۇنيانىڭ ھەممە يېرىدە ئوخشاش بىر سادا، ئوخشاش بىر ھۆكۈم تەرەپ - تەرەپكە ياڭرىدى: ھەقىقىي كۈچلۈكلۈكنىڭ بەلگىسى ئەمدى ھەربىي كۈچ ئەمەس، ئىقتىسادىي كۈچ. ئىقتىسادىي كۈچ ھەممىنى بەلگىلەيدۇ. ھەتتا دۆلىتىمىزمۇ «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دىن كېيىن بۇ نۇقتىنى ھېس قىلدى ۋە 1978 - يىلى ئالاھىدە ئىقتىسادىي رايونلارنى قۇرۇپ ئىسلاھاتنىڭ مۇقەددىمىسىنى باشلىدى. ئەسلىدە يولداش دېڭ شياۋپىڭ 1950 - يىللارنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا - پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىنىڭ كۈندىلىك خىزمەتلىرىگە رىياسەتچىلىك قىلىۋاتقاندىلا ئالدىن كۆرەرلىك بىلەن: «ئاق مۈشۈك، قارا مۈشۈك، چاشقان تۇتسىلا ياخشى مۈشۈك» دېگەن ئوبرازلىق ھۆكۈمنى ئوتتۇرىغا قويغانىدى. ئۇ ماركسىزم ئەمەلىيىتى جەريانىدا شۇنى ھېس قىلغانىدىكى، بىرەر تۈزۈمنىڭ ياخشى - يامانلىقىنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەم ئۆلۈك نەزەرىيەلەر ئەمەس، بەلكى خەلق تۇرمۇشىنىڭ ياخشىلانغان - ياخشىلانمىغانلىقىدا. دۆلىتىمىزدە ئىسلاھات، ئېچىۋېتىشتىن كېيىن يۈز بەرگەن غايەت زور ئۆزگىرىشلەر، 2 - دۇنيا ئۇرۇشىنى قوزغىغان ۋە پاجىئەلىك مەغلۇپ بولۇپ نۇرغۇن ئۇرۇش چىقىمى تۆلىگەن بولسىمۇ، 30 يىلغا قالماي ئورنىدىن دەس تۇرغان ياپونىيە ۋە گېرمانىيىدىن ئىبارەت ئىقتىسادىي جەھەتتىكى دەرىجىدىن تاشقىرى ئىككى چوڭ دۆلەتنىڭ مۇجىزىسى دەل بۇنىڭ ئىسپاتى. بۇ ئىككى دۆلەتنىڭ يەنە بىر نۆۋەت كۈچلۈكلەر قاتارىدىن ئورۇن ئالالىشى دەل ئۇلارنىڭ ھاياتىي كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغان ئەقلى ۋە ئىقتىسادىدا. ئۇيغۇرلارمۇ ئىقتىسادنىڭ تەرەققىياتىدىكى رولىنى

تونۇپ يەتكەن مىللەت. ئۇلار ئۆزىنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق مەدەنىيەت تارىخىدا نۇرغۇن ئىقتىسادىي، مەدەنىي مۆجىزىلەرنى ياراتقان، ئىقتىساد جەھەتتىكى پەلسەپىۋى قاراشلارنى قىيامغا يەتكۈزگەن. لېكىن، سۈپىزم چاكىنىلاشقان، چۈشكۈنلۈككە يۈزلەنگەن جاھالەتلىك كېيىنكى ئوتتۇرا ئەسىردە مىللىتىمىزنىڭ ئىقتىساد جەھەتتىكى پەلسەپىلەشكەن بىلىملىرى ئاستا - ئاستا رەڭسىزلىنىشكە يۈزلەندى. نەتىجىدە بىزدىكى ئىقتىسادنىڭ قىممىتىنى تونۇپ يەتكەن، ئۇنى جايىغا سەرپ قىلىشنىڭ ئەڭ ياخشى يوللىرىنى تېپىپ چىقىپ، ھاتەمدەك مەرد، سېخىي كىشىلەرنى ئۆز تىلىدا ئىدىئومولۇق مەنىگە ئىگە قىلغان، مال - مۈلۈكنى دوست تۇتماي ئەقىل - پاراسەتنى دوست تۇتىدىغان، يەنى مال - مۈلۈكنى ئەقىل - پاراسەت ئۈچۈن ئايىماي خەجلەشكە جۈرئەت قىلىدىغان خاراكتېر چۈشكۈن تەركىمدۇنياچىلىققا ئورۇن بەردى. ئىقتىسادىي ئۈستۈنلۈك ۋە پاراسەت ئۈستۈنلۈكى كەلتۈرۈپ چىقارغان مال - مۈلۈكنى چوڭ بىلمەسلىك (چۈنكى ئۇلارنىڭ پاراسىتى ھەرقانداق چاغدا ئىقتىسادقا ئايلىنالايدۇ) تەركىمدۇنياچىلىقنىڭ بۇ دۇنيانى، مال - مۈلۈكنى دوست تۇتماي، ئۇ دۇنيالىق بەخت - سائادەتنى، بۇ دۇنيالىق جەبىر - كۈلپەتنى تەكىتلەيدىغان تەرەپلىرىگە مەنەن تومۇرداش بولۇپ قېلىپ، ئا- دەملىرىمىز ئېتىقاد قارىغۇلىرىغا ئايلىنىپ (ھەرقانداق بىر ئېتىقاد چەكتىن ئاشۇرۇۋېتىلسە ماھىيىتىدىن چەتنەپ كېتىدۇ)، تاپقان - تەرگەنلىرىنى مەسچىت - خانىقا، خوجا - ئىشانلارغا ئاتاپ، ئۆزلىرى ئۇلارنىڭ سادىق قۇللىرىغا ئايلىنىپ، ئۇ دۇنيا-لىق ئىبادەتكە مەشغۇل بولدى. ئۇلارنىڭ مال - مۈلكى بولسا «ئاق تاغلىق»، «قارا تاغلىق» خوجا - ئىشانلارنىڭ تەسىر دائىرىسى تالىشىپ قىلىشقان پاجىئەلىك قىرغىنچىلىقلىرى ئۇ-چۈن ياخشى ئىقتىسادىي مەنبەگە ئايلاندى. شۇنداق قىلىپ، ئال-ماقنىڭ بەرمىكى بار، چىقماقنىڭ چۈشمىكى دېگەندەك، بىر

مەزگىل راسا گۈللىنىپ ئۆز كامالىتىنى تاپقان، يىپەك يولىنىڭ مۆجىزىسىگە ئايلانغان بۇ مىللەتنىڭ ئىقتىسادىي ئېڭى بارغانسېرى چۈشكۈنلەشتى، كېيىنكى دەۋرلەردىكى ئۇرۇش - يېغىلىق، جەڭگى - جېدەللەر ۋە ئېغىر تارىخىي قىسمەتلەر كەلتۈرۈپ چىقارغان نادانلىق، بېكىنىمچىلىك، تاغلار بىلەن قۇم دېڭىزى قورشاپ تۈگمەن تېشىدەك قىستايدىغان جۇغراپىيىلىك مۇھىت بۇ خىل چۈشكۈنلۈكنى تېخىمۇ ئەۋجىگە كۆتۈردى. خەلقىمىز ماددىي، مەنىۋى جەھەتتىن بارغانسېرى نامراتلىشىپ بۇ ئەسرگە قەدەم قويدى.

ئىقتىساد ماھىيەت جەھەتتە ئەقىلنىڭ باشلىنىش نۇقتىسىدۇر. ئىجتىمائىي جەمئىيەتنىڭ تاۋار ئالماشتۇرۇش ۋە پۇل ئارقىلىق قىممەت ھېسابلاش دەۋرىگە قەدەم قويۇشى، كىشىلەرنىڭ قولىدىكى ئوشۇق مەھسۇلات ۋە ئۆزى قاندۇرۇش مۇمكىن بولمايدىغان ئېھتىياجىنىڭ ئادەمنىڭ تەپەككۈرى ۋە ئەقلىنى غەدىقلىشى ئىقتىسادنىڭ ماھىيىتىگە بۇ خىل خۇسۇسىيەتنى مەڭگۈلۈك تامغىلاپ قويدى. دېمەك، تەرەققىياتنىڭ ئاچقۇچى بولغان ئەقىلنىڭ ئىقتىسادنىڭ تەسىرىدە ئۆز يۈكسەكلىكىنى تاپىدىغان قانۇنىيەت تا ھازىرغا قەدەر داۋاملىشىپ كەلدى. بۇ خىل ھالەت نۇرغۇن مىللەتلەرنىڭ مەۋجۇدلىق فورمۇلىسىنىڭ شەكىللىنىشىگە ئاساس سالدى.

ھازىر دۇنيادا يەھۇدىيلار، جۇڭگو مۇھاجىرلىرى ۋە ياپونلار ئىقتىسادىي ئېڭى ئەڭ يۇقىرى كىشىلەر ھېسابلىنىدۇ. يەھۇدىيلار تىزگىنلىۋالغان دۇنيا ئىقتىسادى، جۇڭگو مۇھاجىرلىرى قولىدا ئايلىنىۋاتقان شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيا ئىقتىسادىنىڭ %70 ى، دۇنيا بويىچە ئىقتىسادىي 2 - چوڭ دۆلەت ياپونىيە دەل مۇشۇ ھۆكۈملەرنىڭ ئاساسى. يەھۇدىيلارنى ئالساق، 2000 يىل ئىلگىرى ئۇلار ھازىرقى پەلەستىن ۋە سۈرىيە دائىرىسىدە ياشايدىغان چارۋىچى مىللەت ئىدى. ئۇلار قەدىمكى رىم ئىمپېرىيىسىنىڭ

چوڭ قىرغىنچىلىقىدىن كېيىن ئىگىلىك ھوقۇقىنى يوقىتىپ، دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا سەرگەردان بولۇشقا مەجبۇر بولدى. بۇ مىللەتنىڭ سەرسانلىقى تاكى 1948 - يىلى ئىسرائىلىيە دۆلىتى قۇرۇلغانغا قەدەر داۋاملاشتى. بۇ 2000 يىل جەريانىدا بۇ مىللەت دۇنيادىكى ھەرقانداق بىر مىللەتتىن ئۆتە ئېغىر خار - زارلىق، خورلىنىشقا ئۇچرىدى، قىرغىن قىلىندى. بۇ خىل ھالەت ئۇلارنىڭ ياشاش ئىرادىسىنى تېخىمۇ كۈچەيتىپ قەلبىدىكى يەھۇدىي دىنى ئېتىقادى تېخىمۇ مۇستەھكەملىدى. توختىماي ئىز - دىنىش جەريانى ئۇلارغا ئىقتىسادنىڭ رولىنى، ئەقىلنىڭ ماددىي بايلىقتىن ئېشىپ چۈشىدىغان، مەڭگۈ ھېچكىم تارتىۋالالمايدىغان بايلىق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدۇردى. شۇنداقلا ئەقىل بايلىقىغا ئېرىشىش ئۈچۈن ئىقتىسادنىڭ ھەل قىلغۇچ رول ئوينىدايدىغانلىقىنى تونۇدى. چۈنكى، نۇرغۇن بىلىملەرگە، ئىختىزالارغا ئېرىشش ئۈچۈن تەجرىبە ئېلىپ بېرىش لازىم ئىدى. بۇ تەجرىبە يەنە كۈچلۈك ئىقتىسادىي كاپالەتنى ئالدىنقى شەرت قىلاتتى. ئەمدى يەھۇدىيلارنىڭ ۋەتىنى ئىقتىساد ۋە ئەقىلدىن ئىبارەت ئىككى سۆزنىڭ ئۈستىگە قۇرۇلدى. بۇ ۋەتەن ئۇلارنى چەكسىز ھاياتىي كۈچكە ئىگە قىلدى. شۇنداق قىلىپ، 1880 - يىللىرى پولشالىق بىر يەھۇدىي تەرىپىدىن ۋايىغا يەتكۈزۈلگەن يەھۇدىي تىرىلمىچىلىك ئىدىيىسى پۇل ۋە ئەقىل ئۈستىگە قۇرۇلغان ئابستىراكت ۋەتەننى كونكرېتلىققا — ھەممە خەلقنىڭ ۋەتىنىگە ئوخشاش تاش - تۇپراقلىق، دەريا - دېڭىزلىق ۋەتەنگە ئايلاندۇ. رۇش ئۈچۈن ھەرىكەتلەندۈردى. ئۇلار ئەقىلگە ئىشارەت قىلدى. ئەقىل پۇلىنى، يولنى تاپتى. پۇل ئارقىلىق 1948 - يىلىغىچە يەھۇدىي بايلىرى، سىياسىئونلىرى ئاڭلىق، پىلانلىق ھالدا پە - لەستىدىن يەر سېتىۋالدى. يەھۇدىي كۆچمەنلىرىنى سېتىۋېلىدىغان يەرگە يۆتكىدى. ئاخىر 1948 - يىلى يەھۇدىي دۆلىتى قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى. بۇنىڭ بىلەن ئەرەب دۆلەتلىرى بۇ

دۆلەتنى بۆشۈكىدىلا تۇنجۇقتۇرۇپ تاشلاش ئۈچۈن ئىسرائىلىيىگە تۆت تەرەپتىن بېسىپ كەلدى. لېكىن، پۇل ۋە ئەقىل ئىسرائىلدىكى ئىسپاتلىق ساقلانغان قالمىدى، ئۇرۇشتا غەلبىگە ئېرىشتۈردى. ئەلۋەتتە، بۇ يەردە يەھۇدىيلار ئىرادىسىنىمۇ ھېسابقا ئېلىش كېرەك (لېكىن ئىرادە يەنە ئۆز نۆۋىتىدە ئەقىلگە تايانمىسا كۈچكە ئايلىنالمىدۇ). كىشىلەر ھازىر يەھۇدىي دېگەن سۆزنى پۇل بىلەن مەنىداش ھالدا كۆز ئالدىغا كەلتۈرىدۇ. چۈنكى، يەھۇدىي دېمەك پۇل دېمەكتۇر، پۇل دېمەك يەھۇدىي دېمەكتۇر. بۇ ھۆكۈمگە يەھۇدىيلارمۇ قوشۇلدى. لېكىن، بۇ يەردە نۇرغۇن كىشى پۇل دېگەن سۆزنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنغان، يەھۇدىيلار ھاياتىدا پۇلدىنمۇ مۇھىم ئورۇندا تۇرىدىغان ئەقىل - پاراسەت دېگەن سۆزگە دىققەت قىلمايدۇ. ئوبدان زەن سالىسا، يەھۇدىي دېگەن ئىبارىنىڭ كەينىدە بىلىم دېگەن ئىبارىمۇ پۇلغا ئوخشاشلا كۆزنى قاماشتۇرىدۇ. مەسىلەن، خرىستىئان دىنىنىڭ ئىجادچىسى ئىيسا يەھۇدىي، ماركسىزمنىڭ ئىجادچىسى ماركس يەھۇدىي، نىسپىيلىك نەزەرىيىسىنىڭ ئىجادچىسى ئېينشتېين يەھۇدىي. داڭلىق رەسسام پىكاسسومۇ يەھۇدىي، روھىي ئانالىز تەلىماتىنىڭ ئاساسچىسى فروئىد يەھۇدىي، مەشھۇر يازغۇچى فرانس كافكا يەھۇدىي، شۇنداقلا نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن، مۇشۇ ئەسىردە زور نەتىجىلەرنى ياراتقان ئالىملار ئىچىدە يەنىلا يەھۇدىيلارنىڭ نىسبىتى كۆپ. بۇ مۆجىزىلەرنىڭ ھەممىسىنى يەھۇدىيلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئالاھىدە ئىرسىي گېن ئەمەس، ئۇلارنىڭ ھاياتلىق پەلسەپىسىدىكى پۇل - ئەقىل، ئەقىل - پۇل دېگەن فورمۇلا بارلىققا كەلتۈرگەن. ئۇلار پۇل تاپقان ھامان ئەقىلگە مەبلەغ سالىدۇ، ئەقىل تاپقان ھامان پۇل تېپىپ ئەقىلنىڭ دەرىجىسىنى مۇئەييەن قىممەت بىلەن ئۆلچەيدۇ. مىللەت ئۇلار ئۈچۈن بىر ئائىلە بۇ ئائىلە كىشىلىرىنىڭ ھەممىسى قايسى تىل، قايسى دۆلەتتە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر قېرىنداش. بىر يەھۇدىيىدىكى پۇل ھەممە

يەھۇدىيىنىڭ پۇلى، بىر يەھۇدىيدا بار ئەقىل ھەممە يەھۇدىيىنىڭ ئەقلى.

جۇڭگو مۇھاجىرلىرى دېگەن نامدا ئاتىلىۋاتقان، دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا تاراپ كەتكەن خەنزۇ مۇھاجىرلىرىمۇ ھازىر دۇنيادىكى ئىقتىسادىي كۈچى ئەڭ زور بىر توپ. ئۇلارنىڭ ئالاھىدىلىكىمۇ تىرىشچانلىق بىلەن ئەمگەك قىلىپ پۇل تېپىش، تاپقان پۇلنى ئەقىلگە مەبلەغ قىلىپ سېلىپ ئۇنى مەڭگۈلۈك بايلىق دەرىجىسىگە كۆتۈرۈش. بۇ خىل پايدىلىق ئايلىنىش خەنزۇ (جۇڭگو) مۇھاجىرلىرىنىڭ ئورنىنى بارغانسېرى كۆتۈرۈۋاتىدۇ، ھەتتا نۇرغۇن مىللەتلەرنىڭ ھەسەتخورلۇقىنى قوزغاۋاتىدۇ. ھىندونىزىيىدە يېقىندا يۈز بەرگەن مالىمانچىلىقتا خەنزۇلارنىڭ دۈكانلىرىنى بۇلاش، كۆيدۈرۈش ۋە قەللىرى بۇنىڭ ئىسپاتى. خەنزۇ (جۇڭگو) مۇھاجىرلىرى دۆلىتىمىزدىكى خەنزۇ خەلقىگە ئوخشاش ئىشچان. لېكىن، ئۇلارنىڭ ئوخشىمايدىغان تەرىپى، دۆلىتىمىزدىكى خەنزۇلار ئۇزاق مەزگىلدىن بېرى سىياسىي كۈرەشكە قايىنمىغا پېتىپ قېلىپ، مائارىپقا كۆڭۈل بۆلەلمىدى. يەنە بىرى، ئۇلار كۆڭزى، مىڭزىدىن قالغان ھاياتلىق فورمۇلىسى — پۇل بولسا ھوقۇق بولىدۇ، ھوقۇق بولسا ھەممە بولىدۇ، دېگەن ئىدىيە بىلەن ياشاپ كەلدى.

خەنزۇ (جۇڭگو) مۇھاجىرلىرى بولسا، چەت ئەللەردىكى كەمسىتىلىش ۋە ھوقۇقسىزلىق تۈپەيلىدىن، تەبىئىيلا ھوقۇق ئىدىيىسىدىن ۋاز كەچتى. بۇ خىل شارائىت ئۇلارغا پۇل ۋە ئەقىلنىڭ ھەممىدىن مۇھىم ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت ھەقىقەتنى تونۇتتى. مانا ھازىر تەبىئىي پەنلەر بويىچە نوپۇل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن بەش نەپەر مەشھۇر خەنزۇ ئالىمىنىڭ ھەممىسى جۇڭگو مۇھاجىرى، جۇڭگو چوڭ قۇرۇقلۇقىدىن تېخى بىر كىشىمۇ يوق.

ئۇيغۇرلارغا كەلسەك، ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىي ئېڭى ئەڭ يۈك.

سەك دەۋرلەردە تەقدىرى ئەڭ ئۇلۇغ ۋە يۈكسەك بولغانىدى. كېيىنكى دەۋرلەردە مەرىپەت شوئارى توختىماي توۋلانغان بولسىمۇ، ئىقتىسادتەك تۈرتكىلىك كۈچكە سەل قارالغاقچا ۋە ياكى ئەقىل بىلەن ئىقتىسادنىڭ بىرلىكى ئەمەلگە ئاشۇرۇلماي، ئىقتىساد كومپىسىدىن ئايرىلىپ قېلىپ، كۆزى ئوچۇق قارىغۇغا ئاي-لانغاقچا، مىللەتنىڭ ئەھۋالى بەك خاراب بولدى. كەمتۈكلەشكەن ئىقتىسادىي ئاڭ مىللەتنى پېلىشتۈرىدىغان ئورنىغا ئايلاندى. ئا-دەملىرىمىز ئىقتىساد ۋە ئەقىلدىن ئىبارەت بىر مەسىلىنىڭ ئىككى تەرىپىنى ئايرىم - ئايرىم نەرسە دەپ چۈشىنىپ قېلىپ، ئۇلارنىڭ ئۆز ئارا تۈرتكىلىك خۇسۇسىيىتىدىن ئايرىلىپ قالدى. پۇلنى دەپ ئىلىمىدىن قول ئۇزىدىغان، ئىلىمنى دەپ پۇلدىن قول ئۇزىدىغان ۋە ئاقىۋەتتە ھەر ئىككىسىدىن قۇرۇق قالىدىغان ئەھ-ۋال قەدەمدە بىر ئۇچرايدىغان پاجىئەگە ئايلاندى. ئىقتىسادنىڭ جەمئىيەت تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدىغان خۇسۇسىيىتىگە قا-رىغاندا، تار مەنىدىكى شەخسنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدى-غان ئىقتىساد شەخسىيەتچىلىكى دەۋر سۈرۈپ، جەمئىيەتتە «چاشقانغا كېپەك ئالدۇرمايدىغان»، «ئالتۇن - يامبۇنى ئەسكى تامنىڭ ئۇلىدا ساقلايدىغان» نادانلىق پەيدا بولدى. پىخسىقلىق، ئاچ كۆزلۈك كۆپلىگەن بايلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى يامان سۈپەتلىك ئۆسۈمگە ئايلاندى.

پات - پات يۈز بېرىپ تۇرىدىغان تارىخىي - ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشلەر جەمئىيەتنىڭ سىياسىي قاتلىمىنى يېڭىلاپ تۇرىدۇ، بۇ بىر مەڭگۈلۈك قانۇنىيەت. جەمئىيەتنىڭ ماددىي بايلىقلىرى مۇشۇ ئۆزگىرىشلەر جەريانىدا خازاب بولۇپ كېتىدۇ. ئۇيغۇر بايلىرىنىڭ يېقىنقى دەۋرلەردىكى تەقدىرى بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئەمەس. 1937 - يىلى شېڭ شىسەينىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىغا قەرز قايتۇرۇش ئۈچۈن قوللانغان بايلارنى تازىلاش تەدبىرى ئۇيغۇر بايلىرىنىڭ قازاققا تىقىپ ساقلىغان بايلىقلىرىنى سۆرەپ چىقتى.

تى. بۇ نادان بايلاردا بايلىقىنى قوغدىغۇدەك ئەقىل بولمىغاچقا، ئۆز بايلىقى بېشىغا چىقىپ قەتل قىلىندى. مەلۇماتلارغا قارىغاندا، يېڭىساردىكى بىر باينىڭ ئۆيى تىنىتىلگەندە، ئۇنىڭ ئۆيىدىن 17 كىرىس تۇڭدا لىقمۇ لىق ئالتۇن چىققان. شېڭ شىسەي بۇ ئالتۇنلارنى نەچچە ماشىنىدا يۆتكەپ كەتكەن. قىسقىسى، شېڭ شىسەي بارلىق تاشقىي قەرزنى شۇنداق پۇللار ئارقىلىق تۆلىدى. شۇنداق پۇللار ئارقىلىق خەلقنىڭ بويىغا زۇلۇم سىرتماقلىرىنى سالىدى.

لېكىن، بۇ تارىخىي تەقدىرى شورلۇق مىللەتكە ھەرقانچە كەلگۈلۈكلەر كەلسىمۇ، ئادەم كۆزىدىن يىراق پىنھان ئورمانلىق-لاردىكى يوشۇرۇن ئېقىنلاردەك، ئۇيغۇرلارنىڭ بىر چاغلاردا يېتىلدۈرگەن ئىقتىسادىي ئېڭى مىللەت ۋۇجۇدىدىن پۈتۈنلەي كۆتۈرۈلۈپ كەتمىگەندى. پۇرسەت بولسىلا بۇ خىل روھ ساھىب تەدبىر، تۇيغۇن ئەركەكلەرنىڭ ۋۇجۇدىدا ئۆزىنى ئاشكارىلاپ تۇراتتى. ئاتۇش ئېكسپىدېتاتسىيە مۇسابىقەچىلەر دەل شۇلارنىڭ ۋەكىلىدۇر. ئۇلار 1885 - يىلى ئېكسپىدېتاتسىيە ئۇيغۇر يېڭىچە مائارىپىغا ئاساس سالىدى. ئۇلار ئىقتىساد بىلەن ئەقىل (ئىلىم - پەن) نىڭ قۇشنىڭ بىرچۈپ قاننىمىدەك بىر - بىرىگە بېقىنىدىغان زۆرۈرىيىتىنى ئۈنۈپ قالمىغانىدى. كېيىنكى چاغلاردا ئاتۇش-لۇقلار توغرىلۇق نۇرغۇن گەپلەر بولدى. ھەتتا ئاتۇشلۇقلارنىڭ باشقا ئۇيغۇرلارغا قارىغاندا ئەۋزەل ئىرسىي گېنىغا ئىگە ئىكەنلىكى ھەققىدىكى ھۆكۈملەرمۇ ئوتتۇرىغا چىقتى. ئاتۇشلۇقلارنىڭ سودىغا ماھىر بولۇشىدىكى تۈپ سەۋەبىنى جۇغراپىيىلىك شارائىتىدىكى تارىخىيلىقتىن باشقا مۇسابىقەچىلەر ئېلىپ بارغان يېڭىچە مائارىپ ئىسلاھاتىدىن كۆرۈش مۇمكىن. ئاتۇشلۇقلارنىڭ باشقا يەرلىكلەرگە قارىغاندا، يېڭىچە مائارىپ (ئەقىل ياكى ئىلىم - پەن) بىلەن بۇرۇنراق ئۇچرىشىشى ئۇلارنىڭ ئويغىنىشىنى تېزلىتىدى. بۇ ھال ئاتۇش خەلقىنىڭ كېيىنكى يۈكسىلىشى ئۈچۈن ئاساس

سالىدى. ئانۇشلۇقلارنىڭ ئۈستۈنلۈكىدىكى يەنە بىر سەۋەب، ئۇلارنىڭ كۆزى ئېچىلغانلىقى تۈپەيلىدىن ۋەتەن قارىشىنىڭ تېخىمۇ جانلىنىپ، ھەقىقىي مەنىگە ئىگە بولغانلىقى، ئۆزى تۇغۇلغان يەرگىلا باغلىنىپ قالماي، ئەجدادلىرى ياشىغان، پائالىيەت ئېلىپ بارغان زېمىننىڭ ھەرقانداق يېرىگە دادىللىق بىلەن بارالايدىغان، كۆچەلەيدىغان زوھى ئىدى.

ئىسلاھات، ئېچىۋېتىشتىن كېيىن ئۇيغۇرلارنىڭ يىل تۈندۈ جۇققان ئىقتىساد ئېڭى يەنە ئويغىنىپ، ئىقتىسادتىن ئىبارەت يوقىتىپ قويغىلى ئۇزاق بولغان ئەڭگۈشتەرنى ئىزدەشكە باشلىدى. بىرنەچچە خەنزۇ مۇئەللىپلەر يازغاندەك ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمىي ناھايىتى تېزلا ئىسلاھات ئەڭ بۇرۇن باشلانغان، جۇڭگو مۇھاجىرلىرى ئەڭ كۆپ چىقىدىغان گۇاڭدۇڭدا، شاڭخەيدە پەيدا بولدى. ھەتتا ئۇلار تىل بىلىمىگەن شارائىتتا سودىدا ئەڭ يامان دەپ قارالغان گۇاڭدۇڭلۇقلارنى ھەيران قالدۇردى. كېيىن ئوتتۇرا ئاسىيا، رۇسىيە، شەرقىي ياۋروپاغا تارقىلىپ، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ «يەھۇدىي»سى دېگەن نامغا ئېرىشتى. لېكىن، ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىي ئېڭىدىكى كەمتۈكلۈك ھېلىمۇ مەۋجۇت ئىدى. ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ بۇ «يەھۇدىيلىرى»دىكى ئىقتىسادىي ئەھۋال 200 نەچچە يىل بۇرۇن سىناق قىلىپ تاشلىۋەتكەن ئىقتىسادىي ئەھۋال بىلەن ئوخشاش ئىدى. ئۇلارنىڭ مەبلەغ سالىدىغان يوللىرى ھازىر خەلقئارادا سەل نازۇكلاشسا ئالدامچىلىق دەپ قارىلىپ قېلىشى مۇمكىن بولغان بازارلارنىڭ باھا پەرقىدىن پايدىلىنىپ پايدا ئېلىش ئىدى. لېكىن، بۇ خىل مەبلەغ سېلىش ئۇسۇلى ئۇزۇن مۇددەت ئۈنۈم بەرمەيتتى. خەتىرى چوڭ، پايدىسى ئاز ئىدى. يەھۇدىيلار مانا مۇشۇ خىل سودا تۈپەيلىدىنمۇ ئالدامچى، كازىپ دەپ قارالغان، نۇرغۇن دۆلەتلەردىن ھەيدەلگەن ئىدى. بۇ خىل سودىدا ئۇچۇرغا تايىنماتتى. لېكىن، دۇنيا

ئۇچۇر ئېلىشتا سۈرئىتى ئىنتايىن تېز بولغان ئېلېكتر ئۈسكۈنىدە-
 لىرىگە تايىنىۋاتقان، دۇنيانىڭ ئۈچتىدىكى ئۆزگىرىش كۆزنى
 يۈمۈپ ئاچقۇچە دۇنيانىڭ بۇ چىتىدە ئاشكارا بولىدىغان بۇ دەۋردە
 ئۇيغۇرلارنىڭ تايىنىدىغان ۋاسىتىسى خۇدا بەرگەن كالا بىلەن
 تەقدىرنىڭ تەلىپى ئىدى. كېيىنكى ئۆزگىرىشلەرمۇ بۇ نۇقتىنى
 ئىسپاتلىدى. نۇرغۇن يېڭى بايلارنىڭ ئاسادىپى بىر كۈنى ئەسلى -
 ۋەسلىدىن ئايرىلىپ قېلىشى مۇشۇ ئەھۋالغا مۇناسىۋەتلىك ئىدى.
 يەھۇدىيلار بۇ خىل سودا ئۈسۈلىدىن خېلى بۇرۇنلا ۋاز كەچكەن،
 ئۇلارنىڭ ئاساسلىق پۇل تېپىش يولى يېڭى مەھسۇلات، يېڭى
 تېخنىكىلارغا مەبلەغ سېلىش ئىدى. ئۇيغۇرلاردا 1980 - يىللار -
 نىڭ ئاخىرى يەھۇدىي قىزغىنلىقى كۆتۈرۈلدى. لېكىن، ئۇيغۇر -
 لارنىڭ يەھۇدىيلاردىن قوبۇل قىلغىنى پەقەت پۇل ھەممىنى ھەل
 قىلىدۇ، دېگەن ئىدىيىلا بولدى. يەھۇدىيلارنىڭ پۇل تېپىش
 يولىدىكى ئۈسۈللىرى بەك كۆپ ئۆگىنىلمىدى. ئۇنتۇپ قالماس -
 لىق كېرەككى، يەھۇدىيلار پۇل تاپقان ھامان ئەقىلگە، ئەڭ
 يېڭى، ئەڭ ئۈنۈملۈك تېخنىكىغا مەبلەغ سالىدۇ. يەھۇدىي بايلىق -
 رى بىلەن يەھۇدىي ئالىملىرى بىر - بىرىنى ھەرىكەتلەندۈرگۈچ
 كۈچ قىلىپ ئىش ئېلىپ بارىدۇ.

ئۇيغۇر بايلىرىدا قارىغاندا مۇنداق ئەقىل كەم بولسا كېرەك:
 ھازىرغا قەدەر مەن بىرەر ئۇيغۇر باينىڭ مەلۇم بىر يېڭى تېخنىكا
 پاتېنتىغا مەبلەغ سالغانلىقىنى كۆرمىدىم ھەم ئاڭلىمىدىم. ئېھ -
 تىمال «ئەتىكى قۇيرۇقتىن بۈگۈنكى ئۆپكە ياخشى» دەيدىغان
 بۇرنىنىڭ ئۇچىنىلا كۆرىدىغان قاراش ئۇلارنىڭ كۆزىنى توسىۋال -
 غان بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى پاتېنت، يېڭى تېخنىكىلارنىڭ
 پايدىسى سەل كېچىكىپ كېلىدىغان، مەبلەغنى كۆپ تەلەپ قىلىد -
 ىدىغان ئەھۋال ئۇلارنىڭ نەچچە يىلدىن كېيىنكى بولىدىغان زور
 پايدىسىنى كۆرۈپ يېتىشىگە توسقۇنلۇق قىلغان. تەسەۋۋۇردىكى
 ئەمەلگە ئېشىش ئېھتىماللىقى %50 بولغان تېخنىكىلارغا بولسا

بىزنىڭ بايلىرىمىز زادى مەبلەغ سالمايدۇ. يايلاق ئىمپىرىيىسى دەۋرىدىن قالغان تەۋەككۈلچىلىك، قاراملىق روھى بۇ يەرگە كەلگەندە ئۇن - تىنسىز يوقاپ، ھاراق ئىچكەن، بىر - بىرىمىزگە ئورا كولىغان چاغدا بىردىنبىلا پەيدا بولۇپ قالىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئۆزىمىزدە ئەزەلدىن بار بولغان نۇرغۇن ئۈستۈنلۈكلەر جارى قىلدۇرۇلمىدى. مەسىلەن، ئۇيغۇرلارنىڭ يۈكسەك ئەقىل - پائالىيەتچىلىكى بايقىغان ئوسمىننىڭ شىپالىق رولى باشقىلار تەرىپىدىن پايدىلىنىپ، كۆپلەپ مەبلەغ سېلىنىش، ئېلاننىڭ رولىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش ئارقىلىق نۇرغۇن ئىقتىسادىي قىممەت ياراتتى. شۇ سەۋەبتىنلا، ئوسمىننىڭ بۇزۇپ ئېيتىلغان «ئوسمان» دېگەن نامىدىن تۈزۈلگەن ماركا ئاجايىپ زور ئىقتىسادىي قىممەت يارىتىپ، زور كارخانىلار گۇرۇھىنىڭ قۇرۇلۇشىغا تۈرتكە بولدى. بۇنداق مىساللار خېلى كۆپ. لېكىن، ئۇيغۇر بايلىرى ھېلىمۇ پىت بازىرى بىلەن قويىمچىلىق كوچىسىدا.

بازار ئۇچۇرى ۋە ئىستېمالدىكى كەمتۈكلۈكلەرنى بايقاپ، ئىنساننىڭ ئاچ كۆزلۈكىدىن پايدىلىنىپ ئىقتىسادىي قىممەت يارىتىش پۈتكۈل دۇنيادىكى ئاساسلىق يۈزلىنىش، ياپونىيىلىكلەر بۇ نۇقتىدىن ناھايىتى ياخشى پايدىلىنىدۇ. ھەرقانداق بىر ياپوندىيىلىك مەيلى دۇنيانىڭ قەيىرىگە بارسۇن، ئۇچۇرغا دىققەت قىلىدۇ، بازار ئەھۋالىنى كۆزىتىدۇ، پايدىلىق ئۇچۇرلارنى بايقىغان ھامان كارخانىلارغا، بايلارغا دوكلات قىلىدۇ. ئۇلار بۇ بايقاشلارنىڭ قىممىتىنى سەزسە، دەرھال بايقىغۇچىنى ناھايىتى كۆپ پۇل بىلەن مۇكاپاتلاپ، بۇ خىل مەھسۇلاتنى تۈركۈملەپ بازارغا سالىدۇ.

مەيلى يەھۇدىيلار بولسۇن، مەيلى جۇڭگو مۇھاجىرلىرى بولسۇن، سودىدا ئەمەل قىلىدىغان بىرنەچچە قائىدە بار. ئۇنىڭ بىرىنچىسى، ئېغىزنى چەنلەش. بۇ ئادەم بارلىكى يەردە يېمەك - ئىچمەك تىجارىتى بار، دېگەنلىك. ئىككىنچى، ئاياللارنى چەنلەش.

لەش. ئاياللارنىڭ گۈزەللىكىگە بولغان ئىنتىلىشى، ياسى-نىشقا ئامراقلىقى پۇل تېپىشنىڭ مۇھىم مەنبەسى. ئۈچىنچى، قىممىتى ئەسىرلەر بويى يوقالماي ئۆسۈپ بارىدىغان نەرسىلەرنى چەنلەش. يەنى ئالتۇن - كۈمۈش، ئالماس - گۆھەر تىجارىتى. تۆتىنچىسى، ئادەملەرنىڭ ساياھەتچىلىك ئارزۇسىنى چەنلەش - مېھمانخانا، ترانسپورت كەسپى بىلەن شۇغۇللىنىش. ئۇيغۇرلار-مۇ بۇ نۇقتىلارنى خېلى بۇرۇن ھېس قىلغان. ھازىر ئۇيغۇرلار-نىڭ خېلى كۆپى ئاشخانا، كىيىم - كېچەك تىجارىتى بىلەن شۇغۇللىنىدۇ، ئەمما قالغان تۈرلەردە ئۇلار ئاساسەن يوق. پۇل ۋە ھوقۇق ھەممىنى ھەل قىلىدۇ، دەيدىغان ئىدىيە ھازىر بىزنىڭ ھاياتلىق چەمبىرىمىزدىكى ئەڭ ئاساسلىق ئاتالغۇغا ئايلىنىپ قالدى. ھوقۇقنىڭ ئۆزى پۇل، پۇلنىڭ ئۆزى ھوقۇق، بۇ ئىككىسى بولسا ھەممە بولىدۇ، دېگەن ئىدىيە ھۆكۈمران ئىدىيىگە ئايلىنىپ (ئىلىم - پەن) ئىككىلەمچى ئىدىيىگە ئايلاندى. ئىقتىساد بىز بايا ئوتتۇرىغا قويغاندەك تەرەققىيات-نىڭ ئاچقۇچى. ئىقتىسادنىڭ ئاچقۇچى ئەقىل. ئۇيغۇر مىللىتى-نىڭ تەرەققىياتى ھەققىدىكى مۇنازىرىلەر داۋام قىلىۋاتقان بۇگۈن-كى كۈندە بۇ نۇقتىنى ھېس قىلىش، ياخشى بولغان ئىقتىساد قارىشى تىكلەش ھەممىدىن مۇھىم. تار مەنىدىكى ھوقۇق ۋە پۇل ئىدىيىسىنىڭ ئېلىپ كېلىدىغىنى قۇلچىلىق، ئاچ كۆزلۈك ۋە مەنىۋى نامراتلىقتۇر. دېمەك، ئۇيغۇرلار تەرەققىي قىلىمەن دەيدىكەن، ھازىر تاپقان ئارزۇغا پۇلنى ئەڭ ياخشىسى ئەقىل ئۇ-چۈن مەبلەغ سېلىپ، ئىقتىسادنىڭ يەنە بىر تەرىپىنى تولۇقلىشى، شۇ ئارقىلىق ماددىي بايلىقنى مەڭگۈلۈك ئەقلىي بايلىققا ئۆزگەرتىشى لازىمدۇر. چۈنكى، ئەقلىي بايلىقنى ھېچكىم، ھەر-قانداق كۈچ تارتىۋېلىشقا قادىر ئەمەس. يېقىنقى بىرنەچچە يىلدىن بۇيان كېرەم ئىمىن، نۇرتاي ھاجى ئىسكەندەر، كېرەم قۇربان، مەخەت ئېلى ھاجىم، غوپۇر نۇر... قاتارلىق ئەزىمەتلەرنىڭ پۇل

تېپىپ مەكتەپ سېلىنىپ، ئەقىلگە مەبلەغ سېلىشى خاسىيەتلىك بىر يۈزلىنىشنى باشلىدى. ئابلىمىت خالىس ھاجىمنىڭ تەشەببۇسى، پۇل چىقىرىشى بىلەن قۇرۇلغان «خالىس» مائارىپ فوندى جەمئىيىتى بىر ياخشى ساداقە بولدى.
مىللەتنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن مەبلەغ سېلىش نىشانى پەقەت باشلانغۇچ، ئوتتۇرا مەكتەپلەرگىلا قارىتىلىپ قالماسلىقى كېرەك. تالانتلىقلارغا مەبلەغ سېلىش، ئالىي مائارىپقا مەبلەغ سېلىش — مەسىلە ھەل قىلىشنىڭ ئەڭ ئۈنۈملۈك ئۇسۇلى. چۈنكى، ئۇلۇغ مۇتەپپەككۈرىمىز يۈسۈپ خاس ھاجىپ بۇنىڭدىن مىڭ يىل ئىلگىرىلا ئىپتىقادىدەك:

ئىتىلارغا باش بولسا ئەگەر ئارسلان،
ئىتىلارمۇ ئارسلاندىك بولغۇسى يامان.
ناۋادا ئارسلانغا باش بوپ قالسا ئىت،
ئارسلانمۇ ئىتىلاردەك بولغۇسى ھامان.

گەرچە بىز تارىخنى خەلق يارىتىدۇ، دېگەن ھۆكۈمگە ئىشەنسەكمۇ، يەنە شۇ خەلقنىڭ سەركىسى قەھرىمانلاردۇر. يېڭى تارىخ يارىتىش ۋەزىپىسى چوقۇم مىللەتنىڭ يۈكسەك ئۈمىدىنى ئۆز زىمىنىسىگە ئالغان روھىيەت ئەزىمەتلىرى ۋە ئىمانى ئەركەك، ئەلسۆيەر ئوغلانلار تەرىپىدىن ئورۇندىلىدۇ.

ھازىر ئۇيغۇرلار ئاشخانغا مەبلەغ سېلىۋاتقان بولسا، يەھۇدىيىلار بىلەن جۇڭگو مۇھاجىرلىرى كومپيۇتېرنىڭ يۇمشاق دېتالىغا مەبلەغ سېلىۋاتىدۇ. ھازىر ئۇيغۇر بايلىرى شىپاخانا سېلىپ بېرىۋاتقان بولسا، يەھۇدىيىلار ۋە جۇڭگو مۇھاجىرلىرى گېن ۋە ھۈجەيرە تەتقىقاتىغا مەبلەغ سېلىۋاتىدۇ. ئۇيغۇرلار ئوتتۇرا، باشلانغۇچ مەكتەپلەرگە مەبلەغ سېلىۋاتقان بولسا، يەھۇدىيىلار ۋە جۇڭگو مۇھاجىرلىرى نۇقتىلىق ئالىي مەكتەپلەر بەلباغلىرىنى

ھاسىل قىلىپ يۇقىرى ئۈنۈملۈك ئالىي پەن - تېخنىكا رايونى كرىمىنى جىلغىلىرىغا مەبلەغ سېلىۋاتىدۇ. دۇنيانىڭ ماھىيىتى يەنىلا ئەقىل بىلەن ئىقتىسادنىڭ ئۆزئارا ئايلىنىش جەريانى، سەگەك بولۇڭلار، ئۇيغۇر بايلىرى.

ھاياتتىكى ھېكمەت، ئۆلۈمدىكى قىممەت

(شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر قەتل قىلىنغانلىقىنىڭ
70 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن)

1

بىرنەچچە يىل ئىلگىرى تۈركىيە يازغۇچىسى ئەزىز نەسىدنىڭ «شەرمەندى قاچان تۇغۇلغان» ناملىق ھېكايىسىنى ئوقۇغانىدىم. ھېكايىدە شەرمەندىنىڭ قاچان تۇغۇلغان، قانداق تۇغۇلغان (پىغلاپ تۇغۇلغانمۇ ياكى كۈلۈپ تۇغۇلغان)، قايسى مىنۇت - دەقىقىلەردە تۇغۇلغانلىقى ھەققىدە نۇرغۇن ئادەمنىڭ تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، دوكتورلۇق، ئاسپىرانتلىق... ئۇنۋانغا ئېرىشكەنلىكى كىنايە قىلىنغانىدى. بىر ئۇلۇغ ئادەمنىڭ قاچان تۇغۇلۇپ، قاچان ۋاپات بولغانلىقى بىلىشكە تېگىشلىك ساۋات. ئەمما، شۇ ئادەم ھەققىدىكى تەتقىقاتنىڭ شۇ ئادەمنى ئۇلۇغ قىلغان نەتىجىلەرنىڭ قىممىتى ۋە ھېكمىتىگە قارىتىلماي، نىسبەتەن مۇھىم بولمىغان، شۇ ئادەمنىڭ ھاياتىدىكى ئىككىلەمچى نەرسىدەلەرگە قارىتىلىپ قېلىشى تەتقىقاتنى پۈچەكلەشتۈرىدۇ. گەرچە بۇنداق تەتقىقات كىشىلەرگە شۇ ئۇلۇغ زاتنى بەكمۇ ئۇلۇغلاۋاتقانلىقتەك تەسىر بەرسىمۇ، ماھىيەتلىك مەسىلىگە دىققەتنى مەزكەزلەشتۈرەلمىگەنلىك تۈپەيلىدىن، ئۇلۇغلۇق ھەققىدىكى مەدھىمىمىزنى بارغانسېرى كۈچسىزلەندۈرۈۋېتىدۇ. ئاقىۋەتتە بىز چاقىمىزنى ئالسىمەن دەپ قارىغۇ قىلىپ قويۇشتىن ساقلىنالمايمىز. مەدھىيە ساداسى قانچە يۇقىرى كۆتۈرۈلگەنسېرى، ئۇلۇغىمىزنىڭ

ئۇلۇغلۇقى ھەققىدىكى گۇمان بارغانسېرى كۈچىيىپ بارىدۇ. ئەلۋەتتە، ئادەمنىڭ ھاياتى ھېكمەتلەر بىلەن تولغان. ئۇنىڭ تۇغۇلغان، ئۆلگەن ۋاقتىدىنمۇ، ئۆمرىدىنمۇ ھېكمەت ئىزدەش مۇمكىن. غەربلىكلەرنىڭ بىز كىشىنىڭ ھاياتىنىڭ ھەرقايسى باسقۇچلىرى ھەققىدىكى تەتقىقاتى، ئۇلۇغ يازغۇچىلارنىڭ ھاياتىنىڭ مەلۇم قىسمىدىكى نەتىجە يارىتىش ئورتاقلىقى ھەققىدىكى ئىزدىنىشلىرى بىزنى ئويغا سالىدۇ. ئەمما، بۇنداق ئىزدىنىش پەقەت ھاياتى نەتىجە ئارقىلىق ئۇلۇغلۇقنىڭ يۈكسەكلىكىگە كۆتۈرۈلگەن ئادەملەرگىلا خاس.

دۇنيادىكى ئەڭ مەشھۇر يۈز شەخسنىڭ تۇنجىسى بولۇپ ھېسابلانغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتى ھەر بىر مۇسۇلمان ئۈچۈن سۈننەت ياكى ئۆگىنىشكە، ئۈلگە قىلىشقا تېگىشلىك ھايات ئەندىزىسى. ھەرقانداق بىر ئۇلۇغ ئادەمنىڭ ھاياتىدا شۇ ئادەمنى ئۇلۇغلۇققا باشلاپ بارغان ئامىللار كۆمۈكلۈك. غەرب پەيلاسوپلىرىنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشىنى ئىزدىگۈچىلەرگە قىلغان ئۆگۈنۈشلىرى ئىچىدىكى «بىرەر ئۇلۇغ ئادەمنىڭ تەرجىمىھالى» نى تەپسىلىي ئوقۇپ چىق» دېگەن جۈملىسىنىڭ ھېكمىتى دەل مۇشۇ يەردە.

بىزدە ئۇلۇغ كىشىلىرىمىز ھەققىدىكى تەتقىقات ئەزەلدىن گۈللەنگەن. «ئوغۇزنامە» ۋە ئوغۇزخان ھەققىدىكى ھەرخىل رىۋايەتلەر، تارىختىكى دەۋر بۆلگۈچ كىشىلەرنىڭ ھاياتىغا بېغىش-لانغان ھەرخىل تەزكىرىلەر ناھايىتى كۆپ. لېكىن، ھازىرقى زامانغا قەدەم قويغاندىن كېيىن، بۇنداق ئىزدىنىش كۆلەم جەھەتتىن سۈسلىنىمىغان بولسىمۇ، ئىلمىي قۇۋۋەت جەھەتتە سەل كۈچسىز بولۇپ قالدى. ئۇلۇغ ئادەملىرىمىز ھەققىدىكى تەتقىقات شۇ كىشىنىڭ ھاياتى ھەققىدىكى ھېكمەت خەزىنىسى ۋە ساۋاق بوسى-تائىلىقىغا ئايلىنماي، قۇرۇق يىلنامە دۆۋىسى ۋە ھاياتىنىڭ ھەرقايسى باسقۇچلىرىدىكى نەتىجە ۋە كەمچىللىكلەر ھەققىدىكى يوقلىما

دەرىجىسىگە چۈشۈپ قالدى. بىر ئادەمنىڭ ھاياتىنى تەتقىق قىلىش، ئۆگىنىشنىڭ مەقسىتى پەقەت شۇ كىشى بىلەن تونۇشۇش بولۇپ قالسا، بۇنداق تەتقىقاتنىڭ قىممىتى بەكمۇ ئاددىيلىشىپ كېتىدۇ. ئەمما، بۇنداق تەتقىقاتنىڭ مەقسىتى بۈگۈنكى ھاياتقا ئۈلگە ئېلىش، بۈگۈن ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش. ئەگەر بۇ تەتقىقاتتا «بىر ئىنساننىڭ ياشىشىدىكى مەقسەت زادى نېمە؟»، «ھاياتلىقنىڭ مەنىسى نېمە؟» دېگەن سوئاللارغا جاۋاب ئېلىش مەقسەت قىلىنسىمۇ؟ ھەمدە مۇشۇ رەۋىشتە بارغانسېرى چوڭقۇرلاپ بازىسىچۇ؟ بۇ ھالدا تەتقىقات ئۆزىنىڭ ھەقىقىي قىممىتىگە چەكسىز يېقىنلاشقان بولىدۇ. بۇنداق تەتقىقاتتىن يېڭى ئىجتىمائىي ئۈنۈم پەيدا بولىدۇ.

شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر (1901. 2. 9 - 1933. 3. 13) 20-ئەسىردە ياشاپ ئۆتكەن، ھاياتى ھېكمەت بىلەن تولۇپلا قالماي، بۇ ھېكمەتلەر ئۆلۈم ئارقىلىق چەكسىز قىممەتكە ئىگە بولغان ۋە خەلقىمىزنىڭ بىر ئەسىرلىك روھىيىتىنى چىراغداك يورۇتۇپ ئۆتكەن زات. بۇ يىل بۇ كىشىنىڭ ۋاپاتىغا دەل 70 يىل بولدى، مەن بۈيۈك شائىر ۋاپاتىنىڭ 70 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن قولۇمغا قەلەم ئېلىپ، شائىر ھەققىدە بىرنەچچە كەلدە مەگەپ قىلىپ قويۇش تەنەسىدە بولدۇم. شائىرنىڭ شېئىرلىرىدىكى روھ، ھاياتىدىكى ھېكمەت ۋە ئۆلۈمىدىكى قىممەت روھىدا پەيدا قىلغان زىلزىلە ئاخىر مەلۇم شەكىلدە جامائەت بىلەن يۈز كۆرۈشۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدى. لېكىن، شائىر توغرىسىدا قەلەم تەۋرەتكەندە، شائىر دېگەن نامنىڭ ئالدىغا ۋە تەنپەرۋەر، ئوت يۈرەك... دېگەندەك سۈپەتلەرنى قوشۇشتىن ساقلاندىم. بۇنداق قىلىشىمىدىكى سەۋەب شائىرنى ئۇنداق سۈپەتلەرگە لايىق ئەمەس، دەپ قارىغانلىقىمىدىن ئەمەس، بەلكى شائىر دېگەن بۇ ئىسمىدا ئەزەلدىن شۇنداق سۈپەتلەر بولۇشقا ئېگىشلىك، دەپ قارىغانلىقىمىدىن. لوگىكا ئۆگەنگەنلەرگە مەلۇم، شائىر دېگەن

ئۇقۇمنىڭ ئالدىغا مەخسۇس سۈپەتلەرنى قوشۇش بۇ ئۇقۇمنىڭ دائىرىسىنى چەكلىنىش تارايتىۋېتىدۇ. شائىر دېگەن بۇ ئىسمىنىڭ ئالدىغا باشقا سۈپەتلەرنى قوشماسلىقىم، بەلكىم بەزىلەرنىڭ كۆڭلىگە ياقماسلىقى مۇمكىن. چۈنكى، خەلقىمىزدىكى ئۇقۇم، سۈپەت پاختالىقى ئىسىملارنىڭ قىممىتىدە بوھران پەيدا قىلغان. شۇنىڭ بىلەن نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ كالىسىدا ئىسىملارغا تېخىمۇ ئېنىق سۈپەتلەرنى قوشۇش خاھىشى پەيدا بولغان... ئېنىقراق قىلىپ ئېيتقاندا، نېمە يازغانلىقىنىمۇ بىلمەي، نېمە ئۈچۈن يازدىغانلىقىنىمۇ ئاڭقىرالماي، نادان موللار تەرىپىدىن شائىر ئاتالغان نۇرغۇن كىشىلەر شائىر دېگەن سۆزنىڭ كۈرسىنى چۈشۈرۈۋەتكەن. لېكىن، شائىرلىقنىڭ كۈرسى مەڭگۈ چۈشمەيدۇ. شائىر دېگەن ئىسمىنىڭ ئابدۇخالىق ئۇيغۇردەك قەلەمدىلا شېئىر يېزىپ قالماي، ھاياتىنىمۇ بىر گۈزەل شېئىردەك ئاخىرلاشتۇرغان كىشىلەرنىڭ نامى بىلەن بىرلىشىشى بۇ ئىسمىنىڭ كۈرسىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرىدۇ. بۇ ھەقتىكى تەتقىقاتنىڭ يارقىنىشى شى كىشىلەرنىڭ كالىسىدا راست، يالغان شائىرلارنى پەرقلىدى. دۈرىدىغان ئۆلچەم پەيدا قىلىدۇ. شۇڭا، مەن ئابدۇخالىق ئۈيغۇرنىڭ شائىر دېگەن ئىسمىنىڭ ئالدىغا ھېچقانداق سۈپەت قوشماسلىق شائىرنىڭ شائىرلىقىغا تولىمۇ ماس كېلىدۇ، دەپ قارىدىم. شائىر ئەسلىدىنلا ئوت يۈرەك بولىدۇ. يۈرىكى ئوتتا كۆيۈپ تۇرمىسا قانداق شېئىر يازالايدۇ؟ شائىر ئەسلىدە ۋە تەنپەرۋەر بولۇشى كېرەك. ۋە تىنىنى سۆيىمگەن ئادەم مەڭگۈ شائىر بولالايدۇ. ۋە تەننى سۆيۈش قانچە پارچە شېئىر يېزىش، ۋە تەن ھەققىدە توختىماي قوشاق توقۇشتا ئەمەس، بەلكى ۋە تەننىڭ ئوتىدا كۆيۈپ، سۆيىدە ئېقىشتا كۆرۈلىدۇ. ئابدۇخالىق ئۇيغۇردەك ۋە تەن ئىشقى ئۈچۈن جېنىدىن كېچىشتە ۋايىغا يېتىدۇ. مانا بۇ ھەقىقىي شائىرلىق.

شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ شېئىرلىرى ھەققىدە نۇرغۇن

ماقالىلەر يېزىلدى، تەتقىقاتلار ئېلىپ بېرىلدى. بۇ تەتقىقات بۇنىڭدىن كېيىن تېخىمۇ ئەۋجىگە كۆتۈرۈلگۈسى. مەن بۇ ماقالەدە شائىرنىڭ ئەسەرلىرىدىن ئەگىپ، شائىر ھەققىدىكى تەتقىقاتتا سەل قارىلىۋاتقان، شائىرنىڭ ھاياتىنىڭ قاتلىرىغا سىڭگەن ھېكمەت ۋە ئۆلۈمىدىكى قىممەت ھەققىدە مۇھاكىمە يۈرگۈزۈمەن. چۈنكى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇرمۇ تارىخىمىزدىكى دەۋر بۆلگۈچ ئۇلۇغ شەخسلەرنىڭ بىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۇنىڭ ھاياتىدىكى ھېكمەت ۋە ئۆلۈمىدىكى قىممەت بىزنى ئىختىيارسىز ئۆزگەچە بىر تەپەككۈر دۇنياسىغا باشلاپ كىرەلەيدۇ.

2

شائىرنىڭ ھاياتىدىكى بىرىنچى ھېكمەت — تىل

ئۆگىنىش ھېكمىتى

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ھاياتى ھەققىدە تەتقىقات ئېلىپ بارغانلارغا مەلۇم، شائىر ئۆزىنىڭ قىسقىغىنا ھاياتىدا بىرنەچچە تىلنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئۆگەنگەن.

ئۇ 15 ياشقا كىرىپ بولغۇچە ئەرەب، پارس تىللىرىنى ئۆگىنىپ، «كلاسسىك ئەدەبىياتقا ھەۋەس باغلاپ، نەۋائى، فۇزۇلى، ئۆمەر ھەييام، فىردەۋسى، شەيخ سەئىدى قاتارلىق كلاسسىك ئەدەبىيات نەمۇنىلىرىنىڭ ئەسەرلىرىنى قىزىقىپ ئوقۇيدۇ.»^① 1916 - يىلى رۇسىيەنىڭ شەمەي شەھىرىدە رۇس تىلى - يېزىقىنى ئۆگىنىدۇ. 1923 - يىلى رۇسىيەگە بېرىپ يەنە ئۈچ يىل تۇرۇپ، رۇس تىلى - يېزىقىنى پىششىقلاپ ئۆگىنىپ ۋايىغا يەتكۈزىدۇ؛ 1917 - يىلى تۇرپاندا شۇئاڭدا خەنزۇ تىلى - يېزىقىنى ئۆگىنىدۇ ۋە مەكتەپنى ئەلا نەتىجە بىلەن تاماملايدۇ؛

① شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان «ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخى» دېگەن كىتابىدا 4 - تومىدىن ئېلىندى.

1927 -، 1928 - يىللىرى ئەتراپىدا قاراشەھەرگە بېرىپ موڭ-
غۇل تىلى - يېزىقىنى ئۆگىنىدۇ.

دېمەك، شائىر قىسقىغىنا بىر ئۆمرىدە ئەرەب، پارس،
رۇس، خەنزۇ، موڭغۇل تىللىرىنى ئۆگىنىدۇ. ئۇنىڭ ئوتتۇرا
ئاسىيادىكى تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ تىلىنى بىلىدىغانلىقى
ھېچكىمگە سىر ئەمەس. شائىرنىڭ تاتار تىلىدا يازغان بىر پارچە
شېئىرى «ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرلىرى» ناملىق توپلامغا كىر-
گۈزۈلگەن. تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ تىلى ئۇيغۇر تىلى
بىلەن قېرىنداش، پەرق زور تىللار بولمىغاچقا، بىز بۇ ھەقتە
توختالماي، شائىر ئۆگەنگەن ئالدىنقى بەش خىل تىل ھەققىدە
مۇھاكىمە ئېلىپ بارىمىز. چۈنكى، بۇ تىللار ئىچىدە پەقەت
موڭغۇل تىلى ئالتاي تىللىرى سىستېمىسىغا تەۋە، ئۇيغۇر تىلى
بىلەن يىراق تۇغقانچىلىق مۇناسىۋىتى بار. لېكىن، باشقا تىللار
ئايرىم سىستېمىدىكى ئۆز ئارا تۇغقانچىلىقى يوق، تىلنىڭ قۇرۇل-
ما قانۇنىيەتلىرى نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، پۈتۈنلەي ناتونۇش تىل-
لار. ئادەتتە ئانا تىلغا تۇغقان تىللارنى ئۆگەنمەك بەك مۇشكۈل
ئەمەس. لېكىن، تۇغقانچىلىقى يوق تىللارنى ئۆگىنىشنىڭ قانچى-
لىك مۇشكۈللۈكى تىل ئۆگىنىپ باققان كىشىلەرگە مەلۇم.
ھازىر ھەممە ئادەم تىل ئۆگىنىشتىن ئىبارەت دولقۇننىڭ خىرىسى
ئىچىدە ياشاۋاتقاچقا، چەت ئەل تىلى ئۆگىنىشنىڭ قىيىنلىقى
ھەققىدە توختالمايمىز.

دېمەك، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۆزىنىڭ 32 يىللىق ئۆمرىدە
بەش خىل تىلنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئۆگەندى. شائىر نېمىشقا بۇنچە
كۆپ تىلنى ئۆگىنىدۇ؟ بۇ يەردە قانداق ھېكمەت بار؟ ئويلىنىپ
بېقىشقا ئەرزىيدۇ.

بىرىنچى، ئەرەب تىلى ئۆگىنىش زۆرۈرىيىتى
ئۇيغۇر مىللىتىنى چۈشەنمەك بولغان ھەرقانداق بىر ئۇيغۇر
ئەرەب تىلىنى ئۆگەنمىسە، ئۆز مىللىتىنى چۈشىنىش مەقسىتىگە

يېتەلمەيدۇ. ئەرەب تىلىنى بىلمەي تۇرۇپ ئۇيغۇرنى چۈشىنىش جالا بولۇپ قالىدۇ. چۈنكى، ئەرەب تىلى «قۇرئان كەرىم» نىڭ تىلى. ئۇيغۇرلار ئىشىنىۋاتقىلى نىڭ يىل بولغان ئىسلام دىنىنى چۈشىنىشتىكى ئاچقۇچ تىل. ئۇيغۇرنىڭ نىڭ يىللىق ئىدىئولوگىيىسى، روھىي ھالىتى، مەدەنىيىتى پۈتۈنلەي مۇشۇ تىل بىلەن باغلانغان. ئەرەب تىلى ئاچقۇچ قىلىنغان ئىسلام مەدەنىيىتى ۋە ئىدىئولوگىيىسىدىن ئايرىپ ئۇيغۇرنى چۈشىنىش خام خىيال. بۈگۈنكى كۈندىمۇ ئۇيغۇرلار ئاتېئىزم ئىدىئولوگىيىسى ئاستىدا ۋە دىنىي ئېڭى تارىختا ئەڭ سۇسلاشقان دەۋردە ياشاپ تۇرۇپمۇ، ئۇنىڭ تۇرمۇش مەدەنىيىتىنى ئىسلام دىنىدىن ئايرىپ چۈشەندۈر-مەك تەس. مەسىلەن، شىنجاڭدىكى ئورنى ئەڭ يۇقىرى ئۇيغۇر ئاتېئىزمچىنى باشلاپ كېلىپ، ئالدىغا بىر تەخسە چوشقا گۆشى قويساق، ئۇ يەرمۇ؟ مېنىڭچە ناتايىن. پارتىيە ئەزالىرىنىڭ ھەممىسى ئاتېئىزمچى، چوشقا گۆشىنى پارتىيە ئەزالىرىنىڭ ئالدىغا قويساقچۇ؟ ھەممىگە مەلۇم، چوشقا گۆشى ئىسلام شەرىئىتىدە ھارام قىلىنغان. ئەمما، ئاتېئىزمنىڭ گۆشلىرىنىڭ ھالال - ھاراملىقى ھەققىدە ھېچقانداق قارىشى يوق. دېمەك، بۇ يەردە بىر مەسىلىنى بايقاش مۇمكىن: ئىسلام دىنى تۇرمۇشىمىزغا شۇ قەدەر چوڭقۇر سىڭىپ كەتكەنكى، بۈگۈنكى كۈندە ئۇ ئۆرپ - ئادەتكە، تۇرمۇش شەكلىگە ئايلىنىپ قالغان.

ئىككىنچى، پارس تىلىنى ئۆگىنىش زۆرۈرىيىتى پارس مەدەنىيىتى ئەزەلدىن ئۇيغۇر مەدەنىيىتىگە تەسىر كۆرسىتىپ كەلگەن. دوكتور ئەسەت سۇلايماننىڭ «ئىران بىلەن تۇراننىڭ دىئالوگى» دېگەن ئەسىرىدە بۇ ھەقتە پاكىتلىق ماتېرىياللار بار. بىز پارسلارنىڭ ئەڭ قەدىم تارىختىكى، يەنى «شاھنامە» داستانى دەۋرىدىكى ئەجدادىمىز بىلەن بولغان مۇناسىد-ئۇنى قايىرىپ قويۇپ، نۇرغۇن پارس تىللىق قەبىلىلەرنىڭ ئاتا - بوۋىمىز تەرىپىدىن ئاسسىمىلياتسىيە قىلىنغانلىقىنى تىلغا ئال-

ماي، يېقىنقى دەۋردىن سۆزلىسەك، ئۇلار ئۇيغۇرنىڭ روھىيەت دىئالېكتىكىسىغا تەسىر كۆرسەتكەن، ئۇيغۇرنىڭ يېقىنقى بەش يۈز يىللىق تارىخىدا تىلغا ئالماي ئۆتكىلى بولمايدىغان تەسەۋۋۇپ (سوپىزم) پەلسەپىسى پارسىلاردا ۋايىغا يېتىپ، پارسىلار ئارقىلىق ئۇيغۇرلارغا تارالغان دېيىشكىمۇ بولىدۇ. تەسەۋۋۇپنىڭ پارسىلاردا ۋايىغا يېتىشىنىڭ سەۋەبىنى ئۇلارنىڭ ئەزەلدىن دىن ھەققىدە چوڭقۇر تەپەككۈر ئېلىپ بارغان، زەردۇشت، مانى دىنىنى ياراتقان بىر مىللەت ئىكەنلىكىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. شۇڭا، تەسەۋۋۇپتىن ئىبارەت بۇ ئىدىيىنى چۈشىنىش ئۈچۈن چوقۇم پارس تىلىنى بىلىش كېرەك. جەلالىددىن رۇمىنىڭ بالاغىتى دەل ئۇنىڭ پارس تىلىدا ئەڭ مۇكەممەل بولغانلىقىدا.

بىز پارسىلارنىڭ مەدەنىيىتى ۋە تىلىنىڭ تەسىرى ھەققىدە يەنە نۇرغۇن پاكىتلارنى كەلتۈرەلەيمىز. ھەتتا ماقالىنىڭ باش قىسمىدا «كلاسسىكلاردىن نەۋائى، فۇزۇلى، ئۆمەر ھەييام، فىرەدەۋسى، شەيخ سەئىدى» دېگەن ستاتىستىكىدىكى نەۋائىدىن باشقىلارنىڭ ھەممىسى پارس ئىقلىمىغا تەۋە كىشىلەردۇر. دەپمەك، ئۇيغۇرنى يەنە بىر قەدەم ئىلگىرىلەپ چۈشىنىش، ئۇيغۇر روھىيىتىدە يېقىنقى بەش يۈز يىلدا يۈز بەرگەن سوپى - ئىشان پالاكتىنى ئىلمىي تونۇش ئۈچۈن پارس تىلى بىر كۆۋرۈك.

ئۈچىنچى، رۇس تىلىنى ئۆگىنىش زۆرۈرىيىتى
رۇستىن ئىبارەت تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنى تارىختىكى ئەڭ مۇھىم دۈشمىنى دەپ قارايدىغان مىللەتنىڭ دۇنيادىكى ئورنى 17 - ئەسىردە تولۇق ئېتىراپ قىلىنغان بولسىمۇ، ئۇيغۇرلار بۇ نۇقتىنى 19 - ئەسىرگە كەلگەندە ئاندىن چۈشەندى. 1870 - يىلى ئىلى سۇلتانلىقى كازاك چەۋەندازلىرى بىلەن بولغان جەڭدە يېڭىلىگەندە، 1877 - يىلى بەدۋلەتنىڭ «قەشقەردە - يە» دۆلىتى رۇس ئامبىلىنىڭ ئالاھىدە رول ئوينىشى ئارقىلىق غۇلىغاندا، خەلقىمىز رۇستىن ئىبارەت بۇ مىللەتنىڭ مۇدەھش

كۆلەڭگىسىنى تولۇق ھېس قىلدى، تونۇپ يەتتى. 19 - ئەسىر
نىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ، تەقدىرىمىزنى پىرقىرىتىدىغان قول-
لارنىڭ قاتارىغا رۇستىن ئىبارەت دۇنياۋى كۈچلۈك مىللەتنىڭ
قوشۇلۇشى ئۇيغۇرنىڭ تەقدىرى ھەققىدە ئويلىنماقچى بولغان ھەر-
قانداق بىر ئادەمنىڭ كالىسىغا «رۇس ئامىلى» دېگەن ئۇقۇمنى
مەزمۇت نەقىشلەپ تاشلىدى. ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ رۇسىيە تەرىپى-
دىن تولۇق مۇستەملىكە قىلىنىپ، چېگرىمىزنىڭ رۇسلار بىلەن
بىۋاسىتە تۇتىشىشى بۇ نۇقتىنىڭ مۇھىملىقىنى تېخىمۇ يۇقىرى
ئورۇنغا چىقاردى. بىز بۇ نۇقتىنى خوجىنىياز ئىنقىلابى ۋە ئۈچ
ۋىلايەت ئىنقىلابى دەۋرىدە تېخىمۇ چوڭقۇر تونۇدۇق. دېمەك،
ئۇيغۇر ھەققىدە پىكىر قىلغاندا رۇس ئامىلىنى نەزەردىن ساقىت
قىلىش يېڭى - يېڭى تراگېدىيىلەرگە سەۋەب بولۇپ قالاتتى.
ئۇيغۇرلارنىڭ تەقدىرىنى رۇسلارسىز تەسەۋۋۇر قىلماق خېلى
تەسكە چۈشەتتى. رۇسنى چۈشىنىش، بىلىش ئۈچۈن رۇس تىلى
كۆۈرۈك، شۇنداقلا رۇسىيە دۇنيادىكى ئەڭ قۇدرەتلىك، ئىلىم -
پېنى تەرەققىي قىلغان بىر دۆلەت، رۇس تىلىمۇ بىر دۇنياۋى
تىل.

تۆتىنچى، خەنزۇ تىلىنى ئۆگىنىش زۆرۈرىيىتى
خەنزۇلار دۇنيادىكى بىرىنچى چوڭ مىللەت، خەنزۇ تىلىمۇ
دۇنياۋى تىل. ئەڭ مۇھىمى، خەنزۇ تىلى جۇڭگونىڭ دۆلەت
تىلى. خەنزۇ تىلىنى بىلىۋېلىش جۇڭگو پۇقراسى بولۇپ ياشاۋات-
قان ئۇيغۇر ئۈچۈن ئەقەللىي پەرىز. شۇڭا، بۇ ھەقتە كۆپ
توختالمايمىز.

بەشىنچى، موڭغۇل تىلىنى ئۆگىنىش زۆرۈرىيىتى
بەلكىم، نۇرغۇن كىشىلەر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ موڭغۇل
تىلىنى ئۆگەنگەنلىكىدىن ھەيران قالار. ئەمما، بۇنىڭغا ھەيران
قىلىشنىڭ قىلچە زۆرۈرىيىتى يوق.

موڭغۇللار دۇنيا تارىخىدا بىر شېرىن چۈش كەبى پەيدا

بولۇپ، دۇنيانىڭ نۇرغۇن جايلىرىدا ئوتتۇلغۇسىز خاتىرىلەرنى قالدۇرۇپ، يەنە ئۆز قىنىغا چۈشكەن مىللەت. مىلادىيە 13 - ئەسىرنىڭ بېشىدىكى چىڭگىزخاننىڭ باش كۆتۈرۈشىدىن 1759 - يىلى يۈرتىمىزنىڭ چىڭ سۇلالىسىنىڭ خەرىتىسىگە تولۇق قېتىلىشىغىچە بولغان بەش يۈز يىللىق ئۇيغۇر تارىخىنى موڭغۇللارسىز تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. شۇ دەۋردىكى تىل-نىڭ چىڭگىزخاننىڭ تۆتىنچى ئوغلىنىڭ نامىدا چاغاتاي تىلى دەپ ئاتىلىشى، سەئىدىيە خانلىقىنىڭ خان جەمەتلىكىلەرنىڭ قېنىدىكى موڭغۇلچە تەركىب ۋە ئاخىر بۇ خانلىقنىڭ يېڭىدىن باش كۆتۈرگەن جۇڭغار موڭغۇللىرىنىڭ قولىدا ئاخىرلىشىشى قاتارلىق تارىخىي ھادىسىلەر پۈتۈنلەي موڭغۇللار بىلەن باغلانغان... نېمە ئۈچۈن موڭغۇلدىن ئىبارەت بۇ كىچىك مىللەت دۇنيا-نىڭ ئۈچتىن بىرىگە قەدەر كېڭەيگەن بىر ئىمپېرىيىنى قۇرالىدۇ؟ ئۇلارنىڭ بۇنداق قۇدرەتكە ئىگە قىلغان مەنىۋى كۈچ زادى نېمە؟ دېگەندەك بىر قاتار سوئاللارنىڭ جاۋابىنى موڭغۇلچە بىلىش، موڭغۇل تىلىدىن ئىبارەت موڭغۇللارنىڭ مەنىۋى مەۋجۇت-لۇقىنىڭ ۋاسىتىسىگە تايىنىپ ھېس قىلىش بىر قىزىق تېما. بىز يۇقىرىقى بەش خىل تىلنى ئۆگىنىشنىڭ زۆرۈرىيىتى ھەققىدە ئويلىغاندىن كېيىن، ئىختىيارسىز ئابدۇخالىق ئۇيغۇر-نىڭ ئۇلۇغلۇقىغا قايىل بولماي تۇرالمايمىز. بۈگۈنكى كۈندىكىدەك بىر خەنزۇ تىلىنى ئۆگىنىپ بولالماي تۇرۇۋاتقان چاغدا، ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ تىل ئۆگىنىش قىزغىنلىقى بىزنى مەپتۇن قىلماي قالمايدۇ.

3

شائىرنىڭ ئۇيغۇر دېگەن تەخەللۇسىدىكى
ھېكمەتلەر

مىلادىيە 840 - يىلى ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى يىمىرىلدى.
ئارىدىن كۆپ ئۆتمەي تۇرپان ۋە بەشبالىقنى مەركەز قىلغان كەڭ-

سۇ ئۇيغۇر خانلىقى، قەشقەر ۋە بالاساغۇننى مەركەز قىلغان قاراخانىيلار خانلىقى قۇرۇلدى. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئوغلى مۇسا مۇسۇلمان بولغان قاراخانىيلار خانلىقى قوشۇنلىرىنى باشلاپ جەنۇبتا بۇددا دىنىدىكى ئۇدۇن، شەرقتە ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى بىلەن غازات قىلىشقا باشلىدى. دۆلەتنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۇرۇشى «غازات» نامىدا ئاتالدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغان ئۇيغۇرلار ئۆزىنى مۇسۇلمان، تۈرك دەپ ئاتايدىغان، بۇددىزىمدا قالغان ئۇيغۇرلارمۇ ئۆزىنى ئۇيغۇر دەپ ئاتايدىغان ھالەت بارلىققا كەلدى. مىلادىيە 16 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ھازىرقى گەنسۇ تەۋەسىدە ياشايدىغان كەڭسۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ بىۋاسىتە ۋارىسى بولمىش ئاز ساندىكى ئۇيغۇرلاردىن باشقا ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە دۇنياغا تونۇلغان ئۇيغۇر دېگەن مىللىي نام ئاستا - ئاستا ئۆتۈلدى. كىشىلەر ئۆزىنى يۇرت نامى بىلەن خوتەنلىك، قەشقەرلىك، تۈر - پانلىق دەپ ئاتايدىغان بولدى.

ياۋروپادا مىللەتچىلىكنىڭ بىخلىنىشى نەتىجىسىدە، ياۋروپا - لىقلار مىللەتچىلىكىنى مۇستەملىكىچىلىكنىڭ قورالى سۈپىتىدە مىللىي ئېڭى ئانچە كۈچلۈك بولمىغان شەرقتە، بولۇپمۇ ياۋروپانى بەش يۈز يىل ۋەھىنىگە سالغان ئوسمان ئىمپېرىيىسىنىڭ ئەرەب رايونلىرىدا يوشۇرۇن بازارغا سېلىشقا باشلىدى. مىللەتچىلىكنىڭ كۈچىيىشى ئوسمان ئىمپېرىيىسىنىڭ ھالاكىتىنى كۈچەيتتى.

1924 - يىلى ئوسمان ئىمپېرىيىسىنىڭ خارابىسىدە مىللىي دۆلەت تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرۇلۇشى ۋە بىر پۈتۈن ئىس - لام دۇنياسىنىڭ خەلىپىسىنىڭ بىكار قىلىنىشى بىلەن بۇ ئىدىيە تېخىمۇ ۋايىغا يەتتى. غەرب ئۆزىنىڭ بۇ قورالىدىن بەكمۇ رازى بولدى. شۇ چاغدا چار رۇسىيە خارابىسىدە دۇنياغا كەلگەن سوۋېت ئىتتىپاقىدىمۇ ئۆزگىچە بىر مىللەتچىلىك كۈرىشى داۋام قىلىۋا -

تاتتى. بىر تۈركۈم تاتار زىيالىلىرى سوۋېت ئىتتىپاقى سلاۋىيان دۆلىتى ۋە تۈرك دۆلىتىدىن ئىبارەت ئىككى قىسىمدىن تەركىب تېپىشى كېرەك، دېگەن ئىدىيىنى ياقلاپ، سوۋېت ئىتتىپاقى دائىرىسىدىكى ئاز سانلىق تۈركىي تىللىق مىللەتلەر ئارىسىدا مەلۇم بازارغا ئىگە بولۇۋاتاتتى. بۇ ئەھۋال سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ رۇسلارنى يادرو قىلغان ھۆكۈمران قاتلىمىنى ۋەھىمىگە سالدى. تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ مىللەتچىلىكى رۇسلارنىڭ مىللەتچىلىكىنى ئەندىشىگە سالدى. شۇنىڭ بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىدا مىللەتلەرنى تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تۈرگە ئايرىش خىزمىتى باشلاندى. بۇ يېڭى تۈرلەر مىللەتچىلىك ئەنئەنىسى كۈچلۈك بولمىغان ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا يېڭى مىللەتچىلىك دولقۇنىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھازىرقى مىللەتلەرنىڭ مىللىي تەركىبى دەل شۇ يىللىرى رۇس تىلشۇناسلىرى تەرىپىدىن بېكىتىلىپ چىقتى.

ئۇيغۇرلار ئەزەلدىن ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشايدىغان بىر مىللەت بولۇش سۈپىتىدە مىللەتلەرنى تۈرگە ئايرىش دولقۇنىنىڭ سىرتىدا قالمىدى. ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ مىللەت نامى ھەققىدە مۇھاكىمە ئەۋجىگە چىقتى. ھەتتا بەزىلەر ئۇيغۇرلارنى رايون ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن يەتتە سۇ ۋە ئىلى دەريا ۋادىسىنى مەركەز قىلغان ئۇيغۇرلارنى تارانچى دەپ ئاتاش، تۇرپان، قۇمۇل، كۈچانى مەركەز قىلغانلارنى ئۇيغۇر، قالغان جايدىكىلەرنى دولان دەپ ئاتاش، لوپنۇر ئۇيغۇرلىرىنى باشقا بىر مىللەت دەپ ئايرىپ قويۇش خاھىشىمۇ باش كۆتۈردى. بۇ ھەقتىكى مۇنازىرە يەتتە سۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ يول باشلامچىسى ئابدۇللا روزىباقىيېفنىڭ بىۋاسىتە قول تىقىشى، نەزەر خوجا ئابدۇسەمەت ئۇيغۇر بالىسى كەبى ئالىملارنىڭ پاكىتلىق ماقالىلىرى بىلەن ئاخىر مىللىي نامىمىز ئۇيغۇرنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش بىلەن خۇلاسىە تاپتى. لېكىن، ئىلى دەريا ۋادىسىدىكى ئۇيغۇرلارنى تارانچى دەپ ئايرىم بىر مىللەت سۈپىتىدە

دە ئاتاش تاكى 1937 - يىللارغا قەدەم داۋاملاشتى. شۇ ۋاقىتتا گېزىت - ژۇرناللاردا «شىنجاڭدا 14 مىللەت بار» دەپ ئېلىنىپ كەلدى.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي نامى كىرىزىسقا دۇچ كەلگەن ئاشۇ يىللاردا دادىلىق بىلەن ئۆزىگە «ئۇيغۇر» دەپ تەخەللۇس قوللاندى. نۇرغۇن كىشى ئۆزىنىڭ مىللىي نامىنى بىلمەي، نام قارىغۇلۇقى ئىچىدە ياشاۋاتقان، مىللىي نامىمىز سىياسىي بېدىكلەرنىڭ دەسمايسىگە ئايلىنىپ قېلىش خەۋپىگە دۇچ كەلگەن يىللاردا «مەن ئۇيغۇر» دەپ خىتاب قىلدى.

4

شائىرنىڭ ئۆلۈمىدىكى ھېكمەت ۋە قىممەت

تارىخچى موللا مۇسا سايرامى ئۇيغۇر تارىخىنىڭ بەتلەرنى ۋاراقلاپ، تارىخىمىز ھەققىدە يەكۈن چىقىرىپ، ئۇيغۇر مىللىتى ئۆز تەقدىرى ھەققىدە كۈرەش قىلىشقا قۇدرەتلىك، ھەرقانداق دۈشمەننىڭ ئۈستىدىن غالىب كەلگەن، پەقەت ئۆز - ئۆزىدىن ئىبارەت دۈشمەندىن يېڭىلىپ كەلگەن مىللەت، شۇڭا ئۇلار دۈشمەننى يېڭىمىز دەيدىكەن، ئاۋۋال ئۆزى ئۈستىدىن غەلبە قىلىشى كېرەك، دەپ قارىغان.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرمۇ ئۇيغۇر تارىخىنى ۋاراقلاش جەريانىدا موللا مۇسا سايرامى بىلەن ئوخشاش يەكۈنگە كەلگەن. تارىخىمىزنى ۋاراقلىساق، ئەجدادلىرىمىز تارىختا نۇرغۇن قوزغىلاڭ قىلغان، غەلبە قىلغان. لېكىن، غەلبە مېۋىسىنى مۇستەھكەملەشتە ئۆز ئاجىزلىقلىرى تەرىپىدىن يېڭىلىپ قالغان. ئۇلار قۇرغان دۆلەتنى ئەڭ ئاۋۋال ئۆزىدىكى ئىللەتلەر لىڭشىتىپ قويغان، ئاندىن باشقىلار كېلىپ بۇ لىڭشىپ قالغان ئىمارەتنى ئوڭايلا ئۆرۈپ تاشلىغان... 1864 - يىلى شىنجاڭنىڭ ھەممە

جايدا يۈز بەرگەن، غەلبە قىلغان دېھقانلار قوزغىلىڭى، 1912 - يىلى قۇمۇل ۋە تۇرپاندا يۈز بەرگەن تۆمۈر خەلىپە ۋە مويدىن خەلىپە قوزغىلىڭى بۇنىڭ ئەڭ جانلىق پاكىتى. ھەبىبۇللا ھاجى پادىشاھ قوراللىق ئۇرۇشتا چوڭ دۈشمەن مانجۇ ئىمپېرىيەسىنى يېڭىپ، ئەقىل ئۇرۇشىدا ياقۇپ بەگكە يېڭىلدى. راشىدىن خوجىمۇ شۇنداق، تۆمۈر خەلىپىلەرمۇ شۇنداق.

ھەرىكەت ئەڭ گۈزەل شېئىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر خەلقىنى ئويغىتىدىغان شېئىرلارنى يېزىپ قالماي، ئۆزى بىۋاسىتە ئويغىتىش كۈرىشىگە قاتناشتى. «1932 - يىلى 12 - ئايدا تۇرپان ئاستانىدە كۆتۈرۈلگەن مەشھۇر مەرىپەتپەرۋەر زات مەخسۇت مۇھىتى باشچىلىقىدىكى دېھقانلار قوزغىلىڭى مەۋقەسىنىڭ توغرىلىقى بىلەن شىددەتلىك يالقۇنغا ئوخشاش تېز يېلىنجاپ، قىسقا مۇددەت ئىچىدىلا پۈتكۈل ئىدىقۇت دىيارىنى ئۆز ھارارىتى ئىچىگە ئالدى. قوزغىلاڭچىلار جىن شۈرپىن ئەۋەتكەن نەچچە قېتىملىق جازا قوشۇنىنى مەغلۇپ قىلىپ، تۇرپان يېڭىشەھەر ۋە كۈنئىشەرنى ئىگىلەپ، پىچانغا يۈرۈش قىلدى. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر قوزغىلاڭ باش شتابىنىڭ مەسلىھەتچىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن، تۈرپان يېڭىشەھەرنى ساقلاپ قالدى. جاللات شېڭ شىسەينىڭ ئىلغار قوراللارغا، ئۈستۈن ئەسكەرىي كۈچكە ئىگە قوشۇنى قۇمۇلدىن تۇيۇقسىز پىچانغا باستۇرۇپ كېلىپ، قوزغىلاڭچىلارنى تۇرپانغا چېكىنىشكە مەجبۇر قىلدى. جاللات شېڭ شىسەي يول بويى ئىنسان قېلىپىدىن چىققان ۋەھشىيلىك بىلەن قىرغىنچىلىق ئېلىپ بېرىپ، تۇرپان شەھىرىگە يېقىنلاپ كەلدى»^①. بۇ چاغدا ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر ئۇنىڭ ھاياتىدىن ئەنسىرەپ، ئۇنى بىر مەزگىل سىرتتا پاناھلىنىپ تۇرۇشقا دەۋەت

① ئابلىمىت مەخسۇد پازغان «1931 -- 1934 - يىللىرى شىنجاڭدا بولغان خەلق قوزغىلاڭچىلىرىدىن قىسقىچە ئەسلىمە» ناملىق ماقالىدىن ئېلىندى. شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 38 - قىسمى.

قىلدى ۋە بىر ئات تەييارلاپ، شەھەردىن چىقىرىۋەتمەكچى بولىدى. لېكىن ئابدۇخالىق ئۇيغۇر بۇ تەكلىپنى رەت قىلدى. چۈنكى، ئۇ شەھەردىن چىقىپ كېتىشنىڭ مەسلىنى ھەل قىلالمايدىغانلىقىنى تونۇپ يەتكەنىدى. ھازىر قېچىپ قۇتۇلغان بىلەن ئويغىنىشنىڭ ماھىيىتىدىكى نادانلىق يەنە بىر مەزگىلدىن كېيىن مەغلۇبىيەتكە باشلاپ باراتتى. ھەقىقەتەن ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ پەرىزى خاتا چىقمىدى. 1933 - يىلى 3 - ئاينىڭ 13 - كۈنى ئابدۇخالىق ئۇيغۇر قەتل قىلىندى. ئارىدىن تۆت يىل ئۆتۈپ، 1931 - يىلى باشلانغان بۇ ئىنقىلابنىڭ سەركىسى خوجىنىياز ھاجى ئۆز ئايىغى بىلەن قاسساپ شېڭ شىسەينىڭ ئالدىغا كېلىشكە مەجبۇر بولدى.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ھاياتىنىڭ قىممىتى ۋە ھېكمىتىنى تولۇق چۈشەنگەن شائىر بولۇپلا قالماي، ئۆلۈمنىڭ قىممىتى ۋە ھېكمىتىنىمۇ ئەنە شۇنداق تولۇق چۈشەنگەن شائىر ئىدى. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆلۈمى ئارقىلىق ئويغىتىلىشقا موھتاج ئىكەنلىكىنى تونۇدى ۋە ھاياتىدىكى ئەڭ ئاخىرقى ھاياتى ئارقىلىق يېزىلغان شېئىرنى يازدى.

ئۆلۈمدىن ھېچكىم قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، ھېچكىمنىڭ ئۆلۈمىنى تاللاش ھوقۇقى يوق. لېكىن، ئۆلۈمگە قانداق يۈزلىنىش، قانداق ئۆلۈمگە يۈزلىنىشنى تاللاش كىشىنىڭ ئىلكىدە، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۆلۈمىنى تاللاشتىمۇ تەشەببۇسكار بولدى، ئۆلۈمى ئارقىلىق شېئىرلىرىدىكى قىممەتنى ۋايىغا يەتكۈزدى.

شەرق خەلقلەردە مۇنداق بىر قاراش بار: بىر يۇرتنىڭ تۇپرىقى ئۆزىنىڭ ئەڭ مەردانە، ۋىجدانلىق ئوغۇللىرىنىڭ قېنى بىلەن پاكلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ قېنى تۇپراققا سىڭىپ زىرائەتلەرنىڭ مېۋىسى، بۇلاقلارنىڭ سۈيى، ھاۋا ئارقىلىق يەنە نۇرغۇن ئادەمنىڭ قەلبىگە تەسىر كۆرسىتىدۇ، ئۇلارنىڭ قەلبىنى پاكلايدۇ. بۇنداق يۇرتقا بەرىكەت ياغىدۇ، بۇنداق يۇرتنىڭ ئىززەت - ئابرو-

يى پۈتۈن ۋە ئەزىز بولىدۇ. زېمىن ھامان شۇنداق پاكلىنىپ تۇرۇشقا موھتاج. مۇشۇنداق پاكلىقلا ئادەملەرنى چىن دىلىدىن ئويغىتىدۇ. شۇڭا، كىنولاردىكى قەھرىمانلارنىڭ «مەن ئۆلگەن بىلەن قېنىمدىن نۇرغۇن قەھرىمان تۇغۇلىدۇ» دېگەن ئۆتكۈر خىتابى بىكارغا ئېيتىلغان ئەمەس.

ئادەتتىكى بىر ئادەمنىڭ ئۆلۈمى شۇ ئادەم مەنسۇپ بولغان جەمئىيەتتىلا بىر مەزگىل تراگېدىيىلىك تۇيغۇ پەيدا قىلالشى مۇمكىن. لېكىن، ھەممە ئادەمنىڭ كۆزى تىكىلگەن، نەزىرى چۈشكەن ئادەمنىڭ ئۆلۈمى شۇ ئادەم مەنسۇپ بولغان قوۋمدا تراگېدىيە پەيدا قىلىدۇ. سانسىز كىشىلەر بۇنداق ئۆلۈمنىڭ قىممىتى ۋە ماھىيىتى ھەققىدە ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا پىكىر قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ. بۇنداق مەجبۇرلىنىشتىن ساغلام بولغان ئۆلۈم قارشى بارلىققا كېلىدۇ. ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئۆلۈمى پۈتۈن جەمئىيەتتە زىلزىلە قوزغىدى. نەچچە ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ ئۆلۈم قارشىغا تەسىر قىلدى. كىشىلەر روزى موللىنى خائىد-لىقتا ئەيىبلەيدۇ ھەم ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىنىڭ سەۋەبىنى روزى موللىدىن كۆرىدۇ. روزى موللا چاقمىسا ئابدۇ-خالىق ئۇيغۇر ئۆلتۈرۈلمەيتتى، دەپ قارايدۇ. مېنىڭچە ئۇنداق بولۇشى ناتايىن. روزى موللا بىر سەۋەب، خالاس. نادان، چالا ئويغانغان ئەلدە روزى موللىغا ئوخشاشلار بەكمۇ كۆپ بولىدۇ. دەل شۇنداق ئويغىنىشتىكى چاللىق روزى موللىدەك كىشىلەر-نىڭ بارلىققا كېلىشىدىكى مۇنبەت تۇپراق.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئۆلۈمىگە سەۋەب بولغىنى ئومۇمىي خەلقنىڭ ئويغىنىشتىكى نادانلىقى، خالاس. ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنى ئۆلۈم يولىنى تاللاشقا مەجبۇر قىلغىنىمۇ ئەنە شۇ نادانلىق. بەزىلەر شائىر قېچىپ كەتكەن بولسىچۇ؟ يەنە ياخشى شېئىرلارنى يازمامتى، خەلقنى ئويغاتمامتى، دەپ ئويلار. ئەلۋەتتە، شائىر قېچىپ كەتكەن بولسا خېلى ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرەر ئىدى، بەلكىم

بەزىلەرنى ئويغىتىشى مۇمكىن ئىدى. ئەمما بۇنداق ئويغىتىش ئۇنىڭ ئۆلۈمى ئارقىلىق ئويغىتىش ئالدىدا ئادەدى بىر ئىش بولۇپ قالىدۇ، خالاس. ھايات قىممەتلىك. لېكىن، ئومۇمىي توپنىڭ ھاياتىدا بەزى كەتسىزلىك، قىممەتسىزلىك ھۆكۈم سۈرگەن شارائىتتا ئومۇمىي توپنىڭ ئۆلۈم ۋە ھاياتىنىڭ قىممىتى ھەققىدىكى تونۇشىدا سىلىكىنىش پەيدا قىلالايدىغان ئۆلۈم ھاياتىنىمۇ قىممەتلىك. شۇ چاغدىكى قوزغىلاڭدا پىچان ۋە لۈكچۈندە نەچچە مىڭ ئادەم شىڭ شىسەي تەرىپىدىن بىگۇناھ قىرغىن قىلىندى. ئەمما، ئۇلارنىڭ ئۆلۈمى كىشىلەردە ئۈنچە چوڭ سىلىكىنىش پەيدا قىلالايدىمىدى، ئەمما، شائىرنىڭ ئۆلۈمى بۈگۈنكى قەدەر يۈرىكىمىزنى سىلىكىپ تۇرۇپتۇ.

5

قەدىمكى كىشىلەر پەلسەپىنى شېئىرىي شەكىلدە يازغان. ئەمما، ھازىرقى كىشىلەرنىڭ مېڭىسى ئاددىيلىشىپ كەتتىمۇ، نەسر شەكىلىدە يېزىلغان پەلسەپە ئەسەرلىرىنىمۇ پەلسەپە دەپ قارايدۇ. ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ شېئىرلىرىمۇ شېئىر شەكىلىدە يېزىلغان بىر پەلسەپە. بۇ پەلسەپىنى ئوقۇشقا كۆز، چۈشىنىشكە يۈرەك كېرەك. سەن كۆرمىگەن، سەزمىگەن نەرسىنىڭ مەۋجۇت بولماسلىقى ناتايىن. ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ شېئىرلىرىدا ئەقىل كۆزى بىلەن قېزىپ چىقارغىلى بولىدىغان پەلسەپە كېنى بار. بۇ كەنى قازىسىڭىز ئۇيغۇرنىڭ ھالىتى ھەققىدىكى مۇكەممەل، ئىلمىي مۇلاھىزىنى، تەقدىرى ھەققىدىكى يولنى بايقاش مۇمكىن. ھەتتا 20 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدىن باشلانغان ئۇيغۇرلارنىڭ روھى ھەققىدىكى ئوپىراتسىيىلەردە ئەڭ يېڭى دەپ

ئوتتۇرىغا قويۇلغان پىكىرلەرنىڭ ھەممىسى ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرلىرىدا تولۇقى بىلەن بار. پەقەت ئابدۇخالىقنىڭ شېئىرىنىڭ بىر مىراسىدا ئېيتىلغان پىكىر ھازىر بىر پارچە ماقالە بولۇۋاتىدۇ. خالاس.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ شېئىرلىرىدىكى يەنە بىر ئالاھىدىلىكى شائىر مەسىلىنى ئوتتۇرىغا قويۇش بىلەن قانائەتلىنىپ قالماي، شۇ مەسىلىنى ھەل قىلىشنىڭ يولىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، مەن مۇشۇ قۇرلارنى يېزىۋېتىپ «ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرلىرى» دېگەن كىتابنى تەۋەككۈل دەپ ئۈستەلگە تاشلىدىم. كىتاب تەبىئىي ھالدا ۋازا قىلىنىپ، «نە قىلاي» دېگەن شېئىر ئىچىلدى. مەن مىسال ئېلىش ئۈچۈن شېئىرنى ئوقۇشقا كىرىشتم. شېئىرنىڭ تۆتىنچى كۈپلەتتە مۇنداق مىسرالار كۆرۈمگە چېلىقتى:

«ئەگە بارساڭ بارچىنىڭ ئاغزىدا بار دەردى ۋەتەن،
ھاردۇقى، تىببى يوق، دەردىڭ زاماننى نە قىلاي.»

مۇشۇ ئىككى مىسرانىڭ ئۆزىدىلا بىر كىتاب يازغۇدەك ئۇچۇر ۋە كۈچ بار. ئويلاپ بېقىڭ، ھەممە ئادەم «ۋەتەن، ۋەتەن» دەيدۇ، ئېغىزىدىن «ۋەتەن» دېگەن گەپ چۈشمەيدۇ، لېكىن ھەرىكىتى باشقا. ۋەتەننىڭ دەردىگە دەرمان يولغۇدەك ھەرىكەت يوق. شۇنداق ھالدا شائىر «ھاردۇقى، تىببى يوق، دەردىڭ زاماننى نە قىلاي» دەپ يازماي تېمە قىلىندۇ. ئەمما شائىرنىڭ بۇ مىسرانى زاماندىن قەيداشتەك كۆرۈندۈ. لېكىن، ئىچكىرىمىسىڭىز ئەمەلىيەتتە بۇ بىر ئىسيان خىتابى. شائىرنىڭ «بۇنداق زاماننى نە قىلاي» دېيىشى ھەرگىز زاماندىن ۋاز كەچكەنلىكى ئەمەس، بەلكى بۇنداق زاماننى پاجاقلاپ تاشلاشقا بەل باغلىغانلىقىدۇر. دېمەك، شائىرغا بۇنداق زامان كېرەك ئەمەس، ئۇنىڭ

زامانى باشقا. شۇنداقلا، بۇ ئىككى نەسەتنىڭ ئارىسىدا بىر قانچە ئۆزگىرىشلەر بار. شۇنداقلا، شېئىرنىڭ 6 - كۆپلىتىدا يەنە:

« بۇلبۇل بىلەن قارغىنى بىل پەرق قىلماس ھېچ كىشى،
بۇلبۇلنى بىچارىگە زىندان جاھاننى نە قىلاي. »

دېگەن مىسرالار بار. بۇ مىسرادىن مەنە ئىزدەنسەك، نادانلىق شۇنچىلىك ئەۋجىگە چىققىكى، كىشىلەر بۇلبۇل بىلەن قارغىنى پەرق ئېتەلمەس بولۇپ قالدى، نادانلىق چىدىغۇسىز ھالەتكە يەتتى. شۇڭا، بۇلبۇلغا زىندان بۇنداق جەمئىيەتنى پاجاقلاپ تاشلاش كېرەك، دېگەننى بىلمەك تەس ئەمەس، ئەلۋەتتە. سىز ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ياشىغان ئەنە شۇ دەۋرنى، ياكى زېڭىشنى، جىن شۇرىننىڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلىقىنى ئەسكە ئالسىڭىز، بۇ مەزمۇن تېخىمۇ يارقىنىلىشىدۇ.

مەن شائىرنىڭ توپلىمىنىڭ 10 - بېتىگە بېرىلگەن « بار - دۇر » دېگەن شېئىرىغا كۆز يۈگۈرتتۈم. شېئىر 23 كۆپلىتىدىن تۈزۈلگەن بولۇپ، مىللىتىمىزنىڭ ئىللەتلەرگە قارىتىلغانىدى. شائىر تىلغا ئالغان ئىللەتلەرنى ساناشقا كىرىشتىم. (1) جاھالەت - نادانلىق، (2) ئىتتىپاقسىزلىق، (3) ئىلىمىسىزلىك، (4) ھەسەتخورلۇق، كۆرەلمەسلىك، (5) شەخسىيەتچىلىك، (6) غەيۋەتچىلىك قاتارلىق ئالتە ئىللەتنى تېپىپ چىقتىم.

دېمەك، ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ شېئىرلىرى مۇنداقچە ئېيتىلغاندا، بىر پەلسەپە كىتابى، ئۇيغۇر روھىنىڭ نەزمىي ئوپېراتسىيىسى. شائىرنىڭ ئەسەرلىرىدە مەزمۇن گۈزەللىكى بىلەن شەكىل گۈزەللىكى ئورگانىك ھالدا بىرلەشكەن. شەكىل گۈزەللىكى مەزمۇن گۈزەللىكىنى تېخىمۇ چاقىناتقان. شائىرنىڭ ئەسەرلىرىدىكى بەدىئىي گۈزەللىكىنى قېزىشنىڭ ئۆزىمۇ تېخى قېزىلمىغان بىر تېما.

مەن بۇ قىسقا ماقالىنى يېزىۋېتىپ، شائىرنىڭ ھاياتىدىكى ھېكمەتلەرنى قۇرلارغا تىزىۋېتىپ، ئۇيۇقسىز يېڭى بىر ماس كېلىپ قېلىشنى بايقىدىم. تەقدىر مېنى ئابدۇخالىق ئۇيغۇر تۇغۇ-لۇپ 70 يىلدىن كېيىن (1971 - يىلى) تۇغۇلۇشقا نېسىپ قىپتۇ. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ۋاپات بولۇپ 70 يىل بولغاندا - مەن ئابدۇخالىقنىڭ يېشىغا قەدەم قويغاندا، ماڭا ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ھەققىدە بىز پارچە ماقالە يېزىشى نېسىپ بوپتۇ.

ھەيران قالدىم. تەقدىرنىڭ قىسمەتلىرى نەقەدەر ئاجايىپ - ھە!

ئۆز سايىسىدىن ئۈرگۈش كېسىلى توغرىسىدا

(ئەبجەش خاتىرە)

1

كىچىك چېغىمدا ئۆز سايىسىدىن ئۈرگۈپ قاچقان، لېكىن سايىسىدىن زادى قۇتۇلالماي ئاخىر ھېرىپ ئۆلگەن توشقاننىڭ ھېكايىسىنى ئاڭلىغانىدىم. گۆدەك ئېڭىمدا سايە ۋە توشقان ھەق-قىدە بالىلارچە خىياللار پەيدا بولغان، ھاماقەت توشقانغا ئىچىم ئاغرىغانىدى. شۇ ۋاقىتتا مەن توشقاننى قورقۇتقان سايىنى پەقەت ئۆز مەنىسىدىلا چۈشىنىپ، ئۇنىڭغا يوشۇرۇنغان تىرەن مەنىنى ئاڭقىرىلمىغانىكەنمەن. بۇ ھېكايە ئۇزاققىچە ئېسىمدىن چىقىمىدى. ھەتتا كېيىن بۇ ھېكايىنىڭ باشقا ۋارىيانتلىرىنىمۇ ئاڭلىدىم. ئۇنىڭدا دېيىلىشىچە، توشقان ئۆز سايىسىدىن ئۈرگۈپ كېتىپ قاچقان، لېكىن ئۆلۈپ قالغانىدى. ھېكايە «بىچارە توشقان ھازىرمۇ قېچىۋېتىپتۇ» دەپ تۈگەيتتى. چوڭ بولدۇم، ئەقىلىمگە تولغانىسېرى سايە ھەققىدىكى چۈشەنچەم چوڭقۇرلىشىشقا باشلىدى. سايىدىن ئىبارەت بۇ سىمۋولنىڭ كەينىدىكى بېشارەت-لەرنى بايقىدىم. كىچىك ۋاقىتىمدا گۆدەك تەپەككۈرۈم بىلەن «سايە دېگەن سايە، ئۇ ئادەمنى ھېچنېمە قىلالمايدۇ» دەپ ئويلىغان بولسام، ئەمدىلىكتە توشقاننى نېمىشقا ئۆز سايىسى قورقۇتقانلىقى ھەققىدە ئويلاپ كۆرۈپ، توشقانغا ھەقىقەتەن ئىچىم ئاغ-

رىدى. توشقانى ئۆز سايىسىدىنمۇ ئۈرۈكۈيدىغان قىلمۇۋەتكەن سە-
ۋەبلەر روشەنلەشكەن سېرى نەچچە قېتىم ئىچىمگە تىنىپ ئىختىيار-
سىز «ئۇھ» دەۋەتتىم.

نېمىشقا بۇ پاجىئە يۈز بېرىدۇ؟ بۇنىڭ سەۋەبچىسى توشقانمۇ
ياكى ئۇنىڭ سايىسىمۇ؟ ۋە ياكى باشقا بىر سىرلىق سەۋەبمۇ
بارمۇ؟

تەپەككۈر قىلىش پېقىرغا بىرخىل خۇمار، شۇڭىمىكىن،
«ھالىمغا باقماي» تۇرمۇشتىكى ئادەتتىكى ئىشلاردىن مەنىسى
تولىمۇ تىرەن ھەقىقەتلەرنى كۆچىلاپ ئۆگىنىپ قاپتىمەن. شۇڭا
بۇ ئادەت مەن ئۈچۈن بىر خىل خۇمارلا ئەمەس، بەلكى ھەۋەس
كېسىلى. بۇنداق كېسەلدىن قۇتۇلماق بەكمۇ تەس. ئۇ تولىمۇ
شېرىن، لېكىن بەزىدە تولىمۇ ئازابلىق بىر كېسەل ئىكەن.

توشقان نۇقتىسىدىن چىقىپ كۆزەتسەك، ئۇ ھاياتلىق دۇنيا-
سىدىكى بىر كىچىك جاندار، ئۆزى تولىمۇ ئاجىز، لېكىن ئەتراپى
خەتەرگە تولغان، نۇرغۇن كۈشەندىلەر ئۇنى ماراپ ياتىدۇ. شۇڭا،
سەگەكلىك توشقانىنىڭ خېيىمخەتەردىن قۇتۇلۇشتىكى ئەڭ گۈشتە-
رى. لېكىن، زىيادە سەزگۈرلۈك توشقاندىكى بۇنداق ئارتۇقچى-
لىقنى بىرخىل ئاجىزلىققا ئايلاندۇرۇپ قويغان... شۇڭا ناتونۇش
نەرسىنى كۆرسىلا ئۈرۈكۈيدىغان، بىرەر خەۋپ - خەتەرنىڭ شەپىدە-
سى بولار - بولماي بەدەر قاچىدىغان بوپقالغان، ئاقىۋەتتە ئۇنىڭ
بىر قارىماققا بەكمۇ كۈلكىلىك، بىر قارىماققا تولىمۇ پاجىئەلىك
قورقۇنچاقلىق تراگېدىيىسى بارلىققا كەلگەن...
بۇ پاجىئەدىن يەنە نەچچە خىل ئەقلىي يەكۈن چىقىرىش
مۇمكىن:

بىرىنچى، توشقان دائىملا ئەنسىزلىك ئىچىدە ياشاپ، ئۆز
ئاجىزلىقى تۈپەيلىدىن بۇ خىل پاجىئەگە ئادەتلەندى. دەپسەك،
تۈگمەس خەۋپ - خەتەر ئىچىدە ئۆز بىخەتەرلىكىگە ھېچقانداق
كاپالەت بولمىغان شارائىتتا ياشاشمۇ تەپەككۈردىن مەھرۇم قىلىدۇ.

بۇ بۇنداق مەھرۇملۇق ئۆز سايىسىدىن ئۈر كۈشنى پەيدا قىلىپ
دىغان بىر پاجىئە.
ئىككىنچى، توشقاننىڭ بەختسىزلىكىگە ئۇنىڭ قورقۇنچاق
لىقى ۋە ئاجىزلىقى سەۋەبىچىمۇ ياكى ياشاۋاتقان تاشقى مۇھىتىمۇ؟
ئوبدانراق ئويلاشقاندا، تەپەككۈر كۆزى بىلەن قارىغۇچىلارغا ھەممە
جانلىق ئۈچۈن ھەرقانداق مۇھىت خەتەر بىلەن تولغان بولىدۇ.
قانداق ياشاش شۇ جانلىقنىڭ ئۆزىگە باغلىقتۇر.
ماھىيەتتە ھەرقانداق بىر جانلىق «توشقان» ھەرقانداق
بىر جانلىق ئۆز يېنىدىلا ئەجەللىك كۈشەندىسى بار. بىز
گۆدەكلەرچە تەپەككۈر قىلىپ توشقانىنى يولۋاسقا سېلىشتۇرۇپ،
توشقان يولۋاسقا قارىغاندا ناھايىتى ئاجىز، دۇچ كېلىدىغان خەتەر
كۆپ، يولۋاس قۇدرەتلىك، ئۇنىڭغا ھېچكىم چېقىلالمايدۇ، دەپ
قارىساق، رېئاللىقنىڭ ئاچچىق مەسخىرىسىگە ئۇچرايمىز. ئىشەنمىسىڭىز،
نېمىشقا ھازىر توشقان جىق؟ ئەمما، قۇدرەتلىك سانالغان
يولۋاسنىڭ نەسلى قۇرۇپ كېتىۋاتىدۇ؟
ئەسلىي گېپىمىزگە يانسان، ئۆز سايىسىدىن ئۈر كۈش بىر
خىل پىسخىك كېسەل، لېكىن ئۇ توشقانغىلا خاس كېسەل ئەمەس،
ھەتتا بەزىدە «پىلمۇ ئوسۇرۇپ قويۇپتۇ» دېگەندەك، يولۋاس
چېغىدا يۈرەكزادىلىك قىلىشى، ئۆز سايىسىدىن ئۈر كۈپ
قاچقاندا يولۋاسلىق سۈرىدىن قېلىشى مۇمكىن. بىز توشقانىنى
بىرخىل تەمسىل دەپ چۈشىنىپ، ھەتتا بەزىدە يولۋاسنىمۇ توشقان
قان دەپ تەسەۋۋۇر قىلىپ باقساق، بۇ پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويۇش
تىكى مۇددىئىا بىردىن ئايدىن ئىلگىرىدۇر.

2

تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چېغىمدا يۈز بەرگەن بىر
ۋەقە زادى ئېسىمدىن چىقمايدۇ: ئوقۇش پۈتتۈرىدىغان يىلى ئۆزۈم.

گىنىش باشلىقىمىزنىڭ ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانى ئۈچۈن دەرس تەكرارلاشتا پايدىلىنىدىغان كىتابلىرى يوقاپ كەتتى. ئوقۇغۇچى ئۈچۈن ئوقۇش پۈتتۈرۈپ، ئالىي مەكتەپكە ئىمتىھان بېرىدىغان ھەل قىلغۇچ پەيتتە تەكرارلاش كىتابلىرى «گۆھەر» دىن ئەتىۋار بولۇپ كېتەتتى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئىش سىنىپىمىزدىكى چوڭ «مەسلە» گە ئايلاندى. تەدبىرلىك سىنىپ مەسئۇلىمىز «گۆ-ھەر» نى تېپىش ئۈچۈن پىشقان رازۋىدىكىچىلارچە سالاپەت بىلەن دېلو پاش قىلىشقا ئاتلاندى. بىردىنلا سىنىپىمىزدىكى 40 نەچچە ئوقۇغۇچى «گۇماندار» لارغا ئايلىنىپ قالدى. شۇ چاغدا بىردىنلا كالىمدا: «مېنى ئوغرى تۇتۇپ قالارمۇ؟» دەيدىغان ۋەھىمە پەيدا بولدى. بېشىم زىڭلىداشقا باشلىدى. ئەمەلىيەتتە ئۆزۈمگە پاك ئىدىم. ساۋاقداشلارمۇ ھۆرمىتىمنى قىلاتتى. ئۆپچۆرەمگە قارىد-سام، كۆپلىگەن ساۋاقداشلىرىمنىڭ چىرايلىرىمۇ ۋەھىمدىن قى-زىرىپ كەتكەنىدى. ھەتتا ئارىدا بۇ ئازابلىق «گۇماندار» لىققا چىدىيالىمىغان بىر غۇرۇرلۇق ساۋاقدىشىم يىغلاپ تاشلىدى. كال-لامدا بىردىن سوئال پەيدا بولدى: نېمىشقا ئۆز - ئۆزۈمدىن خۇدۇكسىرەيمەن؟ يا مەن كىتاب ئوغرىسى بولمىسام، ئەجەبا ئادەم گۇناھسىز تۇرۇپ نېمىشقا ئۆزىنى ئەيبىكاردەك ھېس قىل-دۇ؟

«گۆھەر» مۇ تېپىلمىدى، تەدبىرلىك «رازۋىدىكىچى» نىڭ ھەرخىل چارە - ئاماللىرىمۇ ئۈنۈم بەرمىدى. شۇڭا، بۇ ئىش تا ھازىرغىچە ئېسىمدىن چىققىنى يوق. گۇناھسىز تۇرۇپ گۇناھ-كار بوپقىلىش تۇيغۇسى ئۇزۇنغا سوزۇلغان بىر جاھىل كېسەل-دەك خېلى يىللارغىچە مېنى ئازابلىدى. ھەتتا مۇنداق ئەيبىسىز ئەيبىدارلىق تۇيغۇسى - ئۆزۈم قىلمىغان ئىش ماڭا دۆڭگىلىپ قالارمۇ، دەيدىغان گۇماندىن كېلىپ چىققان ئۆز - ئۆزۈمدىن خۇدۇكسىرەش تۇيغۇسى نەچچە يەردە چىرايىمنىڭ ئورۇنسىز قى-زىرىشىغا سەۋەب بولۇپ قالدى. كوچا ئاپتوبۇسلىرىدا خەق مېنى

«يانچۇقچى» دەپ ئويلاپ قالغىنىمۇ دەپ ئىككى قولىمدا ئاپتوبۇس شادىسىنى تۇتۇۋالدىغان، بىرەرسى بىر نەرسە يىتۈپ كەتتى، دەپ چۇقان سالسا، دەرھال ئىستىخىيلىك ھالدا يانچۇقۇمنى ئاقتۇرۇپ سالىدىغان بوپقالدىم. ئوغرى مېنى ئوغرى تۇتقىلى ئوغزىلىغان نەرسىسىنى يانچۇقۇمغا سېلىپ قويسا قانداق قىلار. مەن؟ دەپ ئويلىدىم ياكى كاللامدا باشقا خىيال بارمۇ؟ ئۆزۈمۈ بىلمەيتتىم.

كېيىن بۇنداق خۇدۇكچانلىق ھەققىدە ئۇزاققىچە ئويلىدىم. بىزدە پىسخولوگىيە دوختۇرلىرى بولمىغاچقا، پىسخولوگىيە ئو- قۇتقۇچىلىرىدىن سورىدىم، لېكىن قانائەتلەنگۈدەك جاۋابقا ئېرى- شەلمىگەچكە، ئۆزۈم كىتابتىن جاۋاب ئىزدەشكە مەجبۇر بول- دۇم. دۇنياغا مەشھۇر پىسخولوگلارنىڭ كىتابلىرىنىمۇ ئالا قو- يدىم. 20 - ئەسىردىكى ئەڭ چوڭ ئالدامچى، ئەڭ چوڭ پىسخولوگ دەپ زىددىيەتلىك نامغا ئېرىشكەن فروئىدنىڭ ئەسەر- لىرىنىمۇ ئوقۇدۇم، لېكىن جاۋاب تېپىلمىدى. ئاخىر تەۋەككۈل دەپ ئىگەم ئاتا قىلغان كاللامغا مۇراجىئەت قىلىپ، تەپەككۈر چىرىغىنىڭ يىلىكىگە ئوت ياقتىم.

سېنىپ مۇدىرىمىزنىڭ «گۆھەر» دېلوسىنى پاش قىلىش ئۈچۈن قوللانغان سېنىپ خاراكتېرلىك ئاممىۋى ئاقتۇرۇش ھە- رىكىتىدە مەسىلە باردەك قىلاتتى. بىزدە ئاممىۋى ھەرىكەت ئادەت- تىكى ئىشقا ئايلىنىپ كەتكەن بولسىمۇ، بىر ئوقۇغۇچىنىڭ يو- قاپ كەتكەن «گۆھەر» نى ئىزدەش ئۈچۈن ھەممە بالىدىن گۇمانە- لىنىش ماھىيەتتە كىتابتىن ئىبارەت «گۆھەر» نى ئىزدەش باھا- نىسىدە كىتاب يىتتۈرگۈچىدىن باشقا ساۋاقداشلارنىڭ كىتابىدىنمۇ قىممەتلىك، «غۇرۇر» دەپ ئاتىغان «گۆھەر» نى تاشقا ئۇرۇش پاجىئەسى ئىدى. ئەينى چاغدا بۇ ئىش ماڭا ئەخلاقسىزلىق ۋە قانۇنسىزلىق تۈيۈلمىغان، ھەتتا ئۆزۈمۈمۇ شۇنداق قىلىش زۇ- رۇر، بۇ بىر خىل نورمال ئەھۋال دەپ قارىغاندىم. مەسىلە دەل

بىر بالىنىڭ مەنپەئىتىنى دەپ 40 نەچچە بالىنىڭ غۇرۇرىنى يەرگە ئۇرىدىغان ھەرىكەتنى نورماللىق دەپ قوبۇل قىلىشىدا ئىدى. كىتابىنى قالغان 40 نەچچە بالىنىڭ ئوغرىلىشى ناتايىن، ئوغرى بىر ياكى ئىككى، ئەڭ كۆپ بولسىمۇ، ئالتە - يەتتىگە يەتمەسلىكى مۇمكىن. يەنە كېلىپ، بۇ سىنىپتىكى بالىلار «ئوغ-رى» دەپ گۇمان قىلغۇدەك ئەخلاقسىز ئوقۇغۇچىلارمۇ ئەمەس، مەكتەپتىمۇ ياخشى نامى بار بالىلار ئىدى. گەپ سىنىپ مۇدىرىدىن مېزىدىن ئىبارەت ئۇستازىمىز، ئىگىمىزنىڭ — قانۇنىي ۋەكىلىدىن مېزىنىڭ قىلىۋاتقىنى توغرىمۇ — خاتامۇ دېمەستىن قوللانغان خاتا تەدبىرى — يولسىزلىقىدا ئىدى. ئۇنداقتا، مەسىلىنىڭ تۈگۈنى زادى نەدە؟

گەپنى ئاممىۋى ھەرىكەتنى ئوپېراتسىيە قىلىشتىن باشلىدى. ساق، ئۇ بىرەر جەمئىيەت، بىرەر ئورۇندا ئاممىنى قوزغاش ئارقىلىق مەلۇم مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن قوللىنىلىدىغان پائالىيەت بولۇپ، بۇنداق ھەرىكەت پارتىيە، ھۆكۈمەت خاراكتېرلىك بولسا، تېخىمۇ كەسكىن تۈس ئالىدۇ. ئامما ئاخلىق ھالدا چۈشىدى. نىپ ئۆزلۈكىدىن باشلىغان ئاممىۋى ھەرىكەت غايەت زور ئىلغار ئىجتىمائىي ئىسلاھاتلارغا تۈرتكە بولىدۇ. مەلۇم ئادەم ياكى گۇرۇھ تەرىپىدىن مەلۇم شەخسى مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن قوزغالسا، ئۇ ھالدا بۇ ھەرىكەت جەمئىيەتنىڭ پاجىئەسىگە سەۋەبچى بولۇپ، تالاي ئىجتىمائىي ئاپەتلەرنى پەيدا قىلىدۇ. ئىجتىمائىي ھەرىكەت كۆپىنچە ھېسسىي تۈس ئالغان بولىدۇ. ھېسسىيلىق ھازىرقى زاماننىڭ ئەڭ مۇھىم بەلگىسى قانۇنچىلىق بىلەن زادى سىغىشالمايدۇ. كۆپ ھاللاردا ھېسسىيلىق قانۇنچىلىقنى بىر چەتكە قايىرىپ قويۇپ، ئۆز خىيالىغا ھەرىكەت قىلىدۇ ۋە تېخىمۇ زور قانۇنسىزلىققا يول ئاچىدۇ. مەلۇم شەخس ياكى گۇرۇھ تەرىپىدىن تۇيۇقسىز قوزغىتىلغان ئاممىۋى ھەرىكەتنىڭ تايىنىدىغان قوزغىتىش ۋاسىتىسى ئاساسلىقى يەنىلا ھېسسىياتتۇر. نەق

گەپنى قىلساق، بۇنداق ھېسسىياتقا ئايىنىپ تۇيۇقسىز قوزغالغان ئاممىۋى ھەرىكەت قانۇنى چەتكە قاقىدۇ. قانۇن بىر دەۋرنىڭ ۋەجدانىنى قوغدايدىغان ئىجتىمائىي ۋاسىتە سۈپىتىدە ئېغىر دەرد-جىدە دەپسەندە قىلىنىدۇ. دەل مۇشۇ دەپسەندە قىلىنىش ماھىيەتتە ئاممىۋى ھەرىكەتلەر، قانۇنسىزلىق، ئىجتىمائىي بىخەتەرلىك-نىڭ كاپالەتسىزلىكى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئەيىبىز ئەيىبىدارلىق تۇيغۇسىدۇر. سىنىپ مەسئۇلىمىز ئەينى چاغدا دەل مۇشۇ خاتا-لىقنى سادىر قىلىپ، بىزنىڭ روھىيەت پەرۋىشىمىز، ھاياتلىق بېغىمىزنىڭ باغۋىنى تۇرۇقلۇق ئۇنى ئۆز ئايىغى بىلەن چەيلىگەن گۇناھكارغا ئايلىنىپ قالغان.

جۇڭگو قانۇن - تۈزۈم قۇرۇلۇشىنى كۈچەيتىش بىلەن بىر-گە ئاممىۋى ھەرىكەتنى ئىجتىمائىي ئىسلاھات جەريانىدىكى مۇھىم ۋاسىتە قىلىپ كەلگەن بىر دۆلەت. نەچچە مىڭ يىللىق مەدەنىيەت تارىخىغا ئىگە تۈرۈپمۇ ئەمدىلا قانۇنچىلىق ھەققىدە ئىزدىنىشكە باشلىغان، نۇرغۇن قانۇن تۈزگۈچىلەر ۋە قانۇن ئىجراچىلىرى قانۇن ئەخلاقتىن تازا خەۋەردار بولۇپ كېتەلمىگەن دۆلەت. شۇ تۈپەيلىدىن ئارىمىزدا ئۆز ھېسسىياتىنى قانۇننىڭ ئورنىغا دەسسە-تىدىغان ھادىسە پات - پات يۈز بېرىپ تۇرىدۇ. بۇ خىل ھادىسە پۇقرالارنىڭ كالىسىدا قانۇندىن گۇمانلىنىش، ئىجتىمائىي بىخە-تەرلىكىدىن خاتىرجەم بولالماسلىق، ئۆز سايىسىدىن ئۆركۈش كېسىلىنى پەيدا قىلغان...

تۇڭ داخۇەننىڭ «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىنىڭ 2001 - يىللىق 6 - ساندا ئېلان قىلىنغان «ھەرىكەتلىنىپ قانۇن ئىجرا قىلىش قاچانغىچە بىزگە ھەمراھ بولار؟» دېگەن ماقالىسىدە: «يۈتكۈل 20 - ئەسىردە بىز ناھايىتى كۆپ ئىجتى-مائىي مەسىلىلەرنى ھەرىكەت شەكلى ئارقىلىق ھەل قىلىشقا ئۇرۇندۇق، دەسلەپتە ھە دېگەندىلا سىياسىي ھەرىكەتلەرنى قوز-غىدۇق» دەپ يېزىپ، 20 - ئەسىردىكى جۇڭگونىڭ رېئاللىقىدىن

بېشارەت بەردى. ھەقىقەتەن 20 - ئەسىردە جۇڭگودا بەزىدە ئوڭچىل، بەزىدە سولچىل تۈس ئالغان نۇرغۇن سىياسىي ھەرد-كەتلەر يۈز بەردى. بۇ جەريان ئىزچىل ھالدا سىياسىي قانۇندىن ئۈستۈن تۇرۇپ، نەچچە يىل ئىلگىرى ھاكىمىيەت توغرا دەپ ئېتىراپ قىلغان ئىشلار نەچچە يىلدىن كېيىن كەچۈرگۈسىز گۈ-ناھقا لايىق ئىشلار بوپقالدى. رەھبەرلىكنىڭ بىر ئېغىز لەۋزى مەلۇم خىل قانۇندىنمۇ ئۈستۈن تۇرىدىغان ئەھۋال جەمئىيەتتىكى كۆزگە كۆرۈنمەس ئىجتىمائىي كېسەلگە ئايلاندى. ھەتتا كىشىلەر بۇ ئەھۋالنى كېسەل دەپ قارىمايدىغان بولۇپ كەتتى. شۇ سەۋەب-تىن جۇڭگو پۇقرالىرى ئارىسىدا خۇدۇكىسىرەش، ئۆز سايىسىدىن ئۆركۈش ئومۇمىي پىسخىكىغا ئايلىنىپ قالدى. ھەتتا ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش جەريانىدا دۆلەت رەھبەرلىرى: «ئىدىيىنى ئازاد قىلىڭلار، يېڭىلىق يارىتىشقا جۈرئەت قىلىڭلار» دەپ تەكىتلەپ تۇرسىمۇ، كىشىلەر تولا بۇرۇنغا يەپ يۈرەكئالدى بولۇپ كەتكەچ-كە، ئىدىيىنى ئازاد قىلىشقا، دادىل بولۇشقا جۈرئەت قىلالمايدى-غان بولۇپ قالدى ۋە ھەتتا ھەرقايسى قاتلام رەھبەرلەر ئارىسىدا ھۆكۈم سۈرۈپ كەلگەن خاتالىشىپ قېلىشتىن قورقۇش كەيپىياتى ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى رەھبەرلىك ئىلمىگە كۈچ - قۇۋۋەت ئاتا قىلىدىغان يېڭى شەكىللەر ھەققىدە ئىزدىنىشنى تۈرتكە بىلەن تەمىنلەيدىغان جۈرئەتنى بوغۇپ، ئىسلاھاتنىڭ تەرەققىياتىغا توس-قۇنلۇق قىلىدىغان پاسسىپ ئامىلغا ئايلىنىپ قالدى. سىز ئۇزاققا نەزەر سالسىمەن دەپ ئاۋارە بولماي، ئەتراپىڭىزغا نەزەر سالسى-ڭىز «سۇنىڭ ئېقىشىغا، تۈكىنىڭ يېتىشىغا» بېقىپ ئىش تۇتۇپ، زىددىيەتتىن قېچىپ كۈن ئۆتكۈزۈۋاتقان ئالاي جانباقتى ئەمەلدار-لارنى كۆرىسىز. ھەتتا سىزنىڭ باشلىقىڭىزمۇ دەل شۇنداق ئادەم بولۇپ قېلىشى مۇمكىن. يازغۇچى مەمتىمىن ھوشۇرنىڭ «بۇ-رۇت ماجىراسى» دېگەن ھېكايىسىمۇ دەل ئاۋام ۋۇجۇدىدىكى مۇشۇ خىل خۇدۇكىسىرەش، ئۆز سايىسىدىن ئۆركۈش كەيپىياتى-

نى ئوبرازلاشتۇرۇپ بەرگەن ئېسىل ئەسەردۇر. مەلۇم مەۋەب تۈپەيلىدىن بىر بۇرۇتلۇق تىزىملانسا، ھەممە بۇرۇتلۇق ئۆز بۇرۇتىدىن ئۈركۈپ ساتراشخانغا يۈگۈرەيدىغان پىسخىكا دەل بىزنىڭ ئىسلاھات، ئېچىۋېتىشىمىزغا، ئىدىيىنى ئازاد قىلىشىمىزغا، قانۇنچىلىق قۇرۇلۇشىمىزغا دەخلى قىلىۋاتقان ئىجتىمائىي كېسىلىمىزدۇر.

قانۇن بىلەن ئىدارە قىلىنىدىغان دۆلەتتە ئاممىۋى ھەرىكەت، ئاممىۋى سەپەرۋەرلىك، پىتىنىڭ ئاچچىقىدا چاپاننى ئوتقا تاشلاپ ھېسسىياتى قانۇندىن ئۈستۈن قوبۇش جەمئىيەت نەرقىمىياتىغا پۈتلىكاشاڭ بولىدىغان ئەڭ ئېغىر ئىجتىمائىي ئاپەتتۇر. ئەگەر قانۇن پۇقرالارنىڭ ئاڭلىقلىقىنى قوزغاپ، مەلۇم ئىجتىمائىي ئىسلاھاتلار نىشانغا يېتىشكە تۈرتكە بولسا، بۇ جەمئىيەتنىڭ ساغلاملىقىنى، قانۇن پۇقرالارنىڭ ئەخلاقىغا ئايلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

3

2001 - يىلى يۈز بەرگەن «11 - سېنتەبىر ۋەقەسى» ئۆز سايسىدىن ئۈركۈش كېسىلىنىڭ خەلقئارا جەمئىيەتتىمۇ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. ئامېرىكا تېررورلۇق ھۇجۇمىغا ئۇچراپ، نەچچە سائەتتىن كېيىن پۈتكۈل دۇنيا ھەرىكەتكە كەلدى. دۇنيادىكى 200 نەچچە دۆلەت ۋە رايوننىڭ ھەممىسى مەيلى ئامېرىكىنىڭ دوستى ياكى دۈشمىنى بولسۇن، ئامېرىكىدىن ھال سورىدى، ئامېرىكا خەلقىگە ھېسداشلىق قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ھەتتا نۇرغۇن دۆلەت ئامېرىكىنىڭ بۇ تېررورلۇق ھۇجۇمىنى قوزغىغان تېررورچىلار (بۇ تېررورچىلار مەيلى گۇرۇھ بولسۇن، مەيلى دۆلەت بولسۇن) غا قايتارما زەربە بېرىشنى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. نۇرغۇن دۆلەتلەرنىڭ پوزىتسىيىسىدىن «تېررور-

چى» دېگەن گەپ بىزگە ئارتىلىپ قالمىسا، دېگەن پۇراق چىقىپ تۇراتتى. ئەيىبىسىز ئەيىبدارلىق نۇيغۇسى — ئۆز سايىسىدىن ئۆركۈش بۇ خەلقئارا سورۇندىمۇ ئۆزىنى كۆرسەتتى. مەن ھەيران قالدىم.

نېمە ئۈچۈن شۇنداق ئەھۋال يۈز بېرىدۇ؟
خەلقئارا مۇناسىۋەتلەرگە قارىساق، دۇنيانىڭ سىياسىي ۋە-زىيىتىمۇ ھايۋانات دۇنياسىغا بەكمۇ ئوخشايدۇ. ئۇنىڭدا كۈچلۈك-لەرمۇ، ئاجىزلارمۇ بار. كۈچلۈكلەر ھەرخىل ئوسۇرۇق باھانە-لەر بىلەن ئاجىزلارنى بوزەك قىلىدۇ. ھەتتا بۇ يەردىكى ئادالەت تارازىسىنىڭ چوككىسى ئىگىسىنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. لېكىن، بىر قانۇنىيەت بەكمۇ ئۆزگەرمەس ۋە ئېنىق، يەنى بۇ سەھنىدە كۈچلۈكلەرنىڭ دېگىنى ھېساب، كۈچلۈكلەرنىڭ دېگىنى مەڭگۈ توغرا. شۇ سەۋەبتىن كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنى بوزەك قىلىش ئۈچۈن باھانە ئىزدەپ ئاۋارە. ئاجىزلار بولسا ئىلىشىدىغان ساپاق تېپىپ بەرمەسلىك ئۈچۈن ئۆزىنى ئوڭشاپ ئاۋارە. ھەتتا بۇ جەرياندا ئۇلارنى ئۆز سايىسىدىن ئۆركۈش كېسىد-لى قىينايمۇ قويىدۇ، بۇ ئۆركۈش بەزىدە تېخى كۈچلۈكلەرنىڭ ئەڭ ياخشى باھانىسىگە ئايلىنىپ قالىدۇ. چۈنكى ئۇلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، ھەممىگە ئايان قانۇنىيەت بار، ئۇ بولسىمۇ «قورساق-نىڭ ئاغرىقى بولمىسا، تاۋۇز يېيىشتىن قورقماسلىق». ئىنچىد-كىلەپ گەپ قىلساق، كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنىڭ خەتەرلىك ۋەزى-يەت تۈپەيلىدىن شەكىللەنگەن سەگەكلىكىنى چەكتىن ئاشۇرۇۋې-تىپ، ئۆز سايىسىدىن ئۆركۈپ كېتىشنى ئۆزى دەۋاتقان گۇناھ-نىڭ جانلىق پاكىتى قىلىپ سۈرەتلەيدۇ. ئاجىزلار يەنە پاجىئە ئوتىدا پۇچىلىنىدۇ.

دېمەك، يۇقىرىقىلاردىن قارىغاندا، ئۆز سايىسىدىن ئۆركۈش كېسىلىنىڭ يەنە بىر سەۋەبى كۈچلۈكلەرنىڭ ئادالەتسىزلىكى، مۇتتەھەملىكى، ئۇششۇقلۇقىدۇر. ھازىر ئامېرىكا يولۋاس، باشقا

ئاجىز دۆلەتلەر توشقان رولىدا، توشقانلىق ئۇلارنىڭ ئەڭ زور گۇناھى. ئۇلارنىڭ توشقان بولۇپ قالغانلىقىدىن ئۆزگە «گۇناھى» يوق. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۆز نۆۋىتىدە ئاجىزلىقىمۇ زور گۇناھ.

4

مەن «گۇناھ تۇيغۇسى نەگە كەتتى؟» دېگەن ماقالەمدە ئادەم-دە گۇناھ تۇيغۇسىنىڭ بولماسلىقىنى پاجىئە دەپ ھېسابلاپ ئۆتۈم. كۈنگەندىم. ئارىدىن ھالا بىرنەچچە ئاي ئۆتتى. تۇيۇقسىز ئەينى چاغدا چالا پىكىر قىلىپ قويغانلىقىمنى سەزدىم. گۇناھ تۇيغۇسى-نىڭ بولماسلىقى ئاپەت بولۇپلا قالماي، بۇ تۇيغۇنىڭ ئېغىرلىق-شىپ كېتىشىمۇ بىر ئاپەت ئىكەن. گۇناھ تۇيغۇسى بەك ئېغىر-لىشىپ كەتكەندە، ئادەم ئۆزىنى پۈتۈنلەي گۇناھكار ھېس قىلىپ، توغرا ئىش قىلىشىمۇ مەندىن خاتالىق ئۆتتىمىكىن، دەپ ئۆز - ئۆزىدىن ئەنسىرىدىغان، بىرى ئۈنلۈكرەك گەپ قىلىشىمۇ خۇدۇكىسرەپ يۈرەكئالدى بولىدىغان بولۇپ كېتىدىكەن.

نېمىشقا ئادەمنىڭ گۇناھ تۇيغۇسى ئېغىرلىشىپ كېتىدۇ؟ بۇ سوئال بىلەن تەڭ تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپتىكى بىر ساۋاقداش ئېسىمگە كەپقالدى. ساۋاقداش ئۆگەي ئانىنىڭ قولىدا چوڭ بولغان بولۇپ، بەك تولا تاپا - تەنە ئاڭلاپ، تاياق - توقماق يەپ ئۆگىنىپ قالغاچقىمۇ، قاچانلا قارىسا غەمكىن يۈرەتتى. نېمىگىدۇر خۇدۇكىسرەيتتى. بالىلار بىكاردىن - بىكار تىللاپ، ئانى تاپسىمۇ جىم تۇراتتى. ھەتتا باشقىلار ئۆتكۈزۈپ قويغان خاتالىقى ئۈچۈن، ھەممە ئىش ئېنىق تۇرسىمۇ ئۆزىچە خۇدۇكىسرەيتتى. باشقىلار گۇناھنى ئۇنىڭغا دۆڭگەپ قويسا، ئۆزىنى ئاقلاش تۈگۈل ئۇچۇقۇپ كېتەتتى. شۇنىڭ بىلەن ھەممە-مىز ئۇنى گۇناھكار دەپ ھېس قىلىپ قالاتتۇق. بۇ بالىنىڭ يەنە

بىر مەجەزى ياخشى مۇئامىلە قىلىپ قويساق ھەيران قالاتتى. ئۇنىڭغا قاراپ بىزمۇ ھەيران قالاتتۇق. ياخشى مۇئامىلە بەزىدە ئۇنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قوياتتى. ئۇ بىر تىپىك ئۆز سايىدىن ئۆرگۈپ يۈرىدىغان «توشقان» ئىدى. گۇناھ تۇيغۇسىنىڭ ئېغىرلىشىپ كېتىشىدىكى تۈپ سەۋەب ئۆزىنى ھەددىدىن زىيادە گۇناھكار ھېسابلاش، ئۆزىنىڭ مەن گۇناھكار دېگەن خىيالى بىلەن، باشقىلارنىڭ سەن گۇناھكار دېگەن پوپوزىسىغا ئىشىنىپ قېلىشتۇر. ئۆزىگە ئىشەنمەسلىك ۋە قۇلچىلىق بۇ خىل تۇيغۇنى كۈچەيتىۋېتىدىغان ئىككى مۇھىم ئامىلدۇر.

ئۆز سايىسىدىن ئۆرگۈش، ھەتتا ئاخىر بېرىپ سايىسىنىڭ سايىسىدىنمۇ ئۆرگۈش بىزنىڭ بىر ئېغىر ئىجتىمائىي كېسىلدۇر. بۇ كېسەلنىڭ داۋاسى قانۇننى قورالغا ئايلاندۇرۇپ، ئۆز سايىسىدىن بۆسۈپ چىقىپ، نېمە ئۈچۈن؟ دەپ سوئال قويۇشنى بىلىش ۋە توشقاندىكى 100 يىل ياشىغۇچە يولۋاستەك بىر يىل ياشايدىغان ئىدىيە بويىچە ئۈستىمىزدىكى توشقان تېرىسىنى چۆرۈپ تاشلاشتۇر. ھازىر ئېلىمىز قانۇن ۋە ئەخلاق بىلەن دۆلەت باشقۇرۇشنى مۇھىم دۆلەت سىياسىتى قىلىپ بەلگىلىدى. لېكىن، قانۇن بويىچە دۆلەت باشقۇرۇش دۆلەتكىلا تايىنىپ ئەمەلگە ئاشىدىغان ئىش ئەمەس. بۇ پۇقرالارنىڭ ئۆزىنىڭ قانۇنىي ھوقۇقىنى تولۇق چۈشىنىپ، ئاڭلىق ھالدا قانۇنغا رىئايە قىلىشى، ئۆز ھوقۇقىنى قوغداش ئۈچۈن قانۇنغا تايىنىشى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ. بىزدە «يولدىن چىقما، خاندىن قورقما» دېگەن ئىدىيە بىلەن قانۇنغا تايىنىدىغان روھ يېتىلسە، خۇدۇكچانلىق، ئۆز سايىسىدىن ئۆرگۈش شۇ چاغدا ئاخىرلىشىدۇ. ئەلۋەتتە، بۇ غايىدىكى ئەمەلگە ئاشۇرۇشتا ھۆكۈمەت ۋە ھەرقايسى قاتلام رەھبەرلىرىنىڭ ئاكتىپچانلىقىمۇ كەم بولسا بولمايدىغان ئامىلدۇر. دۇنيا-دا ئادەمدەك سەت ئۆرگۈيدىغان خەتەرلىك مەخلۇق يوق. ئادەم

ئۈركۈگەن چاغدا ۋۇجۇدىدىن روھى چىقىپ كېتىپ، سايىسى تۈگۈل، ھەتتا ئۆزىدىنمۇ ئۈركۈپ كېتىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىدىن مۇشۇنداق ئۈركۈگەن چاغدا شۇ قوۋمنىڭ قىيامىتى تېخىمۇ يېقىنلاشقان بولىدۇ.

غەلبە، سەن نەدە

1

شەرق ئىسلام مۇتەپەككۈرلىرى ئادەمنىڭ تېنى بىلەن روھى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى ئات مىنگۈچى — چەۋەنداز بىلەن ئاتنىڭ مۇناسىۋىتىگە ئوخشاشقان، روھ چەۋەندازدۇر، تەن ئات-تۇر. چەۋەنداز زەئىپ بولسا، ئاتنىڭ ئىختىيارغا چۈشۈپ قالىدۇ. چەۋەنداز كۈچلۈك بولسا، ئات ئىگىسىنى ئوقۇر ياكى بېدە يېنىغا ئەمەس، ئىنسانىي كامىللىق مەنزىلىگە ئاپىرىدۇ.

تۈركىيىنىڭ مەشھۇر يازغۇچىسى ياشار كامال «گۈر ئوغ-لى» دېگەن داستاندا: «ئات ئىگىسىگە باقىدۇ، ئانقا مىنگەن ئادەم جەسۇر بولسا، ئاتمۇ جەسۇر بولىدۇ. قورقۇنچاق بولسا، ئاتمۇ قورقۇنچاق بولىدۇ، ئۈركىگەك بولسا، ئاتمۇ ئۈركىگەك بولىدۇ. قورقۇپ تىترىسە، ئاتمۇ تىترەيدۇ. خۇشال بولسا، ئاتمۇ خۇشال بولىدۇ» دەپ يازىدۇ.

ئات بىلەن چەۋەندازنىڭ تەڭلا كۈچلۈك بولۇشى ئىنسانىي كامىللىقنىڭ ئەڭ يۈكسەك پەللىسىدۇر. شەرق ئىسلام مۇتەپەككۈرلىرى تەن بىلەن روھنىڭ مۇناسىۋەت دىئالېكتىكىسىنى مانا شۇنداق چۈشەندۈرگەن. تەننى تاۋلاش جەريانىنى ماھىيەتتە تەن ئارقىلىق روھنى تاۋلاش جەريانى، روھ ئارقىلىق تەننى تاۋلاپ ئىنسانىي كامىللىققا يېتىشنى ھاياتنىڭ مەنىسى، دەپ قارىغان. ئىنساندىن ئىبارەت مەۋجۇدىيەتنىڭ تەن ۋە روھتىن ئىبارەت ئىككى تەرىپىنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدىكى دىئالېكتىكا شەرق ئىسلام پەلسەپىسىنىڭ ئىنسان ھەققىدىكى جەۋھەر قىسمى بولغان.

گەرچە بىزدە روھنى تاۋلاش ھەققىدىكى ئۇقۇملار خەلق ئارىسىدا كەڭ ئومۇملىشىپ كېتىلمىگەن بولسىمۇ، تەننى تەربىيە يىلەش، چېنىقتۇرۇش ھەققىدىكى گۈزەل ئۇقۇم ۋە كېيىن تەن رەققىي قىلىپ مۇستەقىل بىر پەننىڭ نامى بولۇپ قالغان «تەن-تەربىيە» خەلق ئارىسىدىكى ھەممە ئادەم بىلىدىغان ئۇقۇمغا ئايلانغان. تەننى تاۋلاش - چېنىقتۇرۇش دېگەن گەپلەرگە قارىغاندا، مەدەنىيلىك، ئىلمىيلىك تۈسى تېخىمۇ قويۇق بولغان تەنتەربىيە (تەننى تەربىيەلەش) ئۇقۇمى مىللىي مەدەنىيەت قاتلىمىمىزدىكى ئالاھىدە تەركىب ۋە ئالاھىدە مەزمۇن بولغان.

ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تارىخىنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى ھەققىدە گەپ بولغاندا، ئات ئالاھىدە تىلغا ئېلىنىدۇ، لېكىن ئىنسانلار ئانچە ئېتىبار بەرمەيۋاتقان يەنە بىر مۇھىم ئامىلمۇ بار، ئۇ بولسىمۇ، ئىنسانىيەتنىڭ مەدەنىيەت تارىخىغا قەدەم قويۇشى ۋە مەدەنىيەت تارىخىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشىگە تۈرتكە بولغان قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، قاراملىق ئامىلىدۇر. قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، قاراملىق ئىنسان ۋۇجۇدىدىكى ئىنساننىڭ ئىدىئىيە خاراكتېرىنى يارقىنلاشتۇرىدىغان مۇھىم ئامىللار بولۇپ، ئىنسانىيەت تارىخى تاھازىرغا قەدەر باشقىچە نۇقتىدىن ئېيتقاندا، مۇشۇ ئامىللارنىڭ مەھسۇلى بولۇپ كېلىۋاتىدۇ. بەدىئىي ئەدەبىياتنىڭ ئەڭ گۈزەل مەزگىلى ئەپسانە، رىۋايەت دەۋرى. قەھرىمانلىق ئېپوسلىرى دەۋرى دەل مۇشۇ ئامىلنى ئۆزىگە مەنبە قىلغان. ئىنسانىيەت تارىخىنىڭ ئەڭ رومانىك ۋە گۈزەل دەۋرى ئەدەبىيات - سەنئەت ئويغىنىشىدىن ئىلگىرىكى يايلاق ئىمپېرىيە - پىلىرى — ئات مەدەنىيىتى دەۋرىمۇ بۇ ئامىللار ئارقىلىق رومانىكىلىققا، گۈزەللىككە ئىگە بولغان. ئىنسانىيەت قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، قاراملىققا بىر خىل گۈزەللىك سۈپىتىدە چوقۇنغان.

ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تەرەققىياتىدىكى ئىلگىرىلەشلەر كې-

يېنىكى مەزگىلدە، بولۇپمۇ 20 - ئەسىرگە كەلگەندە قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، قاراملىقتىن ئىبارەت روھنىڭ خاراكتېرىنى يېڭىلاپ، مەدەنىيەتتىكى ئىلگىرىلەش بۇ خىل روھقا يېڭى ھاياتىي كۈچ بېرىپ، ئۇنىڭ ئورنىنى ھايات - ماماتلىق جەڭگاھلاردىن تىنچلىقتىكى جەڭگاھ - تەنتەربىيە مەيدانىغا يۆتكىدى. بۇ خىل روھنىڭ ھايات - مامات جەڭگاھلىرىدىكى ئورنى ھوللىۋود ۋە شياڭگاڭلاردا ئىشلەنگەن شەخسىي قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، قا-راملىق تەسۋىرلەنگەن كىنولاردىلا قېلىپ، ئىنسانىيەتنىڭ ئۆت-مۇش ھەققىدىكى گۈزەل خىيالى بوپقالدى.

خۇددى پاكىستان تارىخچىسى، «ئىسلام دىنىنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن كىتابنىڭ مۇئەللىپى سەئىد فەيىياز مەھمۇد «مۇ-ھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋرىدىكى ئەرەب ئىمپېرىيىسى، ھىندىس-تاندىكى بۈيۈك موغۇل ئىمپېرىيىسى، ئوسمانىيلار ئىمپېرىيىسى دەسلەپتە شۇ دۆلەتلەرنى قۇرغۇچى مىللەتلەرنىڭ ۋۇجۇدىدىكى قەھرىمانلىق، قورقۇمسىزلىق روھى بىلەن دۇنياۋى ئىمپېرىيى-لەرگە ئايلانغان بولسا، ئۇلارنىڭ زەئىپلىشىشىنىڭ مۇھىم سە-ۋەبلىرىدىن بىرى مۇشۇ خىل روھنى يىتتۈرۈپ قويغانلىقىدىن بولدى» دەپ خۇلاسەلىگەندەك، 20 - ئەسىرگە كەلگەندە بۇ خىل روھ دۆلەتچىلىك، مىللەتچىلىكتە ئىنسانىيەت ئورتاق چوقۇنىدە-غان روھ بولۇشتىن قالمىغان بولسىمۇ، لېكىن خاراكتېرى باشقا نۇقتىغا يۆتكەلدى. ئەمدى سىياسىي ئىمپېرىيىلەرنىڭ ھاياتىي كۈچىنى ئاشۇرىدىغان نۇقتا ئورتاق ئىدىئولوگىيە، ئىلىم - پەن، زامانىۋى تۈزۈم نۇقتىسىغا قاراپ تەرەققىي قىلدى. قەھرىمان-لىق، باتۇرلۇق، قاراملىق تەنتەربىيىدىن ئىبارەت يېڭى شەكىل بىلەن قايتا ھاياتىي كۈچكە ئىگە بولدى. تەنتەربىيە ئومۇمىي خەلق ساپاسىنى ئۆلچەيدىغان، زامانىۋى پۇقرالىقنىڭ بىر مۇھىم شەرتى بوپقالدى. ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسى ۋە باشقا نۇرغۇن تەنھەرىكەت مۇسابىقىلىرى، تەنھەرىكەت تۈرلىرى بارلىققا

كەلدى، خەلقئارالاشتى. شەرق ئىسلام مۇتەپەككۈرلىرىنىڭ تەن بىلەن روھنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە ئوتتۇرىغا قويغان غايىلىرىنىڭ بىرى تەننى تەربىيەلەپ، روھنى كۈچەيتىپ كامىل ئىنساندەك قىلىشقا يېتىشنىڭ مۇھىم بىر تەرىپى تەننى تەربىيەلەش دۇنياۋى غايىگە ئايلاندى. تەنتەربىيەدىكى كۈچلۈكلۈك دۆلەتنىڭ ئۈنۈپەر-سال كۈچلۈكلۈكىدىكى مۇھىم تەرەپ بولغانىدى. 2000 - يىلى سېنتەبىر سىندىدا ئۆتكۈزۈلگەن 27 - نۆۋەتلىك ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىنىڭ مىسلىسىز داغدۇغىسى بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلايدۇ، ئەلۋەتتە. بۇ مۇسابىقىگە ئىنتايىن ئۇزاق تارىخقا ئىگە، لېكىن ھازىرقى زامان ئالدىدا گۆدەك پېتى قالغان، جۇڭ-گودىكى نوپۇسى ئەڭ كۆپ ئاز سانلىق مىللەتنىڭ بىرى، دۇنيادەكى تەخمىنەن 2500 دىن ئارتۇق مىللەت ئىچىدە چوڭ - كىچىكلىك پەرقى بويىچە دەرىجىگە ئايرىغاندا 100 - دىن كېيىن قالمايدىغان ئۇيغۇر مىللىتىمۇ ئالاھىدە دىققەت قىلدى. ئۇلار قانداقتۇر بىر نەرسىنى كۈتەتتى، نېمىدىندۇر ئۈمىدلىنەتتى. ئۇلارنىڭ چىرايىنى خوشاللىق ئارىلاشقان بىر خىل ئەندىشە تۈپ-غۇسى قاپلىۋالغانىدى.

2

ئۇيغۇرلار تارىختا قەدىمىي مىللەت بولۇپلا قالماي، قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، قاراملىققا چوقۇنۇپ كەلگەن مىللەتتۇر. قەدىمكى خەنزۇ، تىبەت، پارس، ئەرەب، غەربنىڭ تارىخى مەنبەلىرىگە قارىغاندا، ئۇلارغا تەبىئەت كېلىشكەن قەدى - قامەت، ئېگىز بوي، قاۋۇل تەن ئاتا قىلغان. ئۇلارنىڭ ئويناق ئەقلى بىلەن چوڭقۇر تەپەككۈرى بۇ خىل تەن ئەۋزەللىكىنى تېخىمۇ نۇرلاندۇرغان. ئۇلار چوقۇنغان قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق روھى بۇ خىل ۋۇجۇد ئەۋزەللىكىگە روھ ئەۋزەللىكىنى قوشۇپ، ئاتا -

بوۋىلىرىمىزنى تارىختا كىشى پەخىرلەنگۈدەك مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئىگە قىلغان. شەرق ئىسلام مۇتەپەككۈرلىرىنىڭ تەن ۋە روھىنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدىكى دىئالېكتىكىسىغا ئۇيغۇرلار ئۆز ئەقىل - پاراسىتى ئارقىلىق يېڭى مەنىلەرنى بېغىشلىغان.

يېقىنقى زامان تارىخىدىكى بېكىنىمچىلىك ۋە تەپەككۈر چۈشكۈنلۈكى قاتارلىق ھەر خىل ئىجتىمائىي، تەبىئىي ئاپەتلەر تۈپەيلىدىن مىللىتىمىز 20 - ئەسىرگە كەلگەندە قەھرىمانلىق، باتۇرلۇقتىن مېھرىنى ئۈزۈلمىدى، لېكىن ئۇنى يېڭى مەنىلەر بىلەن بېيىتالىدى. پۈتكۈل دۇنيانىڭ قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق روھى تەنتەربىيە، سودا، تېخنىكا ئارقىلىق يېڭى چىقىش يولىغا ئېرىشكەن بىر پەيتتە ئۇيغۇرلار 21 - ئەسىرنىڭ بوسۇغىسىغا كەلگەندە ئاندىن غەپلەت ئۇيقۇسىدىن ئويغاندى. ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى ۋاقىتلاردا ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، قاراملىق روھى مەھەللىۋى لۈكچەكلىك، ئۆز قېرىنداشلىرىنىڭ قېنىنى چېچىش، شارابخورلۇق، بەگىگىلىك، زەھەرلىك چېكىملىككە بېرىلىش، خوتۇنبازلىق شەكلىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى. تەننى تەربىيەلەش روھىنى تاۋلاش خاھىشىغا ئورۇن بەردى. روھىتىكى ئاجىزلىق، تەننى ئۆز ئەركىگە قويۇۋېتىش خاھىشى تەن بىلەن روھنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدىكى دىئالېكتىكىغا تەسىر يەتكۈزۈپ، ئادەمنى ئات (يەنى روھنى تەن) ئوقۇرغا سۆرەيدىغان ھالەت ئومۇمىي مىللىي پىسخىكىسىغا ئايلاندى. يېمەك - ئىچمەك سانائىتىمىزنىڭ بىردىن تەرەققىي قىلىپ، ئۇيغۇرلاردىكى دېھقانچىلىقتىن كېيىنكى ئاساسلىق ئىگىلىك شەكلىگە ئايلاندى. شى، مىللىتىمىزنىڭ دۆلىتىمىزنىڭ ئىچكىرى ئۆلكىلىرىدە كاۋاپچى، ناخشا - ئۈسسۈلچى، دەپ مەشھۇر بولۇشى، يېمەك - ئىچمەك ۋە كىيىم - كېچەك مودىسىنىڭ شەھەرلىرىمىزنى ئىسسىق قىلىشى بۇ خىل يۈزلىنىشنىڭ پولاتتەك دەلىلىدۇر. نەپسىنىڭ قولىغا ئايلانپ، ماددىي مەنىشەت ئالدىدا رەسۋا بولۇش،

ھۆكۈمەت ۋە خەلقنىڭ، ۋىجدان ۋە ئىماننىڭ ئالدىدا يەرگە قاراپ قېلىش بىزدە كەم تېپىلىدىغان ئەھۋال ئەمەس، ئەلۋەتتە. «ئىنساننىڭ قىممىتى — ئاتنىڭ سۈرىتىنىڭ باھاسى ئەمەس، بەلكى ئات مىنگۈچىنىڭ ماھىيەت ۋەزنى» دەيدۇ ئېنىسكى-لوپېدىك ئالىم ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى 2000 - يىلى 4 - ، 5 - (قوشما) ساندا بېسىلغان «ئارىفنامە» سىدە.

مىللەتنىڭ روھىدىكى كۈچ — مەنىۋى ئېنېرگىيىدۇر. مىللەتنىڭ ساپاسى مىللەت ئەزالىرى ساپاسىنىڭ يىغىندىسىدۇر. ئۇيغۇرلار بۇ نۇقتىنى 20 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىغا كەلگەندە قايتا ئەسكە ئالدى. دۆلەتنىڭ ئىسلاھات، ئىشكىنى ئېچىۋېتىش سىياسىتى ئۇلارنىڭ مەنىۋىيىتىدىمۇ ئىسلاھات دولقۇنى قوزغىدى. ئۇلار ئىسلاھاتتىكى ئاكتىپ ئامىلغا ئايلىنىش ئۈچۈن ئۆزدىنى، ئۆزلۈكىنى ئىسلاھ قىلمىسا بولمايتتى. چۈنكى، ھەر قانداق بىر ئومۇمىي ئىسلاھات جەمئىيەتنىڭ ئەڭ كىچىك بىرلىكى ئائىلە ۋە ئائىلىنىڭ ئەڭ كىچىك بىرلىكى بولغان ئادەم ئۆزلۈكىدىن باشلانمىسا مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمايدۇ. ئىسلاھاتتا ئۆزلۈك ئىسلاھاتىدىن ئىبارەت بۇ ئىجتىمائىي ئېھتىياج ئۇيغۇرلارغا يەنە تەن بىلەن روھنىڭ مۇناسىۋەت دىئالېكتىكىسىنى ئەسلىتى. ئۇلار روھ ۋە تەننىڭ تەربىيىسىگە كۆڭۈل بېرىشكە باشلىدى. تەنتەربىيە تەننى تەربىيەلەشتىكى مۇھىم ئۇقۇم سۈپىتىدە كىشىلەرنىڭ كالىسىدىن ئورۇن ئالدى. تەننى تەربىيەلەش، روھنى تاۋلاش، تەننىڭ ئىچكى قىسمىدىكى باتۇرلۇق، قەھرىمانلىق، قاراملىق روھنى قېزىش ئارقىلىق روھقا كۈچ - قۇۋۋەت بېرىش، روھ ئارقىلىق تەندىكى قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق ھۈجەيرىلىرىنى ئويغىتىش بىر خىل زۆرۈر ئېھتىياجغا ئايلاندى. تەنتەربىيە مەيدانلىرىدا ئادەم، تەپەككۈر مۇنبەرلىرىدە روھ پەيدا بولىدى.

«نوپۇس كۆپىيىۋاتىدۇ، ئەمما ئادەملەر ئازىيىۋاتىدۇ» دېگەن ئىدى يازغۇچىمىز ئابدۇللا ساۋۇت «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىنىڭ 1997 - يىلى 6 - ساندا. بۇ يەردە يازغۇچىمىزنىڭ كۆزدە تۇتۇۋاتقىنى باتۇرلۇق روھى بار ئادەملەر، ئەلۋەتتە. دېمەك، روھنىڭ پەيدا بولۇشى بىر ياخشىلىقنىڭ بېشارىتى بويىچە بولدى.

3

چېلىشىش ۋە بوكس — دۇنيا تەنتەربىيىسىدىكى ئەڭ جەلپ قىلارلىق تۈرلەرنىڭ بىرى. بولۇپمۇ بوكس تېخىمۇ شۇنداق. بۇ تۈر ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تارىخىنىڭ مۇھىم ھەرىكەتلىرىدە بولغان كۈچ كۈچى بولغان قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، قاراملىق، چېۋەرلىكنىڭ مەھسۇلى بولغان ئۇرۇشنىڭ — ئىنسانىيەتنىڭ مەۋجۇتلۇق يولىدىكى ئېلىشىشنىڭ تەنتەربىيە تۈرلىرى ئارىسىدا ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدۇ. قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، قاراملىقنىڭ تەنتەربىيە سەھنىسىگە يېقىن چاقىلىشى. تەنتەربىيە ئەڭ دەسلەپ بىر ئىلىم دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەندە، نۇرغۇن كىشىلەر ئۇنى قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، قاراملىقنىڭ مەدەنىيەتلىشىشى، ئۇرۇش ھەرىكەتلىرىنىڭ ھايات — ماماتلىق ئېلىشىشى، دەپ قارىماي، بەلكى كۆڭۈل ئېچىش، تەننى تەربىيەلەپ روھنى تاۋلاش ئۈچۈن سەھنىگە ئېلىپ چىقىلىشى، دەپ قارىدى. ھەتتا يېقىنقى بەزى دۆلەتلەر بوكس چىلىقىنى مەدەنىيلىك ئەمەس، دەپ قاراپ چەكلەپ كەلدى. مەيلى قانداق قارىلىشىمۇ قەتئىيەنەزەر، بوكسچىلىق ۋە چېلىشىش ھايات — ماماتلىق ئېلىشىشنىڭ مەدەنىيەتلىشىشى بىر قىسمى شەكلىدە تەنتەربىيە ھەرىكەتلىرىنىڭ مۇھىم بىر تۈرى بويىچە بولدى. ئىنسانلار ۋۇجۇدىدىكى قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق ۋە قاراملىققا بولدى.

غان چوقۇنۇشىنى. ئۇرۇش كىنولىرىدىن باشقا بوكس مەيدانىدىكى ئېلىشىش ئارقىلىق بېسىپ كەلدى.

ئۇيغۇرلار گەرچە جۇڭگو تەنتەربىيىسى مۇنبىرىدە 1950 - يىللاردىن كېيىن چېلىشىش قاتارلىق تۈرلەردە كۆزگە كۆرۈنگەن بولسىمۇ، 1990 - يىللارنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا رىقابەت كۈچى، خېمىخەتلىرى ئىنتايىن كۈچلۈك، قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق، ئەقىل - پاراسەت مۇجەسسەملەنگەن بوكستىن ئىبارەت تەنھەرىكەت تۈرى بىلەن تۇيۇقسىز پەيدا بولدى. ئابدۇشۈكۈر مىجىت جۇڭگو بوكس شاھى دەپ ئاتالدى. ئابدۇراخمان ئابلىكىم ئاسىيا بوكس چېمپىيونى بولدى. ئەكرەم قاتارلىق يەنە بىر قانچە بوكس ماھىرى مەملىكەتلىك بوكس مۇسابىقىلىرىدە ياخشى نەتىجىگە ئېرىشتى. تەنتەربىيە ئوبزورچىلىرى جۇڭگو بوكس تەنھەرىكىتىنىڭ ئۈمىدى غەربىي شىمالدا، دەپ باھا بېرىشتى. بۇ نەتىجىلەر بىر مىليارد ئىككى يۈز مىليون نوپۇسقا ئىگە، نوپۇس رىقابىتى ئىنتايىن كەسكىن جۇڭگودا بارلىققا كەلدى.

بۇ نەتىجىنى بىر مۆجىزە دەپ قارىماي بولمايتتى. كېيىن بۇ ماھىرلار دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىدا ۋە ئاسىيادا ئۆتكۈزۈلگەن بىر قىسىم مۇسابىقىلەردە ياخشى نەتىجە قازىنىپ ئابدۇشۈكۈر مىجىت، ئەكرەملەر ئاسىيا تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىگە قاتنىشىش سالاھىيىتىگە ئېرىشتى؛ ئابدۇراخمان ئابلىكىم دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ تەنھەرىكەت مۇسابىقىسى — تۆت يىلدا بىر قېتىم ئۆتكۈزۈلۈپ لىدىغان 27 - نۆۋەتلىك ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىگە قاتنىشىش ھوقۇقىغا ئىگە بولدى. بۇ شۇنداقلا ئابدۇراخماننىڭ ئېغىرلىق دەرىجىسىدىكى جۇڭگو بوكس ماھىرىنىڭ دۇنيا ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىگە تۇنجى قېتىم قاتنىشىشى بولغانىدى. جۇڭگو لەرزىگە كەلدى، ئۇيغۇرلار لەرزىگە كەلدى. ئۇيغۇرلار بارغانسېرى پاكارلىشىپ كېتىۋاتقان بويىنى ئېگىزلىپ قالغاندەك ھېس قىلىشقا باشلىدى. قارىغاندا، ئۇيغۇرلار ئىسلاھاتتىن

بىۋاسىتە نەپكە — روھ بىلەن تەننىڭ مۇناسىۋەت دىئالېكتىكىدە - سىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش، تەننى تەربىيەلەش، روھنى تاۋلاش، كۈچلۈك چەۋەنداز، قاۋۇل ئات دەۋرىگە يېقىنلاپ قالغاندەك قىلاتتى.

لېكىن، 2000 - يىلى 18 - سېنتەبىردە سىدىنىدىن شۇم خەۋەر كەلدى. پۈتكۈل ئۇيغۇر غايەت زور ئۈمىدلەرنى كۈتكەن ئابدۇراخمان ئابلىكىم نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى، ھەل قىلغۇچ مۇسابىقىگىمۇ كىرىشەلمىدى. جۇڭگو مەتبۇئاتى ئابدۇراخمان ئابلىكىم بىلەن ياۋروپادا ئىككىنچىلىككە ئېرىشكەن پولشا ماھىرى پاكازدە - تىك ئوتتۇرىسىدىكى مۇسابىقىنى بىر مەيدان كۈچلۈكلەر بىلەن ئاجىزلار ئوتتۇرىسىدا ئېلىپ بېرىلغان مۇسابىقىگە، دەپ تەسۋىرلەدى. تەسەللى بېرىشنى مەقسەت قىلغاندەك كۆرۈنىدىغان بۇ خىل تەسۋىرلەشلەرنىڭ قايغۇلۇق، چۈشكۈن ھېسسىياتىغا ھېچكىم ئامال قىلالمىدى. ئابدۇراخمان ئابلىكىم ئاسىيا چېمپىيونى بولغاندا تىكلەنگەن باشلار ئاپتاپتا قالغان ناماز شام گۈلدەك سولاشتى. كىشىلەر ئەزەلدىن بىرەر مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىپ باقمىغاندەك ھەم ئىككىنچى قېتىم بۇنداق پۇرسەت كەلمەيدىغاندەك ئۆھ تارتىشتى. بەلكىم بۇ مەغلۇبىيەت پۈتكۈل خەلقكە ئەمەس، ئابدۇراخمانغىمۇ ئېغىر كەلگەن بولۇشى مۇمكىن ئىدى. چۈنكى، خەلقنىڭ روھىدىكى بۇ خىل ئۆزگىرىش ئابدۇراخمانغا تەسىر كۆرسەتمەي قالمايتتى.

سۈكۈت...

دەل مۇشۇ مىنۇتلاردا ئۇيغۇرلارنىڭ ۋۇجۇدىكى يەنە بىر كېسەل ئاشكارا بولدى. 18 - سېنتەبىرنىڭ ئالدى - كەينىدىكى ئومۇمىي خەلق كەيپىياتىدىكى زور ئۆزگىرىشلەر خەلقىمىز ۋۇجۇدىدىكى روھ - تەن دىئالېكتىكىسىنىڭ تېخى گۆدەك باسقۇچتا تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئاشكارىلاپ قويدى. خەلقنىڭ روھىدىكى غەلبە ئالدىدا پۈۋلەنگەن شارەك چوڭىيىپ، مەغلۇبىيەتتىن كېيىن

«پاك» قىلىپ ئېتىلىپ كەتكەندەك بىر خىل كەيپىيات روھىمىز-
نىڭ تېخى پىشىپ يېتىلمىگەنلىكى، بەكمۇ خاملىقىدىن بېشارەت
بەردى.

دەرۋەقە، بىزنىڭ ئويمانچە بولغاندا ئابدۇراخمان ئابلىكىم
ئولمىپىك تەنھەرىكەت يىغىنىدا ئالتۇن مېدالغا ئېرىشسە، ھەممە
رەقىبىنى ئۇرۇپ يانقۇزۇۋەتسە ياخشى بولاتتى. بىز پۇخادىن
چىقاتتۇق.

بۇ قېتىمقى ئولمىپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىدە جۇڭگو 28
ئالتۇن مېدال، 16 كۈمۈش مېدال، 15 مىس مېدال، جەمئىي
59 مېدالغا ئېرىشتى. شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى جۇڭگو
تېررىتورىيىسىنىڭ ئالتىدىن بىر قىسمىنى ئىگىلەيدۇ. مۇشۇ
نسىبەت بويىچە رايونىمىز جۇڭگو ئالغان مېدال سانىنىڭ ئالتىدىن
بىرىگە ئىگە بولغان بولسا، بەكمۇ ياخشى بولاتتى. لېكىن بۇنداق
خىيال پەقەت بالىلارچە شېرىن ئارزۇدىن ئىبارەت، خالاس.
چۈنكى، ئولمىپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسى ئالتۇن مېدالى تېر-
رىتورىيە ۋە نوپۇس كۆلىمىگە ئاساسەن تەقسىم قىلىنىدىغان داش-
قازاننىڭ ئۈمىچى ئەمەس. ئۇنىڭغا كىمنىڭ ئىقتىدارى بولسا شۇ
ئېرىشىدۇ. بۇ قېتىمقى ئولمىپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسى بۇ
نۇقتىنى تولۇق ئىسپاتلىدى. دۇنيادىكى نوپۇسى ئەڭ كۆپ،
زېمىنى كەڭرى دۆلەتلەرنىڭ بىرى ھىندىستان پەقەت بىر مىس
مېدالغا ئېرىشەلمىدى. كۇبادىن ئىبارەت كىچىك دۆلەت 11 كۈ-
مۈش مېدال، 7 مىس مېدال، جەمئىي 29 مېدالغا ئېرىشتى.
ئابدۇراخمان ئابلىكىمنىڭ مەغلۇبىيىتىدىن كېلىپ چىققان
ئۈمىدسىزلىك ماھىيەتتە بىزنىڭ كۆڭۈل كۆزىمىزنىڭ تېخى
كور، تەپەككۈرىمىزنىڭ ناھايىتى گال ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى.

4

مۇتەپەككۈرلار غەلبە ھەققىدە سۆز بولغاندا ھامان: «مەغ-

لۇبىيەت غەلبىنىڭ ئانىسى» دېگەن ھۆكۈمنى تىلغا ئېلىشىدۇ. ئالىملار مۇۋەپپەقىيەت ۋە غەلبە ھەققىدىكى مىسالغا ئامېرىكا-لىق ئېدىسوننىڭ بىر يېڭى كەشپىيات يارىتىش ئۈچۈن مىڭ قېتىملاپ مەغلۇپ بولغانلىقىنى، رۇسىيەلىك گوركىينىڭ بىر پارچە ئەسەرنى ۋۇجۇدقا چىقىرىش ئۈچۈن نەچچە يۈز قېتىم ئۆزگەرتكەنلىكى ھەققىدىكى ۋەقەنى تىلغا ئېلىشىدۇ. دېمەك، روشەن كۆز بىلەن قارىغاندا، مەغلۇبىيەت ماھىيەتتە غەلبىدۇر. چۈنكى، مۇشۇ نۇرغۇن قېتىملىق مەغلۇبىيەت ئەڭ ئاخىرقى غەلبىگە ئاساس سالغانىدى ياكى غەلبە بىناسىنىڭ ئۆلىمىنى بەرپا قىلغانىدى. شەرق ئىسلام مۇتەپەككۈرلىرى ئاللادىن ئۆزىگە ياش ۋاقتىدا غەلبە ئەمەس، مەغلۇبىيەت تىلەشكەن. دېمەك، ئۇلار تىلەۋاتقان مەغلۇبىيەت ماھىيەتتە مەغلۇبىيەت ئەمەس، ئاچچىق ساۋاق ياكى دەرس ئىدى.

يىقىلغان ئادەم مەغلۇپ بولغان سانالمايدۇ، ئورنىدىن تۈرۈشنى بىلمىگەن ئادەم مەغلۇپ بولغان ئادەمدۇر؛ يىقىلىشنىڭ تەمىنى تېتىغان ئادەم قانداق ئورنىدىن تۈرۈشنى بىلىدۇ، غەلبە بىنىڭ شېرىن تەمىدىن ھۇزۇرلىنالايدۇ، دەيدۇ يەنە مۇتەپەككۈرلەر.

تارىخ بىر ئۇرۇنۇش، سىناق جەريانىدۇر. تارىختىكى نۇرغۇن ئۇلۇغ مۇۋەپپەقىيەتلەر مانا مۇشۇ ئۇرۇنۇش جەريانىدا بارلىققا كەلگەن.

ئابدۇراخمان ئابلىكىمنىڭ مەغلۇبىيەتنى ھەرگىز تاسادىپىي ئىش ئەمەس، بۇ ھەرگىز قەلەم تەۋرەتكۈچىنىڭ بىلەرمەنلىك قىلىشىدىن كېلىپ چىققان ھۆكۈمۈ ئەمەس. ئۇلۇغ غەلبە نۇرغۇن ئامىللارنىڭ بىرىكىشىنىڭ مەھسۇلى. بىز بايا سىزدىن 27 - نۆۋەتلىك ئولمىپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىدە جۇڭگونىڭ 28 ئالتۇن مېدالىغا ئېرىشكەنلىكىنى تىلغا ئالدۇق ۋە جۇڭگو تېررىتورىيىسىنىڭ ئالتىدىن بىر قىسمىنى ئىگىلەيدىغان رايونىمىز.

نىڭ مېداللىرىنىڭ ئالتىدىن بىر ئۆلۈشىگە ئىگە بولالمىغانلىقى ھەققىدە توختالدى. جۇڭگو ئالتۇن مېدال ئومۇمىي ساندا دۇنيا بويىچە ئۈچىنچى بولۇشتەك غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشتى. بۇ نەتىجە 1978 - يىلىدىن كېيىنكى ئىسلاھاتنىڭ، دۆلەت رەھ-بەرلىرى ۋە پۇقرالارنىڭ تەنتەربىيە ئېڭىنىڭ ئۆسۈپ، تەنتەربىيە ھەرىكىتىنىڭ دۆلەتنىڭ ئۈنۈمۈزىگە كۈچى بايلىقى ۋە ئاھالە ساپاسىدا تۇتىدىغان مۇھىم ئورنىنى تونۇپ يەتكەنلىكىنىڭ مۇقەر-رەر مەھسۇلى. ماھىيەتتە تەنتەربىيەمۇ بىر خىل ئىگىلىك. ئۇمۇ دۆلەتنىڭ سېلىنىمىسى ۋە غەمخورلۇقىغا، ئالاھىدە سىياسەتلەرنى تۈزۈپ ئىلھاملاندۇرۇشىغا موھتاج. شۇ چاغدىلا پۇقرالارنىڭ تەنتەربىيە ئېڭى يۇقىرى كۆتۈرۈلدى ۋە بۇ خىل ئىگىلىكنىڭ تەرەققىياتى تۈرتكىلىك كۈچكە ئىگە بولىدۇ. ئىقتىسادنىڭ راۋاج-لىنىشىمۇ تەنتەربىيەگە مەلۇم ئىجابىي تەسىرلەرنى كۆرسىتىدۇ. چەت ئەللەردە تەنتەربىيە ھەرىكىتىنى ئىقتىسادىي ھەرىكەت، دەپ قارايدىغان ئەھۋال مۇمكىن ئەمەس.

رايونىمىز نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، گەرچە بىز جۇڭگونىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى بولساقمۇ، ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە ئوخشاش تەنتەربىيەگە ئەھمىيەت بېرىش، يېڭى ۋەزىيەتتىكى تەنتەربىيە-نىڭ رولىنى تونۇپ يېتىش يېتەرلىك ئەمەس. تەنتەربىيەگە سې-لىنىغان سېلىنما نىسبەتەن ئاز. تەنتەربىيەنىڭ تەرەققىياتىدا ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدىغان پۇقرالارنىڭ تەنتەربىيە ئېڭى تۆۋەن ياكى ئويلىنىش باسقۇچىدا. ئۇنىڭدىن باشقا، ئابدۇراخمان ئابلى-كىم شۇغۇللىنىۋاتقان بوكسىچىلىق شىنجاڭدا 1995 - يىللاردىن كېيىن كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتتى. دۇنيا نۇقتىسىدىن ئېيت-قاندا، ياۋروپا، ئامېرىكىلارنى بوكسنىڭ ماكانى، مەكتىپى دەپ-يىشكە بولىدۇ. ئۇلاردا بوكسىچىلىق خېلى ئۇزاق تارىخقا ئىگە. دېمەك، بۇ ئۇزاق تارىخ ئۇلارنى تەجرىبە - ساۋاق ئۈستۈنلۈكى بىلەن تەمىنلىگەن. بۇ جايلاردىكى خەلقنىڭ بوكسقا بولغان تونۇ-

شى، مۇھەببىتى خېلى چوڭقۇر. ئاسىيا ۋە جۇڭگوغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بوكس تەنھەرىكىتىنىڭ تارىخى ئانچە ئۇزۇن ئەمەس، خەلقنىڭ تونۇشمۇ يېتەرسىز، تەجرىبە - ساۋاق ناھايىتى كەم-چىل. سەۋىيىسى يۇقىرى مۇسابىقىلەرنىڭ ئۆتكۈزۈلۈپ تۇرۇش قېتىم سانى ئاز. ئاتا - بوۋىمىزدىن قالغان «شەھەرنىڭ پىستىمىسى سەھرانىڭ يولۋىسىنى ئېلىپ قويدۇ» دېگەن ھېكمەت بۇ ئەھۋالغا بەكمۇ باب كېلىدۇ.

ئۇيغۇر بوكس ماھىرىنىڭ دۇنيا ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىگە تۇنجى قېتىم قاتنىشىشى ئۇيغۇرلارنىڭ تەنتەربىيە تارىخىدىكى بىر دەۋر بۆلگۈچ ۋەقە. بۇ ئۇيغۇردىكى قەھرىمانلىق، بانۇرلۇق، قاراملىق روھىنىڭ ئويغانغانلىقىنىڭ بەلگىسى، شۇنداقلا ئۇيغۇر تەنتەربىيىسىنىڭ دۇنيا بوسۇغىسىدىن ئاتلانغانلىقىنىڭ بېشارىتى. ئۇيغۇرلاردا «بوسۇغا داۋان» دەيدىغان گەپ بار. ھەقىقەتەن سەپەر ئۈچۈن ئەڭ ئېگىز داۋان بوسۇغا داۋىنىدۇر. ئابدۇراخمان ئابلىكىم بوسۇغا داۋىنىدىن ئاتلىدى. گەرچە مەغلۇپ بولغان بولسىمۇ، دۇنياۋى بوكسنىڭ ئەڭ ئىلغار سەۋىيىسىنى ئۆز تېنى ئارقىلىق بىۋاسىتە تەجرىبە قىلىپ كۆردى. بۇ ئابدۇراخمان ئابلىكىم ئۈچۈنمۇ، جۇڭگو بوكس تەنھەرىكىتى ئۈچۈنمۇ، جۇڭگولۇقلار ئۈچۈنمۇ چوڭ دەرس، تەرەققىي قىلىش پۇرسىتى. ئۇيغۇردىن ئىبارەت بىر مىللەتنىڭ تەنھەرىكىتى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئابدۇراخمان ئابلىكىمنىڭ شۇ مۇسابىقىگە قاتنىشىشىنىڭ ئۆزى غەلىبە. بۇ ھەرگىز روھىي غالىبىيەتچىلىك ياكى ئۆزىگە تەسەللى بېرىش ئۈچۈن ئېيتىلغان گەپ ئەمەس. ئابدۇراخمان ئابلىكىم ئەمدى تېخى 22 ياشقا كىردى. ئۇيغۇر بوكسچىلىقىنىڭ تارىخى ئەمدى ئون نەچچە يىلغا قەدەم قويدى. ئابدۇراخماننى ئېلىپ ئېيتقاندا، 22 ياشقا كىرمەي تۇرۇپ مۇشۇنداق ئېسىل پۇرسەتلەرگە ئېرىشىشنىڭ ئۆزى غەلىبە. ناۋادا ئۇ بۇ قېتىمقى مەغلۇبىيەتتىن ئۆزىنى يوقىتىپ قويمىسا، ئۇيغۇرنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ

بوكس تەنھەرىكەتچىسى بوپقىلىشىدا ئۈمىد زور. يەنە بىر ئۇلۇغ بوكسىچى، ئۇيغۇر بوكس تەنھەرىكىتىنىڭ ئاساسچىسى ئابدۇشۈكۈر مىجىت ئەمدى 29 ياشقا كىردى. ئۇ جۇڭگودىكى ئەڭ يۇقىرى مەدەنىيەت سەۋىيىسىگە ئىگە (تولۇق كۇرس) تەنھەرىكەتچى بولۇش سۈپىتى بىلەن نۇرغۇن تەجرىبە - ساۋاقلارنى ھازىرلىدى. ئابدۇشۈكۈر مىجىتنىڭ بېسىپ ئۆتكەن يوللىرىنىڭ ئۆزى بىر ئەڭ ئېسىل قوللانما. ئۇنىڭ ئۆتكۈر ئەقىل - پاراسىتى، بوكس مەيدانىدىكى جانلىق پىكىر يۈرگۈزۈشى بوكس تىرىنپىرلىقىدىكى تېپىلغۇسىز ياخشى ماتېرىيالى. ئۇنىڭدىن باشقا، بۇ ئوغلانلارنىڭ قولغا كەلتۈرگەن مۇۋاپپەقىيىتى ئۆز خەلقىگە ئىلھام بەردى، ئۇلارنىڭ قەلبىدە تەنتەربىيىگە بولغان مۇھەببەت، ئىشەنچ ئۇرغۇتتى. خەلقنىڭ قوللىشى، مۇھەببىتى تەنتەربىيە ئۈچۈن ئەڭ زور تۈرتكىلىك كۈچ. دېمەك، ھازىر بىزنىڭ تەنتەربىيە ھەرىكىتىمىز ۋە ئۇنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى بولغان بوكسىچىلىق ھەرىكىتىمۇ ئۆزىنىڭ ئەڭ ياخشى تەرەققىيات دەۋرىگە قەدەم قويدى. روھ بىلەن تەننىڭ مۇناسىۋەت دىئالېكتىكىسى ئۆز ئەسلىگە قايتىش يولىغا قەدەم قويدى. تەننىڭ تىزگىنى روھقا ئۆتكەندە، تەن كۈچلىنىپ روھنى ھەر مەزىللەرگە يەتكۈزەلەيدىغان ھالغا يەتكەندە غەلبە مۇقەررە بىزگە مەنسۇپ بولماي قالمايدۇ؛ ئەڭ چوڭ مەغلۇبىيەت ۋە ئەڭ چوڭ بەختسىزلىك مەغلۇپ بولۇش پۇرسىتىگىمۇ ئېرىشەلمەسلىكتۇر.

27 - نۆۋەتلىك ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسى ئاخىرلىشىپ 1 - ئۆكتەبىردە ئامېرىكىدىكى «بۈگۈنكى ئامېرىكا گېزىتى» ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىدىكى غەلبە ۋە مەغلۇبىيەتلەر ھەققىدە «كىم ئەڭ مۇنەۋۋەر بولۇشى مۇمكىن» دېگەن نامدا بىر پارچە مۇلاھىزە ئېلان قىلدى. مۇلاھىزىدە بايان قىلىنىشىچە: «ھەربىي يۈرۈش جەريانىدا ئەسكەرلەر ناپولېئوندىن: «كىم ئەڭ مۇنەۋۋەر بولۇشى مۇمكىن؟» دەپ سورىغان. ناپولې-

غون قىلچە ئىككىلەنمەي: «غەلبە قىلغۇچى» دەپ جاۋاب بەرگەن.

بىز ناپولېئوننىڭ جاۋابىنى توغرا ياكى خاتا دېيەلمەيمىز. چۈنكى بىز سىدىنى ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىدە نۇرغۇن ئويلىمىغان ئىشلارنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى كۆردۈق. دۇنيادىكى ئەڭ مۇنەۋۋەر، نەچچە يىلدىن بېرى دۇنيا رېكورتىنى ساقلاپ كەلگەن تەنھەرىكەتچىلەر بۇ قېتىمقى مۇسابىقىدە مەغلۇپ بولدى، ئۇلارنىڭ ئورنىنى يېڭى كۈچلەر ئىگىلىدى، بىز ناپولېئوننىڭ گېپى بويىچە ئۇلارنى مۇنەۋۋەر ئەمەس دېيەلمەمدۇق؟

ناپولېئون قانداق ئويلىسۇن، تەنتەربىيە مەيدانى جەڭ مەيدانى ئەمەس، تەنتەربىيە مەيدانىدىكى تىنچ رىقابەتتە ئەڭ مۇنەۋۋەرلىك نامى پەقەت غەلبە قىلغان كىشىلەرگىلا مەنسۇپ ئەمەس».

گەرچە ئابدۇراخمان ئابلىكىم ئولىمپىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىدە يېڭىلىپ قالغان بولسىمۇ، ئۇ بىزنىڭ ئەڭ مۇنەۋۋەر تەنھەرىكەتچىمىز. ئۇ ئۆزىنىڭ قەھرىمانلىقى، باتۇرلۇقى بەدىلىگە — تاپاق ئىچىدە روھ ۋە تېنىنى تاۋلاش بەدىلىگە بۇ پۇرسەتكە ئېرىشتى. يەنە بىر قېتىم تەكىتلىسەك: «ئەڭ چوڭ مەغلۇبىيەت ۋە ئەڭ چوڭ بەختسىزلىك مەغلۇپ بولۇش پۇرسىتىگىمۇ ئېرىشەلمەسلىكتۇر».

ئوقۇڭ! چىرايمۇ بىر كىتاب

نۇرغۇن كىشىلەر كىتاب ئىزدەپ ئاۋارە. ئۇلار نەشرىياتلار ئارقىلىق قەغەزنى ۋاستە قىلىپ تاماملىنىپ قولىمىزغا تەگكەن كىتابلارنى بىردىنبىر بىر كىتاب دەپ ئادەتلىنىپ قالغاچقا، جاھاننىڭ كىتاب بىلەن تولغانلىقىنى بىلمەيدۇ. تەپەككۈر كۆزى بىلەن باقساق، كىتابلارنىڭ ھەممىسىلا ئىنسان ئىجاد قىلغان يېزىق بىلەنلا يېزىلمايدىغانلىقىنى، تەبىئەت ئىجاد قىلغان يېزىقنىڭ ئىپادىلەش كۈچىنىڭ ئىنسان ئىجاد قىلغان يېزىقتىن نەچچە ھەسسە ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقىنى بايقايسەن. نۇرغۇن كىشىلەر تەبىئەتنىڭ بۇ يېزىقلىرىنى مەلۇم دەرىجىدە تونۇيدۇ. تونۇغانلىرىمۇ مۇ ئۆلۈك تونۇغاچقا، بۇ يېزىق يوشۇرغان سىرلارغا، ۋەقەلەرگە چۆكەلمەيدۇ. ئۆلۈك تونۇش سەۋەبىدىن تەبىئەت قويندا يۈز بەرگەن تۈرلۈك ئىبرەتلىك ۋە تەسىرلىك ۋەقەلەر ئۇلارنىڭ كۆزى بىلەن ئۇچرىشىدۇ يۇ، ئۆردەككە سۇ يۇقىمىغاندەك ھېچقانداق ئۈنۈم پەيدا قىلالمايدۇ. يەنە بىر نۇقتىدىن ئېيتقاندا، ئۇلار شەكىلنى كۆرىدۇ، مەنىسىنى كۆرەلمەيدۇ.

ئادەمنىڭ چىرايمۇ بىز ھەر كۈنى ئۇچرىشىپ تۇرىدىغان، لېكىن سەل قاراپ ئادەتلىنىپ قالغان بىر كىتاب. بۇ كىتابمۇ ھاياتنىڭ سىرلىرى بىلەن تولغان. ناۋادا سىز بۇ كىتابنىڭ يېزىقىنى ئىگىلەپ، كۆڭۈل قويۇپ ئوقۇپ باقسىڭىز، ئۇنىڭ ئىچىدىن ئاجايىپ تراگېدىيەلەرنى بايقاپلا قالماي، كومېدىيەلەرنىمۇ بايقايسىز. بۇ كىتابنىڭ قەغەزدىن ياسالغان كىتابتىن نەچچە ھەسسە ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقى ۋە مۆجىزىلەرگە بايلىقى سىزنى ھەيران قالدۇرىدۇ.

ئالمىلارنىڭ قارىشىچە، دۇنيادا قانچە ئادەم بولسا، شۇنچە خىل بارماق ئىزى بولىدىكەن، مۇتلەق ئوخشىشىدىغان ئىككى خىل بارماق ئىزى تېپىلمايدىكەن، بارماق ئىزى ئادەمنىڭ مەڭگۈ ئۆزگەرتكىلى بولمايدىغان ئارخىپى بولالايدىكەن. ئەلۋەتتە، ئالىي دەرىجىلىك تەكشۈرۈش ئۈسكۈنىسى بولمىسا، كۆزىمىزگە ھەممە بارماق ئىزى ئوخشاشلا كۆرۈنىدۇ، ئاددىي كۆز بىلەن ئۇنى بايقىمىز. ئۇنىڭدىن باشقا كۆزدىمۇ بارماققا ئوخشاش ئالاھىدىلىك مەۋجۇت بولۇپ، قارماققا ئوخشاشتەك كۆرۈنگەن كۆز يۇقىرى پەن - تېخنىكىلىق ئەسۋابىلار بىلەن تەكشۈرگەندە، مۇتلەق پەرقلىنگەن ھالەتتە ئايان بولىدىكەن. دۇنيادا كۆزى مۇتلەق ئوخشاش ئىككى ئادەمنى تاپقىلى بولمايدىكەن. ئىنساندا بارماق بىلەن كۆزگە ئوخشاش يەنە بىر جاي بار، ئۇ بولسىمۇ ئىنساننىڭ چىرايىدۇر. ئەلۋەتتە، كۆز ئىنساننىڭ كۆرىشى. كۆز ئوخشاشمىغان ئىكەن، چىرايى چوقۇم ئوخشاشمايدۇ. لېكىن، كۆزدىكى پەرقنى ئادەتتىكى كۆز بىلەن پەرقلىندۈرمەك تەس، شۇڭا كىشىلەرگە نۇرغۇن كۆزلەر ئوخشاشتەك كۆرۈنىدۇ. شۇڭا ئۇلار ئادەمنىڭ كۆزىنى قارا كۆز، قوي كۆز، شەھلا كۆز، ئاھۇ كۆز، جادۇ كۆز، پىروزا كۆز، چېقىر كۆز دېگەن چەكلىك ئاتالغۇلار بىلەن ئاتايدۇ. ئادەمنىڭ چىرايى كۆز بىلەن بارماق ئىزىدەك پەرقلىنىدىغان، ئاددىي كۆز بىلەن پەرقلىندۈرگىلى بولىدىغان، دۇنيادا مۇتلەق ئوخشىشىپ كېتىدىغان بىر جۈپىنى تاپقىلى بولمايدىغان يەنە بىر ئالاھىدە مۆجىزىدۇر. دېمەك، چىرايمۇ بىر - بىرىگە ئوخشاشمايدىغان كىتابتۇر.

ئالمىلارنىڭ قارىشىچە، قوشكېزەكلەرنىڭ چىرايى بەكمۇ ئوخشىشىپ كېتىدىكەن. ئەلۋەتتە، قوشكېزەك ئادەملەرنى كۆرۈپ باققانلار ئۈچۈن بۇ ھۆكۈم سىر بولمىسا كېرەك. لېكىن ئالمىلارنىڭ ئىسپاتلىشىچە، ئەڭ ئوخشىشىدىغان قوشكېزەكنىڭ چىرايىدىمۇ كۆز بىلەن ئىنچىكىلەپ كۆزىتىش ئارقىلىق نۇرغۇن

ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكىنى تاپقىلى بولىدىكەن. قوشكېزەكلەرنى ئانىسىنىڭ بالىلىرىنى ئالماشتۇرۇپ قويماي تونۇشىدىكى تۈپ سەۋەبمۇ ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ماھىيەتلىك پەرق (باشقا پەرق-لەر ۋە چىراي پەرقى) نىڭ مەۋجۇتلۇقىنىڭ تاغدىك ئىسپاتى. بىزنىڭ پەرقلەندۈرەلمەسلىكىمىزدىكى سەۋەب ئىنساننىڭ مۇھەببەت قويمىغان شەيئىلەرنى تۈزۈك كۆزەتمەي، پەرۋاسىز ئۆتكۈ-زۈۋېتىدىغانلىقىدىن كېلىپ چىققان.

ئانىلار «بوۋاقتىڭ چىرايى ئېقىۋاتقان سۇغا ئوخشايدۇ» دې-يىشىدۇ، بۇ بىر شېئىرىي مەنىگە تويۇنغان گەپ. ئېقىۋاتقان سۇ قارماققا ئوخشاشتەك كۆرۈنىدۇ. لېكىن ئۇ بىر ئېقىن بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇنىڭ بايا كۆرگىنىمىز بىلەن ھازىر كۆرگەن چىغىمىزدىكى تۇرقى مەڭگۈ ئوخشاشمايدۇ. چۈنكى، ھازىر كۆر-گەن سۇ بايا كۆرگەن سۇنىڭ ئۆزى ئەمەس، بىزگە ئوخشاش كۆرسىتىدىغىنى ئۇنىڭ سۇلۇق خاراكتېرى. شۇڭا، پەيلاسوپلار: «ئادەم بىر ئېقىندىن پەقەت بىر قېتىملا ئۆتەلەيدۇ. ئىككىنچى قېتىم ئۆتكىنى دەل شۇ ئېقىندەك كۆرۈنگەن بىلەن يەنە بىر يەڭگۈشلەنگەن ئېقىندۇر» دەيدۇ. بوۋاقتىڭ چىرايىنىڭ ئېقىنغا ئوخشىتىلىشىنىڭ سەۋەبى دەل شۇ. بوۋاقتىڭ بۈگۈنكى چىرايى تۈنۈگۈنكى چىرايىدىن پەرقلەنىدۇ. لېكىن، بۇ پەرقنى بىز سې-زەلمىگەن بىلەن تەن ئالىمىز. كىشىلەرنىڭ ئادەمنىڭ چىرايىنى ئېقىنغا ئوخشاتماي بوۋاقتىڭ چىرايىنى ئېقىنغا ئوخشىتىشى ئۇ-نىڭ چوڭ بولۇش سۈرئىتىنىڭ نىسبەتەن تېزلىكى تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان. بوۋاق ھەر كۈنى ئۆسۈپ تۇرغانىكەن، ئۇنىڭ چىرايىنىڭ ھەر كۈنى بىر يېڭىلىنىپ تۇرۇشى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس. چوڭلارنىڭ چىرايىمۇ يېڭىلىنىپ تۇرىدۇ. لېكىن سۈر-ئەت بەك تېز بولمىغاچقا، بۇنداق يېڭىلىنىشنى بايقىماق تەس. ئىككى كۈندە بىر قېتىم ساقال ئالىدىغان ئەرلەر بۇ نۇقتىنى ئەڭ ياخشى ھېس قىلالايدۇ. دېمەك، ئادەمنىڭ چىرايى كىتاب بولۇپلا

قالماي، ھەر مىنۇت - سېكونت يېڭىلىنىپ، يېڭى مەزمۇنلار قوشۇلۇپ تۇرىدىغان كىتاب.

«چىراي كۆڭۈلنىڭ ئەينىكى» دەيدۇ پەيلاسوپلار. دېمەك، بۇ يەردە بىز چىراي ھەققىدە قىلغان بايقىق مۇھاكىمىلىرىمىزنىڭ چىراينىڭ تاشقى قەۋىتىدە — چىرايدىن ئىبارەت بۇ كىتابنىڭ سىرتقى قىسمىدا ساقلىنىپ قالغانلىقىنى سېزىمىز. چىرايدىن ئىبارەت ھەر قاچان يېڭىلىنىپ، ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان كىتابنىڭ ئۆزگىرىشلىرىنىڭ مەنبەسىنىڭ كۆڭۈل ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. ئۇنداقتا كۆڭۈل دېگەن نېمە؟ ئۇ دەل تەندىن ئىبارەت گۆشنى ئۆرە قىلغان جان ياكى روھنىڭ ئىنسانغا خاس بولغان ئويغاق قىسمى ياكى رەھبىرىدۇر. دېمەك، جاننىڭ، روھنىڭ ماھىيىتى كۆڭۈل. كۆڭۈل ياكى روھ بولمىسا، چىراينىڭ ئۆزگىرىشى شۇ ھامان توختاپ، چىراي دەپ ئاتىلىۋاتقان تەننىڭ يۈز قىسمىغا (باش قىسمىغا) مەنسۇپ بۇ گۆشنىڭ ھاياتى كۈچى تۈگەيدۇ. بۇ يەردە خۇلاسە شۇكى، چىرايدىكى ئۆزگىرىش گۆشتىكى ئۆزگىرىشتەك كۆرۈنىدۇ. لېكىن، ئۇنىڭ ماھىيىتى يەنىلا روھ ياكى كۆڭۈلدۇر.

خەنزۇلاردا پالچىلىقنىڭ بىر تۈرى «چىرايغا قاراش» دەپ قارىلىدۇ ياكى چىرايغا قاراش خەنزۇ پالچىلىقىنىڭ مۇھىم بىر تۈرىدۇر. پالچىلىقنىڭ بۇ تۈرىدىن بىز قەدىمكىلەرنىڭ چىراي ھەققىدىكى ئىزدىنىشىنىڭ چوڭقۇرلىشىپ، تەقدىرىگە ھۆكۈم قىلىش دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەنلىكىنى بايقايمىز. دېمەك، بۇ ئىدىيەنىڭ بارلىققا كەلگىنىگە قارىغاندا، قەدىمكىلەر «چىراي كۆڭۈلنىڭ ئەينىكى» دېگەن ھۆكۈمنى ئىلمىي بىلىپلا قالماي، يەنە بىر قەدەم ئىلگىرى سۈرگەن. ئەلۋەتتە، روھتىكى يۈزلىنىش، روھتىكى خاھىش كۆڭۈلدە ئارزۇ - ئارمان ياكى غايە شەكلىدە ئىپادىلىنىدۇ، ئىنساننىڭ كېيىنكى ھەرىكىتىگە تۈرتكە بولىدۇ. يەنى ئىنساننىڭ كەلگۈسى دەل شۇ كەلگۈسى كېلىشتىن بۇرۇن

لايمىلىنىپ بولغان بولۇپ، پال سېلىش چىرايدىكى روھنىڭ بەلگىلىرىگە ئاساسەن ئىنساننىڭ كەلگۈسىگە ھۆكۈم قىلىشتۇر. مەن بۇ يەردە پالچىلىقنى كۆككە كۆتۈرمەكچى ئەمەس. ئەمما، بىزنىڭ تەن ئېلىش - ئالماسلىقىمىزدىن قەتئىينەزەر، مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان پالچىلىقنىڭ ماھىيىتى ۋە كېلىپ چىقىشى ھەققىدە ئىككى ئېغىز سۆزلەش ئىلىم مەسلىسىدۇر. بۇ يەردە ئوقۇرمەنگە بىلدۈرمەكچى بولغان نەرسىلەر چىرايدىن ئىبارەت كىتابنىڭ يېزىقىنى قانداق ئوقۇشنى بىلىۋالغانلىق، ئۆز تەقدىرىدىكى پالچىسىغا ئايلانغانلىق، ماھىيەتتە روھىكلەرگە كېسەللىك-لەرگە دىئاگنوز قويۇش ئاكتىپلىققا ئېرىشكەنلىكتۇر.

چىراينىڭ ھەر خىل بولۇشى، ھەر بىر چىرايدىكى ئۆزگىرىش دەل شۇ چىرايغا تەسىر قىلىۋاتقان روھنىڭ ئوخشىماسلىقى ۋە ئۆزگىرىپ تۇرۇشىدىن كېلىپ چىققان. ئۇنداقتا بىز چىراينىڭ يېزىقىنى قانداق تونۇيمىز؟ چىرايدىن ئىبارەت كىتابنىڭ يېزىقى بىزگە پۈتۈنلەي سىر ئەمەس. ئەلۋەتتە، چىرايدا ئىپادىلەنگەن خۇشاللىقنىڭ نېمىدىن بېشارەت بېرىدىغانلىقى ھەممە ئادەمگە ئايان. چېھرىدىن خۇشاللىق يېغىپ تۇرىدىغان كىشىلەرنىڭ چىرايدا قانداق بەلگىلەرنىڭ بولىدىغانلىقى ۋە بۇ بەلگىلەردىن چىرايدا قانداق ئىزلارنىڭ قالىدىغانلىقى، خاپىلىقتىن قانداق ئىزلارنىڭ قالىدىغانلىقى كۆپچىلىككە سىر ئەمەس. مانا بۇ چىرايدىن ئىبارەت كىتابنىڭ يېزىقى ھەققىدىكى بىزگە تونۇش ئۇچۇرى. بىز بۇ يىپ ئۈچۈن بويلاپ ئىلگىرىلىسەك، چىرايغا ئائىت نۇرغۇن سىرلارنىڭ تېگىگە يېتەلەيمىز.

نېمە ئۈچۈن بەزى سەت ئادەملەر چىرايلىق، چىرايلىق ئادەملەر سەت ھەم سوغۇق كۆرۈنىدۇ؟ روھى خۇنۇك ئادەملەرنىڭ قەلبىدىكى سەتلىكنىڭ چىرايغا تېپىپ كېتىدىغانلىقى تەبىئەتنىڭ بىر مۇھىم قانۇنىيىتى.

بەزى كىشىلەرگە قارىسىڭىز ئۆزى تىرىك، چىرايى ئۆلۈك.

نىڭ رەڭگىدە، بۇنداق ھالەتنىڭ كېلىپ چىقىشىدا قاننىڭ بۇزۇلۇشىمۇ مۇھىم رول ئوينايدۇ. ئۇنداقتا قان نېمە ئۈچۈن بۇزۇلدى؟ روھتىكى ئۆزگىرىشلەرنىڭ قانغا تەسىر قىلىدىغانلىقى تېبابەت ئىلمى بىلەن ئاز - تولا تونۇشلۇقى بار كىشىلەر ئۈچۈن سىر ئەمەس. دېمەك، ئۆزى تىرىك، لېكىن ئۆلۈك كۆرۈنىدىغان چىرايمۇ قىزىقارلىق بىر كىتاب. نېمە ئۈچۈن بۇ ئالامەتلەر يۈز بەردى؟ دېگەن سوئالغا جاۋاب تېپىش ئۈچۈن ئەستايىدىل ئىزدەنىپ باقسىڭىز، بۇ سىرلارنىڭ تېگىگە يېتىسىز. بۇنداق قىلىش بىر ئېسىل كىتاب ئوقۇغاندىن ھۇزۇرلۇق ئىش.

دېمەك، يۇقىرىقىلاردىن كۆرۈۋېلىش مۇمكىنكى، چىراي پەقەت بىر ئېكران، روھتا نېمە بولسا بۇ ئېكراندا ئەكس ئەتمەي قالمايدۇ؛ بۇ خۇددى تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى قانداق پروگرامما تارقىتىسا تېلېۋىزوردىن شۇنى كۆرگەندەك ئىش.

ئادەملەرنىڭ روھىمۇ ھەر خىل بولىدۇ. بەزىلەرنىڭ روھى بەكمۇ زەئىپ. بۇنداق روھلار پور تېرەكنىڭ غولى كەبى كاۋاك ۋە ئاجىز بولىدۇ. روھنىڭ زەئىپلىكى روھ يالقۇنىنىڭ ئاجىزلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بۇ ئاجىزلىق چىرايدا نۇرسىزلىق، ئۆلۈكلۈك شەكىلدە ئاشكارا بولىدۇ. بەزى روھلار ئەڭ ئوسال ئىدىيىلەر بىلەن قاپلانغان بولىدۇ. ئىدىيىدىكى ئوساللىق يەنە چىرايغا تېپىپ چىقىپ، سەتلىككە ئۆزگىرىدۇ. روھىي ئېتىقاد، غايە يالقۇنى بىلەن تولغان كىشىلەرنىڭ چىرايى ئىچىدە چىراغ ياندۇرۇلغان ئۆيلەرنىڭ دېرىزىسىدەك يورۇق ۋە چاقناپ تۇرغان بولسا، غايىسىز، ئېتىقادسىز، چۈشكۈن ياشايدىغان كىشىلەرنىڭ چىرايى توكى كەتكەن ئۆيىنىڭ دېرىزىسىگە ئوخشايدۇ. قىسقىسى، روھىڭىزدىكى ئېتىقاد، ئەقىدە، ياخشىلىق، غايە يالقۇنى قانچە كۈچلۈك بولسا، چىرايىڭىز شۇنچە نۇرلۇق بولىدۇ، ۋە ۋە جۇدۇڭىز نۇر ۋە ئېنېرگىيە بىلەن تولۇپ تاشىدۇ.

بالمىلارنىڭ كىچىك ۋاقتىدا چىرايىنىڭ شۇنچە سەبىي، مە-

سۇم ۋە گۈزەل بولۇشى دەل ئۇلارنىڭ روھىنىڭ تەلپۈنۈش ئوتىدا كۆيۈۋاتقانلىقىنىڭ بېشارىتى. بۇ ئوت كېيىن ئاستا - ئاستا ئۆچۈپ، ئۇنىڭ ئورنىنى ياشلىق يالقۇنى ئىگىلەيدۇ. ئادەمنىڭ چىرايى ياش مەزگىلىدە يەنە بىر قېتىم نۇرلىنىدۇ. لېكىن، بالىلىق ۋە ياشلىق مەزگىلىدىكى بۇ نۇر ۋە يالقۇندىن چىرايغا تەپكەن نۇر مەڭگۈلۈك ئەمەس. ئۇ بۇ دەۋرنىڭ ئاخىرلىشىشى بىلەن ئاستا ئۆچۈپ كېتىدۇ. 17 - 18 ياش ۋاقتىدا ئاجايىپ چىرايلىق قىز - يىگىتلەرنىڭ يېشى چوڭايغانسىرى چىرايىنىڭ سەتلىشىپ كېتىشى ئەڭ ياخشى دەلىل. چىراي گۈزەللىكىنى مەڭگۈلۈك ساقلاشنىڭ ئامالى بارمۇ؟ قېرىغانسىرى سەتلىشىپ كېتىۋاتقان، ياشلىقىدىن باشقا ھېچنېمىسى يوق بەزى كىشىلەر. نىڭ ئەكسىچە ياش ۋاقتىدا ئانچە كۆزگە كۆرۈنمىگەن، چىرايى ئادەتتىكىچە بەزى كىشىلەر چوڭايغانسىرى چىرايلىقلىشىپ كېتىدۇ، بەزىلەر قېرىغانسىرى يېقىملىق، سالاپەتلىك بولۇپ قالىدۇ. بۇ ئەھۋالدىن قارىغاندا، مەڭگۈ گۈزەل تۇرۇشنىڭ ئامالى يوق ئەمەس. ئەڭ ئاقلانە ئامال ياشلىقنىڭ پارتلاپ تۇرغان يالقۇنىنى غايە، ئېتىقاد، ئەقىدە ئوتىنى ياقىدىغان تۇتۇرۇق قىلىپ، ۋۇجۇ-دىمىزدا ياشلىقنىڭ گۈلخاندىن زور ۋە پارلاق يەنە بىر گۈلخاننى ياندۇرۇش، پەسىلگە ئەگىشىپ مەۋجۇت بولىدىغان ياشلىق گۈل-خانى بىلەن بىر ئۆمۈر كۈنسىرى يالقۇنچاپ كۆپىدىغان بۈيۈك غايە، يۈكسەك ئېتىقاد، سۇنماس ئەقىدىلەرنىڭ ئوتىنى يېقىش...

بالبىلار ۋە ياشلىرىمىزنىڭ گۈزەللىكى كۆزىنىڭ يېغىنى يەيدۇ. لېكىن، بىزدە 20 نەچچە ياشتىن ئاشقاندا تۇيۇقسىز سەتلىشىپ كېتىدىغان بىر ھالەت يېقىندىن بۇياق خېلى باش كۆتۈرۈپ قالغاندەك قىلىدۇ. كوچا - كوچىلاردا قارماققا موم ھەيكەلدەك چىرايلىق، لېكىن قانسىز، نۇرسىز چىرايلارنى كۆرمەك تەس ئەمەس، ھۆسن تۈزەش ئورۇنلىرىنىڭ بازار تېپىپ قېلىشىمۇ بىر ھۆھم پاكىت. ئەمەلىيەتتە پۇل كەتمەيدىغان ئەڭ ياخشى ھۆسن

نۈزەش ئورنى يۈرەك. بۇنىڭ ئۈسۈلى — ياشلىق ئوتى ئۆچۈپ كېتىۋاتقان روھتا ئېتىقاد، ئەقىدە ۋە غايىنىڭ يېڭى گۈلخانلىرىدىن يېقىپ چىرايىنى نۇرلاندۇرۇش... ئۇپا - ئەڭلىك، لەۋلىك بىردەملىك نەرسىلەردۇر، ئۇلار كەچتە يۇپۇۋەتكەن ھامان يوقايىدۇ.

جەمئىيىتىمىزدە خېلى كۆپ ئۇچرايدىغان يەنە بىر ئەھۋال قارىماققا چىرايلىقتەك تۇرغان بەزى ئادەملەرنىڭ تۇيۇقسىز پور-كۆتەكتەك يىقىلىشى، قارىماققا سەتتەك كۆرۈنگەن جاپاكەش دېھقانلارنىڭ خېلى ياشلارغىچە بېجىرىم تۇرۇشى. كۆز ئالدىمىزدا ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان بۇ ئىككى خىل ئەھۋال بىزنى يەنە خىيالغا چۆكتۈرىدۇ. نېمىشقا شۇنداق ئەھۋال يۈز بېرىدۇ؟

بۇ ئەھۋالدىن ۋۇجۇدىمىزدا ساقلىنىۋاتقان بىر نەچچە كېسەللىكنى تېپىپ چىقىش مۇمكىن. بىرىنچىسى، بىز توغرا دەپ قاراۋاتقان بەزى قىممەت قاراشلىرى ۋە گۈزەللىك كۆز قارىشىدا مەسىلە بار ياكى ھەقىقەتەن ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتكەن. يەنى بىر ئادەمنىڭ چىرايىنى بىر ئادەمگە ھۆكۈم قىلىشتىكى بىردىنبىر بەلگە دەپ قاراپ، كۆزىتىشىمىزدىكى يۈزەكىلىكنىڭ ئالدام خالىتىسىغا چۈشۈپ، گىرىم ئاستىدىكى گۈزەللىكنى ھەقىقىي گۈزەللىك دەپ قېلىپ، بەزى كىشىلەرنىڭ روھىي پۇچەكلىكى ۋە بۇلغىنىشىدىن خەۋەر تاپالمىغان. چىراي ھەققىدىكى ئىزدىنىشىمىز ۋە كۆزىتىشىمىزنىڭ يۈزەكىلىكى چىرايدىكى بەزى ئۇچۇرلارنى خاتا كۆرسىتىپ قويغان. ئادەتلەنگەن گېپىمىز بويىچە شۇنداق ساغلامدەك تۇرۇپ پور كۆتەكتەك يىقىلدى، دەپ قارالغان ئادەملەر دېھقانلار ئارىسىدا ناھايىتى ئاز ئۇچرايدۇ. بۇنداق ئادەملەرنى شەھەردىن ئۇچراتماق تەس ئەمەس. ئۇلارنىڭ نەزىرىمىزنى ئالداپ كېتىشىدىكى سەۋەب شەھەرنىڭ بۇلغىغان ھاۋاسى ۋە بىزنىڭ ئۆزگىرىپ كەتكەن قىممەت قارىشىمىز كۆزدىن يازىمىزنىڭ كۆرۈش قۇۋۋىتىنى تۆۋەنلىتىۋەتكەن. ئۇلارنىڭ ئاشقازىد.

نى ساق، يۈرىكى كېسەل. يۈرەكنىڭ يەنە بىر مەنىسى كۆڭۈل، كۆڭۈلنىڭ يەنە بىر كۆچمە مەنىسى روھ. دېمەك، ئۇلارنىڭ ئاشقازىنى ساق، روھى كېسەل.

ئىككىنچىسى، ھازىرقى زامان پەرداز ئىلمى ئارقىلىق چىدىرايىنى زىننەتلەش مۇمكىن، ھەتتا بۇ خىل زىننەتلەش بىزنىڭ يۈزەكى نەزەرلىرىمىزنى ئالداپ كېتەلمەيدۇ. لېكىن، بىزنى ئالدىنغان بىلەن روھنى، كېسەللىكنى ئالدىيالىمايدۇ. دېھقانلىرىدىمىزنىڭ روھى ساغلام، كۆڭلى ئازادە، ئۇلاردا ھاياتقا بولغان ساددىلارچە ئىشتىياق، ئەقىدە، ئېتىقاد بار. تەنگە پايدا قىلىدىغان ئالىي دەرىجىلىك ئوزۇقلار بىلەن ئوزۇقلىنىپ تۇرالمىسىدۇ، روھىنى باقىدىغان ئالىي دەرىجىلىك ئوزۇقلار كەم ئەمەس. روھى ماددىي مەنپەئەت بورانلىرى بىلەن بۇلغىنىپ، گەۋرەزگە ئوخشاپ قالمىغان...

✓ ئۈچىنچىسى، روھنىڭ بۇلغىنىشى. روھتىكى كېسەللىك ئۆمۈرنى قىسقارتىۋېتىدۇ، مۇنداقچە ئېيتقاندا، روھىدا بۈيۈك ئەقىدە، ئېتىقاد، غايە يالقۇنلىرى كۆيۈپ تۇرمىغان، مەنپەئەت ۋە چاكنى ھەۋەسلەرنىڭ دۈتى بىلەن تولغان كىشىلەرنىڭ ئۆمرى ئۇزۇن بولمايدۇ. بەزىلەر ئازاب ئادەمنىڭ جېنىغا سېلىنغان ئېكەك، دەپ قارايدۇ ۋە ياخشى ئىشلارنى قىلىمەن، دەپ بۇرۇن ئۆلۈپ كەتكەن كىشىلەرنى ئازاب ئېلىپ كەتتى، دەپ ئويلايدۇ. ئەمما، ئۇلۇغ ئىشلارنىڭ ئازابى بىلەن ئۆز دائىرىسىدىن ھالقىدىيالمىغان تەن روھىنىڭ ئازابى ئوخشاشمايدۇ. ئۇلۇغ ئىشلارنىڭ ئازابى مۇھەببەتكە ئوخشاش تاتلىق بولىدۇ. بۇنداق ئازابنىڭ ئۆمۈرگە نىسبەتەن پايدىسى بار، زىيىنى يوق. ئىنسانىيەتكە بۈيۈك تۆھپىلەرنى قوشقان ئۇلۇغلارنىڭ ئۆمرى خېلى ئۇزۇن. بەزى ئۇلۇغ كىشىلەرنىڭ ئۇلۇغ ئىشلارنى ۋۇجۇدقا چىقىرىشى نىسبەتەن تەس، قىيىنچىلىقلار بەكمۇ كۆپ، خېمىخەتەر ئادەمنى قوغلىشىپ يۈرگەن بىر زاماندا تۇغۇلغانلىقىدىن پاسىقلار كەبى

ئۆكۈنۈپ يۈرمەي، شادلىنىدۇ، ئۇلۇغ ئىشلىرىمىزنىڭ مەنىسى بولىدىغان بولدى، دەپ تەقدىرگە شۈكۈر قىلىدۇ. دېمەك، ئۇلار- نىڭ ئازابى ئادەتتىكى ئازابتەك ئۆمۈرنى ئېكەكلىمەي، روھنىڭ يالقۇنىنى كۈچەيتىدىغان شېرىن ئازابتۇر.

خۇلاسە قىلغاندا، ئەقىل كۆزى بىلەن تونۇغاندا ئادەمنىڭ چىرايلىق تۇغۇلغانلىقى ئامەت. ئادەمنىڭ ئەقىدە، ئېتىقادلىق، بىلىملىك بولۇپ يېتىلىشى تېخىمۇ ئۇلۇغ ئامەت. كىشىلەر چىرايلىق ئادەملەرنىڭ بىر ئۆمۈر چىرايلىق تۇرۇشىدىن ئەجەبلىنىپ كەتمەيدۇ. ئەمما، چىرايى ئادەتتىكىدەك ئادەمنىڭ بارغانسېرى گۈزەللىشىپ كېتىۋاتقانلىقى ئادەمنى ئەجەبلەندۈرمەي قالمايدۇ. مانا شۇ چاغدا پەيدا بولغان بۇ نېمە ئۈچۈن؟ دېگەن سوئال بىزنىڭ چىراي ھەققىدىكى ئىزدىنىشىمىزنى چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ. دېمەك، چىراينىڭ سەتلىكى ياكى گۈزەللىكى ئۆز ئىلكىڭىزدەدۇر، قانداق تاللاش يەنە سىزنىڭ ئىختىيارىڭىزدۇر. روھىڭىزنى ئېتىقاد، ئەقىدە بىلەن سۇغىرامسىز، غايە بىلەن نۇرلاندۇرالامسىز ياكى روھىڭىزنى ياشلىق گۈزەللىكىنى بۇزۇپ - چېچىپ ئوينىيدىغان قىمارخانغا ئايلاندۇرامسىز، بۇ سىزنىڭ تاللىشىڭىزغا باغلىق.

رېئاللىقنىڭ قاتلىرىنى ۋاراقلاپ

1

ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىدا ئۆتكەن مەشھۇر ئىمپېراتور ئاقساق تېمۇر بىر پۇتى قىسقا، بىر كۆزى قىسقا ئادەم ئىكەن. بىر كۈنى ئۇ ئوردىسىغا بىرنەچچە رەسسامنى چاقىرتىپ رەسىمنى سىزدۇرۇپتۇ.

بىرىنچى رەسسام ئاقساق تېمۇرنى پۇتلىرى ساپساق، كۆزى بېجىرىم بىر ئادەم سۈپىتىدە سىزىپتۇ. ئاقساق تېمۇر بۇ رەسسامنى كالتەكلەشكە بۇيرۇپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتكەن ئىككىنچى رەسسام ئاقساق تېمۇرنى تۇرقى - سىياقى قانداق بولسا شۇ پېتى — ئاقساق، كۆزى قىسقا ھالەتتە سىزىپتۇ. ئاقساق تېمۇر رەسىمگە قاراپ بۇ رەسسامنىمۇ كالتەكلەشكە بۇيرۇپتۇ. ئۈچىنچى رەسسام ئىككى كەسىپىدىشىنىڭ ئېچىنىشلىق ئەقلىدىرىنى كۆرۈپ، بىر ھازا ئويلانغاندىن كېيىن، رەسىمنى سىزىشقا كىرىشىپتۇ. ئۇنىڭ رەسىمىدە تەسۋىرلىنىشىچە، چاڭگالدا بىر كېيىك قېچىپ كېتىۋاتقان، ئاقساق تېمۇر ئاقساق پۇتى بىلەن تاشقا دەسەپ ئوقيا تارتىپ، قىسقا كۆزىدە كېيىكنى قارىغا ئېلىۋاتقانكەن... ئاقساق تېمۇرگە بۇ رەسىم بەك ياراپ كېتىپتۇ ۋە رەسسامنى كاتتا مۇكاپاتلاپتۇ.

بۇ بىر ئىبىرەتلىك ۋە تولمۇ چوڭقۇر مەزمۇنلۇق ھېكايە. تەپەككۈرى نىسبەتەن گال ياكى تەپەككۈر قىلىشقا ئىنتىل-مەيدىغان ئادەم ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇ ياشاۋاتقان مۇھىت ياكى كۆزى كۆرگەن، قۇلىقى ئاڭلىغان ئىشلار دۇنيانىڭ ئومۇمىي

مەۋجۇتلۇقى ۋە ئاددىي ھالدىكى رېئاللىقىدۇر. ئۇنىڭ ئۈچۈن
 ئېيتقاندا، رېئاللىق پەقەت رېئاللىق دېمەكتۇر. كۆز ئالدىدىكى
 نەرسىلەر رېئاللىقنىڭ ھەممە قىسمىدۇر. تەپەككۈر قىلغۇچى
 ئۈچۈن ئېيتقاندا، رېئاللىق ئۇنداق ئاددىي بولمايدۇ، سەزگۈ
 ئەزالىرىنىڭ تونۇغان رېئاللىقى پەقەت رېئاللىقنىڭ بىزگە يۈزلەند-
 گەن مەلۇم قىسمىدۇر. رېئاللىقنىڭ بۇ بىر پارچىسى ھەرگىزمۇ
 پۈتكۈل رېئاللىقنىڭ ئۆزى ئەمەس. دۇنيا ئوقۇپ تۈگەتكىلى
 بولمايدىغان سېھىرلىك كىتاب، رېئاللىق شۇ كىتاب قۇرلىرىدا
 روشەنلىشىۋاتقان ھەقىقەتتۇر. خرىستىئان دىنىنىڭ بىر پويى:
 «دۇنيادا بىرلا خىل (ئىنجىل) مەۋجۇت، ئەمما ھەر بىر خرىس-
 تىئان مۇرىتىنىڭ (ئىنجىل) نى چۈشىنىشى بىلەن (ئىنجىل)
 نىڭ ئەسلىي مەنىسى قوشۇلۇپ نۇرغۇن يېڭى (ئىنجىل) پەيدا
 قىلغان» دېگەن مەنىدىكى بىر گەپنى قىلغان. يەنە بىر مىسال:
 ئىككى ئادەم سەپەرگە چىققان، بىرى يېتەرلىك ئوزۇقلۇق بىلەن
 يولغا چىققان، ئىككىنچىسى تەبىئەت توغرىسىدا يېزىلغان بىر
 پارچە كىتابنىلا ئېلىۋالغان، نەتىجىدە بىرىنچى كىشىنى يېرىم
 يولدا ياۋايى ھايۋانلار يەۋەتكەن، ئىككىنچى كىشى بولسا، كىتاب-
 نىڭ ياردىمىدە ياۋايى ھايۋانلارنى تۇتۇپ يەپ، ئاخىرقى مەزىلىگە
 بىخەتەر يەتكەن. رېئاللىقمۇ دەل مۇشۇ ئىككى مىسالدىكى مەنىدە.
 دىن خالىي ئەمەس. «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» دە،
 رېئاللىق «ئويىپىكتىپ مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بارلىق شەيئىلەر،
 ئويىپىكتىپ مەۋجۇدىيەت» دەپ ئىزاھلىنىدۇ. ھەقىقەتەن رېئال-
 لىق يۇقىرىقى ئىزاھتىكىدەك پەقەت بىر، كۆزى بىلەن ئۇچراش-
 قاندىن كېيىن ئۇ ھەر خىل تۈرلىنىدۇ. كۆزەتكۈچى بۇ قاتلارنىڭ
 مەلۇم بىر قىسمىنى كۆرگەن بولىدۇ. بۇ قاتلار ماھىيەتتە رېئال-
 لىقنىڭ قاتلىرىدۇر. مىسالى، ئالدىمىزدا بىر ئىستاكان سۇ
 بولسۇن، تەپەككۈرى ئاددىي ئادەم ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇ پەقەت
 بىر ئىستاكان سۇ، چوڭقۇرراق تەپەككۈر قىلىدىغان ئادەم ئۈچۈن

ئېيتقاندا، ئۇ بىر سۇ ئىسىملىك ماددا، ئوكسىگېن بىلەن ھىدروگېندىن تۈزۈلگەن، خىمىيىلىك تۈزۈلۈشى H_2O ، بۇ ئىككى ئادەم نەزىرىدىكى سۇنىڭ رېئاللىقى ياكى سۇنىڭ ماھىيىتى قانداق پەرقكە ئىگە؟ قايسى خىل رېئاللىق سۇنىڭ ماھىيەتلىك رېئاللىقىغا ۋەكىللىك قىلالايدۇ؟

يەنە مىسال ئالساق، ئالدىنقىدا بىر ئادەم سىزگە قاراپ كۈلۈمسىرەپ كېلىۋاتىدۇ. ئۇنداقتا شۇ چاغدىكى رېئاللىق ئۇ ئادەمنىڭ سىزگە قاراپ كۈلۈمسىرىشىمۇ ياكى كۈلۈمسىرەش كەينىگە يوشۇرۇنغان مۇددىئامۇ ۋە ياكى شۇ مۇددىئانىڭ كەينىدىكى مۇددىئامۇ؟

بىز بۇ ئەھۋالنى تەھلىل قىلساق، كۈلۈمسىرەش شۇ چاغدىكى رېئاللىقنىڭ بىرىنچى قاتلىمى، كۈلۈمسىرەش كەينىدىكى مۇددىئى رېئاللىقنىڭ ئىككىنچى قاتلىمى، مۇددىئانىڭ كەينىدىكى مۇددىئى رېئاللىقنىڭ جەۋھىرى بولۇشى مۇمكىن.

مۇشۇ ئەھۋالغا ئاساسەن خۇلاسە چىقارساق مۇنداق يەكۈنگە ئېرىشىمىز: بىر قىسىم كىشىلەر كۆزى كۆرگەن، قۇلىقى ئاڭلىغان رېئاللىقنى رېئاللىقنىڭ ئۆزى، دەپ قارايدۇ. بۇنداق قاراش خاتا ئەمەس، لېكىن ئىلمىيلىكى كەمچىل. مەسىلەن، بىر ئادەم ئۈچۈن ئېيتقاندا، بىر تال ئۇرۇق پەقەت بىر تال دان بولسا، يەنە بىر ئادەم ئۈچۈن ئۇ بىر تال ئۇرۇق بىر باغلام ئەنجە ياكى خامان بولۇشى مۇمكىن.

يەنە بىر قىسىم كىشىلەر سەزگۈ ئەزالىرى ئارقىلىق بىلگەن رېئاللىقنى تەپەككۈر كۆزى بىلەن كۆزىتىدۇ، مۇلاھىزە قىلىدۇ، ئۇنىڭدىكى ماھىيەتلىك ۋە ماھىيەتسىز نەرسىلەرنى ئايرىپ چىقىدۇ، شۇ ئارقىلىق رېئاللىقنىڭ ماھىيىتىگە يېقىنلاشماقچى بولىدۇ. يەنە بىر قىسىم كىشىلەر سەزگۈ ئەزالىرى ئارقىلىق ئېرىشكەن رېئاللىق بىلەن تەپەككۈر كۆزى تاسقا چىققان رېئاللىقنى مۇۋەپپەقىيەتلىك بىرلەشتۈرىدۇ ۋە رېئاللىقنىڭ ماھىيىتىگە

چەكسىز يېقىنلايدۇ. بۇلار ھەقىقىي تەپەككۈر قىلغۇچىلاردۇر. مىللەتنىڭ ئوخشاشماسلىقى تۈپەيلىدىن، ئۇلارنىڭ تەپەككۈر ئادىتىمۇ ئوخشاشمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ رېئاللىقىنى ئىدى-راك قىلىشىمۇ ھەر خىل بولىدۇ. ئۇلارنىڭ مەۋجۇدىيىتىدىكى بۇ خىل ئالاھىدىلىك تەبىئىي ھالدا ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي تەقدىرى-گە تەسىر كۆرسىتىدۇ. بىر مىللىي توپنىڭ تەپەككۈر خاھىشى رېئاللىقنىڭ تاشقى قاتلىمىنى رېئاللىقنىڭ ماھىيىتى دەپ تونۇ-سا، ئۇلارنىڭ تەقدىرى رېئاللىقنىڭ يادروسى، رېئاللىقنىڭ ما-ھىيىتى دەپ بىلىدىغان مىللەتلەرگە قارىغاندا، شورلۇق بولىدۇ. مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، بەدىئىي تەپەككۈرغا ئەھمىيەت بېرىپ پەلسەپىۋى تەپەككۈرغا سەل قارىغان مىللەتلەرنىڭ تەقدىرىمۇ ئاد-چە ياخشى بولۇپ كەتمەيدۇ.

قىسقىسى، رېئاللىقنىڭ ماھىيىتىنى تەپەككۈر كۆزى بىلەن يالڭاچلاپ چىقىش رېئاللىققا ئاكتىپ تەسىر كۆرسىتىشنىڭ ئاچ-قۇچىدۇر. تەقدىرنىڭ تەدبىرىگە دەپىلگەندەك، رېئاللىقنىڭ ما-ھىيىتىنى تونۇش، ئۆزىنى تونۇش، ئۆزى ھەققىدە ئىلمىي يەكۈن-گە ئىگە بولۇش، ئۆزىنى ئۆزگەرتىش، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزگەر-تىشنىڭ مۇقەررەر ئالدىنقى شەرتىدۇر.

2

مەرھۇم يازغۇچى زوردۇن سابىرنىڭ 20 - ئەسىر ئۇيغۇر تارىخىنىڭ قان ياشلىق ۋە جەڭگىۋار سەھىپىلىرىدىن بىرى بول-غان 1940 - يىللاردىكى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى تارىخىنى يورۇ-تۇشقا بېغىشلانغان ئېپوس خاراكتېرلىك رومانى « ئانا يۇرت » 20 - ئەسىرنىڭ ئەڭ ئاخىرقى يىلى ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە ئەدەب-يات ھادىسىسى سۈپىتىدە قالتىس زىلزىلە قوزغىدى. روماننىڭ باھاسى قىممەت، تىراژى كۆپ بولسىمۇ، بىر - ئىككى ئاي

ئىچىدىلا سېتىلىپ تۈگەپ، قايتا نەشر قىلىنىشى نەچچە يىلدىن بېرى ئېقىپ يۈرۈۋاتقان «ئۇيغۇرلار كىتاب ئوقۇمايدۇ» دېگەن بىر تەرەپلىمە، ھاقارەتلىك سېسىق گەپنى چىققان يېرىگە تىقىۋەتتى.

روماننىڭ مۇۋەپپەقىيىتى زادى نەدە؟ رومان ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئىنقىلابىنىڭ شانلىق سەھىپىلىرىنى يورۇتۇپ بېرىشكە بېغىشلانغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق مۇۋەپپەقىيەت قازاندىمۇ ياكى باشقا سەۋەبمۇ بارمۇ؟

تارىخ قايتا تەكرارلانمايدىغان، ئۆزگەرتكىلى بولمايدىغان ئۆتمۈشتۇر. ئۆتكەن كۈنلەر بىزدىن قانچە يىراقلاشقانسېرى شۇنداق غۇۋالىشىدۇ، شۇنچە سىرلىق تۇس ئالىدۇ، نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ تارىخنى ۋاراقلاپ بېقىش ئىستىكىنى قوزغايدۇ. ماھىيەتتە بۇ ئىستەك بۈگۈنكى رېئاللىق — تارىخنىڭ بۈگۈنكى نەتىجىسىنىڭ سەۋەبىنى ئىزدەپ كۆرۈش تۇيغۇسىدىن كېلىپ چىققان تارىخىي رېئاللىقنىڭ ماھىيىتىنى قىدىرىپ بېقىشقا ئۇرۇنۇش جەريانىدۇر.

كۆز ئالدىمىزدىكى رېئاللىقنى سەزگۈ ئەزالىرىمىز بىلەن بىۋاسىتە سېزىپ، قەلب كۆزىمىز بىلەن ماھىيىتىگە چۆكۈپ ئانالىز قىلىش، بىۋاسىتە تۇيغۇ بىلەن تاراشلاپ بېقىش مۇمكىن. تارىخنى ئۇنداق قىلغىلى بولمايدۇ. تارىخنى بۇنداق ئانالىز قىلىش ھوقۇقى تارىخ ئېقىمىنىڭ ئەينى دەۋردىكى تەپەككۈر ئىگىلىرىگىلا مەنسۇپتۇر.

كېيىنكىلەرنىڭ قولىغا ئۆتكەن تارىخ ئەسلىي تارىختىن خېلى زور دەرىجىدە پەرقلىنىدىغان ياكى تارىخچىلارنىڭ كۆزىتىش ئىقتىدارىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىغان ۋە ياكى مەلۇم مۇددەتنىڭ تۈرتكىسىدە مەلۇم دەرىجىدە ئۆزگەرتىلگەن، تارىخچىنىڭ ھېسسىياتى بىلەن ھەقىقىي تارىخنىڭ قوشۇلۇشىدىن ھاسىل بولغان تارىختۇر. شۇڭا، ھەقىقىي تارىخقا ئېرىشىش ئۈچۈن ئۇرۇنۇش

ياكى تارىخىي ھادىسىلەرنىڭ يىلتىزىنى كولاپ بېقىشقا ئىنتىلىش تارىخ تەتقىقاتىنى ئۈزۈلمەس ئېنىرگىيە بىلەن تەمىنلەيدۇ. يەنە نۇرغۇن تارىخىي ھادىسىلەر يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن تارىخ يازغۇ-چىنىڭ ئېھتىياجى ياكى چەكلىمىسى تۈپەيلىدىن باشقىچە تۈس ئالىدۇ ياكى بۇرمىلىنىدۇ. بۇ خىل ئامىل تارىخنى قېلىن بىر قەۋەت سىرلىق پۈركەنجىگە ئورايدۇ. تارىخىي رومان ئۆلۈك تارىخنى بەدىئىي تەپەككۈرنىڭ ياردىمىدە تىرىلدۈرۈشكە ئۈزۈنۈش جەريانىدۇر. لېكىن، بىر پارچە تارىخىي روماننىڭ يېزىلىپ پۈتكەنلىكى مەلۇم دەۋر تارىخىنىڭ تىرىلگەنلىكى ئەمەس، بەلكى تارىخنىڭ تارىخ ھەۋەسكارلىرى سەزگۈ ئەزالىرىنىڭ تارىخ بىلەن تېخىمۇ يېقىن ئۇچرىشىشى ئۈچۈن مەلۇم دەرىجىدە كونكرېتلاش-قانلىقىدۇر. تارىخىي رومان يەنە بەدىئىي ئەسەر بولۇش سۈپىتى بىلەن ئەينى دەۋر رېئاللىقىدىن ئىبارەت سۇمۇرغىنىڭ بۈگۈنگە ئېشىپ قالغان ئىسكىلىتىنى قايتىدىن سۇمۇرغ ھالىتىگە كەلتۈ-رۈش جەريانىدۇر. بۇ جەريان تارىخ ئىلمىنىڭ ئۆزىگە خاس ئىلى-مىي تەتقىقات يولىدىن ئايرىلىپ قالسا، بىز سۇمۇرغ دەپ قۇراش-تۇرغان گەۋدە ئەمەلىيەتتە توخۇ بولۇپ چىقىشى، ھەتتا ھېچنې-مىگىمۇ ئوخشىماسلىقى مۇمكىن.

«ئانا يۇرت» ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئىنىقلاپ تارىخىغا بېغىش-لانغان تۇنجى يىرىك ئەسەر ئەمەس. يازغۇچى ئابدۇراخمان قاھار-نىڭ 1980 - يىللىرى نەشر قىلغان «ئىلى دولقۇنلىرى» رومانى بۇ ھەقتە تۇنجى قېتىم روياپقا چىققان يىرىك ئەسەردۇر. بۇ ئىككى ئەسەرنىڭ ئوخشاشلىقى — ئىككىلىسى ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئىنىقلاپنىڭ تارىخىنى يورۇتۇپ بېرىشنى مەقسەت قىل-غان. ھەر ئىككى روماننىڭ باش قەھرىمانى دېھقان ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان يىگىتلەر. لېكىن، ئىككى ئەسەرنىڭ ئېرىشكەن مۇۋەپپەقىيىتى ئوخشاش ئەمەس. «ئىلى دولقۇنلىرى» رومانى ئەينى دەۋر چەكلىمىسى ۋە باشقا تۈرلۈك سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن،

ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئىنقىلابىدىن ئىبارەت مەلۇم دەرىجىدە سىز-
لىق تارىخنىڭ تاشقى — ھادىسىسى قاتلىمىنى. ئەكس ئەتتۈرۈش
بىلەن چەكلەنگەن. «ئانا يۇرت» رومانىدا بولسا، بۇ تارىخنىڭ
ھادىسىسى — تاشقى قاتلىمىدىن بۆسۈپ ئۆتۈپ، روماندا ئەكس
ئەتتۈرۈلگەن رېئاللىق تارىخىي رېئاللىقنىڭ ماھىيىتىگە تېخىمۇ
چوڭقۇر يېقىنلاشتۇرۇلغان. ئەلۋەتتە، بىر پارچە روماننى مۇۋەپ-
پەقىيەتكە ئىگە قىلىدىغان ئامىل بۇلا ئەمەس، تىل، ئوبراز
ئامىللىرىنى چەتكە قاقالمايمىز.

1980 - يىللاردا ئېلان قىلىنغان، 1910 - يىللاردا يۈز
بەرگەن قۇمۇل دېھقانلار ئىنقىلابىغا يېغىشلاشقان ئىككى رومان —
ئايىشەم ئەخمەتنىڭ «ئۆچمەس ئىزلار» بىلەن ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر-
نىڭ «ئىز» رومانىدىمۇ يۇقىرىقى ھادىسە مەۋجۇت. ئالدىنقى
رومان شۇ دەۋر رېئاللىقنىڭ ھادىسىسى قاتلىمىنى ئىپادىلەش
بىلەن قانات تاپقان بولسا، كېيىنكى رومان رېئاللىقنىڭ ماھىيىتى-
تىگە ئىچكىرىلەپ كىرگەن. ئەمما، بۇ خىل سېلىشتۇرۇش ئار-
قىلىق «ئۆچمەس ئىزلار» بىلەن «ئىلى دولقۇنلىرى» نىڭ ئەينى
تارىخىي رېئاللىقنى ئەكس ئەتتۈرۈشكە تىرىشىش يولىدىكى قۇرۇ-
لۇش خاراكتېرلىك تۇنجى قەدەمنى باسقانلىقىدەك ئالاھىدە رول-
نى ئىنكار قىلمايمىز. ئايىشەم ئەخمەت بىلەن ئابدۇراخمان قاھار
بۇ قۇرۇلۇشنىڭ پەلەمپىيىنى بەرپا قىلدى. ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر
بىلەن زوردۇن سابىر بولسا، شۇ پەلەمپەي ئارقىلىق يەنە بىر
قەدەم ئىلگىرىلدى.

ئەينى دەۋر تارىخىي رېئاللىقنىڭ ماھىيىتى زادى نەدە؟
ئابدۇراخمان قاھار بىلەن زوردۇن سابىر ئەمدىلا بۇ تارىخنىڭ
ئالدىنقى بىر نەچچە بېتىنى ئۆرۈپ كۆردى. بەلكىم تارىخنىڭ
ماھىيىتى تارىخنىڭ تېخىمۇ ئىچكىرىسىدە بولۇشى مۇمكىن.

قارماققا خەلقىمىز ناھايىتى سەزگۈر، ئۇلارنىڭ تەپەككۈرى ئۆز دائىرىسىدىن ھالقىپ كەتكەن، تارىخنىڭ بوران - چاپقۇنىدا بەكمۇ ئۇزاق قېقىلىپ - سوقۇلۇش جەريانى ئۇلارغا تارىخىي نەتىجىلەر سەۋەبىنىڭ يېگانە ياكى تاق لىنىيىلىك ئەمەسلىكىنى تونۇتقان بولسا كېرەك. ئۇلارنىڭ ئەڭ قىزىق ئالاھىدىلىكى شۇ. كى، ئىشتىنىنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقى بىلەن كارى يوق ئامېرىكىدا نىڭ سابىق پرېزىدېنتى كلېنتوننىڭ ئاشىنىسى ھەققىدە زوق - شوق بىلەن مۇلاھىزە قىلىشىدۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ مۇلاھىزىلىرى شۇنچىلىك ئاددىي، يۈزە، ئاساسلىنىدىغان پاكىتى مەتبۇئاتلاردا خەۋەر قىلىنغان «جەڭنىڭ توققۇزى رەڭ، بىرسى جەڭ» دېگەندەك خاراكىتىر ئالغان يۈزەكى تاشقى ھادىسە...

ھازىرقى دۇنيادا بىر مىللەتنىڭ سىياسىيىغا قىزىقماسلىقى بىر ئاپەت. لېكىن، بۇ ئاپەت ھەمىشە شۇ مىللەتنىڭ ئىچكى خاراكىتىرلىك ئاپىتىدۇر. بۇ خىل ئاپەت يا ئۇلارنى سىياسىيىنىڭ سىرتىغا، يا بولمىسا سىياسىيىنىڭ ئەڭ ئەجەللىك قايىمىغا تاشلايدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، بىر مىللەتنىڭ سىياسىيىغا ھەددىدىن زىيادە قىزىقىشىمۇ شۇ مىللەت ئۈچۈن دۇنياۋى خاراكىتىرلىك ئاپەتتۇر.

سىياسىيىغا قىزىقىش، قىزىققاندىمۇ ساددا، گومۇشلارچە قىزىقىش، سىياسىي رېئاللىقنىڭ قاتلىرىنى ۋارقىلاپ باقماي، ئەڭ تاشقى سىياسىي ھادىسىلەرنى سىياسىيىنىڭ ماھىيىتى دەپ بىلىپ قېلىش ئۇيغۇر مىللىتىگىلا خاس بولغان ئالاھىدە سىياسىي ھادىسە. ھازىرقى دۇنيا بىر سىياسىي دۇنيا. بىز كۆزىتىۋاتقان رېئاللىقمۇ مەلۇم سىياسىي ئۈستىگە قۇرۇلغان رېئاللىق. دېمەك، بۇ خىل رېئاللىقنىڭ يەنە بىر ماھىيىتى دەل ئۇنىڭ سىياسىي رېئاللىق بولغانلىقىدا.

سىياسەتچىلەرنىڭ نەزىرىدە دۇنيا بىر شاھمات تاختىسى. بىر
دۆلەت، بىر مىللەت شۇ شاھمات تاختىسىدا ئوخشاشمىغان رول
ئالغۇچىلار، تارىخ پەقەت بىر مەيدان شاھمات جەريانيدۇر.
سىياسىي رېئاللىق رېئاللىققا ئوخشاش نۇرغۇن قاتلامغا ئى-
گە، ھەربىر قاتلام مەلۇم سىياسىي مەنە يوشۇرۇنغان. بۇ خىل
رېئاللىقتا رېئاللىقنىڭ يادروسىغا ئۆتكۈز تەپەككۈر كۆزى، كۆ-
زىتىش ئىقتىدارى بولمىسا يەتكىلى بولمايدۇ...
مىسالى، بىر دۆلەت پىرىنسىپىنىڭ يەنە بىر دۆلەتكە زىيا-
رەتكە بېرىشى قارىماققا بىر نورمال دىپلوماتىيە پائالىيىتى. مانا
بۇ شۇ رېئاللىقنىڭ ئەڭ سىرتقى قاتلىمى، يەنى ئاشكارا قاتلام،
ئادەتتە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ سىياسىي مۇلاھىزىسى مۇشۇ ئاشكارا
قاتلامدىن ھالقىپ كەتمەيدۇ ۋە مۇشۇ قاتلامدىكى بەلگىلەرنى ئاي-
لىنىپ دەۋر قىلىدۇ. پىرىنسىپنىڭ زىيارەت مەقسىتى ئىككىن-
چى قاتلام. بۇ قاتلامنىڭ يېرىمى يوشۇرۇن، يېرىمى ئاشكارا
بولدۇ ۋە ياكى ماھىيەتلىك تەرىپى يوشۇرۇن، ماھىيەتسىز تەرى-
پى ئاشكارا بولدى. ئىككىنچى قاتلام رېئاللىقنىڭ ماھىيىتىمۇ؟
شۇنداق بولۇشى ناتايىن. ئۈچىنچى قاتلام زىيارەت ئارقىلىق ئې-
رىشكەن نەتىجە. تۆتىنچى قاتلام نەتىجە ئۆز ئىچىگە ئالغان مۇددە-
ئا ۋە نەتىجە كەينىدىكى مۇددەئا، ئۇنداقتا بۇ يەردىكى رېئاللىق-
نىڭ ماھىيىتى نېمە؟

يۈز بېرىۋاتقان خەلقئارا ۋەزىيەتكە ئائىت خەۋەرلەرگە دىققەت
قىلىدىغان بولساق ۋە ئۇلارنى ئەتراپلىق مۇھاكىمە قىلساق، نۇر-
غۇن كۈتۈلمىگەن نەتىجىلەرگە ئېرىشىمىز.

1991 - يىلى سابىق سوۋىت ئىتتىپاقى پارچىلىنىپ، دۇد-
پادا دەرىجىدىن تاشقىرى دۆلەتتىن پەقەت ئامېرىكىلا قالدى.
سوۋېت تەھدىتىنىڭ يوقىلىشى، ئاخىرلىشىشى ئامېرىكىنىڭ
ھەربىي خىراجەتنى ئازايتىشىغا تۈرتكە بولدى. لېكىن، ئارىدىن
بىرنەچچە يىل ئۆتۈپ، ئامېرىكىنىڭ سىياسەت بەلگىلىگۈچىلىرى

بۇ خىل ۋەزىيەتنىڭ ئۆزىگە تازا پايدىلىق ئەمەسلىكىنى سېزىپ قالدى. ئامېرىكا ئىقتىسادىنىڭ زور بىر قىسمىنى تەشكىل قىلغان قورال - ياراغ تەتقىق قىلىش، ئىشلەپچىقىرىش كارخانىلىرى، شىركەتلىرى ھەربىي خىراجەتنى ئازايتىش دولقۇنىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ، قورال - ياراغ تەتقىقاتى مەبلەغىدىن قىسىملىشىپلا قالدى. بۇ خىل ئەھۋال داۋاملىشىۋەرسە، ئامېرىكىنىڭ دەرىجىدىن تاشقىرى دۆلەتلىك ئورنىغا ۋە دۆلەت ئىقتىسادىنىڭ تەرەققىياتىغا پائالىيەتلىك تەسىر كۆرسىتەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئامېرىكىنىڭ قورال - ياراغ تەتقىقاتىنى جانلاندۇرۇش، قورال - ياراغ كارخانىلىرىنى يېڭى سۈرئەت بىلەن تەمىنلەش ئۈچۈن يېڭى بىر پىلان - باشقۇرۇلدىغان بومبىدىن مۇداپىئەلىنىش لايىھىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ لايىھىنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلۇش سەۋەبلىرىنى خەلقكە مۇنداق چۈشەندۈردى:

1. سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى ئاخىرلاشتى، سوۋېت تەھدىتى تۈگىدى. لېكىن، شىمالىي چاۋشيەن، كۇبا، لىۋىيە، ئىراق، ئىرانداك ئامېرىكىغا دۈشمەنلىك نەزىرى بىلەن قارايدىغان، دەرىجىدىن تاشقىرى قىرغۇچى قوراللار بىلەن باشقۇرۇلدىغان بومبا تېخنىكىسىغا ئىگە دۆلەتلەر ھېلىمۇ مەۋجۇت. ئامېرىكا زېمىنىنى ئۇلارنىڭ تەھدىتىگە ئۇچرىمايدۇ، دېگىلى بولمايدۇ.

2. تېررورىزم دۇنيادا يېڭى بىر خەۋپكە ئايلاندى. يەنە بىر نەچچە يىلدىن كېيىن خەلقئارالىق تېررورلۇق گۇرۇھلىرى ئاتوم قورالى، بىئو - خىمىيەلىك قوراللارغا ئىگە بولۇپ قېلىشى ۋە شۇ ئارقىلىق ئامېرىكا تۇپرىقىغا ھۇجۇم قىلىشى مۇمكىن.

ئامېرىكىنىڭ بۇ خىل تەشەببۇسغا ماسلىشىپ، ھوللىۋودنىڭ كىنو شىركەتلىرى بۇ ھەقتىكى تېررورلۇق فىلىملىرىنى ئارقا - ئارقىدىن بازارغا سالدى. لېكىن كىنو دېگەن كىنو، بۇنداق ئىشلار رېئاللىقتا يۈز بەرمىسە، قايىل قىلىش كۈچى ئۈنچە چوڭ بولمايدۇ. ئىشەنچسىز دۆلەتلەرنىڭ ئامېرىكىغا ھۇ-

جۇم قىلىشى مۇمكىن ئەمەس.

ئىنتايىن قىزىقارلىق ۋە ئالدىن كۆرەر تەرەپ شۇكى، ئامېرىكىلىق سىياسەت بەلگىلىگۈچىلەرنىڭ بۇ پەرىزى ناھايىتى تېزلا ئىسپاتلاندى. 1993 - يىلى ئوكلاخۇما شتاتىدا غايەت زور پارتىلاش يۈز بەردى. 1995 ۋە 1998 - يىللىرى ئارقا - ئارقىدىن يۈز بەرگەن ئامېرىكىلىقلار نىشانلانغان پارتلىتىش دېھلولىرى ئامېرىكىنىڭ ئىچى - سىرتىنى زىلزىلىگە كەلتۈردى. نەچچە مىڭ ئادەم ئۆلۈپ، يارىلاندى. ئامېرىكا ھۆكۈمىتى بۇ ۋەقەلەرنىڭ پىلانلىغۇچىسىنى ئۆزىنىڭ 1980 - يىللاردىكى سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى تۇرۇشتىكى ئىتتىپاقىداشى، ئافغانىستاندا ئامېرىكىنىڭ غايەت زور ھەربىي ياردىمىگە ئېرىشىپ، سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى پارتىزانلىق ئۇرۇشتا تۆھپە كۆرسەتكەن سەئۇدى - ئەرەبىستانلىق باي ئوسامى بىن لادېن، دەپ قارىدى. ئىلگىرى ھۆكۈمەتنىڭ باشقۇرۇلىدىغان بومبىدىن مۇداپىئەلىنىش سىستېمىسى بەرپا قىلىشقا ياسىنىپ پوزىتسىيە تۇتقان ئامېرىكا پۇقرالىرى بىردىن ئاكتىپ پوزىتسىيەگە ئۆتتى.

يەنە بىر مىسال، سوۋېت ئىتتىپاقى پارچىلانغاندىن كېيىنكى مەركەزدىن قېچىش خاھىشى تۈپەيلىدىن، مۇستەقىل دۆلەتلەر بىرلەشمىسىدىكى نۇرغۇن دۆلەتلەر سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ۋارىسى رۇسىيەنىڭ تەسىرىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئاكتىپ دىپلوماتىيە پائالىيىتى بىلەن شۇغۇللىنىپ، غەربنىڭ كۈچلۈك دۆلەتلىرى بىلەن قويۇق مۇناسىۋەت ئورناتتى. رۇسىيە ئۇلاردىكى تەسىرىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن نۇرغۇن ھەرىكەت قىلغان بولسىمۇ، نەتىجىسىز ئاياغلاشتى. لېكىن، 1999 - يىلى يازغا كەلگەندە ۋەزىيەتتە بىردىن كۆمبىدىنلىك ئۆزگىرىش يۈز بەردى. پەرغانە رايونىدىكى ئىسلام ئەسلىدىن تەرىقەتچىلىرىنى مەركەز قىلىپ تەشكىللەنگەن جۇمە ئەمەنگانى رەھبەرلىكىدىكى توپىلاڭچىلارنىڭ قىرغىزىستان، ئۆزبېكىستان قاتارلىق دۆلەتلەردىكى ھەرىكەتلىدى.

رى بۇ دۆلەتلەرگە غايەت زور خەۋپ بولۇپ تۇيۇلۇپ، ئۇلارنىڭ ئالدىراپ رۇسىيە بىلەن بولغان قويۇق مۇناسىۋەتنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشى ۋە رۇسىيەنىڭ كۈچى ئارقىلىق توپىلاڭچىلارغا تاقا-بىل تۇرۇشىغا تۈرتكە بولدى. رۇسىيە ھەر خىل ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ يېتەلمىگەن مەقسىتىگە جۈمە نەمەنگانىنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى بىلەن ھېچقانداق بەدەلسىز يەتتى. ئۇنداقتا جۈمە نەمەنگا-نى رۇسىيەنىڭ، ئوسساما بىن لادېن ئامېرىكىنىڭ ئادىمىمۇ؟ ناتايىن. لېكىن، ئۇلارنىڭ مەۋجۇتلۇقى بۇ دۆلەتلەرگە بىۋاسىتە پايدا كەلتۈردى. بەلكىم بۇ نۇقتىنى جۈمە نەمەنگانى ۋە ئوسساما بىن لادېن ئۆزىمۇ ھېس قىلىپ باقمىغان بولۇشى مۇمكىن. بۇ يەردە مۇنداق بىر سىياسىي ئويۇن فورمۇلىسىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىش مۇمكىن: سەن قىلىۋاتقان مەلۇم ئىش ماھىيەتتە سەن پەرز قىلىپمۇ باقمىغان مەلۇم كىشى ۋاسىتىلىك ھالدا ساڭا قىلدۇرۇۋاتقان ئىش بولۇشى مۇمكىن. ئۇ كىشىمۇ ئۆزى بىلمەي باشقا بىرىنىڭ دېيىشىغا ئۇسسۇل ئويىناۋاتقان بولۇشى مۇمكىن. ئۇنداقتا بۇ يەردىكى رېئاللىقنىڭ يادروسى نەدە؟ بۇ يەردە ئاشكارا بولغان رېئاللىقنىڭ قاتلىمى زادى قانچە؟

بىز تېلېۋىزوردا كۆرۈۋاتقان، رادىئودا ئاڭلاۋاتقان دۇنيا پەقەت رېئاللىقنىڭ ئاددىي بىر تاشقى ۋارىقى. سىياسىي رېئاللىق-نىڭ ئەڭ ماھىيەتلىك قاتلىمى ئادەتتە كۆپىنچە ھالدا مەخپىي قالدۇ. بۇ مەخپىيەتنى ئەڭ سەگەك كىشىلەرلا ھېس قىلىپ يېتەلەيدۇ.

ياۋروپادا كوممۇنىزم ھەرىكىتى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، يوگوسلاۋىيىدە ئەشەددىي مىللەتچى، مۇستەبىت، غەرب بىلەن قارشىلىشىش خاھىشىغا ئىگە مىلۇشېۋىچ تەختكە چىقتى ۋە ئىز-چىل غەرب بىلەن تىرىكشىپ كەلدى. بۇ جەرياندا غەرب مىلۇشېۋىچنى تەختتىن چۈشۈرۈش ئۈچۈن ئۇنىڭ بارلىق دۈشمەنلىرى بىلەن مەخپىي بىرلەشتى ياكى ئۇلارغا ياردەم بەردى. ھەتتا كو-

سوۋودىكى ئالبانلارنى قوغداش نامىدا يوگوسلاۋىيىگە ھاۋادىن ھۆججەت يوللاپ، ئاخىر 2000 - يىلى مىلوشىۋىچ تەختتىن چۈشۈپ، غەربپەرەس كوشتونىچا يوگوسلاۋىيىگە پىرىزىدېنت بولدى. شۇنىڭ بىلەن بالقان ۋەزىيىتىدە كومپىيۇنىڭ ئۆزگىرىش يۈز بەردى. يوگوسلاۋىيە ئارمىيىسى بىلەن شىمالىي ئاتلانتىك ئوكيان گەھدى تەشكىلاتى ئارمىيىسى بىرلىشىپ ھەربىي مانىۋېر ئۆتكۈزۈشكە، ئالبانلارنى ئورتاق چەكلەشكە كىرىشتى. ئۇنداقتا غەرب دۆلەتلىرى زادى كىمنىڭ دوستى؟ ھېچكىمنىڭ دوستى ئەمەس، پەقەت مەنپەئەتنىڭ دوستى، خالاس.

ھازىرقى دۇنيانى مۇنداق دەپ تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن: ئۆزىنىڭ شەخسىي مەنپەئىتىنى چىقىش قىلمىغان ھېچقانداق ئىتتىپاق ۋە دىپلوماتىيە مەۋجۇت ئەمەس. ئىنسانىيەت ھېلىمۇ ئاتالماش ئىنسانپەرۋەرلىك شوئارى بىلەن ئۆزىنى گوللاپ يۈرىدۇ. ھەقىقىي ئىنسانپەرۋەرلىك بولسا بەكمۇ يىراقتا تاشلىنىپ قالغان...

4

رېئاللىق بىر ئېقىنغا، ئۇنىڭ ماھىيىتى تىنچ سۇ تەكتىدىكى قاينامغا ئوخشايدۇ. شۇڭا، تارىخىي ئۆزگىرىشلەر شۇنداق تۇيۇق-سىز، ئويلىمىغان چاغدا يۈز بېرىدۇ.

— خاتىرە دەپتىرىمدىن

مەشھۇر ئەرەب خەلىپىسى ھارۇن رەشىد ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈش جەريانىدا پات - پات پۇقراچە كىيىنىپ، ھۆكۈمىتىگە ئائىت ئىنكاسلارنى يىغقان ۋە بۇ ئىنكاسلاردىن ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈش جەريانىدا جانلىق پايدىلانغان... بۇ بىر قەدىمىي، شۇنداقلا زامانىۋى ھېكايە.

ھاكىمىيەت ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۆز سىياسىتى ئارقىلىق بەرپا قىلىنغان رېئاللىق ئەڭ چىن رېئاللىق بولۇشى ناتايىن. شۇڭا،

ھاكىمىيەت ئۆز خەلقىنىڭ رېئاللىقىنى بىلىش، كۆزىتىشكە موھ-
تاج، ئاۋام نەزىرىدىمۇ ھاكىمىيەتنىڭ ئاشكارا سىياسىي رېئاللى-
قى دۆلەتنىڭ سىياسىي رېئاللىقىنىڭ ماھىيىتى بولۇشى ناتايىن...
شۇڭا، ئاۋام سىياسىيغا دىققەت قىلىدۇ ۋە سىياسىي رېئاللىقنى
بىلىپ بېقىشقا ئىنتىلىدۇ. بۇ خىل ئىنتىلىش بىر كىشىنىڭ
ئۆز سىياسىي تەقدىرىنىڭ ئەڭ چوڭ مۇمكىنلىكىنى تەسەۋۋۇر
قىلىشىغا تۈرتكە بولىدۇ. بۇ خىل تەسەۋۋۇر بىر ئادەمنىڭ ئەترا-
پىدىكى رېئاللىقنى تونۇشىغا، رېئاللىققا تەسىر كۆرسىتىشىگە
ئىجابىي رول ئوينايدۇ.

بىر دەۋر سىياسىي رېئاللىقنىڭ ئىلغارلىقى نۇرغۇن كىشى-
نى بەختلىك قىلسا، سىياسىي رېئاللىقتىكى قالاچلىق ئوخشاشلا
نۇرغۇن كىشىنى بەختسىز قىلىدۇ.

بىر ئادەمنىڭ سىياسىي رېئاللىقنى چۈشىنىش دەرىجىسى شۇ
ئادەمنىڭ تەقدىرىگە بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدۇ. سىياسىي رې-
ئاللىقنىڭ ماھىيىتىگە يەتكەنلەرنىڭ تەقدىرى ھەمىشە ئۆز قولىدا
بولسا، نەزىرى سىياسىي رېئاللىقنىڭ تاشقى قاتلىمىنى كېسىپ
ئۆتەلمىگەنلەرنىڭ تەقدىرى باشقىلارنىڭ قولىدا بولىدۇ. تەقدىر
ئۇنى خالىسا ئاسمانغا ئاتىدۇ، خالىسا يەرگە تاشلايدۇ. تارىخىمىز-
دىكى نۇزۇگۇم پاجىئەسى، تۆمۈر خەلىپە، خوجىنىياز ھاجى،
سېيىت نوچى تراگېدىيىسى ھەربىر ئويغاق ئادەم ئۈچۈن دەرس-
لىك.

زوردۇن سابىر «ئانا يۇرت» تا پېرسوناژلىرىنىڭ تەقدىرى
ئارقىلىق بىر خىل رېئاللىقنى يەنە بىر قېتىم ئەكس ئەتتۈردى.
روماندىكى نۇرغۇن پېرسوناژلار ئۆزىمۇ بىلىمى ئىنقىلابچى بولۇپ
قالدى، ھەتتا ئۆزۈم مۇنداق ئىش ئۈچۈن ئۆلۈۋاتىمەن، دەپ
قاراپ تۇرۇپ باشقا ئىش ئۈچۈن جېنىنى سېلىپ بېرىپ، ئۆز
ئۆلۈمىنىڭ ماھىيىتىنى بايقاشقا قادىر بولالمىدى.

رېئاللىق شۇنداق سىرلىق ۋە جىلۋىگەر. ئۇ سىزنىڭ ۋە
مېنىڭ، سانسىزلىغان مەنلەرنىڭ ئەقىل كۆزى ئارقىلىق ۋاراقلى-
شىنى كۈتۈپ تۇرماقتا.

ساپا ۋە ماغزاپ

1

شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيادىكى ئىقتىسادىي بوھران توغرىلىق ئەستايىدىل ئويلىنىپ باققان بىرەر ئۇيغۇر بارمۇ - يوق؟ بىلگىلى بولمايدۇ. ئەمما، پارس قولتۇقى كرىزىسى ۋە باشقا نۇرغۇن سىياسىي مەسىلىلەردە كلىنتون ۋە سادامنىڭ ھەربىي مەسلىھەت-چىسىدەك كۆرەڭلىك بىلەن سۆزلەيدىغانلار ئاز ئەمەس. ئۇلارنىڭ ئاغزىغا قاراپ مىللىتىمىزنىڭ سىياسىيغا بولغان قىزغىنلىقىنى، خەلقئارا ۋەزىيەتكە بولغان كۆڭۈل بۆلۈش ھېسسىياتىنى چۈشەنەنەن مۇمكىن. لېكىن، ئۇلارنىڭ گەپلىرىدىكى دەلىللىرىنىڭ ۋە سادىقلىقى ئادەمنى ئۈمىدسىزلەندۈرىدۇ. بويىنىمىزدىكى «ئېت-نىڭ مەنىدىكى مىللەت» لىك تامغىسى تۇمارغا ئوخشاش كۆزگە تاشلىنىپ، مەنئۇيىتىمىزدىكى نامراتلىقنى ئاشكارىلايدۇ.

ئىلىم - پەندىكى تەرەققىيات تارىختىكى ھەرقانداق ۋاقىتتا - كىمدىن زور بولغان، دۇنيانىڭ سىياسىي قاتلىمىدىكى ئىنقىلابلار ئەڭ كۆپ يۈز بەرگەن يېقىنقى 200 يىل مابەينىدە دۇنيانىڭ مەدەنىيەت خامىنىغا ئالتۇن باشاقلارنى تاشلاپ كەلگەن بۇ مىللەت بىرەر تال دانمۇ تاشلاپ قويالمىدى. تورغا كىرىش ئالدىدا تۇرغان پىلە قۇرتىدەك خامۇش ھالدا ھەر تەرەپكە ئۆزىنى ئۇرۇپ، قەدەم - دە بىر پەشۋا يەپ، سىياسىي كۈچلەرنىڭ ئۆز مەقسىتى ئۈچۈن پايدىلىنىدىغان بىر پېچكىسىغا ئايلىنىپ قېلىش زامانىنىڭ ئۇنىڭغا بەرگەن ئەڭ چوڭ مۇكاپاتى بولدى. ئالتاي تاغلىرى، تەڭرىتېغى، كوئېنلون تاغ تىزمىلىرى ئوتتۇرىسىدىكى جۇغراپىيىلىك

بۆشۈككە چىڭ بۆلەنگەن بۇ مىللەت قۇلقىنى چىڭ يوپۇرۇپ، جاھالەت ۋە نادانلىقنىڭ قازىنىدا ھازىرغىچە قايىناپ، ياقىنى ئېتەك، ئېتەكنى ياقا قىلىپ، زاماننىڭ ئۆزگىرىشلىرىگە بۇ دۇنيا كۇپپارلارنىڭ، ئۇ دۇنيا مۇسۇلمانلارنىڭ، دېگەن ئۆز - ئۆزىنى ئالدايدىغان قارغىش تەڭگۈر ئەقىدە، گومۇشلارچە پەرۋاسزلىق بىلەن نەزەر تاشلاپ، ۋۇجۇدىدا ئاسمان ئورۇلۇپ چۈشسە تېڭىدە يېتىپ مانتا يەيدىغان بىر خىل سۇدا ئاقماس، ئوتتا كۆيمەس پىشىپىلداق روھنى يېتىلدۈرۈپ قاتارغا قوشتى. خەلقئارا ۋەزىيەت توغرىسىدا ئەخمىقانە تەلۋىلىك بىلەن تاللىشىپ مۇلاھىزە قىلىپ كېتىدىغان مېجەز بولسا، تارىم ۋادىسى دۇنيا مەدەنىيىتىدە خۇرازاننىڭ تاجىلىق رولىنى ئويناپ كەلگەن دەۋرلەردە، ئات ئۈستىدە دۇنياغا خوجايىنلىق تۇيغۇسى بىلەن نەزەر تاشلايدىغان زامانلاردا ئۇلارنىڭ ھۈجەيرىلىرىگە ئورناپ كەتكەن ئۇلۇغلىقنىڭ بۈگۈنكى كۈندىكى ئاچچىق ئىزىرايى ئىدى، خالاس.

شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيادىكى ئىقتىسادىي بوھران زادى قانداق ئىش؟ تەسىر جەھەتتە پارس قولتۇقى كرىزىسى بىلەن تەڭلىشەلمەمدۇ؟ بەلكىم ھېچكىم بۇ سوئال ھەققىدە جاۋاب ئىزدەپ باقمىغاندۇ. بۇ بوھراننى ئاددىي بىر نەچچە جۈملە بىلەن چۈشەندۈرۈپ بولماق قىيىن، لېكىن بۇ بوھراننىڭ تەۋرىنىش دولقۇنىلىرى پۈتكۈل دۇنيانىڭ ئەڭ ئىچكىرى بۇرچەكلىرىگە قەدەر يېتىپ باردى. بوھران چەمبىرى ئىچىدىكى رايونلارنىڭ تەرەققىياتىنى نەچچە ئون يىل چېكىنىپ كەتتى. يەنى دۆلەتلەرنىڭ پۇل مۇئامىلە ئورگانلىرى ۋەيران بولۇش گىردابىغا بېرىپ قالدى. شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيا ئون نەچچە يىلدىن بۇيان تەرەققىيات سۈرئىتى ئەڭ تېز بولۇپ كەلگەن رايون بولۇپ، دۇنيانىڭ ياپوندىمىدىن كېيىنكى يېڭى ئىقتىسادىي مۆجىزىسى ئىدى. لېكىن، بۇ قېتىمقى بوھران ئىقتىسادشۇناسلارنى گاڭگىرتىپ قويدى. شەكىلدىكى تەرەققىياتنىڭ، تەرەققىيات سۈرئىتىدىكى ئىككى خا-

ئىلىق سانلارنىڭ جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ھەقىقىي ئۆلچىمى ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلاپ قويدى. ماغزاپ ئىقتىساد دېگەن ئاتالغۇ (كۆپۈكتەك)، ماغزاپتەك لايىھە كۆزگە ئاجايىپ - غارايىپ ھالدا چېلىقىدۇ، كۆرۈنۈشتىكى تەرەققىياتنى كۆرسىتىدۇ، دېگەن مەنىدە) ناھايىتى تېزلا ئىقتىسادشۇناسلارنىڭ لۇغەتلىرىدىن ئورۇن ئېلىپ، شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيادىكى 20 نەچچە يىلدىن بۇيانقى گۈللىنىش مەنزىرىسىنىڭ ماھىيىتىگە ئېغىر بىر سوئال بەلگە. ئىسنى قويۇپ قويدى. بۇ گۈللىنىشنىڭ ماھىيىتىنى ئىخچام ھالدا خۇلاسەلەيدىغان سۆزگە ئايلىنىپ قالدى.

ماغزاپ...؟!
دۇنيادىكى نۇرغۇن ئىشلارنى شېئىرنى تىلدا ئوبرازلاشتۇرۇپ بەرگىلى بولغان بىلەن، ئۆز قانۇنىيىتى بويىچە شەرھلەپ بەرمەككە ئەسەل ئەس. ئۇنى شەرھلەش ئۈچۈن سوغۇق قان پەلسەپىدە ئىشلىتىش كېرەك، ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنىڭ ماھىيەت قاتلىمىغىچە ئېنىق كۆرۈپ خۇلاسە چىقىراالايدىغان كۆز كېرەك.
دۇنيا بىر ئۇيۇن سەھنىسى. بۇ سەھنىدە ئاساسلىق روللارنى ئېلىش ئۈچۈن بەزىدە ئېزىپ كېلىپ قالدىغان تەلەپنى ئەمەس، تەلەپنى قۇلىقىدىن تۇتۇپ مەجبۇرىي چاقىرىپ ئەكېلىدىغان ماھا-رەتنى ئىگىلەش كېرەك. بۇ خىل ماھارەتنى مۇزىكا ۋە شېئىردىن ئىبارەت ئىككىلەمچى نەرسىلەر (ئاتاقلىق ئالىم ئابدۇشۈكۈر مۇ-ھەممەتئىمىننىڭ سۆزى) مەڭگۈ ئېلىپ كېلەلمەيدۇ.

ماغزاپ ئىقتىسادنىڭ ئالامەتلىرى بىزدە ئىنتايىن كۆپ. يېقىنقى بىر نەچچە يىلدىن بۇيان ئۈرۈمچى ۋە شىنجاڭنىڭ باشقا جايلىرىدا يۈز بەرگەن بىر قىسىم ئىشلار دەل شۇنىڭ دەلىلى. مىسالى، كېچىلىك كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرى ۋە كىچىك مەي-خانىلارنىڭ بىر مەزگىل كوچا - كوچىلارنى قاپلاپ بىر يىل ئۆتمەي خارابىلىشىشى، كوچىلاردا يايملارنىڭ بىردىن كۆپىيىپ خېرىداردىن ساتقۇچى جىق ئەھۋالنى شەكىللەندۈرۈپ قويۇشى،

بىر - بىرىدىن قىستاڭ، تەر پۇراپ تۇرىدىغان توپ سېتىش ئورۇنلىرى... بۇنداق ئەھۋاللارنى ساناپ كەلسە خېلى كۆپ، ئىشلەپچىقىرىش بىلەن ئىستېمالنىڭ تۇرمۇشتا ئىگىلىگەن نىسبىتىنى تەڭشىيەلمەسلىك تەبىئىيىكى ماغزاپلىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. نېمىشقا بۇنداق ئەھۋال كېلىپ چىقىدۇ؟ سىياسىي شوئارلار ھۆكۈم سۈرگەن دەۋردىكى ئېقىمغا ئەگىشىش، خەلقكە نېمە بولسا ماڭىمۇ شۇ، دەپ قارايدىغان قارىغۇلارچە تەۋەككۈلچىلىك، مۇستەقىل تەھلىل قابىلىيىتى ۋە ئىجادىي تەپەككۈرنىڭ ئاجىزلىقى دەل مۇشۇ ئەھۋاللارنىڭ كېلىپ چىقىشىنىڭ تۈپ سەۋەبىدۇر. بازار ئىگىلىكى جەريانىدا بۇنداق ئەھۋالدىن ساقلاش ماق تەس. پىلانلىق ئىگىلىككە ئادەتلىنىپ كەتكەن بۇ خەلقنىڭ بازار ئىگىلىكىگە ماسلىشىشى ئۈچۈن بەزى قۇربانلارنى بەرمەي بولمايدۇ. لېكىن، قۇربان بېرىشنىڭ تېگىدە قانچىلىك پاجىئەلەر مۆكۈنۈپ ياتىدۇ؟ ئويلىنىپ بېقىش كېرەك.

ئىشلەپچىقىرىشقا قارىغاندا ئىستېمالنى ئالاھىدە ئورۇنغا قويۇش بىزنىڭ ئەڭ ئەقەللىي تۇرمۇش ئادەتلىرىمىزدىن تارتىپ كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئەدناسى يۇرت ئاتلىغانلارنى «ھاۋا - سۈيىگە كۆنەلىدىڭمۇ؟» دېگەن سوئال بىلەن يوقلاپ تۇرىمىز. تېخى دۆلىتىمىزنىڭ ئاساسلىق ئاھالىسى بولغان ئەمگەكچان خەنزۇ خەلقى «تاماق يېدىڭمۇ؟» دېگەن سۆزنى سالام ئورنىدا ئىشلىتىدۇ (يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئۇلار تارىختىن كېلىۋاتقان سالامدە شېشىتىكى بۇ ناچار ئادەتنى تاشلىدى). ھەتتا بەزىدە مەن ئىنگىلىزچە «ئادەم» دېگەن سۆزگە قارىسام، كۆز ئالدىمغا دۇنيانىڭ تەقدىرى ھەققىدە باش قاتۇرۇۋاتقان، ئۆزىگە ئىشىنىگەن ھالدا قارشى تەرەپنىڭ كۆزىگە قاراپ سۆزلەۋاتقان بىر ئەركىن - ئازادە ئادەم كەلسە، خەنزۇچە «ئادەم» دېگەن خەتكە قارىسام، كۆز ئالدىمغا چۈمۈلىدەك تىنىمىسىز ئەمگەك قىلىۋاتقان، قوش مۇشە تۈمدەك چوڭ ھور ناننى ئىككى قاساپ ئاغزىغا لىق تولدۇرغان،

قوۋۇزلىرى كۆپۈپ ياخافتەك تومپىيىپ چىققان بىر ئادەم كېلىدۇ. ئۇيغۇرچە «ئادەم» دېگەن سۆزگە قارىغىنىمدا بولسا، خۇشامەت بىلەن ھىجىيىپ تۇرغان، كۆزلىرىنىڭ چوڭقۇر بىر يېرىدە قايغۇ - ھەسرەت يوشۇرۇنغان، كىملىرىنىڭدۇر كەينىدىن قاق-شاپ، بىكار ئەلەتلىكتىن كوچا - كويلاردا لاغايلاپ يۈرگەن بىر ئادەم كېلىدۇ. ھەر قانچە قىلساممۇ كاللامدىن بۇ كۆرۈنۈشلەرنى چىقىرىۋېتەلمەيمەن.

مەن ئۈرۈمچى شەھىرىگە كەلگىلى ئون يىل بولدى. بۇ ئون يىل جەرياندا ئۈرۈمچى بەكمۇ زور ئۆزگىرىشلەرنى بېشىدىن كەچۈردى. قەۋەت - قەۋەت بىنالار سېلىنىپ ئاسمانغا تاقاشتى. لېكىن، بۇ بىنالارنىڭ زور كۆپچىلىكى مېھمانخانا ۋە سودا سارايلار. مېھمانخانىلار ھازىرمۇ توختىماي سېلىنىۋاتىدۇ. دۆلەتنىڭ نۇرغۇن مەبلىغى دەرىجىسى يۇلتۇز بىلەن ئۆلچىنىدىغان مېھمانخانىلارنى سېلىشقا كەتتى. ئەلۋەتتە، بۇ مەبلەغ ئاسماندىن چۈشىمىگەن، ھامان بىر كۈنى قايتۇرۇلۇشى كېرەك. لېكىن، قاچاندۇر بىر كۈنى نەچچە مىليون مېھماننى كۈتۈۋېلىشقا ئالدىراش تەييارلانغاندەك بەس - بەستە سېلىنغان بۇ مېھمانخانىلارنىڭ ھەشەمەتلىك ياتاقلىرىنىڭ %70 ى ھازىر بوش - بىكار ئىكەن. جۇڭگو-لۇقلارنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسىدىن قارىغاندا، نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشى تېخى دېگەندەك ياخشى ئەمەس ياكى نامرات. ئۇنداقتا بېلەت باھاسى دوللار بىلەن، يۈز نەچچە يۈەنلەپ پۇل بىلەن ئۆلچىنىدىغان بۇ مېھمانخانىلاردا كىم ياتىدۇ؟ مەبلەغنىڭ ئەڭ ئۈنۈملۈك جايلارغا ئىشلىتىلمەسلىكى ئەلۋەتتە چوڭ ئىسراپچىلىق.

يەنە بىر مەسىلە سودا سارايسىلارنىڭ قىزغىنلىقى. شەھەرنىڭ ئەڭ ئاۋات دوقمۇشلىرىغا بىر - بىرىدىن ھەشەمەتلىك، كۆلىمى ئىنتايىن كەڭ سودا سارايسىلىرى ئارقا - ئارقىدىن سېلىنىۋاتىدۇ. بەش قەۋەتلىك سودا سارايسى پۈتكەن كۈنى تۆت قەۋەت-

لىك سودا ساراي ۋەيران بولىدىغان ئەھۋالغا ئېھتىمال ئۈرۈمچىدىكىلىكلەر ئادەتلىنىپ قالدى. ئەسلىدە سودا شىركەتلىرى سودا سارايلىرىنى سېلىش ياكى يېڭىلاش بىلەن رىقابەتلىشىپ يۈرگۈچە تاۋارلىرىنىڭ سۈپىتى، ئىشەنچلىكلىكى، ئەرزىلىقى بىلەن رىقابەتلىشكەن بولسا، ئۆزلىرى كۈتمىگەن ياخشى ئۈنۈمگە ئېرىشىپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. چۈنكى، ھازىر دۇنيادا ئېقىمى ئاتىنى بىر نەچچە ئاي، بىر نەچچە يىللىق ئىناۋەت ۋە ئىشەنچ ئەمەس، نەچچە ئون، 100 يىللىق ئىناۋەت ۋە ئىشەنچ. بەزى ماركىلارنىڭ داڭلىق بولۇشىدىكى، ئۇرغۇن خېرىدارلارنىڭ شۇ خىل ماركىغا تەلۋىلەرچە چوقۇنۇشىدىكى سەۋەب — ماركىسىنىڭ ماركىسىنىڭ ئىشەنچلىك ۋە سۈپەتلىك بولۇشى ئۈچۈن سەرپ قىلغان ئەمگىكىدە. يېڭى سودا سارايلىرىنىڭ ئىش باشلاپ لېنتا كەسكەندىكى بىلەن بەزى سودا سارايلىرىنىڭ ۋەيران بولغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەرلەر تولا ئاڭلانغانلىقتىنمۇ ياكى باشقا سەۋەب بارمۇ، ھازىر ھېچكىم ھەيران قالماستىن بولۇپ قالدى. لېكىن، مۇشۇ ئون يىلدا مەن ئۈرۈمچىدە 10 مىڭ ئادەمنى ئىشقا ئورۇنلاشتۇرغان بىرەر زاۋۇتنىڭ قۇرۇلغانلىقى ھەققىدە خەۋەر ئاڭلىمىدىم. «1 - ئاۋغۇست» پولات زاۋۇتى، ئۈرۈمچى نېفىت - خىمىيە زاۋۇتى... قاتارلىق يىرىك كارخانىلار 10 يىل ئىلگىرىمۇ بار ئىدى، ھازىرمۇ بار.

ئۈرۈمچىدىكى، شۇنداقلا جۇڭگودىكى يەنە بىر ئومۇميۈزلۈك ئەھۋال شەھەرلەرنىڭ مەركەزلىرىگىچە قۇرۇۋېلىشقان سانجاق - سانجاق ئاشخانىلار. ھەقىقەتەن خەنزۇلار، خۇيزۇلار، ئۇيغۇرلار. نىڭ ئاشخانا ئېچىشتا ئېپى بار. جۇڭگو قورۇملىرى دۇنياغا داڭلىق، ئاشخانىلارنىڭ كۆپلۈكى بىر تەرەپتىن ئادەمگە باياشاتلىق تۇيغۇسى بەرسە، يەنە بىر تەرەپتىن كۆزى ئاچلىق تۇيغۇسى بېرىدۇ.

مەبلەغنىڭ ئورۇنسىز جايلاغا ئىشلىتىلىشى، ئۇزاق مۇددەت

دەتلىك كونكرېت پىلاننىڭ بولماسلىقى، سىياسەتتىكى تۇراقسىزلىق ماغزاپ ئىقتىسادنىڭ ئەڭ مۇھىم خېمىر تۇرۇپچىدۇر. رەڭ ۋە سۈپەتتىكى يالتمراقلىق ئادەمنى جەلپ قىلىپ تۇرسىمۇ، يەنىلا جىڭغا ئولتۇرىدىغىنى ھەقىقىي ساپا.

3

مودا زامانىمىزنىڭ ئەڭ مۇھىم سۈپەتلىرىدىن بىرى. نۇر-غۇن كىشىلەر «مودا» نى تەرەققىيات ۋە زامانىۋىلىقنىڭ بەلگىسى قىلىشىدۇ. مېنىڭ ھېس قىلىشىمچە، مودا زامانىنىڭ رەڭگۈزۈلۈشى ئالدىدا تەۋرىنىۋاتقان ئادەملەر تۈركۈمىنىڭ بىردەملىك ھېسسىيات تەرىپىدىن تەسلىم قىلىنىشىدۇر.

بىر مىللەتنىڭ مەدەنىيەت ئاساسى ئوخشاش شەكىللەنمەيدۇ. ئۇنىڭ ئاساسىنى ئاقتۇرسىڭىز، ئەڭ ئاۋۋال دۇچ كېلىدىغىنىڭىز قاتارلىشىپ ياتقان يىللار دۆۋىسىدۇر. ۋاقىت مەدەنىيەتنى پىرىس-لايدۇ. مەدەنىيەت ئەسىرلەر جەريانىدا ھەر خىل سىرتقى ئامىللارنىڭ قىسىپ يانچىشى، سېڭىپ كىرىشى نەتىجىسىدە تېخىمۇ مەھ-كەم بىرىكىدۇ. بۇ جەرياندا مەدەنىيەتنىڭ ھەرقايسى ئامىللىرى شۇ مىللەت توپىنىڭ ئېھتىياجى ۋە بايقىشىغا ئاساسەن تاللىنىپ، شاللىنىپ تۇرىدۇ. ئەڭ ئېسىل، ھاياتى كۈچكە ئىگىلىرى دا-ۋاملىشىدۇ. شۇنداق قىلىپ، مىللەتنىڭ بىر پۈتۈنلۈكى ۋە ئور-تاقلىقى شەكىللىنىدۇ. بۇ چاغدىكى قىممەت قاراشلىرى سىناق-تىن ئۆتكەن، تاۋلانغان بولىدۇ. ناتونۇشلۇقتىن تونۇشلۇققا، تونۇشلۇقتىن يېقىنلىققا، يېقىنلىقتىن بىر گەۋدىگە ئايلىنىدۇ. لېكىن، كۈچلەر تەڭپۇڭلۇقنىڭ بۇزۇلۇشى تۈپەيلىدىن ئاجىز كەلگەنلەرنىڭ ۋۇجۇدىدا ئىلگىرىكى ئارتۇقچىلىقلارنى ئەمدى كەم-چىلىك دەپ قاراپ، رەقىبىنىڭ ئۆزىنى يەڭگەندىكى ئارتۇقچىلىق-قىنى ئۆلچەم قىلىپ ئۆزىنىڭكىنى ئۆلچەيدىغان ئەھۋاللار كېلىپ

چىقىدۇ. بۇ خىل ئەھۋال مەدەنىيەت سىستېمىسىنىڭ يىمىرىلىد -
شىگە — روھىي چۈشكۈنلۈككە ئېلىپ بارىدۇ. خۇددى ھازىر -
قى ئۇيغۇرلارنىڭ قىممەت قاراشلىرى ھەققىدىكى مۇنازىرىدەك
ئەھۋاللار مەيدانغا چىقىدۇ. ئۆزىنىڭ قىممەت تارازىسىدىن ئايرىد -
لىپ قالغان مىللەت توپى ھەر خىل تالاشلارنىڭ ئالدىدا گاڭگىد -
راپ نېمە قىلىشىنى بىلمەي، ھەر خىل ئەخمەقلىقلەرنى قىلىش -
دۇ. بۇ ئەخمەقلىق، تۇتۇرۇقسىزلىق سۈپەتلىنىپ مودا دەپ
ئاتىلىدۇ. يېقىنقى بىر نەچچە يىلدا يۈز بەرگەن ئۇيغۇر خوتۇن
- قىزلىرىنىڭ ھەرقانداق يۈرەكتە پاك ۋە سەمىمىي مۇھەببەت
ھېسلىرىنى قوزغايدىغان سۈمبۈل چاچلىرىنى كېسىشىپ بۇدرە
قىلىشى، ھەر خىل رەڭدە بويىشى، تەبىئىي گۈزەللىكتىن قې -
چىپ، سۈنئىي گۈزەللىككە مەيلىنى بېرىشى، جاھان سەھنىسىد -
نىڭ ئاساسلىق رول ئالغۇچىلىرى بولغان غەرب مىللەتلىرىنىڭ
تۇرقىنى تەقلىد قىلىشتىن كېلىپ چىققان پاجىئە، خالاس. خەند -
زۇ خوتۇن - قىزلىرى بۇ نۇقتىنى بىزدىن بۇرۇن ھېس قىلدى.
ئۇلار ھازىر ئۆز تەبىئىي گۈزەللىكىنى ئىزدەش يولىدا زېھىن
سەرپ قىلىۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ يولدىن ناھايىتى تېز يېنىشى
ئۇلارنىڭ مەدەنىيىتىدىكى بىر پۈتۈنلۈك ۋە خېلى مۇكەممەل ئۆ -
زىنى قوغداش ئىقتىدارى كۈچ كۆرسەتكەنلىكتىن بولدى. بىزنىڭ
ھوشىمىزغا كېلەلمەسلىكىمىزدىكى سەۋەب تەقدىرىمىز كەلتۈرۈپ
چىقارغان چۈشكۈنلۈك، ئىنكارچىلىقتىن بولسا، غەربلىكلەرنىڭ
تاشقى قىياپىتىگە ئوڭايلا مەپتۇن بولۇپ قېلىشىمىزنىڭ سەۋەبى
مەدەنىيەت قاتلىمىمىز نەچچە مىڭ يىلدىن بۇيان بارلىققا كەلتۈر -
گەن قوبۇل قىلىش خاراكتېرىدىن بولدى.

ئېتنىك مەنىدىكى مىللەت بىلەن ئىجتىمائىي مىللەت ۋە
سىياسىي مىللەتتىكى مودىنىڭ خاراكتېرى ئوخشاش بولمايدۇ.
سىياسىي مەنىدىكى مىللەتتىكى مودا ئۇلارنىڭ پىكىرىدىكى تويۇ -
نۇش ۋە مۇستەقىللىقتىن، ئۆزىگە ئىشىنىش تۇيغۇسى پەيدا قىل -

غان تەۋەككۈلچىلىكتىن مەيدانغا كەلسە، ئىجتىمائىي مەنىدىكى مىللەتتىكى مودا سىياسىي مىللەتكە ئايلىنىش يولىدىكى سىناق ۋە ئۇرۇنۇش، ھوقۇق ئاتا قىلغان مەغرۇرلۇقتىن بولىدۇ. ئېتى- نىك مىللەتتىكى مودا بولسا، جاھاننىڭ رەڭلىرىگە بولغان ساددا تەقلىد، تەرەققىيات چاڭلىرىغا كۆمۈلۈپ يۈگۈرۈشتىن باشقا نە- سە ئەمەس. «بالا كەلسە قوشلاپ كەپتۇ» دېگەندەك، ئەڭ ئوسال ۋە داشقال ئىدىيىلەر ئېتىنىك مىللەتتە ئاسان مودىغا ئايلىنىدۇ. چۈنكى، ئېتىنىك مەنىدىكى مىللەتنىڭ شاللاش ۋە پەرق ئېتىش ئىقتىدارى گۆدەك بالىنىڭ شاللاش ۋە پەرق ئېتىش ئىقتىدارىدىن پەرقلىنمەيدۇ.

4

يېقىندىن بۇيان ساپا ھەققىدە پاراڭلار ئۇلغىيىپ قالدى. 1 مىليارد 200 مىليوندىن ئارتۇق نوپۇسنىڭ مېڭىسىدىكى ئەقىل بۇلىقىنىڭ ئېچىلماي غايەت زور كۈچكە ئايلانماسلىقى كىشىلەرنى ساپا ھەققىدە ئويلىنىپ بېقىشقا مەجبۇر قىلدى. ماۋزېدۇڭ «ئادەم ئامىلى بىرىنچى» دەپ ئوتتۇرىغا قويغان. ماۋزېدۇڭنىڭ بۇ گېپى جۇڭگودا نوپۇسنىڭ بىر مەزگىل شىددەت بىلەن كۆپىيىشىگە يېشىل چىراغ يېقىپ بەردى. ماۋزېدۇڭ بۇ گەپنى دېيىشتە ئادەمنىڭ ئەقلى كۈچىنى كۆزدە تۇتقانلىقى ئې- نىق. نۇرغۇن كىشىلەر تەرەققىي قىلالماسلىقىدىكى سەۋەبىنى نوپۇسنىڭ ھەددىدىن زىيادە كۆپ بولغانلىقىغا ئارتىپ قويدى. ھەقىقەتەن نوپۇس كۆپ بولسا يەيدىغان ئېغىز كۆپىيىدۇ. لې- كىن، خەنزۇلاردا «ئۈچ ئادەم بىر يەرگە كەلسە، بىر جۇگېلياڭغا تەڭ كېلىدۇ» دېگەن گەپمۇ بار. شۇڭا، نوپۇسنىڭ كۆپلۈكى ھەققىدىكى باھانىنى «ئوسۇرغاققا ئارپا نېنى باھانە» دېگەن تە- سىلگە ئوخشىتىش مۇمكىن. چۈنكى، ھازىرنىڭ ئۆزىدىنمۇ جۇڭ-

گونىڭ 1 مىليارد 200 نەچچە مىليون نوپۇسلۇق غايەت زور ئىستېمال بازىرى دۆلىتىمىزنىڭ خەلقئارا دىپلوماتىيىدىكى كوزىدە رى ھېسابلىنىۋاتىدۇ. نۇرغۇن دۆلەتلەرنىڭ رېئاللىقى نوپۇس كۆپ، زېمىن كىچىك دېگەن بۇ باھانىنى تۈزۈشكە تۈزۈشكە كېلىدۇ. مىسالى، ياپونىيە يۇرتىمىز شىنجاڭنىڭ تۆتتىن بىرىگە توغرا كېلىدۇ، يېرى تاغلىق، كان بايلىقى ئىنتايىن كەمچىل بىر ئارال دۆلىتى. بۇ دۆلەت 2 - دۇنيا ئۇرۇشىدا مەغلۇپ بولۇپ، نۇرغۇن ئۇرۇش چىقىمى تۆلىگەن، خاراۋابىلىككە ئايلىنىپ قالغان. لېكىن، ياپونىيىلىكلەرنىڭ ئەقلى بۇ دۆلەتنى ناھايىتى تېزلا خارابە ئىچىدىن تىك تۇرغۇزدى. ئارىدىن 30 يىل ئۆتەر - ئۆتمەي ياپونىيە بىر سەكرەپلا دۇنيادىكى دەرىجىدىن تاشقىرى ئىقتىسادىي چوڭ دۆلەتكە ئايلاندى. مۇشۇ كىچىك ياپونىيىنىڭ ئاھالە سانى ئەڭ يېڭى ستاتىستىكىلاردىن قارىغاندا، 130 مىليون. دېمەك، ياپونىيىلىكلەرنىڭ ئەقلى، ساپاسى شىنجاڭنىڭ تۆتتىن بىرىدەك زېمىندا مۆجىزە ياراتتى. ياپونىيىلىكلەر نېمىشقا مۇۋەپپەقىيەت قازاندى؟ ئۇلار ئادەمنى كۆپ دەپ پىسخىك يۈك ئارتىشنىڭ ئورنىغا ئادەمنىڭ ئەقلىنى غايەت زور كۈچ دەپ، مۇشۇ كۈچنى ئېچىشقا ئاتلاندى. ئەقلىنى تەرەققىياتىنىڭ ھەل قىلغۇچ ئامىلىغا ئايلاندۇردى. جۇڭگودەك زېمىنى كەڭ، بايلىقى مول، خەلقى ئەمگەكچان، دېڭىزغا چىقىش ئېغىزى ھېسابسىز كەڭرى دۆلەت ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ ياخشى مىسال. نېمىشقا ياپونىيىنىڭ 130 مىليون ئادىمى بارلىققا كەلتۈرگەن مۆجىزىنى جۇڭگونىڭ 1 مىليارد 200 مىليوندىن ئارتۇق ئادىمى بارلىققا كەلتۈرەلمەيدۇ؟ ناۋادا بىز ياپونىيىگە ئۆزىمىزنى سېلىشقا تۇرساق ياكى ياپونىيىدەك ئەقلىنى كۈچكە ئايلاندۇرىدىغان ئۇ سۈلنى تېپىپ چىقالساق، 9 مىليون 600 مىڭ كۆادرات كېلو-مېتىردىن ئارتۇق زېمىنى بار جۇڭگودا 1 مىليارد 200 مىليوندىن ئارتۇق ئادەمنىلا ئەمەس، پۈتكۈل دۇنيانىڭ ئادىمىنى بېقىپ كې-

تىش مۇمكىن. بۇنداق دېگەنلىك نوپۇسنى تىزگىنلەش ياخشى ئىش ئەمەس دېگەنلىك ئەمەس. جۇڭگودا ھەقىقەتەن نوپۇسنى تىزگىنلىمىسە بولمايدۇ. ھازىرقى تەدبىرلەرمۇ تېخى كەملىك قىلىدۇ. ئاقما نوپۇسلار ئارىسىدىكى نوپۇس تىزگىنلەش خىزمىتىنىڭ نۇرغۇن يوقۇقلارغا تولغانلىقى، نوپۇس بىلەن تەرەققىيات ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىشنىڭ تېپىپ چىقىلماسلىقى جۇڭگونىڭ نوپۇس سىياسىتىگە قىلىنغان ئېغىر خىرىس. بىز نوپۇس تىزگىنلەش بىلەن بىرگە پۇقرالارنىڭ ساپاسى ھەققىدىمۇ ئويلىنىپ بېقىشىمىز كېرەك.

ئۇنداقتا، جۇڭگولۇقلارنىڭ ساپاسى نېمە ئۈچۈن شۇنداق تۆۋەن؟ بىز بۇنى چۈشىنىش ئۈچۈن جۇڭگولۇقلارنىڭ قىممەت قارىشى ھەققىدە ئويلىنىپ بېقىشىمىز كېرەك. بىر مىللەتنىڭ قىممەت قارىشىدىن شۇ مىللەتنىڭ ساپاسىنى ھېس قىلىشىمىز مۇمكىن.

جۇڭگونى تۇنجى قېتىم بىرلىككە كەلتۈرگەن بۈيۈك چىن ئىمپېراتورى، تىيەنشۈيلۈك ئات باقارنىڭ ئوغلى چىن شىخۇاڭ دۇنيا تارىخىدا پىلانلىق، مەقسەتلىك كىتاب كۆيدۈرۈشنىڭ مۇددەمىسىنى ئاچتى (بەلكىم باشقا ئەللەردىمۇ شۇنداق ئىشلار باردۇر. لېكىن مۇئەللىپكە مەلۇم ئەمەس). كىتاب كۆيدۈرۈش تەلۋىلىكى بىر ئىرىسى گېن سۈپىتىدە جۇڭگولۇقلارنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئورۇن ئالدى. ئارگېنتىنا يازغۇچىسى بورخېسنىڭ تەھلىلىگە قارىغاندا، چىن شىخۇاڭنىڭ كىتاب كۆيدۈرۈشتىكى مەقسىتى ئۆزى پادىشاھ بولۇشتىن ئىلگىرىكى تارىخنى پۈتۈنلەي يوقىتىپ تاشلاپ، ئۆزىنى تارىختىكى تۇنجى پادىشاھ دەپ ھېسابلىتىش ئۈچۈن ئىكەن. بەلكىم چىن شىخۇاڭنىڭ باشقا ئويلىرىمۇ بار. دۇر. قانداقتۇر ئىسپاتلارنى تېپىپ، بۇلار ھاكىمىيەتتىمگە خىرىس قىلار دەپ ئويلىغاندۇ؟ شۇنىڭدىن كېيىن كىتابلار داۋاملىق

كۆيدۈرۈلۈپ تۇردى. ھەتتا بۇنىڭدىن 32 يىل بۇرۇنقى «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دىمۇ ماۋزېدۇڭدەك مەشھۇر سىياسىئون، مۇتەپەككۈر ھايات تۇرۇپ كىتاب كۆيدۈرۈلدى. مىسالى، 1966 - يىلى قەشقەر ھېيتگاھ مەيدانىدا كىتابلار ئاسمان - پەلەك دۆۋىلىدە نىپ ئوت يېقىلغاندا، بۇ ئوت نەچچە كۈن كۆيگەن، ھەتتا ھېيتگاھتىن بىر نەچچە كىلومېتىر يىراقلىقتىكى بەشكېرەملىكلەر، مۇ، شەھەر ئەتراپىدىكى باشقا يېزا كىشىلىرىمۇ ئۆز مەھەللىسىدە تۇرۇپ، بىر مىللەتنىڭ روھىي خەزىنىسى بولغان جاۋاھىرلارنىڭ قانلىق يالقۇنىنى كۆرگەن. نۇرغۇن ئېسىل كىتابلار شېرىن چۈشكە ئوخشاش كۆيۈپ كۈلگە ئايلانغان.

جۇڭگودا يەنە ئەزەلدىن بىلىملىك كىشىلەر ھاكىمىيەتكە خىرىس قىلىندۇ، تولا كىتاب ئوقۇغان ئادەم ھۆكۈمەتكە پۈت ئاتىدۇ، دەيدىغان ئىدىيە ھۆكۈم سۈرۈپ كەلدى. كۈلپەت ۋە رىيازەت زامانىنىڭ زىيالىيلارغا بېرىدىغان ئەڭ چوڭ ئىككى مۇكاپاتى بولدى. ھەتتا «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دا «ئادەم قانچە بىلىملىك بولسا، شۇنچە ئەكسىيەتچى بولىدۇ» دېگەن ئىدىيە ئوتتۇرىغا چىقتى.

كىتاب كۆيدۈرۈش بىلەن جۇڭگودىكى زىيالىيلارنىڭ تەقدىرىنى باغلاپ تەھلىل قىلساق، دەرھال يەكۈنگە ئېرىشىمىز، ھەقىقىي ساپا ئۈچۈن ئۈزۈل - كېسىل ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش كېرەك. تەپەككۈردىن تارتىپ ئىسلاھ قىلىنىشى كېرەك. جۇڭگولۇقلارنىڭ ساپاسىنىڭ تۆۋەن بولۇشى ئۇلارنىڭ تەكرار - تەكرار ئىسلاھات ئېلىپ بېرىپ (1890 - يىللاردىكى ۋۇشۇ قانۇن ئۆزگەرتىش ئىسلاھاتىدىن باشلاپ يېقىنقى بىر نەچچە قېتىملىق ئىسلاھاتقاچە) تەكرار مەغلۇپ بولۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» نى ئالساق، ئۇ ئەسلى مەدەنىيەت جەھەتتە زور ئىسلاھات ئېلىپ بېرىپ، نەچچە مىڭ يىللىق فېئودالىزىملىق تۈزۈم جۇڭگولۇقلارنىڭ ۋۇجۇدىغا ئورنىتىۋەتكەن پاس-

كىنىچىلىقلارنى تازىلىماقچى، قان يېڭلاش ئېلىپ بېرىپ، جۇڭگولۇقلارنىڭ ئىدىيىسىدىكى تەرەققىياتقا توسقۇن بولىدىغان ئامىللارنىڭ يىلتىزىنى قۇرۇتماقچى ئىدى. لېكىن، بۇ ئىنقىلاب تەپەككۈر ئىنقىلابىنى ئۆزىگە تۈرتكە قىلمىغان بولغاچقا، بۆشۈكىدىلا تۇنجۇقۇپ سۈيىقەستچىلەر تەرىپىدىن پايدىلىنىپ كېتىلدى. مەدەنىيەتنى ئىسلاھ قىلىش ئورنىغا مەدەنىيەتنى خانىۋەيران قىلىپ، 20 - ئەسىر تارىخىدىكى ئەڭ زور مەنىۋى پاجىئەلەردىن بىرنى پەيدا قىلدى. جۇڭگولۇقلار «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» پەيدا قىلغان بۇ پاجىئەلەرنىڭ دەردىنى بەلكىم يەنە خېلى بىر مەزگىلگىچە تارتىدۇ. خۇلاسە كالا، نادان مىللەتنىڭ ئىنقىلابى مېۋىسى ھەمىشە باشقىلارنىڭ ئويۇنچۇقىغا ئايلىنىپ قالىدۇ ياكى سۈيىقەستچىلەرنىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈن پايدىلىنىپ كېتىلىدۇ. ساپانى يۇقىرى كۆتۈرۈش ئۈچۈن تەپەككۈر شەكلىنى ئىسلاھ قىلىش كېرەك. تەپەككۈر شەكلىنى ئىسلاھ قىلىش ئۈچۈن مائارىپ شەكلىنى ئىسلاھ قىلىش كېرەك. مەنسەپدار تەربىيەلەيدىغان، سىياسىي يۆنىلىش ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرىدىغان جۇڭگو مائارىپى قۇرۇلمىسىدىن تارتىپ زاپچاسلىرىغىچە ئىسلاھ قىلىنىشى كېرەك. ئىمتىھاندىن ئۆتۈپ مەنسەپكە ئولتۇرىدىغان، پۇلغا مەنسەپ ساتىدىغان ئۆزگىچە ئەنئەنىگە ئىگە جۇڭگودا ئۆتمۈشتىكى بەزى ئىشلارنى تەكرارلانمايدۇ، دېگىلى بولمايدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ ساپاسىدىن ئېيتقاندىمۇ، بىزدە نۇرغۇن مەسىلىلەر بار. بىزدىكى ئەڭ ئەجەللىك مەسىلە تەپەككۈر ئەندىزىمىز بىلەن نۆۋەتتىكى مائارىپىمىز ئوتتۇرىسىدىكى ماسلىشالماسلىق، تەپەككۈر قۇرۇلمىمىزدىكى روھىي چۈشكۈنلۈك كەلتۈرۈپ چىقارغان ھەر خىل ئىسكەنجىلەردۇر. تەپەككۈرى ئەنئەنىنىڭ ئۆلۈكى ئىسكەنجىسىدە قالغان ئادەم مەڭگۈ ئىجادچانلىقنىڭ ئارام-بەخش ۋەھىيىسىنى ئاڭلىيالمايدۇ.

شېئىرنىڭ تراگېدىيىسى — مىللەتنىڭ تراگېدىيىسى

1

«ھەقىقەت ئېگىلىدۇ، سۇنمايدۇ» دېگەن بۇ ماقال ئارىمىزدا خېلى ئۇزۇن دەۋر سۈرۈپ كەلدى. ھەقىقەت ئەۋرىشىملىكى كۈچلۈك بولغان بىر خىل ئوبيېكتىپ سۈپىتىدە مېڭىمىزدىن ئورۇن ئېلىپ، ئەزەلدىن جەسۇرلۇق مەنىسىدىن كۆرە ئاياللىق ئەۋرىشىملىك مەنىسىگە ئىگە بولۇپ قالدى. فىزىكىلىق قانۇندىن يەتلەر بويىچە ئېيتقاندىمۇ، ئېگىلىپ بولۇپ ئەسلىگە كەلگەن ھەقىقەت شەكىلدە مەلۇم ئۆزگىرىش ياشىغان ياكى زېدىلەنگەن، ئەسلىدىكى ھەقىقەتتىن مەلۇم دەرىجىدە پەرقلىنىدىغان ھەقىقەت بولۇپ قالىدۇ. بىزنىڭ كۆزدە تۇتۇۋاتقىنىمىز چىن مەنىسىدىكى ھەقىقەت بولىدىكەن، ھەرگىز ئېگىلمەسلىكى، بېسىمغا ئۇچرىدىغاندا ئېگىلىش ئورنىغا سۈنۈپ كېتىشى كېرەك ئىدى. مانا مۇشۇنداق قىلغاندىلا ھەقىقەتنىڭ قەلبىمىزدىكى ئوبرازى خۇنۇك-لىۋىكتىن خالىي بولاتتى. بىز ھەقىقەتتىن مەھرۇم قالغاندا ھەقىقەت ئېگىلەر دەپ ئەمەس، بەلكى ھەقىقەت يوقاپتۇ دەپ چۈشەندىگەن بولار ئىدۇق. ھەقىقەتنىڭ مەنىسىدىن بىر خىل ساپلىق، جەڭگىۋارلىق يېغىپ تۇرغان بولاتتى.

روھىمىزدىكى ھەقىقەتنىڭ ماھىيىتىنى خۇنۇكلەشتۈرۈپ قويغان بۇ خىل ئەۋرىشىملىك يېقىنقى بىر نەچچە يىلدىن بۇيان روھنىڭ ئەينىكى بولغان شېئىرىيىتىمىزگىمۇ يۇقتى (ياق، شې-ئىر روھنىڭ ئەينىكى ئىكەن، بۇ خىل كېسەل ئەڭ ئاۋۋال

روھىيىتىمىزگە يۇققان. روھىمىزدىكى جەسۇرلۇق، جەڭگىۋارلىق، چۇسلۇق شۇنىڭدىن كېيىن ئەۋرىشىملىككە، ئېلاستىكىلىققا ئورۇن بەرگەن. روھتىكى بۇ ئۆزگىرىش شېئىرىيەتتە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان بولۇشى مۇمكىن). شېئىرىيەتتىكى ئەسلىدىكى مەزمۇن، ئېستېتىكا جەھەتتىكى ئەۋرىشىملىك، نازىنلىق مەنىسىدىكى ئەۋرىشىملىككە قارشى يۆنىلىش جەھەتتىكى، خادىش جەھەتتىكى ئەۋرىشىملىك پەيدا بولدى. بىزنىڭ بۇ يەردە مۇھاكىمە قىلىدىغىنىمىز كېيىنكى مەنىدىكى «ئەۋرىشىملىك» تۇر.

1) شائىرلارنىڭ ئىدىيىسىدىكى ئەۋرىشىملىك

مەلۇم سەنئەتكار بەدىئىي ئىجادىيىتىدە مەلۇم پەللىلە ياراتقاندا، ئوقۇرمەن ئۇنىڭ پەللىسىگە يېتىپ سەنئەتكاردىن يېڭى پەللىلە، يېڭى سەكرەش تەلپ قىلغاندا، سەنئەتكارنىڭ، جۈملىدىن شائىرنىڭ ئۆز ئىجادىيىتىدە مەلۇم سەكرەش ھاسىل قىلىشى، يەنى قاسىراق تاشلىشى بولۇپ تۇرىدىغان ھادىسە. بۇ خىل قاسىراق تاشلاش ھادىسىسىدە شائىر ئىدىيە ۋە بەدىئىيلىكتە يەنە بىر بالداق يۇقىرى سەكرەيدۇ ياكى شېئىرنىڭ مەنىسىگە قاراپ يەنە بىر قەدەم يېقىنلايدۇ. بۇ خىل قاسىراق تاشلاش بىر خىل زۆرۈر-رىيەت، ئەدەبىيات تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدىغان ھەرىكەتلەردىن دۈرگۈچ كۈچ. قاسىراق تاشلاش ماھىيەتتە شائىر ئىدىيىسىنىڭ ۋايىغا يېتىپ تاۋلىنىشى، بەدىئىي ماھارىتىنىڭ ئۆلمەس ھاياتىي كۈچىگە ئىگە بولۇشىدۇر.

لېكىن، يېقىنقى بىر نەچچە يىلدىن بۇيان شائىرلارنىڭ ئىجادىيىتىدىكى باشقىچىرەك بىر خىل مەنىدىكى سەكرەش، قاسىراق تاشلاش ھادىسىسى ئوقۇرمەنلەرنى ئويلىاندۇرۇپ قويدى. ئۇ قۇتۇپتىن بۇ قۇتۇپقا سەكرەش، يەنى ئىجادىيىتىدە مەلۇم خاسلىق ياراتقان شائىرلارنىڭ ئۇسلۇبىنى دوراش، شېئىردا ئوتتۇرىغا قويغان پىكىرلىرىنى سۇيىستېمال قىلىش، ئىدىيە ئوغدىرىلاش، پىكىر كۆچۈرۈش، بۈگۈن بىر خىل خاھىشتا، مەلۇم

بىر كۆز قاراشتا ئەسەر يازسا، ئەتىسى ئۇنىڭدىن ۋاز كېچىپ باشقىچە رەڭ بىلەن پەيدا بولۇش، مەلۇم بەدىئىي ئۇسلۇب ياردەمچىسىغا ئىنتىلمەسلىك ياكى بۇ ھەقتە ئىزدەنمەسلىك بۇ خىل ھالەتنىڭ دەلىلى. ئەمدىلا يېزىشقا كىرىشكەن بىر ھەۋەسكارنىڭ ئىجادىيىتىدە بۇ خىل ھالەتلەر كۆرۈلسە كەچۈرۈۋېتىلىشى مۇمكىن. چۈنكى، خېلى كۆپ شائىرلارنىڭ ئىجادىيەت ھاياتىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى مەزگىلى بۇ خىل ھالەتتىن مۇستەسنا بولغان ئەمەس. لېكىن بۇ خىل ھالەت بۇ ساھەدە يورغىلاپ يۈرگىنىگە خېلى ئۇزاق بولغان، ئىككى - ئۈچ يۈز پارچە شېئىر ئېلان قىلدۇرغان دەپ تەرجىمىھالى ئېلان قىلىنىۋاتقان قەلەم ئىگىلىرىنىڭ ئىجادىيىتىدەمۇ كۆزگە چېلىقىدۇ. ھەتتا بۇ ساھەدە خېلى پېشقەدەم بولۇپ قالغان كىشىلەرمۇ بۇ ئەھۋالدىن خالىي ئەمەس. نېمە ئۈچۈن بۇنداق ھالەت كېلىپ چىقىدۇ؟ ئىجتىمائىي تۇرمۇش رەڭگا - رەڭ ۋە باي. بىز جاپالىق مەشىق، ئىزدىنىش ئارقىلىق تەپەككۈرىمىزنى چېنىقتۇرساق، ئادەتتىكى شەيئىلەرنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئالاھىدىلىكلەرنى قېزىپ چىقىشقا تىرىشساق، ئومۇمىيلىق ئىچىدىن ئۆزگىچىلىكلەرنى بايقىساق، بۇ خىل ھالەتتىن تامامەن قۇتۇلۇش مۇمكىن.

80 - يىللارنىڭ ئاخىرى «گۇڭگا شېئىر» ھەرىكىتى ئەۋجىگە چىققاندا، نۇرغۇن شائىرلىرىمىز «گۇڭگا شېئىرنىڭ سەدەت تەشەببۇسى نېمە؟ بارلىققا كېلىش ئاساسى نېمە؟» دېگەنلەرنى چۈشىنىپ - چۈشەنمەي بۇ كوچىغا سىغىدىلىپ كىرىپ قالدى. ئاخىرىدا ئەدەبىيات تارىخىمىزدا ئىنتايىن ھەل قىلغۇچ بىر ئىسلاھات سۈپىتىدە باشلانغان ھەرىكەتنى خۇنۇكلەشتۈرۈپ قويغىلى تاس قالدى. بۇ خىل قۇيۇننىڭ تەسىرىدە نۇرغۇن تالانت ئىگىلىرى قەلىمىنى بۇزۇۋېلىپ، تەرجىمىدىكى قارىغۇلۇقنىڭ قۇربانى بولۇپ كەتتى.

1990 - يىللارنىڭ بېشىدا ئادىل تۇنىياز شېئىرىيەت زېمىنى

ئىندىكى يېڭى كۈچ سۈپىتىدە كۆتۈرۈلۈپ چىقىپ، خېلى زور دەرىجىدە شاۋقۇن پەيدا قىلدى. ئارىدىن كۆپ ئۆتمەي نۇرغۇن ساختا «ئادىل تۇنىياز» لار پەيدا بولدى. ئوقۇرمەن، ئويلاپ بېقىڭ، بىر يېڭى پىكىرنىڭ تەبىئىي تۇنجى قېتىم تېتىغىنىڭىزدا قانداق نۇيغۇدا بولىسىز؟ ئاۋادا ئۇنى چايناۋەرسىڭىزچۇ؟ سىزنىڭ ئېغىزىڭىزدىن ئاشقىنىنى يەنە بىرەيلەن چاينىسىڭىزچۇ؟ پىكىرنىڭ قىممىتى ئۇنىڭ يېتىلگىنى ۋە چوڭقۇرلۇقىدا، دوراش ماھىيەتتە بىر خىل سۈپىتىستېمالچىلىق، لېكىن بۇ خىل سۈپىتىستېمالچىلىقنىڭ زىيىنى يەنىلا سۈپىتىستېمال قىلغۇچىغا بولىدۇ، خالىسى ئالتۇننى قانچىلىك سۈپىتىستېمال قىلىپ بېقىڭ، ئۇ مانا ئالتۇندۇر. ھەقىقەتتە ھەم شۇنداق. لېكىن سىز قىلغان سۈپىتىستېمال مەڭگۈ ئالتۇن بولۇشقا قادىر بولالمايدۇ. بۇ خىل ئەھۋالنىڭ پايدىسى يوقمۇ ئەمەس. تەقلىد قىلىنغۇچى تەقلىد ئەمەس، لارىدىن، پىكىر ئوغرىلىرىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن تېخىمۇ كۆپ قاسىراق تاشلاشقا، پىكىرنى يىتىرىلمەس بەدئىيلىككە ئېلىپ بارىشقا مەجبۇر بولىدۇ. نەتىجىدە بۇ خىل ئەھۋال دەۋرىنىڭ ئۆلمەس مەنئەتكەرلىرىنىڭ توغۇلۇشىغا تۈرتكە بولىدۇ. لېكىن، ئەدەبىي تەتقىقات ساغلام رولغا ئىگە بولالمىغان جەھەتتە بۇ خىل ھالەت نۇرغۇن يول ئىزدەۋاتقانلارنىڭ ئابۇت بولۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

(2) گېزىت - ژۇرناللار ئېقىمى

ئۇيغۇرلارنىڭ «دوزاخقا كىرسەممۇ كۆنۈپ كېتىمەن» دەيدىغان ئوسال، چىركىن مەجەزى بۇ خىل ئېقىمنىڭ بارلىققا كېلىشىدە ھەل قىلغۇچ رول ئوينىدى. نۇرغۇن شائىرلىرىمىز جەمئىيەتتىكى شۇ تەلەپكە ناھايىتى تېزلا ئاۋاز قېتىپ، ساپ سەنئەتكە باشلاپ بارىدىغان يولدىن ئېزىپ يۈرىكىدىن چىن مۇھەببەت بىلەن پىششىق چىقىمىغان ساختا ھېسسىياتلىق شېئىرلىرىنى ئوتتۇرىغا چىقاردى. ئاتالمىش «پۇل ئامانەت ئەدەبىياتى»، «سوغۇرتا ئەدەبىياتى»

بىياتى ، « يول ئەدەبىياتى » ، « باج ئەدەبىياتى » قاتارلىق « ئەدە-
 بىيات ئېقىملىرى » پەيدا بولدى . مۇكاپاتلىق باھالاش پائالىيەتلى-
 رى ئۆتكۈزۈلدى . ھەر قايسى مەتبۇئاتلارنىڭ تەلىپىنى چۈشىنىپ
 يەتكەن ئاپتورلار ئۆزىنىڭ ئۆلچىمى بويىچە ئەمەس ، تەھرىر بۆلۈ-
 مىنىڭ ئۆلچىمى بويىچە ئەسەر يازىدىغان ، بۇيرۇتمىغا ئاساسەن
 مال تەييارلايدىغان ھۈنەرۋەنگە ئايلىنىپ قالدى . ئۇلارنىڭ بىر
 يەردە ئەسەر ئېلان قىلىش يولى ئېتىلىسە ، يەنە بىر يەردە يول
 ئېچىلىپ تۇردى . ئۇلار ئوقۇرمەنلەرنىڭ تەلىپى نېمە ؟ خەلقنىڭ
 روھىي دۇنياسىدا نېمىلەر يوشۇرۇنۇپ ياتىدۇ ؟ نېمىلەرنى قېزىش
 كېرەك ؟ دېگەنلەرگە دىققەت قىلماي ، مال سالىدىغان چار بازار-
 چىغا ئايلىنىپ قالدى . ئۇلارنىڭ ئەسىرىنى ئەدەبىي ئەسەر دېگەن-
 دىن كۆرە ، تاۋاز دېسە بەكمۇ مۇۋاپىق بولىدۇ .
 تەكىتلەپ قويۇش كېرەككى ، مەتبۇئات خەلقىنىڭ ئىدىيىسى-
 نى يېتەكلەيدىغان ماياك . ھەر بىر مەتبۇئات ئۆزىگە خاس ئالاھى-
 دىلىككە ، ئۆزىگە خاس قىممەت قارىشىغا ئىگە بولسا ، بۇ بىر
 مىللەت ئەدەبىيات - سەنئىتىنىڭ بەختى . ناۋادا ئۇ تەھرىرلەرنىڭ
 سەۋىيىسىگە ئاساسەن ئامالسىز ھالدا ئىنگىسىگە خاس خاراكتېرگە
 ئىگە بولۇپ قالدىغان ، تۇتانسىز ، سۇيۇق ئەھۋالغا چۈشۈپ قال-
 سا ، ئۇ بىر پاجىئە . بۇ پاجىئە ئەدەبىياتنىڭ پاجىئەسى ، شۇنداقلا
 پۈتۈن مىللەت روھىنىڭ پاجىئەسى .

ئۇيغۇرلاردىكى گېزىت - ژۇرنال ئېقىمى مەتبۇئاتچىلىقنىڭ
 رولىنى چۈشىنىشتىن كېلىپ چىققان ، ئەتراپىغا بىر خىل خا-
 ھىش ، بىراخىل ئىدىيىدىكى ئاپتورلار يىغىلغان ئېقىم بولماس-
 تىن ، ئامالسىز ھالدا شەكىللەنگەن مەتبۇئات پۈچەكلىمىنىڭ
 بېشارىتىدۇر . لېكىن ، بۇنداق دېيىش ئارقىلىق ئۇيغۇر مەتبۇئات-
 چىلىقىدىكى يول باشلاپ مېڭىۋاتقان ، چېن مەنىسىدىن مەتبۇئات-
 نىڭ رولىنى چۈشەنگەن ۋە ئۆز مەتبۇئاتىنى ئۆزگىچە خاراكتېرگە
 ئىگە قىلىپ ، مىللەت مەدەنىيەت خەزىنىسىدىكى ئۆزگىچە تەمگە ،

پۇراققا ئىگە بىباھا گۆھەرگە ئايلاندۇرۇشقا تىرىشىۋاتقان نەشرىياتچىلار يوق ئەمەس، لېكىن باز دېگەندىمۇ سانى بەك ئاز.

3) يۇلغانغان خار اکتېر

ئىنساننىڭ ئازابىنى ئىپادىلەش، ئىنساننىڭ تۇيغۇدۇنياسىدىكى قىزىش يېقىنقى دەۋردىكى شېئىرلارنىڭ مۇھىم بىر يۈزلىنىشى. لېكىن بۇ خىل يۈزلىنىشكە بەزى چاكىنا ئامىللارمۇ ئارىلىشىپ قالدى. شېئىرلاردا ئوتتۇرىغا چىققان ئەرلىرىك قەھرىمانلارنىڭ ئۆز سۆيگۈنىگە كۆز ياشلىرى ئارقىلىق قوللۇق بىلدۈرۈشى، يېلىنىپ - يالۋۇرۇشلىرى تەپەككۈرى ئويغاق ئوقۇرمەنلەر بىزنىڭ كالىسىدا يىگىتلىرىمىزگە نېمە بولدى؟ دېگەن گۈماننى پەيدا قىلىپ قويدى. ئەجاپ، يىگىتلىرىمىزدە ئەر كەكلىك خار اکتېر ئاجىزلاپ قالغاندىمۇ؟ مىللىتىمىز يىگىتلىرى ئەزەلدىن قىزلارغا تىك تۇرۇپ تەلەپ قويۇپ، تىك تۇرۇپ ئۇلارنىڭ مۇھەببىتىگە ئېرىشىپ كەلگەن. ئۇلاردىكى ئەرلىك جاسارەت، قەھرىمانلىق، ھەققانىيەتكە بولغان پىداكارلىق، ئۇرغۇپ تۇرغان ئەر كەكلىك سېھرىي كۈچى قىزلىرىمىزنىڭ يۈرىكىنى ئەسىر قىلىدىغان ئەڭ چوڭ دەسمايە ئىدى. ئۇلار ھەرگىز كۆز ياشلىرى ئارقىلىق مۇرادىغا يېتىشكە ئۇزۇنمىغان. كۆز يېشى يىگىتلىرىمىز نەزىرىدە بىچارىلىكنىڭ، ئەرلىك خار اکتېرگە خائىنلىق قىلغانلىقىنىڭ ئىپادىسى بولۇپ قالغان. ئۇلارنىڭ كۆكسىدىن قان چىقسا چىققانكى كۆزىدىن ياش چىقمىغان.

قىزلىرىمىز قەھرىمانلارچۇ؟ ئۇلاردىن ھوللىۋودنىڭ پۇرىقى كەلسە كېلىدۇكى، ئۆزگىچە سېھىرگە ئىگە شەرقچە سۆيگۈ ئەخلاقى ئۇلار ئۈچۈن ناتونۇش. ئۇلار ئاشىقى ئۈچۈن ھەممە نەرسىنى مىنۇت، سېكۇنت ئىچىدىلا تەقدىم قىلىۋېتىشكە تەييار. ئۇلار مۇھەببەتكە شۇنچىلىك تەشناكى، سەۋر قىلىشقا، ھايا قىلىشقا تاقىتى يوق. بۇنداق شېئىرلارنى ئوقۇغان كىشىنىڭ قەلبىدە قىزلىرىمىزغا نېمە بولدى؟ بۇلار شەرم - ھايانى ھاياتىدىن ئۇلۇغ

كۆرىدىغان ئۇيغۇر قىزلىرىمۇ، ئەمەس؟ دېگەن سوئال پەيدا بولىدۇ. بۇ ھەرگىز ساغلام ئىش ئەمەس. ئۇيغۇر قىزلىرى ئەزەلدىن شەرم - ھاياسى، قىزلىق مەغرۇرلۇقى بىلەن ئۆز گۈزەللىكىگە تېخىمۇ ئۆلمەس قىممەتلەرنى قاتقان.

شېئىر ئىنساننىڭ بارلىق ئاقا - تۇقا ھېسسىياتىنى مۇنداقلا خاتىرىلەپ قويدىغان نەرسە ئەمەس، بەلكى ئىنساننىڭ ئەڭ پاك، كىز، ئەڭ ھەقىقىي ھېسسىياتىنى مىللىيلىك ئاساسىدا قىزىپ چىقىدىغان، شۇ ئاساستا ئىنساننى تېخىمۇ يۈكسەلدۈرۈش، ئۆزىنى تونۇتۇش رولىغا ئىگە ئۇلۇغۋار سەنئەت.

ئۇنىڭدىن باشقا، شېئىرنى پۇچەكلەشتۈرۈۋاتقان شۇنداق ئادەملەر باركى، ئۇلار شېئىرنى يېزىش ئۈچۈنلا يازىدۇ. ئۇلاردا شېئىرغا نىسبەتەن سەنئەتكارغا خاس بولغان مەسئۇلىيەتچانلىق يوق. ئۇلارنىڭ شېئىرلىرىدا قايناپ تۇرغان چىن ھېسسىيات كەم، پىكىرنىڭ تايىنى يوق ياكى پىششىقلاپ ئىشلەنمىگەن...

2

ھازىر جەمئىيەتىمىزدە شېئىرغا نىسبەتەن بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان ئىككى خىل قاراش پەيدا بولدى. بىرىنچىسى، شېئىرنى ۋاقتى ئۆتكەن سەنئەت دەپ قاراپ، (گەرچە بۇ قاراش ئوچۇق - ئاشكارا ئېيتىلمىسىمۇ) شېئىرغا ئېتىبار بەرمەيدىغان، شېئىردىن قاچىدىغان خاھىش. ئىككىنچىسى، جەمئىيەت نېمە كويدا، مىللەت نېمە كويدا كارى يوق، شېئىرغا مەجنۇنلارچە بېرىلىپ، ئەدەبىيات، شېئىر ھەممىنى ھەل قىلىدۇ دەپ قاراش. بەيلى بۇ ئىككى خىل قاراش قانچىلىك ئىلمىيلىككە ئىگە بولسۇن ياكى بولمىسۇن، كۆز يۈمغىلى بولمايدىغان بىر پاكىت - جەمئىيەت شېئىردىن يىراقلىدى. بۇ خىل يىراقلىق ئۆز مۇشسىمىزدىن شېئىرنى مەننى يىراقلاشتۇرۇپ، ھېسسىياتىمىزدا شېئىرنى

تۇيغۇ بولماسلىق ھالىتى كېلىپ چىقتى. شېئىردىن يىراقلىق شىشىنى پۈتۈنلەي شېئىرىيەتنىڭ ئۆز خاتالىقىدىن، كېسەلمەنلىك كىدىن كېلىپ چىققان ھادىسە دېيەلمەسەكمۇ، جەمئىيەت تەرەققىياتىدىكى تېزلىك، سەنئەت شەكىللىرىدىكى يېڭى تەرەققىياتنىڭ شېئىردىن يىراقلىشىشتا ئويتىغان رولىنى نەزەردىن ساقىت قىلالمايمىز. لېكىن، ئىجتىمائىي تەرەققىياتى بىزنىڭكىدىن تېز بولۇپ كېتىۋاتقان تەرەققىي قىلغان ئەللەردە بۇ ھادىسە مەۋجۇت بولسىمۇ، ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان بىر ئىش — ئۇلار شەكىل جەھەتتە شېئىردىن يىراقلىغان بىلەن ماھىيەتتە مەنە، تۇيغۇ نۇقتىسىدا شېئىردىن يىراقلىمىغان، ھەر قانداق بىر ئىشنى شېئىرغا ئوخشاش شېئىرىي مەنىگە، تۇيغۇغا ئىگە قىلىپ تۇرۇپ قىلىدىغان بولغان. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، مۇۋەپپەقىيەتلىك بىر سىياسىي ئويۇن، سودا ماھىيەتتە گۈزەل بىر شېئىر...

3

دۇنيادا ھازىرغا قەدەر مەلۇم بولغان ئەدەبىيات - سەنئەت ھەققىدىكى ئەڭ بۇرۇنقى، ئەڭ مۇكەممەل ئەسەر ئارىستوتېلنىڭ «پوئېتىكا» (شېئىر سەنئىتى) دېگەن ئەسىرى. ئارىستوتېل بۇ ئەسىرىدە بارلىق سەنئەت ئەسەرلىرىنىڭ نامىنى شېئىرىيەت دەپ ئاتىغان. ھەر قانداق بىر ئەدەبىيات نەزەرىيىسى كىتابىدا ئانا ژانىر يەنىلا شېئىر. بۇ ھۆكۈمگە ھېچكىم قارشى ئەمەس. شۇنىڭدىن قارىغاندا شېئىر بىر خىل ئاقسۆڭەك سەنئەت. شېئىر تىلىمىزغا كۈچ بېرىدۇ، تىلىمىز شېئىردىكى ئوبراز ئارقىلىق مەنىگە، قۇۋۋەتكە ئىگە بولىدۇ. شېئىر پاكىز روھنى تاۋلاپ چىقىدۇ. شېئىردىن يىراقلاش، روھنىڭ ئەينىكى بولغان شېئىرنىڭ كېسەلمەنلىشىپ كەتكەنلىكى

ماھىيەتتە روھىمىزدىكى قاتماللىق، مۇجەللىك، سۇيۇقلۇق، قۇرغاقلىقنىڭ سىرتىغا تېپىپ چىقىشى. قەلبىمىزدە ھەق - ناھەق تۇيغۇسىنىڭ تۆۋەنلەپ كەتكەنلىكىدىن، ئومۇمىي خەلقنىڭ ھاياجان تۇيغۇسىنىڭ كەمەلەپ كەتكەنلىكىدىن بېرىلگەن بېشارەت. بىر شائىر مۇنداق دېگەن: «ناۋادا گىتلىر شېئىر ئوقۇيدىغان، شېئىر يازالايدىغان، شېئىرنى چۈشىنىدىغان ئادەم بولغان بولسا، ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى پارتلىمىغان بولاتتى». ئەمما گىتلىرنىڭ تارىخىنى تەتقىق قىلساق، ئۇبىر رەسسام، ئارستو-تېلىنىڭ قارىشىچە ئېيتقاندا ئۇمۇ بىر شائىر. ئامېرىكىلىق گېنېرال پاتتون بىر كىنودا (ئۆزىنىڭ تەرجىمىھالىدىن) دەيمەن: «بىز دەۋر يارىتىمىز، شائىرلار ئۇنى كۈيلەيدۇ» دېگەن. پاتتوننىڭ بۇ گېپىدىمۇ شېئىرى مەنە بار. بىز جەمئىيەتنى ئوبدان تەتقىق قىلىدىغان بولساق، بۇ ھۆكۈمنىڭ توغرىلىقىنى ھېس قىلىمىز ۋە ئىختىيارسىز مۇنداق يەكۈنگە كېلىمىز: سىياسىئونى يوق جەمئىيەت ياكى سىياسىئون بولۇشقا يول يوق شارائىتتا سىياسىئونلار شائىر بولىدۇ، ياكى لۈكچەك بولىدۇ. سىياسىئونلۇققا يول بار شارائىتتا شائىرلار سىياسىئون بولىدۇ. شېئىرنى سىياسىي شەكىلدە يازىدۇ. ناچارلىرى ياكى پۇرسەت تاپالمىغانلىرى شائىر بولۇشقا مەجبۇر بولىدۇ. مۇنداقچە ئېيتقاندا، شېئىرغا يېقىن، شېئىر ئوقۇشقا ئامد-راق، شېئىرى مەنە قوغلىشىدىغان خەلقلەر سىياسىي بىلەن شېئىرنىڭ تۇغقانلىقى تۈپەيلىدىن ھاياجانلىق تۇيغۇغا باي بولىدۇ. بۇنداق ھاياجانلىق تۇيغۇ روھىيەتتىكى چۈسلۈك، كەسكىنلىككە سەۋەب بولىدۇ. شۇنداقلا جەمئىيەتنى ناھايىتى ئوڭايلا ئىجتىما-ئىي ئىسلاھاتلارغا ھامىلىدار قىلىدۇ. بىزگە ئوخشاش شېئىردىن يىراقلاپ كېتىۋاتقان، تۇيغۇمىزدا پېقىرلىق ھۆكۈمران، غەد زەپ - نەپرىتىمىزنىڭ تايىنى يوق خەلقنىڭ ئەھۋالى ئەكسىچە بولىدۇ.

شېئىردىن يىراقلاش شېئىرىيەتتىكى كېسەلمەنلىكتىن بىر
بېشارەت. ماھىيەتتە ئۇ بىزنىڭ روھتىن، ئىماندىن، مەردلىك-
تىن، مىللىي پىسخىكىمىزدىن يىراقلاپ كېتىشىمىز، تەقدىرگە
تەن بېرىپ، تەقدىرىمىزنىڭ چۆلۈۋىرىنى ئۆز قولىمىزغا ئېلىش
يولىدىن يىراقلاپ كېتىشىمىز، خالاس...

فارابى: «ئادەم غەمكىن مۇزىكىلارنى ئاڭلىسا، غەمكىن
شېئىرلارنى ئوقۇسا غەمكىن، دەردلىك بولۇپ قالدۇ. جەڭگىۋار
مۇزىكىلارنى ئاڭلاپ، جەڭگىۋار شېئىرلارنى ئوقۇسا، مۇزىكا
بىلەن شېئىردىن ئىبارەت بىر تۇغقان سەنئەتتىكى روھ ۋۇجۇد-
مىزغا كۆچىدۇ» دېگەنىمىكەن. شېئىردىن يىراقلاش شېئىرىيەت-
مىزدىكى كېسەلمەنلىك، ئەدەبىياتقا خاس بولغان مەسىلە ئەمەس،
بەلكى روھىيىتىمىزگە، تەقدىرىمىزگە، خاراكتېرىمىزگە مۇنا-
سەۋەتلىك بولغان ھادىسە. بۇنىڭغا دىققەت قىلىش - قىلالماس-
لىق، ۋۇجۇدىمىزدا شېئىرىي نۇيغۇلارنى ئويغىتىش - ئويغىتال-
ماسلىق بىز تاللاشقا دۇچ كەلگەن مۇھىم يول. سەگەك بولايلى،
ئۈچىنچى يول مەۋجۇت ئەمەس!

شېئىر ۋە شېئىرىي مىللەت ھەققىدە

1. مەسىلىنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلۇش سەۋەبى

يېقىنقى بىر نەچچە يىلدىن بۇيان ئېلىپ بېرىلىۋاتقان مىللەت تىمىزگە قايتا باھا بېرىپ ئۆزىمىزنى تونۇش، شۇنداقلا 21 - ئەسىرگە يېڭى قىياپەت، يېڭى روھ بىلەن قەدەم قويۇشنى مەقسەت قىلغان ئىلمىي مۇھاكىمە دولقۇنلىرىدا مىللەتتىمىزنىڭ ئىجتىمائىي مەۋجۇتلۇقىنى سۈپەتلەيدىغان بىر قىسىم ئىسىملار ئوتتۇرىغا چىقتى. بۇ ئىسىملار ئىچىدە كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى بەكرەك جەلپ قىلغىنى «شېئىرىي مىللەت» دېگەن ئىسىم بولدى. «شېئىرىي مىللەت» دېگەن بۇ ئاتالغۇ ئۇنى «پەلسەپىۋى مىللەت»، «ئەقلىي مىللەت»، «ئىجتىمائىي مىللەت»، «زامانەۋى مىللەت»، «سىياسىي مىللەت»، «ئىلىم - پەن مىللىتى» دېگەن ئاتالغۇلار بىلەن سېلىشتۇرما قىلىش، شۇ ئارقىلىق مىللىتىمىزنىڭ نۆۋەتتىكى مەۋجۇتلۇق ھالىتىنى ئىلمىي ھالدا سۈپەتلەش مەقسىتىدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان. ئېنىق قىلىپ ئېيتقاندا، مىللەتنىڭ يۇقىرىقى بىر قانچە سۈپەتلىرىگە قارىمۇ قارشى ھالدىكى بىر خىل مىللىي سۈپەت ھېسابىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان. دۇنيانىڭ تەرەققىياتى ھازىرغىچە نۇرغۇن باسقۇچنى بېسىپ ئۆتتى، مىللەتلەرنىڭ تەرەققىياتىمۇ ئىجتىمائىي تەرەققىياتقا ماس ھالدا جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ باسقۇچلىرى بىلەن يانداشتى. ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە مەدەنىيەتكە قەدەم قويۇشنىڭ دەرىجىسى

ياكى ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتتىن پايدىلىنىش دەرىجىسى زامان ئىل-
غارلىقىنىڭ ئۆلچىمى بولدى. بۇ خىل ئۆلچەم كېيىن جەمئىيەت
تەرەققىياتىنىڭ قانۇنىيەتلىرىگە مەخگۇلۇك تامغا سۈپىتىدە بېسىل-
دى. ئىپتىدائىي جەمئىيەتتىكى ئىنسانلارنىڭ بەدىئىي تەپەككۈرى
ساددا رېئاللىق ئۇسلۇبىدا دۇنيانى قانداق ئەكس ئەتتۈرۈشتە ئىپادى-
لەنسە، قۇللۇق جەمئىيەتتە سېنىپىي زىددىيەتلەرنى قانداق تو-
نۇشتا ئىپادىلەندى. قۇللۇق جەمئىيەتتىكى ئىلغار مىللەتلەرنىڭ
سۈپىتى ئۇلارنىڭ قەھرىمانلىق داستانلىرىنىڭ سۈپىتىنى بەلگە
قىلدى. فېئوداللىق جەمئىيەتتە گۇمانىزىم بەلگە قىلىنغان بول-
سا، كاپىتالىستىك جەمئىيەتتە ئىلىم - پەن بەلگە قىلىندى.
قىسقىسى، دۇنيانىڭ تەرەققىياتىدا كىشىلەرنىڭ ساپاسى
(مىللەتنىڭ ساپاسى) ئۆزىنى، دۇنيانى ئىلمىي تونۇشتا ئىپادى-
لەندى. ئىنسانلارنىڭ قۇللۇق جەمئىيەتتىكى ئۆزىنى، دۇنيانى
تونۇشى قۇيۇق ھېسسىي تۈس ئۈستىگە قۇرۇلدى. شۇ سەۋەبتىن
بۇ باسقۇچلاردا ئىنسانلارنىڭ يارىلىشى ۋە تەبىئەت ھەققىدىكى ھەر
خىل ئەپسانە، رىۋايەتلەر بارلىققا كەلدى، ئىجاد قىلىندى. بۇ
ئەپسانە، رىۋايەتلەر ئىلمىيلىكنى ئەمەس، ئىلمىيلىكتىن ھالقى-
غان ھېسسىياتنى ئۆزىگە ئاساس قىلدى. فېئوداللىق جەمئىيەتكە
كەلگەندە، ئىنسانلارنىڭ دۇنيانى، ئۆزىنى تونۇشى نىسبەتەن ئىل-
مىيلىككە قاراپ يۈزلەندى. پەلسەپە دۇنيانى تونۇشتىكى قورال
سۈپىتىدە مەيدانغا كەلدى. ئەمما، ئىدىئاللىق ئاساسىي ئىقىم،
ماتېرىيالىزم قوشۇمچە ئىقىم بولدى. بۇ چاغلاردا ئىنسانلارنىڭ
دۇنيانى، ئۆزىنى تونۇشى بارغانسېرى ئىلمىيلىككە قاراپ يۈزلەن-
دى. قەدىمكى يۇناننىڭ پىلاتون، ئارىستوتېللىرى، جۇڭگونىڭ
كۇڭزى، مىڭزىلىرى، ئۇيغۇرلارنىڭ كۆمراچىۋا، فارابى، يۈ-
سۈپ خاس ھاجىپلىرى دۇنيانىڭ مۇشۇ خىل يۈزلىنىشىنىڭ ئەڭ
داغلىق شاھىتلىرىدۇر.

ئىنسانلار جەمئىيەتنىڭ كاپىتالىزم باسقۇچىغا قەدەم قويۇ-

شى پەلسەپىنى ئەمەلىي تەجرىبە مۇھىتى بىلەن تەمىنلىدى. بۇ خىل دۇنيانى تونۇشتىكى ئىلمىي، ئەمەلىي تەجرىبىلەر «ئىلىم - پەن» دېگەن نام بىلەن ئاتىلىپ، كاپىتالىستىك جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ بەلگىسىگە ئايلاندى. ئىنسانلار جەمئىيىتى كاپىتالىزم شەكلىدە قەدەم قويغان 20 - ئەسىر — ئىنسانلار- نىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتى ئاجايىپ مۇۋەپپەقىيەتلەر بىلەن تول- غان، دۇنيا ھەم مىسلىسىز دەرىجىدە ئىلمىيلەشكەن بىر باسقۇچ بولدى. بۇ باسقۇچتا ئىنسانلار جەمئىيىتى قولغا كەلتۈرگەن ئىلىم - پەن مۇۋەپپەقىيەتلىرى شۇنچىلىك مول بولدىكى، ئۇ ئىنسانلار ئۆز تارىخىدا قولغا كەلتۈرگەن بارلىق ئىلمىي مۇۋەپپە- قىيەتلەرنىڭ يىغىندىسىدىنمۇ ئېشىپ كەتتى. شۇ سەۋەبتىن، دۇنيا تارىخىغا قايتىدىن ئىلمىي باھا بېرىش زۆرۈرىنى تۇغۇل- دى. ماركسىزم دۇنيانىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتىنى ئىپتىدا- ئىي، قوللۇق، فېئوداللىق، كاپىتالىستىك، سوتسىيالىستىك، كوممۇنىستىك جەمئىيەت دەپ سىنىپلارنى ئاساسىي بەلگە قىلىپ ئايرىغان بولسا، كېيىنكىلەر ئىنسانىيەت تارىخىنى يەنە بىر تەرەپ- تىن تېخىمۇ ئوبرازلىق قىلىپ جاھالەت دەۋرى، مەدەنىيەت دەۋ- رى، ئىلىم - پەن، ئىجادىيەت دەۋرى دەپ تۆت باسقۇچقا بۆلدى. يەنە بەزىلەر، مەدەنىيەت تەرەققىياتى نۇقتىسىدىن كۆزىتىپ «تې- رىم مەدەنىيىتى» دەۋرى، ئاتنى بەلگە قىلغان «يايلاق مەدەنىيى- تى» دەۋرى، سۇ قاتنىشىنى بەلگە قىلغان «يېڭى دېڭىز يولى مەدەنىيىتى» دەۋرى، ھور ماشىنىسىنى بەلگە قىلغان «سانائەت ئىنقىلابى مەدەنىيىتى» دەۋرى، توكنى بەلگە قىلغان «ئېلېكترون مەدەنىيىتى»، گېن قۇرۇلۇشى ۋە كومپيۇتېرنى بەلگە قىلغان «ئۇچۇر مەدەنىيىتى» دەۋرى دەپ ئايرىدى. يەنە بەزىلەر مىللەت- شۇناسلىق نۇقتىسىدا تۇرۇپ، «ئېتنىك مىللەت» دەۋرى، «سى- ياسى مىللەت» دەۋرى، «ئىجتىمائىي مىللەت» دەۋرى دەپ ئاتىدى.

بۇ خىل ئاتاشنىڭ يەنە «شېئىرىي مىللەت» دەۋرى (مىللىي تەرەققىياتنىڭ ئىپتىدائىي باسقۇچى)، «ئىلمىي مىللەت» دەۋرى، «پەلسەپىۋى مىللەت» دەۋرى، «ئىجادىيەت مىللىتى» دەۋرى، «ئىشلەپچىقىرىش مىللىتى» دەۋرى، «ئىستېمال مىللىتى» دەۋرى دېگەندەك ۋارىيانتلىرى بار بولدى. «شېئىرىي مىللەت» دېگەن سۈپەت ئىنسانلارنىڭ (مىللەتنىڭ) جەمئىيەت تەرەققىياتىدىكى ئىلمىيلىكتىن كۆرە ھېسسىيلىقنى ئاساسىي ئېقىم قىلغان دەۋرنىڭ خاس نامى بولۇپ قالدى. لېكىن، بىر قىسىم كىشىلەر بۇ مەسىلىلەرنى ئىلمىيلىك نۇقتىسىدىن تۇرۇپ چۈشەنمىدى. ئەدەبىياتتىكى ئالاھىدە بىر زانىر بولغان شېئىر بىلەن «شېئىرىي مىللەت» دېگەن بۇ ئاتالغۇنى ئارىلاشتۇرۇۋەتتى. شۇ تۈپەيلى، «شېئىرىي مىللەت» دېگەن ئاتالغۇغا ئۆچمەنلىك بىلەن قارايدىغان پىكىر ئېقىمى بىلەن مىللىتىمىزنىڭ قالاچىقىنى شېئىردىن، شائىرلاردىن كۆرۈپ، شېئىرغا ئۆچمەنلىك بىلەن قارايدىغان پىكىر ئېقىمى تەڭلا ئوتتۇرىغا چىقتى. مىللىتىمىز ۋۇجۇدىدىكى شېئىرىي مىللەتكىلا خاس بولغان ھېسسىي سۇيۇقلۇق ئەقلىي تەپەككۈرنى ئات قىلىپ مىنىپ، ئۆزىمىزنىڭ «شېئىرىي مىللەت» لىك سۈپىتىنى يەنە بىر قېتىم ئاشكارىلىدى.

2. «شېئىرىي مىللەت» توغرىسىدا

«شېئىرىي مىللەت» دېگەن بۇ ئىسىمدىكى «شېئىرىي» ئىسمى بارىسى ئىسىم ئەمەس، سۈپەت، شۇنداقلا ئۇ يەنە ئەدەبىياتتىكى بىر زانىر بولغان شېئىرمۇ ئەمەس. «شېئىرىي مىللەت» يەنە شېئىر يازىدىغان ئادەملىرى ئىنتايىن كۆپ، شېئىر يېزىش شۇ مىللەت تەرەققىياتىدىكى ئەڭ مۇھىم كەسىپ دېگەنلىكىمۇ ئەمەس. «شېئىرىي» دېگەن بۇ ئىبارە شېئىر دېگەن ئىسىمنىڭ سۈپەتلىك شىشىدىن پەيدا بولغان. بۇ يەردە بۇنىڭ بىلدۈرىدىغان مەنىسى،

ئەرەبچە «شېئىر» دېگەن سۆز بىلدۈرىدىغان ئەسلىي مەنە «ھېس، تۇيغۇ» دېگەن بىلەن ئوخشاش.

ھەممىگە مەلۇمكى، شېئىر ئەدەبىياتتىكى ئانا ژانىر. ئەدەبىياتتىكى باشقا ژانىرلار شېئىرنىڭ تەدرىجىي تەرەققىياتى نەتىجىسىدە بارلىققا كەلگەن. شېئىر يەنە ئىنسانلار تەپەككۈر پائالىيىتىنىڭ تۇنجى باسقۇچى بولغان بەدىئىي تەپەككۈر (ئوبرازلىق تەپەككۈر) نىڭ تۇنجى بېكىتى. شۇڭا بىز شېئىرنىڭ تەرەققىيات يولىدىن ئىنسانلارنىڭ تەپەككۈر تەرەققىيات يولىنى تېپىپ چىقا. لايمىز. شېئىر ئىنسانلارنىڭ غەم - قايغۇسىنىڭ، شادلىقىنىڭ ئوبرازلىق تارىخى سۈپىتىدە ھازىرغا قەدەر داۋاملىشىپ كەلدى. ئۇ بىر مىللەت تەپەككۈرنىڭ يۇقىرى - تۆۋەنلىكىنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەمگە ئايلاندى.

تارىخقا نەزەر سالساق، شېئىر ئىجادىيىتى ئەڭ گۈللەنگەن دەۋر مىللەتلەرنىڭ ئەڭ تەرەققىي قىلغان دەۋرىگە توغرا كېلىدۇ. غەرب مەدەنىيىتىنىڭ بۆشۈكى بولغان قەدىمكى يۇنان مەدەنىيىتىدە «ئودېسسا»، «ئىلىئادا» دەك ئېپوسلار مەيدانغا كەلگەن دەۋر ئۇلارنىڭ ئەڭ تەرەققىي قىلغان دەۋرى ئىدى. ئۇيغۇرلاردىمۇ قاراخانىيلار خانلىقى ئەڭ گۈللەنگەن دەۋرلەردە يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇبىلىك» نى يازدى. تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئەڭ كۈچەيگەن دەۋرى بىلەن نەۋائىنىڭ ئىجادىيەت دەۋرى بىر كەلدى. شېكىپسېر ئۆز ئەسەرلىرى ئارقىلىق ھازىرقى زامان ئىنگىلىز تىلىنىڭ ئاساسىنى تىكلەگەندە، ئەنگىلىيە سانائەت ئىنقىلابى دەۋرىگە قەدەم قويۇش ئالدىدا ئىدى.

كىمبۇر بىرى «شائىر، پەيلاسوپ، پەيغەمبەر» دېگەن ئاتالغۇلارنى قاتارلاشتۇرۇپ، بۇ ئۈچ ئاتالغۇنىڭ مەنىلىرىنى تەھلىل قىلىپ، ئۇلارنى ئاساسەن بىر خىل مەۋجۇتلۇقنىڭ ئۈچ تەرىپى قىلىپ كۆرسەتكەن. بىز بۇ ھۆكۈمگە گۇمان بىلەن قارساقمۇ، ئىچىدە مەلۇم ھەقىقەت بار، دەپ تونۇيمىز.

تەپەككۈر پائالىيەتنىڭ يۇقىرى پەللىسى — شائىرلىق،
شائىرلىقنىڭ يۇقىرى پەللىسى — پەيلاسوپلۇق، پەيلاسوپلۇق-
نىڭ يۇقىرى پەللىسى — پەيغەمبەرلىكتۇر. مۇقەددەس ئىسلام
دىنىنىڭ پەيغەمبىرى — مۇھەممەت ئەلەيھىسسالاممۇ شائىر،
پەيلاسوپ دەپ ئاتالغان. لېكىن، پەيغەمبەرلىك ئاللا تەرىپىدىن
بېرىلدى.

شېئىر ھەقىقەتنى ھېسسىي تونۇش، پەلسەپە ئەقلىي تو-
نۇش، پەيغەمبەرلىك ھەقىقەتكە يېتىشتۈر. خەنزۇچە شېئىر،
شائىر دېگەن سۆزگە قارساق، بۇ خىل مەنىقە تېخىمۇ چوڭقۇر
بولدى. خەنزۇچە شېئىر «詩» دەپ يېزىلىدۇ. بۇ خەت
ئىككى بۆلەكتىن تۈزۈلگەن. بىرى «言» بۆلەك، بۇنىڭ مەنى-
سى «سۆزلەش، ئىلتىجا قىلىش» دېگەن مەنىدە. ئىككىنچىسى
«詩» بۆلەك، بۇ «ئىبادەتخانا، مەسچىت» دېگەن مەنىدە. بىز
بۇ ئىككى مەنىنى بىرلەشتۈرسەك، «مەسچىتتىكى دۇئا، ئىلتى-
جا» دېگەن مەنىلەر كېلىپ چىقىدۇ. «دۇئا» دېگەن سۆزنىڭ
مەنىسىگە قېنى كىم شەك كەلتۈرەلەيدىكەن؟

قىسقىسى، «شېئىرىي مىللەت» دېگەن بۇ سۆز ھەرگىزمۇ
شېئىر يازىدىغان ئادىمى كۆپ مىللەت دېگەن مەنىدىكى سۆز
ئەمەس. ئۇنىڭ بىلدۈرمەكچى بولغان مەنىسى ئەقىلگە ئەمەس،
ھېسسىياتقا تايىنىپ ئىش كۆرىدىغان، ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى
تارىخىي يۈكسەكلىككە كۆتۈرۈپ كۆرسىتەلمەيدىغان، ئۆزىگە ئىلا-
ھى باھا بېرەلمەيدىغان مىللەت دېگەنلىكتۇر. ئۇيغۇرلار راست
شۇنداق مىللەتمۇ؟ مىللىتىمىزگە نەزەر سېلىپ باقايلى!

بىر تەرەپتىن ئۇيغۇر مىللىتى مايمۇنغا ئوخشايدۇ. دورا-
چىلىق بىزنىڭ ئەڭ ئەجەللىك ئاجىزلىقىمىز. بۇ يىل بىر دېھقان
قوغۇن تېرىپ پايدا ئېلىپ قالسا، كېلەر يىلى ھەممە دېھقاننىڭ
قارىغۇلارچە قوغۇن تېرىغۇسى كېلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن مەھسۇلات
سۈپەتسىز بولۇپلا قالماي، تەمىنلەش ئېھتىياجىدىن ئېشىپ كې-

تىپ، كىرىم چىقىمىنى قاپلىيالمى، زىيان كېلىپ چىقىدۇ. بىر زىيالىي كىتاب يېزىپ نامى چىقىپ قالسا، ئۆزىنى رىيالىي ساناي-دىغانلارنىڭ ھەممىسى ئۆزىنى دەڭسەپ، مەندە كىتاب يازغۇچىلىك ئىقتىدار، دەسمايە بارمۇ دەپ ھېسابلاپ ئولتۇرماي، ھەممىسى كىتاب يېزىشقا تۇتۇش قىلىدۇ. ئاخىر زېھنىنى، ۋاقتىنى ئىسراپ قىلىپ يازالمى، قول يەتمىگەن شاپتۇل ئاچچىق تۇيۇلۇپ، ئۆزىدىن بالدۇر كىتاب يازغۇچىنىڭ ئەيىبىنى ئېچىشقا، غەيۋىتىنى قىلىشقا كىرىشىدۇ.

يەنە بىرى، بىرەر نامى چىققان ئۇلۇغىمىز ئۆزى بىلىدىغان سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، مەلۇم بىرنى تەنقىد قىلسا، بىزمۇ دەرھال چاپاننى تەتۈر كىيىپ ئۇلۇغىمىزنىڭ كۆزىگە سەت كۆرۈنگەن كىشىنى يوق قىلىپ تاشلىغۇدەك بولىمىز. ھېسسىياتتىكى بۇ خىل سۇيۇقلۇق، سوغۇق قان تەپەككۈرنىڭ كەملىكى ئارىمىزدا نۇرغۇن پاجىئەلەرگە سەۋەب بولماقتا. «شېئىرىي مىللەت» دېگەن نام بىزنىڭ ھازىرقى ھالىتىمىزگە بەكمۇ ئۇيغۇن كېلىدۇ. ھەرقانداق نەرسە چەكلىمى ئاشۇرۇۋېتىلسە پاجىئەگە سەۋەب بولىدۇ. بۇنداق پاجىئەنى خۇدامۇ راۋا كۆرمەيدۇ، ئەلۋەتتە. شېئىردىن ئىبارەت گۈزەل نام سۈپەتكە ئايلىنىپ، مىللەت دېگەن ئىسمىنىڭ ئالدىدىن ئورۇن ئالغاندا، دەرھال سەلبىي مەنىدىكى سۈپەت ئۆزگىرىشى ياسايدۇ. قېنى بىز قاچانغۇچە شېئىرىي مىللەت بولۇپ يۈرەرمىز؟

3. مىللەتنىڭ باشقا سۈپەتلىرى توغرىسىدا

مىللەتنىڭ «شېئىرىي مىللەت» دېگەن سۈپىتىدىن باشقا، «پەلسەپىۋى مىللەت»، «ھازىرقى زامان مىللىتى»، «ئىجادىيەت مىللىتى»، «سىياسىي مىللەت» دېگەندەك سۈپەتلىرى بار. لېكىن بۇقىرىدا تىلغا ئېلىپ ئۆتتۇق. ئۇنداقتا ئۇلارنىڭ «شېئىر-

رني مىللەت» بىلەن بولغان پەرقى نېمە؟
«پەلسەپىۋى مىللەت» مەسىلىلىرىگە سوغۇق قان باھا بېرىپ، ئۆزى ئەقلىي خۇلاسىە چىقىراالايدىغان، ئەتراپقا ھېكمەت نۇرلىرى ئارقىلىق ئېنېرگىيە تارقىتىالايدىغان مىللەتنىڭ تىپىدە دۇر. بۇ خىل باسقۇچقا يەتكەن مىللەتلەردە «شېئىرىي مىللەت» كە ئوخشاش سۇيۇقلۇق بولمايدۇ. ئەكسىچە، ئۇلار جاھانغا ئۆزدەدىكى پەيلاسوپلارنىڭ كۆزى ئارقىلىق نەزەر تاشلايدۇ. سىرتتىن كەلگەن ھەر خىل ئىدىيىلەر ئاۋۋال ئۆز پەيلاسوپلىرى تەرىپىدىن ھەزىم قىلىنىپ، ئۆزىگە ماس كېلىدىغان ھالغا كەلتۈرۈلىدۇ ۋە ئاندىن ئىستېمال قىلىنىدۇ. شۇڭا، ئۇلاردا «شېئىرىي مىللەت» كە ئوخشاش سىرتتىن كەلگەن ئاقىما ئىدىيىلەر كەلتۈرۈپ چىقارغان، مىللەتنىڭ روھى، ئۇيۇشۇش كۈچىنى پارچىلايدىغان ئىجتىمائىي كېسەللىكلەر ئېقىمى ناھايىتى ئاز بولىدۇ ياكى بولمايدۇ.
مەسىلەن، نېمىسلار ۋە يەھۇدىيلار، نېمىسلار ياۋروپانىڭ «پەلسەپىۋى مىللىتى». 18 -، 19 -، 20 - ئەسىرلەرنى نېمىسلارنىڭ پەلسەپىسىدىن ئايرىپ قاراش تەس. چۈنكى، كا-نېت، گېگىل، شوپېنخاۋېر، نېتسى قاتارلىق پەيلاسوپلارنىڭ ھەممىسى گېرمانىيىلىك. ئۇنىڭدىن باشقا، يەھۇدىيلارمۇ «پەلسەپە مىللىتى» گە كىرىدۇ. گەرچە ئۇلار 2000 يىلدىن بۇيان، دۇنيانىڭ ھەممە يېرىگە قۇمدەك چېچىلىپ كەتكەن، ئۆز تىلىنى ئۇنتۇپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۆز پەلسەپىسىنى، يەھۇدىي دىنىنى ساقلاپ قالدى ۋە يەھۇدىي دىنى ئارقىلىق مىللىي روھنى ئىپادەلىدى. بۇ خىل مىللىي روھ يەھۇدىيلارنىڭ ھاياتلىق دەستۇرىغا ئايلاندى.

مىللىتىمىزگە قاراپ باقساق، بىز دۇنيا تارىخىدا ئەڭ كۆپ دىن ئالماشتۇرغان مىللەت، شۇنداقلا دىنى مەزھىپى ئەڭ كۆپ بولغان بىر مىللەت. ھەممىمىزگە مەلۇم، تارىختىكى خوجىلار ئوتتۇرىسىدىكى مەزھەپ زىددىيىتى خەلقىمىزنىڭ ئومۇرتقىسىنى

ئۈزۈپ تاشلىدى. ئۇلارنىڭ تەسىرى تۈپەيلىدىن، «شېئىرىي مىل-
لەت» لىك خاراكتېرىمىز تېخىمۇ گەۋدىلەندى. ئۇنىڭدىن باشقا،
پەيلاسوپلىرىمىزنىڭ كەملىكى تۈپەيلىدىن روھىيىتىمىز دۇنيادى-
كى ھەرقايسى ئاقما ئىدىيىلەر كىرىپ - چىقىپ يۈرۈيدىغان
ئۆتەڭگە ئايلىنىپ قالدى. ھازىر قاراپ بېقىڭ، ئۇيغۇر ئاتېئىزم-
چىلىرى بەزىدە مەسچىتكە كىرىپ قالىدۇ. ئۆزىنى دىن مۇرىتى
دەپ يۈرگەنلەرنى قاۋاقخانىدا ئۇچرىتىش مۇمكىن، دېمەك، ئۇي-
غۇر روھى ھازىرمۇ داشقايناق ھالەتتە.

«ھازىرقى زامان مىللىتى» دېگەن ئاتالغۇ 20 - ئەسىردە
ئوتتۇرىغا قويۇلغان. ئۇنىڭ بەلگىسى مىللەتنىڭ قىياپىتىدىن
ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ بەلگىلىرىنى چىقىرىپ تاشلاپ، ھازىرقى زامان
مىللىتى قىياپىتىگە ئۆتۈش. «ھازىرقى زامان مىللىتى» نىڭ
ئىپادىسى ئادەتتە سانائەتلىشىش، پەلسەپىدە ئۆز دەۋرىنىڭ مەسى-
لىلىرىگە دەل جاۋاب بېرىش، روھىدىن قىياپىتىگىچە دەۋر ئېقىد-
مىنىڭ ئەڭ ئالدىدا تۇرۇش ياكى دەۋر ئېقىمىغا يول باشلاشنى
كۆرسىتىدۇ.

ئۇيغۇرلارچۇ؟ بىزنىڭ تۇپرىقىمىزدا، روھىمىزدا ئوتتۇرا
ئەسىرنىڭ قىياپەتلىرى قۇمدەك. ھازىرقى كىشىلىرىمىز دىنىي
خۇراپاتلىق بىلەن پەننىي خۇراپاتلىق ئوتتۇرىسىدا تېڭىرقاپ يۈر-
دۇ، ئۇلار مازارلاردىن بەخت تىلەپ، سېھىرگەرلەرنى رېئاللىق-
تىكى ئەۋلىيا دەرىجىسىگە كۆتۈرۈپ خۇداغا شەك كەلتۈرسە، يەنە
بىر تەرەپتىن ھاكىمىيەت ئىدىئولوگىيىسىنىڭ ئەلگىكىدىن ئۆت-
كەن ھەر خىل كىتابلار ئارىسىدا تەپەككۈرى بوغۇچلىنىپ، ئەقلى
پۇچۇلىنىۋاتىدۇ. ئۇيغۇرلار تېخى سانائەتلىشىش دەرىجىسىگە يەت-
مىدى، %90 تى تېخى دېھقان، ھازىر تۇرمۇشىدا ئىشلىتىۋاتقان
بارلىق سانائەت مەھسۇلاتلىرى باشقا مىللەتلەرنىڭ، زىيالىي ۋە
پەيلاسوپلىرى قىممەت قارىشىدىكى ئېھتىياج تۈپەيلى، ئۇنۋان ۋە
ئەمەل ۋەسۋەسىسىدە. بىر پۈتۈن مىللەتنىڭ ئەمەلىي روھىي مە-

سىلىلىرىگە جاۋاب بېرىش ئۇلارنىڭ ئويىغا كىرىپ چىقمايدۇ ياكى قولىدىن كەلمەيدۇ.

ئىنگىلىزلار ۋە ئامېرىكىلىقلار، غەربىي ياۋروپادىكى كۆپلىگەن مىللەتلەر دەل «ھازىرقى زامان مىللىتى» گە كىرىدۇ. ئۇيغۇرلار بىلەن ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئارىلىق ناھايىتى يىراق، ئۇلارنىڭ ھالىتىنى قىياس قىلساق، بىرى ئېشەك ھارۋىسىدا جاڭگالغا ئوتۇتۇغا كېتىۋاتىدۇ، يەنە بىرى كومپيۇتېر ئالدىدا ئولتۇرۇپ، ئالەم قاتنىشىغا يېتەكچىلىك قىلىۋاتىدۇ.

«ئىجادىيەت مىللىتى» دېگەن بۇ ئاتالغۇ جاھالەت، مەدەنىيەت، ئىلىم - پەن، ئىجادىيەت دېگەن نۆت باسقۇچنىڭ ئاخىرقى باسقۇچىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، ئىلىم - پەن بىلەن قوراللىق نىشىنى تاماملاپ، ئىجادىيەتنى ئۆزىنىڭ ئاساسىي مىللىي بەلگىسى قىلغان مىللەتلەرنى كۆرسىتىدۇ. ئالىملارنىڭ قارىشىچە، 21 - ئەسىر ئىلىم - پەن ئەسىرى ئەمەس، ئەكسىچە ئىجادىيەت ئەسىرى. بۇ ئەسىردە ئادەملەرنىڭ، مىللەتنىڭ ساپاسى ئىجادىيەت بىلەن ئۆلچىنىدۇ. ھازىرقى ياپون مىللىتى دەل ئىجادىيەت مىللىتىنىڭ مىسالى بولالايدۇ.

ئۇيغۇرلارنى «شېئىرىي مىللەت» دەپ ئاتاشقا قارشى چىققاندا، لازىم يۇقىرىقى ئاتالغۇلارنى كۆرۈپ، بەلكى يەنە بۇ ھۆكۈم ھەققىدە گۇمانلىنىپ يۈرمەس. چۈنكى ئېنىق تۇرۇپتۇكى، بۇ خىل مىللەتلەرنىڭ قاتارىدا ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسمى يوق.

4. نۆۋەتتىكى شېئىرىيەت نېمە ئۈچۈن نەزەردىن چۈشۈپ قالىدۇ؟

«شېئىرىي مىللەت» دېگەن ئاتالغۇ ھەققىدىكى ھەر خىل قاراشلارنىڭ كېلىپ چىقىشىدىكى سەۋەب «شېئىرىي مىللەت» دېگەن سۆز بىلەن شېئىر دېگەن سۆزنىڭ ئارىلاشتۇرۇۋېتىلىپ

چۈشىنىۋېلىنغانلىقىدا.

«شېئىرىي مىللەت» بولۇپ قېلىشنىڭ سەۋەبىنى ھېچقاچان شېئىر كەلتۈرۈپ چىقارغىنى يوق. شېئىرىيىتىمىزنىڭ يېقىنقى بىر نەچچە يىللىق ئەھۋالىغا نەزەر سالغان بەزى كىشىلەر بۇ دەۋر شېئىرلىرىدىكى مەۋجۇت رېئاللىقتىن قېچىش، ئازابىنى ئىپادە- لەشتىكى سۈنئىيلىك ۋە تىلدىكى قاتماللىق، سەمىمىيەتسىزلىك خاھىشلىرىغا قاراپ ئىختىيارسىز ھالدا «شېئىرىي» دېگەن ئاتال- غۇ بىلەن «شېئىر» دېگەن سۆزنى بىرلەشتۈرۈپ قويدۇ ۋە مىللىتىمىزنىڭ «شېئىرىي مىللەت» بولۇپ قېلىشىنى ئاشۇ شې- ئىر، شائىرلاردىن كۆرىدۇ. بۇنداق قاراش مۇتلەق خاتا.

دۇنيا مىقياسىدىن قارىغاندا، نۇرغۇن مەشھۇر ئەدەبىيات نەزەرىيىچىلىرى «شېئىر دەۋرى» ئۆتۈپ كەتتى دەپ قارىماقتا. چۈنكى، شېئىرىيەت ژانىرى ئۇيغۇرلار ئارىسىدىلا ئەمەس، باشقا نۇرغۇن مىللەتلەر ئارىسىدىمۇ بىر خىل سوغۇق دەۋرنى باشتىن كەچۈرمەكتە. شېئىرىيەت جەمئىيەتنىڭ ئاساسىي ئىقىمىدىن چەتتە قالماقتا. كىشىلەرنىڭ دىققىتى يازما ئەدەبىياتتىن كىنو - تېلېۋىزىيىگە، كومپيۇتېرغا، تەنتەربىيىگە قاراپ يۈزلەنمەكتە. بۇ تەرەققىياتتىكى مۇقەررەرلىك. لېكىن، بۇ شېئىرىيەت دەۋرى- نىڭ ئاخىرلاشقانلىقىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. شېئىرىيەت بارلىققا كەلگەن چاغدىلا ئۇنىڭ تەرەققىيات ئومۇرتقىسىغا بۇ قانۇنىيەت تامغا قىلىپ ئويۇپ قويۇلغان.

ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدىكى بۇ خىل چۈشكۈنلۈك ھەرگىز شې- ئىرنىڭ چۈشكۈنلۈكى ئەمەس، بەلكى مۇشۇ دەۋر شائىرلىرى دەۋرىنىڭ چۈشكۈنلۈكى، خالاس.

ھازىر ئۇيغۇر مىللىتى مىللىي تەرەققىيات جەريانىدىكى ئا- جايىپ بىر باسقۇچقا قەدەم قويدى. ئۇيغۇرنىڭ نازۇك كۆڭلى ھەر خىل دۇنيادىن مىڭلاپ ئۇچۇرنى قوبۇل قىلىپ، ئۆز ئېكرانىدا ئەكس ئەتتۈرمەكتە، قايغۇرماقتا. ئۇيغۇر كىشىلىرىنىڭ كۆڭلى

بارغانسېرى زامانىۋىلىق بىلەن قالاقلىق، ئەقىدە بىلەن سۈيۈق-
لۇق، ھالاكەت بىلەن گۈللىنىش بەلباغلىرى ئارىسىدا داۋالغۇپ
زېدىلەنمەكتە. ئۇيغۇر شېئىرىيىتى ئۇيغۇرلارنىڭ بۇ ھالىنى
ئەكس ئەتتۈرۈشكە تىرىشىشى كېرەك. بۇ دەۋر ئۇيغۇرلاردىن ئەڭ
ئۇلۇغ شائىرلارنى كۈتكەن دەۋر ئىدى. لېكىن، نەتىجە ئۇنداق
بولماي قالدى. شائىرلار جاھاننىڭ رەڭۋازلىقى ئالدىدا ئامالسىز،
بىچارە قالدى. ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭ بۇ ئەھۋالغا ھەرگىز شې-
ئىرىيەت جاۋابكار بولمايدۇ. شېئىرىيەت شۇنداق ئۇلۇغكى، ئۇ
قەلبىنىڭ ئەڭ پاك دۇئاسىدۇر. قېنى ئۇ دۇئا؟!

«شېئىرىي مىللەت» نىڭ ھالەتتىن قۇتۇلۇشنىڭ يولى شې-
ئىرنى ئەيىبلەش ئەمەس، بەلكى «ھازىرقى زامان مىللىتى» گە،
«ئىجادىيەت مىللىتى» گە ئايلىنىپ، ئورتاق مىللىي روھ كۈچى-
نى «ئىجادىيەت» دېگەن سۆز ئەتراپىغا ئۇيۇشتۇرۇش.

«شېئىرىي مىللەت» نىڭ سۈپەت مەڭگۈلۈك ئەمەس. ئۇ بىر
بۆككە ئوخشاش مىللەتنىڭ بېشىدا ئۇچۇپ يۈرىدۇ. ئۇيغۇر مىل-
لىتى ئۆز تارىخىدا «شېئىرىي مىللەت» بولۇپلا تۇرغان ئەمەس.
قاراخانىيلار دەۋرىدە «پەلسەپىۋى مىللەت» كە، ئۇرخۇن ئۇيغۇر
خانلىقى دەۋرىدە «سىياسىي مىللەت» كە، قوچۇ ئىدىقۇت خانلىقى
دەۋرىدە «ئىجادىيەت مىللىتى» گىمۇ ئايلىنىپ كۆرگەن. 21 -
ئەسىر ئىنسانىيەت تارىخىدىكى يەنە بىر مۆجىزىلىك ئەسىر بول-
دۇ. بۇ ئەسىردىمۇ شېئىرىي مىللەت بولۇپ ياشاش - ياشىماس-
لىق مىللىتىمىزنىڭ سەرخىللىرىنىڭ ۋىجدانىغا باغلىق. قېنى
سەرخىللار بۇ سوئالغا نېمە دەيدىكەن؟!

شائىر ۋە دەۋىر

2001 - يىلى ئاۋغۇستنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى كېسەل ئازا. بىدا ساماندىك سارغايغان، بىر تېرە، بىر ئۈستىخان بوپقالغان شائىر روزى سايت بىلەن ئاخىرقى قېتىم دىدارلاشقانىدىم. ھايا. تىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى كۈنلىرىنى ئۆتكۈزۈۋاتقان شائىرغا قاراپ، يۈرىكىم پىچاق تىققاندىك ئۆرتىنىپ كەتكەندى. شائىرنىڭ نەچچە كۈنلۈكلا ئۆمرى قالغانلىقى شائىر بىلەن خوشلىشىۋاتقان جامائەتدە كە ئايان بولۇپلا قالماي، شائىرنىڭ ئۆزىگىمۇ بەش قولىدەك ئاياندىك قىلاتتى. شۇ سەۋەبتىنمۇ كۆزى يىغلىمىغانلارنىڭ يۈردىكى خۇن، يىغلىمىغانلارنىڭ بولسا ۋۇجۇدى ئازابىنىڭ تۈگمىنىدە ئېزىلىپ ئۇن بولغاندى. دەرۋەقە، ئۆلۈم ھەممە ئادەمنىڭ بېشىدا بار، ئۆلمەيدىغان ئادەم يوق، بۇ ھېچكىمگە سىر ئەمەس. لېكىن، ئادەملەرنىڭ زور كۆپچىلىكى نېمىشقىدۇر ئۆلمەيدىغاندەك ياشىشىدۇ. ئۆلۈم تۇيۇقسىز بوسۇغىسىدا پەيدا بولغاندا، ھەممە ئادەمنىڭ بېشىدا تەكرارلىنىدىغان ئەڭ ئەقەللىي ھايات ھادىسىسى ئالدىدا نېمە قىلىشنى بىلمەي تېڭىرقاپ قېلىشىدۇ. سەكراتتا تۇرغان شائىر بىلەن سۆز ئېيتىپ خوشلىشىشقا يۈرەك چىدماي، كۆزۈم، قەلبىم بىلەن خوشلىشىپ ئۈرۈمچىگە ياندىم. ئاپتوبۇستا ئولتۇرۇپ تېخى ھايات تۇرغان شائىرنىڭ ھاياتى ۋە ئۆلۈمى ھەققىدە ئويلىنىدىم. ھەممە ئادەمنىڭ بېشىدا ئوخشاش تەكرارلىنىدىغان ئۆلۈمنىڭ روزى سايتىنىڭ بېشىغا كەلگەندە باشقىچە تۈس ئالغانلىقىنى ھېس قىلىدىم. يوقلىما قىلىنغاندىلا مەۋجۇتلۇقى يوقلىما ئېھتىياجى ئۈچۈن ئەسكە ئېلىنىدىغان كىشىلەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا، روزى سايتىنىڭ ئۆلۈمى

يۈز بەرگەن ھامان بوشلۇق پەيدا قىلالايدىغان، شائىر ئۇپراققا كىرىپ كەتكەندە جەمئىيەت ئاندىن ئۆزىنىڭ قانچىلىك زور يوقىتىشقا دۇچ كەلگەنلىكىنى چۈشىنىپ يېتىدىغان ئۆلۈم ئىدى. بۇنداق ئەدەبلەر شوپېنخاۋېرنىڭ گېپى بويىچە بىرەر يۈز يىلدا بىرەرسى بارلىققا كەلەلەيدىغان، مەۋجۇتلۇقى ئىجتىمائىي رېئاللىققا زور تەسىر كۆرسىتىپ، ئىجتىمائىي تەرەققىياتنىڭ تىنىقىدىن شۇ ئەدەبىنىڭ ئۆزىگە خاس ساداسىنى ئېنىق بايقىغىلى بولىدىغان كىشىلەر ئىدى.

ئۈرۈمچىدە تۇرۇپ، قاچان يېتىپ كېلىدىغانلىقىنى بىلمىسەممۇ، پات ئارىدا يېتىپ كېلىدىغانلىقىنى كۆڭلۈم تۇيۇپ تۇردى. دېغان شۇم خەۋەر ئاخىر يېتىپ كەلدى. روزى سايت ئۆزى 60 يىلغا يېقىن ياشىغان بۇ دۇنيا بىلەن خوشلىشىپ كېتىپ قالدى. روزى سايت ۋاپاتى بىلەن شەكىللەنگەن ئەدەبىيات سەھنىسىدىكى بوشلۇق روزى سايتنى ياخشى كۆرىدىغان، ياخشى كۆرمەيدىغان ئەدەملەرگە ئورتاق ھالدا تەسىر كۆرسەتتى. روزى سايتنىڭ ھايات تارىخىغا چېكىت قويۇلۇپ، بۇ تارىخ كېيىنكىلەر ئۆگىنىپ تەتقىق قىلىدىغان، ساۋاقلارنى يەكۈنلەيدىغان ئۆتمۈشكە ئايلاندى.

دېھقان بولماق تەس

شائىرنىڭ ئەدەبىيات سەھنىسىدە قاچان پەيدا بولغانلىقى ماڭا بەكمۇ ئېنىق ئەمەس. ئەمما، ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىمدا روزى سايتنىڭ «يېڭى قاشتېشى» ژۇرنىلىغا بېسىلغان، تىلى خەلق قوشاقلىرىغا ناھايىتى يېقىن، راۋان، يېقىملىق بىر تۈركۈم شېئىرلىرىنى ئوقۇغىنىم ئېسىمدە. ئەمما، شېئىرنىڭ ماڭا بەرگەن تەسىرى شېئىرنىڭ مەزمۇنىغا قارىغاندا، تىلىدا كۆپرەك كۆرۈلەتتى. شائىرنىڭ تىلىغا، گۈزەل ئۇيغۇر تىلىنىڭ روزى سايت شېئىرلىرىدا قايتىدىن پارلاپ، قەلبىمنى غىدىقلىدى.

شىغا تاڭ قالاتتىم.

شائىر بىر مىللەت تىلىنىڭ ئۇستازى، دەيدۇ كىمدۇر بىر-
رى. بۇ سۆزنى بىر توغرا ھەقىقەت دەپ تەن ئالمىساقمۇ، شائىر-
نىڭ بىر مىللەت تىلىغا كۆرسىتىدىغان ئىجابىي تەسىرىنى ئەن-
ئالماي ئالمىساقمۇ، ئۇيغۇر تىلىنىڭ بىر ۋىجدانلىق پەرۋىشكارى، كۆ-
يۈنگۈچىسى، كۆڭۈل بۆلگۈچىسى، دەپ قارىماي تۇرالمايمىز.
شېئىر تىلىنىڭ خەلق تىلىغا يېقىنلىقى ماھىيەتتە شېئىرنىڭ
مۇۋەپپەقىيىتى، شائىرنىڭ خەلقكە يېقىنلىقى. ئەسلى شېئىر
خەلقكە يېقىن بولۇپلا قالماي، خەلقنىڭ ئىچىدە بولىدۇ. خەلق
شېئىرغا ھەقىقىي ھاياتىي كۈچ بەرگۈچى. خەلقكە يېقىن دېگەن
گەپتىن خەلقكە يېقىن ئەمەس، خەلقنىڭ يىراق شائىرلارمۇ مەۋ-
جۇت دېگەن يەكۈنىمۇ چىقارغىلى بولىدۇ. روزى سايت ئەڭ
دەسلەپتە ئەدەبىيات سەھنىسىدە پەيدا بولغاندا، شېئىرلىرىنىڭ
تىلىدىكى چۈچۈكلۈك، ئۇيغۇر تىلىنىڭ بالاغىتىگە ۋەكىللىك
قىلىدىغان، قىسقا، مەنىسى چوڭقۇر جۈملىلەر بىلەن ئۆز شې-
ئىرلىرىنى مەلۇم دەرىجىدە خەلقكە يېقىنلاشتۇرغانىدى. ئەمما بۇ
يېقىنلىقنى بىز شېئىرنى مەنە ۋە ئىدىيىدىكى يېقىنلىق دېيەلمەي-
مىز. شائىر دېھقانلار ئارىسىدىن چىققان شائىر بولغاچقا، دېھقان-
غا خاس مەجەز ۋە تەربىيىلىنىش ئۇنىڭ شېئىرلىرىغا تۇغما
دېھقانغا خاس تىل ۋە پۇراق بەرگەندى. شائىر پەقەت مۇشۇ
ئالاھىدىلىكى بىلەن خەلقكە باغلىنىپ تۇراتتى. كېيىن ئالتى
مەكتەپتە ئوقۇش جەريانىدا روزى سايتىنىڭ تەرجىمىھالى بىلەن
تونۇشتۇم. روزى سايتىمۇ نۇرغۇن ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭ بىرى
سۈپىتىدە قەلبىمگە قارىغاندا دەپتىرىمدىن مەھكەم ئورۇن ئالدى.
شۇ چاغدا شائىرنىڭ ئونغا يېقىن توپلام چىقارغانلىقىنى بىلىم.
سان نۇقتىسىدا بۇ توپلاملار ئادەمگە بەكمۇ بۈيۈك تۇيغۇ بېرەتتى.
بۇنداق شائىرنى كونسىپىكلاردىن ئورۇن ئالدۇرماي مۇمكىن ئە-

مەس ئىدى. ئەمما، قەلبىم «شائىر» دېگەن سۆزنى تىلغا ئالغاندا، ئاران بىر توپلام چىقارغان بولسىمۇ، ئەڭ ئاۋۋال كۆز ئالدىمدا گەۋدىلىنىدىغان ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، ئابدۇرېھىم ئۆتە-كۈرلەرنى ئەسكە ئالاتتىم. خېلى چىڭقالغان چېغىمدا ئاندىن روزى سايىتنىڭ تىزىملىكى ئەڭ كەينىدىن غىل - پال ئورۇن ئالاتتى.

تىلى ياخشى بولسىلا شائىر بولامدۇ؟ دېگەن سوئال قەلبىمنى غىدىقلايتتى. ھەقىقەتەن ئەدەبىياتنىڭ بىرىنچى مۇھىم ئامىلى تىل. ئەمما، بىردىنبىر مۇھىم ئامىل پەقەت تىللا بولۇشى ناتايىن. ئەدەبىياتقا جان ۋە قان بېرىدىغان نەرسىلەر ئىچىدە ئىدىيە ۋە مەزمۇن ئالاھىدە كۆزگە چېلىقماي قالمايدۇ. روزى سايىت شۇ چاغلاردا تىلغا باي، ئىدىيىدە گاداي، ئەڭ ئاۋۋال سىياسىي چاقىرىقلارنى، ۋاقتى يەتسە چىشى پاتقان ئادەتتىكى تۇرمۇش ھەقىقەتلىرىنى ئوبرازلاشتۇرىدىغان نۇرغۇن ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭ سېپىدە جان تىكىپ ئالغا ئىلگىرىلەۋاتقان، يەتمەكچى بولغان نىشانى ناھايىتى مۇجەمل شائىرلارنىڭ بىرى ئىدى.

روزى سايىتنى ماڭا ۋە پۈتكۈل ئۇيغۇر خەلقىگە ھەقىقىي تونۇتقىنى ئۇنىڭ 1995 - يىللاردىن كېيىن يازغان شېئىرلىرى بولدى. ئۇ ئىلگىرى يازغان ئونغا يېقىن توپلام ئۇنى پەقەت ئۆز ئەسەرلىرىنى ئۆزى ئوقۇپ، ئۆزى زوقلىنىدىغان تار ئەدەبىيات سەھنىسىدىلا تونۇتقانىدى. «دېھقان بولماق تەس» ۋەكىللىكىدەكى بىر تۈركۈم شېئىر ئۇنى پۈتكۈل ئۇيغۇر خەلقىگە تونۇتتى. ئەسەرلىرىدىكى تىل ئالاھىدىلىكى تۈپەيلىدىن خەلقىگە يېقىن دەپ قارىلىۋاتقان شائىر ئىدىيە ۋە مەزمۇندىكى بۇرۇلۇش تۈپەيلىدىن بىردىنلا ھەقىقىي خەلق شائىرىغا ئايلاندى. سىياسىي چاقىرىقلارنى ئوبرازلاشتۇرۇپ يۈرگەن شائىر بىردىن شائىرلىقنىڭ ماھىيىتىنى قايتىدىن تونۇپ، شائىرلىقنىڭ توغرا يولى - خەلقنىڭ كۆزى، قۇلقى ۋە تىلى بولۇش يولىغا قەدەم قويدى. خەلقنىڭ

ئازابى شائىرنىڭ ئازابىغا ئايلىنىپ، شائىرنىڭ ئىستېتىك پەللىسى يېڭىلاندى. لېكىن، شائىر ئۆزىنىڭ بىر ئىجتىمائىي شائىر ئىكەنلىكىدىن تانماي، ئىجتىمائىي شائىرلىقنىڭ يەنە بىر قۇتۇپى — سىياسىي چاقىرىقلارنى ئوبرازلاشتۇرۇشنىڭ قارشى يولى — خەلقنىڭ ساداسىنى ئوبرازلاشتۇرۇش يولىغا قەدەم قويدى.

شائىرنى ئەكس ئەتتۈرۈۋاتقان تېمىسى، مەزمۇنىغا ئاساسەن بۆلۈش مۇمكىن. بەزى شائىرلار سۈببىيەتنىڭ ھېس - تۇيغۇسىدىن قېزىش ئارقىلىق تەبىئەتنى بىر ۋاسىتىگە ئايلاندۇرۇپ، ئۆز ھېسسىياتىنى ئىپادىلەپ شېئىرىيەتنىڭ لىرىكىغا مايىل بىر قاتلاملىقنى تەشكىل قىلسا، يەنە بىر تۈركۈمدىكى شائىرلار شائىرغا خاس پارتلاپ تۇرىدىغان ھاياجان ۋە زىل قەلب بىلەن جەمئىيەتنىڭ قاتلاملىرىنى ۋازا قىلىدۇ. جەمئىيەت ئۇلارنىڭ شېئىرلىرىدىن ئىككى مىسالىدىن ئوزۇق ئالىدۇ. روزى سايىتىنى مانا مۇشۇ خىل تۈردىكى شائىر، سەل قوپالراق تىل بىلەن ئىجتىمائىي شائىر، دەپ قاراش مۇمكىن. ھەرقانداق خەلق ئۈچۈن ئېيتقاندا، شائىرلىقنىڭ بۇ ئىككى قاتلىمى كەم بولسا بولمايدۇ. لېكىن، ئىجتىمائىي ئىسلاھات دەۋرىدە تۇرغان، ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇق مەسىلىسى ھەققىدە تەپەككۈرغا پاتقان بىر خەلق ئۈچۈن لىرىك شائىرلارغا قارىغاندا، ئىجتىمائىي شائىرلار تولىمۇ زۆرۈر. خەلق شائىرنىڭ ساداسىدىن مەسىلىلىرىگە جاۋاب تېپىشقا موھتاج. بۇ دېگەنلىك سۈببىيەتنى ئىپادىلەش مەقسىتى قىلغان لىرىك شائىرلارنىڭ ئورنى يوق دېگەنلىك ئەمەس، پەقەت ئورۇن ۋە شارائىت. ئىككى ئوخشىماسلىقى ئىككى خىل شائىرغا بولغان ئىككى خىل ئېھتىياجنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ دېمەكچى، خالاس. ئىسلاھات دولقۇنىدا تەۋرىنىپ كېتىۋاتقان بىر خەلق ئۈچۈن ئېيتقاندا، لىرىك شائىرلارغا قارىغاندا ئىجتىمائىي شائىرلارنىڭ زۆرۈرلۈكى مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدۇ، ئەلۋەتتە.

«دېھقان بولماق ئەس» دېگەن شېئىر شائىرنىڭ خەلق ئىچىدە

دىكى ئورنىغا ئاساس سالدى. بۇ شېئىرغا شائىر ھۆكۈمەتتىن قەلەم ھەققى ئېلىپلا قالماي، خەلقنىمۇ «قەلەم ھەققى» ئالدى. كىشىلەر ئۇنىڭ دېھقاننىڭ ئازابىنى جاھانغا ئاڭلاتقان ئېسىل شېئىرلارنى يازغان قولىنىڭ بارماقلىرىغا ئالتۇن ئۈزۈك سېلىپ قويدى. خەلق ئۆز شائىرىغا بولغان رازىمەنلىكىنى مانا شۇنداق قارماققا سەنئەتكارغا نىسبەتەن قوپالراق كۆرۈنىدىغان ماددىي سوۋغا تەقدىم قىلىش، ئالتۇن ئۈزۈك سېلىپ قويۇش شەكلى بىلەن ئىپادىلىدى.

«دېھقان بولماق تەس» دېگەن جۈملىدە بىر قارماققا شېئىر رېي مەنە يوق. ئادەتتىكى گەپنى شېئىر تۈسگە ئەكىلىپ قويغاندەك كۆرۈنىدۇ. لېكىن، بىز دېھقان دېگەن بۇ سۆزنىڭ ئۇيغۇر تىلىدىكى مەنە قاتلاملىرىنى ئاڭتۇرساق، ئۇچرىغان پاكىتلارغا قاراپ تاڭ قالىمىز. قىسقىسى، ئۇيغۇر ئاھالىسىنىڭ %90 ى دېھقان. ماھىيەتتە ئۇيغۇر دېمەك — دېھقان دېمەك. دېھقان بولماق تەس — ئۇيغۇر بولماق تەس دېگەنلىك. بۇ گەپلەر بىزنى يەنە بىر قېتىم ئۇيغىتىدۇ. ھازىرلا ئاددىي كۆرۈنگەن «دېھقان بولماق تەس» دېگەن جۈملىدىكى شېئىرنى پىكىر قەلبىمىزنى غىدىقلاشقا باشلايدۇ.

شائىر دەۋرنىڭ قاۋاپ تۇرغان ئىتى

مەشھۇر مۇستەبىت، فاشىست گىتلىب شائىر ھەققىدە سۆز بولغاندا: «شائىر دەۋرنىڭ قاۋاپ تۇرغان ئىتى» دېگەن بىر گەپنى قىلغانىكەن. قارماققا بۇ گەپ شائىرغا قىلىنغان ھاقارەتتەك كۆرۈنىسىمۇ، تەھلىل قىلغاندا شائىرلارغا بېرىلگەن ئەڭ ئالىي سۈپەتتۇر. ئويلاپ بېقىڭ، گىتلىبغا قاراپ قاۋاشقا جۈرئەت قىلغان ئىت نەقەدەر يۈرەكلىك قەھرىمان — ھە، گىتلىبىنى سەكرىتىپ، ئادەم تىللاشقا مەجبۇر قىلغان، مۇستەبىتلىككە،

فاشزىمغا قارشى چىقىشقا پېتىنالىغان شائىر نەقەدەر ئۇلۇغ - ھە. شائىر شېئىر يازالىغانلىقى ئۇچۇنلا شائىر ئەمەس، بىر مىللەتنىڭ ۋىجدان - غۇرۇرىغا ۋەكىللىك قىلالىغىنى ئۇچۇنلا شائىردۇر. شۇڭا، تارىختا شېئىر يازغان ئادەملەر كۆپ، شائىر-لار ئاز بولغان. نۇرغۇن شېئىر يازغۇچىلار دەۋرنىڭ ۋىجدانىغا ۋەكىللىك قىلماي، رەزىل سىياسەتنىڭ چوماقچىسىغا ئايلانغان ۋە شېئىر شائىرغا ھاقارەت كەلتۈرگەن.

روزى سايىتنىڭ 1995 - يىللاردىن كېيىنكى شېئىرلىرى ئۇيغۇر دېھقانلىرى بىلەن ھۆكۈمەتنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئۈزۈلۈپ قالغان سىياسىي مۇڭدۇشنىڭ رىشتىسىنى ئۆلدى. شائىرنىڭ «دېھقان بولماق تەس» دېگەن يۈرەكلىك چۇقانلىرى دېھقانلار بىلەن ھۆكۈمەت ئوتتۇرىسىدا شەكىللىنىپ قالغان ئارىلىقنى بېسىپ ئۆتۈپ، ھۆكۈمەتكە دېھقانلارنىڭ ساداسىنى يەتكۈزدى. تەقەدىرگە تەن بېرىپ، نۇرغۇن ئىشلارنى ئۆز بېشىدا يۈز بەرگەنلىكى ئۇچۇن توغرا ئوخشايدۇ. دەپ ئادەتلىنىپ قالغان ئۇيغۇر دېھقانلىرى ئۆزىنى قايتا تونۇدى. ئۇيغۇر دېھقانلىرىنى ئۆز ھوقۇق - مەجبۇرىيەتلىرى ھەققىدە قايتا تونۇشقا ئىگە بولدى. بۇنى ھەتتا دېھقانلارنىڭ ھاياتىدىكى بىر قېتىملىق ئىدىيەۋى يۈكسىلىش دەپ بېشى مۇمكىن، ئەلۋەتتە. بۇ يەردە بىز «دېھقان بولماق تەس» دېگەن شېئىرنىڭ يەنە بىر مەنىدىكى ھۆكۈمەتنىڭ دېھقانلارنىڭ سېلىقىنى يەڭگىلەتتىش ھەققىدىكى سىياسىتىنىڭ ئوبرازلىشىشى ئىكەنلىكىنى تەن ئالماي تۇرالمايمىز. ئەمما، بۇ يەردىكى ئوبرازلىشىشنى ھۆكۈمەت سىياسىتىنىڭ ئوبرازلىشىشىدىن كۆرە، دېھقان ساداسىنىڭ ئوبرازلىشىشى دېگەن تۈزۈك.

يەنە بىر نۇقتىدىن ئېيتقاندا، روزى سايىت 1995 - يىللاردىن كېيىنكى ئىجادىيىتى، ئۆزى مەنسۇپ بولغان دېھقانلارنىڭ ئارزۇ - ئارمانلىرى ئەكس ئەتكەن شېئىرلىرى بىلەن دەۋرنىڭ ئەڭ ياخشى كۈيچىسى، كېچىلەردىمۇ ئۇخلاپ قالمىدىغان قارۋۇ.

لىغا ئايلاندى. تېلى ماقۇل دېگەن سۆز بىلەن ياق دېگەن سۆزنىمۇ تولۇق ئۆگەنگەن شائىر. جۇڭگونىڭ بۇ 100 يىلى شائىرلارنىڭ ياق دېگەن ساداسىنى ناھايىتى ئاز چىقارغان، خوش ۋە ماقۇل دېگەن سۆز ئومۇمخورغا ئايلانغان بىر دەۋر بولدى، روزى سايت «ماقۇل» ۋە «خوش» دېگەن ئومۇمخور ياڭراۋاتقان شارائىتتا بەزىلەرگە «ياق!» دېگەن سۆزنىڭ نەقەدەر سەت ئاڭلىنىدىغانلىقى بىلەن ھېسابلىشىپ ئولتۇرماي «ياق!» دەپ خىتاب قىلدى. بەلكىم روزى سايت گىتلىرنىڭ دەۋرىدە ياشاپ قالغان بولسىمۇ شۇنداق خىتاب قىلغان، ھەتتا گىتلىر شائىرنىڭ چۇقانلىرىغا بەرداشلىق بېرەلمەي «شائىر دەۋرنىڭ قاۋاپ تۇرغان ئىتى» دەپ قاقشاپ كەتكەن بولار ئىدى.

شائىرنىڭ ئىككى يۈزى

شائىر قارىماققا سەت ئادەم ئىدى. لېكىن بىر ئارىلاشسىد-ئىز، پىكىر ئالماشتۇرسىڭىز، شائىرنىڭ سەتلىكى شۇنچە يوقاپ ئۇنىڭ ئورنىنى قەيسەر، ھازىر جاۋاب، خوش چاقچاق بىر ئادەم ئالىدۇ. مەن شائىرنى 1995-يىللاردىن كېيىن تونۇغاچقا، بۇ يىللاردا شائىرنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ھەققانىيەتنىڭ پىداكارلىقى يۈزىگە تېپىپ چىققاچقا، شائىرنىڭ سەتلىكىنى بايقىمىغانىمەن. شائىر ۋاپات بولغاندىن كېيىن، شائىر ھەققىدە قايتا ئويلىنىم، شائىرنىڭ شېئىرلىرىنى قايتا ۋاراقلىدىم، شائىر ھايات ۋاقتىدا ئارىلاشقان ئادەملەر بىلەن پاراڭلاشتىم. سەزىدىكى، شائىرنىڭ يوشۇرۇنۇپ قالغان، بەزى جايلاردا كۆرسىتىپ قويىدىغان سەت بىر يۈزىمۇ بار ئىكەن.

سەتلىكنىڭ ئىككى مەنىسى بار، بىرى، شەكىل جەھەتتىكى سەتلىك، يەنە بىرى، قەلب جەھەتتىكى سەتلىك. شائىرنىڭ قەلبى گۈزەل بولغاچقىلا چىرايىدىكى سەتلىك يېپىلىپ كەتكەنىكەن.

ئەمما مېنىڭ بۇ يەردە دېمەكچى بولغىنىم شائىرنىڭ ئەسەرلىرىدە ئەكس ئەتكەن شائىرنىڭ ئىككى يۈزىدۇر.

شائىرنىڭ «دېھقان بولماق نەس» دېگەن بىر قاتار تەنقىد پۇراپ تۇرغان شېئىرى ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇلاپلا «دېھقان كۈلكىسى» دېگەندەك شېئىرلىرى ئېلان قىلىندى. مەن شۇ چاغدا شائىرنىڭ بۇ شېئىرىنى ئوقۇپ كۆڭلۈمدە دېھقانلىرىمىز شۇنداق ئوڭاي يىغلاپ، يەنە شۇنداق ئوڭاي كۈلەلەيدىغان بالا مەجەزلىشىپ كەتتىمۇ يا؟ دەپ ئويلىغان، دېھقانلىرىمىزنىڭ خاراكتېرىدىن گۇمان قىلغانىكەنمەن. ئەمەلىيەتتە مېنىڭ نەزىرىمدەدىكى ئۇيغۇر دېھقانلىرى كۈلكىسى بىلەن يىغسىنىڭ تۇتامى يوق ئادەملەر ئەمەس ئىدى. يىغلىسا زېمىن ھەسرەتتىن تىترەپ كەتسە، كۈلسە گۈل - گىياھلار شۇ كۈلكنى ئۆز كۈلكىسى ئارقىدا لىق سەنئەت يۈكسەكلىكىگە كۆتۈرىدىغان خەلق ئىدى. شائىرنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن قىلغان خىياللىرىم دېھقانلىرىمىزدىن بىھۇدە گۇمانلانغانلىقىمنى ئىسپاتلىدى. ئەسلى شائىر ئۆزىنىڭ ئىككى يۈزىنى تەڭلا كۆرسىتىپ، كۈلكىگە ئېھتىياجلىقلارغا كۈلكە، يىغىغا ئېھتىياجلىقلارغا يىغا بەرگەنمەن. مەن شائىرنىڭ بۇ ھالىغا يا كۈلۈشنى، يا يىغلاشنى بىلمەي تۇرۇپ قالدىم، ئاخىر ئاچچىق كۈلۈۋەتتىم. ئەمەلىيەتتە بۇمۇ بىر شائىر قەلەم بىلەن ئەمەس، ھەرىكىتى بىلەن يازغان ساتىرا ئىدى! مەن شۇ يەردە ھېس قىلدىم: شائىر شېئىرنىڭ بۈيۈكلۈكىگە يەتكەندە قەلىملا ئەمەس، ھەممە يېرى شېئىر يازىدىغان بوپكېتىدىكەن. بۇ شېئىرلارنى ساۋاتلىق ئادەملەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئوقۇيالىشى ناتايىن، مەلۇم شېئىرىيەت ئىلمىدىن خەۋەردار ئادەملەرلا ئوقۇيالايدۇ، ئەلۋەتتە.

يازغۇچى — دەۋرنىڭ ۋىجدانى

سەنئەت، جۈملىدىن ئەدەبىيات دەۋرنىڭ بەدىئىي ئەينىكى، دەۋر بۇ ئەينەك ئارقىلىق ئۆزىگە سوئال قويالايدۇ ۋە بۇ سوئاللارغا جاۋاب تاپالايدۇ. مەشھۇر يازغۇچى چىڭخىز ئايماتوق: «يازغۇچى — دەۋرنىڭ ۋىجدانى» دېگەندى. يازغۇچى بولماق تەس ئەمەس، لېكىن دەۋرنىڭ ۋىجدانىنى ئەكس ئەتتۈرەلەيدىغان يازغۇچى بولماق تەس.

نۇر مۇھەممەد توختى مەسئۇلىيەتچان يازغۇچىلارنىڭ بىرىدۇر. خوتەننىڭ تەۋەككۈل يېزىسىدا تۇغۇلغان بۇ يازغۇچىنىڭ يېشى جۇمھۇرىيىتىمىزنىڭ يېشى بىلەن تەڭ، يازغۇچى ئالىي مەكتەپتە، يەنى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدا ماتېماتىكا ئۆگەنگەن. لېكىن، دەۋرنىڭ توختىماي زەرەتلىشى ئۇنىڭ قىزىقىشىنى ماتېماتىكىدىن ئەدەبىياتقا يۆتكىگەن، نەتىجىدە ئۇ 1984 - يىلىدىن ئېتىبارەن ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشقا باشلىغان. 1984 - يىلى يازغۇچى 35 ياشقا كىرگەندە، ئۇنىڭ سوغۇق قان، تەبىئىي پەن تەپەككۈرى بىلەن تويۇنغان قەلبى ئەينى دەۋر ئەدەبىيات ساھەسىگە يېڭى روھ بېغىشلىدى. ئۇنىڭ ئەسەرلىرى كۆزدە تىش نۇقتىسىنىڭ يېڭى، پىكىرنىڭ ئۆزگىچىلىكى بىلەن تېزلا ئۇيغۇر كىتابخانلىرىغا تونۇلدى، بىر قىسىم ئەسەرلىرى ئارقا - ئارقىدىن مۇكاپاتلاندى ۋە باشقا تىللارغا تەرجىمە قىلىنىپ، باشقا مىللەتلەرنىڭ ئۆزىگە خاس تەپەككۈر دۇنياسىغا سۇنۇلدى. 1988 - يىلى ئاپتونوم رايونلۇق يازغۇچىلار جەمئىيىتى ئۇنىڭ قىسقىغىنا ۋاقىت ئىچىدە قولغا كەلتۈرگەن مۇۋەپپەقىيىتىنى كۆزدە تۇتۇپ ئۇنى كەسپىي يازغۇچىلىققا تەكلىپ قىلدى. يازغۇچىنىڭ ھازىرغا

قەدەر « ئۇ دۇنيادىكى سوراق » ، « كۈلۈپ كۆرگەنلەر ۋە كۆرۈپ كۈلگەنلەر » ، « شەھلا كۆز » ، « چۆل ئوغلى » قاتارلىق پوۋېست ، ھېكايە ، نەسر توپلاملىرى ئېلان قىلىندى .

1

نۇرمۇھەممەد توختى پروزىنىڭ ھەرقايسى تۈرلىرىدە ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىپ ئوخشاشلا مۇۋەپپەقىيەت قازانغان يازغۇچىدۇر .

نەسر — پىكىرنى ئەر كىن ئوتتۇرىغا قويغىلى بولىدىغان ، كۈچلۈك ھېسسىياتقا ، پەلسەپىۋى كەڭلىككە ئىگە ژانىر . نۇرمۇھەممەد توختى ئەدەبىياتىمىز ئۈچۈن يېڭى بولغان بۇ ژانىردا ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىپ تىلىنىڭ ئۆزگىچىلىكى ، مۇلاھىزىلىرىنىڭ چوڭقۇر ۋە پەلسەپىۋى مەنىگە بايلىقى بىلەن ئۇيغۇر نەسرچىلىكىدە ئۆزىگە خاس يېڭى يول ئاچتى . تەقلىدچىلىك ئىسكەنجىسىدە ئىكراۋاتقان ئۇيغۇر نەسرچىلىكى دەل نۇرمۇھەممەد توختىغا ئوخشاش بىرقانچە يازغۇچىنىڭ قەلىمى ئاستىدا يېڭى تەرەققىيات زېمىنىغا ئېرىشتى .

نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ ئۆزى دەسلەپ ئېلان قىلغان نەسرلىرىنىڭ بىرى « بويناق توغرىسىدا خاتىرىلەر » دۇر . ئاپتور بۇ ئەسەردە « بويناق » ئىسىملىك يەرلىك كۈچۈكنى ھەر تەرەپتىن كۆزىتىدۇ . بويناقنىڭ چوڭ بولۇش جەريانىنى تەپسىلىي خاتىرىلەيدۇ ۋە ھەر بىر بۆلەكتە بىردىن خۇلاسى چىقىرىپ ماڭىدۇ . « مەن » نىڭ بويناق ھەققىدىكى كۆزىتىشىدىن ئالغان بىرىنچى تەسىراتى : « ئىت دېگەن چوڭ ياكى كىچىك ، سېمىز ياكى ئورۇق ، بىچارە ياكى بىچارە ئەمەسلىكىگە قارىماي ئادەمگە خىزمەت قىلىدىكەن » .

ئىككىنچى تەسىراتى : « يەرلىك نەسىلىدىكى بەزى ئىتلار ئۆز

ئىگىسىگىلا قۇيرۇق شىپاڭاشتىدىكەن» .
ئۈچىنچى تەسرەتى: « ئىت دېگەن چىشلەپ ئوينىشىدىكەن» .
تۆتىنچى تەسرەتى: « ئىت ئۆز ئىگىسىدىنمۇ قىزغىنىدىكەن...»
بەشىنچى تەسرەتى: « يەرلىك نەسىلدىكى بەزى ئىتلار ئەر-
كىلەتسە ئەر شىكە چىقىدىكەن ئەمەسمۇ؟ »

ئالتىنچى تەسرەتى: « يەرلىك نەسىلدىكى بەزى ئىتلار كەنە
شۇنداق، گىلەمگە سېيىشنى، پاكىز، گۈزەل ۋە شانۇ شەۋكەتلىك
گىلەمنى بۇلغاشنى ياخشى كۆرىدىكەن ئەمەسمۇ؟ »

يەتتىنچى تەسرەتى: « يەرلىك نەسىلدىكى بەزى ئىتلار كە-
شىلەرنى يالاڭ ئاياغ قويۇشنىمۇ ئويلايدىكەن تېخى؟ »

سەككىزىنچى تەسرەتى: « يەرلىك نەسىلدىكى بەزى ئىتلار
ئىگىسىنى ھامىي تونۇپ باشقىلارغا خىرىس قىلىدىكەن ئەمەسمۇ؟! »

ئون ئۈچىنچى تەسرەتى: « ئاچ كۆزلۈك ۋە ۋاپاسىزلىق
ئۇلارنىڭ قان - قېنىغا سىڭىپ كەتكەن بولىدىكەن. ئۇلار ئوۋغا
يارمايدىكەن، بىز ئۇنى باغلاپ ياقمىغان بولساقمۇ. »

ئون تۆتىنچى تەسرەتى: « يەرلىك نەسىلدىكى بەزى ئىتلاردا
يەنە بىر ئالاھىدىلىك — ياۋاشنى، ئاياللارنى، ئاجىز - مۆمىن-
لەرنى بوزەك قىلىشتىن ئىبارەت ئالاھىدىلىك بار ئىكەن ئەمەسمۇ؟! »

يازغۇچىنىڭ « كۈلۈپ كۆرگەنلەر ۋە كۆرۈپ كۈلگەنلەر »

ناملىق نەسرلەر توپلىمى بىر ھېكمەت گۈلىستانى، ئۇيغۇرچە
كىنايىلىك تەپەككۈرنىڭ جەۋھىرىدۇر. ئۇنىڭ نۇرغۇن نەسرلىرى

فېلىيەتۈنچە خۇسۇسىيەت بىلەن سۇغۇرۇلغان. « كۈلۈپ كۆرگەن-
لەر ۋە كۆرۈپ كۈلگەنلەر » دېگەن ماۋزۇدىنمۇ يازغۇچىنىڭ تىلىد-
دىكى ئۆتكۈرلۈك، پىكىرىدىكى مەنتىقىنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن.

نۇر مۇھەممەد توختىنىڭ نەسرلىرىدىكى يەنە بىر ئالاھىدىلىك
لىرىك تۈسىنىڭ قويۇقلۇقىدۇر. « ئاپرېل — گۈل - چېچەك-
لىك ئاي، ئۇ يىپەك يۇرتىنى گۈل ھىدى بىلەن نەپەسلەندۈرىدۇ،
مۇھەببەت تۇيغۇلىرىنى ھاياتلىقنىڭ قەلبىگە باشلاپ كىرىدۇ... ئۇ

گۈزەللىكىنىڭ سېھرىي ھېسلىرىغا مۇھەببەتنىڭ ئۇلۇغۋار تۇيغۇ-لىرىنى قوشۇپ، گۈگۈم پەردىسىگە ئورالغان تاڭ بوستانلىرىنى پىچىرلىتىدۇ، سالقىن ئۆستەڭ بويلىرىنى يېنىكىگە قاقاقتىپ كۆلدۈرىدۇ. خىلۋەت، پىنھانلارنى سۆيۈشنىڭ چوڭلىدىغان ئاۋا-زىنى ئاڭلاشقا ئائىل قىلىدۇ...» («باھاردىكى كۆز يېشى» دىن) «ئەدەبىي ئاخبارات» ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى يەنە بىر مۇھىم ژانىر. ئۇ بەدىئىي ئەدەبىياتنىڭ باشقا ژانىرلىرىدىن قارىغاندا سەمىمىيلىكى، چىنلىقى، رېئال ئادەم، رېئال ۋەقەلەرنى تەس-ۋىرلەش ئوبيېكتى قىلغانلىقى بىلەن ئالاھىدە پەرقلىنىدۇ. جا-ھانغا ماتېماتىكىغا خاس سوغۇق قان، سالماق پوزىتسىيە بىلەن نەزەر سالىدىغان نۇرمۇھەممەد توختى «ئەدەبىي ئاخبارات» تىن ئىبارەت ئالاھىدە ژانىردا خېلى زور مول ھوسۇلغا ئىگە بولدى. ئۇ «روزى ساپىت ۋە خوتەن دېھقانلىرى» قاتارلىق بىر تۈركۈم ئەدەبىي ئاخباراتلىرىدا سان، پاكىت ئارقىلىق سۆزلەش، ماتېما-تىكىلىق ئەقلىي خۇلاسى چىقىرىش ئۇسۇلى بىلەن كىتابخانلارنىڭ يۈرەك تارىنى چەكتى.

نۇرمۇھەممەد توختى ئەسەرلىرىدە ئەكس ئەتتۈرگەندەك رې-ئاللىقنىڭ بىر تەرىپى ناھايىتى ئاچچىق. ئۇنىڭغا يۈزلىنىش ئوڭاي ئەمەس. لېكىن، رېئاللىقنى پەردازلاش، رېئاللىقتىن قېچىش ۋەجدانلىق يازغۇچىنىڭ ئىشى ئەمەس. رېئاللىق ھەققىدە-كى راست سۆز بەزىدە رېئاللىقنىڭ ئۆزىگىمۇ ياقماي قالسىمۇ (چۈنكى ھەقىقەتنىڭ ئۆزى ئاچچىق، مېۋىسى تاتلىق)، ئۇ ماھى-يەتتە يازغۇچىنىڭ رېئاللىققا بىلدۈرگەن ۋەجدان ساداقىتىدۇر. بۇنداق ساداقەت ۋە جۈرئەت ناھايىتى ئاز يازغۇچىلاردا تېپىلىدۇ. بۇنداق يازغۇچىلار دەۋرنىڭ ئاممىدۇر.

نۇرمۇھەممەد توختى ھازىرغا قەدەر پوۋېست ئىجادىيىتى بىلەن شۇغۇللىنىپ «ئامانەت»، «شەھلا كۆز»، «چۆل ئوغلى»، «قارلىغاچ ئۇۋا سالغان پىشاۋاندا» قاتارلىق تۆت پوۋېست ئىجاد قىلدى، «چۆل ئوغلى» دېگەن پوۋېستنى بالىلار ئەدەبىياتىغا بېغىشلىدى. قالغان ئۈچ پوۋېستى ئىجتىمائىي تېمىلارغا بېغىشلانغان بولۇپ، ھەممىسىدە رازۇۋېدكا ئەدەبىياتى ئاساسىي ئىپادىلەش شەكلى قىلىندى. بۇ ئۇسۇل پوۋېست سۆزىتىغا تارتىملىق ۋە چىنلىق ئاتا قىلىپ، كىتابخانلارنىڭ قىزىقىشىنى ئاشۇردى. «ئامانەت» پوۋېستىدا جاپاكەش ئۇيغۇر دېھقانلىرىنىڭ ۋە جۇددىكى ئۇلۇغۋارلىق، سەمىمىي ساداقەت، سەمىمىي دوستلۇق كۈيلەندى. ئالاھىدە شارائىت ئىچىدىكى ئىنسان خاراكىتىرىدە يۈز بەرگەن پىسخىك ئۆزگىرىشلەر تەسۋىرلىنىپ، ۋىجدان ۋە ئىماننىڭ ئىنسان روھىدىكى سۇنماس تۇۋرۇكلۇك خاراكىتىرىگە مەدھىيە ئوقۇلدى.

«شەھلا كۆز» پوۋېستىدا پىزا قىزى ساجىدەنىڭ كەچۈرمىشلىرى تەسۋىرلىنىپ، گۈزەللىكنىڭ ياچىئەلىك نەقدىرى، ئىنسانىيەت بارلىققا كەلگەندىن بۇيان تەسۋىرلىنىپ كېلىۋاتقان گۈزەللىك تراگېدىيىسى تېمىسى يېڭى روھ ۋە يېڭىچە قىياپەت بىلەن قايتا ئوتتۇرىغا قويۇلدى، ساجىدەنىڭ گۈزەل شەھلا كۆزلىرى نېمە ئۈچۈن ئويۇۋېتىلدى؟ نېمە ئۈچۈن گۈزەللىك قىممەت، كېتىبار تاپماي، گۈزەللىككە ئىنتىلگۈچى گۈزەللىك ياراتقۇچى دەپ قارىلىدىغان ئىنسانلار تەرىپىدىن يەرگە ئۇرۇلدى؟

ساجىدەدىن ئىبارەت بۇ بەدىئىي پېرسوناژدا ئىنساننىڭ ۋە جۇدىغا مەڭگۈلۈك بەند قىلىۋېتىلگەن ئازغۇنلۇق، دېلىغۇلۇق، شۇنداقلا پاكلىققا ۋە بەختكە ئىنتىلىشتەك خۇسۇسىيەتلەر قايتا ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى.

شەھلا كۆز — ساجىدەنىڭ قىسمىتى، بۇ قىزنىڭ ۋۇجۇد-
دىكى تەبىئەتنىڭ ئىنئامى بولغان گۈزەللىكنىڭ تراگېدىيىسى
بىزنى تەقدىر - قىسمەت، ئەخلاق، ئىنسان خاراكتېرى ھەققىدە
چوڭقۇر ئويغا سالىدۇ.

«قارلىغاچ ئۇۋا سالغان پېشايۋاندا» دېگەن پوۋېست نۇر-مۇ-
ھەممەد توختى ئىجادىيىتىدىكى يەنە بىر بۆسۈشتۈر. پوۋېست
تىلىنىڭ گۈزەللىكى، سۆزىنىڭ ئۆزگىچىلىكى بىلەن ئادەمنى
جەلپ قىلىدۇ. پوۋېستتا تەسۋىرلەنگەن تۈل چوكان ۋە ئۇنىڭ
ئوغلى، تۈل چوكاننىڭ مۇئەللىم سۆيگۈنى ئوتتۇرىسىدىكى ئۈچ
قىزلىق مۇناسىۋەت، ئۈچ كىشىنىڭ ئۈچ خىل بەختسىز تەقدىرى
كالىمىزدا ھايات دېگەن زادى نېمە؟ بەخت دېگەنچۇ؟ دېگەن
سوئاللارنى پەيدا قىلىدۇ.

بۇ ئەسەردىن مۇنداق يەكۈنگە كېلىش مۇمكىن:
دەۋرنىڭ بەختسىزلىكى شەخسنىڭ بەختسىزلىكىگە سەۋەب
بولىدۇ ۋە ئۇنى ئېغىرلاشتۇرىدۇ. ئادەمنىڭ مەۋجۇتلۇقى يەككە -
يېگانە ئەمەس. زامان، ماكان ۋە ئادەم ھاياتنىڭ ئۈچ بۇلۇڭى،
بۇ بۇلۇڭلار ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىشىدۇ. زامان ۋە ماكاننىڭ
تراگېدىيىسى ئادەمنىڭ تەقدىرىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ.
ھېكايە ئىجادىيىتى نۇرمۇھەممەد توختى ئىجادىيىتىدىكى ئا-
ساسىي ئېقىم. ئۇنىڭ ھېكايىلىرى ئۆزگىچە تەمى، ئۆزگىچە
پەلسەپىۋى يەكۈنلىرى بىلەن زامانداش ھېكايىچىلەرنىڭ ھېكايى-
لىرىدىن پەرقلىنىدۇ. ئۇنىڭ ھېكايىلىرىدە ئىپادىلەنگەن تراگې-
دىيە ۋەزىنىلىك، خېلى ئۇزۇنغىچە يۈرەكتىن ئاچرىمايدىغان ترا-
گېدىيىدۇر. بۇنداق تراگېدىيىنىڭ گۈزەللىكىمۇ ئادەمدە ھايات،
شەخس، تەقدىر، زامان، ماكان ھەققىدە سوئال پەيدا قىلغۇچى
گۈزەللىكتۇر. نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ ھېكايىلىرىنى پېرسوناژ-
لار تەقدىرىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى، پېرسوناژ خاراكتېرى، باش
تېمىسىدىكى ئۆزگىچىلىكلىرىگە ئاساسەن بىر نەچچە تۈرگە بۆ-
لۈشكە بولىدۇ.

لۇش مومكىن.

بىرىنچى تۈردىكى ھېكايىلەر — رېئاللىق بىلەن ئەپسانە، غەيرىيلىك بىرىكىپ كەتكەن، ئالاھىدە شارائىتتىكى ئالاھىدە ئادەملەرنىڭ تەقدىرى كۆرسىتىپ بېرىلگەن ھېكايىلەر. ئەسەر سۆزىتىمغا ياكى پېرسوناژلارنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى جەريانىغا بىمەنىلىكنى ئىنتايىن تەبىئىي ھالدا سىڭدۈرۈۋېتىپ، ئۆزگىچە بىمەنىلىك مەنتىقىسىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىش بۇ ھېكايىلەرنىڭ تۈپ ئالاھىدىلىكى. بۇ بىمەنىلىكنى ھېچكىم تۇرمۇش رېئاللىقىغا ئۈيۈنمەي غۇن ئەمەس دەپ قارىمايدۇ، بەلكى بۇنداق بىمەنىلىكنىڭ يۈز بېرىشىدىكى تەبىئىيلىككە ئىختىيارسىز قايىل بولىدۇ. مەسىلەن، نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ رىزلەپ قوزغىغان ھېكايىسى «يېنى قوشنا» (بۇ ھېكايە خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلىنغاندا خەنزۇ-ئار ئارىسىدىمۇ تەسىر قوزغىغان، بىر نەچچە ئوبروزچى بۇ ھەقتە ماقالىمۇ ئېلان قىلغان) دەل مۇشۇنداق ئەسەرلەرنىڭ بىرىدۇر. ھېكايىدە ماشىنىچى ئۇستام باسىتنىڭ تىلى ئارقىلىق ئۇنىڭ قوشنىسى — يېڭىدىن كۆچۈپ كەلگەن چىرىك ئەمەلدارنىڭ ئوبرازى تەسۋىرلىنىدۇ. يېڭى قوشنا، يەنى مەلۇم ئەمەلدارنىڭ مەسئۇلى دىيانەتسىز، ئارقا ئىشىك ئارقىلىق چۆتىكىنى توملاشنى ئادەتكە ئايلاندۇرغان شەخس. بىر كۈنى بۇ باشلىققا كۆز تېگىدۇ، ئۇ ئەمەلدىن ئايرىلىپ تەكشۈرۈلۈشكە باشلايدۇ. دەل شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھالال - ھارام دەپ ئايرىمايدىغان بۇ باشلىققا دۆي كېسىلى دەپ ئاتىلىدىغان يەپ توغىنىنى بىلمەيدىغان، ھەر دائىم يېيىشكە ئىنتىلىپلا تۇرىدىغان بىر كېسەل چاپلىشىدۇ.

دۆي كېسىلى بىر خىل ئەپسانىۋى كېسەل، يازغۇچى بۇ يەردە ئەپسانە بىلەن رېئاللىقنى زىچ كىرىشتۈرۈپ ئۆزگىچە ئېسى-تېتىك ئۈنۈمگە ئېرىشكەن.

نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ بۇنداق ھېكايىلىرىدىن يەنە «باھاۋد»

دىن ھەقىمۇھەممەد»، «پېشكەللىك»، «قۇيرۇق»، «يىغا چول-پىنى» قاتارلىقلار بار.

ئىككىنچى تۈردىكى ھېكايىلەر — پاش قىلىش، ھەجۋ قىلىش تىپىدىكى ھېكايىلەر. پاش قىلىش، ھەجۋ قىلىش دېگەن بۇ ئاتالغۇنىڭ ھېكايىلەرگە بىۋاسىتە سۈپەت قىلىنىشى ھېكايىدىن نىڭ ئېستېتىك پەللىسىنى كۆزگە ئىلمىغانلىقتەك بولۇپ كۆرۈنىدۇ ياكى بۇنداق دېيىش ھېكايىنىڭ سەنئەتلىك خۇسۇسىيىتىنى خىرەلەشتۈرۈپ، ئۇنى ئىجتىمائىي ماقالىلەرگە، گېزىت - ژۇرناللاردىكى ئىنكاسلارغا ئوخشىتىپ قويدۇ. نۇرمۇھەممەد توختىدىنىڭ پاش قىلىش، ھەجۋ قىلىش تىپىدىكى ھېكايىلىرى ھەرگىز ئېستېتىك خۇسۇسىيىتى ئىنكار قىلىنغان ياكى ئىككىلەمچى ئو-رۇنغا چۈشۈپ قالغان ھېكايىلەر ئەمەس، بەلكى بەدىئىي مۇۋەپپەقىيىتى، ئوبرازلىرىنىڭ چىنلىقى بىلەن مەشھۇر ھېكايىلەردۇر. چەت ئەل ئەدەبىياتىدا تۈرگىيلىك ئەزىز نەسىن بۇنداق ھېكايىلەرنى يېزىپ غايەت زور شۆھرەتكە ئېرىشتى. ئۇنىڭ ھېكايىلىرى دۇنيا ھەجۋىي ھېكايىچىلىقىنىڭ ئۈلگىسى دەپ قارىلدى. ئەزىز نەسىن ئۆز ھېكايىلىرى ھەققىدە توختىلىپ: «مەن ئەسلى خەقنى يىغلىتىپ تاشلىسام دېگەن ئويدا ھېكايە يازمەن، لېكىن كىشىلەر ئۇنى ھەجۋىي ھېكايە دەپ ئاتىشىدۇ» دەيدۇ. نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ ھېكايىلىرىمۇ دەل شۇنداق ھېكايىلەر-دۇر. يازغۇچىنىڭ «ئاچايىپ كەسىپى ئائىلە» دېگەن ھېكايىسى دەل مۇشۇنداق ھېكايىلەرنىڭ ئۈلگىسىدۇر.

ھېكايىنىڭ باش قەھرىمانى ياسىن ھوشۇر ئىسلاھات جەريانىدا بېيىشنى خىيال قىلىپ، ئىقتىدارسىزلىقتىن بېيىيالمىغان دېھقان. تاسادىپىي بىر پۇرسەت ئۇنىڭ بېيىش ھەققىدىكى تەپەككۈرىنى جانلاندۇرىدۇ، ھەيدەپ كېتىۋاتقان، بازاردا 60 يۈەنگىمۇ يارمايدىغان ئېشىكى تاسادىپىي ھالدا كېتىۋاتقان ماشىنىغا ئۇرۇلۇپ كېتىپ ئۆلۈپ قالىدۇ. لېكىن، بۇ قاتناش ۋەقەسى ياسىن

ھوشۇرغا ئامەت ئېلىپ كېلىدۇ. شوپۇر قورقۇپ كەتكەنلىكتىنمۇ ياكى ئاۋازچىلىكتىن قاپقانلىقتىنمۇ، ياسىن ھوشۇرغا 300 يۈەن تۇتقۇزۇپ قويدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ كالىسىدا بېيىش ھەققىدە ئىنتايىن رەزىل پىلان پەيدا بولىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ قېرى، پۇلغا يارىمايدىغان ئېشەكلەرنى سېتىۋېلىپ، قەستەن ماشىنىغا سوقتۇرۇۋېتىپ شوپۇرلاردىن پۇل ئۈندۈرۈۋالىدىغان «بېيىش كەسپى» يولىغا قەدەم قويدۇ. ئاخىر بىر كۈنى ماشىنا ئاستىغا ئىتتىرگەن ئېشىكى ماشىنىغا سوقۇلماي، ئۆزى سوقۇلۇپ كېتىپ ھاياتىدىن ئايرىلىدۇ.

ھېكايىدە ئاپتور ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش جەريانىدا يۈز بەرگەن پۇلغا چوقۇنۇش خاھىشىنى، ئادەملەرنىڭ قەلبىدىكى ياتلىشىش، مۇھەببەتسىزلىكنى تەنقىد قىلىدۇ. ئۇنىڭ بۇنداق يەنە بىر مەشھۇر ھېكايىسى «ئىككى بوتۇلكا ماۋتەي» دۇر.

كىچىك ناھىيىدە ئىككى بوتۇلكا ماۋتەي ھاراقى پەيدا بولۇپ قالىدۇ. قۇرۇلۇش ھۆددىگەرلىرى بۇ ھاراقى ناھىيىلىك قۇرۇلۇش ئىدارىسىنىڭ باشلىقىغا سوۋغا قىلىدۇ. باشلىق بۇ ھاراقىنى ئىچىپ تۈگىتىۋەتكۈسى كەلمەي بازارغا سالىدۇ. پېنىسىگە چىقىپ دۇكان ئېچىۋالغان بىر ئەمەلدارنىڭ سوۋغات بۇيۇملىرىنى ساتىدىغان دۇكانىدا بۇ ئىككى بوتۇلكا ماۋتەي ھاراقى شۇنىڭدىن كېيىن تەكرار ئون يىل سېتىلىدۇ. بونكىچى مۇشۇ ئون يىل جەريانىدا ئىككى بوتۇلكا ماۋتەيدىن نۇرغۇن پايدا ئالىدۇ ۋە ئەڭ ئاخىر سوۋغات بېرىش ئۈچۈنلا تەكرار سېتىلىۋاتقان بۇ ھاراقىنى ئىچىۋېلىپ ئورنىغا سۇ ياكى باشقا ھاراق قاچىلاپ قويۇش قارارىغا كېلىدۇ.

ئىككى بوتۇلكا ماۋتەينىڭ سودىسى كەينىگە نۇرغۇن سوئال يوشۇرۇنغان، ئاپتور بۇ ھېكايە ئارقىلىق ئىجتىمائىي مۇھىتىمىز ھەققىدە كەسكىن سوئال قويغان.

يازغۇچىنىڭ «تامغا» ، «ئۇ دۇنيادىكى سوراق» ، «يەنە بىر ئاجايىپ كەسپىي ئائىلە» قاتارلىق ھېكايىلىرىمۇ ئەنە شۇنداق ھېكايىلەردىندۇر.

ئۈچىنچى تۈردىكى ھېكايىلەر — ئىنسان خاراكتېرىنى، ئالاھىدە شارائىتتىكى ئالاھىدە كەچۈرمىشلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈش، ئىنسان ۋە ئۇنىڭ ماھىيىتى، ھايات ھەققىدە ئىزدىنىش تېمىلىرىغا بېغىشلانغان ھېكايىلەر بولۇپ، يازغۇچىنىڭ ئەڭ زور مۇۋەپپەقىيىتى بۇ ھېكايىلەردە ئىپادىلىنىدۇ.

ئىنسان خاراكتېرىنى ئەكس ئەتتۈرۈش مەڭگۈلۈك تېما، ئىنسان ھاياتىنىڭ مەركىزىي نۇقتىسى. ئىنساننى چۈشىنىش، ئىنساننى ئىزدەش، ئىنسانغا ھېسداشلىق قىلىش يازغۇچىلار بەدىئىي ئىجادىيەت جەريانىدا ئەڭ ئاخىر بېرىپ يېتىدىغان يۈكسەك پەلە. بىز شۇنىڭ ئۈچۈن نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ ئالدىنقى ئىككى خىل ھېكايىلىرىدىن بۇنداق ئەسەرلىرىنى يۇقىرى قويمىز. بۇنداق ئەسەرلەرنىڭ سەنئەتلىك قىممىتى ھەمىشە باشقا تۈردىكى ئەسەرلەردىن ئۈستۈن بولىدۇ.

«ئالتە كۈنلۈك پادىشاھ» نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ بۇنداق ھېكايىلىرى ئىچىدىكى ئەڭ ياخشى ئەسەرلەرنىڭ بىرى. بۇ ھېكايىنى ھازىرقى زامان مەسەلى دەپ قاراش مۇمكىن. لېكىن، بۇ مەسەل ئۇيغۇرچە خاراكتېرگە ئىگە مەسەلدۇر. خەلقنى قوزغىلاڭغا ئۇيۇشتۇرۇپ دەسلەپكى غەلبىنى قولغا كەلتۈرۈپ، پادىشاھ دەپ نام ئېلىپلا ھەممە قوزغىلاڭچىنى تارقىتىۋېتىپ ئۆزى يالغۇز قېلىش، ئالتە كۈنلا پادىشاھلىق قىلىش ئۇيغۇرلارنىڭ ئىدىراكى تامامەن قوبۇل قىلالايدىغان بىر مەسەل.

«قوشتاغدىكى مۇشائىرە» نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ بۇ تۈردىكى شېئىرغا ئوخشاش گۈزەل ۋە ئەسەرلىك قىلىپ يازغان يەنە بىر ھېكايىسى. ھېكايىدە تەجەللى، پۇرقات، موللا سەئىدۇللا، ئىسمائىل ھاجى قاتارلىق ئۇيغۇر يېقىنقى دەۋر كلاسسىك شائىر-

لىرىنىڭ بىر قېتىملىق ئالىي مەقاملىق مۇشائىرىسى بايان قىلىپ نىپ مەدەنىيىتىمىز، ئادەمگەرچىلىكىمىز، بەدىئىي دىتىمىز گۈزەل تىللار بىلەن كۈيلىنىدۇ.

ياخشى يېزىلغان ھېكايىلەردە شېئىرىي خۇسۇسىيەت ناھايىتى مول بولىدۇ ياكى بۇنداق ھېكايىنىڭ ئۆزى شېئىردۇر. نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ «بەش تۈپ سەگۈ تېرەك»، «سېدى خىي سەن ئانا دەريا يۈرۈڭقاش» دېگەن ھېكايىلىرىمۇ دەل شۇنداق ھېكايىلەر قاتارىغا كىرىدۇ.

قىسقىسى، نۇرمۇھەممەد توختى ئەسەرلىرىدە ئادەمنى كۈيلىدى. ئادەمگە مۇھەببەت بەردى. زامانىۋىلىق بىلەن قالاڭلىق، ھازىرقى زامانچىلىق بىلەن ئەنئەنە، ئىسلاھات بىلەن كۈنلىق ئوتتۇرىسىدا گىئاڭگىراپ يۈرۈۋاتقان، ئىجتىمائىيلىقنىڭ بېسىمى بىلەن ئىنسانىي خاراكتېرىدىن چەتنىگەن كىشىلەرنىڭ ئوبرازىنى يارىتىشقا ئالاھىدە كۈچ سەرپ قىلدى. بۇنداق كىشىلەرگە ھېسداشلىق قىلدى.

3

سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مەشھۇر يازغۇچىسى گوركىي «تىل — ئەدەبىياتنىڭ بىرىنچى مۇھىم ئامىلى» دېگەندى. كۆپچىلىك ئېتىراپ قىلىدىغان بىر ھەقىقەت شۇكى، يازغۇچىلار مىللەتنىڭ تىل ئۇستازلىرىدۇر. ئۇلار مىللىي تىلنى بېيىتىدۇ. لېكىن، 1980 - يىللاردىن كېيىن گۈللەنگەن تەرجىمە ئەدەبىيات تەرجىمە نەزەرىيىسىنىڭ كەمتۈكلۈكى ۋە بەزى تەرجىمانلارنىڭ ئىدىيىسىنىڭ قاتمىلىقى تۈپەيلىدىن ئەسلى تىلنىڭ جۈملە قۇرۇلمىسى، سىنتاكسىسلىق ئالاھىدىلىكىنى تەرجىمە جەريانىدا ئاڭلىق ياكى ئاڭسىز ھالدا ساقلاپ قېلىپ، ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ ساغلاملىقىغا تەسىر يەتكۈزدى. چەت ئەل ئەدەبىي-

ياتغا بولغان چوقۇنۇش تۈپەيلىدىن بۇنداق تەسىر يازغۇچىلارنىڭ قەلىمىگىمۇ يۇقتى.

نۇرمۇھەممەد توختى ئىجادىيەتكە كىرىشكەندىن بۇيان ساپ ئۇيغۇر تىلىدا ئەسەر يېزىش خاھىشىدا چىڭ تۇرۇپ كەلدى. ھەددىدىن ئارتۇق ئۇزۇن جۈملىلەرنى، مەجھۇل جۈملىلەرنى ئىشلەتمىدى. شۇڭلاشقىمىكىن، ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ تىلى بەك-مۇ يېپىشقاق، چۈشىنىشلىك، راۋان، نۇرمۇھەممەد توختى مىللىي تىلنىڭ ئۇستازى بولۇشقا مۇناسىپ.

نۇرمۇھەممەد توختى يەنە ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئەڭ باي، ئىپادىلەش ئىقتىدارى يۇقىرى دىئالېكتلىرىدىن بىرى بولغان خوتەن دىئالېكتىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلاندى. بۇ سۆزلەرنىڭ بىر قىسمى نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ قەلىمى ئارقىلىق ئۇيغۇر تىلى مەركىزىي دىئالېكتىدىن ئورۇن ئالدى.

گېرمانىيىلىك مەشھۇر پەيلاسوپ، نەزەرىيىچى شوپېنخاۋېر يازغۇچىلارنى بىر نەچچە تىپقا بۆلگەن. ئۇ يازغۇچىلارنى تىپقا ئايرىپ: «يازغۇچىلار ئۈچ تۈرلۈك بولىدۇ، بىرىنچى تۈرلۈك يازغۇچى ئويلانمايلا ئەسەر يازىدىغان يازغۇچىدۇر. بۇلار ئۆزىنىڭ خاتىرىسى، ئەسلىمىسىدىن، ھەتتا باشقىلارنىڭ كىتابلىرىدىن ئىلھامغا ئېرىشىدۇ. ئىككىنچى تۈرلۈك يازغۇچىلار ئويلىغاچ يازىدىغان يازغۇچىلاردۇر. ئۇلار يېزىش ئۈچۈن تەپەككۈر قىلىدۇ. ئۈچىنچى خىلدىكى يازغۇچىلار ئويلىنىپ بولۇپ يازىدىغان يازغۇچىلار بولۇپ، بۇنداق يازغۇچىلار ناھايىتى كەم تېپىلىدىغان ئىنسانلار. يازغۇچىلاردۇر» دېگەن. نۇرمۇھەممەد توختى بۇ ئۈچ خىل يازغۇچى تىپى ئىچىدىكى ئويلىنىپ بولۇپ ئاندىن يازىدىغان يازغۇچىدۇر. شوپېنخاۋېر يەنە: «ئويلىنىپ بولۇپ يازىدىغان يازغۇچىلار ئىچىدە شەيئىنىڭ ماھىيىتى ھەققىدە تەپەككۈر قىلالايدىغان يازغۇچىلار ناھايىتى ئاز تېپىلىدۇ. ئۇلار شەيئى ماھىيىتىنىڭ غەدىقلىشى تۈپەيلىدىن تەپەككۈر قىلىدۇ. ئۇلار ئۆلمەس

يازغۇچىلاردۇر» دېگەن. نۇرمۇھەممەد توختىنىڭ يېزىقىچىلىق قىلىشتىكى تەپەككۈرىمۇ دەل مۇشۇنداق تەپەككۈردۇر. ئۇ يېزىش ئۈچۈن يازمىدى، بەلكى ئەتراپىدىكى مەۋجۇدىيەتنىڭ غىدىقلىشى ئۇنىڭ قەلبىدە ھېكايىلەرنى پەيدا قىلدى.

بۈگۈنكى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ سەۋىيىسى زادى قانچىلىك

يېڭى ئەسىرنىڭ يېتىپ كېلىشى نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ كال-
لىسىدا ئۆتمۈش ھەققىدە قايتا ئويلىنىش زۆرۈرىمىتى پەيدا قىل-
دى. بۇ زۆرۈرىيەتلەرنىڭ مۇھىملىرىدىن بىرى ئۇيغۇر ئەدەبىيا-
تىنىڭ نۆۋەتتىكى ئەھۋالىغا رېئال باھا بېرىش مەسلىسىدۇر.
گەرچە بىر مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ مەلۇم بىر دەۋرنىڭ تەرەققىيا-
تىنى ناھايىتى توغرا ئۆلچەپ بېرىدىغان بىرەر خاسىيەتلىك تارازا
بولمىسىمۇ، قەدىمدىن ھازىرغا قەدەر دۇنيا ئەدەبىياتىنىڭ ھەر-
قايسى دەۋرلىرىگە باھا بېرىشتىكى مۇھىم شەرتلەرنىڭ ئۆزى
مەلۇم مەنىدە ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىغا باھا بېر-
لەيدىغان ئۆلچەم بولالايدۇ. گەرچە بۇ ئۆلچەملەرنى بىردىنبىر ۋە
ئەڭ توغرا ئۆلچەم دەپ قارىيالمىساقمۇ، ھەر ھالدا ئەدەبىياتىمىز-
نىڭ مەۋجۇت ئەھۋالىغا بىر قەدەر ئويىپكىتسىپ ۋە ئىلمىي باھا
بېرەلەيدىغان ھەم ئۇنى باھالاش خىزمىتىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقا-
لايدىغان ئۆلچەملەردۇر. ئەسىردىن ئەسىرگە ھالقىيدىغان بىر
پۇرسەتتە ئەدەبىياتتىكى ئەڭ ئەقەللىي ئۆلچەملەر بىلەن ئەدەبىيا-
تىمىزنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىغا باھا بېرىپ كۆرسەك زىيانلىق ئە-
مەس. جامائەتكە ئاشكارا بولغان ۋە ئۇلارنىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا
ئېرىشكەن باھا ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن تۈرتكىلىك رول
ئوينايدۇ. ئەدەبىياتىمىزغا بولغان كۆز قاراشلارنى ھېسسىياتچان-
لىقتىن قۇتۇلدۇرۇپ ئىلمىيلاشتۇرىدۇ.

ئۇنداقتا ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ھازىرقى سەۋىيىسى زادى

قانچىلىك؟ ئەدەبىياتىمىزدا يېقىنقى 20 نەچچە يىلدىن بېرى يۈز بەرگەن گۈللىنىش مەنزىرىسى ساختا گۈللىنىش مەنزىرىسىمۇ ياكى ھەقىقىي ئەدەبىي گۈللىنىشنىڭ، ئەدەبىياتىمىزنىڭ پىشىپ يېتىلىۋاتقانلىقىنىڭ ئىپادىسىمۇ؟

1

ئەدەبىيات نەزەرىيەسىنىڭ تەرەققىي قىلغان - قىلمىغانلىقى، كۆپ قاتلاملىققا ئىگە بولغان - بولمىغانلىقى بىر مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ سەۋىيىسىگە ئەڭ ھەل قىلغۇچ تەسىر قىلىدىغان ئامىل. چۈنكى، ئەدەبىي ھادىسىلەرنىڭ زور كۆپچىلىكى ئەدەبىيات نەزەرىيەسى زېمىنىدا كۆكلەپ چىققان ئەدەبىي ئوبزورچىلىق ئارقىلىق ئۆز باھاسىغا ئىگە بولىدۇ. ئوبزورچىلىق بىر مىللەت ئەدەبىياتىنى باشلاپ ماڭىدىغان سەركىگە، باقىدىغان مالچىغا ئوخشايدۇ. ناۋادا ئەدەبىيات نەزەرىيەسى ئىلمىيلىكتىن يىراق ۋە ياكى شۇ مىللەت ئەدەبىياتى زېمىنىدا كۆكلەپ چىقمىغان، ئۇنىڭدىن - بۇنىڭدىن تېرىپ قۇراشتۇرۇلغان بولسا، ئەدەبىياتنىڭ تەرەققىياتىغا پاسسىپ تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئەدەبىيات ھادىسىلىرى ئىلمىي باھاغا ئىگە بولالمايدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، ئەدەبىيات نەزەرىيەسى ئالىي مەكتەپ ئەدەبىيات فاكولتېتلىرىنىڭ ئەڭ ئاساسلىق دەرسلىكى. ئالىي مەكتەپ ئەدەبىيات فاكولتېتىنى پۈتتۈرگۈچىلەر مىللىي ئەدەبىياتقا تەسىر كۆرسەتكۈچى ئوقۇرمەنلەر قاتلىمىنىڭ يادروسى. دېمەك، ئەدەبىيات نەزەرىيەسىنىڭ سەۋىيىسى بىۋاسىتە ھالدا ئەدەبىيات ھادىسىلىرىنىڭ ئومۇمىي سەۋىيىسىنى بەلگىلەيدۇ.

ھەر قايسى مىللەتتىكى ئەدەبىي ژانىرلار ئوخشىشىپ كەتمەسە، لېكىن ئۇلاردا بەزى مىللىي پەرقلەر يوق ئەمەس. شۇ سەۋەبتىن شۇ ژانىرغا بېرىلگەن تەبىرىمۇ مىللى خاسلىققا ئىگە

بولدۇ. بۇ خىل مىللىي خاسلىق ئەدەبىياتنىڭ مىللىيلىك خۇ-
سۇسىيىتىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ. باشقا بىر مىللەت مۇ-
ھىتىدا بارلىققا كەلگەن ژانىرنىڭ ئۆلچىمى بىلەن يەنە بىر مۇ-
ھىتتا بارلىققا كەلگەن ئەدەبىياتنى باھالاش ئومۇمىي جەھەتتىن
خاتادەك كۆرۈنمىسىمۇ ئىنچىكىلەپ كۆرسەك، مەلۇم يېتەرسىز-
لىكلەر كۆزگە چېلىقىدۇ. قىسقىسى، بۇ خىل ئۆلچەم ياكى تەبىر
مىللىي ژانىرنىڭ كېلىش يولىنى، تۈپ ئالاھىدىلىكىنى شەرھ-
لەشكە ئاجىزلىق قىلىدۇ، بۇ خىل ئەھۋالنى ئېتىبارغا ئالماي
مەجبۇرىي ھالدا خەلقئارالىق شەرھلەرنى كىرگۈزسەك، ئاڭسىز
ئىلمىي خاتالىق يۈز بېرىپ، ئەدەبىيات ھادىسىلىرىمىز خاتا يې-
تەكلىنىشكە ئۇچراپ قالىدۇ.

ئەدەبىيات نەزەرىيىسى كىتابلىرىدىكى قاتمالمىلىق، ئىچىدە
ئىزدىنىشنىڭ بولماسلىقى نۇرغۇن ئەدەبىيات ھادىسىلىرىنى جا-
ۋابىمىز قويدى. ھەتتا جاھان ئەدەبىياتىدا خېلى بۇرۇنلا مۇھاكىمە
قىلىنىپ ھەل بولۇپ قالغان «ئىنسان خاراكتېرى» مەسىلىسى
1980 - يىللاردا بىزدە قايتا مۇھاكىمە قىلىندى. بەزى نەزەرىيىد-
چىلەر ئوتتۇرىغا چىقىپ ئىنسان خاراكتېرى قېلىپقا چۈشىدۇ،
دېگەن ھۆكۈمنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ ئەدەبىيات نەزەرىيىمىزدىكى
بىر پاجىئە ئىدى. شوپىنخاۋىرنىڭ يازغۇچىلارنى تۇرغۇن يۇلتۇز،
سەييارە، ھەمراھ دېگەندەك تىپقا ئايرىدىغان ماقالىسى 1995 -
يىللاردا ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنغاندىن كېيىن، ئاندىن ئوقۇر-
مەنلەرنىڭ خېلى كۆپ قىسمى جاھاندا شۇنداق ئايرىشنىڭ مەۋجۇت-
لۇقىنى سەزدى. ئۇيغۇرلار بۇ خىل ئايرىشتىن خەۋەر تاپقاندا،
شوپىنخاۋىرنىڭ مۇناسىۋەتلىك ئەسىرىنىڭ ئېلان قىلىنغانلىقىغا
200 يىلدەك ۋاقىت بولۇپ قالغانىدى. ئەدەبىيات نەزەرىيىمىزدە-
كى بۇ خىل گۆدەكلىك، ئارىيەت ئېلىنغان نەزەرىيىلەرگە تايىد-

نىپ قېلىش خاھىشى ھازىرمۇ ئەدەبىياتىمىزنىڭ تەرەققىياتىغا پۈتلىككاشاڭ بولماقتا.

2

ساغلام ئوبزورچىلار قوشۇنغا ئىگە بولمىغان ئەدەبىيات تەرەققىيات يولىنىڭ نېمىلىكىنى بىلىپ بولمىغان ئەدەبىياتتور. ئەدەبىياتىمىزنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىغا نەزەر سالساق، ئەدەبىي تەنقىدتىن ئىبارەت ئەدەبىياتنىڭ سادىق ھەمراھىنى ئىلمىي چۈشەندۈرۈش مەسىلىسىگە قارىمۇ قارشى پىكىرلەرنىڭ چىقىشىنى نورماللىق ھېس قىلالماسلىق، مۇنازىرىدىن قورقۇش كۆز ئالدىمىزدا تاشلىدى. نىپ يانغان ئەڭ ئەمەلىي مەسىلىدۇر.

ئەدەبىي تەنقىد مىللىي ئەدەبىيات نەزەرىيىسىنىڭ بىنەم يېرىدۇر. مىللىي ئەدەبىيات نەزەرىيىسى ئەدەبىي تەنقىدچىلەرنىڭ ئىلمىي مۇلاھىزىلىرى ئاساسىدا ئۆزىنى بېيىتىدۇ. مەنە قاتلىمىنى كېڭەيتىپ تېخىمۇ ئىلمىيلىككە ئىگە بولىدۇ. ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى ئەدەبىي تەنقىد سەنئىتىنىڭ تېخى قوزغىلىش پەللىسىدىن چىقالماسلىقى، ئەدەبىياتتىكى ئەڭ ئەقەللىي مەسىلىلەر ھەققىدە مۇلاھىزە ئېلىپ بارماي ئۇنى ئىلمىي ئۇنۋان تەنقىدچىلىكىگە ئايلاندۇرۇپ قويۇشى، قىچىشىمىغان يەرنى قاشلاپ يۈرۈشى ئەدەبىي ئىجادىيىتىمىزگە ئەجەللىك تەسىر يەتكۈزدى.

ئەدەبىي ئوبزورچىلارنىڭ ساپاسىغا نەزەر تاشلىساق، مۇھەممەد پولات، يالقۇن روزىدەك ئەدەبىي تەنقىدچىلىرىمىز بولسىمۇ، ئوبزورچىلار قوشۇنىنىڭ پۈتۈن كۆلىمىدىن قارىغاندا، ھادىسە تەنقىد شۇناسلىقى ئەڭ ئاساسلىق ئىجادىيەت يولىمىز بولۇپ قالدى. تەنقىدچىلىقتىكى كۆپ قاتلاملىق بىزدىن بەك يىراقتا، تا ھازىرغا قەدەر مىللىي رومانچىلىقىمىزنىڭ تەرەققىيات ئەندىزىسى قەيەردىن ئېلىنىشى كېرەك؟ مەۋجۇت دەۋرنىڭ يازغۇچىغا قويغان

تەلىپى نېمە؟ دېگەندەك ئەقەللىي سوئاللارغىمۇ تۈزۈك جاۋاب بېرىلمىدى. شۇ تۈپەيلىدىن نۇرغۇن ئەدىبلەر ئىجادىيەت كوچىسىدا چىقىش يولى تاپالماي، مەغلۇبىيەتنىڭ سەۋەبىنى ئېنىقلىماي ياكى مەغلۇپ بولغانلىقىنى تونۇشمۇ ئۈلگۈرەلمەي يۈرۈۋاتىدۇ. بۇ ئەھۋال ئەدەبىيات قوشۇنىدىكى ئورۇنسىز قۇربان بېرىشنى كۈچەيتىپ، نۇرغۇن تالانتلىق مايسىلارنى نابۇت قىلىپ تاشلىدى.

ساقلىنىۋاتقان ئەڭ مۇھىم مەسىلىلەرنىڭ بىرى ئەدەبىي ئىجادىيەت قوشۇنى ئۈچۈن ئىبىرەت ۋە ئۆگىنىش ئۆرنەكلىرى تىكلەپ، ئۇلارنى مىللىي ئەدەبىياتنىڭ تەرەققىيات يولىدىن خەۋەردار قىلىش، ئەدەبىيات بىلەن خەلقنىڭ ئارىلىقىنى يېقىنلاشتۇرۇشتا كېلىشتۈرگۈچىلىك رولىنى ئويناش روھى كەم.

3

ئەدەبىي ئېقىم ۋە ئەدەبىي ئۇسلۇب مىللىي ئەدەبىياتنىڭ تەرەققىيات سەۋىيىسىگە ئەڭ بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدىغان مۇھىم ئامىل. بىر مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ دۇنياغا تونۇلۇشى ئۆزىگە خاس ئۇسلۇبقا ئىگە بىر تۈركۈم يازغۇچىلار قاتارىنىڭ بارلىققا كېلىشى نەتىجىسىدە ئەمەلگە ئاشىدۇ. بىر مىللەت ئەدەبىياتى ھەرگىز بىر ياخشى روماننىڭ مەيدانىغا كەلگەنلىكى، بىر نەچچە ياخشى ھېكايىنىڭ يېزىلغانلىقى بىلەن يۇقىرى سەۋىيىگە يەتكەن ھېسابلانمايدۇ. ياخشى رومان يازىدىغان، ھېكايە يازىدىغان يازغۇچىلار توپى بىلەن ئۆلچىنىدۇ. بىر مىللەت ئەدەبىياتىنى دۇنياغا تونۇتىدىغىنى نەچچە يۈز پارچە ئەسەر ئەمەس، بىر ياكى بىرنەچچە ئۇسلۇبقا ئىگە يازغۇچى.

ئەدەبىي ئېقىمۇ ھەممە گۈللەر تەكشى ئېچىلىش، ھەممە ئېقىم بەس - بەستە سايراش شوئارىنىڭ ھەقىقىي تۈردە ئەمەلگە

ئېشىشى نەتىجىسىدە بارلىققا كېلىدۇ. ئوخشاشمىغان كۆر قاراشلارنىڭ بىر ئەدەبىيات زېمىنىدا بىر - بىرىگە دەخلى قىلماي مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمىشى بەدىئىي تەپەككۈرنى بېيىتسە، كىتابخانىدا لارنىڭ نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتىدۇ. شۇڭا، مىللىي ئېقىم بىر مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىي قىلغان - قىلمىغانلىقىنىڭ بەلگىسى.

ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىي ئاساسىنىڭ كۈچلۈكلۈكى، مەدەنىيەت مۇھىتىنىڭ قويۇقلۇقى تۈپەيلىدىن تارىختا نۇرغۇن ئۆزگىچە ئۇسلۇبقا ئىگە يازغۇچىلارنى بارلىققا كەلتۈرگەن. ھازىر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىغا نەزەر سالساق، شەكىللىنىۋاتقان ئۇسلۇب قاتارىنى كۆرەلەيمىز. ئەدەبىيلىرىمىزنىڭ تېماتالاش، تىل ئىشلىتىش، دۇنيا قاراش، ئوبراز يارىتىش، تۈر-مۇش ماتېرىياللىرىنى بىر تەرەپ قىلىشتىكى خاسلىقلىرى ئايان بولماقتا. ئوقۇرمەنلەرنىڭ تاللىشىمۇ ئەدەبىي ئىجادىيەتكە شۇ تەلەپنى قويدى. يازغۇچىلاردىن مەتتىمىن ھوشۇر، نۇر مۇھەممەد توختى، ئەختەم ئۆمەر، خالىدە ئىسرائىل، ھۈسەيىن تاش قاتارلىقلارنى، شائىرلاردىن قۇربان بارات، بۇغدا ئابدۇللا، ئوسمانجان ساۋۇت، ئەخمەتجان ئوسمان، ئابدۇقادىر جالالىدىن، ئادىل تۇنىيازلارنى ئۇسلۇب ياراتقان ياكى ئۆزىگە خاس ئۇسلۇب يارىتىش يولىغا قاراپ ماڭغان ئىجادىيەتچىلەر، دەپ قارىيالايمىز. ئەدەبىي ئېقىم مەسىلىسىگە كەلسەك، 1980 - يىللارنىڭ بېشىدا ئۇنىڭدىن سۆز ئېچىش تەس ئىدى. ھەتتا ئۇيغۇر كىتابخانىدا لىرى ئەدەبىي ئېقىمنىڭ نېمىلىكىنىمۇ چۈشەنمىگەن. 1980 - يىللارنىڭ ئاخىرى ئۇيغۇر ئەدەبىي ئىجادىيىتىدە ئەدەبىي ئېقىمنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئىزنالىرى كۆرۈندى. 1990 - يىللاردا بۇ ئىزنالار تېخىمۇ قويۇقلاشتى. لېكىن، ھازىر بىز تېخى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا ئەدەبىي ئېقىم بارلىققا كەلدى، دەپ كېسىپ ئېيتالمايمىز ياكى ئېيتساق بولمايدۇ. ئەدەبىياتىمىزدىكى ھازىرقى

ئەھۋالنى ئەدەبىي ئىقىمنىڭ دەسلەپكى مەزگىلى بولغان شەكىللەش
نىش باسقۇچىدا تۇرۇۋاتىدۇ، دەپ قارالسا، سەل مۇۋاپىق كېلىدۇ.
شى مۇمكىن.

4

بەدىئىي تىپ مەسىلىسى مىللىي ئەدەبىياتتىكى خېلى ئۆتكۈر
مەسىلە. ئەدەبىياتنىڭ تىپلار قاتارى ھاسىل قىلغان - قىلالىدۇ.
غانلىقى يەنە ئەدەبىي ئىجادىيەتنىڭ سەۋىيىسىگە تەسىر كۆرسىتىدۇ.
مىللىي تۇرمۇشنىڭ مىللىي بەدىئىي تىپلار ئېھتىياجىنى
قاندىرالماسلىقى ئەدەبىياتنىڭ پاجىئەسى. مىللىي ئىجتىمائىي
ئېكولوگىيىدىكى ئەڭ مۇھىم ھالقىلارنىڭ بىرى. ئۇ ئۆزىدىكى
بايراقلىق رول بىلەن بىر مىللەتنىڭ مىللىي خاراكتېرىنى تېخى
مۇ چىڭىتىدۇ. ئۇيۇشۇش كۈچىنى كۈچەيتىدۇ.

ھەممىگە مەلۇمكى، بەدىئىي تىپ ئادەتتە ئورتاقلىق بىلەن
خاسلىقنىڭ بىزلىكى، ئورتاقلىق خۇسۇسىيەتتە ئۆزى دەۋرنىڭ
نۇرغۇن ئورتاق خۇسۇسىيەتلىرىنى ئۆزىدە جەملىگەن بولىدۇ.
يەنە ئۆزىگە يارىشا ئورتاقلىق ئاساسىدىكى يۈكسەك دەرىجىدىكى
خاسلىقنى شەكىللەندۈرگەن بولىدۇ. تارىختىكى تاھىر - زوھىر،
نەسرەددىن ئەپەندى، سادىر پالتۇن، نۇزۇگۇملار ئەڭ ياخشى
تىپلاردۇر.

20 - ئەسىر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا گەرچە بىز نۇرغۇن پېرسونى
نازلار ئوبرازىنى كۆتۈرۈپ چىققان بولساقمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ
زور كۆپچىلىكىدە تىپقا ئوخشاش ئېغىرلىق بولماي قالدى.
1980 - يىللاردىكى زوردۇن سابىرنىڭ «ئىزدىنىش» رومانىدا
كى ئەلا، گۈزەل ئاياللار تىپ دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلۈشكە ئاز قالغان
بولسىمۇ ئۆز خاراكتېرىدىكى سۈنئىيلىك ۋە ئاجىزلىق تۈپەيلىدىن
يەنىلا دەۋر ھالقىيالمايدى. تىپ ماھىيەتتە دەۋرنىڭ سىنىقىدىن

ئۆتۈپ بىر مىللەتنىڭ روھىيىتىنى خېلى بىر مەزگىلگىچە يۈرۈ-
تۈپ تۇرالايدىغان ئالاھىدىلىككە ئىگە ئىدى. شۇنداقتىمۇ بۇ ئەسىر
بىز ئويلىغاندەك تىپسىز ئۆتۈپ كەتمىدى. «كۈتۈلمىگەن قوش
توي» دېگەن دراممدا تاسادىپىي يارىتىلىپ قالغان سايمىم نوچى
ئوبرازى ئىنتايىن تېزلا خەلق ئارىسىغا ئومۇملىشىپ ئىدىئومولۇق
مەنىگە ئىگە بولدى.

يۇقىرىقى ئۆلچەملەردىن قارىغاندا، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ
ئەھۋالىنى بەك ياخشى دەپ كەتكىلى بولمايدۇ. لېكىن، ئۈمىدىمۇ
يوق ئەمەس. ئەدەبىياتىمىز نۇرغۇن ئەگرى - توقاي يوللارنى
بېسىش ئارقىلىق ساغلام بىر تەرەققىيات يولىغا كىردى ياكى
كىرىشكە باشلىدى. ئەدەبىياتىمىزدا يۇقىرى كەسىپى ساپاغا ئىگە
ئەدەبىلەر قوشۇنى بارلىققا كېلىۋاتىدۇ. ئەدەبىياتىمىز 1980 -
يىللارنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدىن باشلاپ ئۆز تەرەققىيات قانۇنىيى-
تىگە مەلۇم دەرىجىدە يېقىنلاشتى. 1990 - يىللار ئۇنىڭ ئۆز
قەدەمىنى تىكلەشكە ئۇرۇنۇش، ئۆزىگە سوئال قويۇش دەۋرى بول-
دى، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ تېخىمۇ ساغلام تەرەققىياتى يېڭى
ئەسىر قوينىدا بولۇشى مۇمكىن...

باھاسىز قېلىۋاتقان ئەدەبىيات ۋە داۋاسىز قېلىۋاتقان يازغۇچىلار توغرىسىدا

1

ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى بولۇش سۈپىتىم ۋە ئانچە - مۇنچە يېزىقچىلىق قىلىپ قويغانلىق سەۋەبىدىنمۇ، ئۆزۈمنى قويۇق ئەدەبىيات مۇھىتى ئىچىدە ياشايمەن، دەپ قارايمەن. دوستلىرىم - نىڭ خېلى كۆپى ئەدەبىيات بىلەن ھەپلىشىدۇ. بەزىدە ئەتراپىم - دىكى مۇھىتقا قاراپ خاتا تۇيغۇغا چۆمۈلۈپ، ئۇيغۇرلانىڭ ھەممىسى ياكى زور كۆپچىلىكى ئەدەبىياتچىمۇ يا، دەپ ئويلاپ قالىمەن. قىسقىسى، ئەدەبىياتچىنىڭ سانى كۆزۈمگە بەك كۆپ كۆرۈنۈپ كېتىدۇ. بەزىدە قويۇق ئەدەبىيات ھاۋاسى يۈرىكىمنى تۇنجۇقتۇرۇپ قويۇۋاتقاندەك، تىنالىماي قېلىۋاتقاندەك ھېس قىلىمەن، بۇ خىل مۇھىتتىن بۆسۈپ چىقىپ كەتكۈم كېلىدۇ. ئەتراپىمدىكى كىشىلەرنىڭ «ئەدەبىيات» دېگەن ساداسى قۇلقىمغا شۇنچىلىك زەئىپ، زېرىكىشلىك ئاڭلىنىدۇ. لېكىن، كىتابخاندا - لارغا كىرىپ ئەدەبىي كىتابلارنىڭ تىراژىغا نەزەر تاشلىغىنىمدا، پۈتۈن جاھاننى ئەدەبىياتچى قاپلاپ كەتتىمۇ يا؟ دېگەن گۇمانىم - نىڭ ئاساسسىز ئىكەنلىكىنى بايقايمەن، 4 - 5 مىڭ تىراژدا زورۇقۇپ تارقىتىلىۋاتقان كىتابلار مېنى رېئاللىققا قايتۇرۇپ كېلىدۇ. دەل شۇ چاغدا ئۆزۈمدىكى خاتالىقنىڭ تېگىگە يېتىمەن. ئەسلىدە مەن ئەدەبىياتتىن ئىبارەت ئۆزۈمىز قۇراشتۇرۇۋالغان

بىمەنە چەمبىرەك ئىچىگە مەجبۇرىي كىرىۋالغان ئىكەنمەن. ھەر كۈنى بىرەر ئېغىز ئەدەبىيات ھەققىدە گەپ قىلماي ياشايدىغان كىشىلەر بەكمۇ كۆپ ئىكەن. مانا بۇ مېنىڭ تراگېدىيەم ئەمەس، ئۇيغۇر ئەدەبىيات چەمبىرىكىدە ياشاۋاتقان نۇرغۇن «ئەدىب» نىڭ تراگېدىيىسى. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئەدەبىيات ھەممىنى ھەل قىلىدىغان ئەڭگۈشتەر، ئەدەبىيات ساھەسىدە يۈز بەرگەن ھادىسىلەر ھەممىدىن ئۇلۇغ ۋە دىققەتكە سازاۋەر. بۇلارنىڭ ئەدەبىياتتىن ئىبارەت كەسىپكە بولغان پەرۋانلىقى خاس پىداكارلىقى ئادەمنى ھاياجانغا سالىدۇ. لېكىن، ئەدەبىيات چەمبىرىكىدىن چىقىپ كۆزەتكەندە، ئۇلارنىڭ بۇ خىل قۇربان بېرىش روھى ئادەمنى ۋەھىمگە سالىدۇ. ئەدەبىيات چەمبىرىكىنىڭ نۇرغۇن تالانتى ئۇرغۇپ تۇرغان ئادەملەرنى تۇخۇمغا ئوخشاش پاختى قىلىپ تاشلىغىنىنى كۆرگىنىڭىزدە يۈرىكىڭىز ئېچىشماي قالمايدۇ. بۇ چەمبىرەك ئىچىدىكى بېرىلگەن قۇربانلارنىڭ بەكمۇ ئەخمىقەنە ھالدا قىلچە پارلاش ھاسىل قىلالماي، ئۆز ئەتراپىدا قىغ دېسە ھېچنېمىگە پايدا قىلمايدىغان، ئەخەت دېسە ئەخەت ئەمەس، ئىنتايىن يېرىمىڭ، كىشىنىڭ ئۆچلۈكىنى كەلتۈرىدىغان ئەدەبىياتقا خاس بىر خىل چىرىندىلارنى ھاسىل قىلىۋاتقانلىقى تەپەككۈرىڭىزنى ئاچىپ چىقىپ قىلىدۇ. ئەسلىدە ئىنساندىكى قۇربان بېرىش روھى ئىنساندا نى يېڭى مەقامغا ئىگە قىلىدىغان، ئۇنى يېڭى تەپەككۈر پەللىسىگە ئۆرلىتىدىغان، ئىنساننى ئىنسانىي تاكامۇللۇققا يەتكۈزىدىغان ئادەت جايىپ قىممەتلىك روھ ئىدى. تارىختىكى نۇرغۇن كىشىلەر قۇربان بېرىش ئارقىلىق ھاياتىنىڭ ئەڭ گۈزەل شېئىرىي پەللىسىنى ياراتقان ئىدى. يىراقنى قويۇپ يېقىننى ئېيتقاندىمۇ، ئۆمۈر بويى خەلقنىڭ ئەركىنلىكى، ئازادلىقىنى كۈيلىگەن، خەلقنىڭ ئوتىدا كۆيۈپ، سۈيىدە ئاققان شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئۆز ھاياتىدا 32 يېشىدا بىر گۈزەل شېئىرغا ئوخشاش قىلچە بېسىدا ئاخىرلاشتۇرۇشى ئۇنىڭ ھاياتىنى، ئىنسانلىقىنى ئاجايىپ زور

پارلاقلىققا ئىگە قىلغانىدى. ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ يازغانلىرى
ئەڭ ياخشى شېئىرنىڭ ئۈلگىسى بولۇپ قالماي، ھاياتىمۇ ئەڭ
گۈزەل شېئىر. ئۆلۈمى بولسا ئالدىنقى ئىككى شېئىرنىڭ ئەڭ
ئاخىرقى يۈكسەك پەللىسى. لېكىن، ئەدەبىياتىمىزنىڭ ھازىرقى
پەللىسىدە يۈز بېرىۋاتقان ئەدىبلەرنىڭ ئەدەبىياتقا بولغان پەرۋانىگە
خاس پىداكارلىقى ۋە قۇربان بېرىش روھى ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ
پىداكارلىقى ۋە قۇربان بېرىش روھى بىلەن تامامەن ئوخشاشمايدۇ.
غان، كەسىپ ئۈچۈن قۇربان بېرىش دېشە ئۇنداق ئەمەستەك،
تۈرلۈك نەتىجىسىنى كۆرگىلى بولمايدىغان، غايە ئۈچۈن قۇربان
بېرىشمىكىن دېسە، غايىسىنىڭ تۇتامى يوق، خەلق، مىللەت
ئۈچۈن قۇربان بېرىشمىكىن دېسە، زەئىپ چۇقانلىرىدىن خەلق
ۋە مىللەتنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىماق بەسىي مۇشكۈل، كېسەل تەگ.
كەن قۇربان بېرىشتۇر.

نېمە ئۈچۈن قۇربان بېرىۋاتىسىلەر؟ دەپ ئۇلارنىڭ ئۆزىدىن
سورسىڭىز، كۈتمىگەن ئۇلۇغ جاۋابلارنى ئاڭلايسىز. ئۇلارنىڭ
جاۋابىدىن ھازىر ئۇلۇغلىنىۋاتقان ھەممە مەنىلەرنى تېپىش مۇم-
كىن. لېكىن، ئۇلارنىڭ جاۋابى باھالاش كېلىش ئالدىدا تاملارغا
يېزىپ قويۇلغان يالتىراق شوئار، ۋەدىلەرگە ئوخشايدۇ. شەھەر
تاملىرىغا يېزىپ قويۇلغان «خەلقنىڭ شەھىرىنى خەلق قۇرىدۇ»
دېگەن شوئارغا ئوخشاش ئادەمنىڭ ئىچىنى ئاچچىق قىلىدۇ.
ئەسلى خەلقنىڭ شەھىرىنى خەلق قۇرسا ئەڭ توغرا بولاتتى،
شەھەر ھەقىقىي خەلقنىڭ شەھىرىگە ئايلىناتتى. لېكىن، شوئار
چاپلانغان تامنىڭ كەينىدىكى قارىغۇلارچە، پىلانسىز قۇرۇلۇش
ھەمىشە شوئارنى مەسخىرە قىلىپ تۇرىدۇ. جۇڭگولۇقلار بۇنداق
شوئارلارغا بەكمۇ كۆنۈك. «ئەدىب» لەرنىڭ سۆزى بىلەن ھەرى-
كىتى ئوتتۇرىسىدىكى مۇساپىنىڭ بەكمۇ يىراقلىقى، «ئات ئايل-
خانغا، يول سارىخانغا» كېتىۋاتقان ھالەت سىزنى كۆڭۈلسىز
قىلماي قويمايدۇ.

نەق گەپكە كەلسەك، پىداكارلىرى شۇنچە كۆپ، قۇربان بېرىش روھىغا ئىگە ئەدەبىلىرىمۇ ئاز ئەمەس بىر مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ كۆپىنچە ھاللاردا ئەدەبىي تەنقىد نەزىرىنىڭ سىرتتا قىلىدىغان شى مۇھاكىمىمىزنىڭ ئەڭ مۇھىم تېمىسىدۇر. مەن ئەسلى بۇ ھەقتە پىكىر قىلىشقا ئانچە قىزىقىپ كەتمەيدىغان، ئەدەبىيات ھەققىدىكى باھالىرىمنى ئەدەبىيات دەرسىدە مۇنبەردىلا ئېيتىپ تۇرغىنىم، ئەدەبىيات مۇھىتىدىن بىر ئايرىلىپ كېتەيچۇ، دەپ سىرتقا چىقىدىغان ئادەم بولساممۇ، بىرىنچىدىن، ئۆزۈمدىمۇ ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئىستىقبالىغا كۆڭۈل بۆلىدىغان پىداكارانە ۋە تەخىرىسىز يۈرەك بولغانلىقى ئۈچۈن، ئىككىنچىدىن، مەن ئەدەبىيات ھەققىدە بەزى گەپلەرنى قىلىپ يۈرگەندىكىن، ئۆز ئەسەرلىرى ھەققىدە باھا ئاڭلاشقا تەشنى نۇرغۇن ئەدەب دوستلىرىم ئۆزى ھەققىدە بىر نەرسە دېيىشىمگە ئاشكارا - يوشۇرۇن دەۋەت قىلىپ تۇرغاچقا ۋە باشقا نۇرغۇن ئەدەبىيلەردە ئۆزى ھەققىدە مۇۋاپىق بىر باھا ئاڭلاپ بېقىش تەقەززاسى بولغاچقا (بۇنداق تەقەززادا ھەر قانداق ئىجادىيەتچىدە بولىدىغان نورمال تۇيغۇ دەپ ئويلايمەن)، بۇ ھەقتە چولپا پىكىرلىرىمنى ئېيتىپ بېقىش ئۈچۈن قولغا قەلەم ئالدىم. تېخىمۇ مۇھىمى ئەدەبىياتنىڭ باھاسىز قىلىنىشىدىن ئىبارەت بۇ ھادىسە بىر مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ تراگېدىيەسى سۈپىتىدە قولۇمغا قەلەم ئالغۇزدى. باھا ماھىيەتتە قامچا ھەم مۇكاپاتتۇر. قامچا ھەم مۇكاپاتنىڭ مەقسىتى ئوخشاشلا ئاتنى ياخشى چاپتۇرۇش، تېخىمۇ يېڭى مەنزىلەرگە يېتىش ئۈچۈندۇر. بەلكىم بەزىلەر گېزىت - ژۇرنالىمىزنىڭ بۇلۇڭ - پۇش-تاقلىرىدا ئېلان قىلىنىۋاتقان ئەدەبىياتقا ئائىت بەزى ماقالىلەرگە قاراپ، كۆز قارىشىمغا قوشۇلماس ھەم ئەدەبىياتىمىز ئۆز باھاسىغا ئىگە بولۇپ مېڭىۋاتىدۇ، دەپ قارىشىمۇ مۇمكىن. لېكىن مېنىڭ ئويۇمچە، بەزى ئوبزورچىلار ئېيتىپ ئۆتكەندەك، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىمىزنىڭ تۈزۈكرەك «قامچا» سى يوق، ئىنچىكە بىر چىد-

ۋىقنى «قامچە» قىلىپ كېتىۋاتىدۇ ياكى تۈزۈكرەك مۇكاپاتى يوق، ئاتلىرىمىز رىغبەتلەندۈرۈلمەي پېرىم يوللاردا ھېرىپ قېلىدۇ. قىسقىسى، ئەدىبلەردە شۇنداق ئورتاق ساداسى بار: بىز باھاسىز قېلىۋاتىمىز.

2

مەلۇم مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ مەلۇم بىر مەزگىلدە باھاسىز قېلىشىنىڭ سەۋەبى بولىدۇ. مۇھىم سەۋەبلەرنىڭ بىرى، شۇ مەزگىلدە دىققەتنى قوزغىغۇدەك ئەسەرلەرنىڭ يېزىلمىغانلىقى ياكى يېزىلمىمۇ ناھايىتى ئاز يېزىلىپ، يازغۇچىلار قوشۇنىنىڭ ئومۇمىي ساپاسىنىڭ ناھايىتى تۆۋەنلىكى ۋە بىر خىللىشىپ قالغانلىقى. يەنە بىر سەۋەب، يېزىلغان ئەسەرلەرنىڭ ساپاسى بەكلا يۇقىرىلاپ كېتىپ، ئەدەبىي تەنقىدنىڭ يېتىشمەسلىكى. مېنىڭچە، بىرىنچى سەۋەب ئاساسىي سەۋەبتۇر.

ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىغا نەزەر سالساق، تەنقىدچى مامبەت تۈردى ئېيتقاندا، بىزدە يېزىقچىلىقنىڭ تېخى نىككىسىنى ئىگىلىۋېلىپ، ئەدەبىياتنى ھۈنەرگە ئايلاندۇرۇۋالغان ئادەملەر نىسبەتەن كۆپ. ئۇلار خىش خۇمدىنغا بەكمۇ ئوخشايدۇ. بۇنداق خۇمداندىن شەكلى، ئىغىرلىقى، رەڭگى ئوخشاش كېسەكلەر توختىماي چىقىپ تۇرىدۇ، ئۆزگىچىلىكىنى ئىزدەسە تاپماق ناھايىتى تەس. ئۇلار شۇ يوسۇندا بىر ئۆمۈر ئەسەر يازىدۇ، ئىمكانىيىتى بارلىرى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا 10 - 15 كىتاب چىقارغان شائىرغا، يازغۇچىغا ئايلىنىدۇ. ئىمكانىيىتى يوقلىرى ھەر قايسى گېزىت - ژۇرناللاردا 400 - 500 پارچە ئەسەر ئېلان قىلدۇرغان، يېقىندا پالانى دېگەن توپلىمىنى نەشرگە تەييارلىدى، نەشردىن چىقىش ئالدىدا تۇرۇۋاتىدۇ، مانداق - مانداق جەمئىيەت - لەرنىڭ ئەزاسى، دەپ ئۇزۇندىن - ئۇزۇن تەرجىمىھاللارنى ئېلان

قىلىپ يۈرۈشىدۇ. ھەتتا بەزىلەرنىڭ نامى ئېغىر يۈككە ئايلىنىپ، ئىگىسىنى تۇنجۇقتۇرۇپ قويغىلى تاس قالىدۇ. ئۇلار نەسىددىن ئەپەندىگە ئوخشاش ئۆزى ئىيتقان يالغان گەپكە ئۆزى ئىشىنىپ قېلىپ، ئەسلى خەلق بېرىش كېرەك بولغان ناملارنى ئۆزىگە ئۆزى تەقدىم قىلىپ، مەستخۇشلۇق ئىچىدە ئۆمرىنى ئۆتكۈزىدۇ. ئېچىنارلىق تەرەپ، ئۇلارنىڭ نۇرغۇن ئەسەرلىرىدىن نىڭ ئىسمىنى كىتابخانلار پۈتۈنلەي ئۇنتۇپ كەتكەن، ھەتتا ئۆزىدە مۇ ئۇنتۇپ كەتكەن... ئۆزى ئۇنتۇپ كەتسە كېرەك يوق دەپسەك. مۇ، خەق ئۇنتۇپ كەتسە بۇنىڭدىن ئارتۇق چوڭ مەغلۇبىيەت بولمايدۇ.

سان نۇقتىسىدىن ئىيتقاندا، ئۇيغۇر بۈگۈنكى دەۋر ئەدەبىياتىنى خېلىلا بەختلىك دەپ ساناش مۇمكىن. ئاپتونوم رايون تەۋەسىدە چىقىۋاتقان گېزىت - ژۇرناللاردا بىر يىلدا ئېلان قىلىنغان ئەسەرلەرنى كىتاب قىلىپ نەشر قىلساق، بىر نەچچە كىتاب ئىشكاپى توشىدۇ. لېكىن سۈپەت نۇقتىسىدىن ئىيتقاندا، بەش بارماق توشقۇدەك كىتابنىڭ نەشر قىلىنىمىقى خېلى مۇشەكۈل. يازغۇچى - شائىرلارنىڭ سانى ناھايىتى كۆپ، لېكىن سۈپەتلىك ئەسەر كەم. يازغۇچى - شائىرلىرىمىزدا پىداكارلىق، ئەدەبىيات ئۈچۈن قۇربان بېرىش روھى ئېشىپ - تېشىپ تۇرۇپتۇ، لېكىن ئۈنۈم يوق. بۇ زادى نېمە ئۈچۈن؟ بۇنداق پاجىئەنىڭ سىرى زادى نەدە؟

ئىلگىرى بەزى كۆزەتكۈچىلەرنىڭ «يازالايدىغانلار يازسۇن» دېگەندەك ماقالىلىرى ئېلان قىلىنغانىدى. بۇ ماقالىنى كۆرۈپ ھەيران قالغان، يازالايدىغانلىقنىڭ ئۆلچىمى زادى نېمە؟ دەپ ئۆزۈمگە سوئال قويغانىدىم. ھەمدە ھازىر ئەسەر ئېلان قىلىۋاتقانلارنىڭ ھەممىسى يازالايدىغانلار، يازالمىسا ئەسەر ئېلان قىلالام. تى؟ مەسىلە يېزىش ۋە يازالماسلىق مەسىلىسى ئەمەس، بەلكى قانداق يېزىش، نېمىنى يېزىش مەسىلىسى دەپ ئويلىغانىدىم.

ھەقىقەتەن بىزدە يازالايدىغانلار كۆپ، مەسىلە يازالايدىغانلىق مەسىلىسى ئەمەس. ئۇيغۇرنىڭ مىللەت قۇرۇلمىسىدىن، ئەقىل قۇرۇلمىسىدىن ئېيتقاندا، بىزدە تالانتلىق كىشىلەر تولا. يېزىش، يازغانلىقى ئۈچۈن ھاقارەتكە قېلىش بىزدىكى ئادەتتىكى ئەھۋال. نۇرغۇن كىتابلارنى چىقارغان ئادەملەر يوق ئەمەس. شۇنىڭدىن قارىغاندا، بىزدىكى تۈپ مەسىلە سۈپەت مەسىلىسى، قانداق قىلىپ ساندىن سۈپەتكە سەكرەش مەسىلىسى، ۋۇجۇددىن مىزدا پارىتلاپ تۇرغان ئىجادىيەت كۈچىنى قانداق قىلىپ توغرا ئىزغا سېلىش، ئۇنى ھەقىقىي سەنئەتنىڭ تۈرتكىسىگە ئايلاندۇرۇش مەسىلىسى. بولمىسا ۋۇجۇدىمىزدا قايناپ تۇرغان بۇ تالانت يارىغا ئوخشاش باشقا شەكىلدە ئېغىز ئالىدۇ. بىر بولسا تىزگىنسىز دەريا سۈيىگە ئوخشاش سالا - سالا ئىتىزلارغا باشلانماي چۆللەرگە كىرىپ تۈگەپ كېتىدۇ ياكى دېڭىزغا كىرىپ كېتىدۇ، بىر بولسا ھايات يولىدىكى كونا كۆز قاراشلارنىڭ سادىق قوغدىغۇچىسى بولغان بىر تېخىمەلگە ئايلاندۇرۇپ قويدۇ.

قىسقىسى، ئەدەبىياتنىڭ باھاسىز قىلىشى مەلۇم نۇقتىدىن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ سۈپىتىگە بېرىلگەن كىنايىلىك باھا ياكى ئۇنىڭ باھالاپ يۈرۈشىگە ئەرزىمەسلىكىدىن كېلىپ چىققان ھادىسە. بىر ئەدەبىياتنىڭ باھاسىز قىلىپ تۇرۇشىمۇ شۇنداق ھادىسە قاتارىغا كىرىدۇ. ئەدەبىياتنىڭ ئاكتىپلىقى، ئوبزورچىلارنى دەۋەت قىلىش ئارقىلىق ئېرىشكەن باھا ھامان مەلۇم دەرىجىدە ساختا ۋە مەجىبۇرلانغان بولۇپ چىقىدۇ. گەرچە بىز ئېلان دەۋرىدە ياشساقمۇ، ھەقىقىي سەنئەت بىلەن ئېلان ئۈنچە كېلىشىپ كەتمەيدۇ. ياخشى مالىنى جەمئىيەتكە تونۇتۇشتا ئېلاننىڭ رولىنى چەتكە قاقالماسقا. مۇ، ياخشى سەنئەت ئەسىرىنى تونۇتۇشنى تەنقىدچىنىڭ ئىختىدارلىقىغا قويماي ئامالسىز يوق.

ئۇيغۇر بۈگۈنكى دەۋر ئەدەبىياتىدا ساندىن سۈپەتكە ئاتلاش ئۈچۈن، ئەڭ ئاۋۋال ئەدىبلەرنى داۋالاش كېرەك. ناۋادا بىز ئەدىبلەرنىڭ داۋالاشنىش ئاكتىپلىقىغا ئىگە بولالسا، ئەدەبىياتىمىز ئۆزىمۇ بىلىمگەن ھالدا سۈپەت دەۋرىگە قەدەم قويدۇ. بىزدىكى ئەدەبىياتقا بولغان پىداكارلىق ئۆزىنى كۆرسىتىدىغان مەيدانغا ئېرىشىپ، ئەدىبلەرنىڭ سەنئەت چوققىسىغا ئۆزلىشىدۇ. كى تۈرتكىسىگە ئايلىنىدۇ. ئۇنتۇپ قالماسلىق كېرەككى، ئۈي-غۇر ئەدەبىياتىدا تالانتلىق كىشىلەر تولا، لېكىن تالانت سەنئەتنى ھاياتى كۈچكە ئىگە قىلىدىغان ئەڭ مۇھىم ئامىل بولغان بىلەن، بىردىنبىر ئامىل ئەمەس. تالانت توغرا يولغا باشلانمىسا ياكى ئۆز ئوقىنى تاپمىسا، ئۇ مۇقەررەر ھالدا سەنئەتكارنى ھالاكەت يولغا باشلايدۇ، سەنئەتكارنىڭ ئۆزىنى زەخمىلەندۈرىدۇ. شۇڭا، ئەدىبلەر-لەرنى داۋالاش ماھىيەتتە تالانتنى توغرا يولغا سېلىش، ئەدىبلەرنى تالانتىنى ئوبدان جارى قىلدۇرىدىغان يولغا ئىگە قىلىشتۇر. ئەدەبىيات تارىخىمىزغا ۋە ئەدەبىياتنىڭ قانۇنىيىتىگە نەزەر تاشلىساق، ئەدىبلەرنى داۋالاشنىڭ دورىسىنى تاپماق ئۈچۈن تەس ئەمەس. ئۇلاردا داۋالاشنى خالايدىغان سەمىمىيەت بولمىسا، بۇ دورا شىپا قىلماي قالمايدۇ.

مەسىلەن، مەرھۇم شائىر روزى ساپىت تا 1995 - يىلىدا غىچە نۇرغۇن شېئىرلارنى يازغان، ئۆزىدىكى ئەدەبىي تالانتنىڭ دۆلىتىدە باشقا كىشىلەرگە قارىغاندا بەزى ئىمتىيازلارغا ئېرىشكەن شائىر ئىدى. نەچچە پارچە كىتابمۇ نەشر قىلىنغانىدى. لېكىن، شائىرنى تونۇيدىغان ۋە ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ يېقىنقى 10 نەچچە يىلىدىن خەۋەردار كىشىلەرگە مەلۇمكى، شائىر ئاشۇ يىللارغا كەلگۈچە نەچچە جەمئىيەتكە ئەزا بولغان، شائىرلىقنىڭ دۆلىتىدە نۇرغۇن يەرلەرنى ئايلانغان بولسىمۇ، خەلقنىڭ ھۆرمەت-

تىگە، ئالقىشىغا سازاۋەر بولمىغاندى. ناۋادا شائىر شۇ پېتى ئۆتۈپ كەتكەن، ئىجادىيىتىدە ھېچقانداق بۇرۇلۇش ياسىمىغان بولسا، ۋاپات بولۇپ كۆپ ئۆتمەي كىشىلەرنىڭ ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتكەن بولاتتى. لېكىن، 30 يىلغا يېقىن شېئىرىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان شائىر 1995 - يىللىرىغا كەلگەندىلا ئىجادىيىتىدە بۇرۇلۇش ياسىدى. قۇرۇق گەپ قىلىش، سۆز ئوينىتىش، رېئاللىقتىن قېچىشتىن قۇتۇلۇپ، راست گەپ قىلىشقا، ئۇيغۇر نوپۇسىنىڭ %90 ىنى ئىگىلەيدىغان، بىزنى بېقىۋاتقان، ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ گەۋدىسىنى تەشكىل قىلغان دېھقانلارنىڭ ئازابىنى ئىپادىلەشكە، ئۇلارنىڭ ئاڭلىتىلماي قالغان ساداسىنى ئاڭلىتىشقا كىرىشتى. ئىلگىرى ئۇنىڭ شېئىرلىرىنى %10 ئادەم كۆرگەن بولسا، ئەمدى %90 ئادەم كۆرىدىغان بولدى. ئىلگىرى %10 ئادەم ھۆرمەتلىگەن، كۆككە كۆتۈرگەن بولسا، ئەمدى %90 ئادەم كۆككە كۆتۈرىدىغان بولدى. شائىردا ئەزەلدىنلا تالانت كەم ئەمەس ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ تالانتى 1995 - يىلىدىن كېيىن نۇر چاچتى، خەلقكە ئوزۇق بەردى. لېكىن، ھېساب - كىتاپقا خېلى پىششىق شائىر %10 بىلەن %90 نىڭ پەرقىنى ھاياتىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى يىللىرى بايقىيالىدى. بۇ ئۇلۇغ شائىر بۇ ئاددىي ھېسابنى ھاياتىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى يىلى تونۇپ يەتتى. ناۋادا شائىر بۇ قانۇنىيەتنى 30 يېشىدا، ئەمدىلا ئەسەر يېزىۋاتقان ۋاقتىدا بايقىغان بولسىچۇ؟ بىز بۇ يەردە بۇ مەسىلىنى تەسەۋۋۇر قىلىپ ۋاقتىمىزنى ئىسراپ قىلىپ يۈرمەيمىز. پەقەت روزى سايىت بۇ ھەقىقەتنى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە تونۇيالىمىغان بولسىچۇ؟ دەپ ئۆزىمىزگە سوئال قويىمىز. بۇ سوئالنىڭ جاۋابىنى ئويلاش ھەرگىز ئادەمنى خۇشال قىلمايدۇ. دېمەك، روزى سايىتنىڭ ھاياتى ئەڭ ياخشى ئىسپات. تالانتىنى جارى قىلدۇرۇش - قىلدۇرالماسلىق، خەلقنىڭ قەدىرلىشىگە ئېرىشىش - ئېرىشمەسلىك بەك ئاددىي جەريان، پەقەت بىر قەدەملىك يول.

لېكىن، نۇرغۇن ئەدىبلەر بۇ بىر قەدەم يولنىڭ ئەھمىيىتىنى تونۇماي ئۆتۈپ كېتىدۇ. مەشھۇر بولۇش، تونۇلۇش يولىدا ساختا ئېلانلارنى بېرىشتىن يانمايدۇكى، بۇ بىر قەدەم يولنى مېڭىپ، مىللەتنىڭ %90 ى خالايدىغان، ئالقىشلايدىغان نەرسىلەرنى يېزىشنى ئويلاپ ياقمايدۇ.

يازغۇچى زوردۇن سابىرمۇ ئەڭ ياخشى مىسال. زوردۇن سابىرنىڭ تالانتلىق ئەسەرلىكىدە گەپ يوق. لېكىن، زوردۇن سابىر ھايات ۋاقتىدا نۇرغۇن شان - شەرەپلەرگە ئېرىشكەن بولسىمۇ، «ئانا يۇرت» رومانى ئېلان قىلىنغاندىن كېيىنكى مەزگىلدىكىدەك شان - شۆھرەتكە، ھۆرمەت - مۇھەببەتكە، ھەتتا مۇشۇ خىل ھۆرمەت - مۇھەببەتنىڭ ئوندىن بىرىگىمۇ ئېرىشەلمىگەنىدى. كىشىلەر «ئانا يۇرت» رومانى ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن بۇ يازغۇچىنى قايتا تونۇدى. نامى ئاستا ئۈتۈلۈپ كېتىدۇ. ئۇ ئاتقان بۇ يازغۇچى خەلق قەلبىدە قايتا نۇرلانىدى، مەڭگۈ ئۆچمەس چولپان بولۇپ قالدى.

ناۋادا رەھمەتلىك يازغۇچى ھايات ۋاقتىدا بۇ ئەھۋالنى كۆرەلمىگەن بولسىچۇ؟ زوردۇن سابىرنىڭ ئىجادىي ھاياتىمۇ بىر ياخشى دەرسلىك، نۇرغۇن تالانتلىق ئادەملەرنىڭ ئۆگىنىشىگە ئەرزىيدۇ. مەشھۇر يازغۇچى ئابدۇرېھىم ئۆتكۈرمۇ بىر ياخشى مىسال. بۇ كىشىنىڭ كىتاب ئىشكاپىغا لىق كەلگۈدەك شېئىر توپلاملىرى يوق، نېپىزەك چىققان «ئۆمۈر مەنزىللىرى» دېگەن بىرلا توپلامى بار. 70 نەچچە ياشقا كىرگەن شائىرنىڭ جەملەنگەن شېئىرلىرىنىڭ بارى شۇ. ھەرگىز باشقىلارنىڭ ئەسەرلىرىدەك 10 - 15 توم كىتابنى توشقۇزالمىدۇ. ئەمما، شائىرنىڭ شېئىرلىرى «خەلق شېئىردىن بىزار بولدى» دەپ قارىلىۋاتقان شارائىتتا، قىسقىمغا 20 يىلدا ئالتە - يەتتە قېتىم قايتا نەشر قىلىندى. لېكىن، ھازىرغا قەدەر كىتابخانلارنىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرالمىدى. شۇنىڭدىن قارىغاندا سان مۇھىم مەسىلە ئەمەس. قېنى

بىز سوئال قويۇپ باقايلى: 1980 - يىللاردىن كېيىن ئابدۇخا. لىق ئۇيغۇر ۋە ئابدۇرېھىم ئۆتكۈردىن باشقا قايسى ئۇلۇغنىڭ شېئىرى شۇنداق ئالقىشقا ئېرىشەلدى؟ شۇنداق كۆپ نەشر قىلدى خالىدى؟

ھازىر جەمئىيەتتە بازارغا يۈزلىنىش شوئارى توۋلىنىۋاتىدۇ، بازار ھەممىنى بەلگىلەيدىغان ئۆلچەمگە ئايلىنىۋاتىدۇ. بازار ماھىيەتتە خەلقنىڭ رايى دېمەكتۇر. ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر، زور-دۈن ساپىرنىڭ كىتابلىرىنىڭ شۇنچىلىك بازارلىق بولۇشى ئەڭ ياخشى جاۋاب، ئەڭ ياخشى ئۆلچەم. بۇ مىساللارنى ئويىدىن مۇلاھىزە قىلساق، ئەدىبلەرنى داۋالايدىغان دورا ئۆزلۈكىدىن تېپىلىدۇ. 1990 - يىللاردىن بۇيان نۇرغۇن مەشھۇر، تالانتلىق كىشىلەر ئۆلۈپ كەتتى. ئۇلارنىڭ زور كۆپچىلىكىنىڭ نامى ئاستا - ئاستا ئۇنتۇلۇپ كەتتى. قېنى ئويلاپ باقايلى، قېنى، كىم مەشھۇر يازغۇچى قەييۇم تۇردىنى تالانتلىق ئەمەس دېيەلەيدۇ؟ قېنى، كىم تېيىپچان ئېلىيوفنى تالانتلىق ئەمەس دېيەلەيدۇ؟ ئەمەس ئۇلارنىڭ بازارلىق كىتابلىرى، ئىزچىل نەشر قىلىنىۋاتقان ئەسەرلىرى قېنى؟ تېيىپچان ئېلىيوفنىڭ «تۈگمەس ناخشا» ۋە «ئانامنى ئەسلەپ» دېگەنگە ئوخشاش ئەسەرلىرىنى تىلغا ئالار. مەن، قەييۇم تۇردىنىڭكىچۇ؟ باشقا ئۆلۈپ كەتكەن نۇرغۇن تالانتلىق مەرھۇملارنىڭ ئەسەرلىرىچۇ؟

تارىخقا نەزەر سېلىش ئازابلىق بولۇپلا قالماي، ھازىرقى رېئاللىققا نەزەر سېلىش شۇنداق ئازابلىق. تولۇقسىز ستاتىستىكىلارغا قارىغاندا، ئۇيغۇرلا ئىچىدە ئەدىبلىككە ھەۋەس باغلاپ، مۇشۇ يولدا تەر ئاققۇزۇۋاتقان، قۇربان بېرىۋاتقان ئادەمدىن نەچچە مىڭى بار ئىكەن. يەنە 20 يىل ئۆتسۇن، ئۇلارنىڭ قانچىسىنىڭ نامى ئېشىپ قالار؟ قانچىسىنى كىشىلەر سېغىنىپ تۇرۇپ ئەسەرلىرىنى؟

نەق گەپ، ئەدىبلىرىمىزنىڭ تالانتىدا، قۇربان بېرىش رو-

ھىدا مەسىلە يوق. مەسىلە ئۇلارنىڭ ۋىجدانىدا. ناۋادا ئۇلار ۋۇجۇدىدىكى خەلق ئىچىدىكى ئەڭ كەسكىن زىددىيەتلەردىن ئۆزىنى ئېلىپ قاچىدىغان، خەلقنىڭ ھەقىقىي ئازاب - شادلىقى بىلەن كارى بولمايدىغان، قىچشىمىغان يەرنى قاشلايدىغان مەجەزنى تاشلاپ، قانداقتۇر توم - توم كىتابلارنى يازمەن دەپ يۈرگۈچە، بىر ئېغىز بولسىمۇ راست گەپ قىلسا، ھەق گەپ قىلسا، ھەق قەت ئۈچۈن تىك تۇرۇشقا جۈرئەت قىلسا، خەلقىمىز ئىچىدىكى % 10 ئادەمنىڭ ئەمەس، % 90 ئادەمنىڭ گېپىنى قىلىشقا ئىزدەنمەس، ئەدەبىياتىمىز سۈپەت كىرىزىسىدىن ھەقىقىي قۇتۇلسۇن، ئەدەبىياتىمىز خەلق قەلبىدىن ھەقىقىي ئورۇن ئالىدۇ. ئاللايدىغان يول بەك ئاددىي، مېڭىش - ماڭماسلىق ۋىجدان مەسىلىسى، خالاس.

زىيالىيلارغا نېمە بولدى

ئېدۋارد سەئىدنىڭ «زىيالىيلار» ناملىق كىتابىنى
ئوقۇشتىن تەسرات

شائىر ل . مۇتەللىپ 16 يېشىدا يازغان «ئەپەندى بولماق» دېگەن ساتىراسىدا «تېشى پال - پال، ئىچى غال - غال» ئەپەندى قىياپىتىگە كىرىۋالغان ساختىپەزلەرنى تەنقىد قىلغانىدى. ئۇنىڭدىن باشقا، جەمئىيەتنىڭ بىلىملىك قاتلىمى سانالمىش زىيالىيەتلەرنى تەنقىد قىلىدىغان «نەپسىگەر سۈرەتكە كەلسە، سۈرىتى ئاخۇن كېلۈر»، «سەللە يوغان ئىمان يوق»، «بولدى بۈگۈن بىزگە يولباش بىئىناۋەتلەر كېلىپ، مەسچىتلەرگە بولدى ئىمام بىتاھارەتلەر كېلىپ» دېگەندەك ئاچچىق مەسخىرە بىلەن سۇغۇرۇلغان ئاچچىق ھەقىقەتلەرنىمۇ ئاڭلاپ كېلىۋاتىمىز. بۇ ئەھۋالدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، مەيلى ل . مۇتەللىپ ياشاپ ئىجاد قىلغان 20 - ئەسىرنىڭ 30 - ، 40 - يىللىرى بولسۇن ياكى ئۇنىڭدىن بۇرۇنقى ۋە كېيىنكى دەۋرلەر بولسۇن، خەلقىمىزدە ئۆز زىيالىيلىرىغا تەنقىدىي نەزەر بىلەن مۇئامىلە قىلىدىغان بىر روھ مەۋجۇت بولغان، بۇ روھنىڭ مەۋجۇتلۇقى خەلقىمىز روھىدىكى ئىككى مەسىلىنىڭ بىۋاسىتە ئىنكاسىدۇر. بىرىنچى مەسىلە، خەلقىمىز زىيالىيلارنىڭ بىر مىللەت تەرەققىياتىدا ئوينايدىغان رولىنى ئىلمىي تونۇپ يەتكەن. ئىككىنچى مەسىلە، خەلقىمىزنىڭ زىيالىي قاتلىمى ئەزەلدىن ساغلام بولمىغان. بىر مىللەت زىيالىي قاتلىمىنىڭ ساغلام بولماسلىقى نورمال ئىش، جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ قانۇنىيىتىگە ئۇيغۇن. لېكىن، زىيالىيە

لارنىڭ مىللىي تەرەققىياتتىكى رولىنى ئىلمىي تونۇش بۇ بىر مىللەتنىڭ ساپاسىغا مۇناسىۋەتلىك مەسىلە. چۈنكى، بۇ تونۇش-نىڭ يۈزەكى ياكى چوڭقۇرلۇقى مىللەتنىڭ ئەمەلىيىتىدە ئەكس ئەتمەي قالمايدۇ. زىيالىي — مىللەتنىڭ كالىنىسى ياكى كۆزى دېمەكتۇر. بۇ كالىنىنىڭ سەل دەردى بولسا، كۆز نورمال كۆرمە-سە، بۇنداق كالا ۋە كۆز مەنسۇپ بولغان تەن ھامان تەرەققىيات يولىدىكى غالىب ئەمەس، بەلكى ھەممە يېرىنى جاراھەت باسقان بىر بىچارە بايقۇشتۇر. ئىلمىي تونۇش ئەڭ ساغلام كالا ۋە ئۆتكۈر كۆزگە ئېرىشىشنىڭ ئالدىنقى شەرتى، ساغلام بولمىغان زىيالىيلار قوشۇنىنى داۋالاپ، جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئەڭ ئاكتىپ ئامىللىرىغا ئايلاندۇرۇشنىڭ كاپالىتى، تونۇيالماسلىق، كېسەل تۇرۇپ ئۆزىنىڭ كېسەل ئىكەنلىكىنى بىلەلمەسلىك — تراگېدىيە ياكى تراگېدىيىنىڭ باشلىنىشى. چۈنكى، بىزدە «ئە-قىلىسىز باشنىڭ جاپاسىنى پۈت تارتىدۇ» دېگەن ھېكمەتلىك گەپ بار.

بىر خەلق تەمەلۇم دەۋرىدىكى زىيالىيلارنىڭ جانلىنىشى شۇ خەلقنىڭ جانلىنىشىنى پەيدا قىلىدۇ. زىيالىيلاردىكى بۇرۇقۇتۇر-مىلىق دەۋرنىڭ بۇرۇقۇتۇرمىلىقى ۋە غېرىبىلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. زىيالىيلاردىكى بىچارىلىك دەۋرنىڭ چىرايىدا مەغلۇبىيەت، خارلىق بىلەن ئەكس ئېتىدۇ.

ئۇنداق بولسا زىيالىي دېگەن نېمە؟ ل . مۇتەللىپنىڭ سائىد راسىدىكى ئەپەندى — زىيالىدۇر. سەللىسى يوغان موللام، نەپسىگەر (نەپسانىيەتچى) سۈرىتىدە كېلىدىغان ئاخۇن ھەم زىيالىدۇر. تېخىمۇ چۈشىنىشلىك قىلىپ ئېيتقاندا، شۇ مىللەتنىڭ تەقدىرىنى بىۋاسىتە قولىدا تۇتۇپ تۇرغان ياكى تەرەققىياتىغا بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتەلەيدىغان گەۋدىدىكى باش ۋە كۆزگە، قۇلاق ۋە بۇرۇنغا، يۈرەككە ئوخشايدىغان كىشىلەر زىيالىدۇر. تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ كىرگەندە، خەلقنىڭ دىلىغا ئىلىم سالىدىغان

ئوقۇتقۇچىلار، خەلقنىڭ ئېتىقادىغا ئەسىر كۆرسىتىدىغان موللا - ئاخۇنلار، خەلقنىڭ روھىنى لايىھىلەيدىغان پەيلاسوپ - ئەدىبلەر، خەلقنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىغا يولباشچىلىق قىلىۋاتقان باشلامچى سىياسىئونلار زىيالىيىدۇر. زىيالىي دېگەن سۆزنىڭ بىر دەۋردىكى مەنىسى بىلەن يەنە بىر دەۋردىكى مەنىسى كۆرسىتىدۇ. خان دائىرە ئوخشاش بولمايدۇ. «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دىن بۇرۇن ئاساسەن تولۇق ئوتتۇرا ۋە ئۇنىڭدىن يۇقىرى مەكتەپلەرنى پۈتتۈرگەنلەر زىيالىي ھېسابلىناتتى. بىر چاغلاردا ساۋاتلىقلار زىيالىي ھېسابلىنىدىغان بولدى. «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دىن كېيىن ھۆكۈمەتتىن مائاش ئالىدىغانلار زىيالىي دەپ قارالدى. ھازىر ئوقۇتقۇچىلار، تار مەنىدە ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى، مەلۇم كەسىپنىڭ ۋايىغا يەتكەن ئۇستىلىرى زىيالىي ئاتىلىدىغان بولدى. قىسقىسى، زىيالىي دېگەن گەپ رېزىنىكىگە ئوخشاش سۆزسا سوزۇلىدىغان، قەيەرگە تارتسا شۇ يەرگە تارتىدۇ. لى بولىدىغان بىر ئاتالغۇغا ئايلىنىپ قالدى. زىيالىي نامىدىكى كىشىلەرنىڭ بارغانسېرى ئاۋۇپ، ئەكسىچە جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ بارغانسېرى ئاستىلاپ كېتىشى، زىيالىي بىلەن جەمئىيەت تەرەققىياتى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ جەمئىيەت نەتىجىلىرىدە توغرا ئەكس ئەتمەسلىكى كىشىلەردە زىيالىي دېگەن ئاتالغۇغا نىسبەتەن بىزار بولۇش كەيپىياتىنى پەيدا قىلدى. ھەتتا كىشىلەر جەمئىيەتتە يۈز بەرگەن ئوسال ئىشلارنى زىيالىيغا دۆڭگەيدىغان، زىيالىينى تىللايدىغان ئەھۋاللارمۇ كېلىپ چىقتى. بەزى جايلاردا زىيالىي دېگەن سۆز ئەخمەق، دۆت دېگەن سۆزنىڭ ۋارىيانتىغا ئايلىنىپ قېلىشقا ئاز قالدى.

ئۇنداق بولسا سوئاللىمىزنى يەنە بىر قېتىم تەكرارلىساق، زىيالىي دېگەن نېمە؟ زىيالىي زادى قانداق بولۇشى كېرەك؟ ماقالىمىزنىڭ مەقسىتى دەل مۇشۇ سوئالغا جاۋاب بېرىش؛ ئۆزىنى زىيالىي دەپ ھېسابلاپ يۈرگەن كىشىلەرگە ئۆزىنىڭ زىيالىي

ياكى ئەمەسلىكىنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەم كۆرسىتىپ بېرىشتۇر. بۇنداق قىلىشنىڭ پايدىسى شۇكى، زىيالىي دېگەن كاتتا نامغا ئىگە بولۇپ قالغان، بۇ نامنىڭ ۋەزىنىنىڭ ئېغىرلىقىدىن مۇكچىيىپ كەتكەنلەرنىڭ قەددىنى رۇسلاپ قويغىلى، كىشىلەرگە كىمنىڭ ھەقىقىي زىيالىي ئىكەنلىكى، زىيالىي بولۇشنى ئارزۇ قىلىپ يۈرگەنلەرگە بولسا، زىيالىيلىق يولىنى كۆرسىتىپ قويغىلى بولىدۇ.

1935 - يىلى قۇددۇس شەرىف (ئېرۇسالىم) تە تۇغۇلغان، ھازىر ئامېرىكىدا ياشاۋاتقان ئېدۋارد سەئىد يۇ ھەقتە خېلى كۆپ ئىزدەنگەن. پەلەستىننىڭ ئالاھىدە ئىجتىمائىي شارائىتى، خەلقنىڭ تەقدىرى ئەڭ خەتەرلىك ئەھۋالغا دۇچ كەلگەن چاغلار سەئىدنى زىيالىي مەسلىسى ئۈستىدە تەپەككۈر قىلىشقا مەجبۇر قىلغان. 1994 - يىلى بۇ ئىزدىنىشلىرىنىڭ نەتىجىسى سۈپىتىدە «زىيالىيلار» دېگەن كىتابىنى ئېلان قىلغان.

«ھەقىقەت ئۈچۈن شەخسىيەتسىزلىك بىلەن ئۆزىنى پىدا قىلالايدىغان، چىرىكلىككە جەڭ ئېلان قىلالايدىغان، ساغلام بولمىغان نوپۇزغا قارشى تۇرالايدىغان كىشىلەر ھەقىقىي زىيالىي-دۇر» دەيدۇ ئېدۋارد سەئىد.

ئۇنىڭ كۆرسەتمەكچى بولغىنى دەل بىز زىيالىي دەپ قاراۋاتقان توپ ئىچىدىكى يۇقىرىقى خىسلەتكە ئىگە كىشىلەردۇر. بىز بۇ ئۆلچەم بويىچە خەلقىمىز ئىچىدىكى «زىيالىي» دېگەن ماركىسى بار كىشىلەرگە نەزەر سالساق، بىر چاغلاردا بىزگە ناھايىتى كۆپ كۆرگەن زىيالىيلار توپى تېزلا شالاڭشىپ كېتىدۇ. چۈنكى بىزگە مەلۇم، مەن «شەرق بىلەن غەرب ئارىلىقىدا» ناملىق ماقالىمىدە ئېيتقاندەك، مىللىتىمىز گېرمانىيە پەيلاسوپى نېتزرەنىڭ «يوقالسۇن ئاجىزلار!» دېگەن چاقىرىقىغا تەڭداش «ياۋاش-نى بۆزەك ئەتمەسەڭ، قىيامەتتە سورىقى بار» دېگەن ئەقىدىگە نېتزرەنىڭ يۇقىرىقى بۇنىڭغا ئوخشاش مەنىدىكى گېپى دېيىلىشتىن

نەچچە يۈز يىل بۇرۇن ئەمەل قىلىپ كەلگەن بىر قوۋمىدۇر. ئەلۋەتتە ئاجىزلار يوقالسا، دۇنيادا كۈچلۈكلەر ئېشىپ قالىدۇ. قارىماققا بۇ ئەقىدە دۇنيانىڭ تەرەققىيات قانۇنىيىتىدىن، ھەممەنىڭ كۈچلۈككە ئايلىنىش ئارزۇسىدىن قارىغاندا ناھايىتى توغرىدا ئەڭ كۆرۈنىدۇ. ئەمما ئوبدان ئويلاپ باقساق، بۇ گەپ بىر ئەكسىيەتچى، دۇنيانىڭ يارىلىش، مەۋجۇت بولۇش ئەندىزىسىگە خىلاپ ئەقىدىدۇر. چۈنكى، دۇنيانىڭ يارىلىش نۇقتىسىنى زەردىن قارىغاندا، ئاجىزلار بىلەن كۈچلۈكلەرنىڭ مۇناسىۋىتى ئەينەك بىلەن ئۇنىڭغا قارىغۇچىنىڭ مۇناسىۋىتىدۇر. ئاجىزلار بولمىسا كۈچلۈكلەرنىڭ مەۋجۇت بولمايدىغانلىقى ھەقىقەت. ئەڭ توغرا ئەقىدە ئاجىزلارنى يوقىتىش ئەمەس، ئۇلارغا ھېسداشلىق قىلىشنى ئۆگىنىۋېلىشتۇر. بىزدە ئاجىزلارنى قوغداپ يۆلەيدىغانلار قانچىلىك؟ ئاجىزلارنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ ھىجىيدىغانلارچۇ؟ ھەقىقەت ئۆز جان پىدالىرى ئەڭ كۆپ جايدا ئەڭ كۆپ بولىدۇ. جان پىدالىق ئارقىلىق ھەقىقەت ئۆز مەنىسىنى تاپالايدۇ. ھەقىقەت ئۈچۈن جان پىدا قىلالايدىغان كىشىلەر بۇ جەمئىيەتتە قانچە ئاز بولسا، ئۇلارنى ئوراپ تۇرغان سەپسەتە، ساختىلىق شۇنچە كۆپ بولىدۇ. سەپسەتە بىلەن ساختىلىق بارغانسېرى ھەقىقەتتەك كۆرۈنىدىغان بولىدۇ ۋە ئەتراپىمىز ھەقىقەت بىلەن سەپسەتە ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتكەن دۇنياغا ئايلىنىدۇ. بىزنىڭ ھەقىقەتكە جان پىدا قىلىش دەرىجىمىزنى ئېرىشكەن ھەقىقەتتىمىز ئارقىلىق ئۆلچىگىلى بولىدۇ. ھەقىقەتكە قانچە كۆپ ئېرىشكەن بولسا، بۇ بىزدە ھەقىقەت پىداكارلىرىنىڭ كۆپلۈكىنىڭ ئىسپاتى. ئۇنداقتا ھەقىقەتكە ئاز ئېرىشكەن ياكى ئېرىشەلمىگەن بولساقچۇ؟ ھەقىقەتنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەيدىغان بولۇپ قالساقچۇ؟ بۇ ئۆلچەمدىن قارىغاندا بىزدە زىيالىي زادى قانچىلىك؟

ساغلام بولمىغان نوپۇزغا قارشى تۇرالايدىغان كىشىلەر نۇق.

تېسىدىن قارساقچۇ؟ ساغلام بولمىغان نوپۇز — خاتا، ساختا،
ھەقىقىتىنى يوقاتقان نوپۇز دېمەكتۇر. بىزدىكى «سىڭگەن نېنىنى
يېيىش»، «مازارغا چالما ئاتماسلىق»، «سەۋر قىلىش» ئەقىدىدە-
سىدىن مەلۇمكى، بىزدە بۇنداق كىشىلەر تېخىمۇ ئاز. يۇقىرىقى
ئەقىدىدىن ئادەملىرىمىزنىڭ ساغلام بولمىغان نوپۇزغا بولغان كۆز
قارىشىنى بىلىۋالالايمىز، تەسلىمچىلىك پۇراپ تۇرغان بۇ كۆز
قاراشلارنىڭ رېئاللىقتىكى ئىپادىلىرى شۇنچە كۆپكى، ئىچىڭىز
ئېلىشىدۇ. ساختا مازار، خوجاملار ماڭدامدا بىر پۇتلىشىپ،
تېنىڭىزنى شۈركەندۈرىدۇ. ساختا نوپۇز ئىگىلىرى مەنپەئەت بۇ-
لىدىغان چۆمۈچلىرىنى تاراڭشىتىپ، ئوۋچىسى يوق جاڭگالدا
ياشاۋاتقاندەك ئۆزىنى خاتىرجەم ۋە بەھۇزۇر كۆز - كۆز قىلىدۇ.
ناۋادا سىز ئۇلارنىڭ ئالدىدىن توغرا ئۆتۈپ قالىشىڭىز ياكى ئۇلار-
دىكى نوپۇزنىڭ چىن ياكى ساختىلىقى ھەققىدە خىيالغا چۆكۈپ
قالسىڭىز، شۇ ھامان ئەتراپتىكى چىۋىن قورۇيدىغان غالىچىلار-
نىڭ ۋە مەيداننىڭ تايىنى يوق، قايىسى ئېقىم ئۇلۇغ بولسا شۇنىڭ-
غا قېتىلىپ «خانلەيلۇن» نى توۋلاپ كېتىۋېرىدىغان قاپاق نوچىلا-
رنىڭ تاپا - تەنىسىگە قالىسىز. مۇسۇلمانمىز، شەخسكە چوقۇند-
مايمىز، دېيىشىدۇيۇ، شۇنداق قىلغانلارنى كۆزىگە سىغدۇرالمىي-
دۇ. ساختا نوپۇز ئىگىلىرىنى خۇداغا ئايلىندۇرۇپ قويۇشقا تاسلا
قالىدۇ. بۇ خىل مەدەن مەجەز ئارىمىزدا شۇنداق ناچار كەيپىد-
يات پەيدا قىلغانكى، بەزىدە تارىختىكى ئەڭ ئەشەددىي خائىنلارنى-
مۇ تارىخنىڭ چەكلىمىلىكى نۇقتىسىدىن كۆزىتىپ، ئاقلاپ ئا-
قارتىۋېتىپ، قەھرىمانغا ئايلىندۇرۇپ قويۇشقا تاس قالىمىز.
ساختا نوپۇزنىڭ زەھەرلىك سايىسىدە ھەقىقەتنىڭ نېمە ئى-
كەنلىكىنى ئۇنتۇپ قېلىۋاتقان كىشىلەر توپىدىن زىيالىي تەمە
قىلىش، ئېدۋارد سەئىد تەسۋىرلىگەن زىيالىيلارنى تاپماقچى بو-
لۇش بەڭگىنىڭ خىيالىمۇ قانداق؟ زىيالىي مەۋجۇت بولسىمۇ،
ئۇلار سايىنىڭ ئاستىدا ئەمەس، سايىلەرنى پارا - پارا قىلىپ

تاشلايدىغان قۇياشنىڭ يورۇقىدا بولۇشى مۇمكىن.
«مۇستەقىل خاراكتېر ۋە تەپەككۇرغا ئىگە، نوپۇز ئالدىدا راست گەپ قىلىشقا پېتىنىدىغان باتۇر، غەزەپلىك ۋە چۈس مەجەز كىشىلەر ھەقىقىي زىيالىدۇر» دەيدۇ ئېدۋارد سەئىد. بۇنداق كىشىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، نوپۇز ئىگىسى مەيلى قانچە-لىك كۈچلۈك بولسۇن، بەربىر خاتالىق ئۆتكۈزسە تەنقىد قىلىدۇ ۋە بېرىدۇ.

سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدە يازغۇچى شولوخوفنىڭ ستالىن ئالدىدا راست گەپ قىلىشقا پېتىنىغىنى كىتابخۇمار كىشىلەرگە سىر ئەمەس. ئەمما شۇ چاغدا مەشھۇر پرولېتارىيات يازغۇچىسى گوركىي شولوخوفنىڭ داھىيىغا گەپ ياندۇرغانلىقىنى كۆرۈپ تىترەپ كەتكەن... ئۇنداقتا بۇ ئىككىسىنىڭ قايسىسى ھەقىقىي زىيالىي؟ ئەلۋەتتە، گوركىي چار پادىشاھ دەۋرىدە قولغا ئېلىنغان، ئۇنىڭ مۇستەبىت ھاكىمىيەتكە قارانغان تەنقىدلىرى ئۇنىڭغا شۇنداق تەقدىرنى سوۋغا قىلغان. لېكىن، ئۇنىڭ ستالىن دەۋرىگە كەلگەندە قورقۇپ تىترەپ كېتىشلىرىچۇ؟

نوپۇز ئالدىدا راست گەپ قىلىش بەكمۇ قىيىن، ئەمما شەرەپلىك ئىش. يالغان ئېيتىش ناھايىتى ئاسان، ئەمما بۇ ئىلىمەت كىمگە كۆپرەك زىيان يەتكۈزىدۇ؟ نوپۇز ئىگىسىنى بىر ھاكىمىيەت دەپ قارىغاندا، زىيان شەخسكە قارىغاندا كولىپكتىپقا تېخىمۇ ئېغىر ۋە ۋە پاجىئەلىك بولىدۇ. راست سۆزلەش، تەنقىدچۇ؟ بۇ يېغىرىغا تەگكەندەك قىلغىنى بىلەن نوپۇز ئىگىسىگە ئۆزى ھەققىدە ئويلىنىش پۇرسىتى بېرىدۇ. نوپۇز ئىگىسىنى شۇ ئارقىلىق ئۆزىگە ئويىبىكتىپ باھا بېرىش ئاكتىپلىقىغا ئېرىشتۈرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۆزىنى ئوڭشۇۋالىدۇ، تېخىمۇ قۇدرەت تاپىدۇ.

شەخس نۇقتىسىدىن قارىغاندا، نوپۇز ئىگىسى ئالدىدا راست گەپ قىلىش، تەنقىدلىشكە پېتىنىش بەزى ھاللاردا شەخسكە ئاپەت

ئەكەلسىمۇ، شۇ شەخسنىڭ روھى نۇرلۇق چىراغقا ئوخشاش نۇر-
غۇن كىشىنىڭ قەلبىنى يورۇتىدۇ. ئامەت ئەكەلگەندە بولسا،
ئىككىلا تەرەپ غەلبە شادلىقىدىن تەڭ بەھرىمەن بولىدۇ. مەسى-
لەن، شائىر روزى سايىت نوپۇزغا جەڭ ئېلان قىلىشقا پىتىنغان،
دېھقانلارنىڭ قالايمىقان سېلىق، يەرلىك ناتوغرا سىياسەت دەستى-
دىن ئازاب تارتىۋاتقانلىقىنى ئوچۇق - ئاشكارا دېيىشكە پىتىنغان
شائىر ئىدى. شائىرنىڭ «دېھقان بولماق تەس» دېگەن بىر قاتار
شېئىرلىرى ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، جەمئىيەتتە ئارتۇقچە
ئويلاپ يۈرىدىغان بەزى كىشىلەر ئەندىشىمۇ قىلغانىدى. ئاقىۋەت-
تىمچۇ؟ شائىر راك كېسىلى بىلەن ئاغرىپ ياتقاندا، دۆلەت ئىشلى-
رى كومىسسارى ئىسمائىل ئەھمەد ئالاھىدە يوقلاپ كەلدى، غەم-
خورلۇق قىلدى. بىر دۆلەت رەھبىرىنىڭ بىر شائىرغا، بولۇپمۇ
تەنقىدگە ئامراق شائىرغا تۇتقان شۇنداق ياخشى پوزىتسىيىسى
نېمىنى چۈشەندۈرىدۇ؟ مەتبۇئاتچىلىقىمىزدىمۇ بۇنداق ئەھۋاللار
مەۋجۇت. نۇرغۇن مۇھەررىر خاتىرە كۈن - بايراملارنى قەسىدە
بىلەن تولغان يالتىراق ئايەملىك شېئىرلار بىلەن تەبرىكلەپ،
كىشىلەرنىڭ كالىسىدا بىزارلىق پەيدا قىلىۋاتىدۇ؛ دۆلەت ۋە
خەلق ئالدىدا مەسئۇلىيەتچان بەزى مۇھەررىرلەر بولسا خەلق
نۇرمۇشىنى چىنلىق بىلە ئەكس ئەتتۈرگەن، تەنقىد روھىغا باي
ئەسەرلەر بىلەن چىن كۆڭلىدىن تەبرىكلەيدۇ. دۆلەتنىڭ بايرام-
لىرىغا چىنلىق كۈچلۈك ئېسىل ئەسەرلەرنى سوۋغا قىلىپ تۇتىد-
دۇ. بۇلارنىڭ نەزىرىدە ئەمەلىي نەتىجە يالتىراق شوئارلاردىن
مىڭ ياخشى. ئۇنىڭدىن باشقا، بەزى نەشر ئەپكارلىرى ئىسلاھات
ۋە ئىشكىنى ئېچىۋېتىشنىڭ كەسكىن كۈرەش قاينىمىدىن ئۆزىنى
قاچۇرۇپ، قۇيرۇق كۆرسىتىپ ئۆپكە ساتىدۇ، دۆلەتنىڭ مەبلە-
غىنى ئىسراپ قىلىدۇ. بۇنداق كىشىلەر زىيالىيىمۇ ياكى ساختى-
پەزمۇ؟

چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرى تەن سىتۇڭ، كاڭ

يۇۋېي قاتارلىق ئىلغار خەنزۇ زىيالىلىرى ئەينى دەۋر ۋەزىيىتىدىكى توغرا تەھلىل قىلىپ، چىڭ ھۆكۈمىتى ئالدىدا راست گەپ قىلىپ، قانۇن ئۆزگەرتىشنى تەشەببۇس قىلدى. ئۇلارنىڭ تەشەببۇسى چىڭ ھۆكۈمىتىگە ياقماي تەن سىتۇڭ جازا مەيدانىدا قۇر-بان بولدى. لېكىن، راست گەپ خۇشاقمايدىغان چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىچۇ؟ ئارىدىن ئون نەچچە يىل ئۆتمەي ئەسكى تامدەك غۇلاپ چۈشتى. تەن سىتۇڭنىڭ تەشەببۇسى ئەينى چاغدىكى ھۆكۈمەت تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنمىغان بولسىمۇ، ئاخىر ئۈنۈم بەردى. ھەقىقەتەن تەن سىتۇڭنىڭ قېنى بىكارغا ئاقمىدى. بىرىنچىدىن، تەنقىدىنى قوبۇل قىلالىغان چىڭ ھۆكۈمىتى غۇلاپ چۈشتى. ئىككىنچىدىن، خانلىق غۇلاپ، جۇمھۇرىيەت قۇرۇلۇپ تەن سىتۇڭنىڭ ئىدىيىسى تېخىمۇ ياخشى ھاكىمىيەت ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشتى.

ھەممىلا ئادەمدە نوپۇزنى تەنقىد قىلغۇدەك جىگەر بولۇشى ناتايىن. ئەمما، زىيالىي بۇنداق جىگەرگە ئىگە بولۇشى، ئەڭ بولىغاندا تەنقىد قىلىشقا پېتىئالمىسىمۇ راست گەپ قىلغۇدەك ماغدۇرى، راست گەپ قىلىشقا پېتىئالمىسا، راست گەپنى قول-لىغۇدەك، تىخىشىغۇدەك جۇرئىتى بولۇشى لازىم. بۇنداق قىلغاندا ئۇلارنى پۈتۈنلەي زىيالىي دېگىلى بولمىسىمۇ، ھېچبولمىغاندا زىيالىي ئەمەسلەرنىڭ توپىغا ئىتتىرىپ قويغىلى بولمايدۇ. ھەر ھالدا بۇنداق بولۇشنىڭ نەتىجىسى زىيالىي بولالمىغاندىن ياخشى-راق.

«زىيالىيلار ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە كىشىلەردۇر. ئۇلار جارىستاندا مەلۇم كۆز قاراشقا ۋەكىللىك قىلىپ، قىيىنچىلىق ۋە خەۋپ - خەتەردىن قورقماي، ئۆز كۆز قارىشىنى ئوچۇق - ئاشكارا ئېيتىشقا جۈرئەت قىلالايدۇ» دەيدۇ يەنە ئېدۋارد سەئىد. ھازىرقى جارىستان مەتبۇئاتتۇر. ھازىر بىزدە قىيىنچىلىق ۋە خەۋپ - خەتەردىن قورقماي، جارىستاندا ئۆز كۆز قارىشىنى

ئوچۇق - ئاشكارا دېيىشكە پېتىنىدىغان ئەدەبىتىن زادى نەچچىسى بار؟ بەزىلەر بىز دېسەكمۇ، مەتبۇئات قوبۇل قىلمىسا قانداق قىلىمىز؟ دېيىشىدۇ. ئۇ بىر باھانە. دۇنيادا مەلۇم مەقسەتنى ئوقتۇرۇشنىڭ بىرلا خىل ئۇسۇلى بولغان ئەمەس. مەتبۇئات قوبۇل قىلالايدىغان ئۇسۇللارنى تېپىش، شۇ ئارقىلىق ئۆزىنى ئىپادىلەش دەل سەنئەتتۇر، بەدئىيلىكتۇر. دېمەك، بۇ نوقتىدىن قارىغاندا ھەممە ئەدەبىي زىيالىي بولالامدۇ؟ ناتايىن.

«زىيالىي ئېغىزىدا سۆزلىگۈچىلا ئەمەس، ئۆز ئەقىدىسىنى ھەرىكەتكە ئايلاندۇرغۇچىدۇر» دەيدۇ ئابدۇقادىر سەئىد. ئۇنىڭ قا. رىشىچە، سۆزلەپ شەھەر ئېلىش نۇرغۇن ئادەمنىڭ قولىدىن كېلىدۇ، ئەمما ئەقىدىسىنى ئۆز ھەرىكىتىگە ئايلاندۇرۇش ھەممە ئادەمنىڭ قولىدىن كېلىۋەرمەيدۇ. بىزدىكى «موللا جىق يەردە قوي ھارام» دېگەن ھېكمەت بەلكىم مۇشۇ ھالغا تەمىسل قىلىنغان بولسا كېرەك.

خەلقىمىزنىڭ مۇھىم بىر ئالاھىدىلىكى سۆزلەشكە ئامراق، ھەرىكەتكە ئاقىسلىقتۇر. بىزدە سۆزلىگۈچىلەر ھەقىقەتەن تولا. سۆزلەش ئۆلچىمى بويىچە زىيالىيلارنى تونۇپ چىقىدىغان بولساق ساناق يەتمەيدۇ. ھەرىكەت ئۆلچىمى بويىچە تونۇغاندا ساناق - ساناق بارماق توشمايدۇ. «موللىنىڭ دېگىنىنى قىل، قىلغىنىنى قىلما» دەيدۇ شۇڭا كۈنلەر.

ئەڭ بۈيۈك ھەقىقەتمۇ سۆزلىنىپ ھەرىكەتكە ئايلىنالمىسا، قۇرۇق گەپكە ئايلىنىپ قالىدۇ. ئەڭ ئۇلۇغ ھەقىقەتلەرنى سۆز- لەيدىغان ئېغىز سۆزلەپلا توختاپ قالسا، بۇنداق ئېغىزنىڭ ئۇنئال- غۇدىن باشقا رولى بولمايدۇ. شۇڭلاشقىمۇ دىيارىمىزدا دۇنيادىكى ئالتە مىليارد ئىنساننىڭ زور كۆپچىلىكى قوغلىنىپ يۈرگەن ئەقىدىلەرنىڭ كۆپىنى ئۇچرىتىش مۇمكىن. بىزدە دۇنيادىكى بىر مىليارد ئادەم ئېتىقاد قىلىدىغان ئىسلام دىنى بار، ئەمما مۇسۇل- مان ئاز؛ دۇنيا 150 يىل ئەگەشكەن ماركسىزم بار، ھەقىقىي

ماركسىزمچىلار ئاز، ھەقىقىي مۇسۇلمانلار ئاز، بەئزىگە - ھاراقە - كەش كۆپ؛ ھەقىقىي ماركسىزمچىلار ئاز، پۇرسەتپەرەسلەر ۋە پارىخورلار كۆپ.

ئېدۋارد سەئىد زىيالىيلار ھەققىدە يۇقىرىقىدەك كۆز قاراش - لارنى ئوتتۇرىغا قويۇش بىلەن بىرگە ئۇنى تېخىمۇ كونكرېت سۈپەتلەيدۇ. ھەرقانداق زىيالىينىڭ مىللەت تەۋەلىكى، دەۋر ئالا - ھىدىلىكى بولىدۇ. ھەر بىر مىللەتنىڭ ئوخشىمىغان دەۋرلەردە ئۆز زىيالىيسىغا قويىدىغان تەلپىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. مەسىلەن، جۇڭگونىڭ ياپونغا قارشى ئۇرۇش دەۋرىدە ھەرقانداق جۇڭ - گو زىيالىيسىغا قويىدىغان تەلپى بىرلا خىل بولغان. خەلقنى يات مىللەتنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى تۇرۇشقا قوزغانقان، يېتەكلى - گەن، شۇ غايە ئۈچۈن ئاكتىپ خىزمەت قىلغان كىشىلەر زىيا - لىي، دەپ قارالغان. باشقىلار ھەرقانچە ئۇلۇغ ئەدىب بولسىمۇ، ئەڭ چوڭ رەھبەر ياكى باي بولسىمۇ، ۋە تەنپەرۋەرلىكى سۈس، مىللەتنىڭ كۆپىكى، پاخىلى دەپ قارالغان...

ئېدۋارد سەئىد زىيالىيلارنىڭ مىللىي ئالاھىدىلىكى ئۈستىدە توختىلىپ: «ھەرقانداق زىيالىي مەلۇم بىر مىللەتكە تەۋە بولى - دۇ. ئۇ چوقۇم ئۆز مىللىتىنىڭ تىلىنى ئىشلىتىشى كېرەك. شۇ تىلدىلا ئۇنىڭ ساداسى ئەڭ توغرا، ئەڭ ئۈنۈملۈك چىقىدۇ. مىللىي تىل — مىللەتنىڭ ئۆزى دېمەكتۇر. شۇ مىللەتنىڭ ئارزۇسىنى شۇ مىللەتنىڭ تىلىدىلا ئەڭ ياخشى ئىپادىلىگىلى بولىدۇ» دەيدۇ. ئۇنىڭ قارىشىچە، بىر خەلق ۋە مىللەتنىڭ ئالاھىدە تارىخىي دەۋردىكى ئارزۇسىنى، ئىنتىلىشىنى، غايىسى - نى چۈشىنىپ يەتكەن ۋە شۇ غايىنى ئۆز غايىسى قىلغان زىيالىي ھەقىقىي زىيالىي سانىلىدۇ.

سەئىدنىڭ زىيالىي ھەققىدىكى بۇنىڭدىن باشقا قاراشلىرىمۇ ناھايىتى كۆپ. قىستۇرۇپ قويۇشقا بولىدىغان بىر نۇقتا، ئۇنىڭ - چە: زىيالىي ئۆزىنىمۇ، دۈشمىنىمۇ چۈشىنەلەيدىغان، ئۆز

مىللىتىنىڭ مىللىي مەنپەئىتى بىلەن زىيالىيلىق ۋىجدان توقۇنۇ-
 شۇپ قالغاندا، ھەقىقەت تەرەپتە تۇرالايدىغان كىشىلەردۇر. مىسا-
 لى، ئاق تەنلىك تۇرۇپ نېگىرلار ھوقۇقى ئۈچۈن كۈرەشكەن،
 يەھۇدىي تۇرۇپ پەلەستىنلىكلەرنىڭ ئازابىغا ھېسداشلىق قىلغان
 كىشىلەر شۇنداق زىيالىيلارنىڭ جۈملىسىدندۇر. بۇلار شەخسى
 مەنپەئەتنىڭ بويۇنتۇرۇقىدىن قۇتۇلغان زىيالىيلاردۇر.

مېنىڭچە، يۇقىرىقى بايانلار ئارىمىزدىكى ھەقىقىي زىيالىي-
 لارنى ئايرىپ، خەلقىمىزنىڭ زىيالىي ھەققىدىكى خىرەلەشىپ
 قالغان قاراشلىرىنى تۈزىتىشكە ياردەم بېرەلەيدىغان قاراشلاردۇر.
 بۇلارغا قاراپ ھەرقانداق بىر ئادەم ئۆزىنىڭ زىيالىيلىقىغا باھا
 بېرەلەيدۇ ۋە ئالغا ئىلگىرىلەش پەللىسىنى بېكىتمۇۋالايدۇ. چۈن-
 كى، ھەقىقىي زىيالىي بولۇشمۇ بىر خىل ئارىفلىقتۇر.

ماقالە ئاخىرىدا قوشۇپ قويۇشقا تېگىشلىك بىر قىستۇرما،
 شەيتانمۇ ئەسلىدە چوڭ ئالىم، ھازىرقى ئاتاق بويىچە بىر زىيالىي
 ئىكەن. لېكىن، ئۇ ئاللاننىڭ ئىرادىسىگە خىلاپلىق قىلغاچقا،
 جەننەتتىن قوغلانغانىكەن. ئېدۋارد سەئىدىنىڭ قارشى بويىچە
 شەيتان زىيالىي ئەمەس. ئۆز بىلىمىنى دۇنيانىڭ ياخشىلىقى
 ئۈچۈن ئۈنۈملۈك ئىشلىتەلمەيدىغان، بىلىملا بار، ئىدىيە ۋە
 ئەقىدىسى يوق كىشىلەرمۇ زىيالىي ئەمەس. ھۆرمەتلىك ئوقۇر-
 مەن، ئەمدى ئۆزىڭىزگە سوئال قويۇپ بېقىڭ، سىز زىيالىيمۇ،
 ئەمەس؟

ئەدەبىياتتىكى ئانا باش تېما

باش تېما ئەدەبىياتتىكى مۇھىم بىر مەسىلە. باش تېمىنىڭ قانداق بولۇشى ئەسەرنىڭ قانداق بولۇشىغا تەسىر كۆرسىتىدىغان ئەقەللىي تەلەپلەرنىڭ بىرى. ئانا باش تېما بىر مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ قانداقلىقىنى ئۆلچەشتىكى ئۆلچەمنىڭ بىرى. مەلۇم دەۋر - دە ئانا باش تېما قانداق ئەكس ئەتتۈرۈلدى؟ دەۋر تەلپىنى ھېس قىلىدۇ - يوق؟ بۇ شۇ مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ قانداقلىقىنى ئۆلچەيدىغان مۇھىم ئۆلچەم. ئۇنداق بولسا ئانا باش تېما دېگەن نېمە؟ ئانا باش تېما بىلەن باش تېمىنىڭ پەرقى قانداق؟

ھەر قايسى مىللەتلەر ئەدەبىيات تارىخىنى ۋازا قلاپ باقساق، مۇنداق ئەھۋاللارنى ئۇچرىتىمىز: خەنزۇ ھازىرقى زامان ئەدەبىياتى دەۋرلەرگە بۆلۈنگەندە، 1919 - يىلىدىن 1927 - يىلىغىچە ئەدەبىيات ئىنقىلابى دەۋرى بولىدۇ. بۇ دەۋردە قېلىپلاشقان كونا ئەدەبىي تىلغا جەڭ ئېلان قىلىنىپ، ئاممىباب تىلدا ئەسەر يېزىش مەلۇم كۆلەمگە ئىگە بولغان، ھەر خىل پىكىر ئېقىملىرى ئەدەبىيات ساھەسىگە تەسىر قىلغان، ئەدەبىياتنىڭ شەكىلىدىن تارتىپ مەزمۇنىغىچە يېڭىلاش، خەلقكە يېقىنلاشتۇرۇپ، ئەدەبىياتنى ھەقىقىي خەلقنىڭ ئەدەبىياتىغا ئايلاندۇرۇش تەلپى قىلىنغان دەۋر بولدى. 1927 - يىلىدىن 1937 - يىلىغىچە بولغان ئىنقىلابىي ئەدەبىيات دەۋرىدە ئەدىبلەر كومپارتىيە رەھبەرلىكىدە گومىنداڭ ئاق تېررورلۇقىغا، خەلقنىڭ قاششاق - نادانلىقىغا قارشى ھالدا ئەدەبىياتنى قورال قىلىپ قەلەم جېڭى ئېلىپ بارغان دەۋر بولدى. بۇ دەۋردىكى ئەدەبىياتنىڭ ئالاھىدىلىكى - يېڭى دېموكراتىك ئىنقىلابنىڭ ئەدەبىياتى بولۇش بولدى. 1937 - يىلىدىن

1945 - يىلىغىچە بولغان ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئەدەبىيات دەۋرىدە بارلىق ئىلغار پىكىرلىك ئەدىبلەر قەلەمنى قورال قىلىپ، يات مىللەت تاجاۋۇزىغا قارشى كۈرەش قىلغان. بۇ دەۋردە كىيىن ئەدەبىيات خەلقىنى قوزغىتىپ تاجاۋۇزچىلارنى ۋەتەن زېمىنىدىن قوغلاپ چىقىرىش ئاساسىي تېمىسى قىلىنغان ئەدەبىيات بولدى. 1945 - يىلىدىن 1949 - يىلىغىچە بولغان ئازادلىق ئۇرۇش دەۋرى ئەدەبىياتىنىڭ ئاساسىي تېمىسى ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ ھەر قايسى ساھەلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈش بولدى.

يۇقىرىقى دەۋرلەرنىڭ ئەدەبىياتىغا دىققەت بىلەن نەزەر سالساق، ھەر بىر ئەسەردە بىر باش تېمىا بولۇپلا قالماي، شۇ باش تېمىلارنىڭ نومۇرداشلىقى ئاساسىدا شەكىللەنگەن پۈتۈن دەۋر باش تېمىسىمۇ بولغان، ئەدىبلەر ئاڭلىق ياكى ئاڭسىز ھالدا ۋىجدانىي بۇرچىنىڭ تۈرتكىسىدە ئىتتىپاقلىشىپ ئەدەبىياتىنىڭ ھەر قايسى زانىرلىرىدا ئوخشاش بىر باش تېمىنى ئەكس ئەتتۈرۈشكە تىرىشقانلىقىنى كۆرىمىز. مەسىلەن، ئىنقىلابىي ئەدەبىيات دەۋرىدە، ئىنقىلاب باشتىن - ئاخىر ئوخشاشمىغان نۇقتىلاردىن تەڭ يورۇتۇپ بېرىلدى. ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش دەۋرى ئەدەبىياتىدا بولسا، بارلىق ئەدىبلەر مىللەتنىڭ ھايات - مائاتىنى باش تېمىا قىلىپ تۇتتى.

يۇقىرىقىلاردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ھەر بىر ئەسەردە باش تېمىدىن باشقا مەلۇم دەۋرنىڭ باش تېمىسىمۇ بولىدۇ، بۇ خىل باش تېمىا مەلۇم دەۋردىكى ئەدەبىي ئىجادىيەتنىڭ يۈزلىنىشىگە، خاھىشىغا يېتەكچىلىك قىلىدۇ. ئەدىبلەرنىڭ ۋىجدانىي خەلقنىڭ ھاياتىدا مۇھىم رول ئوينىغان مەلۇم تېمىنى ئەكس ئەتتۈرۈشكە ئۈندەيدۇ. لېكىن، بۇ دېگەنلىك ھەرگىز يازغۇچىلارنى مەلۇم دەۋردە بىر تېمىدىلا ئەسەر يېزىشقا، دېگەنلىك ئەمەس. بۇ دەۋر ئەدەبىياتى ئۈچۈن مەلۇم تېمىلارنى بەلگىلەپ بېرىش دۈن كىخوتلارچە ئەخمەقلىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس. بۇ يەردە كۆزدە

تۇتۇۋاتقىنىمىز ھەر خىل تېمىلاردا بىر ئورتاق باش تېمىنى ئەكس ئەتتۈرۈش مەسىلىسى.

تېما بىلەن باش تېما ئوخشاش بولمىغاندەك، ئانا تېما بىلەن ئانا باش تېمىمۇ ئوخشاشمايدۇ. مەلۇم دەۋرلەردە دەۋر روھى تۈپەيلىدىن مەلۇم تېمىلار يېتەكچى ئورۇندا تۇرىدۇ ۋە ئانا تېما دېيىلىدۇ. لېكىن، ئۇ ئانا باش تېمىغا تەڭداش ئەمەس.

تەبىرلەردىن قارىغاندا، ئانا باش تېما بىلەن دەۋر روھى ئوخشىشىپ كېتىدىغاندەك تۇرىدۇ. لېكىن تېگى - تەكتىدىن

ئېيتساق، دەۋر روھى مەلۇم بىر دەۋرنىڭ روھى ياكى گۇرۇھلار-

نىڭ تەلپىدىن ئىبارەت. بۇ گۇرۇھ ھەر خىل دەۋرلەردە ھەر

خىل تۈس ئېلىشى، ھەتتا ئەدەبىياتنىڭ سىياسىيلىقى قويۇقلد-

شىپ قېلىشى مۇمكىن. ئەمما، ئانا باش تېما ئۇنداق ئەمەس.

ئۇ مەلۇم دەۋر ياكى مەلۇم مەزگىل يازغۇچىلاردىن ئەكس ئەتتۈ-

رۇشنى تەلپ قىلغان مەلۇم ئىدىيە بولۇپلا قالماستىن، ئەدەبىيات-

نىڭ پۈتكۈل تەرەققىيات جەريانىدا مىللەتنىڭ تەقدىرى بىلەن

باغلىنىپ كەتكەن، بىر پۈتۈن خەلقنىڭ ھايات - ماماتلىق تەقدى-

رى ئەكس ئەتتۈرۈشىمىزنى تەلپ قىلغان مەركىزىي ئىدىيىدۇر.

خەنزۇلارنىڭ ياپونغا قارشى ئۇرۇش دەۋرىدە ئەدەبىياتنىڭ باش

تېمىسى مىللەتنىڭ ھايات - ماماتى ئىدى. 80 - يىللاردىكى

ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش دەۋرىدە بولسا، ئانا باش تېما سەل تۈس

ئۆزگەرتتى، لېكىن يەنىلا ئىسلاھاتنىڭ تەقدىرى ئاساسىي يىپ

ئۇچى قىلىنىپ، خەنزۇلارنىڭ مۇشۇ مەزگىلدىكى روھىي ھالىد-

ىتى، ئۆزىنى قانداق مۇكەممەللەشتۈرۈشى ياش تېما قىلىندى.

بۇ ئىككى دەۋردە ئىككى خىل تۈستە بىرلا خىل ئىدىيە -

مىللەتنىڭ تەقدىرى ئانا باش تېما قىلىندى.

تېما ۋە رېئاللىق

1

ئۇيغۇر نەسرچىلىكىنىڭ ئاساسچىسى بولۇشقا مۇناسىپ كېلىدىغان ئەدەبىي ئەخمەت ئىمىنىڭ 50 ياشقا تولغانلىقى مېنى بىردىن خىيالغا سالدى. گويا ئەخمەت ئىمىن 50 ياشقا كىرمىگەندەك، ئۇنىڭ 50 ياشقا كىرگەنلىكى ھەققىدىكى خەۋەر ئۆسەك گەپتەك! لېكىن، رېئاللىق ھەقىقەتەن شۇنداق ئىدى. ئەخمەت ئىمىن 50 ياشقا كىرگەن ئوتتۇرا ياشلىق بىر ئادەم بولۇپ قالغانىدى، كۆڭلۈمدىكى دېلغۇللۇقنىڭ سەۋەبى بىردىن ئايان بولدى. چۈنكى، ئەخمەت ئىمىن تۈنۈگۈنلا تالانتلىق ياش ئەدەبىي ئىدى. ئەدەبىياتىمىزنىڭ ھارۋىسىنى، ماھىيەتتە تەپەككۈر ھارۋىمىزنى ئۆزىگە خاس سالىمىقى بىلەن تارتىپ كېتىۋاتقان ئابدۇرەھىم ئۆتەكۈر، زور دۇن ساپىرلار ئالدىدا ئەخمەت ئىمىن تېخى بالا ئىدى، لېكىن بۈگۈن ئۇلار ئارىمىزدا يوق. ئالدىنقىلار كۆتۈرگەن يۈك ئەمدى بۈگۈن كېيىنكىلەرنىڭ مۇرىسىگە چۈشۈپتۇ. تۈنۈگۈنكى ياشلار بۈگۈنكى ئەدەبىياتنىڭ ئېغىر يۈكىنى، مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئاپتۇ. تۈنۈگۈنلا ياش، ئوتتۇرا ياش دەپ ئاتالغان شا-ئىرلاردىن ئوسمانجان ساۋۇت، بۇغدا ئابدۇللا، قۇربان بارات، روزى سايىت قاتارلىقلار؛ يازغۇچىلاردىن مەمتىمىن ھوشۇر، جالالىدىن بەھرام، نۇر مۇھەممەت توختى، ئابدۇۋەلى ئەللىلەر؛ ئوبزورچىلاردىن مۇھەممەد پولات قاتارلىقلار ھەربىر ئېغىز سۆزى ئېغىر مەسئۇلىيەتلەرنى ۋۇجۇدىغا جەملىگەن، ھەرىكەتلىرى ئىب-رەت ۋە ھېكمەت دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن پېشىققەدەملەرگە

ئايلىنىپتۇ.

50 ياش دەل يېرىم ئەسىر ئىدى. يېرىم ئەسىر ئۇيغۇرلار-
نىڭ نەزەرىدە بىر ئادەم ئۈچۈن چاچ ئاقىرىپ، قەلب ئەڭ يۈكسەك
روشەنلىشىدىغان، مېڭە ئەقىل جەۋھەرلىرى بىلەن تولۇپ، ئادەم
ئادىمىلىكىنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسىگە قەدەم قويدىغان ۋاقىت
ئىدى. مەن ئەمدى ئەخمەت ئىمىننىڭ 50 يىلىغا ھەيرانلىق بىلەن
ئەمەس، ئۆتكۈر تەنقىدىي نەزەر بىلەن قاراپ بېقىشقا باشلىدىم.
گېزىت - ژۇرناللارنى كەينىدىن ۋاراقلاش كىتاب ئوقۇشتىم.
كى ئىستىخىيىلىك ھالدا شەكىللىنىپ قالغان ئادىتىم ئىدى، بۇ
ھەرگىز گېزىت - ژۇرناللارنىڭ ئاخىرىغا ھەجۋىي رەسىم، ئۇ-
چۇر، كىتاب باھاسى قاتارلىقلارنىڭ بېسىلغانلىقى ئۈچۈن ئە-
مەس، بەلكى گېزىت - ژۇرناللارنىڭ باش بېتىنىڭ سىياسىي
چاقىرىق ماقالىلىرىگە ئاجرىتىلىدىغانلىقى، بەدىئىي ئەسەرلەرگە
ئەڭ كەينىدىن ئورۇن بېرىلىدىغانلىقى تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان
ئادەت ئىدى. مەن ئەخمەت ئىمىنگىمۇ ئۆزۈممۇ بىلمەي ئاشۇ
ئادىتىمنىڭ تۈرتكىسىدە تۇنجى قېتىم ئىجادىيەتنىڭ بېشىدىن ئار-
قىسىغا ئەمەس، ئارقىسىدىن - دەل ھازىرقى 50 يېشىدىن
ئىجادىيەتنىڭ بېشىغا قاراپ نەزەر سېلىپ چىقتىم، ئەخمەت
ئىمىن ئاۋۋال ماڭا بىر پېشقەدەم پەيلاسوپ، ھايات ھېكمەتلىرى
ھەققىدە چوڭقۇر ئويلىغان ئادەم سۈپىتىدە ئايان بولدى. بۇ
سۈپەت بارا - بارا ئاددىيلاشتى، 1980 - يىللارنىڭ بېشىغا -
ئەخمەت ئىمىن ئىجادىيەت ھاياتىنى باشلىغان يىللارغا كەلگەندە،
ئەخمەت ئىمىن ئۈرۈمۈشنىڭ ئەڭ ئاددىي قاتلاملىرىدا تەمتىرەپ
يۈرگەن ئاددىي سەنئەتكار بولۇپ كۆزگە چېلىقتى. ئارقىدىنلا
ئەخمەت ئىمىننىڭ ئىجادىيەتكە ھاياتىنىڭ بېشىدىن ئارقىسىغا
قاراپ نەزەر تاشلىدىم، ئەڭ ئاخىر ئەخمەت ئىمىن 50 ياشقا
تولغان بۈگۈنكى كۈنگە كېلىپ توختىدىم ۋە ئىختىيارسىز ھالدا
ئەخمەت ئىمىن ئىجادىيەتنىڭ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ 1980 -

يىللاردىن 2000 - يىللارغىچە بولغان 20 يىلغا قەدەر ئوخشايدىغانلىقىنى ھېس قىلىدىم، ئەخمەت ئىمىن 1980 - يىللاردا ئىجا دىيەتكە كىرىشكەن، تاللىغان تېمىلىرى دەۋرىنىڭ ئەڭ ئاكتىۋ ئال تېمىلىرى ئىدى. لېكىن، تېمىلارنى يورۇتۇشتا سۇنىڭ ئۈستىدىكى كۆپۈكنى كۆرگەن، سۇ تېگىنى، سۇ تېگىدىكى ياكى سۇ جانلىقلىرى دۇنياسىدىكى مۇرەككەپلىكىنى كۆرەلمىگەن. كۆرەلمىدى دەپ قارىغاندىمۇ سۇ تېگىدىكى بەزى شەيئىلەرنى سېزەلمىگەندى. ئۇيغۇر ئەدەبىياتىمۇ بۇ ئون يىلدا تۇرمۇشنىڭ ھادىسىۋى قاتلاملىرىدا ئاجايىپ - غارايىپ ۋەقەلەر دۆۋىسىگە غەرق بولۇپ ئاددىيلىق ئىچىدىكى ماھىيەتكە يۈزلىنەلمىگەندى. گەرچە ئەدەبىيات ئېقىنىمىزنىڭ بەزى جايلىرىدا چوڭقۇر قايناملار يوشۇرۇلۇپ ياتسىمۇ، ئېقىننىڭ ئومۇمىي ساپاسى بەكمۇ تېپىمۇ ئىدى. 1990 - يىللاردا ئەخمەت ئىمىننىڭ يېشىغا يېشى ياش قوشۇلۇپ، پىكىر بارغانسېرى پىشپى باردى. تەپەككۈرى چوڭقۇرلاشتى، شەكىلدىن ماھىيەتكە، تېپىنلىقتىن چوڭقۇرلۇققا قاراپ تەرەققىي قىلدى. مەھەللىۋى تېمىلارنى دۇنياۋىلىق دەرىجىسىگە كۆتۈرۈپ ئىپادىلىدى. 1980 - يىللاردىكى ھادىسىۋى يازغۇچى 1990 - يىللاردا پەلسەپىۋى يازغۇچىلىق دەرىجىسىگە قاراپ سەكرىدى. ئەڭ ئاددىي شەيئىلەر، ئەڭ ئاددىي ۋەقەلەر ئەخمەت ئىمىن نەزەرىدە مۇرەككەپلىككە، چوڭقۇرلۇققا قاراپ تەرەققىي قىلىپ ئاخمىرىدا ھايات ھەقىقەتلىرىنى ئۆزىگە جەم قىلغان جاۋاھىرغا ئايلاندى، خۇددى كونايلارنىڭ «ئاددىي تاش ئاقىللار قولىغا چىقسا گۆھەرگە ئايلىنىدۇ، گۆھەر نادانلارنىڭ قولىغا چىقسا تاشقا ئايلىنىدۇ» دېگىنىدەك ئىش بولدى. ئەدەبىياتىمىزنىڭ 1990 - يىللىرىمۇ دەل مانا مۇشۇ يولنى بېسىپ ئۆتتى. ئەدەبىياتىمىز پىشپى يېتىلمىۋاتقان تەپەككۈر قاتلىمىمىزنىڭ تەرەققىيات يولىنى كۆزىتىشتىكى ئەينەككە ئايلاندى.

ئەخمەت ئىمىن ئىجادىيىتىنىڭ يەنە بىر ئالاھىدىلىكى تېما تاللاشتا. ئوبزورچى يالقۇن روزى بىر پارچە ماقالىسىدە «ئىمىنى يېزىش - يازماسلىق ھەر كىمنىڭ ئۆز ئىشى، لېكىن قانداق يېزىش ھەربىر يازغۇچىنىڭ ۋىجدانىغا باغلىق ئىش» دېگەن مەنىدە. دىكى بىر گەپنى قىلغانىدى. مەلۇم ئاكتۇئال تېمىلارغا ئاڭلىق ھالدا ئۇيۇشالماسلىق، قىچىشمىغان يەرنى قاشلاش، ئوقۇرمەنلەرنىڭ تەپەككۈرىنى غىدىقلىغۇدەك بەدىئىي مەھسۇلاتلارنى ئىش-لەپچىقىرماسلىق ئەدەبىياتنىڭ مۇھىم بىر كەمتۈكلۈكى. بولۇپمۇ قىچىشمىغان يەرنى قاشلاپ، قىچىشقان يەرنى تاپالماسلىق، جەمئىيەت تەقەززا بولۇۋاتقان تېمىلارنى بايقىمىمىز ياكى شۇ تېمىلارنى يورۇتۇپ بېرىشكە جۈرئەت قىلالماسلىق 1980 - يىل. لاردىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ كەمتۈكلۈكى ئىدى. ئەخمەت ئىمىننىڭ بۇ يىللاردىكى ئىجادىيىتى گەرچە بەزى ئاجىزلىقلارغا ئىگە بولسىمۇ، تېما تاللاشتا دەۋرنىڭ ئەڭ ئالدىدا ماڭدى. خەلق كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان ياكى بولمىسا تۇرمۇشىمىزدا يۈز بېرىۋاتقان، خەلق سەزمىگەن مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا قويدى. دەرۋەقە، ئەدەبىياتنىڭ ۋەزىپىسى مەسىلىنى ئوتتۇرىغا قويۇش ئەمەس، ھەر خىل ئىجتىمائىي خاراكتېردىكى ماقالىلەر بۇ مەسىلىلەرنى ئۆزىنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى قىلىدۇ. لېكىن، ئەدەبىياتمۇ ئۆز نۆۋىتىدە ئۆزىگە خاس يول بىلەن مەسىلىنى ئوتتۇرىغا قويۇش ئىقتىدارىغا ئىگە. بۇ مەسىلە ماھىيەتتە يازغۇچى كۆتۈرۈپ چىققان پىكىر ۋە تېمىدۇر. بىز ئەخمەت ئىمىننىڭ «تىرىك يېتىمىنىڭ ئانىسىغا»، «غەپلەت ئۇيقۇسىدا»، «باھار تىنىقى» دېگەن ئەدەبىياتىمىزنىڭ مەسىلىسىنى ئۇيۇشۇپ باھار تىنىقىنى ھېس قىلالايمىز. ئەخمەت ئىمىن بۇ يىللاردا تېما تاللاشتا ئەڭ ئاكتۇئال تېمىلارنى تاللاش، ئۇسىنىڭغا سۇ بېرىشتەك ئىجادىيەت

خاسلىقى يولىدا ماڭدى.

1990 - يىللاردا ئەخمەت ئىمىن ئەسەرلىرىنىڭ تېمىسى تېخىمۇ چوڭقۇر، ئۆتكۈر مەسىلىلەرگە ئىچكىرىلىدى. تەبىئەتنى كۆپلەش، تەبىئەت بىلەن ئىنساننىڭ بىر گەۋدىلىك مۇناسىۋىتىنى سۈرەتلەش، بۇ مۇناسىۋەتنى خەلقئارا ئاكتۇئال تېما مۇھىت مەسىلىسى شەكلىدە ئىپادىلەش، مۇھىت مەسىلىسىنى ئەكس ئەتتۈرۈش شەكلىدەلا توختاپ قالماي، ئەكس ئەتتۈرۈۋاتقان تېمىسىنىڭ باغرىغا تېخىمۇ چوڭقۇر چۆكۈپ تېمىنى يورۇتۇپ بېرىش ئەخمەت ئىمىننىڭ مۇھىم بىر ئالاھىدىلىكى بولدى. «سادا» دېگەن مەشھۇر نەسر دەل مۇشۇ خاھىشقا ۋەكىللىك قىلىپ ئايتىۋالغان نوم رايون مىقياسىدا تەسىر پەيدا قىلدى.

ئانا تېمىسى ئەخمەت ئىمىن نەسرلىرىنىڭ قاتلىمىدا كۆزگە چېلىقىدىغان يەنە بىر مۇھىم تېما. ئەخمەت ئىمىن ئاندىن ئىبارەت سىمانى بەدىئىي تەپەككۈرىنىڭ بەلگىسى قىلىپ بۇ تېما ئىچىگە شۇنچە كۆتۈرۈلدى. بۇ ئانا بەزىدە بىزگە ئاق سۈت بېرىپ قاتارغا قوشقان، توققۇز ئاي توققۇز كۈن قورسىقىدا يانتۇزغان ئەڭ ئۇلۇغ ئانا بولسا، بەزىدە بۇ ئانىنىڭ ئانىسى بولغان ھەممىدىن ئۇلۇغ ۋەتەن بولۇپ ئۆزگەردى. قەلبىمىزدىكى ۋەتەن ئانا ئېغىز تېخىمۇ چوڭقۇرلىدى. ۋەتەن مەسىلىسى ئەدەبىياتىمىز 1990 - يىللاردا دۇچ كەلگەن ئەڭ ئاساسلىق مەسىلە بولدى. ئەخمەت ئىمىن ئۆز ئىجادىيىتىدە ئىزچىل تۈردە مۇشۇ تېمىغا يانداشتى. لېكىن، بۇ دېگەنلىك ئەخمەت ئىمىن ھەممە ئەسىرىدە مۇشۇ تېمىنىلا يازدى دېگەنلىك ئەمەس، ئەخمەت ئىمىننىڭ ۋەتەن ياكى ئانا ھەققىدىكى ئەسەرلىرىنى تۈزدەك ئاز ۋە تەملىك كۆرۈش گېيىمىزنىڭ مەزمۇنى، ئەلۋەتتە.

ئەخمەت ئىمىننىڭ تېما تاللاشتىكى يەنە بىر ئالاھىدىلىكى كۆز ئالدىمىزدا داۋاملىق يۈز بېرىپ تۇرىدىغان تۇرمۇش ۋەقەلىرى ئىچىگە چۆكۈش ۋە شۇ ئاددىي سۈزىتلەر ئىچىدىن ئەڭ يېڭى

پىكىرلەرنى تېپىپ چىقىش. «ئوۋ تاماشاسى» ناملىق نەسر دەل بۇ خىل تېما تاللاش ئۇسۇلىنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇلگىسى، ئەسەردە «مەن» ئوۋچى بىلەن بىللە ئوۋ تاماشاسىغا چىقىدۇ ۋە ئەسەرنىڭ پېشىدىلا «بۇ ھەم تاماشا قىلىپ ئوينىدىغان، ھەم تاماشا قىلىۋېتىپ ئويلايدىغان دۇنيا!» دەپ يازىدۇ. ئەسەردە بىر تەرەپتىن «مەن» نىڭ مۇلاھىزىسى بايان قىلىنىدۇ. قىسقىسى، ئەسەردىكى ھەر بىر دېتال بىر ھېكمەت، بىر ھاياتلىق دەرسى. ئەخمەت ئىمىنىڭ نۇرغۇن نەسرلىرىدە ھېكايە بايان قىلغۇچى ھېكمەتكە ئىگە بولۇپ، ھېكمەتلەر ئارقىلىق يەنە بىر يېڭى ھېكمەت دۇنيا. سىنىڭ ئىشىكىنى قېقىش بىر خىل ئىجادىي ئالاھىدىلىكتۇر.

3

بىر پېشقەدەم شائىر بىر قېتىم چاقچاق ئورنىدا «نەسر دېگەن ھېكايە يازاي دېسە ۋە قەتاپالمىغاندا، شېئىر يازاي دېسە قاپسە، ۋەزىن تاپالمىغاندا يېزىلىپ قالمىغان ئانى» دېگەندى. بۇ گەپتە مەلۇم ھېكمەت يوق ئەمەس. گەرچە بۇ بىر چاقچاق بولسىمۇ، ئۇنىڭدىن نەسرنىڭ ئۇيغۇر كىشىلىرى ئېڭىدىكى ئورنىنى، ئانىلىق ئالاھىدىلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. نەسر ئانىرى ئۇيغۇرلار ئۈچۈن ھەم يېڭى، ھەم كونا بىر ئانىرى، كۈنلىمى ئۇ ئەدەبىيات تارىخىمىزدا ئەزەلدىن بار ئىدى. مەڭگۈ تاش يادىكارلىقلىرى ۋە كېيىنكى نۇرغۇن ئەدەبىي نەمۇنىلەر ئىشلىرى ئېسىل بىر پارچە نەسر دېيىش مۇمكىن ئىدى. يېڭىلىق ئۇ بىزدە مۇستەقىل بىر ئانىرى سۈپىتىدە پەيدا بولغىنىغا تېخى 100 يىل تولۇق توشمىغاندى. شۇ ئۈپەيلىدىن نەسردىن ئىبارەت بۇ ئانىرىغا سەل قاراش، نەسرنى شېئىر بىلەن ھېكايە ئوتتۇرىسىدىكى يازماق ئىنتايىن ئوڭاي ئارىلىق ئانىرى دەپ قاراش بىزدە ھازىرغا قەدەر مەلۇم دەرىجىدە داۋاملىشىپ كېتىۋاتىدۇ.

نەسر ھەقىقەتەن شېئىر بىلەن ھېكايە ئوتتۇرىسىدىكى بىر ژانىر. ئۇنىڭدا ھېكايىۋىلىك خۇسۇسىيەت نىسبەتەن ئېغىر. نەسر ماھىيەتتە ئۆزىدىكى پەلسەپىۋى مەنە ۋە تراگېدىيىۋى ئېغىر-لىق تۈپەيلىدىن «ۋەزىن» قايىنىگە سىخماي پارتلاپ چىققان شېئىر، نەسر بەكمۇ چوڭقۇر شېئىرىي مەنىگە، تراگېدىيىۋى ئېغىرلىققا ئىگە بولۇپ قېلىپ شېئىرغا ئوخشاپ قالغان ھېكايە. بىز ئەخمەت ئىمىننىڭ مۇنۇ نەسرىنى ئوقۇساق دەرھال بۇ گەپ-نىڭ تېگىگە يېتىمىز.

«ئاق قۇ ئويۇن قىلىپ مامۇق تېنىنى سۇغا تەگكۈزۈۋىدى، سۇ شەھۋەت تەقەززالىقىدا ئۇنىڭغا چاڭگال سالىدى. ئاق قۇ چاققانلىق بىلەن سۇ يۈزىدىن ئۇچۇپ چىقىپ كەتتى. سۇ يۈزىدە ئاچچىق كۆپۈك پەيدا بولدى. سۇ ئۇنى ئاق قۇنىڭ مامۇق پەيلىرى دەپ ئۆزىنى ئالدىدى. مەن ئۇنى شەھۋەت كۆپۈكىگە ئوخشاتتىم.»

نەسر يەنە تىل گۈزەللىكى بىلەن ئوبراز گۈزەللىكىنىڭ بىرلىشىشى نەتىجىسىدە تەننى شەھۋەت تۇيغۇسىدا ئازابلايدىغان تىل ئويۇنى.

نەسر يەنە ئۆزىدىكى چوڭقۇرلۇق، مەنىلەر دۇنياسى، سىر-لىق سىمۋوللار بىلەن تەپەككۈرىمىزنى غىدىقلايدىغان پەلسەپە مەن نەسرىنى بۈيۈك بىر پەلسەپە ئەسىرىنىڭ تۇغۇندىسى دەپ قارايمەن ۋە نەسرلەرنى بىر پەلسەپە خامىنىغا، تەپەككۈر بىلىمىگە ئوخشىتىمەن. ئەخمەت ئىمىننىڭ نەسرىي ئەسەر ئىجادىيىتى ئۈي-غۇر ئۈچۈن بىر تەپەككۈر خامىنى، 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا لېۋانلىق جىبران ئەزەبلەرگە، تاگور ھىندى، بېنگاللارغا ئەنە شۇنداق تەپەككۈر خامىنىنى تاشلاپ بەرگەنىدى. 20 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرى ئەخمەت ئىمىن بىزگە ئەنە شۇنداق بىر خاماننى تاشلاپ بەردى. بىز ئەسىر ئاخىرىدىكى بۇ ئامەتتىن قانچە شادلىق ھېس قىلساق ئەرزىيدۇ.

تۇيغۇدىكى رېئاللىق ۋە بەدىئىي ماھارەت

تۇرسۇن مەھمۇدنىڭ «غەلەت كوچىسى» ناملىق ھېكايىسىنى ئوقۇپ «غەلەت كوچىسى» دېگەن ماۋزۇسىدىنلا بۇ ھېكايىدىكى مەزمۇن ۋە سۆزلەرنىڭ ئاشكارا مەنىسىدىن باشقا يوشۇرۇن مەنىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. «غەلەت كوچىسى» دېگەن ماۋزۇنى تېخىمۇ ئاشكارىلىساق، «خاتالىق كوچىسى» دېگەن مەنى ئاشكارا بولىدۇ. دېمەك، ماۋزۇنىڭ مەنىسىدىن قارىغاندا، يازغۇچى ھېكايە قىلماقچى بولغان ۋەقە تۇرمۇش رېئاللىقىنىڭ دەل ئۆزى ئەمەس، خاتالىق كوچىسىدىن ئىبارەت مەزمۇندىن بىزنىڭ بۇرنىمىزغا تۇنجى بولۇپ پۇرايدىغىنى سەنئەت ئەمەس، ئىجتىمائىي رېئاللىق.

«چۇھ، ھۇ ھارامدىن ئۆلىدىغان!»، مانا بۇ ھېكايىنىڭ بىرىنچى جۈملىسى، ئوقۇرمەن تۇرسۇن مەھمۇد ياراتماقچى بولغان «غەلەت كوچىسى» دىن ئىبارەت بەدىئىي ئىمارەتنىڭ ئىچىگە كىرىشتە تۇنجى بولۇپ ئاتلايدىغان بوسۇغا. بۇنىڭدىن ئوقۇرمەننىڭ تەنلىرى شۈركىنىدۇ. لېكىن بۇ بوسۇغا بىر خىل شۇملۇق. تىن دېرەك بەرگەندەك قىلغىنى بىلەن ئوقۇرمەننىڭ قەلبىدىكى ئەسەرگە بولغان ئىنتىلىشىنى توساپ قويمايدۇ. ئەكسىچە ئەسەرنىڭ مەزمۇنىنى كۆرۈپ بېقىشقا ئىنتىلىدۇرىدۇ. يازغۇچى ناھايىتى ئۇستاتلىق بىلەن بىزنى بىر خىل تۇيغۇ دۇنياسىغا باشلاپ كىرىدۇ. ئەسەردىكى كەيپىيات بىلەن تۇيغۇ بىر گەۋدىگە ئايلىنىدۇ. ئەسەرنىڭ باش قەھرىمانى «مەن» «ۋاقىت، تەرەپ» تۇيغۇ.

سنى يوقىتىپ قويغان. نەگە كېتىۋاتقانلىقىنى ئۆزىمۇ بىلمەيدىغان ئادەم. ئاپتور مۇشۇنداق بىر پېرسوناژنى تەسۋىرلەش ئارقىلىق بىزگە تۇرمۇشتا مانا مۇشۇنداق ئادەملەرمۇ بار دېمەكچى ئەمەس، بەلكى رېئاللىقتىكى ئادەملەر توپىنىڭ شۇ خىل خاراكتېرىدىن بېشارەت بەرمەكچى. چۈنكى «مەن» نەگە كېتىۋاتقانلىقىنى، نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى بىلمىگەن بىلەن باشقا تۇيغۇلىرى سەگەك. ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە بولغان ھۆكۈم قىلىش تۇيغۇسى سەزگۈر. ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ يىغىندىسى بولغان ئادەم ماھىيەتتە دۇنيانىڭ مەركىزىدۇر. «دۇنيادا ئۆزىنىڭ نەدىن چىقىپ نەگە بارىدىغانلىقىنى بىلمەسلىكتىن ئارتۇق بەختسىزلىك بولمىسا كېرەك»^①. بىر ئادەمنىڭ ۋاقتى، تەرەپ تۇيغۇسىنى يوقىتىشى بىر ئادەمنىڭ بەختسىزلىكى ئەمەس، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ، پۈتۈن دۇنيانىڭ بەختسىزلىكىدۇر. ئادەم نېمە ئۈچۈن شۇنداق ئەھۋالغا كېلىپ قالىدۇ؟ بىر مىللەت ئىجتىمائىيىتىنىڭ ئورتاق غايىسى، ئېتىقادى يوقالغاندا، مىللىي روھ قۇمدەك چېچىلغاندا، ئادەملەرنىڭ قەلبىنى مىللىي، ئىجتىمائىي غايە بىلەن تۇتاشتۇرۇپ تۇرغان مەنىۋى زەنجىر ئۈزۈلۈپ، ئادەملەرنىڭ قەلبىنى بىر خىل ياتسىراش، ياتلىشىش باسقاندا دەل شۇنداق تراگېدىيە يۈز بېرىدۇ. بايا تەكىتلىگەندەك، ئەسەردىكى «مەن» باشقا تەرەپلەردىن سەگەك، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى سەزگۈرلۈك بىلەن كۆزىتەلەيدۇ. مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، «مەن» بىخۇدلۇق ئىچىدىن ئويغانغان، ئۆزىنى قايتا تونۇپ مەنىۋىيىتىگە قايتا نەزەر تاشلاۋاتقان ئادەم.

ئەسەرنى ئوقۇپ كۆرسەك، «مەن» دىن ئىبارەت باش قەھرىماننىڭ پۈتۈن ئەسەر ۋەقەلىكىنىڭ قانات يايدۇرغۇچىسى ئەمەس، پارچە - پۇرات ۋەقەلەرنى بىر نۇقتىغا چىكىپ تۇرغان رىشتە

① «خوتەنلىك ئادەم» دېگەن ھېكايەدىن ئېلىندى.

ئىكەنلىكىنى سېزىمىز. «مەن» باش - ئايتىغىنىڭ نەدىلىكىنى بىلگىلى بولمايدىغان بىر كوچىدا سەپەر قىلىدۇ. ماھىيەتتە بۇ كوچا نۇرغۇنلىغان ئۆزىنى يوقىتىپ قويغان «مەن» لەرنىڭ ھاياتلىق كوچىسى. سىمۋوللۇق مەنىگە ئىگە بىر كوچا. سەپەر جەريانىدا «مەن» ئادەملەرنى كۆزىتىدۇ. بىر قىسىم ۋەقەلەر بىلەن ئۇچرىشىدۇ. «مەن» ئۇچراشقان ئادەملەرمۇ سىمۋوللۇق مەنىگە ئىگە ئادەملەر. ۋەقەلەرمۇ سىمۋوللۇق مەنىگە ئىگە ۋەقەلەردۇر. ئەسەردە ئۇچرىغان ھەر بىر ئادەم، ۋەقە شۇ ئادەم ياكى ۋەقەنىڭ دەل ئۆزى ئەمەس. شۇ خىل ئادەملەر، ۋەقەلەرنىڭ بىر نۇقتىغا جەملىنىشىدۇر. بىز دەل مۇشۇ نۇقتىدا تۇرۇپ تەپەككۈرىمىزنى قانات يايدۇرساق، ھېكايىدىن ئويلىمىغان يېڭى - يېڭى مەنىلەرنى بايقايمىز. ھېكايە «كۆزنىڭ ئىچىدىكى كۆز» دېگەن تەمسىلىكى مەنىگە ئىگە بولۇپ قالىدۇ.

ئەسەردە ئوقۇرمەن بىلەن تۇنجى قېتىم ئۇچرىشىدىغان سىمۋول «كۆزلىرىدىن بىر خىل دۈشمەنلىك ئوتى چاقناپ تۇرىدىغان، ھارۋىسىغا ئۆيەر - پۇيېرى پومپىيىپ تۇرىدىغان گۇمانلىق بىر تاغارنى بېسىۋالغان ھارۋىكەش». ئەسەرنىڭ بىرىنچى جۈملىسىدە باشلانغان ئوسال ھېكايىۋى كەيپىيات بۇ يەردە ئەۋجىگە چىقىدۇ. گۇمانلىق ھارۋا، گۇمانلىق ھارۋىكەش ئەسەرگە باشتىن - ئاخىر ھەمراھ بولىدۇ. «ھارۋىغا زادى نېمە بېسىلغان بولغىتتى؟ ھارۋىكەش زادى كىم؟ ئۇلارنىڭ قىياپىتىدىن نېمە مېنىڭ شۇنداق ئۆچمەنلىك، ئوسال كەيپىيات چىقىپ تۇرىدۇ؟»، بىز «مەن» بىلەن تەڭ شۇ سوئاللارغا جاۋاب ئىزدەيمىز. ھارۋىدە كەش ھېچكىم ئەمەس، ھارۋىمۇ ھەم شۇنداق. ئۇلار ياتلىشىۋاتقان ئىجتىمائىيلىقنىڭ ئادەملەر قەلبىدىكى سوغۇق كۆلەڭگىسى. «غەلەت كوچىسى» دىن ئىبارەت رېئاللىقنىڭ بىر پارچىسىدا ئۇ يەقتە بىر ھارۋا ۋە ھارۋىكەشنىڭ رولىدا كەلگەن، خالاس. ئەسەردە ئۇچرايدىغان يەنە بىر مۇھىم ۋەقە «چۈش تەكشۈ-

رۇش» ۋە قەسدىن ئىبارەت. بىر ئادەمنىڭ قانداق چۈش كۆرگەنلىكىگە چەك قويۇش، چۈشتىكى مەزمۇنلارنىڭ ساغلام - ساغلام ئەمەسلىكىنى تەكشۈرۈش بىر خىل بىمەنلىك. بىز ماقالىنىڭ بېشىدا ئوتتۇرىغا قويغان «يازغۇچى ھېكايە قىلماقچى بولغان ۋە قە تۇرمۇش رېئاللىقىنىڭ دەل ئۆزى ئەمەس» دېگەن ھۆكۈم ئىسپاتلىنىدۇ. ئۇنداقتا ئاپتورنىڭ ھېكايە قىلىۋاتقىنى زادى نېمە؟ ئۇ بولسىمۇ ھەقىقىي مەنە ئىچىدىكى بىمەنلەشكەن رېئاللىقتىن ئەمەس. بارەت. لېكىن، ھېچكىم بىمەنلىك ئىچىدىمۇ مەلۇم مەنلەر-نىڭ، مەلۇم ھايات ھەقىقىتىنىڭ ساقلىنىدىغانلىقىنى ئىنكار قىلمايدۇ. بىمەنلىك، بىمەنلىشىش، مەنلەرنىڭ قانۇنىيىتىدىن ھالقىپ كېتىش ماھىيەتتە ھاياتلىقنىڭ ئۆز قانۇنىيىتىدىن چىقىپ كېتىشىدۇر. چۈش ماھىيەتتە يەنىلا رېئاللىقنىڭ ئىنكاسىدۇر. تۇرسۇن مەھمۇدنىڭ پۈتۈن ھېكايىسىدە بىزگە تاشلاپ بەرگىنى ياتلاشقان رېئاللىق بولۇپ، قارىماققا رېئاللىق ئەمەستەك كۆرۈنىدۇ. بىز ھېكايىنىڭ ھەممە دېتاللىرىنى تەھلىل قىلىپ كۆرسەك، ھېكايىدىكى كەيپىياتنىڭ تېگىگە چۆكسەك، ماھىيەتتە ئۇنىڭ ئىجتىمائىي رېئاللىقنىڭ بىر پارچىسى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىمىز. تېخىمۇ ئىچكىرىلىسەك، بىز ئۇنىڭ تۇرمۇش رېئاللىقى ئەمەس، تۇيغۇ رېئاللىقى ئىكەنلىكىنى چۈشىنىمىز. بۇ خىل رېئاللىقنىڭ قىممىتى باشقا ھەر قانداق رېئاللىقتىن ئىككىدىن تۆۋەن ئەمەس. مۇھىمى بۇ خىل رېئاللىققا رېئاللىقنىڭ ئەڭ ماھىيەتلىك تەرەپلىرى يوشۇرۇنغان.

ئەسەردە يارىتىلغان كەيپىيات ۋە ئوبرازلارغا مىسالى چۈش تەكشۈرۈش ۋە قەسى، مەيخانىدىكى قىزنىڭ سەرگۈزەشتى، نان تېرىپ يۈرگەن توكۇر ئادەم قاتارلىقلارنىڭ چىنلىق خۇسۇسىيىتىنىڭ كۈچلۈكلۈكى... قاتارلىق ئامىللارغا قاراپ ئەسەرنىڭ ماھىيەتتە بەدىئىي جەھەتتىن ناھايىتى مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققان بىر ھېكايە ئىكەنلىكىگە قايىل بولىمىز. بۇ ھېكايىنىڭ ئەنئەنىۋى

ھېكايىچىلىق ئۇسۇلىدىن چەتنەپ ھېكايىچىلىقنىڭ يېڭى بىر
ئۇسۇلى ھەققىدە ئىزدەنگەن بىر سىناق ئىكەنلىكىنى قونۇيمىز.
تارىخ تەرەققىياتىدىن قارىغاندا، سىناقتىن ئۆتۈپ كۈنلىشىپ
كەتكەن ئۇسۇللارغا قارىغاندا سىناق قىلىنىش ئالدىدا تۇرغان ۋە
سىناق قىلىنىۋاتقان يېڭى ئۇسۇللارنىڭ ئۈستۈن تۈرىدىغانلىقى،
ئاكتىپ رول ئوينايدىغانلىقى ھەممىگە مەلۇم بىر قانۇنىيەت.

مۇھەببەتنى قانداق يېزىش كېرەك

مۇھەببەتتىن ئىبارەت تېما ھازىرغا قەدەر ئەدەبىياتتىكى مۇھىم تېمىلاردىن بولۇپ كېلىۋاتىدۇ. ئىنسانلارنىڭ ئۆزىدىن ئېدىلىپ ئېيتقاندىمۇ مۇھەببەت ھاياتىنىڭ ئەڭ گۈزەل، ئەڭ مۇھىم مەزمۇنلىرىدىن بىرى. ئۇنىڭسىز ھاياتنى تەسەۋۋۇر قىلىش تەس. ئۇنى پىسخىكا ۋە فىزىئولوگىيە جەھەتتىن ئىنتايىن مۇرەككەپ دەپ قارىلىۋاتقان ئىنسانىي مۇھەببەتتىن ئىبارەت مۇھىملىق ئىچىگە قويۇپ تەسۋىرلەش، مۇھەببەت ئارقىلىق كۆزدە تىش ۋە چۈشىنىش نۆۋەتتە ئىنسانشۇناسلىق دەپ ئاتىلىۋاتقان ئەدەبىيات ئۈچۈنمۇ ئىنتايىن مۇھىم مەسىلە بولۇپ قالدى.

ئىسلاھات ۋە ئىشكىنى ئېچىۋېتىش خەلقىمىزنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇشىغا نۇرغۇن ئۆزگىرىشلەرنى ئېلىپ كەلدى. سىرتنىڭ كۆزىنى قاماشتۇرىدىغان رەڭگارەڭ يېڭىلىقى خەلقىمىزنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇشىغا بېسىپ كىرىپ، خەلقىمىزنىڭ ئېڭىدا كىرىس پەيدا قىلدى. خەلقىمىزنىڭ ئېڭىدا نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيان مەھكەم ئورۇن تۇتۇپ كەلگەن ئەخلاق ۋە مەدەنىيەت كۆز قاراشلىرى ئاستا-ئاستا يىمىرىلىشكە باشلىدى. بۇ ھال ئەخلاق ۋە مەدەنىيەتتىمىزدە بەزى يېڭى مەسىلىلەرنى پەيدا قىلدى. مۇھەببەتمۇ بۇ خىل ئۆزگىرىشلەردىن خالىي بولالمىدى. مىللەتنىڭ كۆزى ۋە قولىنى بولغان ئەدەبىيات يېڭى مۇھىتتا يېڭى مۇھەببەتنى قانداق ئەكس ئەتتۈرۈش كېرەك؟ دېگەن مەسىلىگە دۇچ كەلدى.

ئۇيغۇرلارنىڭ مۇھەببەت ئەخلاقى نەچچە مىڭ يىللار مابەينىدە بارلىققا كەلگەن، سىناقلاردىن ئۆتۈپ تاۋلانغان قويۇق شەرق

تۈسگە ئىگە، شۇنداقلا شەرم - ھاياسى بىلەن تېخىمۇ ئۇلۇغ
گۈزەللىككە، جەلپ قىلىش كۈچىگە ئىگە بولغان مۇھەببەت بۇ-
لۇپ، ئۇلار غەرىپچە تۈسكە ئىگە مۇھەببەت بىلەن چىقىشالمايدۇ.
ئۇنىڭ ئۆزىگە خاسى ۋىسال ۋە ھىجران پەلسەپىسى، گۈزەللىك
ئۆلچىمى بار. خەلقىمىز ئەزەلدىن ئۇنىڭغا رىئايە قىلغان، مۇھەب-
بەتنىڭ قانۇنلىرىنى قوغدىغان، شۇڭا ھازىرغا قەدەر يىزدە مۇ-
ھەببەتتىكى سادىقلىقنىڭ، پاكلىقنىڭ ئەڭ بۈيۈك مىساللىرى
بارلىققا كېلىپ، ئەۋلادلارنىڭ مۇھەببەت يولىنى يورۇتۇپ كەل-
گەن. لېكىن، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بەزى ئاپتورلىرىمىز
ئەدەبىيات تۈرمۈشنىڭ ئەينىكى دېگەن قائىدىگە ئۆلۈك ھالدا ئې-
سىلىۋېلىپ، ئەدەبىياتنىڭ كۈندىلىك تۈرمۈشىمىزدىكى ئەينەك-
لەرگە ئوخشىمايدىغان خۇسۇسىيەتنى بار ئەينەك ئىكەنلىكىنى،
ئۇنىڭ بەزى يەرلەرنى ياخشى كۆرسىتىپ، بەزى يەرلەرنى كۆر-
سەتمەيدىغان، كۆرسەتكەندىمۇ نەچچە مىڭ يىللار جەرياندا ھاسىل
بولغان ئەخلاق، ئېتىقاد ئۆلچىمى بويىچە كۆرسىتىدىغان ئەينەك
ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ قالدى. ئۇلارنىڭ نەزىرىچە، ئەدەبىياتتىن
ئىبارەت ئەينەك تۈرمۈشىمىزدا نېمە يۈز بەرسە شۇنى ئەكس
ئەتتۈرىدۇ، تۈرمۈشقا يۈزدە - يۈز سادىق بولىدۇ. شۇڭا، ئەدەبىي
ئەسەرلەردە تارىختا كۆرۈلۈپ باقمىغان مۇھەببەت كۆرۈنۈشلىرى
دائىم كۆرۈلۈپ تۇرىدىغان بولدى. ھەتتا ئاتا - ئانىلار تېلېۋىزور-
نى بالىلىرى بىلەن بىللە كۆرەلمەيدىغان ھالەتكە يەتتى. تېلېۋىزور-
دا كۆرسىتىدىغانلىرىمۇ چەت ئەلنىڭ كىنولىرى، لېكىن
«ئۆرۈك ئۆرۈكنى كۆرسە ئالا بوپتۇ» دېگەندەك بۇ ھال ئۆزىمىز-
نىڭ گېزىت - ژۇرنالىرىمىزغىمۇ يۇقتى. بالىلىرىمىزنىڭ ئۆز
يېشىغا ماس ئوقۇشلۇقلىرى كەمچىل بولغان بۈگۈنكى كۈندە ئاتا -
ئانىلارنىڭ بالىلىرى ھەققىدىكى ئەندىشىسى كۆپەيدى. بەزى ياز-
غۇچىلىرىمىز ھېچقانداق زورۇرىيەتسىز بولغان (بەلكىم ئوقۇر-
مەنلەرنىڭ قىزىقىشىنى قوزغاشنى مەقسەت قىلغاندۇ) ئۇششاق

كۆرۈنۈشلەرگىچە، قەھرىمانلارنىڭ قانداق سۆيۈشكەنلىكى، كۆز سارغا قانداق قول ئۇزاتقانلىقى، قانداق ئاۋازلارنىڭ چىققانلىقى، تەمىنىڭ قانداقلىقىغا قەدەر تەپسىلىي يازىدىغان ئەھۋاللار كېلىپ چىقتى. ئۇنىڭدىن باشقا، شېئىرىي ئەسەرلەردىكى لىرىك قەھرىمانلىرىمىز بارغانسېرى يىغلاڭغۇ، مۇھەببەتنىڭ ۋاپاسىزلىقىدىن، قىزلارنىڭ تاش يۈزەكلىكىدىن قاقشايدىغان لامزەللەنۈش ئېلىشقا باشلىدى. بىزگە مەلۇمكى، ئۇيغۇر يىگىتلىرى ئەزەلدىن قىزلارنىڭ ۋاپاسىزلىقى ھەققىدە غەيۋەت قىلىپ يىغلاشنىڭ ۋە ئۆزىنى بىچارە كۆرسىتىپ ھېسداشلىققا ئېرىشىشنىڭ ئورنىغا ئۆزىنىڭ ئەمگەكچانلىقى، مەردانلىقى، جەسۇرلۇقى بىلەن قىزلارنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇپ مۇھەببەت دەرياسىدا ئۇسسۇزلۇقنى قاندۇرۇپ كەلگەن. دەرھەقىقەت، چەت ئەللىكلەر جۇڭگونىڭ چوڭ - كىچىك شەھەرلىرىدىكى قەدەمدە بىر ئۇچراپ تۇرىدىغان جىنسىي ئاجىزلىقنى داۋالاش ئېلانلىرىنى كۆرۈپ جۇڭگولۇق ئىرىكەكلەردىن گۇمانلانغاندەك، باشقىلار بۇ ئەسەرلەرنى، بۇ ئەسەردىكى ئەر قەھرىمانلارنى كۆرسە، زادى نېمە دەپ ئويلاپ قالار؟

ئەمدى قىزلارنىڭ قەھرىمانلىقلىرىغا قاراپ باقايلى! ئۇلار ئۆزىنىڭ سۆيگۈ - ھېسسىياتىنى قىلچە پەردازسىز ھالدا خەلقىغا لەمگە ئاشكارا قىلىپ بېرىشنى شۇ دەرىجىگە يەتكۈزگەنكى، بۇنداق ئەسەرلەرنى ئوقۇغان ئادەم شەرم - ھايانى ئەڭ گۈزەل ئەخلاق قىلغان، ئۆزىنىڭ سۆيگۈ ھېسسىياتىنى ئەڭ گۈزەل سەنئەتچىلەر ۋە چوڭقۇر بېشارەتلەر بىلەن ئەكس ئەتتۈرۈپ ئۆگەنگەن، يىگىتلەرنىڭ ئوتلۇق قارىشىغا چوغدەك قىزىرىشنى جاۋاب قىلىپ كەلگەن ئاماننىساخان، نۇزۇگۈم، مايىمخان، سەنەم، شىرىن، زۆھرەلەرنىڭ ئەۋلادلىرى مۇشۇمۇ؟ دەپ ئۆز - ئۆزىگە سوئال قويۇشى تۇرغان گەپ. توغرا، ئەدەبىيات خەلقىنىڭ تۇرمۇشىدىن تارتىپ روھىي ھالىتىگىچە بولغان ئەڭ ئۇششاق نەرسىلەرنىمۇ ئەڭ بۇرۇن بايقىغۇچى ۋە ئەكس ئەتتۈرگۈچى. لېكىن ئۇ تۈر -

مۇشنى ۋە ئادەملەرنىڭ روھىي ھالىتىنى شۇ پېتى خاتىرىلەپ قويغۇچى ئەمەس، بەلكى كېرەكلىكلىرىنى تاللاپ ئالغۇچى، مىل- لەتنىڭ مەنىۋى زەئىپلىكىگە توغرا دىئاگنوز قويغۇچى. ئۇ ئادەت- تىكى ئىچ پۇشۇقى خاراكىتىلىك ئوقۇشلۇق بولۇپ قالماي، كىرلەرنى كۆرسىتىدىغان ئەينەك. شۇنداقلا ھازىرقىلار ئۈچۈن ئىچ پۇشۇقىنى چىقارغۇچى، ئۆزى ھەققىدە مۇلاھىزە قوزغانقۇچى بولۇپلا قالماي، ئەۋلادلار ئۈچۈن زۆرۈر ئەخلاق دەرسلىكى. بىر كۈنى ئەۋلادلىرىمىز ھازىرقى ئەدەبىياتتىن ئۆز مىللىتىنىڭ ئەخ- لاقىنىڭ يىلتىزىنى ئىزدەدەر. ئۇلارنىڭ سوئال بىلەن قاراپ تۇر- غان كۆزىگە قاراپ بىزنىڭ روھىمىز قورۇنماسمۇ؟! ئازابلانماس- مۇ؟!

مۇھەببەتنى يازايلى، لېكىن شۇ نەرسە ئېسىمىزدىن چىقىمى- سۇنكى، بىز كىم؟ ئەخلاقىمىز قايسى سىستېمىدا؟ بۇنىڭدىن كېيىن كىم بولماقچى؟ مۇشۇ سوئاللارغا ئەستايىدىل جاۋاب ئىز- دەپ ۋە تېپىپ ئاندىن يازايلى. خەلقىمىز ھازىرقى دەۋردىمۇ ھازىرقى دەۋردە بارلىققا كەلگەن «غېرىب - سەئىد»، «پەرھاد - شىرىن»، «تاھىر - زۆھرە»، «رابىئە - سەئىدىن» بىلەنلا قانداشلىقى بولغان مۇھەببەتنىڭ بۈيۈك تىپلىرىغا موھتاج. خەلق ئۆز قەلبىدە ئەخلاقنىڭ مۇقەددەس مۇنارلىرىنىڭ قەد كۆتۈرۈش- نى ئارزۇ قىلىدۇ.

ھېكايىچىلىق ماھارىتى ۋە تەپەككۈر نامراتلىقى

ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ يېقىنقى ئەھۋالىغا نەزەر تاشلىساق، 1989 - يىللارنىڭ ئىككىنچى يېرىمى يۈز بەرگەن شېئىرىيەت ئىسلاھاتى دەۋرى بۆلگۈچ سۈپىتىدە كۆزگە چېلىقىدۇ. ئۇنىڭ كەينىدىنلا كۆزىمىزگە چېلىقىدىغىنى 1990 - يىللاردا باشلانغان پروزىدىكى (بولۇپمۇ ھېكايىچىلىقتىكى) ئىزدىنىش خاھىشىدۇر.

شېئىرىيەت ئىسلاھاتى شېئىرىيىتىمىزدىكى ئۈلۈك تۇرغۇندىن لۇقنى بۇزۇپ تاشلاپ، شېئىرلاردىكى پەلسەپە نامراتلىقى، قەبىلىپازلىق، شوئارۋازلىق، ئۇقۇملاشتۇرۇش خاھىشىغا جەڭ ئېلان قىلغان بولسا، پروزىدىكى ئىزدىنىش ئىلگىرىكى ھېكايىلەردىكى تەپەككۈر نامراتلىقىدىن كېلىپ چىققان ماۋزۇسىدىن پۈتۈن مەزمۇنىنى، مۇقەددىمىسىدىن يېشىمىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولىدىغان قاتمال فورمۇللاشقان ھېكايە ئەندىزىسىنى پاچاقلاپ تاشلىدى. ھېكايىلەرنىڭ مەزمۇنىغا يېڭى تەپەككۈر قاتلىمى، قۇرۇلمىسىغا يېڭى ئەندىزە ئاتا قىلدى.

لېكىن، ھېكايىلەردە ھازىرمۇ نۇرغۇن مەسىلىلەر ساقلىنىپ ياتماقتا. ھېكايىلەرنىڭ قۇرۇلمىسىدىكى زورلاپ تېڭىلغان تېخنىكىۋى ئامىللار، تەپەككۈردىكى گۆدەكلىك بۇ مەسىلىلەرنىڭ ئەڭ مۇھىم جۈملىسىدندۇر.

«ئىشچىلار ۋاقىت گېزىتى» نىڭ يېقىنقى بىرنەچچە ئايلىق سانلىرىنىڭ ئەدەبىي بېتىنى ئوقۇپ چىقىپ، كالىمىدىكى بۇ خىل

تۇيغۇ تېخىمۇ چوڭقۇرلىدى. ئىختىيارسىز قولۇمغا قەلەم ئېلىشقا مەجبۇر بولدۇم.

ئەدەبىي بەتتە ئېلان قىلىنغان ھېكايىلەر ئىچىدە مېنى خېلى چوڭقۇر ئويلىنىدۇرغىنى يېڭىدىن يېتىلىپ چىققان، بىر قىسىم سۈپەتلىك ئەسەرلىرى بىلەن ئوقۇرمەنلەر ئارىسىدا بەلگىلىك ئىدى. تىبارغا سازاۋەر بولغان مەھسۇلاتلىق يازغۇچى ۋە شائىر ئۆمەر ئابدۇللاننىڭ ئىككى پارچە ھېكايىسى بولدى.

ئۇنىڭ بىرىنچى ھېكايىسىنىڭ ماۋزۇسى «قىساس تويى» (مەزكۇر گېزىتىنىڭ 1993 - يىللىق 3 - ئۆكتەبىر سانىدا ئېلان قىلىنغان).

ھېكايىدە ھېكايىنىڭ باش قەھرىمانى بولمىش «مەن» نىڭ قوشنىسىنىڭ ئىككىنچى ئوغلى توي قىلىپ ئەتىسى ئەتىگە سىرلىق ھالدا خوتۇنىنى ئۈچ تالاق قىلىپ تاشلايدۇ. ئارىدىن خېلى ۋاقىت ئۆتكەندە «مەن» يالغۇز ھاراق ئىچىپ ئولتۇرغان يىگىت ئاغزىدىن «تالاق» نىڭ سىرىنى ئۇقىدۇ. ئەسلىدە توي قىلغان قىز - يىگىتنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى تەخمىنەن 100 يىل ئىلگىرى، يەنى 1890 - يىللىرى مۇشۇنىڭغا ئوخشاش «تالاق» ئىشى تۈپەيلىدىن ئاداۋەتلىشىپ قالغان. قىز تەرەپتىن بىر يىگىت، يىگىت تەرەپتىن بىر قىز بىلەن توي قىلىپ ئەتىسىلا يوقىلاڭ باھانىدىن بىرنى كۆرسىتىپ، قىزنى تالاق قىلىۋەتكەن. شۇنىڭ بىلەن ئىككى جەمەت ئوتتۇرىسىدا قىساس تۈگۈنى چىكىلگەن، ئاتىلار بالىلارغا بىر كۈنى بولمىسا بىر كۈنى ئوخشاش يول بىلەن قىساس ئېلىشنى ۋەسىيەت قىلىپ قالدۇرغان. ئاخىر نۇرغۇن ئىشلار ئۆتۈلۈپ، ۋاقىت بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە قىساس ئېلىشنىڭ پۇرسىتى پىششىق يېتىلىپ، يەنە بىر جۈپ قىز - يىگىت بالاغەتكە يەتكەن. يىگىتنىڭ ئاتا - ئانىسى شۇ قىساسنى ئېلىش ئۈچۈن ئوغلىنىڭ بەختىنى قۇربان قىلغان. ئاتا - ئانا ئوخشاش شەكىلدە قىساس ئېلىش مەقسىتىگە يەتكەن.

ئەسەر ۋەقەلىكى قارماققا ئاجايىپ - غارايىپ ۋە قىزىقارلىق، لېكىن بۇ خىل ئارقا كۆرۈنۈش كەينىدە بىر كەڭرى جاڭگال ھۆۋلەپ ياتىدۇ. دەل مۇشۇ جاڭگال ھېكايىنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىگە تەسىر يەتكۈزگەن.

مەلۇمكى، كۈلدۈرۈش، ئويغا سېلىش ھېكايىنىڭ مۇھىم بىر ئېستېتىك خۇسۇسىيىتى. لېكىن، ئەسەرنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىدىن تەبىئىي ھاسىل بولغان كۈلكە بىلەن ئويلىنىش دەل بۇ خىل خۇسۇسىيەتكە مۇناسىپ كېلىدۇ. «قىساس تويى» ناملىق بۇ ھېكايىنىڭ بىزگە بېرىدىغان ئويلىنىش تۇيغۇسى ھېكايىنى ئوقۇغاندىن كېيىنكى ئوقۇرمەن قەلبىدە قوزغالغان ساختىلىق تۇيغۇسىدىن ئىبارەت. نېمە ئۈچۈن بۇنداق تۇيغۇ قوزغىلىدۇ؟ ئۇيغۇرنىڭ خاراكتېرىدىن قارىغاندا، ئوچ - ئاداۋەتنى كۆڭلىدىن چىقىرىۋېتىش، قىساسخورلۇقنى يامان دەپ ھېسابلاش ئۇنىڭ ھاياتلىق پەلسەپىسىنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى. نەچچە يۈز يىللىق تارىخىي ئەمەلىيەتتىن كۆرۈۋېلىش مۇمكىن، ئۇيغۇر ھەر - ھەر قىساسلارنى ئۇنتۇپ كېتەلەيدىغان، ھەر ئاچچىق ساۋاقلارنى ئەتىسلا ئەستىن چىقىرىۋېتەلەيدىغان خاراكتېرگە ئىگە مىللەت. يازغۇچى ئەڭ ئاۋۋال مىللەتنىڭ مىللىي خاراكتېرىنى ئەڭ ياخشى چۈشىنىدىغان، ئۇنىڭغا تەتقىقىي كۆزدە قارىيالايدىغان بولۇشى كېرەك. ئۇنداق بولمىسا يۇقىرىقىدەك خاتالىقلار كېلىپ چىقىدۇ. بەلكىم يازغۇچى بۇ ئەسەرنىڭ ۋەقەلىكى پالانى يەردە يۈز بەرگەن، دەپ پاكىت كۆرسىتەر، لېكىن بىلىۋېلىش كېرەككى، يازغۇچىنىڭ بۇرچى يۈز بەرگەن بارلىق قىزىقارلىق، ئاجايىپ - غارايىپ ۋەقەلەرنى تاللاپ يېزىۋېرىش ئەمەس. بەلكى ئۇلار ئىچىدىكى ۋەكىللىك، ئومۇملۇق خاراكتېرىگە، بەلگىلىك ئەھمىيەتكە ئىگە ۋەقەلەرنى تاللاپ يېزىش.

ئۆمەر ئابدۇللاننىڭ ئىككىنچى ھېكايىسىنىڭ ماۋزۇسى «سا- ئەت نۆل» (مەزكۇر گېزىتىنىڭ 1998 - يىللىق 14 - نويابىر

ساندا ئېلان قىلىنغان).

ھېكايە قۇرۇلما جەھەتتە ئۆزگىچىلىككە ئىگە، ئىزدىنىش تۈسى قويۇق، ھېكايىنىڭ مەزمۇنى مۇنداق:

سائەت نۆلگە ئاز قالغاندا يازغۇچى ھېكايە يازماقچى بولۇپ ئولتۇرۇپ. بىر نەچچە قۇر يازغاندىن كېيىن، يازغۇچى (ئاپتور-نىڭ ئۆزى) ئۆمەر ئابدۇللا يېزىلماقچى بولغان ئۆمەر ئابدۇللا I، ئۆمەر ئابدۇللا II لەر ھېكايىدە ئۇچرىشىپ قالدۇ ۋە يازغۇچى ئۆمەر ئابدۇللانى ناچار يازغانلىق ھەققىدە ئەيىبلەيدۇ، ئاخىر يازغۇچى قورقۇپ كېتىپ، ھېكايىنىڭ داۋامىنى يېزىشقا جۈرئەت قىلالمايدۇ. تەبىئىيىكى ھېكايە شۇنداق ئاخىرلىشىدۇ.

ھېكايىنىڭ ئومۇمىي قۇرۇلمىسىدىن قارىغاندا، يازغۇچى خېلى ئىزدەنگەن. مەزمۇنىدىن قارىغاندا، ئۆزىدىن چىقىپ ئۆزىگە باھا بەرمەكچى بولغان. ئۇ ئۆزىنى ئۆمەر ئابدۇللا، ئۆمەر ئابدۇللا I، ئۆمەر ئابدۇللا II دەپ ئۈچكە بۆلۈپ، ئۆزىنىڭ خاراكتېر قاتلام-لىرىنى ئوپىراتسىيە قىلىشقا ئۇرۇنغان. لېكىن، مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىغان. ھېكايىنى ئوقۇغان كىشى پەقەت ئۈچ قاتلاملىق ئۆمەر ئابدۇللا ھەققىدە چوڭقۇر ئويلىنىش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمەي، ئاپتورنىڭ تېخنىكا ئويۇنى ئالدىدا تېڭىرقاپ تۇرۇپ قالدۇ.

بۇ ئۆمەر ئابدۇللاننىڭ ئۆزىگە ئۆزى يازغان ئوبزورسىمىدۇ يا؟ دەپ ئويلاپ قالىدۇ ئوقۇرمەن.

مەشھۇر ئارگېنتىنا يازغۇچىسى بورخېس بۇ خىل شەكىلدە ئەسەر يېزىشنى سىناق قىلىپ كۆرگەنىدى. ئۇنىڭ مۇشۇ خىل شەكىلدە يازغان «بورخېس ۋە مەن» (ئۇيغۇرچە ئېلان قىلىندى)، «يەنە بىرەيلەن» دېگەن ئىككى پارچە ئەسىرى بار. بۇ ئەسەرلەردە بورخېس ئۆزىنى ئۆزىدىن چىقىپ تۇرۇپ كۆزەتكەن. ئىككى بورخېسنى سېلىشتۇرغان، شۇ ئارقىلىق ۋۇجۇدىدىكى زىددىيەت-نى، ئۆز خاراكتېرىنى ئىنتايىن ئوبرازلىق ھالدا ئىپادىلەپ بەر-

گەن... قىسقىسى، ئۆز - ئۆزىگە ئۆزىدىن چىقىپ تۇرۇپ نەزەر سالغان.

ئۆمەر ئابدۇللا بورخېسنىڭ بۇ خىل ئۇسۇلىدىن ئۈلگە ئالغاندەك قىلىدۇ. لېكىن، ئۆمەر ئابدۇللا تەپەككۈردىكى ئاددىيلىق، يالڭاشلىق، شەكىلۋازلىق تۈپەيلىدىن مەقسەتكە يېتەلمەيلا قالماستىن، ھەتتا ئۆزىدىنمۇ چىقالمىغان.

ئۆمەر ئابدۇللا بىر چاغلاردا «خوراز تۇغقان تۇخۇم»، «ئۆلۈم ۋە ھىمىسى» دېگەن ھېكايىلىرى بىلەن ئوقۇرمەنلەرنىڭ نەزىرىگە ھېكايىچىلىقتىكى يېڭىچە بىر ئىزدىنىش يولىنى تەقدىم قىلغانىدى. گىزىتتە ئېلان قىلغان بۇ ھېكايىلىرىدە ئۇ يەنە ھېكايە يېزىش دىنىنىڭ يەنە بىر بۇرچىنى ئاشكارا قىلدى. بۇ ئىككى ھېكايە ئىزدىنىش ھاۋاسى بىلەن تويۇنغان، لېكىن تېخنىكا تۆمانلىرىدا گۈڭگىلىشىپ قالغان.

مەزكۇر گېزىتنىڭ 1998 - يىللىق 5 - دېكابىر سانىدا «ئاجايىپ تاماشا» دېگەن ماۋزۇدا بىر پارچە ھېكايە بار. بۇ ھېكايە خاراكتېر جەھەتتە ئۆمەر ئابدۇللاننىڭ «قىساس تويى» دېگەن ھېكايىسىگە ئوخشاش مىللىي خاراكتېردىن چەتنەپ كەتكەندەك تۇيۇلىدۇ. لېكىن ئوقۇپ كەلسىڭىز، ۋەقە يۈز بەرگەن جاي سەل چەتنەپ كەتمىگەننى ھېسابقا ئالمىغاندا، ھېكايىدىكى ھېسسىيات ئاجايىپ چىن، ۋەقەنىڭ كېلىپ چىقىش سەۋەبى ۋە نەتىجىسى، ئاممىنىڭ ئىنكاسى ھەققىدىكى تاپشۇرۇملار ئىختىيارسىز ئادەم - نىڭ تۇيغۇسىنى غىدىقلايدۇ. سەۋەب «ئاجايىپ تاماشا» نىڭ بەدە - ئىي قۇرۇلمىسىنىڭ كەينىگە چوڭقۇر تەپەككۈر بوشلۇقى، مىللىي خاراكتېرىمىزنىڭ ئىخچاملانغان ئارقا كۆرۈنۈشى يوشۇرۇپ قويۇلغان.

روماننى پوۋېستقا ئايلاندۇرۇش ماھارىتى تۇغقان خياللار

ئابدۇللا تالىپنىڭ «ئېگەرلىك ئات» ناملىق تارىخىي پوۋېست-
تىنى ئوقۇغاندىن كېيىن

ئىلگىرى ھېكايىنى سۆزۈپ پوۋېست قىلغان، پوۋېستنى سۆزۈپ رومان قىلغان ئادەملەر ھەقىقىدىكى خورسنىشلارنى ئاڭلىمىغاندۇق. بۇ خورسنىشلار «ھېكايە بولىدىغان مەزمۇنى رو-مان، پوۋېست قىلىشنىڭ نېمە ھاجىتى» دېگەن پىكىرنى يادرو قىلغان ۋە بۇنداق «ئالاھىدە ئىقتىدار» ئىگىلىرىنى كىنايە قىلىدىغان پۇراق بىلەن توشقانىدى. ئەلۋەتتە، ھېكايىنى سۆزۈپ رومان، پوۋېست قىلىشىمۇ بىر خىل ماھارەت. ناۋادا سىز بىر ھېكايىنى سۆزۈپ رومانغا خاس ۋەزىن ۋە بەدىئىيلىككە ئىگە قىلالىسىڭىز، سىزنىڭ بۇ ماھارىتىڭىزگە ئاپىرىن ئوقۇماي تۇرالمىمىز. ئەمما رومان دەپ ئات قويۇلۇپ، ھېكايىلىق ۋەزىن ۋە قىممەت بولمىسا خورسنىماي ئامال يوق. لېكىن، بۈگۈن مەن بىر روماننى «پوۋېست» قا ئايلاندۇرۇپ قويغان ئەھۋالنى كۆرۈپ بەكمۇ ھەيران قالدىم. ئەدەبىياتىمىزدا روماننى پوۋېست ۋە ھېكايىگە ئايلاندۇرۇپ قويايلىدىغان «تالانت» ئىگىلىرىنىڭ بارلىقى ئەقىلىمنى «لال» قىلدى. بۇ خۇددى يازغۇچى مەمتىمىن ھوشۇرنىڭ «ئۆلۈككە خەت» دېگەن ھېكايىسىدىكى باش پېرسوناژنىڭ «ئىككى پۈتۈڭنى بىر ئۆتۈككە تىقمەن» دېگەن گەپنى «بىر پۈتۈڭنى ئىككى ئۆتۈككە» دەپ ئالماشتۇرۇپ قويغىنىدەك ئىش

بولدى، ئەلۋەتتە، «ئىككى پۈتئىغۇ بىر ئۆتۈككە تىققىلى بولار، ئەمما بىر پۈتتى ئىككى ئۆتۈككە قانداق تىققىلى بولار؟ كېسەرمۇ يا؟» بەلكىم كەسىمە كېرەك. مەن يازغۇچى ئابدۇللا تالىپنىڭ تەخمىنەن بەش يىل ئىلگىرى قولىيازما ھالەتتە كۆرگەن، ئابدۇللا تالىپ ئىجادىيىتىدىكى بۆسۈش بويۇمى دېيىشكە ئەرزىيدىغان «ئېگەرلىك ئات» رومانىنىڭ بۈگۈن بىر پۈۋىست ھالىتىدە نەشرىدىن چىققانلىقىنى كۆرۈپ مۇشۇ خىياللارنى قىلدىم. «بىر پارچە ئەسەر يازغۇچىنىڭ پەرزەنتىگە ئوخشايدۇ»، «ئېگەرلىك ئات» ئابدۇللا تالىپنىڭ بىر پەرزەنتى، «ئاتا» بولۇش سۈپىتى بىلەن بۇ قىسقارتىشنى يازغۇچىنىڭ ئۆزى ئېلىپ بارمىغاندەك قىلاتتى. چۈنكى، ھېچقانداق يازغۇچى تەييار پۈتۈپ قالغان رومانىنى ئۆز قولى بىلەن پۈۋىستقا ياكى باشقا «نېمە» گە ئايلاندۇرۇپ يۈرمەس. لىكى مۇمكىن. ئۆز پەرزەنتىنى خالىغانچە «قىرقىپ، چاناپ» يۈرۈش تېخىمۇ ئەقىلگە سىغمايدۇ. بولۇپمۇ ئەسەرنى پۈتتى دەپ قارىغاندىن كېيىن، تېخىمۇ شۇنداق. قەلىمى پىشقان يازغۇچىلاردا ئەھۋالنىڭ تېخىمۇ شۇنداق بولىدىغانلىقى ئىجادىيەت بىلەن شۇ. غۇللىنىپ باققان ئادەملەرگە سىر ئەمەس، ئەلۋەتتە. بەزى پىشمان ئەسەرلەرنى مەلۇم دەرىجىدە «قىرقىپ، چاناش» تەپسىلىي ئىش. بۇنداق قىلىش ئەسەرنىڭ ھۆسنىگە ھۆسن قوشىدۇ. ئەمما، چاناش پىشقان ئەسەردىچۈ؟ چاچاقنى ئالىمەن دەپ قارىغۇ قىلىپ قويۇش كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ.

مەن چىرايلىق مۇقاۋىلانغان بۇ كىتابنى سېتىۋېلىپ ئۆيگە كەلگەندىن كېيىن، قولىيازما ھالىتىدە ماڭا بەرگەن ئېسىل تەمنى ئەسلىپ، نېمىشقا پۈۋىست بولۇپ قالغانلىقى ھەققىدە گىچماچ خىياللارغا پېتىپ ئەسەرنى ئوقۇشقا باشلىدىم. ئەسەر رايونىمىزنىڭ 1937 - يىلىدىكى پاجىئەلىك تارىخىغا ۋە شۇ يىلى شىنجاڭ تارىخىدا لاپ قىلىپ ئۆچكەن ئابدۇنىياز سىجاڭ پاجىئەسىگە بېغىشلانغانىدى. ئابدۇنىياز سىجاڭ پاجىئە.

سى 1931 - يىلى قۇمۇلدا باشلانغان، كېيىن پۈتۈن رايونغا كېڭەيگەن دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ داۋامى ئىدى. ھەتتا ئۇنى داۋام دېيىشكە قارىغاندا يېشىم دەپ قارىساق تېخىمۇ توغرا بولاتتى. بۇ يېشىم تارىخى رېئاللىققا ئۇيغۇن ھالدا بەدىئىيەشتۈرۈلسە، شۇ دەۋر تارىخىغا ئائىت بەزى مۇجەمل قاراشلار ئۆزلۈكىدىن ئايدىڭ بولۇپ كېتەتتى. مەن ئابدۇللا تالىپنىڭ قولىزما رومانىدا مۇشۇ نۇقتىنى ھېس قىلغان ۋە بۇ روماننىڭ نەشر قىلىنىشى ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ئەپەندىنىڭ «ئويغانغان زېمىن» رومانىنىڭ ئەڭ ياخشى تولۇقلىمىسى بولالايدۇ، دەپ ئويلىغانىدىم.

خوجانىياز ھاجى نېمە ئۈچۈن ئۆزى قارشى چىققان دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ قاتلى شائىر ئابدۇخالق ئۇيغۇرنى ئۆز قولى بىلەن قەتل قىلغان شېڭ شىسەينىڭ مۇئاۋىنى بولۇپ ئۈرۈمچىگە باردى. دۇ؟ مەھمۇد نېمىشقا چەت ئەلگە قېچىپ كېتىدۇ؟ ئابدۇنىياز نېمە ئۈچۈن مەھمۇد مۇھىتىنىڭ قالدۇق قوشۇنلىرىنى باشلاپ قوزغىلاڭ كۆتۈرىدۇ؟ قوزغىلاڭ نېمىشقا شۇنداق ئېچىنىشلىق مەغلۇپ بولدى؟ پاجىئەنىڭ سىرى نەدە؟ «ئېگەرلىك ئات» دېگەن بۇ رومان ئارقىلىق بۇ سوئاللارغا بىر قەدەر توغرا جاۋاب تاپقىلى بولاتتى ياكى بۇ سوئاللارغا بېرىلىدىغان جاۋابنىڭ يىپ ئۇچىغا ئېرىشكىلى بولاتتى.

تارىخى رومان نوقۇل ھالدىكى تارىخ ئەمەس. ئۇ ئەدەبىيات بىلەن تارىخنىڭ ئورگانىك يۇغۇرۇلمىسى. ئۇ شۇنداقلا ساپ ئەدەبىيات بىيانمۇ ئەمەس. ئۇنىڭغا مۇئامىلە قىلغاندا پۈتۈنلەي ئەدەبىيات دەپمۇ، پۈتۈنلەي تارىخ دەپمۇ قارىۋالماستىن كېرەك. تارىختىكى سىرلار يازغۇچىلارنى چەكسىز تەپەككۈر بوشلۇقى بىلەن تەمىنلەيدۇ. تارىخ تاماملانغان، ئۆتمۈشكە ئايلانغان، يېشىمى چىققان جەريان. ئەمما، ھازىرقىلار ئۈچۈن ئۇ مەڭگۈ گۇڭگا رېئاللىق. دېمەك، مۇشۇ گۇڭگىلىق ئىچىدىن شۇ تارىخى رېئاللىقنىڭ يېشىمىگە ئۇيغۇن جاۋابلارنى ئىزدەش تارىخى رومانچىنىڭ باش

تارتىپ بولماس بۇرچى، ئابدۇللا ئالىپنى بۇ ۋەزىپىنىڭ ھۆددەسىدىن چىقتى، دەپ قاراشقا بولاتتى. ئەپسۇس...

«تارىخىي پوۋېست» دەپ ئاتالغان بۇ كىتابنى ئوقۇپ چىققاندا كۆڭلۈمنى بىر خىل ئاچچىق تۇيغۇ قاپسىۋالدى. مەن نەچچە يىل ئىلگىرى رومان ئارقىلىق تېتىغان تەم ئەمدى يوق ئىدى. رومان پوۋېست قىلىپلا قىسقارتىلغان ئەمەس، بەلكى قوينىڭ بۆرىكى سۇغۇرۇۋېلىنغاندەك، روماندىكى تەم پوۋېست قىلىنىش ئارقىلىق پۈتۈنلەي سۇغۇرۇپ تاشلانغانىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، رومان ھۆركىرەپ تۇرغان، قىنىغا سىغمايۋاتقان بىر بۇقا بولسا، ھازىر پىچىۋېتىلگەن ئۆكۈزگىلا ئايلىنىپ قالغانىدى. ئەپتىدىن ئۆي ھايۋانلىرىغىلا خاس مۇلايىملىق ۋە ياۋاشلىق چىقىپ تۇراتتى. كىمدۇر بىرى بەكمۇ رەھىمسىزلىك بىلەن بۇ «بۇقا» نى پىچىپ تاشلىغانىدى. بۇقنى پىچىپ تاشلاش تۇرمۇشتا بار ئىش. بۇنداق پىچىش بۇقىغا نىسبەتەن تولدۇرغۇسىز تراگېدىيە ھېسابلانغان بىلەن پىچقۇچىلارغا مەلۇم پايدا ئېلىپ كېلىدۇ. باشقۇرماق تەس بۇقىغا قارىغاندا ياۋاش ئۆكۈز نۇرغۇن ئادەمنىڭ دىتىغا يېقىشى مۇمكىن. ئەمما، رومان ئۇنداق بولماسلىقى كېرەك ئىدى... روماننىڭ «بۇقا» ھالەتتىن «ئۆكۈز» ھالەتكە كېلىپ قېلىشىغا ئەڭ ئاۋۋال ئىگىسى، ئاندىن كىتابخانلار ھەرگىز رازى بولمايدۇ. ئەمىسە نېمىشقا بۇ پاجىئە يۈز بەردى؟ بۇ پاجىئەنى كەلتۈرۈپ چىقارغان سەۋەب نېمە؟ دۆلەت رەھبەرلىرى «چەكلەنگەن تېمىلارغا بۆسۈپ كىرىش، دادىل بولۇش» نى تەكىتلەۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە بۇنداق ئەھۋال ئادەمنى ئويغا سالىدۇ. يازغۇچى ھاجى مىرزاهىد كېرىمى «كروران» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلغان ئىجادىيىتىگە بېغىشلانغان بىر پارچە ماقالىسىدە «جۇدالىق» ناملىق روماننىڭ ئۈچ توم يېزىلغانلىقىنى، بىرىنچى توم ئېلان قىلىنىپ بولغاندىن كېيىن، ئىككىنچى، ئۈچىنچى توملارنى ئېلان قىلىشتا تەھرىرلەرنىڭ زورى بىلەن روماننى

قىسقارتىپ، ئىككى نومىنى بىر تومغا قىسقارتىپ ئېلان قىلغانلىق قىنى يازىدۇ. بۇ نېمىدېگەن «قالتىس» قىسقارتىش - ھە! ئەسلىنى بۇنداق قىسقارتىشقا دۇچ كەلگەنلەر ئابدۇللا تالىپ ۋە ھاجى مىرزىھىد كېرىمىلا ئەمەس. نۇرغۇن يازغۇچىنىڭ بۇ ھەقتە ئاشكارىلانمىغان كۆڭۈل يارىلىرى بار.

ئۇنداقتا تەھرىرلىرىمىزگە بۇنداق قالتىس قىسقارتىش ھو- قۇقىنى كىم بەرگەن؟ ئۇلارنىڭ پىچىقى نېمىشقا شۇنداق ئىت- تىك؟ ئەلۋەتتە، بىز ئاپتور بىلەن تەھرىر بۆلۈمىنىڭ كېلىشىشى ئاستىدا ئېلىپ بېرىلغان ئەسەرنى تېخىمۇ كۈچلەندۈرىدىغان قىس- قارتىش، ئۆزگەرتىشنى ئىنكار قىلمايمىز. ئەمما، بىزنى ئەپ- سۇسلاندۇرىدىغىنى، يازغۇچى خالىمىغان ئەھۋالدا ئېلىپ بېرىل- غان قىسقارتىشتۇر. ھازىر ئەسەر ھوقۇقى قانۇنى ئېلان قىلىن- دى. بۇ قانۇندا ئەسەرنىڭ ئاپتورنىڭ رۇخسىتىسىز ئۆزگەرتىش، قىسقارتىشقا بولمايدىغانلىقى ئالاھىدە تەكىتلەنگەن. مۇشۇنداق ئەھۋالدىمۇ نېمىشقا بۇنداق «دادىل ۋە كەسكىن» قىسقارتىش يۈز بېرىپ تۇرىدۇ؟ بەزىلەر بۇ ئاپتورنىڭ ماقۇللۇقىدىن ئۆتكەندە ئاندىن يۈز بەرگەن، قانۇنلۇق ئىش دېيىشى مۇمكىن. لېكىن، بىچارە ئاپتورنىڭ كۆڭلى خالىمىسىمۇ ئەسەرنىم يورۇقلۇققا چى- قىپ قالسۇن، دېگەن ئويىدا تەھرىرلەرنىڭ «دادىللىقى ۋە كەس- كىن» لىكىگە رازى بولىدىغانلىقى ئەسەرنى شۇنداق قىسمەتكە دۇچار بولغان ئاپتورلارغا سىر ئەمەس، چۈنكى قانۇننىڭ ھېسسى- يات بىلەن ئىشى يوق. قانۇن بىر ئۆلۈك تەتبىقلانغۇچى. رېئال- لىقنى ئۇنىڭغا قانداق تەتبىقلاش تەتبىقلىغۇچىلارنىڭ قانۇن ئېڭى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك.

بەزىلەر بۇ ئەھۋالنى (يەنى بۇ خىل ئالاھىدە قىسقارتىش ماھارىتىنى) پارتىيە ۋە ھۆكۈمەتنىڭ ئالاقىدار سىياسەتلىرىگە ئارتىپ قويۇشى مۇمكىن. ئەمما، بۇنداق ئارتىپ قويغۇچىلارغا دەيدىغىنىمىز: سىلەر بۇنداق قىلىش ئارقىلىق پارتىيە ۋە ھۆكۈ-

باشقا نەرسە ئەمەس.

ئەمدى بىز بۇ «پوۋېست» نىڭ ئۆزىگە كېلەيلى. رومان پو-
ۋېستقا ئۆزگەرتىلگەندىن كېيىن، ئابدۇنىياز سىجاڭ بىلەن خوجا-
نىياز ھاجى ئوتتۇرىسىدا ئېلىپ بېرىلغان بىر قاتار خەت -
ئالاقىلەر چىقىرىپ تاشلانغان. ئابدۇنىيازنىڭ خاراكتېرىنى يۈرۈ-
تۈپ بېرىشتە ئالاھىدە رول ئوينايدىغان، شۇ دەۋر تارىخىغا نىسبە-
تەن بىلىۋېلىشقا تېگىشلىك بۇ خەتلەرنىڭ چىقىرىپ تاشلىنىشى
نەتىجىسىدە رومان ھەقىقىي پوۋېست ھالىتىگە كەلگەن. 1937 -
يىللىرى يۈز بەرگەن تارىخىمىزدىكى بۇ چوڭ پاجىئە ئاددىيلاش-
قان. ئابدۇنىيازنىڭ قوزغىلاڭ كۆتۈرگەندىن تارتىپ مەغلۇپ
بولغۇچە بولغان جەريانى ئەسلىدىكى ئادەمنىڭ يۈرەك تارىنى چې-
كىدىغان ھالەتتىن ئادەمنىڭ دىققىتىنى بەك تارتمايدىغان ئاددىي
ۋەقەلىك دەرىجىسىگە چۈشۈپ قالغان.

ئەسەرنى ئوقۇپ پۈتۈن شىنجاڭنىڭ يېرىمىغىچە كېڭەيگەن
بۇ ھەيۋەتلىك قوزغىلاڭ مەنزىرىسىنى زادى ھېس قىلالمايمىز،
ئەمما ئەسلى مەن ئوقۇغان روماندا بۇ ئامىللار تولۇق ئىدى.
ئەسەرنىڭ سۆزىتىلا ئادەمنىڭ يۈرەك تارىنى چېكەتتى.

بىزدە ئەسەر يېزىش ھوقۇقى بولغانىكەن، يازماسلىق ھوقۇ-
قىمۇ بار بولغان بولىدۇ. ئېلان قىلدۇرۇش ھوقۇقى بولغانىكەن،
ئېلان قىلدۇرمايلىق ھوقۇقىمۇ بولىدۇ. بەزى يازغۇچىلار ئە-
سەرلىرىنى ئېلان قىلمىغىنىغا قارىغاندا چالا بولسىمۇ ئېلان قىلىد-
ىنىپ قالغىنى ياخشى ئىش دەپ قارايدۇ. دەل مانا مۇشۇ قاراش
ئۆزىمىزنىڭ پاجىئەسىنى پەيدا قىلغان. ئەگەسە خالىغانچە ئېگىلىد-
ىدىغان قەدەمىز بىزنى خالىغانچە ئېگىپ ئوينايدىغان ئاممىباب
ئويۇنچۇققا ئايلاندۇرۇپ قويغان. ناۋادا بىزدە ئېگىلىشتىمۇ چەك
بولغان بولسا، چەكتىن ئاشقاندا سۈنۈپ كېتەلىگەن بولساق،
ئويۇنچۇقلۇق قىسمەتتىن مەلۇم دەرىجىدە قۇتۇلۇپ قالالايتتۇق.
نەشرىياتقا ئەسەر كېرەك. بىز ئەسەر يازمىساق ئۇلار نېمىنى

بېسىپ چىقىرىدۇ؟ ئەلۋەتتە، بەزىلەر بىز قىلمىغان بىلەن يەنە بىرسى قىلسا قانداق قىلىمىز؟ دەپ سورىشى مۇمكىن. جاۋاب ناھايىتى ئاددىي. بىزدە پىچاقنى ئاۋۋال ئۆزۈڭگە سال، ئاغرىمىسا باشقىلارغا سال، دېگەن ھېكمەت بار. ھەممىزدە ئۆزىمىزگە خاس بولغان قىممەت ۋە چەك ئۆلچىمى بولسىلا، باشقىلارنىڭ نېمە قىلىپ يۈرۈشى بىلەن كارىمىز بولمىسا، مەسىلە ئوڭايلا ھەل بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆز قىممەت قارىشى بويىچە چەكلەنگەندىن كېيىن سامان بىلەن دان، توخۇ بىلەن ئۆردەك، قوي بىلەن ئۆچكە ئۆزلۈكىدىن ئايرىلىدۇ. بۇغداينىڭ سامان ئارىسىدا بىر-دەملىك كۆمۈلۈپ قالغانلىقى بۇغداينىڭ قىممىتىنى چۈشۈرۈۋېتەلمەيدۇ. سامان ھامان سامان، بۇغداي ھامان بۇغدايدۇر. ئەسلىرى كېسىپ تاشلانغان يازغۇچىلارغا دەيدىغىنىم: ناۋادا بىز ناھايىتى كەسكىن بولۇپ، كېسىپ تاشلاشتىن ئېلان قىلماسلىقنى ئەلا بىلسەكچۇ؟ بۇ ھالىتىمىز نەشرىياتنىڭ ئۆزى ھەققىدە ئويلىنىشقا مەلۇم دەرىجىدە تۈرتكە بولىدۇ. بازار ئىگىلىكى شارائىتى ئۇلارنى ئەنە شۇنداق ئويلىنىشقا مەجبۇر قىلماي قالمايدۇ. بىزدە كۆيگەن يامانمۇ كۆنگەنمۇ؟ دېگەن ھېكمەتلىك گەپ بار. كىشىلەر ھامان بۇ سوئالغا «كۆنۈپ قالغان يامان» دەپ جاۋاب بېرىشىدۇ. ھازىر ھەممە ئادەم كىيىم كىيىشكە ئادەتلەنگەن. ناۋادا بىر كۈنى ھەممەيلەن تولۇق يالىڭاچلىنىپ كىيىمىز، چىقىرىدۇ؟ بىز يەنە بۇ رېئاللىقنى ئامالسىز قوبۇل قىلىمىز، ھەتتا ئۇنىڭغا كۆنۈپ قالىمىز. ناۋادا بىرەيلەن يالىڭاچ چىقىپ قالسىچۇ؟ يا ساراڭ دەيمىز، يا بولمىسا ئۇنىڭغا ئۆزگە كۆزدە ھەيرانلىق بىلەن قاراپ قالىمىز. «ئۆچكىنىڭ قوڭى كۈندە ئو-چۇق تۇرسا ھېچ گەپ يوق، قوينىڭ بىر كۈن ئېچىلىپ قالسا ۋەيت، ۋەيت» دېگەن ھېكمەت بۇنى ئىسپاتلايدۇ. شۇڭا، بىز بەزى كۆنۈپ قالغان قاراشلارنىڭ ئىسكەنجىسىدىن دادىللىق بىلەن بۆسۈپ چىقىشىمىز كېرەك. بەلكىم تۇنجى قېتىملىق بۆسۈپ

چىقىش نۇرغۇن كىشىنى ئەجەبلەندۈرۈشى مۇمكىن. ئەمما، ئىككى كىشى - ئۈچىنچى قېتىم ئۇلار بۇنداق ھالەتكە ئادەتلىنىپ قالىدۇ. ھەتتا ھىران قالماسلىقىمۇ مۇمكىن.

خۇلاسە سۈپىتىدە ئېيتىپ ئۆتىدىغانىم، بىر روماننى پۈتتۈرۈشتىن ئايلاندۇرۇش جەريانى مەندە قوزغىغان تەسىرات شۇنچىلىك. ئاخىرىدا قىستۇرۇپ قويىدىغانىم، «ئېگەرلىك ئات» دېگەن بۇ «بۇقا» پىچىۋېتىلىپ، «بۇقا» لىق قىممىتىنى يوقاتقان بولسىمۇ، يەنىلا ئۆكۈزلۈك قىممەتكە ئىگە. بىر ئۇلۇغ شەھەر ۋەيران بولسىمۇ خارابىسى قالغاندەك روماننىڭ پۈتتۈرۈلۈشى ئايلانغان قىسمى يەنىلا بىر قېتىم كۆرۈپ قويۇشقا ئەرزىيدۇ.

مائارىپ ئېڭى ۋە تەرەققىيات

1

دۇنيادىكى ھەرقايسى ئەللەرنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتىنىڭ سەۋىيىسى ھەققىدە سۆز ئاچقىنىمىزدا، تەرەققىياتنىڭ سەۋىيىسى سىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەنلىكىگە ھەل قىلغۇچ تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي تەرەققىياتنىڭ سەۋىيىسىنى ئۆلچەيدىغان مۇھىم بىر ئامىل مائارىپ كۆزىمىزگە چېلىقىدۇ. تەرەققىياتنىڭ تومۇرلىرىغا سىڭىپ كەتكەن بىر قانۇنىيەتنى بايقايمىز. قايسى مىللەتنىڭ مائارىپ ئېڭى ئەڭ يۇقىرى، مائارىپ تەپەككۈرى ئەڭ سەر خىل بولسا، ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىيات جەريانىدا ئېرىشكەن نەتىجىسى ئەڭ يۇقىرى، مەدەنىيەت، ئىلىم - پەن سەۋىيىسى ئەڭ تەرەققىي قىلغان بولىدۇ. مائارىپ ئېڭى تۆۋەن مىللەتلەرنىڭ تەرەققىيات سەۋىيىسىمۇ تۆۋەن بولىدۇ.

ھازىر دۇنيادا كۈچلۈكلۈكنىڭ ھەر خىل بەلگىلىرى ئوتتۇرىغا قويۇلدى. 20 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىغا قەدەر بىر ئەلنىڭ كۈچلۈكلۈكى ھەربىي قۇۋۋەتنىڭ ئارتۇقچىلىقىدا ئىپادىلەنەتتى. 1991 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ غەرب بىلەن ئېلىپ بارغان ھەربىي ھازىرلىقلار مۇسابىقىسى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئىقتىسادىي بېسىم تۈپەيلىدىن ۋەيران بولۇپ پارچىلىنىشى، ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا مەغلۇپ بولۇپ ئەرەب ھەربىي تەرەققىيات ھوقۇقىدىن مەھرۇم بولغان گېرمانىيە ۋە ياپونىيەنىڭ 1990 - يىللاردا ئىقتىسادىي تەرەققىياتىدىكى يۈكسەكلىك تۈپەيلىدىن دۇنيادىكى ئەڭ كۈچلۈك دۆلەتلەر قاتارىغا ئۆتۈپ قېلىشى

كۈچلۈكلۈكىنىڭ يېڭى دەۋرى — ئىقتىسادىي كۈچ دەۋرىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىدىن بېشارەت بەردى. ھەربىي كۈچ ئاستا — ئاستا ئىقتىسادىي كۈچكە ئورۇن بوشاتتى.

تاغنىڭ كەينىدە تاغ بار دېگەندەك، كۈچلۈكلۈكىنىڭ بۇ بەل-گىلىرىنىڭ كەينىدە ئۇنىڭ يادروسىنى تەشكىل قىلىپ تۇرىدىغان بىر ئامىل بار. ئۇ بولسىمۇ مائارىپ.

1999 - يىلى 6 - ئاينىڭ 15 - كۈنى بېيجىڭدا ئېچىلغان مەملىكەتلەك مائارىپ خىزمىتى يىغىنىدا يولداش جىياڭ زېمىن مۇنداق دېدى: «ھازىر دۇنيادا ئۇنىۋېرسال دۆلەت كۈچى جەھەتتىكى رىقابەت بارغانسېرى ئىقتىسادىي كۈچ، دۆلەت مۇداپىئە كۈچى ۋە مىللەتنىڭ ئۇيۇشۇش كۈچى جەھەتتىكى رىقابەتتە ئىپادىلەنىۋاتىدۇ، مەيلى قايسى كۈچنى كۈچەيتىش جەھەتتىن ئېپىتايلى، مائارىپ ئاساسلىق ئورۇندا تۇرىدۇ».

پېتىر I دەۋرىگە قەدەر قاشاقلىقتا ياشاۋاتقان رۇسىيە پېتىر I نىڭ ئىسلاھاتىدىن كېيىن ئويغاندى ۋە دۇنيادىكى كۈچلۈك ئەللەر قاتارىدىن ئورۇن ئالدى. مائارىپنىڭ مىللىي تەرەققىياتتىكى ھەل قىلغۇچ رولىنى تونۇپ يەتكەن پېتىر I ئۆز ئىسلاھاتىنىڭ يادروسىنى مائارىپ ئىسلاھاتى ئۈستىگە قويۇپ، يېڭىچە ئوچۇق شەكىلدىكى مائارىپ ئورگانلىرى — ئالىي مەكتەپلەرنى قۇردى. مائارىپ ئارقىلىق خەلقنىڭ تەپەككۈرىدا ئىسلاھات ئېلىپ بېرىپ، باشقا ئىسلاھات تۈرلىرىنى كۈچلۈك ئىلمىي ۋە مەنۋى ئاساسقا ئىگە قىلدى. شۇنداق قىلىپ پېتىر I ئىسلاھاتى رۇسىيە تارىخىدا بۇرۇلۇش نۇقتىسى ياساپ، رۇسىيەنى ئىلگىرىكى ئاجىز، قاششاق دۆلەت ئورنىدىن كۈچلۈك، ئىلغار، كېڭەيمىچىلىك خاراكتېرىگە ئىگە دۆلەتكە ئايلاندۇردى. 20 - ئەسىرگە كەلگەندە، رۇسىيە دۇنيادىكى يەر - زېمىنى ئەڭ چوڭ دۆلەتكە ئايلاندى. گەرچە سوۋېت ئىتتىپاقى پارچىلىنىپ كەتكەن بولسىمۇ، رۇسىيە ھازىرمۇ دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ

دۆلەت.

مىڭجى يېڭىلىققا كۆچۈش ھەرىكىتىگە قەدەر ياپونىيە شەرقىي ئاسىيادىكى تەرەققىي تاپمىغان فېئوداللىق ئارال دۆلىتى ئىدى. دۆلەتنىڭ مائارىپ ئېڭى ۋە قۇرۇلمىسى جۇڭگونىڭ مائا-رىپ ئېڭى ۋە قۇرۇلمىسىدىن جىق پەرق قىلمايتتى. 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىكى ياپونىيە - ئامېرىكا توقۇنۇشى ياپوندىكى يىنىلىكلەرنىڭ شېرىن چۈشىنى بۇزۇپ تاشلىدى. ئۇلارنىڭ ئېڭىدا ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان جۇغراپىيىلىك ئەۋزەللىك تۇيغۇسى بىردىن يوقالدى. ئامېرىكا دېڭىز فلوتىنىڭ توپ - زەمبىرەكلىرىنىڭ ھەيۋىسى پۈتۈن ياپونىيە زېمىنىدا تەۋرىنىش پەيدا قىلدى. ياپوندىكى يەنە دەرىھال مىڭجى يېڭىلىققا كۆچۈش ھەرىكىتىنى باشلىدى. ئۇلارنىڭ يېڭىلىققا كۆچۈش ھەرىكىتىنىڭ يادروسىمۇ مائارىپ قۇرۇلمىسىنى ئىسلاھ قىلىشتا ئىپادىلەندى. ياپونىيىلىكلەر ئىدىيىسى ئاكتىپ ھايدا غەربنىڭ ئىلغار مائارىپ ئىدىيىسى ۋە قۇرۇلمىسىنى قوبۇل قىلدى. مائارىپ ئىسلاھاتى نەتىجىسىدە بارلىققا كەلگەن بۇ خىل ئىلغار يۈزلىنىش ياپونىيىلىكلەرنىڭ ئەقىل بۇلىقىنى ئاچىدىغان ئاچقۇچقا ئايلاندى. مىڭجى يېڭىلىققا كۆچۈش ھەرىكىتىنىڭ ئۈنۈمى ئارىدىن 50 يىل ئۆتەر - ئۆتمەيلا روشەن ھايدا كۆرۈلدى. ياپونىيە بىر سەكرەپلا دۇنيادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەر قاتارىغا ئۆتتى. 1905 - يىلى رۇسىيە بىلەن سىبىرىيىدە تەسىر دائىرىسى تالىشىپ ئېلىپ بارغان ئۇرۇشتا رۇسىيىنى پاچىئەلىك مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىتىپ، دۇنيانى ھاڭ - تاڭ قالدۇردى. پۈتۈن دۇنيا ياپونىيىنى قايتىدىن تونۇشقا مەجبۇر بولدى. بىر چاغلاردا ئۆز مەدەنىيىتى ئارقىلىق ياپونىيىنى بويسۇندۇرغان جۇڭگومۇ ياپونىيىدىكى بۇ ئۆزگىرىشلەرنى كۆرۈپ ئۆزى ھەققىدە قايتا ئويلىنىشقا مەجبۇر بولدى. پۈتۈن جۇڭگودا شەرقىي ئوكيان - ياپونىيىگە بېرىپ ئەقىل ئەڭگۈشتىرى ئىزدەش قىزغىنلىقى قوزغالدى. جۇڭگونىڭ ئىلغار زىيالىيلىرى ياپونىيە بىلەن ئۆز دۆلىتى

تىنى سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق ياپونىيىگە قاراپ ئاقتى. مانا ھازىر ياپونىيە دۇنيا بويىچە ئىقتىسادىي جەھەتتىكى دەرىجىدىن تاشقىرى چوڭ دۆلەت.

ياپونىيىدىن ئىبارەت تەبىئىي بايلىقى كەمچىل، يېرى تاغ-لىق، ئاھالىسى كۆپ، ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا ئەڭ زور بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغان بۇ دۆلەتنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشىدىكى سىر نەدە؟ مائارىپتا، مائارىپ ياپونىيىنىڭ تەرەققىياتىنىڭ ئۈلۈكى، مائارىپ ئارقىلىق خەلقنىڭ مېڭىسىدىكى كۆمۈلۈپ ياتقان غايەت زور ئېنېرگىيە ئەقىل بايلىقىنى زور كۈچ بىلەن قېزىش ياپونىيىلىكلەرنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشىدىكى ئەڭ گۈزەل نەتىجىسى.

دۇنيانىڭ يەنە بىر چوڭ مۆجىزىسى ئىسرائىلىيە، ئىككى مىڭ يىل ئىلگىرى دۇنيا خەرىتىسىدىن مەجبۇرىي ئۆچۈرۈپ تاشلانغان، خەلقى پۈتۈن دۇنياغا سەرگەردان بولۇپ چىقىپ كەتكەن بىر دۆلەتنىڭ بۈگۈنكى كۈندە قايتىدىن ئۆز خەلقى تەرىپىدىن بەرپا قىلىنىشى، دۇنيادىكى ھەر خىل ئىرىق، ھەر خىل مىللەتلەرگە قوشۇلۇپ كەتكەن يەھۇدىيلارنىڭ ۋەتىنىگە قايتىدىن جەم بولۇپ ئۆلگەن تىلىنى تىرىلدۈرۈشى، 1948 - يىلى قۇرۇلغاندىن بۇيان بۈگۈنگىچە تۆت ئەتراپى دۈشمەن دۆلەتلەر بىلەن قورشالغان تۇرۇپ مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاپلا قالماي، دۇنيادىكى زېمىنى ئەڭ كىچىك دەرىجىدىن تاشقىرى چوڭ دۆلەتكە ئايلىنىشى مۆجىزە ئەمەسمۇ؟ ئىسرائىلىيىنىڭ نوپۇسى تەخمىنەن بەش مىليون، زېمىنى شىنجاڭدىكى ئەڭ كىچىك ناھىيىلەرنىڭ زېمىنىدىنمۇ كىچىكرەك. يەھۇدىيلارنىڭ مائارىپىدىكى غايەت زور مەنىدە ئۆزى تىندۇرما، ئىسرائىلىيە دۆلىتىنىڭ مائارىپ قۇرۇلمىسىدىكى ھەرقانداق ئىلغار مائارىپ ئىدىيىسىنى قوبۇل قىلالايدىغان ئوچۇق خاراكتېر ۋە مۇكەممەللىك، مائارىپ ئېڭىدىكى ئىلغارلىق دەل مۇشۇ مۆجىزىلەرنىڭ ئاچقۇچى. ئىسرائىلىيە ھازىر دۇنيا بويىچە ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسىنىڭ پۈتۈن نوپۇستىن ئىگىلەيدىغان

نەسىبىتى ئەڭ يۇقىرى دۆلەت. ئىسرائىلىيە يەنە گېزىت - ژۇرنال ۋە كىتاب ئىستېمالىدا دۇنيا بويىچە بىرىنچى ئورۇندا تۇرىدۇ. مائارىپ ھازىر پۈتۈن دۇنيا خەلقى ئورتاق ئېتىراپ قىلغان كۈچلۈكلۈككە ئېرىشىشنىڭ بىرىنچى يولى. شۇڭا، ھەرقايسى ئەللەردىكى ئىسلاھات ئەڭ ئاۋۋال مائارىپ ئىسلاھاتىدىن باشلىنىدۇ. باشقا ئىسلاھاتلار مائارىپ ئىسلاھاتىنى ئاساس قىلىپ ئاندىن مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىدۇ.

2

دۇنيادىكى ھەرقايسى ئەل ۋە مىللەتلەرنىڭ مائارىپ تارىخىنى تەكشۈرۈپ كۆرسەك، ئىنتايىن قىزىقارلىق يەكۈنلەرگە ئېرىشەلەيمىز. شۇنداقلا تەرەققىياتنىڭ بىر ئىچكى قانۇنىيىتىنى بايقايمىز:

ئەڭ ئىلغار مائارىپ ئىدىيىسى مىللەتنىڭ مۇتەپەككۈرلىرى تەرىپىدىن بايقىلىپ سىستېمىلاشتۇرۇلىدۇ. مۇتەپەككۈرلەر مىللىي تەپەككۈر قۇرۇلمىسى ۋە مائارىپ نىشانىنى بەلگىلەپ چىقىدۇ. بۇ خىل مائارىپ قۇرۇلمىسى مائارىپ ئېڭى دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلۈپ يولغا قويۇلىدۇ. مىللىي قاشاقلىق بۇ خىل قانۇنىي كۈچكە ئىگە مائارىپ ھەرىكىتى ئارقىلىق مىللەت ئەزالىرىنىڭ كاللىسىدا يېڭىلىنىش پەيدا قىلىدۇ. بۇ خىل يېڭىلىنىش ئىسلاھاتىنى چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ ۋە ھاياتىي كۈچكە ئىگە قىلىدۇ. كونكرېت مائارىپ ئورگىنى مەكتەپتۇر. مەكتەپلەر مائارىپ پىنىنىڭ ئومۇملىشىش دەرىجىسىدىن بىر مىللەتنىڭ تەرەققىيات دەرىجىسىگە ھۆكۈم قىلالايمىز. بىر مىللەت نوپۇسىدا باشلانغۇچ مەكتەپ مائارىپى بىلەن قوراللانغانلارنىڭ سانى كۆپ نەسىبەتنى ئىگىلىسە، شۇ مىللەتنىڭ ساپاسى باشلانغۇچ مەكتەپ مائارىپى سەۋىيىسىدە تۇرغان بولىدۇ. نوپۇس سانىدا تولۇقسىز ئوتتۇرا

مەكتەپنى پۈتتۈرگەنلەرنىڭ سانى كۆپ نىسبەتنى ئىگىلىسە، شۇ مىللەتنىڭ سەۋىيىسى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ سەۋىيىسىدە بولغان بولىدۇ. نوپۇس سانىدا ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرگەنلەرنىڭ سانى سالماق ئورۇننى ئىگىلىسە، بۇ مىللەتنىڭ ساپاسى ئالىي مەكتەپ ساپاسىغا يېقىنلاشقان بولىدۇ.

بىز بۇ قانۇنىيەتنى يەنە بىر قېتىم ئۆزگەرتىپ ئېيتساق، بىر مىللەت نوپۇسىدا دېھقانلارنىڭ ئىگىلىگەن نىسبىتى يۇقىرى بولسا، مىللەتنىڭ خاراكتېرىدە روشەن دېھقان خاراكتېرى ئەكس ئېتىدۇ. ناۋادا مىللەتنىڭ نوپۇس قۇرۇلمىسىدا زىيالىينىڭ سال-مىقى ئېغىر ۋە سانى كۆپ بولسا، مىللەتنىڭ خاراكتېرى زىيا-لىيلىق خاراكتېر دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن بولىدۇ. يەنىمۇ ئىچ-كىرىلەپ كىرسەك، بۇ ساپا يەنە دېھقانلارنىڭ ئومۇمىي ساپاسى ۋە زىيالىيلارنىڭ ئومۇمىي ساپاسىغىمۇ بېرىپ تاقىلىدۇ.

گېزىت - ژۇرناللاردا پات - پات ئۇچراپ تۇرىدىغان، دۆلەت رەھبەرلىرى ۋە ستاتىستىكا خادىملىرى كۆپ تەكىتلەيدىغان ھەر 1000 ئادەم ئىچىدىكى ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ توغرا كېلىش نىسبىتى دەل مۇشۇ ئېھتىياج تۈپەيلىدىن ستاتىستىكا قىلىنىدۇ.

بۇنىڭدىن باشقا، بۇ نىسبەتنى باشقا نۇقتىدىن، يەنى ھەر 1000 ئادەم ئىچىدىكى ئالىملارنىڭ، پەيلاسوپلارنىڭ توغرا كېلىش نۇقتىسىدىن ئۆلچەسەك، مىللەتنىڭ خاراكتېرىگە، ساپاسىغا تېخىمۇ ئېنىق ھۆكۈم قىلغىلى بولىدۇ.

بىز يۇقىرىقى ئۆلچەملەر بىلەن مىللىتىمىزنىڭ مائارىپ ساپاسىغا ھۆكۈم قىلساق، مىللىي ساپايىمىزغا دەرھال باھا بېرەلەيمىز. ئەھۋالدىن قارىغاندا مىللىتىمىزدە توققۇز يىللىق مەجبۇرىيەت مائارىپى ئومۇملىشىش باسقۇچىدا تۇرۇۋاتىدۇ. خەلقىمىز ئىچىدە باشلانغۇچ مەكتەپ مائارىپى بىلەن قوراللانغانلارنىڭ سانى ئەڭ يۇقىرى نىسبەتتە. تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ مائارىپى

بىلەن قوراللانغانلارنىڭ نىسبىتى سەل تۆۋەن. شۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، مىللىتىمىزنىڭ مائارىپ سەۋىيىسى باشلانغۇچ مەكتەپ مائارىپى سەۋىيىسىدە، خەلقىمىزنىڭ ساپاسىمۇ باشلانغۇچ مەكتەپ تەپ ئوقۇغۇچىسىنىڭ ساپاسى بىلەن ئوخشاش ياكى ئۇنىڭدىن تۆۋەنرەك. چۈنكى، باشلانغۇچ مەكتەپ مائارىپىمىزنىڭ قۇرۇلمىسى، ئۇنىڭدا ئىشلەۋاتقان ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ساپاسى، دەرسلىكلىرىمىزنىڭ تۈزۈلۈش سەۋىيىسى ۋە ئىلمىيلىكى قاتارلىق مەسىلىلەر بىزنىڭ باشلانغۇچ مەكتەپ سەۋىيىمىزگە تەسىر كۆرسىتىدۇ. مىللىتىمىزنىڭ نوپۇسى قۇرۇلمىسىدىن قارىغاندا %90 ئادىمىمىز دېھقان. شۇڭا، مىللىتىمىزنىڭ خاراكتېرىدە دېھقانچىلىق خاراكتېرى ئەڭ ئۈستۈن.

3

مائارىپنىڭ مەقسىتىنى بىر ئەل ياكى مىللەتنى كۈچلۈك-لۈككە ئېلىپ بېرىش نۇقتىسىدىن يۆتكەپ بىر شەخسنىڭ ھاياتىغا كۆچۈرۈپ كۆرسەك، مائارىپتىن ئىبارەت ئابىستىراكت ئۇقۇم كۆز ئالدىمىزدا تېخىمۇ روشەنلىشىدۇ. مائارىپنىڭ ئەڭ دەسلەپكى مەقسىتى بىر ئادەمنى تېخىمۇ زور ھاياتى كۈچكە ئىگە قىلىپ، ئۇنى ئەڭ ياخشى ياشاش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىش ياكى شۇ ئىمكانىيەتلەرگە يېتىشنىڭ يولىغا باشلاش.

ئادەمنىڭ ياشاش مەقسىتى ئوخشاش بولمايدۇ. كىشىلەرنىڭ مائارىپتىن ئىبارەت قورال خەزىنىسىدىن ياشاش ئۈچۈن ئالىدىغان قورالىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. مائارىپ ھەركىمنى ئېھتىياجى ماس قوراللار بىلەن تەمىنلەش جەريانىدۇر. لېكىن، مائارىپ قۇرۇلمىسىنىڭ ياخشى بېكىتىلمەسلىكى، مائارىپ ئىدىيىسىنىڭ ئېنىق، مۇكەممەل بولماسلىقى بۇ قوراللارنىڭ ساپاسىغا تەسىر

كۆرسىتىدۇ. قىسقىسى، مائارىپنىڭ بىر ئەلىنىڭ مەۋجۇتلۇقىدىن كۆرە بىر ئادەمنىڭ مەۋجۇتلۇقىدا ئوينايدىغان رولى ئۈستۈن ۋە ناھايىتى مۇھىم بولىدۇ.

يېڭى ئەسىرنىڭ بوسۇغىسىدا تۇرۇپ مائارىپنىڭ ساياسى بىلەن مىللىتىمىزنىڭ ساياسىنى سېلىشتۇرۇپ كۆرۈش ئىنتايىن ئەھمىيەتلىك ئىش. خەلقىمىزنىڭ باشلانغۇچ مەكتەپ سەۋىيىسىدىكى تەپەككۈر قۇرۇلمىسى ئۈچۈن ئېيتقاندا، سېلىشتۇرۇشىمىز قانچە كونكرېت، قانچە ئاددىي - ساددا بولسا، خەلقىمىز شۇنچە ئوڭاي ھەزىم قىلالايدۇ.

ھازىر مائارىپىمىزنىڭ كۆلىمىگە نەزەر سالساق، مائارىپىمىز مائارىپ تارىخىمىزدىكى ھەرقانداق بىر چاغدىكى كۆلەمدىكىدىن ئارتۇق كۆلەمگە ئىگە بولدى. مائارىپىنى كۈچكە ئىگە قىلغان مۇنتىزىملىق تولۇق ئەمەلگە ئېشىپ، مۇنتىزىم مائارىپ ۋاسىتىسىلىرى ئەڭ چەت جايلارغا قەدەر ئومۇملاشتى. بولۇپمۇ باشلانغۇچ مەكتەپ مائارىپى خەلقىمىز ئىچىگە تولۇق دېگۈدەك ئومۇملاشتى. ئوتتۇرا مەكتەپ مائارىپى ۋە ئالىي مائارىپ كىچىكلىكتىن چوڭدىن كۆزگە چېلىققۇدەك ھالغا كەلدى. زامانىۋى پەن دوكتور ۋە ئاسپىرانتلىرى مەيدانغا كەلدى. مائارىپتىكى نۇرغۇن تۈنجىلەر، يەنى تۈنجى دوكتور ئاشتى، تۈنجى دوكتور ئاكادېمىك دېگەنلەر پەيدا بولدى. مائارىپنىڭ خەلقىمىز ئىچىدىكى ئۈنۈمى مەلۇم دەرىجىدە كۆرۈلدى، لېكىن مائارىپنىڭ ئادەمنىڭ ۋۇجۇددا پەيدا قىلغان ئۆزگىرىشلىرىنى ئومۇمىي نۇقتىدىن تۇرۇپ كۆزەتسەك، مائارىپ تەپەككۈرىمىزدا مەلۇم نۇقتىلارنىڭ بارلىقى ئاشكارىلىنىپ قالدى.

1. خەلقىمىزنىڭ مائارىپ ئېڭى

تارىخقا نەزەر تاشلىساق، خەلقىمىز تارىخنىڭ نۇرغۇن بۆلەكلىرىدە مائارىپ ئېڭى ئىنتايىن يۇقىرى بىر خەلق سۈپىتىدە كۆزگە كۆرۈنگەن. ئاتاقلىق ئالىم، مۇتەپەككۈر شائىر يۈسۈپ

خاس ھاجىپ «قۇتادغۇ بىلىك» نە مائارىپ ئىدىيىمىزدىن ئۇچۇر بەرگەن ۋە شۇ چاغدىكى مائارىپ ئېڭىمىزدىكى يۈكسەكلىكنى ئاشكارا قىلغان. ئەمما، ھازىرقى مائارىپ ئېڭىمىزغا نەزەر تاشلىساق، ئىختىيارسىز ئۆھ تارتىپ قالمىز. ئۇيغۇرلارنىڭ ئەڭ ئاساسلىق قىسمىنى تەشكىل قىلغان جەنۇبتىكى مائارىپ ئېڭى، خەلقنىڭ مائارىپتىن قېچىشى، بالىلىرىنى ئوقۇشقا بەرمەسلىكى بۇنىڭ مىسالى. خوتەننىڭ مەلۇم ناھىيە مەلۇم يېزىسىدىكى ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچىلىرى بالا يىغىلى بارغاندا، غەزەپلەنگەن ئاتا-خامان سورۇيدىغان پولات ئارىنى بالىسىنىڭ ئوقۇتقۇچىسىنىڭ قورسىقىغا تىقىۋەتكەن، يەنە مەلۇم يېزىدا دېھقانلار بالا قىچقارغىلى كەلگەن ئوقۇتقۇچىلارنى ئىتقا تالاتقان.

قىسقىسى، خەلقنىڭ، بولۇپمۇ خەلقىمىزنىڭ ئاساسىي قىسمىنى تەشكىل قىلىدىغان دېھقانلارنىڭ روھىدا مائارىپتىن قېچىش، مائارىپتىن قېيىداش ئېڭى باش كۆتۈرۈپ، مائارىپ تەرەققىياتىغا ئەكس تەسىر كۆرسىتىدىغان روھىي ئامىلغا ئايلىنىپ قالغان.

بۇ خىل روھىي ھالەتنى ئېخىمۇ چوڭقۇر تەھلىل قىلساق، مىللىتىمىزنىڭ ئانىلىرى بولغان قىزلارنى مەكتەپكە بەرمەسلىك، قىزلارنىڭ تەربىيىسى ئۈچۈن مەبلەغ سالماسلىق ئەھۋالىدىرى ھازىرمۇ مەۋجۇت. بىر بالىنىڭ ھاياتىدا بىرىنچى تەربىيىنى ئانا بېرىدۇ. ئانىنىڭ ساپاسى بالىنىڭ ساپاسىغا، ئائىلە ساپاسىغا بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئايال كىشىنىڭ ئائىلىدىكى رولىغا ئەجدادلىرىمىز توغرا باھا بېرىپ «ئەرنى ئەر قىلغانمۇ خوتۇن، يەر قىلغانمۇ خوتۇن» دەپ يەكۈنلىگەن. مىللەت ياكى ۋەتەن بىر ئائىلە. بۇ ئائىلىدە ئاياللار يەنە ھەل قىلغۇچ ئورۇندا، ئاياللىرىمىزنىڭ ساپاسى ۋە تىنىمىزنىڭ ئەر ياكى يەر بولۇشىنىڭ ئاچقۇ-چى. چۈنكى، ئەرمۇ بىر سىمۋول، يەرمۇ بىر سىمۋول. بىرى يۈكسەكلىك، يەنە بىرى... ئاياللىرىمىزنىڭ تەربىيىسى ھەققىدە

مۇتەپەككۇرلىرىمىز قەدىمدىن بۇيان نۇرغۇن ئەقلىيلەرنى قالدۇر-
غان. نۇرغۇن ئىسپاتلارنى، زۇكۇنلارنى كۆرسەتكەن. ھەتتا 20 -
ئەسىرنىڭ بېشىدا ياشاپ ئۆتكەن مەشھۇر مائارىپچى، ئالىم ئابدۇ-
قادىر داموللىمۇ ئۆزىنىڭ ئەسەرلىرىدە ئاياللارنىڭ ئورنى ۋە ئايال-
لارنى تەربىيەلەشنىڭ ئەھمىيىتى ھەققىدە توختالغان، لېكىن
خەلقىمىز ئىچىدە ھازىر ئاياللارنىڭ تەربىيىسىگە ئېتىبار بەرمەس-
لىك ئەھۋالى ھەقىقەتەن ئېغىر. ئالىي مەكتەپلەرنى پۈتتۈرگەنلەر
ئىچىدە نىسبىتى خېلى تۆۋەن. قىسقىسى، مائارىپتىن قېچىش،
مائارىپنى كەمسىتىش روھى خەلقىمىزنىڭ روھىدا بىر ۋاباغا
ئوخشاش ئورۇن ئىگىلەپ تۇرۇۋاتىدۇ.

بۇ مەسىلەلەرگە ماتېرىياللىرىمىزنىڭ نۇقتىدىن قارىساق، خەل-
قىمىزدە بۇ خىل مائارىپتىن قېيداش پىسخىكىسىنىڭ پەيدا بولۇپ
قېلىشىدا سەۋەب يوق ئەمەس. ئەڭ چوڭ سەۋەب مائارىپىمىز
ئۆزىدىكى ئاجىزلىقلار تۈپەيلىدىن مائارىپنىڭ ئەقىل بۇلىقىنى
ئاجىدىغان سېھىرلىك قورالىنى خەلقكە بېرەلمەيۋاتىدۇ. شۇنىڭ
بىلەن خەلق ئۆز مائارىپىدىن بۇ خىل ئامىلىنى ئىزدەپ تاپالماي
ئۈمىدسىزلەندى. مەسىلەن، مائارىپىمىزدا تولۇق ئوتتۇرىغىچە
ئوقۇشنىڭ بىردىنبىر مەقسىتى ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانىدىن ئۆ-
تۈش بولۇپ كەلگىلى ئۇزاق بولدى. لېكىن، ئالىي مەكتەپكە
ئۆتەلەيدىغانلارنىڭ نىسبىتىنىڭ ئازلىقى تۈپەيلىدىن، خەلقنىڭ
قەلبىدە بىر خىل گۇمانسىراش پەيدا بولدى. ھەقىقەتەن تولۇق
ئوتتۇرىغىچە ئوقۇغانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئالىي مەكتەپكە ئۆتۈشى
مۇمكىن ئەمەس. لېكىن، ئالىي مەكتەپكە ئۆتەلمىگەنلەرنىڭ ۋۇ-
جۇدىدىكى سۆرەلىملىك، ئاق نانچىلىق، ئېتىقادسىزلىق، ئۇلار-
دىكى ھاياتىي كۈچنىڭ چۈشكۈن ۋە ئاجىزلىقى جەمئىيەتتىكى
ئومۇميۈزلۈك مەسىلە بولۇپ قالدى. خەلق ئۆزىدىكى ئەنئەنىۋى
مائارىپ ئۇسۇللىرى ياكى ئامىللىرى بىلەن مۇنتىزىم مائارىپنى،
قانۇنىي كۈچكە ئىگە مائارىپنى سېلىشتۇرۇپ كۆردى. مەسىلەن،

بىر دېھقان ئوغلىنى يەتتە ياشقا كىرگەندە بىر موزدۇزغا شاگىرتلىققا بەرسە تولۇق ئوتتۇرىدا ئوقۇش پېشى بويىچە 11 يىل موزدۇزلۇق ئۆگىنىپ چىقسا، ھەرقانچە دۆت بولسىمۇ ھەرقانداق ئايغىنى تىكلەيدىغان، لايىھىلىيەيدىغان ئۈستىغا ئايلىنىپ چىقالايدۇ. لېكىن، تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرگەن بالچۇ؟ خەلقىمىز بۇ خىل سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق مائارىپتىكى مەلۇم خۇسۇسىيەتنى بايقاپ قالغان. ئۇلار دېھقانلىق تەپەككۈرى بويىچە پايدا - زىياننى ھېسابلاپ كۆرۈپ، مائارىپىمىزدىن گۇمانلىنىشقا باشلىغان.

يېقىندا جەنۇبتىن كەلگەن خەۋەرلەرگە قارىغاندا، مەلۇم بىر ئائىلە باشلىقى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ ئۆيىگە يېنىپ كەلگەن ئوغلىدىن ئىمتىھان ئېلىپ كۆرگەن. ئىمتىھاننىڭ مەزمۇنى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپتىكى دەرسلىكلەرگە مۇناسىۋەتلىك بىلىملەر بولغان. نەتىجىدە ئائىلە باشلىقى بالىسىنىڭ ئۆگىنىش ئەھۋالىدىن رازى بولمىغان. ئاخىرىدا مەكتەپ ئۈستىدىن ئەرز قىلىپ بالىسىنىڭ توققۇز يىللىق ۋاقتىنى ۋە ئۆزىنىڭ توققۇز يىل جەريانىدا سەرپ قىلغان ئەجرىنى تۆلىتىۋالماقچى بولغان. بەيلى بۇ ئىش راست ياكى يالغان بولسۇن، خەۋەرنىڭ تارقالغىنىدىن قارىغاندا، خەلقىمىز مائارىپ ھەققىدە ئويلىنىشقا، مائارىپنىڭ جاۋابكارلىق ھوقۇقىنى سۈرۈشتۈرۈشكە باشلىغان. خەلقىمىزنىڭ مائارىپ ئېڭىنى ئويغىتىپ، مائارىپنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتىنىڭ ئاچقۇچى ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت ھەقىقەتنى خەلقكە تونۇتۇش، خەلقىمىز ئارىسىدا مائارىپقا بولغان مۇھەببەت دولقۇنىنى قوزغاش، مائارىپتىكى ئەڭ ئەمەلىي مەسىلىلەرگە جاۋاب بېرىش نۆۋەتتىكى ۋەزىيەتنىڭ جىددىي تەقەززا-سى.

2. مىللىي مائارىپ قۇرۇلمىسى
 ھەرقانداق مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس تەپەككۈر شەكلى ۋە شۇ

خىل تەپەككۈر ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن مەدەنىيەت يولى بولدى. مائارىپمۇ شۇ خىل تەپەككۈرنىڭ ئىنكاسى. رايونىمىزنىڭ مائارىپ قۇرۇلمىسى بىلەن خەلقىمىزنىڭ تەپەككۈر قۇرۇلمىسىنى سېلىشتۇرۇپ كۆرسەك، نۇرغۇن مەسىلىلەر، پەرقلەر مەۋجۇت. بىرىنچى، دەرسلىك قۇرۇلمىسى. دەرسلىك قۇرۇلمىسىدىن قارىغاندا، كۆپىنچە دەرسلىكلەر تەرجىمە قىلىپ تۈزۈلگەن دەرسلىكلەردىن ئىبارەت. خەنزۇ مائارىپ قۇرۇلمىسىدىكى بىرلىك. لەرنى ئۆز پېتى كۆچۈرۈپ كېلىش مائارىپىمىزدا قوللىنىپ كېلىنىۋاتقان ئاساسلىق يول. ھەتتا ئەدەبىيات دەرسلىكلىرىمىز. نىڭ تۈزۈلۈشمۇ خەنزۇچە دەرسلىكلەرنىڭ تۈزۈلۈشىنى ئۈلگە قىلماقتا. خەنزۇ مىللىتى قەدىمىي مەدەنىيەتكە، ئۆزگىچە مائارىپ ئەندىزىسىگە ئىگە خەلق. ئۇيغۇر خەلقىمۇ ھەم شۇنداق، ئىككى خەلقنىڭ مائارىپ تەپەككۈرىدا مەلۇم پەرقلەر مەۋجۇت. باشقا دەرسلىكلەرنى قويۇپ تۇرۇپ، ئەدەبىيات دەرسلىكىنى ئالماستاق، بۇ دەرس مىللىي مەدەنىيەت ئالاھىدىلىكىنى چىقىش قىلىپ تۈزۈلۈشى كېرەك ئىدى. 1950 - يىللاردىكى ئەدەبىيات دەرسلىكلىرىگە ئوخشاش كلاسسىك تېكىستلەر بىلەن ھازىرقى زامان تېكىستلىرىنىڭ ئورنى مۇۋاپىق نەتىجىلىك تۇرۇشى كېرەك. بۇنداق قىلغاندا كلاسسىك ئەسەرلىرىمىزنىڭ تىلى بىلەن ھازىرقى ئەسەرلىرىمىزنىڭ تىلى ئوتتۇرىسىدىكى ئارىلىقنى مۇقىم ساقلاپ قالغىلى، كلاسسىك ئەسەرلەردىكى يېڭى سۆز ياساش ئىقتىدارى كۈچلۈك تىل ئېلىمىنلىرىنى ساقلاپ قېلىپ، ھازىرقى تىل ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرغىلى بولاتتى. كەپسۇس، تېكىستلەردە كلاسسىك ئەدەبىيات ئامىللىرىنىڭ بارغانسېرى ئاز قېلىشى ھازىرقى تىلىمىز بىلەن كلاسسىك ئەسەرلىرىمىزنىڭ تىلى ئوتتۇرىسىدىكى ئارىلىقنى يىراقلىتىۋەتتى. تىلىمىز كلاسسىك تىلدىكى نۇرغۇن ئىلغار ئامىللاردىن ئايرىلىپ قالدى. خەنزۇلارنىڭ تىلى - ئەدەبىيات دەرسلىكىدە ئەڭ ئاۋۋال

ئوقۇغۇچىلارنىڭ خەت تونۇش ياكى ساۋاتىنى چىقىرىش كۆزدە تۇتۇلىدۇ. خەنزۇ تىلىنىڭ ئۇيغۇر تىلىغا ئوخشاشمايدىغان يېرى قىسنىڭ مەنە بىلدۈرۈش ئىقتىدارى ئۇلارنىڭ دەرسلىك قۇرۇلمىسىنىڭ بەلگىلىنىشىگە تەسىر كۆرسەتكەن. ئۇلار تولۇق ئوتتۇرىنى پۈتتۈرگۈچە ئوقۇغۇچىلارغا ئەڭ ئاساسلىق خەنزۇچە خەتلەرنى ئۆگىتىپ بولۇشى كېرەك. بۇ خەنزۇ تىلى — ئەدەبىيات دەرسلىكىنىڭ ئەڭ مۇھىم ۋەزىپىسىدىن بىرى. ئۇيغۇر تىلى بولسا خەنزۇ تىلىدىن پۈتۈنلەي پەرقلىنىدىغان ئايرىم تىل. بىزنىڭ يېزىقىمىز مەنە ئىپادىلىمەيدۇ. شۇڭا، ئوقۇغۇچىلارنىڭ بىرىنچى سىنىپتىنلا ساۋاتى چىقىپ بولىدۇ. ئەدەبىيات دەرسلىكىنىڭ ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئىقتىدارى بالىلارنىڭ تىل — يېزىق تەپەككۈر قابىلىيىتىنى ئۆستۈرۈشنى مەقسەت قىلىدۇ.

مائارىپنىڭ مۇھىم بىر قانۇنىيىتى شۇكى، مائارىپ نىسپىي مۇستەقىللىققا ئىگە. بۇ بىر خىل پەن. ئۇنىڭ ئۆزىگە تۇشلۇق تەرەققىي قىلىش يولى بار. مىللىي مائارىپ تېخىمۇ شۇنداق. بۇ بىر تۇتاش مائارىپ ئەندىزىسىدىن كۆرە ئۆزىنىڭ نىسپىي مۇستەقىل يولىغا موھتاج. ئامېرىكا مائارىپىنىڭ ئەھۋالىدىن قارىغاندا، ئامېرىكىدىكى 50 نەچچە شتاتنىڭ تۇتقان مائارىپ يولى ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل. ھەرقايسى شتاتلار ئۆز ئەھۋالىغا ئاساسەن مائارىپ ئەندىزىسىنى بېكىتىدۇ. جۇڭگو كۆپ مىللەتلىك دۆلەت، شۇڭا جۇڭگودا مائارىپنىڭ نىسپىي مۇستەقىللىق خۇسۇسىيىتىگە تېخىمۇ زور دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىلىشى كېرەك ئىدى. ھەر قايسى ئۆلكىلەر ئۆز ئالدىغا مائارىپ سىياسىتى تۈزەلمىسىمۇ، ھەرقايسى مىللەتلەر ئۆز ئالاھىدىلىكىنى چىقىش قىلىپ ئۆزىنىڭ مائارىپ ئەندىزىسىنى بېكىتىشى كېرەك ئىدى.

ج ك پ مەركىزىي كومىتېتى گوۋۇيۈەننىڭ 1999 - يىلى ئېلان قىلغان مائارىپ ئىسلاھاتىنى چوڭقۇرلاشتۇرۇپ، ساپا مائارىپىنى ئومۇميۈزلۈك ئىلگىرى سۈرۈش توغرىسىدىكى قارارىنىڭ

11 - ماددىسىدا بۇ ھەقتە ئېنىق كۆرسەتمە بېرىلدى: « ئورگانلار - نى يەنىمۇ قىسقارتىپ، تۆۋەنگە ھوقۇق بېرىپ، ئۆلكە دەرىجىلىك خەلق ھۆكۈمەتلىرىنىڭ ئۆز رايونىنىڭ مائارىپىنى راۋاجلاندۇرۇش - باشقۇرۇش ھوقۇقى ۋە بىر تۇتاش پىلانلاش سالمىقىنى زورايتىپ، مائارىپنى شۇ يەرنىڭ ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي تەرەققىياتى بىلەن زىچ بىرلەشتۈرۈش كېرەك». 14 - ماددىدا يەنە مۇنداق دېيىلگەن: « دەرسلىك سىستېمىسى، قۇرۇلما، مەزمۇنىنى تەكشۈش ۋە ئىسلاھ قىلىش، يېڭى ئۇل مائارىپ دەرسلىك سىستېمىسى بەرپا قىلىش، دۆلەت دەرسلىكى، يەرلىك دەرسلىك ۋە مەكتەپ دەرسلىكىنى سىناق تەرىقىسىدە يولغا قويۇش كېرەك». ئىككىنچى، ئېتىقاد تەربىيىسى. دەرسلىكىمىزنىڭ قۇرۇل-مىسىدىن قارىغاندا، ئېتىقاد تەربىيىسىگە بېرىلگەن ئورۇن ئالا-ھىدە زور. لېكىن، ئەمەلىي ئۈنۈم ئىنتايىن كىچىك. تۈزۈلگەن ئىدىيىۋى ئەخلاق دەرسلىكلىرىدە سۆزلەنگەن ئەخلاق يولى مىللەتتىمىزنىڭ ئەنئەنىۋى ئەخلاق قاراشلىرى بىلەن مەھكەم كىرىشىپ كېتەلمىگەن. شۇ تۈپەيلىدىن، بۇ دەرسلىكنىڭ ئۈنۈمى ئانچە يۇقىرى بولماي كەلگەن. بىر دۆلەت ۋە مىللەتتىكى ئۇيۇشۇش كۈچى شۇ مىللەتنىڭ ئەڭ زور ئۈنۈم-ئېرىشال كۈچىدۇر. 1998 - يىلى دۆلىتىمىزدە تارىختا ئاز كۆرۈلگەن كەلكۈن ئاپىتى يۈز بەردى. لېكىن، دۆلىتىمىز خەلقى بۇ ئاپەتكە ئۈنۈملۈك تاقابىل تۇرۇپ زىياننى ئەڭ زور دەرىجىدە ئازايتتى. دۆلەت رەھبەرلىرى بۇ روھنى ئورتاق ئېتىقاد كۈچى نۇقتىسىدىن تەھلىل قىلىپ مەدھىيلىدى ۋە بۇ جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ ئۇيۇ-شۇش كۈچىنى ئىسپاتلىدى، دەدى.

4

خوتەن ناھىيىسىدىن چىققان دېھقان كارخانىچى كېرەم ئى.

مىنىڭ خەلقكە مەكتەپ سېلىپ بېرىشىدىن باشلانغان شەخسىي كۈچلەرنىڭ دۆلەتنىڭ قىيىنچىلىقىنى يەڭگىلىتىپ مەكتەپ سېلىش قىزغىنلىقى شىنجاڭدا بىر دولقۇن قوزغىدى. نۇرغۇن كىشىلەر مەكتەپ سېلىپ پەرزەنتلىرىمىزنىڭ مەكتەپكە كىرىپ ئوقۇشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلدى. لېكىن ستاتىستىكىلارغا قارىغاندا، بۇ مەكتەپلەرنىڭ 90 پىرسەنتىگە يېقىنى باشلانغۇچ مەكتەپ، 10 پىرسەنتىگە يېقىنى ئوتتۇرا مەكتەپتۇر. بۇ ستاتىستىكىلاردىن مەلۇم نەرسىلەرنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن. خەلقىمىز باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇشنى ھاياتتىكى بىر تەخىرىسىزلىك دەپ تونۇشقا باشلىغان.

ئەمما، بىر مىللەتنىڭ مائارىپ قۇرۇلمىسىدا ئەڭ ھەل قىلغۇچ رول ئوينىدىغىنى باشلانغۇچ - ئوتتۇرا مەكتەپلەر مائارىپى ئىكەن، ئالىي مەكتەپ مائارىپىدۇر. باشلانغۇچ - ئوتتۇرا مەكتەپ مائارىپىسىز ئالىي مائارىپنى تىلغا ئالغىلى بولمايدۇ. ئالدىنقىسى مائارىپنىڭ ئۆلىمىنى قانۇرغۇچى.

مىللىتىمىزنىڭ ئالىي مائارىپقا بولغان تونۇشى سەل مۇج-مەل. ئۇلار ئالىي مائارىپنى ياخشى كۆرىدۇ. لېكىن، ئالىي مائارىپقا بولغان تونۇشى ئاجىز. دۆلىتىمىزنىڭ پىلانلىق ئىگىلىك دەۋرىدىكى مائارىپ تۈزۈلمىسىدە ئالىي مەكتەپ دەۋرىدە بىر ئىش بولۇپلا قالماستىن، «تۆمۈر تاۋاق» قاتارلىق ئىشلارنىڭ تۈپ يولى ئىدى. شۇ سەۋەبتىن، خەلقىمىز ئالىي مائارىپنى «تۆمۈر تاۋاق» قاتارلىق ئىشلارنىڭ ئىچىدىكى بىرى دەپ قارىماستىن، ئالىي مائارىپنىڭ مەنپەئەتلىرىنى ئىشەنچسىزلىك بىلەن قوبۇل قىلىشقا تەييار ئەمەس. ناھايىتى ئاز ئادەملەرلا ئالىي مائارىپنىڭ مىللىي تەرەققىياتتىكى ھەل قىلغۇچ رولىنى ھېس قىلغان.

ئالىي مائارىپ مىللەتنىڭ ئالىملىرىنى، پەيلاسوپلىرىنى بار-لىققا كەلتۈرىدىغان بۆشۈك، ئالىي مەكتەپ مائارىپى ئادەملەرنى سەرخىللىق پەللىسىگە يېتەكلەپ، كۈچلۈك ئادەملىك دەرىجىسىگە يەتكۈزىدۇ. ئىلىمىنىڭ يېڭى بەتلەرنى ئاچىدۇ. خەلقئارادا

بىر دۆلەتنىڭ ئىلمىي سەۋىيىسى ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىدىن نىڭ ئاز - كۆپلۈكى بىلەن ئۆلچىنىدۇ.

دېھقانچە تەپەككۈر بىلەن ئويلانساق، يۈز باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇغۇچىسىغا قارىغاندا، بىر ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسىنىڭ سالىمى ئېغىر، يۈز ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسىغا قارىغاندا، بىر ئاسپىرانت، دوكتورنىڭ سالىمى ئېغىر كېلىدۇ. خەلقىمىزنىڭ مائارىپنى قوللاپ، باشلانغۇچ مەكتەپ مائارىپى ئۈچۈن مەبلەغ سېلىشى بىر خىل قەدىرلەشكە ئەرزىيدىغان ئەھۋال، لېكىن ئۇلارنىڭ ئالىي مەكتەپلەر مائارىپى ئۈچۈن كۆڭۈل بۆلەلمەسلىكى، ئەڭ بولمىغاندا ئۆز ناملىرىدا ئوقۇش مۇكاپات فوندى تەسىس قىلالماسلىقى ئادەمنى ئەپسۇسلاندۇرىدۇ.

مەن مۇنداق بىر ھېسابنى چىقىرىپ كۆردۈم: بىر ئادەم بىر مىليون يۈەن خەجلىپ بىر باشلانغۇچ مەكتەپ سالدۇرسا، بىرەر كەنتنىڭ بالىلىرىنىڭ ئوقۇش قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلغىلى بولىدەك. يەنە بىر ئادەم بىر مىليون يۈەن خەجلىپ 10 ئادەمنى مائارىپى ئەڭ تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەردە ئاسپىرانتلىقتا، دوكتورلۇقتا ئوقۇتسا، ئۇلار پۈتۈن مىللەت خاراكتېرلىك رول ئوينايدىكەن. ھەل بولمىغان ئىلمىي مەسىلىلەرنى يېشىپ بېرىدىكەن. ناۋادا ئون نەچچە ئادەم بىرلىشىپ نەچچە مىليون يۈەن مەبلەغ سېلىپ ئالىي مەكتەپ قۇرسىچۇ؟ ئۇ مەكتەپتىن مىللەتنىڭ ساپا ئامىلىغا ئاڭ زور تەسىر كۆرسىتىدىغان ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى يېتىشىپ چىقىدىكەن.

ئۇيغۇر خەلقى ھازىر بىر ئالىي مائارىپ دەۋرىگە موھتاج. پەرزەنتلىرىمىز باشلانغۇچ - ئوتتۇرا مەكتەپ، ھەتتا ئوتتۇرا تېخنىكوم دەرىجىسىدە توختاپ قالمايدىغان دەۋرگە كەلگەندە، مەيلى شىتات بولسۇن - بولمىسۇن، ئالىي مائارىپ بىردىنبىر تاللاش نىشانىمىز بولغاندا، ئاندىن تەپەككۈرىمىز دېھقانچە تەپەككۈردىن قۇتۇلۇپ ئالىي مەكتەپ دەرىجىسىدىكى تەپەككۈر يولىغا

قەدەم قويايلىدۇ.

5

مەكتەپلىرىمىزدە دەرسلىكلەرنى ۋاراقلاپ باقسام، ھەمىشە بۇ كىتاب ئىلمىي ئەمەسمۇ، نېمە؟ دېگەن سوئال كاللامغا كېلىپ قالىدۇ. لېكىن، كىتابلاردىكى نىۋتوننىڭ قانۇنلىرىنى، تېئورېم، ما، ئاكسىئومىلارنى كۆرۈپ سوئالىمدىن دەرھاللا ۋاز كېچىمەن. لېكىن، كۆپ ئۆتمەي بۇ سوئال يەنە كاللامدىن ئورۇن ئالىدۇ.

توققۇز يىللىق مەجبۇرىي مائارىپنىڭ چېكى تولۇق ئوتتۇرىدا توختايدۇ. توققۇز يىل ئوقۇپ بولۇپ يۇقىرى ئۆزلەشنى خالىمىغانلار دەل مۇشۇ پەللىدە كەينىگە ياندى ۋە تىرىكچىلىك كۈچىدىن سىغا قاراپ قەدەم ئالىدۇ. لېكىن، ئۇلار جەمئىيەتكە چىقىپ قاراپ بېقىپلا ئۆزلىرىدە ياشىغۇدەك ھېچقانداق قورالنىڭ يوقلۇقىنى ھېس قىلىدۇ. ئۇلار توققۇز يىل ماتېماتىكا ئۆگەنگەن. لېكىن، توققۇز يىلدىن كېيىن قاراپ باقسا، ئۇلارغا ئەسقىتۋاتقان نەرسە پەقەت تۆت ئەمەل ۋە پىرسەنت چىقىرىش. بەزى بالىلار تېخى بۇ مەسىلىلەرگىمۇ خام. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى بىر ئۆيىنىڭ ھەجىمى قانچە، بىر تۈپ ياغاچ قانچە كۈب دېگەن مەسىلىلەرگە جاۋاب بېرەلمەيدۇ. ئۇلار خىمىيە، بوتانىكا دەرسلىرىنى ئوقۇيدۇ. لېكىن، توققۇز يىلدىن كېيىن دېھقان بولغاندا قانداق خاراكتېردىكى يەرگە قانداق ئوغۇت ئىشلىتىش كېرەك؟ قانداق قىلغاندا مەھسۇلاتنى ئاشۇرغىلى بولىدۇ؟ دېگەن مەسىلىلەرگە جاۋاب بېرەلمەيدۇ. فىزىكا ئوقۇيدۇ، ئۆيىدىكى توك سىمى ئۈزۈلۈپ كەتسە ئۇلىيالىماي قاراڭغۇدا ئولتۇرىدۇ. ئۇنداقتا ئۇلارنىڭ ئۆگەنگىنى ئىلىم ئەمەسمۇيا؟ ياق، كىتابتىكى بىلىملەرنىڭ ھەممىسى توغرا، لېكىن كىتابنىڭ ئۈزۈلۈشى ۋە بىلىملەرنىڭ

يەتكۈزۈلۈشى ئىلمىي ئەمەس. كىتاب ئابستراكت ئىلىملەر ۋە ئۆلۈك نەزەرىيىلەر بىلەن تولغان...

يولداش جياڭ زېمىن مەملىكەتلىك مائارىپ خىزمىتى يىغىنىدا بۇ ھەقتە مۇنداق دەپ كۆرسەتتى: «ئۆۋەتتىكى ئىچكى - تاشقى يېڭى ۋەزىيەت مائارىپ ئىندىيىمىز، مائارىپ تۈزۈلمىمىز ۋە قۇرۇلمىمىز، مائارىپ مەزمۇنى ۋە ئۇسۇلىمىز سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنىڭ تەرەققىيات ئېھتىياجىغا ئۇيغۇنلىشىپ كېتەلمەسلىك زىددىيىتى كۈندىن - كۈنگە ئاشكارىلىنىپ چىقتى ۋە ئاشكارىلىنىۋاتىدۇ». خەلقىمىزنىڭ تەرەققىيات ساداسىدىن قارىغاندا، مائارىپىمىز چوڭ بىر ئىسلاھات دولقۇنىنى كۈتۈۋاتىدۇ. گەرچە نىشانلىق مائارىپ، ساپا مائارىپى دېگەن شوئارلار بىزگە يېتىپ كەلگەن بولسىمۇ، ئىجرا قىلىدىغان ئادەملىرىمىزنىڭ سەۋىيىسى تەرىپىدىن ئاسسىمىلياتسىيە قىلىنىپ كېتىۋاتىدۇ. دېمەك، بۇ ئەھۋاللارنى كەلتۈرۈپ چىقىرىۋاتقۇنى يەنىلا مائارىپىمىزنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسى. بۇ گەۋدە ھەققىدە ئويلىنماي بولمايدۇ. بۇ ئويلىنىشنى مائارىپ تارماقلىرىنىڭ مەسئۇللىرى ئېلىپ بېرىشى ناتايىن. مەسىلىنىڭ ھەل قىلىش ھوقۇقى يەنىلا خەلقىمىزنىڭ ئۆزىدە، ماقالىنىڭ ئاخىرىدا دۇنيادىكى ئەڭ تەرەققىي قىلغان مىللەتلەرنىڭ تەرەققىيات فورمۇلىسىنى كىتابخانلارغا تەقدىم قىلىمەن.

ئۇلار پۇل تاپسىلا مائارىپقا مەبلەغ سالىدۇ. مىللەتنىڭ پەيلاسوپلىرى ئەڭ ئاۋۋال مائارىپتىكى مەسىلىلەرگە نەزەر سالىدۇ. ئۇلار ئۈچۈن مائارىپ تەرەققىيات ۋە كۈچلۈكلۈككە باراۋەر.

ئىسلاھ قىلىنىشىنى كۈتۈپ ياتقان مائارىپ تەپەككۈرى

ئالمىلارنىڭ ئىسپاتلىشىچە، 20 - ئەسىردىكى ئەڭ ئەقىل-
لىق ئادەم دەپ قارالغان ئېينشتېين مېڭىسىنىڭ تەخمىنەن تۆت
پىرسەنتىنى ئىشلەتكەنىكەن. ئۇ ئىنسانلار ئىچىدە مېڭە بايلىقىنى
ئەڭ كۆپ سەرپ قىلغان كىشى بولۇپ، ئادەتتە تەبىئىي پەن
ئالىملىرى ئەڭ كۆپ بولسا مېڭىسىنىڭ %3.5 نى، ئادەتتىكى
كىشىلەر %2 - %3 كىچە ئىشلىتىدىكەن. شۇڭلاشقا، ئالىملار
20 - ئەسىردىكى ئەڭ چوڭ ئىسراپچىلىق تەبىئىي بايلىقلار
ئىسراپچىلىقى بولماستىن، تەبىئىي بايلىقلارنىڭ تېخى تونۇلمى-
غان قىسمى بولغان ئادەم مېڭىسىنى ئىسراپ قىلىش دەپ قارىغان
ۋە ئىنسانلارنى 21 - ئەسىردە ئاتوم ئېنېرگىيىسىدىنمۇ قىممەت-
لىك بۇ بايلىقنى ئېچىشقا چاقىرىغان. ھەقىقەتەن بۇ ستاتىستىكا
كۆرگەنلا ئادەمنى قايىل قىلماي قالمايدۇ. 90 نەچچە پىرسەنت
مېڭە بايلىقىمىزنىڭ ئېچىلماي قېلىشى، ھەر قانداق ئىسراپچى-
لىقنىڭ ئالدىنى ئېلىپ، بۇ زور بايلىقنى قېزىشنىڭ ئاچقۇچى
نەدە؟

مېڭە بايلىقىنىڭ بايلىقلار ئىچىدىكى ئەڭ زور بايلىق ئىكەن-
لىكىدىن ھەر قانداق بىر ئىنسان گۇمانلانمىسا كېرەك. چۈنكى،
ئىنساننىڭ ھازىرقى مەدەنىيىتى پۈتۈنلەي ئىنسان ئەقىل - پارا-
ستىنىڭ، يەنى شۇ مېڭىدىن كەلگەن ئەقىل - پاراسەتنىڭ مەھ-
سۇلى. ئىنسانلار مەۋجۇت بولغاندىن باشلاپ، بۇ بايلىقنى ئاكا-
تىپلىق بىلەن قېزىپ كەلدى. بۇ بايلىقنى قېزىش، بايقاش

جەريانى مائارىپ ياكى تەربىيەلەش دەپ ئاتالدى. لېكىن، ئىنساندا
 لار بۇ جەرياننى ئاددىيلا تەربىيەلەش، دەپ ئاتاپ خاتا قىلدى.
 چۈنكى بۇ جەرياننى تەربىيەلەش دەپ قارىسا، ئۇقۇم خاتالىقى
 كېلىپ چىقىدۇ. ناۋادا تەربىيەلەش ئەنە شۇنداق قۇدرەتلىك بولسا
 دىغان بولسا، ئىنسان ئىنسانغا ئوخشاش مېڭىسى بار ھايۋانلارنى
 تەربىيەلەپ، ئۇلارنى ئىجاد قىلالايدىغان، مەدەنىيەت يارىتالايدىدە
 غان قىلسا بولاتتى. ئەپسۇس، مائارىپ تەربىيەلەش دېگەن مەنىدە
 دىن باشقا، قېزىش، بايقاش، نۇرلاندۇرۇش دېگەن مەنىلەرگە
 ئىگە بولسا، ئاندىن نىسبەتەن توغرا بولىدۇ. نېمىشقا نىسبەتەن
 توغرا بولىدۇ دەپ قارايمىز؟ چۈنكى، مائارىپنى ئادەمنى بىر
 تېخنىكا ۋاسىتىسىگە ئايلاندۇرۇش جەريانى دەپ قارىساق تېخىمۇ
 خاتا قىلغان بولىمىز. چۈنكى، ئادەمنى تېخنىكىغا، ئىجاد، ئىد-
 جادچانلىققا ئىگە قىلىش مائارىپنىڭ تۆۋەن دەرىجىلىك غايىلىرىدە
 دىن بىرى. بۇ بىردىبىر غايە بولۇپ قالسا، مائارىپ پەقەت
 تېخنىكىغا ئىگە ماشىنا ياكى ۋاسىتە ياساش جەريانى بولۇپ قالىدە
 دۇ، زاۋۇتتىن پەرقى قالمايدۇ. ئۇنداقتا، مائارىپنىڭ ئەڭ چوڭ
 غايىسى زدى نېمە؟ ئادەمگە ئۆز ئىمكانىيەتلىرىنى تونۇتۇپ، ئۆز-
 لۈكىسىز ئىزدىنەلەيدىغان، بۇ ئىزدىنىشلەرنى ئىنسانىيەتنىڭ بەخ-
 تى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرالايدىغان قىلىش. مۇنداقچە ئېيتقاندا
 دا، ئادەمنى تېخنىكىغا ئىگە قىلىپلا قالماي، ئەخلاقلىق، ئەقىدە-
 دىلىك، مۇنەۋۋەر ئىنسان قىلىپ تەربىيەلەپ چىقىش.
 ئادەمنى تېخنىكىغا ئىگە قىلىش مائارىپنىڭ بىر مەقسىتى
 بولسا، ئەخلاقلىق، ئېتىقادلىق قىلىپ تەربىيەلەپ، ئۇنى كائىدە-
 ناتتىكى ئۆزىنىڭ ئورنىنى تونۇيالايدىغان سەۋىيىگە يەتكۈزۈش،
 شۇ ئارقىلىق ئۇنى مائارىپ مەقامىغا يەتكۈزۈش — مائارىپنىڭ
 يەنە بىر مەقسىتى. بۇ ئىككى مەقسەت — مائارىپتىن ئىبارەت
 ماشىنىنىڭ ماتورى ۋە رولى. دۇنيا مائارىپى ھازىرغا قەدەر بۇ
 ئىككى تەرەپنىڭ مۇناسىۋىتىگە سەل قارىدى. پەن مائارىپى بار-

لىققا كېلىپ مەكتەپلىشىشتىن ئىلگىرىكى مائارىپ ئادەمنى ئەخ
لاقلىق، ئەقىدىلىك قىلىپ تەربىيەلەشكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىپ،
تېخنىكا ئىگىلىتىشكە سەل قارىغان بولسا، پەن مەركەز
قىلىنغان ھازىرقى زامان مائارىپى تېخنىكا ئىگىلىتىشكە ئېتىبار
بېرىپ، ئەخلاقلىق ۋە ئەقىدىلىك قىلىپ تەربىيەلەشكە سەل قارىد.
دى. شۇ سەۋەبتىن دۇنيا مائارىپى ھازىرغا قەدەر يۆنىلىش ۋە
غاھ مەسىلىسىنى ھەل قىلالىدى. تېخنىكا ئىگىلەش ئاساسىي
ئېقىمغا ئايلانغاندا، ئىنسانلار ئۆزىنىڭ ماشىنىلىشىپ، ئېنىقراق
ئېيتقاندا، نەزىرىلىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. ئەخلاق
ۋە ئەقىدە ئاساسىي نىشانغا ئايلانغاندا، تېخنىكىغا؛ يەنى پەنگە
سەل قارىلىپ، نۇرغۇن ھەقىقەتلەر تەجرىبە ئارقىلىق ئۆزىنى
دەلىللەش، نۇرلاندۇرۇش ئىمكانىيىتىدىن مەھرۇم قالدى. شۇ.
نىڭ بىلەن بۇ بوشلۇقتىن خۇراپات پايدىلىنىپ كەتتى، بىدئەتلىك
ئەۋج ئالدى.

مائارىپنىڭ ئەڭ ئاخىرقى مەقسىتى ئادەمنى ئەخلاقلىق،
ئەقىدىلىك، ياخشى ئادەم قىلىپ تەربىيەلەپ چىقىشتىن ئىبار.
رەت. تېخنىكا ئىگىلىتىش پەقەت بىر ۋاستە، خالاس. تېخنىكىدا.
نى مائارىپنىڭ بىردىنبىر مەقسىتى قىلىۋېلىش — ئادەمنى
ۋاستىگە ئايلاندۇرۇشقا ئۇرۇنۇشتىن باشقا ھېچ نەرسە ئەمەس.
ۋاستە پەقەت قورال دېگەنلىك، خالاس. ئۇنداقتا قورالغا ئايلاند.
غان ئادەمچۇ؟ بۇ قورال زادى كىمنىڭ؟ ياكى بۇ ھەرقانداق بىر
كۈچ ئىشلەتسە بولىدىغان قورالمۇ؟ ئادەمنىڭ بۇنداق قورالغا
ئايلىنىشى ئادەمنىڭ بەختسىزلىكىمۇ ياكى بەختىمۇ؟ كېسىپ
ئېيتىش كېرەككى، قورالغا ئايلىنىش ھەرگىز بەخت ئەمەس.
بۇ مائارىپنىڭ بىر تاراڭپىدىمىسى. چۈنكى، قورال مەڭگۈ ئۆزىنى
ئۆزى تونۇشقا، باشقۇرۇشقا قادىر ئەمەس. بۇ ئىنساننىڭ ئىنسا.
نى دەرىجىسىنى تۆۋەنلەتكەنلىك، تەپەككۇرغا ئىگە، تەبىئەتنىڭ
خوجايىنى بولۇپ يارىتىلغان ئىنساننى مائارىپ ۋاستىسى ئارقىدا.

لىق يۈك توشۇش، ئۆلتۈرۈپ يېيىش ۋاستىسى بولغان ھايۋان دەرىجىسىگە چۈشۈرۈش، خالاس.

ئىنسان — روھ ۋە تەندىن تۈزۈلگەن بىر مەۋجۇتلۇق. روھ بىلەن تەننىڭ مۇناسىۋىتىدىن قارىغاندا، تەن كىيىم، روھ بە- دەن. شۇ بەدەننىڭ جېنى روھ بىلەن تەننىڭ ئاجايىپ دىئالېكتىدە- كىسى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ. جان — روھنىڭ جەۋھىرى، روھتىن ئايرىلغان تەن — ئۆرە تۇرغان ئادەم گۆشى، ئەمما شۇ تەن روھنى تۇتۇپ تۇرىدۇ. مانا بۇ ئىنساننىڭ مەۋجۇتلۇقى، خالاس. مائارىپتىن ئىبارەت مېڭە بايلىقىنى ئېچىش — مېڭە- دىن ئىبارەت غايەت زور ئوچاقنى ئىمكانقەدەر تولۇق ئۆت- ئالدۇ- رۇپ، ئۇنىڭغا قاچىلانغان روھ ئىمكانىيەتلىرىنىڭ جەۋھىرى بول- غىنى ئەقىلىنى نۇرلاندۇرۇش جەريانىدۇر. قىسقىسى، ئىسراپ بولۇۋاتقان ئەڭ زور بايلىق ئادەم بايلىقىنى ئېچىپ، ھەر بىر مېڭىنىڭ ئىمكانىيەتلىرىنى ئەڭ يۇقىرى پەللىگە يەتكۈزۈشنىڭ ئاچقۇچى — مائارىپ.

يۇقىرىدا ئېيتقانلىرىمىز مائارىپنىڭ ئورنىنى، رولىنى تو- نۇش مەسىلىسى. ئادەملەرنىڭ مائارىپنىڭ ئورنىنى، رولىنى مۇشۇ پەللىگە چىقىرىپ تونۇشى بۈگۈنكى ئىش ئەمەس. ئىجتىما- ئى تەرەققىيات جەريانىدا بۇ تونۇش بەزىدە نۇرلانسۇ، بەزىدە خىرەلەشكەن. قىسقىسى، تونۇشتا مەسىلە يوق. چوڭقۇر — تې- يىزلىق تونۇشتىن كېيىنكى پوزىتسىيە مەسىلىسى، خالاس. ئۇنداقتا مائارىپتىكى مەسىلە زادى نەدە؟ نېمە ئۈچۈن مېڭىدىن ئىبارەت ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ تەڭداشسىز بايلىقى ئۈزلۈك- سىز ئىسراپ بولۇپ كېتىۋاتىدۇ؟ مائارىپ نېمە ئۈچۈن بۇ بايلىق- نى قېزىشتىكى ئاچقۇچ تۇرۇپ، ئۆز رولىنى تولۇق جارى قىلدۇ- رالمىدى؟

ئالىملارنىڭ ستاتىستىكىسىغا قارىغاندا، ئىنسانىيەتنىڭ پەن - مەدەنىيەت بايلىقلىرىنىڭ جۇغلانمىسى 19 - ئەسىرگە قەدەر ئىكە-

كى يۈز يىلدا بىر قاتلانغان بولسا، 19 - ئەسىردىن باشلاپ ھەر يۈز يىلدا، كېيىن 50 يىلدا، 25 يىلدا بىر قاتلىنىدىغان ھالەتنى شەكىللەندۈرگەن. بەزىلەرنىڭ ئۈمىدلىك پەرەزلىرىدىن قارىغاندا، 21 - ئەسىردىن باشلاپ بۇ ئىمكانىيەت تېخىمۇ تېزلىشىپ، ۋاقىت تېخىمۇ قىسقىرايدىكەن. ھەر بەش - ئون يىلدا بىر قېتىم قاتلىنىش ئىمكانىيىتى يوق ئەمەس ئىكەن. بۇ خىل تېزلىكىنىڭ بارلىققا كېلىشىگە پەن مەركەز قىلىنغان ھازىرقى زامان مائارىپى ئاساس بولدى، دېمەي ئامالسىز يوق. ئەمما، بۇ بىر نەچچە يۈز يىلدا مائارىپنىڭ تەرەققىياتى شۇنداق تېز بولغان بىلەن، ئادەمنى تېخنىكا نۇقتىسىدىن تەربىيەلەش مۇھىم ئورۇنغا قويۇلۇپ، ئەخلاق ۋە ئەقىدە نۇقتىسىدىن تەربىيەلەشكە سەل قارالدى. شۇ سەۋەبتىن ماددىي بايلىقنىڭ ئېشىشى تېزلىشىپ كەتتى، ئادەم-نىڭ بەختسىزلىكى ئېشىپ كەتتى، ئادەمنى روھىي نۇقتىدىن تەربىيەلەش ئادەمنى تېخنىكا نۇقتىسىدىن تەربىيەلەشكە يېتىشەلمىگەچكە، جەمئىيەتتە ھەر خىل ئىجتىمائىي كېسەللەر ئاۋۇپ كەتتى. تېخنىكا مەسىلىلىرى ناھايىتى تېز ھەل قىلىنىپ تۇرغان بىلەن، روھىي مەسىلىلەر تاغدەك دۆۋىلىنىپ كەتتى. مائارىپ تەپەككۈرنىڭ ئەخلاق ۋە ئەقىدىگە قارىتىلغان قىسمىنىڭ مۇج-مەللىكى، توغرا بىر يۆنىلىش ۋە غايىگە ئىگە ئەمەسلىكى بۇ خىل ھادىسىنىڭ كېلىپ چىقىشىدىكى مۇھىم سەۋەبلەرنىڭ بىرى، ئەلۋەتتە. ئۇنىڭدىن باشقا، مائارىپ — ئىجتىمائىيلىقنى ئىنتايىن كۈچلۈك بولغان بىر جەريان. ئادەتتە تەبىئىي پەنلەرنىڭ دۆلەت، مىللەت تەۋەلىكى يوق. چۈنكى، ئۇنىڭ دۇنيادىكى قانۇ-نىيىتى بىر. ئەمما، ئىجتىمائىي پەنلەر كۈچلۈك ئىجتىمائىيلىققا ئىگە ھەم ئىجتىمائىي پەن مائارىپنىڭ تېخنىكىغا ئىگە قىلىدىغان تەرىپىگە قارىغاندا مۇھىمراق بولغان ئەخلاق ۋە ئەقىدىگە، تەپەك-كۇرغا خاس رول قىسمىنىڭ مەھسۇلى. شۇڭا، ھەر قانداق مائارىپ دۆلەت ۋە مىللەت چەكلىمىلىكىدىن خالىي ئەمەس. بۇ

خىل چەكلىمىلىك شۇ دۆلەت ۋە مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس تەپەككۈر ئەنئەنىسى. ئۇنى بۇ ئەنئەننىڭ مەھسۇلى بولغان مەدەنىيەت، ئەدەبىيات - سەنئەت، دىن ۋە تىل كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. مائارىپ پروگراممىسى شۇ ئاساستا كۈچلۈك مىللىي ئالاھىدىلىككە ئىگە قىلىپ تۈزۈلسە، ئىجتىمائىي قانداشلىق نۇقتىسىدىن كېلىپ چىققان يېقىنلىق بۇ خىل مائارىپنىڭ تەپەككۈرىنى تېخىمۇ داغدام يول بىلەن تەمىنلەيدۇ.

بىلىمنىڭ قېرىلىشىشى — ئادەملەر ئۆگەنگەن بىلىمنىڭ پەن - تېخنىكا تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ بارغانسېرى كېرەكسىز ھالەتكە ئۆتۈپ قېلىشىدۇر. چەت ئەلنىڭ ستاتىستىكا ماتېرىيالى. لىرىغا قارىغاندا، ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئوقۇش پۈتتۈرۈپ بىر يىلدىن كېيىن، مەكتەپتە ئۆگەنگەن بىلىمنىڭ تەخمىنەن %15 ى كونىراپ كېتىدىكەن، بەش يىلدىن كېيىن %50 - %70 ىگىچە كونىراپ كېتىدىكەن. شۇڭلاشقا، ئادەتتە كى ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ھەر 8 - 10 يىلدا بىر قېتىم بىلىمنى پۈتۈنلەي يېڭىلاپ تۇرۇشى زۆرۈر ئىكەن. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان يۇقىرى سۈرئەتلىك ئۇچۇر تاشيولىنى بەلگە قىلغان ئۇچۇر تېخنىكىسى ئىنقىلابى بىلىمنىڭ كونىرىشىنى تېخىمۇ تېزلىتىۋەتتى. پەرەزلەرگە قارىغاندا، ئىنسانىيەتنىڭ 20 يىلدىن بۇيانقى بايقاشلىرى 2000 يىلدىن بۇيانقى بايقاشلىرىنىڭ جۇغلاندى. مىسىدىن ئېشىپ كەتكەن. بىز ھازىر ئىشلىتىۋاتقان بارلىق بىلىم 2050 - يىلىدىكى بىلىمنىڭ بىر پىرسەنتىگە توغرا كېلىپ قالدىكەن (خەنزۇچە «كۈتۈپخانىلار مۇنبىرى» ژۇرنىلىنىڭ 1999 - يىللىق 3 - سانى).

يۇقىرىقى ستاتىستىكىنىڭ ئوقۇغانلا ئادەمنى ئويغا سېلىشى شۇبھىسىز. بۇ ئوي ئىككى نۇقتىغا مەركەزلىشىدۇ: بىرىنچىسى، ئىلىم - پەننىڭ تەرەققىيات سۈرئىتى ھەرقانداق بىر دەۋردىكىدىن تېز بولۇپ كەتتى. ئارقىدا قالماسلىق ئۈچۈن مەڭگۈ ئۆگە-

نىش كېرەك. مەڭگۈ ئۆگىنىش ھەر قانداق ئادەمنى جەلپ قىلىدۇ، ئەمما سوئالمۇ پەيدا قىلىدۇ: ئۇنداقتا بىز ئۆگەنگىنىمىزنى قاچان ئىشقا سالغىمىز؟ ھاياتنىڭ مەقسىتى مەڭگۈ ئۆگىنىشمۇ؟ دېمەك، ئۆگىنىش ۋە ئۆگەنگەننى ئىشقا سېلىش ھازىر ھەممە ئادەم كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان مەسىلە بولۇپلا قالماي، پۈتۈن دۇنيا كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان مەسىلە. ھازىر بەزى دۆلەتلەر ئىجتىمائىي رېئاللىقنىڭ بۇ چوققىسىدىن چۆچۈپ، ناھايىتى سەزگۈرلۈك بىلەن دۆلەت تۈزۈلمىسى ۋە مائارىپنى بۇ خىل يۈزلىنىشكە مۇۋاپىق قىلىپ ئىسلاھ قىلماقتا، مائارىپنى ئائىلىلەرگە يۈزلەندۈرمەك-تە، ھەتتا پۈتۈن جەمئىيەتنى بىر ئۈنۈپرسال ئالىي مەكتەپ قىلىپ ئۆزگەرتىش ئويىغا كەلگەن دۆلەتلەرمۇ يوق ئەمەس.

ئىككىنچىسى، ھازىرقى مائارىپ تۈزۈلمىسى بىلەن بۇنداق تېز سۈرئەتتە تەرەققىي قىلىشقا تاقابىل تۇرغىلى بولامدۇ؟ پۈتۈن دۇنيانىڭ ھازىرقى مائارىپ ئەندىزىسى 16 - ئەسىردە شەكىللىنىشكە باشلاپ، 20 - ئەسىردە مۇكەممەللەشكەن. قىسقىسى، بىز ھازىر يۈرگۈزۈۋاتقان مائارىپ تۈزۈلمىسى ۋە مائارىپ روھى نەچچە يۈز يىل بۇرۇن شەكىللەنگەن، نەچچە يۈز يىل بۇرۇن دۇنيانىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتى بۈگۈنكىدەك تېز ئەمەس ئىدى، ئىلىم - پەن بايلىقلىرىنىڭ جۇغلنىشىمۇ بۈگۈنكىگە يەتمەيتتى. ئاددىي قىلىپ ئېيتقاندا، ئۆگىنىشكە تېگىشلىك بىلىم بۈگۈنكىدەك كۆپ ۋە مۇرەككەپ ئەمەس ئىدى. دېمەك، بۇ خىل ھالەتتىن خۇلاسىە چىقىرىلىشى مۇمكىن. نەچچە يۈز يىل ئىلگىرى مىلتىق ئەڭ ياخشى ۋە ئىلغار جەڭ قورالى ئىدى، ھازىر مىلتىق ئەرزىمەس قورالغا ئايلاندى. ھازىر ئۇرۇش ئوپېراتسىيىلىرىدە كۈچ كۆرسىتىۋاتقان قورالنىڭ مىلتىق ئەمەسلىكى بىزگە ئايان. بىز نەچچە يۈز يىل ئىلگىرى باشلانغان ھازىرقى مائارىپنى ئىجتىمائىي تەرەققىيات ئالدىدىكى مىلتىقلىق ئوۋچى دەپ قارىساق، بۇ ئوۋچى ھازىرمۇ شۇ پېتى تۇرۇۋاتىدۇ. بەلكىم مىلتىقنىڭ

سۈپىتى يېڭىلانغان بولۇشى، قولدىكىسى دەسلەپتە پىلىكلىك مىلتىق بولغان بولسا، بۈگۈن دۇربۇنلۇق ئاپتوماتىك مىلتىققا، ھەتتا ئاپتوماتقا ئايلانغان بولۇشى مۇمكىن. ئەمما، بۇ ئوۋچى ئاقابىل تۇرىدىغان ئوبيېكت ئۆزگەردى. ھازىر بۇ ئوۋچى ئاپتو- مات بىلەن تانكىغا، باشقۇرۇلىدىغان بومبىغا ئاقابىل تۇرمىسا بولمايدىغان ھالەت شەكىللەندى. مېنىڭچە، مۇشۇنداق ئوخشى- تىش ھازىرقى ئىجتىمائىي رېئاللىق بىلەن مائارىپنىڭ مۇناسىۋ- تىنى نىسبەتەن ئوبيېكتىپ ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرەلەيدۇ.

ھازىر جەمئىيەتنىڭ مائارىپقا قويغان تەلپى بەكمۇ ئېغىر. ئەمما، مائارىپ بۇ تەلەپلەرنىڭ ھۆددىسىدىن چىققۇدەك كۈچلۈك ۋە بېجىرىم ئەمەس. رايونىمىزدا شەكىللەنگەن ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ئىشىنىز قېلىش ئەھۋالى ئەڭ ئاددىي پاكىت. تەن ئالمىساق بولمايدىغان رېئاللىق — پەن — تېخنىكا كۈچىنىڭ تۆۋەنلىكىدىن ئارقىدا قالغان بىر رايون ئۆز كېسىلىنى داۋالايدى- غان دورا — ئىنتايىن كەمچىل بولغان ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇ- چىلىرىنى ھەزىم قىلالماي، جەمئىيەتتە ئەكس تەسىر پەيدا قىلى- ۋاتىدۇ. ئەلۋەتتە، بۇ ھالەتنى دورا كۈچلۈك، ئاشقازان ئاجىز دەپ ئوخشىتىشتىن باشقا، ئاشقازان قوبۇل قىلالمايۋاتقان شۇ دورىنىڭ سۈپىتى زادى قانچىلىك؟ بۇ دورىنىڭ ئەھۋالىمۇ مىل- تىق بىلەن تانكىغا قارشى تۇرۇۋاتقان جەڭچىنىڭ ھالىغا ئوخشام- دۇ؟ دەپ مۇھاكىمە قىلىش مۇمكىن.

يېقىندىن بۇيان، جەمئىيەتىمىز مائارىپ ئىسلاھاتىدىكى بۇ خىل تەخىرىسىزلىكنى ئاز — تولا ھېس قىلغاندەك قىلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن مائارىپ ساھەسىدىمۇ ئىسلاھات ۋە تەجرىبە چۇقانى كۆتۈرۈلدى. مەكتەپلەر زور كۈچ بىلەن ئىسلاھات قىلىنىپ تەجرىبە سىنىپلىرى قۇرۇلدى. لېكىن، بۇ خىل ئىسلاھات ۋە تەجرىبىلەر مائارىپنىڭ كېسىلىگە قويۇلغان دىئاگنوزنىڭ ئىلمىي ۋە توغرا بولمىغانلىقى تۈپەيلىدىن، ئۆز يولىنى تاپالغانلىرى

ناھايىتى ئاز. نۇرغۇن تەجرىبە سىنىپلىرى قۇرۇلدى. بۇ سىنىپ-
لارنى قۇرۇشنىڭ مەقسىتى — ئەلۋەتتە، ھازىر يۈرگۈزۈلۈۋاتقان
قان مائارىپ پروگراممىسىنىڭ سۈرئىتىنى تېز لەتكىلى بولامدۇ؟
ئوقۇغۇچىلارنى تەربىيەلەشنىڭ بۇنىڭدىنمۇ چوڭ ئىمكانىيىتى
بارمۇ؟ دېگەندىن ئىبارەت. شۇ سەۋەبتىن بەزى قوش تىللىق
تەجرىبە سىنىپ، تەجرىبە مەكتەپلەرنىڭ قۇرۇلغانلىقى بىزگە
سىر ئەمەس. بۇنداق تەجرىبە ئېتىزلىرىنىڭ بارلىققا كەلگەنلىكى
ئادەمنى شاداندۇرىدۇ. لېكىن بۇ تەجرىبە ئېتىزلىرىنىڭ ئوبيېكت-
تى ئادەمنى سەل گۇمانغا سالدى. چۈنكى، مائارىپ تەجرىبىسى
ھەرگىز ئۈسۈملۈك ۋە ھايۋانلارنىڭ ئەلا سۈرئىتى بارلىققا كەلتۈ-
رۈش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلىدىغان ئىلىم - پەن سىنىقى ئەمەس.
مائارىپ — ئومۇمىي خەلقنى ئوبيېكت قىلغان كۆلىمى ناھايىتى
زور ئاممىۋى ھەرىكەت. ئۇنىڭ مەقسىتى — ئومۇمىي خەلقنىڭ
ساپاسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش، ئادەم مېخانىسىدىن ئىبارەت بايلىقىنى
تولۇق ۋە ئەتراپلىق قېزىش. لېكىن، ھازىرقى مەكتەپلەرنىڭ
ئوبيېكتى ئەڭ تاللانغان، سەر خىل ئوقۇغۇچىلار بولۇۋاتىدۇ.
تەجرىبە سىنىپلىرىنىڭ ئەھۋالىمۇ شۇنداق. ئۇلار مەكتەپتىكى
ئەڭ تالانتلىق، زېھنى ئۇرغۇپ تۇرغان بالىلاردىن تاللىنىۋاتىدۇ.
مەن بۇنداق تاللاشنى خاتا دېمەكچى ئەمەس، بەلكى مائارىپتا
بۇنداق تاللاش ئارقىلىق تەجرىبە ئېلىپ بېرىش بىزنى خاتا پىكىر
قىلىش يولىغا باشلاپ بارىدۇ، بۇنداق تەجرىبە ئارقىلىق چىققان
يەكۈننىڭ ئىلمىيلىكى ئادەمنى قايىل قىلالمايدۇ، دېمەكچى.
مائارىپ پۈتۈن ئاممىغا قارىتىلغان بىر ئىجتىمائىي جەريان بولغان
ئىكەن، ئۇنىڭدىكى تەجرىبە ئەڭ ئىلغار، زېھنى ئۆتكۈر بالىلار
ئۈستىدىلا ئېلىپ بېرىلىپ قالماي، ئەڭ قالاق، دۆت دەپ قارال-
غان بالىلارنىڭ ئۈستىدىمۇ ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك. چۈنكى،
ھەر قانداق مەكتەپتە زېھنى ئالاھىدە ئۆتكۈر بالىلار بەكمۇ ئاز،
ئادەتتىكى بالىلار كۆپ. سىز نىسبەتەن دۆت دەپ ئاتالغان بالىنى

تەجرىبە قىلىپ، ئالاھىدە مائارىپ ئۇسۇلى ئارقىلىق ئۇنى بىر تالانتلىق ئادەم قىلىپ تەربىيەلەپ چىقىشىڭىز، بۇ ھەقىقىي ئىلىم - پەن تەجرىبىسىدۇر، ئەڭ كۆڭۈلدىكىدەك مائارىپ سىنىقىدۇر. ئەسلىدە ماتېرىيالى ياخشى بالىلارنى تەجرىبە قىلىپ تاللاپ، ئۇلارغا نىسبەتەن تەربىيەلەش قەدىمىنى تېز لەشتۈرۈشنى تەجرىبە ياكى ئىسلاھات دەپ قارىشىڭىز، ئادەمنى قايىل قىلالمايسىز — چۈنكى، بۇنداق بالىلار سىزنىڭ تەجرىبە سىنىقىڭىزغا قەدەم قويمىغاندىمۇ ئەسلىدىكى سىنىپنىڭ گۈلى ھېسابلىنىدىغان، ئىستىقبالىنىڭ كۆڭۈلدىكىدەك بولىدىغانلىقىغا ھەممە ئادەمنىڭ كۆزى يەتكەن بالىلاردۇر.

تەجرىبە بىر تەرەپلىملىك بولۇپ قالماي، ئەتراپلىق بولۇشى كېرەك. تەربىيەلەش ۋاقتى، تەربىيەلەش مەزمۇنى ھەققىدىلا تەجرىبە ئېلىپ بېرىپ قالماي، تەربىيەلەش پروگراممىسى، تەربىيەلەش تەپەككۈرى ھەققىدىمۇ تەجرىبە ئېلىپ بېرىش كېرەك. تەربىيەلەش پروگراممىسى بىلەن تەربىيەلەش تەپەككۈرى ئىسلاھ قىلىنماي ئېلىپ بېرىلغان تەجرىبىلەر يېتەكچى ئىدىيىدىن ئايرىلغان قارىغۇ تەجرىبىدۇر.

ھازىر بىز ئويلىنىپ بېقىشقا تېگىشلىك مەسىلە — بىر نەچچە يۈز يىل ئىلگىرىكى جەمئىيەت رېئاللىقىغا قارىتا ئوتتۇرىغا چىققان، ھازىر بىز ئىشلىتىپ كېلىۋاتقان مائارىپ شەكلى جەمئىيەت تەرەققىياتىدا ئاسمان - زېمىن ئۆزگىرىش بولغان بۈگۈنكى دەۋرنىڭ تەرەققىياتىغا ماس كېلەمدۇ - كەلمەمدۇ؟ ئىسلاھ قىلىش توغرا كەلسە ئىسلاھاتنى قايسى نۇقتىدىن، قەيەردىن، كىملىرىدىن باشلاش كېرەك؟ دېگەن مەسىلىدۇر.

مائارىپتىكى ئادەم ئامىلى

بۇ بىر كونا تېما. نۇرغۇن كىشىلەر بۇ تېمىدا مۇھاكىمە ئېلىپ بېرىشقان. ئەمما، ھېچكىم بۇ تېمىدىكى مۇھاكىمىدىن ئەڭ ئاخىرقى چوڭقۇرلۇقنى ھېس قىلالمىغاندەك بۇ تېما ھېلىمۇ مۇھاكىمىنىڭ مەركىزى بولۇپ كېلىۋاتىدۇ. نېمە ئۈچۈن شۇنداق بولىدۇ؟ يا ئۇ بىر ئايىغى چىقمايدىغان چىگىش تېمىمۇ؟

بۇ مەسىلىگە قانداق قارىشىمىزدىن قەتئىينەزەر، ئادەم تېخى ئۆزىگىمۇ تولۇق تونۇلۇپ بولالمىغان ئالاھىدە مەۋجۇتلۇق ھادىسىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئىزچىل ھالدا ئىنسانىيەت دۇنياسىنىڭ دىققەت مەركىزى بولۇپ تۇرۇۋېرىدۇ. بۇ خىل ھالەت ئادەم ھەققىدىكى ئىزدىنىشنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇپ، ئادەمنىڭ پەنلەردىكى ئىزچىل يېڭىلىنىپ تۇرىدىغان مەڭگۈلۈك تېما بولۇپ قېلىشىنى ئىزچىللىققا ئىگە قىلىدۇ. ئادەم ئادەمنىڭ دۇنيانى چۈشىنىشىدىكى ئەڭ مۇھىم ھالقا. ئادەمنى تولۇق چۈشەنمەي تۇرۇپ دۇنيانى چۈشىنىش مۇمكىن ئەمەس. ئادەمنىڭ دۇنيانى چۈشىنىشى ئادەمنىڭ ئۆزىنى چۈشىنىشىنى ئاساس قىلغاندا ۋايىغا يېتىدۇ. ئادەمنىڭ يەنە بىر شەيئىنى چۈشىنىشى ئىدراكىنىڭ شەيئى بىلەن ئۇچرىشىشىنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. ئۆزىنى چۈشىنىشى بولسا ئىدراكىنىڭ ئۆزى تىكلىگەن شەيئى ئارقىلىق ئۆزىگە نەزەر سېلىشى نەتىجىسىدە ئەمەلگە ئاشىدۇ. دېمەك، ئادەمنىڭ ھاياتلىق مۇساپىسى ئاخىرلاشمايدىكەن، ئادەم ھەققىدە كى ئىزدىنىش زادى توختاپ قالمايدۇ. گەرچە بۇ ھەقتىكى ئىزدىنىش كۈنسېرى چوڭقۇر ھەم يۈكسەكلىككە چەكسىز يېقىنلىشىپ تۇرسىمۇ، باھار ھەر يىلى ئادەمگە يېڭى تۇيۇلۇپ يېڭى تۇيغۇ

بېغىشلىغاندەك، ئادەم ھەققىدىكى ئىزدىنىشىنىڭمۇ چېكى چىقمايدۇ. تەرەققىياتتىكى ئۆزگىرىش، ئىنسانىيەت تارىخى دۇچ كېلىدۇ. ۋاتقان يېڭى مەسىلىلەر ئادەمگە بولغان چۈشىنىشنىڭ چوڭقۇرلىقىنى شىشىنى تەقەززا قىلىدۇ. بۇ تەقەززالىق ماھىيەتتىكى ئادەمنىڭ يېڭى ئىجتىمائىي مۇھىتتا پەيدا بولغان ئۆزىگە قايتا نەزەر سېلىپ چىقىش تۇيغۇسىنىڭ مەھسۇلىدۇر.

مائارىپنىڭ بىردىنبىر ئوبيېكتى — ئادەم. ئادەمنىڭ ئىچى-تىمى ئىجتىمائىي تەرەققىيات جەريانىدىكى ئەڭ يېڭى ئەھۋالى مائارىپقا ئادەم ھەققىدىكى ئىزدىنىشنىڭ يېڭى تەلپىنى قويدۇ. مەلۇم دەۋردىكى مائارىپ ئادەم ھەققىدىكى ئىزدىنىشنىڭ ئەڭ ئىلغار ۋە يېڭى نەتىجىلىرىگە ئېرىشەلمەسە ئۆز كۈچىنى يوقىتىدۇ. ئىجتىمائىي رېئاللىق كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشىدا ئويلىمىغان كىرىزىسلارنى پەيدا قىلىپ، تۇرمۇشنى تراگېدىيە بىلەن زىننەتلەيدۇ. مائارىپنى ئادەم ھەققىدىكى ئىزدىنىشنىڭ ئەڭ يېڭى ئىلغار نەتىجىلىرى بىلەن تەمىنلەيدىغان نەرسىنىڭ ئۆزى يەنىلا مائارىپتۇر. مائارىپتىكى بىخۇدلىق ۋە خىزمەت مەسئۇلىيەتسىزلىكى، ئادەمنىڭ يېڭىلىنىشىدىن كېلىپ چىققان يېڭى ئەھۋاللار دەل مائارىپنىڭ ئەنە شۇ يېڭى نەتىجىلەرگە ئېرىشەلمەسلىكىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان مۇھىم ئامىلدۇر. مۇنداقچە ئېيتقاندا، بۇ ئەھۋالنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ئەڭ بۇرۇنقى ئامىل يەنىلا ئادەم بولۇپ، مائارىپتىن ئىبارەت قۇرۇلمىنىڭ ئادەمگە بولغان ئۆز-ئۆزىنى تونۇتۇش ۋە دۇنيانى تونۇتۇشنىڭ سۆزلىشىشى بۇنداق ئاقىۋەتنىڭ جاۋابكارىدۇر. دېمەك، مائارىپ ھەققىدىكى تونۇشنىڭ ئىلغارلىقى ئادەم ھەققىدىكى تونۇشنىڭ ئىلغارلىقىنى شەرت قىلىدۇ. ئادەم ھەققىدىكى تونۇشنىڭ چوڭقۇر ۋە ئىلغارلىقى مائارىپ ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ. بۇ جەريان ئادەمنىڭ ئۆزىنى تونۇش ئۈچۈن مائارىپنى پەيدا قىلىشى، پەيدا بولغان مائارىپنىڭ ئادەمنى تونۇشتىكى تېخىمۇ چوڭقۇرلۇققا يېتەكلىنىشىنىڭ مەھ-

سۆلىدۇر.

مۇنداقچە ئېيتقاندا، مائارىپمۇ بىر ئەينەك. ئۇ ئادەم بولغاندا،
لىقى ئۇچۇنلا ئەينەكلىك خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە بولغان. ئۇنىڭ
مەۋجۇدلىقىمۇ ئادەمنىڭ ئۆزىنى تونۇشى ئۈچۈندۇر. ئەينەكلىك
خۇسۇسىيەت تەبىئىي بولماستىن، ئىنساننىڭ تۇغما تەبىئىيىتى
تەرىپىدىن كەلتۈرۈپ چىقىرىلغاندۇر.

قارىماققا مائارىپنى تونۇش مۇرەككەپ بىر جەريان. مەلۇم
مەسىلە ھەققىدە ئىزدەنمەسلىك مۇرەككەپلىكىنى كەلتۈرۈپ چىقىدۇ.
بەزىلەرنىڭ مائارىپنى مۇرەككەپ دەپ تونۇشى ھەرگىز
مائارىپنىڭ سەۋەنلىكى ئەمەس. شۇنداق تونۇشنى كەلتۈرۈپ چىقىدۇ.
قارغان تونۇشتىكى تېپىزلىقنىڭ سەۋەنلىكىدۇر. ئاددىي گەپ
بىلەن چۈشەندۈرسەك، بارلىق تەربىيەلەش جەريانى مائارىپتۇر.
ئەمما بىزنىڭ بۇ يەردە كۆزدە تۇتىدىغىنىمىز ئادەمنىڭ تەربىيەلىنىشى.
ئىش جەريانى بولۇپ، ئادەمدىن باشقا مەۋجۇداتلارنى تەربىيەلەش.
نى ئۆز ئىچىگە ئالمايدۇ. تېخىمۇ ئاددىيلىق قىلىپ ئېيتقاندا،
مائارىپ ئادەمنىڭ ئۆزىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ تونۇپ، ھەقىقەتتە
نىڭ ماھىيىتىنى ئىگىلەش زۆرۈرىيىتى ئۈچۈن پەيدا قىلغان
ئۆزىنى تەربىيەلەش قورالىدۇر.

مائارىپتىكى ئادەم ئىككى تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بىرى
تەربىيەلىگۈچى، يەنە بىرى تەربىيەلىنگۈچى. بۇ ئىككى تەرەپنى
ئايدىڭلاشتۇرۇشتىن ئىلگىرى تەكىتلەپ قويۇشقا تېگىشلىك مۇنداق
داق بىر مەسىلە بار، ئادەمنى تەربىيەلەشتىكى مەقسەت نېمە؟
ئادەمنىڭ ئۆزىنى تېخىمۇ تونۇشى ئارقىلىق دۇنيانى ئىلمىي تونۇشنى
ئەمەلگە ئاشۇرۇش. بۇنداق تونۇشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنىڭ
مەقسىتى نېمە؟ ئادەمنىڭ بەختى ۋە تراگېدىيىسىنىڭ يىلتىزىنى
تېپىپ چىقىرىپ ئىجتىمائىي جەمئىيەتنىڭ ئوتوپىيىسىنى رېئال-
لىققا ئايلاندۇرۇش...

بۇ تەربىيەلەش جەريانى ئارقىلىق ئادەم قورالغا ئىگە بولىدۇ.

دۇ. نۇرغۇن كىشىلەر بۇ قورالنى خاتا چۈشىنىدۇ. بەزىلەر بۇ قورالنى بىۋاسىتە دەپ چۈشىنىدۇ. لېكىن، تەربىيىلەش جەريانى ئارقىلىق ئېرىشىدىغان نەرسە ئادەتتىكى قورال ۋە ئادەمنىڭ ياش-شىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان قورال دەرىجىسىگە چۈشۈپ قالسا چاكىنىلىشىپ قالىدۇ. ئۇ قورال جەزمەن ئادەمنىڭ دۇنيانى ۋە ئۆزىنى كۆزىتىشى ئۈچۈن شەيئىنىڭ ئىچىنىمۇ، تېشىنىمۇ كۆرە-لەيدىغان ئۆتكۈر كۆزگە ئايلانغان قورال بولۇشى كېرەك. تەرىپ-يىلەش جەريانى دەل شۇنداق قورالغا ئېرىشىشنى مەقسەت قىلسا، ئەڭ كۆڭۈلدىكىدەك تەربىيىلەش جەريانىغا ئايلانغان بولىدۇ. ئا-دەمنى ھاياتلىق ئۈچۈن مەلۇم قورال ۋاسىتىسىگە ئىگە قىلىش مائارىپنىڭ ئەڭ تۈپكى ئەقەللىي مەقسىتى. ئادەمگە ئۆزىنى تونۇ-تۇپ قانداق قورالغا ئېرىشىش يولىنى ئىگىلىتىش ئۇنىڭ ئالىي غايىسى.

مائارىپتىكى ئادەم ئىككى تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ: بى-رى، تەربىيىلەنگۈچى، يەنە بىرى، تەربىيىلىگۈچى، بۇ مائارىپ-تىكى ئاكتىپ خاراكتېرگە ئىگە بىر تەرەپ. تەربىيىلەنگۈچى پاسسىپ ھالەتتىكى قوبۇل قىلغۇچى.

تەربىيىلەش جەريانى پاسسىپ قوبۇل قىلغۇچىنى ئاكتىپ قوبۇل قىلغۇچىغا ئايلاندۇرىدۇ. بۇنداق ئايلاندۇرۇش جەريانى قوبۇل قىلغۇچىنىڭ ئاكتىپلىقىنى قوزغىتالسا، جاھاندا بۇنىڭ-دىن مۇۋەپپەقىيەتلىك مائارىپ بولمايدۇ.

بىز تەربىيىلىگۈچى ۋە تەربىيىلەنگۈچى ھەققىدە چوڭقۇرلاش-تىن بۇرۇن ھەم تەربىيىلەنگۈچى، ھەم تەربىيىلىگۈچى خاراكتې-رىگە ئىگە ئادەم ھەققىدىكى تونۇشنى ئايدىڭلاشتۇرۇشىمىز لازىم. بۇ مائارىپنىڭ تەلىپى بولۇپلا قالماي، ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزىنى تونۇش تەقەززاسى. بىز مائارىپنىڭ ئوبيېكتى بولغان ئادەم ھەق-قىدە ئىزدىنىۋاتقانلىقىمىز ئۈچۈن، بۇ يەردە ئادەمنىڭ مائارىپقا مۇناسىۋەتلىك بەزى خۇسۇسىيەتلىرى ھەققىدە توختىلىمىز.

ئادەمنى يەر شارىدىكى باشقا مەۋجۇداتتىن پەرقلەندۈرۈپ تۇرىدىغان، دۇنيانىڭ خوجايىنى بولۇش سالاھىيىتىگە ئىگە قىلغان نەرسە دەل ئىدراك تۇر. ئىدراك ئىنسان مېڭىسىگىلا خاس بولغان ھادىسە. ئىدراك تۇغما بولىدۇ. لېكىن ئۇ ئاق قەغەزگە ئوخشايدۇ. كىشىلەر بەزىدە ئىدراك ھەققىدە پاراڭ بولغاندا، ئىدراكنى بەزىدە مېڭە بىلەن بىر ئورۇنغا قويۇپ، «مېڭىسى قۇپقۇرۇق، كالىسى ئاپئاق» دېگەن سۆزلەرنى ئىشلىتىدۇ. بۇ دېگەنلىك مېڭىگە مەنسۇپ بولغان ئىدراكنىڭ مەزمۇن جەھەتتىكى قۇرۇقلۇقى ۋە ئاقلىقىدۇر. مائارىپ دەل شۇ ئىدراكتىكى بوش جايلارغا دۇنيا ۋە ئۆزى ھەققىدىكى ئۇچۇرلارنى قاچىلاش جەريانىدۇر. كومپيۇتېرنى مىسالغا ئالساق، ئۇ يۇمشاق دېتال ۋە قاتتىق دېتالدىن تۈزۈلىدۇ. ئادەممۇ خۇددى شۇنداق، كومپيۇتېرنى كومپيۇتېر قىلىپ تۇرغۇچى دەل ئۇنىڭ يۇمشاق دېتالى. ئادەمدەكى يۇمشاق دېتال دەل مېڭىگىلا خاس بولغان ئىدراك. قاتتىق دېتال باشقا بەدەن ئەزالىرىدۇر. كومپيۇتېرنىڭ يۇمشاق دېتالىغا ياكى سۈنئىي مېڭىسىگە ھەر تۈرلۈك ئىقتىدارلارنى قاچىلاش ئارقىلىق كومپيۇتېر ۋايىغا يېتىپ بىر قالىتىس قورالغا ئايلىنىدۇ. ئادەمنىڭ تەربىيىلىنىشى دەل كومپيۇتېرنىڭ سۈنئىي مېڭىسىگە يۇمشاق دېتال، يەنى تونۇش، ئەينى ئىقتىدار، قورال قاچىلاش جەريانىدۇر. كومپيۇتېرنىڭ مېڭىسىگە نېمە قاچىلانسا ئۇنىڭ بارلىق ھەرىكەت جەريانى دەل شۇ پروگراممىلار بويىچە ھەرىكەت قىلىدۇ. مېڭىدىكى ئىدراك ياكى كومپيۇتېرنىڭ سۈنئىي مېڭىسى بېشىدىكى ئەقىل ھەرقانداق يۇمشاق دېتال (يەنى مەلۇم ئىقتىدار) نى قوبۇل قىلىۋەرمەيدۇ. ئۆز تەبىئىتىگە ئۇيغۇنلىرىدىن قوبۇل قىلىدۇ. ئادەممۇ مەلۇم مەنىدە شۇنداق. مائارىپ دەل ئادەم مېڭىسىگە يۇمشاق دېتال قاچىلاش جەريانىدۇر. مېڭىگە قانداق يۇمشاق دېتال قاچىلانسا، تەن شۇ دېتالنىڭ روھى بويىچە ھەرىكەت قىلىدۇ. ئەمما، كومپيۇتېر بىلەن ئادەمنىڭ پەرقى

شۇكى، كومپيۇتېر ئۆزى (تەبىئىي ياسالغاندىكى ياسىغۇچى تەرىپىدىن بېكىتىۋېتىلگەن ئىقتىدار چېكى) بويىچىلا ھەرىكەت قىلىدۇ. ئۆز تەبىئىتىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ. ئەمما، ئادەم تەپەككۈر قىلغۇچى بولۇش سۈپىتى بىلەن تەلىم - تەربىيە جەريانىدا مېڭىسىگە قاچىلانغان يۇمشاق دېتاللارنى ھەزىم قىلىدۇ، يېڭىلايدۇ، شالايدۇ. بۇنداق قاچىلاش جەريانى مەيلى كومپيۇتېرغىمۇ، مەيلى ئادەمگىمۇ ئادەم ئارقىلىق ئېلىپ بېرىلىدۇ. شۇڭا، ئادەمگە ئادەم يۇمشاق دېتال قاچىلىغاندا، قاچىلانغۇچى قاچىلىغۇچىنىڭ بىۋاسىتە تەسىرى ئاستىدا بولىدۇ. قاچىلىغۇچىنىڭ ساپاسى تەبىئىي ھالدا يۇمشاق دېتالنىڭ ساپاسىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ.

دېمەك، ئادەم مۇنداقچە ئېيتقاندا، بىر كومپيۇتېر، مائارىپ يۇمشاق دېتال قاچىلاش جەريانى. مائارىپنىڭ ساپاسى يۇمشاق دېتالنىڭ ساپاسىغا بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدۇ. يۇمشاق دېتالدىكى يۈزەكلىك ۋە ساپاسىزلىق تەبىئىي ھالدا ئىجتىمائىي تەرەققىيات تراگېدىيىلىرىگە خېمىرتۇرۇچ بولۇپ قالىدۇ.

مائارىپتىكى ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچى مۇناسىۋىتى دەل يۇمشاق دېتال قاچىلىنىش ۋە قاچىلاش مۇناسىۋىتى بولۇپ، پەرقلىنىدىغان تەرىپى «قاچىلىغۇچى» نىڭ قاچىلاش ئىقتىدارى نېمىنى قاچىلاشنى بىلىش - بىلمەسلىكى، ئۆزىنىڭ قاچىلىغۇچى سالاھىيىتىنى ئىلمىي تونۇشى ياكى تونۇماسلىقى بىۋاسىتە قاچىلانغۇچىدا ئەكس ئەتتىدۇ. قاچىلىغۇچىنىڭ كاللىسىدىكى قۇرۇقلۇق قاچىلانغۇچىنىڭ كاللىسىدىكى قۇرۇقلۇقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئەمما، قاچىلانغۇچىنىڭ ساپاسىمۇ قاچىلىنىش ئۈنۈمىگە بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئەلۋەتتە، بۇ يەردىكى تەسىر ئىككى تەرەپلىملىك، بىر تەرىپى تەسىر ياخشى بولسا مائارىپ تېخىمۇ گۈللىنىدۇ، يامان بولسا مائارىپ تېخىمۇ خارابىلىشىدۇ. بەزىلەر بۇ يەردىكى يۇمشاق دېتال قاچىلاشنى تۇرمۇش ئىقتىدارى قاچىلاش دەپ قارىسا خاتالىشىدۇ. ئەڭ ياخشى يۇمشاق دېتال قاچىلاش

ئېھتىياجلىق جايلاردا لازىملىق قوراللارنى ياسىيالايدىغان، ئەڭ يېڭى مۇھىت ۋە يېڭى شارائىتتىمۇ ئادەمنىڭ ئۆزى ھەققىدىكى ئىلمىي تونۇشقا سەۋەب بولالايدىغان يۇمشاق دېتاللارنى قاچىلاش- تۇر. بۇنداق يۇمشاق دېتال يۈكسەكتۇر.

ئوقۇغۇچىغا كىچىك ۋاقتىدىلا ئەڭ ئىلغار يۇمشاق دېتال قاچىلىنىپ ماڭسا، ئۇنىڭدا كالىسىغا قاچىلانغان يۇمشاق دېتال- نىڭ روھى بويىچە ھەرىكەت قىلىدىغان ھالەت شەكىللەنمەي قال- مايدۇ. بۇنداق شەكىللىنىش بىزنى ھەقىقەتكە تېخىمۇ يېقىنلاش- تۇرىدۇ. ھەقىقىي مائارىپنىڭ مەنىسىگە چەكسىز يېقىنلىشىش ھەقىقەتنىڭ نۇغۇمىنى كەلتۈرۈپ چىقىرالايدىغانلىقى شەكسىز. شۇڭا، بىر خەلقنىڭ مائارىپى چوقۇم ياخشى تەربىيىلىگۈ- چىلەر قوشۇنىغا ئىگە بولۇشى لازىم. بۇ قوشۇن ھەممە ساھەدىن تېرىۋېلىنغان داشقايناق قوشۇن بولماستىن، ئۆزىنىڭ مۇقەددەس تەربىيىلىگۈچى ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان ھەقىقىي مائارىپچىلاردىن تەركىب تاپقاندا، ئاندىن تەبىئىيلا ئىجتىمائىي تەرەققىياتنىڭ ئەڭ ئىلغار يۈزلىنىشىگە ماسلىشالايدۇ.

مائارىپنىڭ بىردىنبىر ئوبيېكتى ئادەم. دېمەك، مائارىپ ئادەمنىڭ ئۆزىنى، دۇنيانى ۋە دۇنيانىڭ ماھىيىتىنى تونۇشىدىكى بىر ۋاستە. تەربىيىلىگۈچى بۇ ۋاستىنىڭ ئاچقۇچىنى قولدا تۇتۇپ تۇرغۇچىدۇر. سىز بىر ئوقۇتقۇچى ياكى مائارىپ خىزمەت- چىسى بولسىڭىز، ئۆزىڭىزنىڭ ساپالىق تەربىيىلىگۈچىلەر قوشۇ- نى قاتارىدا بار - يوقلۇقىڭىزنى بىلىش ئۈچۈن ھەرىكەتلىڭىزگە تەپسىلىي نەزەر سېلىپ بېقىڭ. سىز بالىلارنىڭ كالىسىغا ئەڭ ئىلغار يۇمشاق دېتاللارنى قاچىلاپ يۈرگۈچىمۇ ياكى كالىسىڭىزدە- كى ھاياتلىقنىڭ ئەخلەتلىرىنى يۇمشاق دېتال دەپ چۈشىنىۋې- لىپ، بالىلارنىڭ كالىسىنى خاتا ئىدىيىلەر بىلەن بۇلغاپ يۈر- گۈچىمۇ؟ بۇنى ئىلمىي ھالدا بىلىپ تۇرۇڭ.

ئوقۇتقۇچى — دىلىنى يورۇتقۇچى

ئوقۇتقۇچى — دىلىنى يورۇتقۇچى دېگەن بۇ سۆز كۆپچىلىككە كە تونۇش كونا ئىبارە. بۇنىڭدەك بىر تۇراقلىق ئىبارىنىڭ بارلىقى ۋە خەلقىمىزگە تونۇشلۇقى نۇرغۇن كىشىلەرنى ھەيران قالدۇرىدۇ. بىرىنچىدىن، ئۇلار ئوقۇتقۇچى ۋە مائارىپتىن ئىبارەت تەلىم — تەربىيە پائالىيىتىنى يۈرۈشتۈرگۈچى رولىنىڭ خەلقىمىزدىكى بۇ مۇكەممەل تەرىپىدىن ھەيران قالدۇ. بۇ ئىبارىنى نېمىدېگەن توغرا ئېيتىلغان گەپ دەپ ئويلايدۇ. ئىككىنچىدىن، ئۇلار مائارىپ ھەققىدە مۇشۇنداق ئۇلۇغ تونۇشقا ئىگە مىللەتنىڭ ئەھۋالى قانداقتۇر دەپ بىزگە نەزەر سېلىپ ھالىمىزنىڭ ناچارلىقىدىن ھەيران قالدۇ. بىزدە ئۇلۇغ قۇرۇق گەپلەرنىڭ تولىلىقى تۈپەيلىدىنمۇ خەلقىمىزدە ئۇلۇغ گەپلەرگە نىسبەتەن ئىممۇنتىت شەكىللىنىپ قالغاندەك تۇرىدۇ. سۇدا تۇرۇپ سۇ يۇقىمىغان ئۆردەك بۇ خىل ھالەتنىڭ ئەڭ ياخشى ئوخشىتىلىشى. ئۆردەككە نېمىشقا سۇ يۇقىمايدۇ؟ كۈن بويى سۇدا تۇرۇپ سۇ بىلەن چىقىمىشپ قالغىنى ئۈچۈنمۇ؟ بۇ سوئالغا ئىلمىي نۇقتىدىن جاۋاب تاپقىلى بولىدۇ. لېكىن، ئۇلۇغ گەپلەرنى كۈندە ئاڭلاپ، ھېچنېمە ئاڭلىمىغاندەك يۈرگەن ئادەمنىڭ ھالىچۇ؟

ئوقۇتقۇچى — دىلىنى يورۇتقۇچى. ئادەمنىڭ دىلى ياكى مۇنداقچە ئېيتقاندا مېڭىسى بىر پارچە ئاق قەغەز ياكى ھېچقانداق يۇمشاق دېتال قانچىلانمىغان كومپيۇتېر، ياكى ئۇ بىر قاراڭغۇ جاڭگال. ئوقۇتقۇچى ئادەمنىڭ كاللىسىدىن ئىبارەت قاراڭغۇ جاڭگالنى يورۇتۇشتا، ئاق قەغەزنى پايدىلىق ۋە گۈزەل مەزمۇنلار بىلەن تولدۇرۇشتا، كومپيۇتېرنىڭ قاتتىق دېتالىغا ئەڭ ياخشى

ۋە كېرەكلىك بولغان يۇمشاق دېتاللارنى قاچىلاشتا ئىلگىرى كېيىنلىكتە ئاتا - ئانىدىن كېيىن تۇرىدىغان، ئۇلۇغلۇقتا ئاتا - ئانىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان ئىنساندۇر.

ئەخمەتجان قاسىمى «ئوقۇتقۇچى ئىنسان روھىنىڭ ئىمىزىبىدىن» دېگەن. بۇ گەپ ئوقۇتقۇچى دىلنى يورۇتقۇچى دېگەن گەپنى تېخىمۇ يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرىدۇ، نۇرلاندۇرىدۇ. ئىككى گەپ قوشۇلۇپ ئوقۇتقۇچىنىڭ ماھىيىتى ھەققىدە تونۇشمىزنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ، تېخىمۇ ئىلمىي دەرىجىگە كۆتۈرىدۇ. ئوقۇتقۇچىنىڭ رولىنى ئىلمىي چۈشىنىش ماڭارپىقا ھاياتى كۈچ ئاتا قىلىپ، تەمگە تەم قوشىدۇ. بۇ ماقالىدە ئوقۇتقۇچى ھەققىدە مۇھاكىمە ئېلىپ بېرىپ، ئوقۇتقۇچى ھەققىدىكى ئىزدىنىشىمىزنى ئوقۇرمەن بىلەن ئورتاقلىشىمىز.

ئىنسان تۇغما ھالەتتە ئەقلىنى قانچە ئاچسا ئېچىلىۋېرىدۇ. قانچە تەرەققىي قىلدۇرسا شۇنچە تەرەققىي قىلىدىغان مېڭىگە ئىگە. مۇۋاپىق شارائىت بىلەن تەمىنلەنسلا ئىنسان مېڭىسىدىكى بۇ ئالاھىدىلىك دەرھال كۆكلەپ چىقىپ ئەقلىمىزنى لال قىلىدۇ. لېكىن، ھايۋان مېڭىسىدە ئۇنداق ئىقتىدار يوق. ئۇنى تەربىيەلەش مۇمكىن، لېكىن ئىنسان مېڭىسى دەرىجىسىگە كۆتۈرمەك مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى، تەجرىبىلەردىن قارىغاندا ئىنسان مېڭىسىدىكى بۇ ئالاھىدىلىك ۋە قانۇنىيەت تۇغما بولىدۇ. ھايۋان ئۇنداق ئەمەس. ناۋادا ھايۋان مېڭىسىدە شۇنداق بىر ئامىل بولغان بولسا، بۈگۈنكى دۇنيانىڭ ئەھۋالى باشقىچە بولۇپ، بىز بەزى ھايۋانلار بىلەن ئولتۇرۇپ يىغىن ئاڭلىغان، بەزى ھايۋانلار بىزگە باشلىق بولۇپ سايلانغان بولاتتى. كىشىلەر ئىنساننى يۈكسەك ئالىي ھايۋان، ئۇ مایمۇندىن ئۆزگەرگەن دەپ قارايدۇ. لېكىن، تەجرىبىلەردىن مەلۇمكى، ئادەمگە ئەڭ يېقىن ئادەمىسمان مایمۇننىڭ مېڭىسىنى بىلەن ئادەم مېڭىسى ئوتتۇرىدە سىدا ماھىيەتلىك پەرقلەرنىڭ بارلىقى ئىسپاتلانماقتا. دېمەك،

دۇنيادىكى ھېچقانداق جانلىقتا يوق بۇ خىل ئىقتىدار ۋە قانۇنىيەت پەقەت ئىنسانغىلا خاس. بۇنداق خاسلىق ئىنسان مېڭىسىنى تەربىيەلەش ئىمكانىيىتى بەرگەن.

ئىنسان تۇغۇلۇپ، چوڭ بولۇپ، ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئەقلى تەرەققىي قىلىپ، تەپەككۈرى يۇقىرى باسقۇچقا كۆتۈرۈلگەن بولسا، بۇ ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئېلىپ بېرىلغان تەربىيەلەشنىڭ ئاخىرلاشقانلىقىنىڭ بېشارىتى ئەمەس. ئىنسانىيەت ئاخىرلاشمايدىكەن، ھاياتتىن ئىبارەت بۇ ئېقىم ئاخىرلاشمايدۇ. شۇڭا ھايات ئاخىرلاشمىغان. بىر ئادەم ھاياتىنى تاماملىغان بولسىمۇ، يەنە بىر ئادەم ھاياتىنى داۋاملاشتۇرۇۋاتقان شارائىتتا تەربىيەلەش پائالىيىتى ھەرگىز توختاپ قالمايدۇ. تەربىيەنىڭ توختاپ قالماسلىقى ئۇنىڭ ئۆزۈڭىز ئالغا تەرەققىي قىلىۋاتقانلىقىنىڭ بېشارىتى ئەمەس. ماڭارىپ ئۆزۈڭىز داۋام قىلىۋاتقان ھاياتقا نىسبەتەن مەڭگۈلۈك بولغان بىلەن، چوقۇم بىر قېتىم ئاياغلىشىشى شەرت بولغان بىر ئادەمنىڭ ھاياتى ئۈچۈن داۋام قىلىپ يۇقىرى پەللىگە يېتىدۇ ۋە ئەڭ ئاخىر ئاخىرلىشىدۇ. ئۇنداقتا، ئۇ بىر ئادەم ئۈچۈن ئېيتقاندا، قايسى ھالەتكە يەتسە يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلگەن بولىدۇ؟

ئىنساندا بىر تۇغما تەبىئەت بار. بۇ تۇغما تەبىئەت چوڭراق نۇقتىدىن قارىغاندا، بىر ماشىنىنىڭ ئىشلەش پرىنسىپىغا ئوخشاشايدۇ. ناۋادا شوپۇر شۇ ماشىنىنى ئىشلەش پرىنسىپىدىن ئاشۇرۇپ ھەيدىسە ياكى بۇ ماشىنىنى ھەيدىگەندە ماشىنىنىڭ ئىشلەش پرىنسىپى (ياكى تەبىئىتى) بىلەن ئىشلەش پرىنسىپىدا ئوخشاشمايدۇ ياكى كۆزلىگەن نىشانغا يېتەلمەيدۇ. ئادەممۇ شۇنداق. تەربىيەلەشنىڭ بىرىنچى مەقسىتى، شۇنداقلا ئەڭ مۇھىم مەقسىتى دەل مۇشۇ نۇقتىنى ئىنساننىڭ ئۆزىگە بىلدۈرۈشتۇر. بۇ ماھىيەتتە ئىنسانغا ئۆزلۈكىنى تونۇشتۇرۇش. ئىنسان ئۆزلۈكىنى تونۇغان ھامان ئۆزى ھەققىدە ئىلمىي چۈشەنچىگە ئىگە بولىدۇ - دە،

ئۆزىنىڭ ھەرىكىتىنى ئۆزىنىڭ تەبىئىتى دائىرىسىدە چەكلەپ بولۇشۇشتىن ساقلايدۇ.

تەربىيەلەشنىڭ ئىككىنچى مەقسىتى ئىنسانغا ئۆزىنىڭ ما-ھىيىتىنى بىلدۈرۈشتۇر. بۇ ماھىيەتتە ئىككى تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ: بىرىنچى، نەدىن كەلدى؟ نېمىشقا كەلدى؟ نەگە بارىدۇ؟ نېمىشقا شۇ يەرگە بارىدۇ؟ شۇ يەرگە بارماسلىقىنىڭ ئامالى بارمۇ؟ ئىككىنچى، ئىنساننىڭ مەۋجۇتلۇقىنىڭ مەقسىتى نېمە؟ ئەھمىيىتى نېمە؟ ناۋادا ئىنسان بۇنداق سوئاللارنىڭ ئەقىل ئۈستىگە قۇرۇلغان توغرا جاۋابغا ئىگە بولسا، ئۇنىڭ تېخىرقىشى، قورقۇنچى، ئازابلىرى ئازىيىپ، شادلىقى، ئىپتىخارى ئاشىدۇ. ئىنسان بەختكە تېخىمۇ يېقىنلىشىدۇ. ھەقىقىي بەختنى ئىزدەپ تاپىدۇ.

تەربىيەلەشنىڭ ئۈچىنچى مەقسىتى ئىنساننى ياشاش جەريانىدا تايىنىدىغان قورالغا، مەسىلىلەرنى ھەل قىلىدىغان توغرا مېتودقا ئىگە قىلىشتۇر. قورال قىيىنچىلىقلارنى يېڭىشىمىزگە، ئىنسانلىق ئېھتىياجىمىزنى قامدىشىمىزغا ياردەم بېرىدۇ. مېتود بىزنى تەكرار يول مېڭىش، ئۈنۈمسىز ئەمگەك قىلىش، خاتالىق-شىشتىن ساقلاپ قالىدۇ.

دەل مۇشۇ جەريانلارنى ئورۇندىغۇچى تۇنجى ئۇستاز ئانا-ئانا ۋە ئوقۇتقۇچىدۇر.

قانداق قىلغاندا ئوقۇتقۇچى بۇ ۋەزىپىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقا-لايدۇ؟ ھەقىقىي يورۇتقۇچى چىراغقا، ھەقىقىي لايىھىلىگۈچى ئىنژېنېرغا ئايلىنالايدۇ؟

ئوقۇتقۇچى ئىنسانلار توپىدىكى ئالاھىدە ئىنسانلاردۇر. ئۇ-لارنىڭ ياخشى ياشاشتىن باشقا يەنە ئادەم تەربىيەلەش ۋەزىپىسى بار. ھەتتا بۇ ۋەزىپە ئۇلارنىڭ ياشىشىدىكى بىر نىشانغا ئايلانغان بولىدۇ. ئۇلار ئۆزى يول مېڭىپ قالماي، يولسىز يەرلەردە يول ئېچىپ باشقىلارنى ماڭىدىغان يول بىلەن تەمىنلەيدۇ.

ئوقۇتقۇچى بۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن، بىرىنچىدىن ئوقۇت-
قۇچىلىقتىن ئىبارەت بۇ خىزمەتنىڭ ماھىيىتىنى چۈشىنىشى
كېرەك. كېسەلنىڭ ماھىيىتىنى چۈشەنمەي تۇرۇپ ئۇنىڭغا دورا
بەرگىلى، كېسەلنى يىلتىزىدىن داۋالىغىلى بولمايدۇ. نۇرغۇن
ئوقۇتقۇچىلارنىڭ دەرسخانىدىن ئىبارەت شەرەپلىك مۇنبەردە مەغ-
لۇپ بولۇشىنىڭ تۈپ سەۋەبى، ئوقۇتقۇچىلىقنىڭ ماھىيىتىنى
چۈشەنمىگەن ياكى چالا چۈشەنگەن. ئۆزىنى غايەت زور بىر قۇرۇ-
لۇشنىڭ ئۆلىنى سالغۇچى دەپ قارىماي، ئۆزىگە تەقسىم بولغان
ۋەزىپىنى ئىجرا قىلغۇچى دەپ قاراپ قالغان. ئەلۋەتتە، جەمئى-
يەتكە ياخشى ئىجرا قىلغۇچىلارمۇ كېرەك. لېكىن، ئوقۇتقۇچى-
لىق خىزمىتى مەلۇم بىر ۋەزىپىنى بۇيرۇققا بىنائەت ئىجرا
قىلىش ئەمەس، ھەيۋەتلىك بىر ھاياتلىق بىناسىنىڭ ئۆلىنى
غايەت چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن بەرپا قىلىشتۇر. ئەۋلادلارغا
ياشاش يولىدا تايىنىدىغان ئەڭ قۇدرەتلىك قوراللارنى تۇتقۇزۇش-
تۇر. ئۇنداقتا بۇ قۇدرەتلىك قورال زادى نېمە؟ بىر مىلتىق
پىچاققا قارىغاندا قۇدرەتلىك بولىدۇ. مىلتىقتىن تانكا تېخىمۇ
قۇدرەتلىك، تانكىدىن ئاتوم بومبىسى قۇدرەتلىك. ئاتوم
بومبىسىدىن قۇدرەتلىك قورال بارمۇ؟ ئەلۋەتتە بار. ئاتوم بومبى-
سىدىن قۇدرەتلىك قورال ئۇنى ياسىيالايدىغان ئەقىلنى نەگە ئىش-
لىتىشنى بىلىدىغان، نېمە ئۈچۈن ئىشلىتىدىغانلىقىنى چۈشىنىد-
ىدىغان ئەقىدىدۇر. ئاتوم بومبىسى قورقۇنچىلۇق ئەمەس. ئەڭ
قورقۇنچىلۇق تەرەپ مۇشۇنداق قالتىس قورالنىڭ ئىدىيىسىنىڭ
تايىنى يوق ئادەملەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىشتۇر. بۇنداق ھالەت
ئوقۇتقۇچىنىڭ تراگېدىيىسىنى پەيدا قىلىدۇ. ئىشلىتىشنى بىل-
مەيدىغان ئادەم ئەڭ قالتىس قورالنىڭ ئەھمىيىتىنىمۇ بىر پۇل
قىلىدۇ.

ئىككىنچىدىن، تەربىيەلەش ئارقىلىق يەتەكچى بولغان نى-
شان ئېنىق بولۇشى كېرەك. بىز نېمە ئۈچۈن ئادەم تەربىيەلەي-

مىز؟ ئادەمنى تەربىيەلەش ئارقىلىق قايسى نىشانغا يەتكۈزۈمىز؟ دېگەن نىشان ئېنىق بولۇشى كېرەك. نىشاننىڭ بولماسلىقى پۈتۈن كۈل ئەلىم - تەربىيە خىزمىتىنى قارىغۇ قىلىپ قويدۇ. ئۇنداق تەن نىشان زادى قايسى بولۇشى كېرەك؟ نىشان ئەلۋەتتە ئىنسان - يەتنىڭ ماھىيىتى، كېلىپ - كېتىش سەۋەبى، مەۋجۇتلۇقىنىڭ ئەھمىيىتى ھەققىدىكى ئەڭ توغرا، ئەقىل ئاساسىغا قۇرۇلغان ئىلمىي چۈشەنچىلەر توپلىمى ۋە شۇ توپلامنىڭ غايىسىدۇر. ئۇ قۇتقۇچى بۇنداق چۈشەنچىلەر توپلىمى ۋە ئۇنىڭ غايىسى ھەققىدە كى چۈشەنچىگە ئىگە بولغاندىن كېيىن، يەتمەكچى بولغان مەنىدە ئىسنى تولۇق تونۇيدۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەر خىل قورال خاراكتېرلىك، غايە خاراكتېرلىك تەربىيەلەشتىن ئىبارەت بىر نىشان ئۈچۈن ھەر قايسى تەرەپتىن تەڭ ئاتلىنىدۇ. ناۋادا نىشان ئېنىق بولمىسا ئات ھارۋىنى يولغا تارتسا، پاقا سازلىققا، غاز ئاسمانغا، توشقان يولغا، ھەر كىم ئۆزى نىشان دەپ قارىغان تەرەپكە تارتىدۇ. كۈچ بىرلىككە كەلمەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن ھارۋا ئورنىدىن قوزغالمايدۇ. قوزغالسىمۇ نەگە بارىدىغانلىقىنى بىلمەي كىم كۈچلۈك بولسا شۇنىڭ ئارقىسىدىن چۆرگىلەپ يۈرۈيدۇ. قايسى ئىدىيە خاتا، قايسى ئىدىيە توغرا، بىلىپ بولغۇچە نۇرغۇن تاراڭ - دىيىلەر يۈز بېرىدۇ.

ئۈچىنچىدىن، تەربىيەلەش جەريانى مەلۇم سەنئەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك. ئوقۇغۇچى بىر تىرىك ئويىيىكت. سىزنىڭ مې - ئىڭىز توختىماي تەپەككۈر قىلىپ تۇرىدۇ. مېگە بىر ئەقىل كانى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئەقىلنى شەرت قىلىدۇ. دېمەك، بۇ جان - لىق ئويىيىكتىنىڭ كاللىسىغا دۇنيادىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش ھەققىدىكى ئۇچۇرلارنى ئۆلۈك ھالدا ئەمەس، جانلىق، قىزىقار - لىق، ئىلمىي ھالدا كىرگۈزۈش كېرەك.

ئادەم تەربىيەلەش تۆمۈرچىنىڭ پىچاق ياسىشىغا ئوخشاشمايدۇ. ئادەمدىن ئىبارەت تۆمۈر ئۆزىنى تەربىيەلەيدىغان بازىغا

تەسىر كۆرسىتەلەيدۇ. بۇ ھەرگىز تۆمۈر بازاغا تەسىر كۆرسەتە-
مەي قالمىدۇ، دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى ئادەمنىڭ تەربىيىلىنىد-
شى تۆمۈردىن پىچاق ياسىغانغا قارىغاندا، مۇرەككەپ ۋە ئۆزگىچە
جەريانلار بىلەن تولغان بولىدۇ، دېگەنلىكتۇر.

باشقىلارغا بىر چۆمۈچ سۇ بېرىش ئۈچۈن ئۇزۇڭدە بىر
چېلەك سۇ بولۇشى كېرەك، دېگەن گەپ بار. لېكىن، ھازىر
بۇ گەپنى «باشقىلارنى سۇغۇرۇش ئۈچۈن سەندە قۇرماس بۇلاق
بولۇشى كېرەك» دەپ ئۆزگەرتىشىمىز لازىم.

جەمئىيەتتە ئوقۇتقۇچى ھەققىدە گەپلەر تولا. يەرلىك ئوقۇت-
قۇچىنىڭ ئورنىنى ھۆكۈمەتكە تايىنىپ يۇقىرى كۆتۈرۈش كې-
رەك. بۇ ھەقتە قانۇن ماقۇللاش كېرەك دەيدۇ. بۇ ھەرگىز خاتا
ئەمەس. لېكىن، ئوقۇتقۇچىنىڭ ئورنى ئەسلىدىن تۆۋەن بولسا
كۆتۈرىمەن دەپمۇ كۆتۈرگىلى بولمايدۇ. ئوقۇتقۇچىنىڭ ئورنىنى
كۆتۈرىدىغىنى ھۆكۈمەت ئورگىنى ئەمەس، دەل ئوقۇتقۇچىنىڭ
ئۆزىدۇر. ئۇنى يەرگە ئۇرۇۋاتقان، كۆزگە ئىلمايۋاتقان ئادەملەر-
نىڭ ھەممىسى ۋە شۇنداق خاھىشتىكى بىر جەمئىيەتنىڭ ئەزالى-
رىنىڭ ھەممىسى ئوقۇتقۇچىنىڭ تەربىيىسىدىن خالىي بولغان
ئەمەس ياكى دەل شۇ ئوقۇتقۇچىنىڭ قولىدا تەربىيىلەنگەن. دې-
مەك، جەمئىيەتتە ئوقۇتقۇچىنىڭ ئورنىنى يەرگە ئۇرىدىغان،
ئوقۇتقۇچىنى كۆزگە ئىلمايدىغان پىكىرنىڭ بولۇشىغا زېمىن ھا-
زىرلىغۇچى يەنىلا ئوقۇتقۇچى. سىزنىڭ بىر كېسەكنى پۇختا
قۇيماسلىقىڭىز سىزگىلا ئەمەس، پۈتۈن جەمئىيەت ئۈچۈن خەۋپ-
تۇر.

ئوقۇتقۇچى ئىنسان روھىنىڭ ئىنتىزىپىرى دېگەنلىك دەل ئو-
قۇتقۇچىنىڭ كىشىلەرنىڭ روھىنى لايىھىلەپ، يېڭى بىر جەمئى-
يەت بىناسىنىڭ ئۇلىنى قاتۇرىدىغان ئامىللارغا ئايلاندۇرۇش،
دېمەكتۇر. ئادەم كاللىسىدا نېمە بولسا شۇنى قىلىدۇ دېگەنلىك
دەل مۇشۇ مەسىلىگە قارىتىلغان. بىر ئادەمنىڭ كاللىسىدا سىز-

نىڭ بىخەستەلىكىڭىزدىن نادانلىقنىڭ يىلتىزى قۇرۇتۇلمىسا، ئۇ نادان ھەرىكەتلەرنى قىلماي نېمە قىلىدۇ؟ ئوغرىنىڭ ئوغرىلىق قىلىشى تولىراق مەجبۇرلىنىشتىن كۆرە، كاللىسىدا شۇنداق ياشاش شەكلىنى توغرا دەپ قوبۇل قىلغانلىقىدۇر.

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەزىز تۇردى
مەسئۇل كوررېكتورى: زۇلەيخا ئەزىز
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالھ

كۆز ئىچىدىكى كۆز، سۆز ئىچىدىكى سۆز

ئابدۇلئەھەد ئابدۇرەشىد بەرقىي

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى

(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

ئۈرۈمچى رېنشىياڭ مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى

فورماتى: 850×1168 م م، 1/32 باسما تاۋىقى: 13.625

2003 - يىل 7 - ئاي 1 - نەشرى

2003 - يىل 7 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 5000

ISBN 7-228-08193-5

باھاسى: 20.00 يۈەن